що колись я все таки повернулась до „славні пам'ятники й старовину цілі та збережені.

До речі, оглядаючи берлінські периферії, я ані в парках ані в лісах не зустрівши того тінявого друду, що став явною всіх великих міст СССР. Ані від одним деревом, ані під кущиком я не вглядів слідів „екскурсантів" та „масових виїздів на лоно природи"— недоїдків, подертого паперу, коробок від консервів, целюлоїдних нашийників чи імен, вирізаних на корі дерева чістолюбним гультяєм. Тутешні люди не лишають таких вимовних слідів свого перебування, вони тут якось скромніші та стриманіші — а це тоді, коли в околицях Берліна, особливо в суботу, неділі чи в свята аж кишить людьмв. В ці дні тут надзвичайна тісність, що її ніяким не можна назвати як „недостачею (браком) життєвого простору".

Коли ви закохані й хочете побути з своєю коханою десь наодинці, викиньте з голови думку про спільну недільну гулянку за місто—лишіться дома й тільки тоді матимете змогу висловити свої лірічні почування без непрохання свідків. Це єдина можливість. Єдина, бо навіть у будні берлінські парки, ліси та пеленіски сповнені люду. І закохані, що збираються дійти до стану подружжя, й ті, що до цього стану дійшли, навіть з багатими „відсотками" (пухленькі, червонощокі вони з талаєм качаються й в трави)—всі, що затужили по свіжому повітрю, сидять, лежать, обпалюються на сонці, купаються та сидають майже приплелені одне до одного. На озері Ванзее в літню спеку навіть пірнути не можна—це не вода, це не пляж, а ікра з людських тіл. Та, не зважаючи на те — в люди чисто.

Чому? Як?

А дуже просто. Перед тим ніж відійти додому, кожна група прогульників викопує в землі ямку й загрібає в ній всі відходи їжі. І роблять це всі, дарма що в лісах та парках нема відповідних плякатів чи гасел, які втовкмачують у голови відвідувачів гостри накази адміністрації або „мудрі" вислови, наприклад: „Ламати дерева гостро заборонено", „Сонце, повітря та вода для ударної праці!" „Чистота — запорука здоров'я. Борючись за чистоту, помагаєш будувати соціялізм..."

Подібних прикрас природи я тут не вздрів. Зате впізнав, що таке чистота й порядок!

Та ще—в Німеччині я не спостеріг голоду...

З того часу, як національ-соціялісти прийшли до влади, совєтська преса безупинно сурмила про голодування німецького народу. Сурмила про це так настирливо, що, одверто кажучи, гадучи за війни до Берліна, я мав велику сумніви в правдивості цього. І, на всякий випадок пробив у своєму паску дві дальших дірочки. Пробив їх ще далі, ніж „СОВ". Одначе, гадаю, що це „СОВ" не всім зрозуміле. Дозволю собі висвітлити—це є в зв'язку з словом пасок.

Річ в тім, що, перебуваючи на фронті, я та мої бійці дуже часто лишалися без жодної їжі. В червоноармійців падав настрій, вони понуро мовчали. Одного ранку, коли вияснилося, що цього дня знов сидітимемо без їжі, я рішився трохи підбадьорити своїх підлеглих. Вишикував їх на пралгалині й тримав таку промову:

„Товариші! За донесенням розвідки, наші кухні загрузли, десь між Москвою та Берліном. Мені вже наврядило чекати їх, і я рішив перейти на самопостачання. Пропоную меню сьогоднішнього сніданку: сиромятні макарони з дірочками від швайнарського сиру. Хто хоче їсти, робіть, як я!"

З цими словами я підтягнув свій пасок ще на одну дірку. Бійці, сміючись, пішли за моїм прикладом—підтягнули й свої паски. Аж до обіду було менше реп'ятикування.

В обідню пору треба було мою витівку повторити, на вечерю—теж. На другий день це повторювалося в такій же черзі. При тому я спостеріг, що багато з червоноармійців демонстративно написали на своїх пасках коло відповідних дірочок букви: „С", „О", „В"—сніданок, обід, вечеря".

Так ми „харчувалися" кілька днів. Моє „самопостачання" розважало бійців, і вони безнастанно сипали дотепи про це.

„Товаришу командире!—гукали до мене, коли я проходив повз них,—„дозвольте організувати вечірній чай —кишки вже бунтують".

Я зупинявся й суворо відказував:

„Ні в якому разі! Хіба забули, приятелі, що ми на війні, а не на курорті. Жодні вечірні чаї! Облиште!".

„Товаришу командире!"—прилипав інший безжурний жартівник: „Зараз час сніданку, а Бажанів уже подаванку, а Бажанів уже подавання можна почути слово обідав. Це несправедливо!"

Я викликав червоноармійця Бажанова, й переконавшись, що його пасок затягнутий на букву „О", починав докорять:

„Це вже занадто, товаришу червоноармійцю! Що це за свавільство. За порушення внутрішнього непорядку проголошую вам догану та позбавляю Вас сьогодні вечері. Розумієте?"

Бійці любили мене, а я рядив, що мені пощастило хоч так потішити нещасних. Але... чутка про моє „самопостачання" дійшла до окремого відділу штабу корпусу. Мене викликано для повснення.

„Що це за неподобства ви дозволяєте собі? Що це за цирк? Невже ви не розумієте, що ваша поведінка межує із кпинами командування".

„Дозвольте"— заперечив я батальйонному комісарові,—„які ж це кпини? Бійці голодують і справедливо ремствують, а я старався підтримати їхній бойовий дух".

„Справедливо ремствують! Бойовий дух! Бойовий дух треба підімати не безглуздими жартами, а більше-вицькими методами. Для чого ви маєте наган?.."

Коротко, хоч я й сподівався, що в Німеччині мене не голодуватимуть не оловом, все-таки, на всякий випадок, взяв з собою дві запасних „дірочки від швайцарського сиру". Приготувався до найгіршого. Але, приїхавши, не тільки не побачив голоду, а навіть і натяку на нього.

Тепер, живучи в Німеччині, що вже вступила у четвертий рік війни, я харчуюся не гірше, ніж в СССР за чотири роки перед початком війни. Харчуюся так само, як всі німці, й коли де хто часом намагається говорити про голод, я не вірю. Слово „голод" ми розуміємо кожний по іншому.

По річці Шпре, по каналах, ставках та озерах Берліна, спокійно плавають дикі качки, лебеді. По вулицях водять на ланцюжках тисячі виговданих собак. По вікнах сидять волохаті кішки, в кімнатах стоять клітки з папугами та іншими птахами. І це звуть „голодом".

А спитайте кожного совєтського горожанина: чи залишилося б в якомусь совєтському місті в 1931 та 1933 роках таке багатство живої тварини?

Коли прийдете до берлінського ресторану чи їдальні на обід або вечерю, зверніть увагу на явище: прибираючи зі столів тарілки, офіціянти майже на кожній тарільці відносять недоїдену картоплю, салат, соус, гарнір... Запитавши кілька разів про причину недоїдання, я почув відповідь: „не смакує". Та хіба при голодуванні можна почути слово „не смачно?". У 1933 році я їв у Орлі юшку—після кожної ложки мені аж волосся ставало дибом. Не знаю з чого ця кошка була зварена: з собаки, кішки чи папуги... Одначе я з'ів, вилизав тарілку, та ще шкодував, що не можна дістати другу порцію цієї юшки...

Коло багатьох берлінських домів є маленькі садочки з квітами та овочевими деревами: яблука, сливи, грушки, черешні, броскви. Огорожа цих садочків не висока. Тяжкі від овочів віти схиляються над хідниками й зірвати яблуко чи грушу можна й не підстрибнувши. Більше того! Якось я побачив, як ходець, знайшовши на хіднику під деревом яблуко, підняв його але... кинув у садок.

Ні! Голоду, правдивого голоду, того голоду, що був частим гостем Совєтського Союзу, західні європейці ані не понюхали. Голод—це смертний бій не за яблуко, а навіть за огризок його. Голод—це покупка з під поли від незнайомої жидівки, що пізно вночі зайшла до вас на помешкання, за казково велику ціну шматка м'яса, що, як потім виясюється, був шматочком людського тіла. Голод — це жування кори дерев. Голод—це не підтягання паска, а жування його. Саме такий голод більшевики навчали терпіти. І лише тепер я, нарешті, розумію, що наші „закордонні класові товариші" ніколи не терпіли такого приниження, хоч би за це загрожувала смерть.

Все залежить від того, що та з чим порівнювати. Я не знаю і не бачив, якою Німеччина була перед війною—лише чую про це. Але й сучасна Німеччина, Німеччина воєнна захоплює мене.

Така земля й такий народ не загинуть!

Н. Іркутський.

Знову на чолі

СТОКГОЛЬМ. Сестра вельта Еллiота прибула на командира „мішаної бригади" в Африці, „частина", організована зразок большевицької бригади в Еспанії 1936 р. З приводу цього одна шведська газета дують спадкоємця нін, що з його титулом полковника це й дорівнюється Америка, на чолі розбійницької ди, яка свого часу стільки клопоту республіці. Це прозвоплено явно ні чого ного пана в Кремлі.

Загублені докум вважати недійс

Продуктові картки на ім толтинних: Данила та Тим

Тимчасове посвідчення на ім'я Юхименка Г. К.

Продуктову картку на ім Авдієнко І. О.;

Продуктові картки на ім дорєнкових: Одарки та Ти

Тимчасовий паспорт ви ім'я гр. Загребельного Ф.

Пенсіонерську книжку гр. Трембача П. І.;

Продуктову картку на ім Шанайдінної В. К.

ЗАБІГЛО ЛОША тем масті, на лобі продовгу сина, задня нога по ви віком 8 місяців. Хто зна місце перебування, прос відомити на адресу: х. Ми клів, громадське госпо № 57.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома громадян міста Охтирки та району, які займаються кустарним промислом, що вони повинні до 20 січня 19 року вибрати в Фінансовому Відділі Райо Управи ПАТЕНТИ на право кустарного промислу на 1943 рік.

Тимчасові свідоцтва, що були видані на 19 рік, з цього числа недійсні та повинні б здані Райфінвідділу до 20 січня 1943 року.

На осіб, які будуть ухилятись від вибор патента, після зазначеного терміну, буде кладено штраф.

Охтирська Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома, що окремим особ або підприємствам встановлювати та підклю ти телефони без дозволу Ортскоменданту ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

Винні в невиконанні цього розпорядже будуть суворо покарані.

Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

ОХТИРСЬКА БРОВАРНЯ ПРИЙМАЄ ВІД НАСЕЛЕНН

ПИВНІ ПЛЯШКИ

За кожні здані 20 пляшок броварня видає 2 літри пив

Звертатись в контору броварні. *Директор*

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол. Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny — Stimme von Achtyrka

Рік II | П'ЯТИЦЯ, 8 січня 1943 року | № 3 (105)

ПЕРЕЧАННЯ ЗА ХЛІБНІ КРИХТИ

Англійські критики британського соціяльного життя вважають за сумний факт не лише те, що Англія, яка першою вступила на шлях індустріялізації, була перевершена в галузі продукції країнами континенту й Америки, але й те, що вона нічого не придумала зусиль до того, щоб їй дістати соціяльну користь від індустріялізації. На думку англійських знавців проблеми, немає нічого дивного в тому, що німецька соціяльна політика від її початку наприкінці минулого століття й до її сучасних успіхів, яких досягнуто національ-соціялізмом, мала зараз має величезні переваги в порівнянні з англійською системою соціального забезпечення й соціальної допомоги.

Причиною цієї недостатності уваги до людей є не лише експлуататорська установка, яка за багато років скрізь пройняла англійських промисловців, але й той пристойний привід, за яким вони зуміли окопатися англійська буржуазія розглядати своє приватне життя, як святиню, яку не належить нікому, навіть і державі. Твердженням про те, що недостатньо оплачуваний робітник хоче сам обійтися своїми силами, а разі потреби допомоги з боку здоровоохорони чи якоїсь іншої підтримки він може звернутися до установ приватної благотворительності, — цим твердженням англійська заможня кляса намагається захистити себе від справедливих закидів їй злочинному нехтуванні з боку обов'язками щодо нижніх своїх.

Треба ясно уявляти собі не тільки ці вихідні пункти, але й сучасний стан англійської соціальної політики, щоб зрозуміти пропоновану зараз програму соціяльних реформ.

Слід, наприклад, прийняти до уваги те, що більшість англійських лікарень для широких мас не одержує ні державної, ні громадської допомоги, а утримується виключно на добровільні пожертви, прищана яких, принаймні, зменшується якраз в часи економічних криз, тобто саме тоді, коли настає найбільший попит на них з боку незаможних людей. Треба також відзначити далі те, що все англійське соцзабезпечення розподіляється поміж різними частини приватними, почасти офіційними установами, й не забувати, нарешті, того, що всяке прохання про допомогу криє в собі одіозність жебрацтва, чому багато гордих підніків волів скоріше пропадати в лондонському Істенді, ніж „принизитися" до того, щоб „викаючотвати" собі місце в лікарні, видачі одягу, надання кращого житла або грошової допомоги. Англійська суспільна система розглядає бідність, як ганьбу, і дивиться на допомогу бідним не як на само собою зрозумілу соціяльну підтримку своїх близьких, але як на фарисейську милостиню жебракам. В період між війнами мали місце ті чи інші мірроприємства в галузі допомоги безробітним і початкові кроки в галузі страхування на випадок хвороби, але ніякої грунтовної зміни в антисоціяльній точці зору англійської вищої суспільної верстви це не дало. Наслідком було лише те, що, хоч у цій війні зібрався увесь нарід під національними прапорами, але вже скоро й передусім у старших робітників, які уже пережили одну післявоєнну кризу типово англійського характеру часто з багаторічним безробіттям, з'явилася турбота за те, чи не матиме місце й після цієї війни така сама нужда, яка була після попередньої, турбота за своїх синів, які виросли серед злиднів і тепер, можливо, знаходяться на військових полях, а потім, як і вони, будуть безробітними, турбота, що тягне за собою безперервні нарікання на зниження інтенсивности праці. І це не тільки в гірничій справі чи в іншій важкій роботі, але і в інших підприємствах, де дається в знаки погіршене харчування й ускладнене сполучення між житлом та місцем праці.

Основою Біверайдж-програми англійської соціяльної реформи є зовсім не нова для Німеччини думка про загальне соціяльне страхування, яке повинно забезпечити допомогу в разі безробіття, нещасних випадків і хвороби, а також видачу і пенсій старикам, вдовам і сиротам та допомоги малим дітям. Програма хоче забезпечити для кожного працюючого мінімальну щотижневу получку принаймні в два фунти стерлінгів, навіть два фунти стерлінгів, навіть коли через безробіття, хворобу чи якесь нещастя він і не в змозі сам їх заробити. Вона хоче, крім того, усунути існуючий до цього часу розподіл соціяльного забезпечення на приватне й державне, взявши всі види забезпечення під єдиний державний контроль.

Отже те, що для континенту давно вже є існуючим фактом, що в Німеччині, а також і в Скандинавських країнах давно зробилося основою державного порядку, те в Англії пропонується тепер уперше.

Програма викликає сильний опір. Нещодавні шведські газети почасти викривають і винуватців цього опору, вказуючи в своїх кореспонденціях, як ва одна з найважливіших приватно-господарських факторів, на англійське страхове відомство, яке ще до опублікування програми заявило свій протест, бо Біверайджевий проект стосується якраз тих галузей страхової справи—допомога у випадку хвороби, похорон і т. д.,—з яких страхові товариства мають дуже значні прибутки, звичайно за рахунок дрібних клієнтів. Передбачаючи, що реформа принесе їм великі збитки, англійські підприємці вже тепер заявляють про свою рішучу політичну опозицію програмі реформ.

Але, крім опору, обумовленого економічними міркуваннями, який політично виразиться у пожвавленій боротьбі між консервативними противниками і лейбористськими захисниками плану реформи,—тут виступає ще й принципіальне сперечання. Справа йде про те, чи спочатку виграти війну і потім ввести реформу, чи провести реформу негайно, щоб, з одного боку, стимулювати участь робітничих мас у війні, а з другого—позбавити широкі кола англійського робітництва всякої підстави чекати на змушені наслідки післявоєнної кризи, страх перед якою панує серед робітників.

У всякому разі в Англії рахуються з наступним опублікуванням Біверайдж-плану і з дуже загостреними міжпартійними суперечками та дебатами на цю тему.

Д-р Едгар Гервін

Вбивство Дарляна—справа Англії

ЯК ВБИТО ЗРАДНИКА

БЕРЛІН. Кривавою сенсацією цього Різдва у ворога є вбивство в Алжірі адмірала-зрадника Дарляна англійською таємною службою. Зрозуміло, що це є темою, яка виликає найбільше цікавости, насамперед в Англії і в Північній Америці. Відомості і фактичні дані про цей вчинок і його виконавців ще порівняно скупі. В Лондоні й Вашінгтоні, очевидно, мають потребу затушкувати фактичний підклад справи. Це не виключає, що у англійців цей факт величатиметься як патріотичний французький вчинок або що ворожа агітація вживатиме найнеймовірніших комбінацій, щоб замести свої сліди. Проте, **за вбивством Дарляна стоїть все ж таки Англія, яка зробила вічайдушну спробу, усунувши цю людину, знову здобути вплив у французьких африканських володіннях, перед тим втрачений нею на користь Рузвельта.** Відкрита кривава тінь стоятиме між Англією та Північною Америкою, хоч там і повинні будуть пібито недооцінювати політичні наслідки цієї події.

Адмірала Дарляна вбив, невдовзі після 15 годин, молодий чоловік, спершу „невідомої національности". Атентатник чекав на адмірала в приймальні комісаріяту в Алжірі. Коли адмірал увійшов у помешкання бюра, вбивця трічі вблизька вистрелив з револьвера в Дарляна, влучивши йому в голову й груди. Служба, що посіщали на допомогу Дарлянові, кинулись на вбивцю і подолали його після того, як він встиг ще поранити одного з них. Дарляна понесли до шпиталю, але він помер дорогою. Перед тим, як втратити свідомість, він сказав служебовим: **„Англія досягла свого".** Атентатника зараз же допитали, але жадних подробиць про його особу й імовірні мотиви його вчинку не було опублікавано.

АЛЖІР. Похорон Дарляна відбувся 26 грудня вранці. В ньому брав участь американський головнокомандувач генерал Ейзенговер.

Таємничого вбивцю стрічено

НЬЮ-ЙОРК. Убивця Дарляна став перед воєнним судом і був засуджений до страти. Присуд виконано. **Ім'я атентатника тримають в таємниці** ніби з причин військового характеру. Спеціяльний кореспондент англійського бюра Райтера каже, що вбивця—француз національностю.

Ідеи загрожував

СТОКГОЛЬМ. В англійських колах Лісбони драматичний кінець Дарляна не здивував нікого. На таємному засіданні Нижньої палати Ідеи попередив **депутатам про весь тягар англо - американських суперечностей в Північній Африці** і сказав, що з огляду на важливість цього питання **англійський уряд не завагається усунути цю перепону навіть найневідповідними засобами.** Після цього в Лісбоні були готові до радикального розв'язання Дарляніївської проблеми.

„Гідний" наступник

АЛЖІР. Англо-американська головна квартира в Північній Африці повідомила, що наступником убитого Дарляна в цивільному управлінні французької Північної Африки призначено генерала Жіро. Цей генерал, який двічі зрадив своє слово чести, відповідає отож, всім вимогам, потрібним для ведення Рузвельтової бандитської політики.

Сліди ведуть у Лондон

ВІШІ. В політичних колах Франції зазначають, що **в убивстві Дарляна була зацікавлена тільки Англія.** Англія покінчила з Дарляном, як з продажною людиною. Особливо вказують на дві деталі: перше, що генерал Ейзенговер заборонив поширювати це повідомлення протягом 10 годин і зараз же наклав заборону на телефонне та телеграфне сполучення, і, по-друге, що про ім'я атентатника нічого не сказано. Якби йшлося про француза—прихильника законного уряду Франції або про піддану держави Осі, то агентура альянтів давно б уже сказала про це.

З життя совєтського театру

В одному з міст Совєтського Союзу молодий, дружний колектив артистів зчукав собі „хазяїна", себто якусь совєтську установу, що схотіла б піклуватися цим молодим театром. Після довгого шукання театр договорився з водотягшиками, але з цього нічого не вийшло. — ця установа вимагала висставити п'єси на „водотягово-каналізаційну тему". Коли ж тимчасово погодилися на антирелігійну комедію Мольєра (в Совєтському Союзі „Тартюф" був у списку антирелігійної літератури), виявилося, що цілий комітет водотягшиків був арештований НКВД, як обвинувачений у троцькізмі, й не було вже з ким вести дальші переговори.

Нарешті знайшовся спритний жид. Під умовою, що він буде директором нового театру, він знайшов „хазяїна" — невеличку, скромну державну установу, що не вимагала від репертуару спеціяльних тем.

Відкриття молодого театру відбулося в клюбі одного з районних міст. На урочисту виставу з'явилося обласне начальство, й усе пішло по заведеному в СССР звичаю: спочатку промова місцевого держиморди, пересічена вихвалюванням „всіма любимого великого вождя народів", далі промови представників комітету в справах мистецтва, реперткома та профсоюзу на ту саму „волнующую" тему. Після всього цього виставa — відповідь артистів, вдячних „великому та улюбленому" за турботи й, нарешті, бенкет у районому маєтабі. Горіяки в містечку не знайшлися, зате ліверу було попад потребу і шартрезу ціли чайники-склянками, заїдаючи оселедями та салатом. Все, про що хотілося б сказати, було небезпечне, — про „сталінські турботи" вже було сказано все, а тому загальну нудьгу старався розвіяти меткий „баяніст", невіддільний учасник усіх районних свят.

Спритний директор, окрім усіх інших здібностей, виявив себе ще й драматургом і включив у репертуар свою п'єсу.

На протязі 6 дій та 32 відслін цієї п'єси розвивалася складна боротьба між благородним (шкідником і саботажистом) та злісним комісаром. Не зважаючи на протести режисера та цілої трупи, репертком рекомендував п'єсу до постановки. Урятував випадок... Спритний директор не розрахував. Прихав ще спритніший інспектор Фінвідділу й виявив фальшування та розтрату кількох тисяч. Директора судили й засудили на три роки в'язниці. Але через кілька місяців він опинився на посаді начальника районного відділу по збиранню утильсировини (напевно це призначення було йому більше до смаку!).

На місце „розтратчика" прийшов понурий, стрінький чоловічок. Ніби прохаючи вибачення, він пояснював трупі, що на посаду директора його „перекинули", що в театрі він навіть ніколи не був, але буде, мовляв, придивлятися. Це було краще, ніж сподівалися, й трупа спокійно взялася за підготовлення „Вишневого саду" Чехова.

Наближався час відкідки проби реперткомом. Новий директор також почав виявляти активність, але чомусь особливу цікавість звернув на вз-тя, куповане театром, а одного разу заявив, що ні на цьому він найбільш розуміється, бо був 20 років шевцем. Пізніше виявилося, що на директорську посаду він попав прямо з шевської майстерні. Тепер уже був зрозумілий його виступ після читання п'єси „Вишневий сад": „Товариш Чехов написав п'єсу непогано, але в своєму творі слабо виявив силу совєтської індустріялізації!"

Виставу дозволили під умовою, що театр візьметься за опрацювання п'єси про шкідництво. Почалися муки — розучування п'єси совєтського драматурга. В ній згадувано про „залізного наркома" Єжова... Нараз дзвінок з комітету: „викреслити все, що говориться про Єжова..." Викреслюють. Через кілька день знову дзвінок: „замінити Єжова новим наркомом Берія..." Замінюють. Учечері знову дзвінок: „викинути з п'єси цілу першу яву..." Режисер чухає потилицю: „Чому саме першу?"... Та, нічого не вдіеш, — першу яву викинули. І так день-у-день.

За два місяці п'єсу не можна пізнати, але... за цей час змінилися міжнародні обставини, тему визнано „застарілою" й виставу заборонено. Гроші, витрачені на декорації та костюми, пішли на театр тяжким тягарем, але перечити не можна було. Один з артистів, що на зібранні різкими словами виявив своє незадоволення, вже наступного дня був заарештований. А тому, що зібрав посвідчив, що він свого часу обурювався злиднями селян у колхозах, його засудженно до заслання в Сибір на 10 років Директора-шевця за недостачу „класової пильности" усунули й заступили „розжалуваним" співробітником НКВД.

Новий директор скликав трупу й заявив, що він „розпечуним залізом" випалює тяжке „гнилу інтелігентщину", що вимагатиме пролетарської дисципліни, що театр — це звичайний завод, а тому мусить виконувати пляни понад норму, що пора в мистецтві вже завести стахановщину тощо.

І без того залякані працівники театру ходили понурі, старанно відвідували курси історії партії, провадили соцзмагання — займалися протоколами, розрахунками, статистичними даними, брали участь у засіданнях вчейок Осоавіяхему, МОПР'у і т. ін. Але творча праця занмерла. Та новий директор і не дбав про неї, бо намагався виконати промфінплян „понад норму".

В таких умовах відбувалася творча праця совєтського театру, бо наведені факти в різних варіянтах повторювалися у всіх творчих установах Совєтського Союзу.

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

Творчий вечір Ю. Косача

Як повідомляє часопис „Краківські вісті", незвичайно цікавого подію, що відбулася в літературно-мистецькому клюбі у Львові, був творчий вечір видатного українського поета й прозаїка Юрія Косача.

Розглядаючи творчість Косача, С. Гординський схарактеризував автора „Чарівної України" як конструктивного романтика, що відкидає безлідне мріянництво, бо воно не прагне вплитися чином у конкретну форму і тим самим є неживотворне. У конструктивному романтизмі гармонійно поєднується здоровий реалізм з усіма високими поривами людського духу. Цей конструктивний романтизм, беручи життя в усій його складності, шукає в ньому саме тих рис, що це життя підтримують і активізують його. Звідси й виплинає одна з головних рис нового романтизму — боротьба за героїчну поставу до життя, за героїчну духовність.

У творчості Ю. Косача основну роль відіграє історичне тло. В історії, в нашій минувшині, автор шукає й відкаходить велич, героїку, яка окрилює, яка дає снагу до життя. Косач переконливо писав, що історична сюжетність існуватиме завжди, доки існуватиме на світі мистецтво. Мистець повинен жити одночасно в усіх епохах. За словами Косача: „Відмовившись від розмов з минулим, відмовляємось і від себе самих, бо немає романтизму без історії, без романтизму немає нації, а без нації немає мистецтва".

Безперечно, Косач закований у минуле, він уміє знайти постаті минулого в їх справжній величині, вичимчо в повісті „Сонце на Чигирині", в збірці „Вогні на Україні". У драмі „Вечір у Розумовських" та в деяких віршах автор також у новий спосіб творах, які ще не вийшли друком. Це: „Світанок буре" (повість про Хмельницького), п'єса „Марія" (з київського полку" (з часів XIX століття), „Обрії" — драматичний епізод з життя Тимоша Хмельницького), п'єса „Емігрантка" та „Княжну Дараган).

У своїх творах Косач казав свій власний світ, який є виявом його художньої конструкції як письменника-романтика.

З великою увагою вислухали присутні два уривки з роману „Світанок буре", що їх по-мистецьки прочитав артист С. Дубровський. Можна сподіватися, що роман „Світанок бурі" буде поважним вкладом в українську літературу.

Артистка Лужницька-Ковальська читала вірші Косача: „Ранковий порт", „Трістиміть", „Літун", „Тигр", „При домовині Яна-Кохановського", „Король Юрій" та „Слово до Вишневецької". Присутні автора, що виступив з коротким словом, нагородили бурхливими оплесками. Автор прочитав також уривок з нового свого роману „Вишневецька" та вірші: „На лезі кинджала", „Слово до простої людини", „Провістя" й інші.

Творчий вечір Юрія Косача пройшов з повним успіхом.

В секції письменників

Нещодавно відбулося засідання письменницької секції при „Просвіті". Засідання було присвячене продовженню дискусії, що виникла в зв'язку з прочитаною П. Петренком 15 листопада доповіддю „Засади новітньої естетики". Дискутанти наголошували потребу остаточного викристалізування світоглляду самих письменників, що покликані бути творцями нової духовности. Зокрема говорено про потребу підпорядкування всіх сторін творчости письменника патріотичним завданням. Говорено потребу ліквідання большевицьких режитків у світоглляді, окреслено конечність подолання психології московської культури і відновлення психологічного відмежування зв'язків з Европою. Відзначені моменти всіх розгорталися у виступах усіх промовців, то судячи виникли в питанні стилю, напрямів формалізму шукань. Треба сподіватися, що дальші дебати й дискусії кинуть більше світла на ці проблеми.

Совєти на жидівському утриманні

СТОКГОЛЬМ. Рузвельтів радник жид Барух пожертвував на різні так звані „комітети допомоги" мільйон долярів, більшу частину яких призначено большевикам. Пожертва Баруха та інших жидів з біржі знову характеризує тісний зв'язок жидів з північно-американського Вол... з большевицькими ... дарями. Барух у сво... ному листі вітає, крім ... совєти за їхню „надзвичайно високу культуру та мо...

Японські здобутки за рік

ТОКІО. Як повідомив японський морський міністр, за рік від початку війни по-японська фльота збільшила свій тоннажний запас військових кораблів, що становить біля 38% всього японського військового тоннажу. Японська фльота збудувала 1,1 млн. тонн військових кораблів, в тому числі 35 воєнних кораблів, 11 літаконосців, 4 лінійних кораблів, 11 літаконосців, 46 крейсерів, 48 міноносців і 93 підводні човни. Затоплено 9 воєнних кораблів і 503 торговельні кораблі противника. 424 ворожі торговельні кораблі на 2¼ млн. БРТ були потоплені. Японська фльота знищила 3.853 ворожі літаки.

Пожежа в Благовєщенську

ТОКІО. За відомостями „Токіо Асахі Шімбун", 26 грудня вночері в Благовєщенську в кварталі, де були розташовані військові бараки, спалахнула пожежа і лютувала цілу ніч. За спостереженнями, що їх можна було зробити з північного берега Амуру, пожежа завдала надзвичайно великої шкоди.

„Американські нищильники гірші..."

ЛІССАБОН. Американський генерал **Северський** заявив представникам преси, що американські нищильники значно гірші, ніж німецькі і терплять невдачі на всіх фронтах.

Наслідки німецького вишколу

ШАНХАЙ. В статті, присвяченій питанню про китайських студентів, які вчать в за кордоном, „Шунь-ра" каже, що, повернувшись на батьківщину, китайські студенти, які вчилися у Німеччині, там справляють найкраще враження. Завдяки німецькій культурі та вишколу вони являють собою зразок гідности, прямолінійности та свідомости своєї відповідальности. Майже кожен з них володіє справжніми знаннями та з глибоким умінням, і свої батьківщині вони роблять великі послуги як в газузі військовій та господарській, так і в культурній, науковій та медичній.

ЦВИНТАРИЩА В УКРАЇНІ

Рівне.—Культура цвинтарищ, ця могутня й велика вишукана культура перших століть по Христі, що й коло р. 1900 в Україні, саме на території Середнього Наддніпрів'я, відкрив видатний український археолог В. В. Хвойка, до останнього часу лишалась мало дослідженою. В археологічній науці було відомо щонайбільше 5—7 окремих археологічних пам'яток могильників, переважно Придніпрежжя (Черняхів, Ромашки, Зарубинці, Маслова на середньому Дніпрі, Миколаївка—Козацьке поблизу Херсона, Кантемирівка на Полтавщині) та деякі інші.

Досліди останніх років, грунтовне й всебічне вивчення археологічних збірок та матеріялів, які накопичилися протягом 40 років в музеях України, дозволили внести значну ясність у питання, що знання й розуміння їх були досі аж надто звужені через незначну кількість виявлених і розкопаних пам'яток.

Якщо досі було відомо тільки 5—7 пам'яток з перших століть по Христі, то тепер географічна карта розпросторення полів похоронів на території України вказує на понад 200 пунктів. Якщо досі ми говорили про одинокі цвинтарні поля переважно в районі середнього Наддніпрів'я, то тепер можемо казати про суцільне й масове розпросторення цієї культури по всій величезній території від верхів'їв Висли, З. Буга, Дністра до Північного Дінця та Дону, від Чорного моря до Десни, від Перемишля до Харкова і від Херсона до Києва.

Вражає залюдненість країни під ті часи. В найкраще археологічно дослідженому досі районі Середнього Правобережжя від Києвом, в околицях Трипілля окремі поля похоронів розташовані одно від одного на відстані 5—6 км. (Черняхів, Жуківці, Стрітівка, Писаревщина, Ставище). Те саме доводиться сказати й про район порожистої смуги Дніпра між Дніпропетровськом та Запоріжжям, вивчений в археологічному відношенні особливо уважно і добре. Тут, на повному березі Дніпра, виявлено до 20 пунктів (Приаліно, Волошиново, Августинівка, Софіївка, Майорівка, Хортиця і т. д.).

У світлі наведених фактів доводиться грунтовно змінити уяву про цю добу. Насамперед, доводиться откинути думку, що Україна була тоді малозалюднена країною з незначною кількістю поодинокихспоради-дично розкиданих місць поселень. Наслідки розкопів кажуть про густо й суцільно залюднену країну, про місця поселень, розташовані в безпосередній близькості одне від одного, про високий рівень культурного розвитку місцевої людности, про культуру, своєрідну й разом спільну з усім цивілізованим середземноморським світом.

Культура полів поховань на території України прийшла на зміну культурі скитської. Культура кочовників поступилася місцем культурі осілої людности. Зник скит, кочовник, скотар і вершник одягнений в шкіряне вбрання, пристосоване для їзди верхи на коні.

Бородатий скит наскрізь просякнений кінським духом, з довгим волоссям, підібраним на чолі ремінцем, що, кочуючи по степах, годувався кобилячим молоком і, розпалюючи на ніч вогнище, варив у великих гуртових металевих казанах кінське м'ясо та просяну кашу, став здобутком часів, які одійшли в минуле.

Розкопи окремих поховань в могильниках вказують на одяг пристойний і коректний. Люди одягались, як і годиться вдягатися кожній людині цивілізованого європейського світу. Їх убрання, це вже не варварське вбрання вершника, не шкіри тварин, одягнені на голе тіло без сорочки, не вбрання, навиворіт до верхової їзди пристосоване, а полотняні й шерстяні тканини, руками працьовитих жінок виткані.

Неодмінною приналежністю кожного жіночого похования є прясельце для веретена. Певно, і в потойбічному світі годилося жінкам продовжувати займатись своєю жіночою працею: прясти й ткати.

Чоловіки носили плащі, застібувані на плечі фібулою, бронзовою, чи срібною, рідше залізною. Подібне вбрання носили також і жінки з тією відмінною супроти чоловіків, що вони застібували свої плащі двома фібулами.

Перед нашою увагою постає й складається з окремих деталів спостережень і знахідок образ високо розвиненої культури, господарства, що стоїть на високому рівні, побуту різнобарвного й заможного.

Лави навколо селищ, розташованих у безпосередній близькості одне від одного, були засіяні збіжжям. Кущі золотавого зерна запозичали сховники. На зеленіючих ниві паслися отари овець під доглядом чабанів, що неруконо стояв, спершись на гирлиги. Півень, злетівши на тік, співав, витягуючи горлинку.

Хлібні експортери, що їх торговельні контори й склепи містились в Скалі, Тирі та інших містах північного Надчорномор'я, при гирлах великих рік Дніпра, Бога, Дністра, везли хліб, зібраний на ланах України, сушену рибу, вовну, хутра й традиційний мед кораблями морем до Греччини, Малої Азії та Риму.

Ремесло досягало високого ступеня розвитку. Зокрема гончарство. Це вже не був посуд, ліплений від руки жіночими й призначений для власного вжитку в межах потреб окремої родини. Це був посуд, ліплений на колі, вироблений фахівцем, ремісником-професіоналом, що досягнув високого мистецтва в своїй праці.

Кераміка з полів поховань — це досконалий посуд вишуканих форм і витончених кольорів. Це були вироби майстра, що згинув, давши свій творчий хист і запал в ім'я завершеності, рівноваги та міри. Він уникав галасливих фарб. У своїх пошукуваннях кольорової гами для гончарних виробів він мав смілівість зректися чистих напружених барв. Він віддавав перевагу відтінкам: ясно-зеленкуватому, сіняво-синьому, попелясто-сірому, відтінкам червоного й брунатного, од ясного до темно-кавового й чорного. Він прагнув декольоризувати колір, досягнути бажаного ефекта й моші од полутіней і полутонів, до матової балдої безбарвности.

Вічний античности, класичного духу виразно відчувається на всьому характері культури цієї епохи. Справа йде про епоху, саме окрему епоху, виразно й чітко відокремлену й відрубну як в ліставленні з культурою попереднього часу скитів так і наступного. Безпосередньо попередником культури полів поховань Черняхівського типу була культура полів поховань Зарубинецького типу. Вона далеко примітивніша й простіша, ніж Черняхівська. Населення відніше. Для цієї культури характерні бронзові фібули середнє та пізнелатенського типу.

В Києві та його околицях знахідки полів поховань Зарубинецького типу, в самому Києві, на території Десятинної церкви, далі на південь в околицях Києва в Корчоватому, а тоді в Вите. Наші досліди вказують на безпосередність переходу од одної культури до другої. Давніші поховання Черняхівського могильника виявили свою цілковиту тотожність з Зарубинцями.

Німецькі вчені були ладні Зарубинецьку культуру пов'язувати з бастарнами, Черняхівську з готами. З історичних джерел відомо цілком певно про мандрування готів з долішньої Висли до Чорного моря, де вони й осіли коло 235 року; остготи або грестунги на терені сучасної України і вестготи або тервінги на долішньому Дунаї. Столицею був Дзнабарстадір, місце знаходження якого дехто з учених намагається шукати на терені сучасного Києва.

Коло 253 р. готський король Остгрота об'єднав під своїм захистом численні східні народи на Озівському й Чорному морі, на Волзі, роксоланів, сарматів, аланів, а так само й низку слов'янських племен. У цей же час готи здобувають панування над Чорним морем, нападаючи на Візантію й захоплюючи Атени.

Царство Ерманариха коло 350 р. охопило весь східній простір, простягаючись од Висли й Ельби до Кавказа й на Волгу, — „конкретне виявлення першої політичної державної концепції східнього простору в сучасному значенні" (Н. У. С. Ц, 127, 1942), як висловлюється один з новіших дослідувачів.

Готське царство було могутнім бар'єром проти диких кочових народів Сходу, але в 375 р. гуни прориваються цей бар'єр, що відгороджував європейський простір від Сходу, гине Ерманарих і гунський ураган, пронісшись над готським царством, ламає його основу.

Під час т. зв. великого переселення народів готи подались далі на південь і захід, на Балкани, Полудневу й Західню Европу.

Чималі рештки готських племен затрималися в Криму.

Вплини культури, яка розквітала на території України за часів панування і готської держави, даються в знаки й досі. Вони діють до наших часів. Українська етнографічна культура, етнографічна культура українського народу своїми корінними історично зростає в цю культуру полів поховань першої половини першого тисячоліття по Христі.

АВТОСТРАДА У НІМЕЧЧИНІ

БРІТАНСЬКА ЗУХВАЛІСТЬ

Стокгольм. В англійській Нижній палаті недавно знову розіграйсь спеин, образливі для голови нейтральної країни. Вони не новинні були мати місце в країні, що веде війну, за винятком хіба Сполучених Штатів або Совєтського союзу.

Міністра закордонних справ Ідена запитали, чи правда, що англійський посол в Еспанії, сер Семюел Гоор, був присутній при останній промові генералісимуса Франко і чи він заявив протест. Вимога до англійського уряду втрутитись в політику нейтральної країни базувалась на тому, що генерал Франко висловився в прихильному до держав Осі тоні. Ідеи, який мусив би поставити на своє місце депутатів, пойнятих старою англійською зарозумілістю, і взяти під свій захист голову нейтральної держави, обмежився нівидновіжку коротким заперечением, яке звучало виправданням, сказавши, що англійського посла там не було і що він не заявив жадного протесту.

Коли депутати зажадали, щоб англійський уряд протестував проти поздоровлення генералом Франко Фюрера, міністер закордонних справ Ідеи не відкинув цієї пропозиції, а тільки заявив, що в такому протесті він не бачить потреби. Така форма висловлення, очевидно, ототожнює його з інтерпелянтами і ще більше підкреслює зухвальство їх відносно Еспанії. Як реальний політик, Ідеи розуміє, що протести не матимуть жадної ваги.

ФАКУЛЬТЕТ КОРАБЛЕПЛАВСТВА В БУКАРЕШТІ

БУКАРЕШТ. У Технологічному Інституті Букарешту відкрито факультет кораблеплавства. При цій нагоді міністер освіти Петровіці і державний секретар морських справ віце-адмірал Піаїс підкреслили в своїх промовах потребу такого факультету після того, як в боях проти советів румунська воєнна фльота дістала своє перше хрищення і мусить тепер забезпечувати нові можливості для свободи пароплавства на Чорному морі.

УВАГА, ВИРІЗАТИ І ЗБЕРЕГТИ!

Надсилання поштових пакунків до Німеччини

Вам надається одноразова можливість надіслати зимовий одяг працюючим в Німеччині рідним. Але пакунок не повинен містити в собі нічого іншого, крім речей вбрання, як от: пальто, чоботи й білизна; отже, ніяких харчових продуктів і т. ін. Одяг і взуття повинні бути вичищені й запаковані на збірному пункті при Охтирській Біржі Праці в гарний міцний мішок чи в іншу тару. Мішок мусить бути відкритий і до нього треба додати супровід, у якому визначається точна адреса одержувача. Цей супровід надсилається домашнім рідним вощтою з Німеччини. Отже, треба зачекати, поки ви не одержите цей супровід від ваших рідних в Німеччині, бо без цього супровідного документа вам буде відмовлено в прийомі пакунка.

Дозволяється пересилати пакунки вагою не більше 40 кілограмів.

За кожен відправлений пакунок із зимовим одягом, який, звичайно, одержать ваші рідні в Німеччині, Вам буде виплачено по 250 карбованців допомоги на одяг.

Керівник Охтирської Біржі Праці ЮНГ.

АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

ЗАБОРОНЕНИЙ ДЛЯ МІСЦЕВОГО НАСЕЛЕННЯ ЧАС РУХУ ПО ВУЛИЦЯХ:

З негайним вступом в силу цього розпорядження, встановлюється такий, заборонений для місцевого населення час руху по вулицях:

На селі			По місту		
Грудень	1942 р.	18.00—6.00 годин.	Грудень	1942 р.	19.30—6.00 годин.
Січень	1943 р.	18.00—6.00 „	Січень	1943 р.	18.00—6.00 „
Лютий	„	19.00—5.30 „	Лютий	„	19.30—5.30 „
Березень	„	20.00—4.00 „	Березень	„	20.00—5.00 „
Квітень	„	20.00—4.00 „	Квітень	„	20.00—5.00 „
Травень	„	20.00—3.30 „	Травень	„	21.00—4.00 „
Червень	„	22.00—3.30 „	Червень	„	22.00—4.00 „

В зазначений час населення повинно знаходитись в житлових будинках. Перебування поза житловими будівлями в цей час дозволяється виключно пред'явникам нічних перепусток, виданих Ортскомендатурою. Нічну перепустку необхідно мати завжди при собі, пред'являючи її патрулям польової жандармерії, військових частин та поліції. Нічні перепустки мають певний термін і гублять свою силу після закінчення вказаного в них терміну. Порушення цього розпорядження суворо карається. Хто в нічний час наближується до військових або господарчих об'єктів без дозволу, підлягає небезпеці бути застреленим. Шефам районів даються вказівки оголошувати це розпорядження, вимагаючи доведення його до загального відома населення, шляхом вивішування плякатів.

КАПІТАН І КОМЕНДАНТ.

ОБ'ЯВА

про наділення міського населення городньою землею

1. Всі громадяни м. Охтирки, що бажають одержати землю під город на 1943/44 господарчий рік, повинні подати заяви до Відділу Упорядкування Міської Управи терміном з 1 до 10 січня 1943 року. Заяви подавати від господарства, з указанням кількости осіб сім'ї та адреси мешкання.

2. Питання про наділення землею ремісничих та індустріяльних підприємств можна ставити лише за ті підприємства, що мають не менше 50 осіб у своєму складі.

3. Організації, що беруть землю, повинні самі забезпечити робочі руки, знаряддя, посівматеріял та угноєння.

4. Ті особи, наділення яких передбачено вже із земель, одержаних ремісничими та індустріяльними підприємствами, в других місцях землею не наділяються.

5. Городини, а також і картоплі власного вирощування повинно вистачити для покриття всіх потреб на протязі одного року, рахуючи з 1 липня. Тому додаткове постачання городиною з 1 липня не буде переваджитись.

6. Арендна платня складає 10 цнт. картоплі з 1 га. Якщо картоплян не буде сіятись, можна здати на відповідну грошову вартість городини.

7. Після указаного терміну, тоб-то після 10 січня, заяви про наділення землею під городи прийматись не будуть.

МІСЬКА УПРАВА.

Загублені документи вважати недійсними:

Продуктові картки на ім'я Новгородських: Тетяни, Ольги, Вячеслава;

Продуктову картку на ім'я гр-ки Ряженко Я. Р.;

Продуктову картку на ім'я гр. Сергієнка О. М.;

Продуктову картку на ім'я гр-ки Чикалової Г. І.;

Продуктові картки на ім'я Марченкових: Валентини та Зінаїди;

Продуктові картки на ім'я Шевгунових: Параски та Марії;

Продуктові картки на ім'я Цвяхових: Олексія та Варвари;

Продуктові картки на ім'я Гончаренків: Ганни та Лідії.

ОБ'ЯВА

З 1.І 1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . 5 карбованців

Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . 7 карбованців.

Партер 10—19 ряд . . . 8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно займати свої місця. Ті, що запізняться до початку сеансу, в залу не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 РОКІВ відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою та порядку. Кожного порушення, непотрібного залишення своїх місць під час переривів треба уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи паразитів і загрожує іншим відвідувачам, повинен понести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в приміщенні театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількости квитки в кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса театру буде відпускати в одні руки не більше 3-х квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів повинні негайно і без відмовлення виконуватись. Вхід до приміщення театру дозволяється тільки після остаточного звільнення залі від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам вхід на вистави для військових забороняється.

Усі відвідувачі повинні надавати підтримку для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не ставити під питанням влаштування постанов для цивільного населення і зробити кіно доцільним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома громадян міста Охтирки та району, які займаються кустарним промислом, що вони повинні до 20 січня 1943 року вибрати в Фінансовому Відділі Районної Управи ПАТЕНТИ на право кустарного промислу на 1943 рік.

Тимчасові свідоцтва, що були видані на 1942 рік, з цього числа недійсні та повинні бути здані Райфінвідділу до 20 січня 1943 року.

На осіб, які будуть ухилятись від виборки патента, після зазначеного терміну, буде накладено штраф.

Охтирська Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома, що окремим особам або підприємствам встановлювати та підключати телефони без дозволу Ортскомендатури ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

Винні в невиконанні цього розпорядження будуть суворо покарані.

Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

ОХТИРСЬКА БРОВАРНЯ **ПРИЙМАЄ ВІД НАСЕЛЕННЯ**

ПИВНІ ПЛЯШКИ

За кожні здані 20 пляшок броварня видає 2 літри пива

Звертатись в контору броварні.

Директор

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи.* ◆ *Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня зам. 44 У 6.

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | П'ЯТНИЦЯ, 8 січня 1943 року | № 3 (105)

СПЕРЕЧАННЯ ЗА ХЛІБНІ КРИХТИ

Англійські критики британського соціяльного життя вважають за сумний факт не тільки те, що Англія, як першою вступила на шлях індустріялізації, була місцем перевершена в галузі продукції країнами континенту й Америки, але й те, що вона ніколи не прийшла усвідомлення до того, щоб вона з успіхом застосувала для дістати соціальну користь із індустріялізації. На думку англійських знавців цього питання, немає нічого спільного в тому, що німецька соціяльна політика від її заснування наприкінці минулого століття й до її сучасної національ-соціялізмом, вже зараз має величезні переваги в порівнянні з англійською системою соціяльного забезпечення й соціяльної допомоги.

Причиною цієї недостатньої уваги до людей є не тільки експлуататорська установа, яка за багато років наскрізь пройняла англійських промисловців, але й той пристойний привід, за яким вони зуміли окопатися в ній полягає в схильності англійця розглядати своє приватне життя, як святиню, заглядувати до якої він не дозволяє нікому, навіть і державі. Твердженням про те, що недостатньо оплачуваний робітник хоче сам обійтися своїми силами, а в разі потреби допомоги з боку здоровоохорони чи якоїсь іншої підтримки він може звернутися до установ приватної благотворительності, — цим твердженням англійська заможна кляса намагається захистити себе від справедливих закидів їй в злочинному нехтуванні з її боку обов'язками щодо ближніх своїх.

Треба ясно уявляти собі не тільки ці вихідні пункти, але й сучасний стан англійської соціяльної політики, щоб зрозуміти пропонований там зараз програму соціяльних реформ.

Слід, наприклад, прийняти до уваги те, що більшість англійських лікарень для широких мас не одержує ні державної, ні громадської допомоги, а утримується виключно на добровільні пожертви, приплив яких, природньо, зменшується якраз в часи економічних криз, тобто саме тоді, коли настає найбільший попит на них з боку незаможних людей. Треба також відзначити далі й те, що все англійське соцзабезпечення розподіляється поміж різними частями приватними, почасти офіційними установами, й не забувати, нарешті, того, що всяке прохання про допомогу крие в собі одіозність жебрацтва, чому багато гордих підняків волів скоріше пропадати в лондонському Істенді, ніж „принизитися" до того, щоб „виканючувати" собі місце в лікарні, видачі одягу, надання кращого житла або грошової допомоги. Англійська суспільна система розглядає бідність, як ганьбу, і дивиться на допомогу бідним не як на само собою зрозумілу соціяльну підтримку своїх близьких, але як на фарисейську милостиню жебракам. В період між війнами мали місце ті чи інші мірприємства в галузі допомоги безробітним і початкові кроки в галузі страхування на випадок хвороби, але ніякої грунтовної зміни в антисоціяльній точці зору англійської вищої суспільної верстви це не дало. Наслідком було лише те, що, хоч у цій війні зібрався увесь нарід під національними прапорами, але вже скоро й передусім у старших робітників, які уже пережили одну післявоєнну кризу типово англійського характеру часто з багаторічним безробіттям, з'явилася турбота за те, чи не матиме місце й після цієї війни така сама нужда, яка була після попередньої, турбота за своїх синів, які виросли серед злиднів і тепер, можливо, знаходяться на військових полях, а потім, як і вони, будуть безробітними, турбота, що тягне за собою безперервні нарікання на зниження інтенсивности праці. І це не тільки в гірничій справі чи в іншій важкій роботі, але і в інших підприємствах, де дається в знаки погіршене харчування й ускладнене сполучення між житлом та місцем праці.

Основою Біверайдж-програми англійської соціяльної реформи є зовсім не нова для Німеччини думка про загальне соціяльне страхування, яке повинно забезпечити допомогу в разі безробіття, нещасних випадків і хвороби, а також видачу пенсій старикам, вдовам і сиротам та допомоги малим дітям. Програма хоче забезпечити для кожного працюючого мінімальну щотижневу платню, яка зробила б неву получку принайміні в два фунти стерлінгів, навіть коли через безробіття, хворобу чи якесь нещастя він не в змозі сам їх заробити. Вона хоче, крім того, усунути існуючий до цього часу розподіл соціяльного забезпечення на приватне й державне, взявши всі види забезпечення під єдиний державний контроль.

Отже те, що для континенту давно вже є існуючим фактом, що в Німеччині, а також і в Скандинавських країнах давно зробилося основою державного порядку, те в Англії пропонується тепер уперше.

Програма викликає сильний опір. Нещодавні шведські газети почасти викривають і винуватять цього опору, вказуючи в своїх кореспонденціях, як на одних з найважливіших приватно-господарських факторів, на англійське страхове відомство, яке ще до опублікування програми заявило свій протест, бо Біверайджевий проект стосується якраз тих галузей страхової справи — допомога у випадку хвороби, похорон і т. д., — з яких страхові товариства мають дуже значні прибутки, занчайно за рахунок дрібних клієнтів. Передбачаючи, що реформа принесе їм великі збитки, англійські підприємці вже тепер заявляють про свою рішучу політичну опозицію програмі реформ.

Але, крім опору, обумовленого економічними міркуваннями, який політично виразиться у пожаданій боротьбі між консервативними противниками і лейбористськими захисниками плану реформи, — тут виступає ще й принциповіше суперечання. Справа йде про те, чи спочатку виграти війну і потім ввести реформу, чи провести реформу негайно, щоб, з одного боку, стимулювати участь робітничих мас у війні, а з другого — позбавити широкі кола англійського робітництва всякої підставки чекати на змушені наслідки післявоєнної кризи, страх перед якою панує серед робітників.

У всякому разі в Англії радуються з наступним опублікуванням Біверайдж-плану і з дуже загостреними міжпартійними суперечками та дебатами на цю тему.

Д-р Едгар Гервін

Вбивство Дарляна—справа Англії

ЯК ВБИТО ЗРАДНИКА

БЕРЛІН. Кривавою сенсацією цього Різдва у ворога є вбивство в Алжірі адмірала-зрадника Дарляна англійською таємною службою. Зрозуміло, що це є темою, яка викликає найбільше цікавости, насамперед в Англії і в Північній Америці. Відомості і фактичні дані про цей вчинок і його виконавця ще порівняно скупі. В Лондоні й Вашінгтоні, очевидно, мають потребу затушкувати фактичний підклад справи. Це не виключає, що у англійців цей факт величатиметься як патріотичний вчинок або французький вчинок або ворожа агітація вживатиме найнеймовірніших комбінацій, щоб замести свої сліди. Проте, **за вбивством** Дарляна стоїть все ж таки Англія, яка зробила **вітчайдушну спробу, усунувши цю людину, злобу**дня англійських і французьких африканських володінь, перед тим втрачений нею на користь Рузвельта. Відомі кривава тінь стоятиме між Англією та Північною Америкою, хоч там і повинні будуть ніби-то недооцінювати політичні наслідки цієї події.

Адмірала Дарляна вбив, невдовзі після 15 годин, молодий чоловік, спершу „невідомої національности". Атентатник чекав на адмірала в приймальні комісаріяту в Алжірі. Коли адмірал увійшов у помешкання, він в Дарляна, влучивши йому в голову 2 грудя. Служба, що коснулася на допомогу Дарлянові, кинулась на вбивцю і подолала його після того, як він встиг ще поранити одного з них. Дарляна повезли до шпиталю, але він помер дорогою. Перед тим, як втратити свідомість, він сказав служ-бовцям: **„Англія досягла свого".** Атентатника зараз же допитали, але жадних подробиць про його особу й імовірні мотиви його вчинку не було опубліковано.

АЛЖІР. Похорон Дарляна відбувся 26 грудня вранці. В ньому брав участь американський головнокомандувач генерал Ейзенговер.

Таємничого вбивцю страчено

НЬЮ-ЙОРК. Убивця Дарляна став перед воєнним судом і був засуджений до страти. Присуд виконано.

Ім'я атентатника тримають в таємниці ніби з причин військового характеру.

Спеціяльний кореспондент англійського бюра Райтера каже, що вбивця—француз національности.

Іден загрожував

СТОКГОЛЬМ. В англійських колах Лісбони драматичний кінець Дарляна не здивував нікого. На таємному засіданні Нижньої палати Іден розповів депутатам про весь тягар англо - американських суперечностей в Північній Африці і сказав, що з огляду на важливість цього питання англійський уряд не завагається усунути цю перепону нанітьо найнебезпечнішими засобами. Після цього в Лісбоні були готові до радикального розв'язання Дарлянівської проблеми.

„Гідний" наступник

АЛЖІР. Англо-американська головна квартира в Північній Африці повідомляла, що наступником убитого Дарляна в цивільному управлінні французької Північної Африки призначено генерала Жіро. Цей генерал, який двічі зрадив своє слово чести, відповідає отож, всім вимогам, потрібним для ведення Рузвельтової бандитської політики.

Сліди ведуть у Лондон

ВІШІ. В політичних колах Франції зазначають, що в убивстві Дарляна була зацікавлена тільки Англія. Англія покінчила з Дарляном, як з продажною людиною. Особливо вказують на дві деталі: перше, що генерал Ейзенговер заборонив поширювати це повідомлення протягом 10 годин і зараз же наклав заборону на телефонне та телеграфічне сполучення, і, по-друге, що про ім'я атентатника нічого не сказано. Якби більося про француза — прихильника законного уряду Франції або про підданця держави Осі, то агентура альянтів давно б уже сказала про це.

З життя совєтського театру

В одному з міст Совєтського Союзу молодий, дружній колектив артистів шукав собі „хазяїна", себто якусь совєтську установу, що схотіла б шкіпувати цим молодим театром. Після довгого шукання театр договорився з водогінщиками, але з цього нічого не вийшло, — ця установа вимагала поставити п'єси на „водогоно-канялізаційну тему". Коли ж тимчасово погодилися на антирелігійну комедію Мольєра (в Совєтському Союзі „Тартюф" був у списку антирелігійної літератури), виявилося, що цілий комітет водогінщиків був арештований НКВД, як обвинувачений у троцькізмі, й не було вже з кім вести дальші переговори.

Нарешті знайшовся спритний жид. Під умовою, що він буде директором нового театру, він знайшов „хазяїна" — невеличку, скромну державну установу, що не вимагала від репертуару спеціяльних тем.

Відкриття молодого театру відбулося в клюбі одного з районних міст. На урочисту виставу з'явилося обласне начальство, й усе пішло по заведеному в СССР звичаю: спочатку промова місцевого держіморди, перерічена вихваляванням „всіма любимого великого вождя народів", далі промови представників комітету в справах мистецтва, реперткома та профсоюзу на ту саму „волнующую" тему. Після всього цього виставав —відповідь артистів, вдячних „великому та улюбленому" за турботи й, нарешті, бенкет у районному масштабі. Горілки в містечку не знайшлося, зате лікеру було повно! потребу і шартрез пили чайними склянками, заїдаючи оселедцями та салатом. Все, про що хотілося б сказати, було небезпечне,—про „сталінські турботи" вже було сказано все, з тому загальну нудьгу старався розвіяти меткий „баянїст", невіддільний учасник усіх районних свят.

Спритний директор, окрім усіх інших здібностей, виявив себе ще й драматургом і включив у репертуар свою п'єсу.

На протязі 6 дій та 32 відмін цієї п'єси розвивалася складна боротьба між благонадійним (міліціянком і садистом) та злісним комісаром. Не зважаючи на протести режисера та цілої трупи, репертком рекомендував п'єсу до постановки. Урятував випадок... Спритний директор не розрахував. Приїхав ще спритніший інспектор Фінвідділу й виявив фальшування та розтрату кількох тисяч. Директора судили й засудили на три роки в'язниці. Але через кілька місяців він опинився на посаді начальника райвідділу по збиранню утильсировини (напевно це приємніше значення було йому більше до смаку!).

На місце „розтрачника" прийшов попурій, сіренький чоловічок. Ніби прохаючи вибачення, він пояснював трупі, що на посаду директора його „перекинуло", що в театрі він навіть ніколи не був, але буде, мовляв, придивлятися. Це було краще, ніж сподівалися, й трупа спокійно взялася за підготовлення „Вишневого саду" Чехова.

Наближався час відділки проби репертокомом. Новий директор також почав виявляти активність, але чомусь особливу цікавість звернув на взяття, куповане театром, а одного разу заявив, що на цьому він найбільш розуміється, бо був 20 років шевцем. Пізніше виявилося, що на директорську посаду він попав прямо з шевської майстерні. Тепер уже був зрозумілий його восторг після читання п'єси „Вишневий сад": „Товариш Чехов написав п'єсу непогано, але в своєму творі слабо виявив силу совєтської індустріялізації!"

Виставу дозволили під умовою, що театр візьметься за опрацьовання п'єси про шкідництво. Почалися муки — розучування п'єси совєтського драматурга. В ній згадувано про „залізного наркома" Єжова... Наразі дзвінок з комітету: „викреслити все, що говориться про Єжова..." Викреслюють. Через кілька день знову дзвінок: „замінити Єжова новим наркомом Берія..."

Замінюють. Увечері знову дзвінок: „викинути з п'єси цілу першу дію..." Режисер чухає потилицю: „Чому саме першу?"... Та, нічого не вдієш, —першу дію викинули. І так день-у-день...

За два місяці п'єсу не можна пізнати, але... за цей час змінилися міжнародні обставини, тему визнано „застарілою" й виставу заборонено. Гроші, витрачені на декорації та костюми, вдали на театр тяжким тягарем, але перечити не можна було. Один з артистів, що на зібранні різкими словами виявив своє незадоволення, вже наступного дня був заарештований. А тому, що хтось посвідчив, що він свого часу обурювався злиднями селян у колхозах, його засуджено до заслання в Сибір на 10 років. Директора-шевця за недостачу „класової пильности" усунули й заступили „доказуванням" співробітником НКВД.

Новий директор скликав трупу й заявив, що він „розпеченим залізом" викорінюватиме „гнилу інтелігентщину", що вимагатиме пролетарської дисципліни, що театр—це звичайний завод, а тому мусить виконувати пляни понад норму, що пора в мистецтві вже завести стахановщину тощо.

І без того заляканої празникчими театру ходили покурі, старанно відвідували курси історії партії, проводили соцзмагання — займалися протоколами, розрахунками, статистичними даними, брали участь у засіданнях ячейок Осоавіяхему, МОПР'у і т. ін. Але творча праця завмерла. Та новий директор і не дбав про неї, бо намагався виконати промфінплян „понад норму".

В таких умовах відбувалася творча праця совєтського театру, бо наведені факти в різних варіянтах повторювалися у всіх творчих установах Совєтського Союзу.

БРІТАНСЬКА ЗУХВАЛІСТЬ

Стокгольм. В англійській Нижній палаті недавно знову розігрались сцени, образливі для голови нейтральної країни. Вони не повинні були мати місце в країні, що веде війну, за винятком хіба Сполучених Штатів або Совєтського союзу.

Міністра закордонних справ Ідена запитали, чи правда, що англійський посол в Еспанії, сер Семюел Гоор, був присутній при останній промові генерал-симуса Франко і чи він заявив протест. Вимога до англійського уряду втрутитись в політику нейтральної країни базувалась на тому, що генерал Франко висловився в прихильному до держав Осі тоні. Ідеї, який мусив би поставити на своє місце депутатів, пойнятих старою англійською зарозумілістю, і взяти під свій захист голову нейтральної держави, обмежився надиводжу коротким запереченням, яке звучало виправданим, сказавши, що англійського посла там не було і що він не заявив жадного протесту.

Коли депутати зажадали, щоб англійський уряд протестував проти поздоровлення генералом Франко Фюрера, міністер закордонних справ Ідеп не відкинув цієї пропозиції, а тільки заявив, що в такому протесті він не бачить потреби. Така форма висловлення, очевидно, ототожнює його з інтерпелянтами і ще більше підкреслює зухвальство їх відносно Еспанії. Як реальний політик, Ідеп розуміє, що протести не матимуть жадної ваги.

ЦВИНТАРИЩА В УКРАЇНІ

Рівне.—Культура цвинтарищ, на могутня й велика нишукана культура першим століттю по Христі, що по коло р. 1900 в Україні, саме на території Середнього Наддніпрів'я, відкрив видатний український археолог В. В. Хвойка, до останнього часу лишалась мало дослідженою. В археологічній науці було відомо щонайбільше 5—7 окремих археологічних пам'яток могильників, переважно Правобережжя (Черняхів, Ромашки, Зарубинці, Маслово на середньому Дніпрі, Миколаївка—Козацьке поблизу Херсона, Кантемирівка на Полтавщині) та деякі інші.

Досліди останніх років, грунтовне й всебічне вивчення археологічних зіброк та матеріялів, які накопичилися протягом 40 років в музеях України, дозволили внести значну ясність у питання, що знання й розуміння їх були досі аж надто звужені через незначну кількість виявлених і розкопаних пам'яток.

Якщо досі було відомо тільки 5—7 пам'яток з перших століть по Христі, то тепер географічна карта розпросторення полів похоронів на території України вказує на понад 200 пунктів. Якщо досі ми говорили про одинокі цвинтарні поля переважно в районі середнього Наддніпрів'я, то тепер можемо казати про суцільне й масове розпросторення цієї культури по всій величезній території від верхів'їв Висли, З.-Бугу, Дністра до Північного Дінця та Дону, від Чорного моря до Десни, від Перемишля до Харкова і від Херсона до Києва.

Вражає залюдненість країни під ті часи. В наслідок археологічно дослідженому досі районі Середнього Правобережжя від Києвом, в околицях Трипілля окремі поля похоронів розташовані одно від одного на відстані 5—6 км. (Черняхів, Жукіївці, Стрітківка, Писаревщина, Ставище). Те саме доводиться сказати й про район порожистої смуги Дніпра між Дніпропетровськом та Запоріжжям, вивчений в археологічному відношенні особливо уважно і добре. Тут, на правому березі Дніпра, виявлено до 20 пунктів (Привільно, Волошиново, Августинівка, Софіївка, Майорівка, Хортиця і т. д.).

У світлі наведених фактів доводиться грунтовно змінити уяву про цю добу. Насамперед, доводиться одкинути думку, що Україна була тоді малозалюднена. Країною з незначною кількістю поодиноких спорадично розкиданих місць поселень. Наслідки розкопів кажуть про густо й суцільно залюднену країну, про місця поселень, розташовані в безпосередній близькості одне від одного, про високий рівень культурного розвитку місцевої людности, про культуру, своєрідну й разом спільну з усім цивілізованим середземноморським світом.

Культура полів поховань на території України прийшла на зміну культурам скитської. Культура кочовників практично лишалася місцем культурі осілої людности. Зник скит, кочовник, скотар і верших одягнений в шкіряне вбрання, пристосоване для їзди верхи на коні.

Бородатий скит наскрізь просякнений кінським потом, з довгим волоссям, підібраним на чолі ремінцем, що, кочуючи по степах, годувався кобилячим молоком і, розпалюючи на ніч вогнище, варив у великих гуртових металевих казанах кінське м'ясо та просяну кашу, став здобутком часів, які одійшли в минуле.

Розкопи окремих поховань в могильниках вказують на одяг пристойний і коректний. Люди одягались, як і годиться вдягатись кожній людині цивілізованого європейського світу. Їх убрання, це вже не варварське вбрання вершника, не шкіри тварин, одягнені на голе тіло без сорочки, не вбрання, нависиле до верхової їзди пристосоване, а полотняні й шерстяні тканини, руками працьовитих жінок виткані.

Неодмінною приналежністю кожного жіночого поховання є прясельце для веретена. Певно, і в потойбічному світі годилося жінкам продовжувати займатись своєю жіночою працею: прясти й ткати.

Чоловіки носили плащі, застібувані на плечі фібулою, бронзовою, чи срібною, рідше залізною. Подібне вбрання носили також і жінки з тією відміною супроти чоловіків, що вони застібували свої плащі двома фібулами.

Перед нашою увагою постає й складається з окремих деталів спостережень і знахідок образ високо розвиненої культури, господарства, що стоїть на високому рівні, побуту різнобарвного й заможного.

Ляни навколо селищ, розташованих у безпосередній близькості одне від одного, були засіяні збіжжям. Кущі золотого зерна заповнювали сховники. На зеленавих вигонах паслися отари овець, що нерухомо стояв, спершись на гирлигу. Півень, злетівши на пліт, співав, витягуючи горлянку.

Хлібні експорти, що їх торговельні контори й склепи містилися в Ольвії, Тірі та інших містах північного Надчорномор'я, при гирлах великих рік Дніпра, Бога, Дністра, везли хліб, зібраний на ланах України, сушену рибу, вовну, хутра й тварин, цінний мед кораблями морем до Греччини, Малої Азії та Риму.

Ремесло досягало високого ступеня розвитку. Зокрема гончарство. Це вже не був посуд, ліплений від руки жіночими й призначений для власного вжитку в межах потреб окремої родини. Це був посуд, ліплений на колі, вироблений фахівцем, ремісником-професіоналом, що досягнув високого мистецтва в своїй праці.

Кераміка з полів поховань—це досконалий посуд вишуканих форм і витончених кольорів. Це були вироби майстра, що згнузував свій творчий хист і запал в ім'я завершености, рівноваги та міри. Він уникав галасливих фарб. У своїх пошукуваннях кольорової гами для гончарних виробів він мав сміливість зректися чистих напружених барв. Він віддавав перевагу відтінкам: ясно-зеленкуватому, синюватому, попелясто-сірому, відтінкам червоного й брунатного, од ясного до темно-кавового й чорного. Він прагнув декольорувати кольір, досягнути бажаного ефекта й моці од полутіней і полутонів, до матової блідої безбарвности.

Вітання античности, класичного духу виразно відчувається на всьому характері культури цієї епохи. Справа йде про епосу, а саме окрему епоху, виразно й чітко відокремлену й відтрубу як в зіставленні з культурою попереднього часу скитів так і наступного. Безпосереднім попередником культури полів поховань Черніхівської культури була культура полів поховань Зарубинецького типу. Вона далеко примітивніша й простіша, ніж Черняхівська. Населення бідніше. Для цієї культури характерні бронзові фібули середнє та пізнелатенського типу.

В Києві та його околицях знаходили полів поховань Зарубинецького типу, в самому Києві, на території Десятинної церкви, далі на північ в околицях Києва в Корчоватому, а тоді в Вити. Наші дослідн вказують на безпосередність переходу од одної культури до другої. Давніші поховання Черняхівського могильника виявили свою цілковиту тотожність з Зарубинцями.

Німецькі вчені були хадні Зарубинецьку культуру вважають з бастарнами, Черняхівську з готами. З історичних джерел відомо цілком певно про мандрування готів з долішньої Вісли до Чорного моря, де вони в осіли коло 235 року; остготи або гревтунги на терені сучасної України і вестготи або тервінги на долішньому Дунаї. Столицею був Дінабарстадір, місце знаходження якого дехто з учених намагається шукати на терені сучасного Києва.

Коло 253 р. готський король Острогота об'єднав під своїм захистом численні східні народи на Озівському й Чорному морі, на Волзі, роксоланів, сарматів, аланів, а так само й низку слов'янських племен. У цей же час готи здобувають панування над Чорним морем, нападаючи на Візантію й захоплюючи Атени.

Царство Ермапаріха коло 350 р. охопило весь східній простір, простягаючись од Вісли й Ельби до Кавказа й на Волгу. — „конкретне вираження першої політичної державної концепції східнього простору в сучасному значенні" (Н. У. С. Ч. 127, 1942), як висловляється один з новіших дослідувачів.

Готське царство було могутнім бар'єром проти диких кочових народів Сходу, але в 375 р. гуни проривають цей бар'єр, що відгороджував європейський простір від Сходу, гине Ермапарих і гунський ураган, пронісшись над готським царством, ламає його основу.

Під час т. зв. великого переселення народів готи подались далі на південь і захід, на Балкани, Полудневу й Західню Європу.

Чималі рештки готських племен затримались в Криму.

Впливи культури, яка розквітала на території України за часів панування готської держави, даються в знаки й досі. Вони діють до наших часів. Українська етнографічна культура, етнографічна культура українського народу своїми корінними історично вростає в цю культуру полів поховань першої половини першого тисячоліття по Христі.

АВТОСТРАДА У НІМЕЧЧИНІ.

Японські здобутки за рік

ТОКІО. Як повідомив японський морський міністр, японська фльота під час початку війни почала 1.1 мл. тонн воєнних кораблів. Це становить більше 38% всієї військової та голляндської фльоти. В Індонезії, Малаї, Бірмі, Філіпінах та Тихому океані японці від середини грудня потопили 35 воєнних кораблів 270.000 БРТ. Японський військовий флот потопили 11 лінійних кораблів, 11 літаконосців, 4 кораблі, 16 крейсерів, 48 літаків, 93 підводні човни. Загублено 9 воєнних кораблів і 503 торгових кораблі протинавальні кораблі, 124 ворожі торговельні кораблі на 2½ млн. БРТ були потоплені. Японська фльота знищила 3.853 воєнні літаки.

Пожежа в Благовєщенську

ТОКІО. За відомостями „Токіо Асахі Шімбун", 26 грудня вечері в Благовєщенську в кварталі, де були розташовані військові бараки, спалахнула пожежа і лютувала цілу ніч. За спостереженнями, що їх можна було зробити з південного берега Амуру, ця пожежа завдала надзвичайно великої шкоди.

„Американські нищильники гірші..."

ЛІССАБОН. Американський генерал Северський заявив представникам преси, що американські нищильники значно гірші, ніж німецькі і терплять невдачі на всіх фронтах.

Наслідки німецького вишколу

ШАНХАЙ. В статті, присвяченій питанню про китайських студентів, які вчаться за кордоном, „Шунпао" каже, що, повернувшись на батьківщину, китайські студенти, які вчились у Німеччині, там спрямовують найкращі зусилля. Завдяки німецькій культурі та виховано воля, являють собою зразок гідности, прямолінійности та свідомости своєї відповідальности. Майже кожен з них володіє справжніми знаннями та технічним уміннями, і свій батьківщині вони роблять великі послуги як в газузі військовій та господарській, так і в культурній, наукові та медичній.

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

Творчий вечір Ю. Косача

Як повідомляє часопис „Краківські вісті", незвичайно цікавою подією, що відбулася в літературно-мистецькому клюбі у Львові, був творчий вечір видатного українського поета й прозаїка Юрія Косача.

Розглядаючи творчість Косача, С. Гординський схарактеризував автора „Чарівної України" як конструктивного романтика, що відкидає безладне мріяння, що воно не прагне злитися чином у конкретну форму і тим самим є неживотворне. У конструктивному романтизмі гармонійно поєднується здоровий реалізм з усіма високими поривами людського духу. Цей конструктивний романтизм, беручи життя в усій його складности, шукає в ньому саме тих рис, що це життя підтримують і активізують його. Звідси й виплинає одна з головних рис нового романтизму—боротьба за героїчну поставу до життя, за героїчну духовність.

У творчості Ю. Косача основну ролю відіграє історичне тло. В історії, в нашій минувшині, автор шукає й відкаходить велич, героїку, яка окрилює, яка дає снагу до життя. Косач переконливо писав, що історична сюжетність існувати завжди, доки існуватиме на світі мистецтво. Мистець повинен жити однаково в усіх епохах. За словами Косача: „Відмовившись від розмов з минулим, відмовляємось і від себе самих, бо немає романтизму без історії, без романтизму немає нації, а без нації немає мистецтва".

Безперечно, Косач закоханий у минуле, він уміє знайти постаті минулого в їх справжній велині і повісті „Сонячний кінь", в збірці „Чиги-чиги", в збірці „Вечір у Розумовських" та драмі „Кирик з Лівки" та в деяких віршах. Ліричний сюжет виконує автор також у поетичних творах, які ще не вийшли друком. Це: „Світанок" (повість про Хмельницького), п'єса „Марія Потоцька" (з Хмельниччини XIX століття), „Обоз" —драматичний епізод), п'єса Тимоша Хмельницького, „Емігрантка" (книжну Дараган).

У своїх творах Косач показав свій власний стиль, в якій є вишком його художньої конструкції як письменника-романтика.

З великою увагою вислухали присутні два уривки з роману „Світанок буйний", що їх по-мистецьки прочитав артист С. Дубровський. Можна сподіватися, що роман „Світанок буйний" буде поважним вкладом в українську літературу.

Артистка Лужницька прочитала вірші Косача: „Буйний порт", „Тріскання", „Мить", „Літун", „Тигр", „При домовині Яна-Казимира", „Король Юрія" та „Руда Вишневецький". Поезії автора, що виступив з поясненням деяких своїх творів, присутні прийняли рясними оплесками. Автор прочитав уривок з нового свого твору „Вишневецький" та вірші: „На лезі кинджала", „Слово до простої людини", „Провісти" й інші.

Творчий вечір Юрія Косача пройшов з повним успіхом.

В секції письменників

Нещодавно відбулося засідання письменницької секції при „Просвіті". Засідання було присвячене продовженню дискусії, що виникла в зв'язку з промовою П. Петренком 15 листопада доповіддю „Засади новітньої естетики". Дискутанти наголошували потребу остаточного викристалізування світогляду самих письменників, що покликані бути творцями нової духовности. Зокрема говорено про потребу підвищування всіх сторін творчости письменника патріотичним завданням. Говорювано потребу поборювання большевицьких пережитків у світогляді. Підкреслено конечність пізнання історичного відмежування московської культури і її вповнення психологією зв'язків з Европою. Кожзазначені моменти вели до розгорталися у виступах усіх промовців, то супереки виникли в питанні стилю, напрямів формальних шукань. Треба сповістити, що дальші доповіді й дискусії кинуть більше світла на ці проблеми.

Совєти на жидівській утриманні

СТОКГОЛЬМ. Рузвельтів радник жид Барух пожертвував на різні так звані „комітети допомоги" мільйон доларів, більшу частину яких призначено большевикам. Пожертва Баруха та інших жидів з біржі знову характеризує тісний зв'язок жидів з північноамериканського Волстріту з большевицькими воєнними дарами. Барух у супровідному листі вітає, крім того, совєти за їхню „надзвичайно високу культуру та мораль".

ФАКУЛЬТЕТ КОРАБЛЕПЛАВСТВА В БУКАРЕШТІ

БУКАРЕШТ. У Технологічному Інституті Букарешту відкрито факультет кораблебудування. При цій нагоді міністер освіти Петровіці і державний секретар морських справ віце-адмірал Пайс виїкреслили в своїх промовах потребу такого факультету після того, як в боях проти советів румунська воєнна фльота дістала своє перше хрищення і мусить тепер забезпечувати нові можливості для своєї боди пароплавства на Чорному морі.

УВАГА, ВИРІЗАТИ І ЗБЕРЕГТИ!

Надсилання поштових пакунків до Німеччини

Вам надається одноразова можливість надіслати зимовий одяг працюючим в Німеччині рідним. Але пакунок не повинен містити в собі нічого іншого, крім речей вбрання, як от: пальто, чоботи й білизна; отже, ніяких харчових продуктів і т. ін. Одяг і взуття повинні бути вичищені й запаковані на збірному пункті при Охтирській Біржі Праці в гарний міцний мішок чи в іншу тару. Мішок мусить бути відкритий і до нього треба додати супровід, у якому визначається точна адреса одержувача. Цей супровід надсилається домашнім рідним поштою з Німеччини. Отже, треба зачекати, поки ви не одержите цей супровід від ваших рідних в Німеччині, бо без цього супровідного документа вам буде відмовлено в прийомі пакунка.

Дозволяється пересилати пакунки вагою не більше 40 кілограмів.

За кожен відправлений пакунок із зимовим одягом, який, звичайно, одержать ваші рідні в Німеччині, Вам буде виплачено по 250 карбованців допомоги на одяг.

Керівник Охтирської Біржі Праці ЮНГ.

АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

ЗАБОРОНЕНИЙ ДЛЯ МІСЦЕВОГО НАСЕЛЕННЯ ЧАС РУХУ ПО ВУЛИЦЯХ:

З негайним вступом в силу цього розпорядження, встановлюється такий, заборонений для місцевого населення час руху по вулицях:

На селі		По місту	
Грудень 1942 р.	18.00—6.00 години.	Грудень 1942 р.	19.30—6.00 годин.
Січень 1943 р.	18.00—6.00 „	Січень 1943 р.	18.00—6.00 „
Лютий „	19.00—5.30 „	Лютий „	19.30—5.30 „
Березень „	20.00—4.00 „	Березень „	20.00—5.00 „
Квітень „	20.00—4.00 „	Квітень „	20.00—5.00 „
Травень „	20.00—3.30 „	Травень „	21.00—4.00 „
Червень „	22.00—3.30 „	Червень „	22.00—4.00 „

В зазначений час населення повинно знаходитись в житлових будинках. Перебування поза житловими будівлями в цей час дозволяється виключно пред'явникам нічних перепусток, виданих Ортскомендатурою. Нічну перепустку необхідно мати завжди при собі, пред'являючи її патрулям польової жандармерії, військових частин та поліції. Нічні перепустки мають певний термін і глублять свою силу після закінчення вказаного в них терміну. Порушення цього розпорядження суворо карається. Хто в нічний час наближується до військових або господарчих об'єктів без дозволу, підлягає небезпеці бути застреленим. Шефам районів даються вказівки оголошувати це розпорядження, вимагаючи доведення його до загального відома населення, шляхом вивішування плякатів.

КАПІТАН І КОМЕНДАНТ.

ОБ'ЯВА

про наділення міського населення городньою землею

1. Всі громадяни м. Охтирки, що бажають одержати землю під город на 1943/44 господарчий рік, повинні подати заяви до Відділу Упорядкування Міської Управи терміном з 1 до 10 січня 1943 року. Заяви подавати від господарства, з указанням кількости осіб сім'ї та адреси мешкання.

2. Питання про наділення землею ремісничих та індустріяльних підприємств можна ставити лише за ті підприємства, що мають не менше 50 осіб у своєму складі.

3. Організації, що беруть землю, повинні самі забезпечити робочі руки, знаряддя, посівматеріял та угноєння.

4. Ті особи, наділення яких передбачено вже із земель, одержаних ремісничими та індустріяльними підприємствами, в других місцях землею не наділяються.

5. Городини, а також і картоплі власного вирощування повинно вистачити для покриття всіх потреб на протязі одного року, рахуючи з 1 липня. Тому додаткове постачання городиною з 1 липня не буде передвидитись.

6. Арендна платня складає 10 цнт. картоплі з 1 га. Якщо картопля не буде сіятись, можна здати на відповідну грошову вартість городини.

7. Після указаного терміну, тоб-то після 10 січня, заяви про наділення землею під городи прийматись не будуть.

МІСЬКА УПРАВА.

Загублені документи вважати недійсними:

Продуктові картки на ім'я Новгородських: Тетяни, Ольги, Вячеслава;

Продуктову картку на ім'я гр-ки Рябенко Я. Р.;

Продуктову картку на ім'я гр. Сергієнка О. М.;

Продуктову картку на ім'я гр-ки Чикалової Г. Г.;

Продуктові картки на ім'я Марченківни: Валентини та Зінаїди;

Продуктові картки на ім'я Шептуповка: Параски та Марії;

Продуктові картки на ім'я Ковриженків: Олексія та Варвари;

Продуктові картки на ім'я Горейстових: Тамари та Лідії.

ОБ'ЯВА

З 1.1 1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . 5 карбованців.
Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . 7 карбованців.
Партер 10—19 ряд . . . 8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно зайняти свої місця. Ті, що запізняються до початку сеансу, в залу не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 РОКІВ відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою та порядку. Кожного порушення, непотрібного галасування чи лишення своїх місць під час перервінь треба уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи при собі зброю, підлягає арештові і загрожує іншим відвідувачам, повинен буде понести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в вестибюлі театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількости квитки в театр або кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса театру або кіно буде відпускати в одні руки не більше 4 квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів повинні негайно і без відмовлення виконуватись. Вхід до приміщення театру або кіно дозволяється тільки після остаточного звільнення залі від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам вхід в театр або кіно під час військових заборонюється.

Усі відвідувачі повинні надавати підтримку для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не довелось вити під питанням влаштування постанов для цивільного населення і зробити кіно доступним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома громадян міста Сн. Охтирки та району, які займаються кустарним промислом, що вони повинні до 20 січня 1943 року вибрати в Фінансовому Відділі Районної Управи ПАТЕНТИ на право кустарного промислу на 1943 рік.

Тимчасові свідоцтва, що були видані на 1942 рік, з цього числа недійсні та повинні бути здані Райфінвідділу до 20 січня 1943 року.

На осіб, які будуть ухилятись від вибору патента, після зазначеного терміну, буде накладено штраф.

Охтирська Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відома, що окремим особам або підприємствам встановлювати та підключати телефони без дозволу Ортскоменданта ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

Винні в невиконанні цього розпорядження будуть суворо покарані.

Районна Управа.

31/XII—42 р.

ОБ'ЯВА

ОХТИРСЬКА БРОВАРНЯ ПРИЙМАЄ ВІД НАСЕЛЕННЯ

ПИВНІ ПЛЯШКИ

За кожні здані 20 пляшок броварня видає 2 літри пива.

Звертатись в контору броварні.

Дирекція.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Повал, Полтавський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

НЕДІЛЯ, 10 січня 1943 року | № 4 (105)

У ВИРІ ЗРАДИ

...зради губернатора ...ру французька коло... ...держава тепер ос... ...розпалась і або ...ена, або взята під конт... ...англо-саксонськими дер... ... Залишився тільки ... де стоять кораблі дер... Ост, і індо-Китай, який ...ід охороною японців. ...ше погрібували Руз... ...і Чорна. Володіння ...ці у Вест-Індії та в ...на півночі Південній ...Америки — відрізані і ...під контролем зорієнтації. Мадагаскар оку... ...тагу. Колонія Сомалі на ...ів. Кранна Сомалі на ...ці уряду Петена ...ами долара. В цьому ...магали їм зрадники ге... ...ки, як де-Голль, Катру, ...Буассон і Дарлян. ...ка, вони запекло спе... ...оться між собою і, на... ...ці до обох таборів—і ...йського і американсь... — використовують ...державами як маріо... ...ки. Це видовище є при... ...тирки та району, які займаються кустарним ...ервним актом трагедії, ...промислом, що вони повинні до 20 січня 1943 ...ка за яку ...ежить на ...року вибрати в Фінансовому Відділі Районної ...Франції. ...Управи ПАТЕНТИ на право кустарного промис... ...Дарланові на американ... ...лу на 1943 рік. ...гроші вдалося підкуп... ...людей і передати до ...Рузвелта важливий Дак... ...а разом з ним і Захід... ...Африку. Рузвелт ніколи ...ався з тим, що Афри... ...ан район сировини, му... ...заступити зораному ...ої втрачені східні азі... ...ські райони. Отож зубо... ...рузвельтівські генерали ...или справжню держав... ...раду, передавши аме... ...ському імперіялізмові ...ління свого народу.

...французька Західна Аф... ...складається з 8 коло... ...столицею її є Дакар, ...ивуть коло 100.000 лю... ...Місто розташоване ...ивчайно сприятливо на ...і є опорним пунктом ...для сполучення півночі ...дном, так і переходу ...ніденну Атлантику, ...ячу в цьому місці. ...ерал на другому боці ...ка на північно-схід... ...кінці Бразилії—давно ...же вся ця історія була добре розіграною грою і, як серіяль, де діють мовлені, відіграли свою роль гроші.

Ніби на те, щоб зробити з цієї трагедії кривану сатиру, почалась боротьба між зрадниками. Тим часом Черчіль з Рузвелтом струхнувши з себе Дарляна. „Він ли... ше тимчасовий допоміжний засіб", — сказав буквально Рузвелт, але в резерві у нього Жіро. Ці слова вказують на таке. Черчіль який разом з де-Голлем гаяк і є опорним пунктом ...ких і італійських сил, і ...дає дістати до своїх рук ...ків та англійців. ...ків та англійців. ...ків та англійців.

РОЗГОРНУТИ БОРОТЬБУ З БЕЗПРИТУЛЬНИМИ СОБАКАМИ

Останніми днями спостерігалося 2 випадки смерти людей від сказу, а на ветеринарному пункті звернувалась кількість реєстрацій осіб, укушених скаженими собаками та іншими хатніми тваринами.

Це говорить за те, що є випадки тихого або хронічного сказу хатніх тварин, здебільшого собак та кішок, які, захворівши на сказ, не звертали на себе уваги, бо процес хвороби проходив у них спокійно, не набуваючи гострих виявів. Смерть від сказу 9-річної дівчини, яка сталася днями, повністю стверджує це припущення: в будинковій, де вона мешкала, 9 місяців тому був випадок, коли скажена собака покусала порося, кішку і собаку. Через де-який час порося та кішка загинули, а собака хоч і жила кілька місяців, але до себе не допускала уваги і тому її зайобігті не надано особливого значення. А такі випадки доводять, що це є не тільки вияв хронічного сказу, але й те, що такий сказ є і в нашому місті.

Щоб рік тому за наказом Фельдкомендатури було проведено знищення безпритульних собак, але з часом систематичні боротьба з такими собаками послабилася, забулась і обов'язкова постанова Районної Управи про реєстрацію собак та утримання їх на прив'язі. І от наслідком цього є вибух сказу, на жаль, навіть і у людей.

Час не жде, треба Міській Управі негайно вжити заходів щодо боротьби з бродячими собаками, організувати довело їх та знищення — і шкіра буде, і жир на мило, і сказ лікві дується.

Кожен власник собаки мусить тримати її на цепу, а відповідні органи, якто сгародстви й Поліція повинні нещадно нищити бродячих собак.

Крім того господарі собак повинні взяти їх під найстаранніший догляд і весь час стежити за їхньою поведінкою. Перші ознаки сказу: пригнічений настрій, мляність, сумний погляд, слинотеча, утруднене ковтання, особливо коли...

Собаки з такими проявами повинні негайно бути знищеними, а людей треба обов'язково направляти на огляд до пастеріязького пункту при Охтирській санбаклабораторії.

Громадяни, пам'ятайте, що від сказу вилікувались неможливо, а тому необхідно запобігти його раннюю профілактикою, якою є щеплення та боротьба з бродячими собаками.

Г. Л.

Лондонські звідомлення змінилися

Амстердам. Після того, як лондонська служба зв'язку протягом двох тижнів охоче приймала й передавала совєтські повідомлення про ще-то великі успіхи на східньому фронті,—зараз несподівано в англійській державній внутрішній службі зв'язку з'явилася тверза оцінка подій. В останніх радіозвідомленнях говориться, що Совєти й досі не змогли ні розбити німецької армії, ні хоча б відрізати німецьких армій на Кавказі.

ПОРТУГАЛЕЦЬ ПРО НІМЕЧЧИНУ

Лісабон. Відомий португальський публіцист Жозкія Лявка повернувся із своєї подорожі по окупованій Німеччиною. В одній розмові він розповів про свої враження і, між іншим, заявив:

„Це було не в перший раз, коли я відвідував Німеччину. Останній раз я був там в історичні дні початку війни — в 1939 році. Я побачив тоді, як наріа з залізною рішучістю, без пафосу, але з великим переконанням вступив у війну, яка була йому на'язана. Я тоді одержав переконливі враження про виробничі сили німецького господарства, про самосвідомість і радісне пристосування кожного до великих завдань, що їх вимагає війна; і про справжню эразкову організацію, якою усуваються всі труднощі.

Коли я тепер відвідав Німеччину на 4-му році війни, я не констатував ніякої різниці між толішньою і сучасною Німеччиною. Громадське життя проходить з тією ж точністю і рівномірністю.

Як чужоземець, забуваєш, що знаходишся в країні, яка провадить війну. Про це нагадує лише затемнення. У останньому я міг справдитися з своїми справами так само, як і в Мадриді.

На питання, чи не обмежена свобода руху, Ланка з посмішкою відповів: „Як би ви бачили, як я жив у Німеччині. У Німеччині ніколи не спадало в голову слідкувати або спостерігати за мною. Я міг робити та здійснювати будь-які плани, якщо лише вони не були шкідливими для того, щоб уникнути від того, щоб я там здійснював що і безперечно і робив у Мадриді".

З особливою увагою Ланка розповідав про культурне життя Німеччини. „Перекопляється те, що робиться на війну. І в цій винаходи Німецька наука і свій розвиток. Звичайно, але ж ніхто не може відмовити їй в дослідженні спокою на нові ідеї і переконання, до цілком нових".

Советський театр у Вашингтоні

Стокгольм. Як повідомляють із Вашингтона, одна з військова комісія артистів поставила в першій раз совєтську п'єсу. Серед високих офіцерів армії та фльоти й офіційних осіб державних установ, число яких було вказано поіменно, природно, знаходились відповідальні жили США, які прикрашували своєю присутністю сансок присутніх разом з обер-послом Сталіна у Вашингтоні Литвіновим і Фінкельштейном. „Вашингтон пост" характеризує цю першу постановку, як „могутній інструмент для мобілізації ненависти проти нації".

Сталін може бути задоволений: большевизація Сполучених Штатів під благословенним терпінням Рузвельта робить в усякому разі—що стверджує і цей приклад—все більш успіхи.

Нарід Північно-Американських Сполучених Штатів незадоволений диктатурою Р.

ЖЕНЕВА. В своїх міркуваннях відносно розвитку зовнішньої політики Сполучених Штатів Америки англійський щомісячний часопис „Contemprorary Review" висловлює твердження про те, що втрата голосів Рузвельтом під час виборів до Конгресу в листопаді 1941 року визначає рішучий перелам. Для незадоволення американської громадськости були, як каже англійський часопис, „різні підстави". Широкі маси населення, що приїхало сюди перед війною, перестали сприймати на житові розчарування. Сучком в ці часи авторитету уряду, майже безмежним веденням війни з розпічинками, військовому ситуацією, чим раз далі породжують суспільного настрою, лютости й нена-

Число британських військоволодінь

СТОКГОЛЬМ. Герцог Глостер пояснив, що число британських військоволодінь складає біля 150.000 душ. Вони знаходяться виключно в німецьких та італійських руках. Це число значно поменшує дані, які повідомлялися офіційними бри-

тайськими органами. Число полонених солдатів, офіцерів, медсестер, домів, з часу почало висновок, ніж раз громадськість.

ЯК ВИНИКЛА ВІЙНА

(За документами та оповіданнями очевидців)

Заля здригалася від оплесків. Скрізь, куди не кинеш оком, серед червоних озаблених золотом ярусів лож та рядів партера, обличчя, що намагаються якомога наглядніш показати найвищу ступінь свого подякового захоплення. Деякі так висуваються, що нажаються на небезпеку звалитися вниз. Та чому б і не звалитися, коли начальство тільки вплигнуть ретельність? Жінки перекликаються: „ура". Багато хто вже повідбивав собі долоні, та зірвали голос. Коли по сигналу, поданому з-за столу президії, запала мить можливе, знову лунає голос; повільний, скрипучий, а перекручуючим до невпізнаності лестке не кожне слово грузинським акцентом. „Ми стоїмо за мир та укріплення ділових стосунків між всіма країнами. Завдання партії в області зовнішньої політики-бути обережними та не дати втягнути нас у війну. англо-американським прово-

каторам, які завикли загрібати жар чужими руками".

І знову, за сигналом, з-за столу президії гримить опасистими червоно-золота заля. Людина на трибуні самовдоволено осміхається в нависліді всіх. Наливає цукличку „нарзану" й пожадливо п'є. „Клята ікра, знову пересолена. Треба асипати Жемчужиній ¹)"—думає він. А залп продовжує рукоплескати й ревіти, висловлюючи вірнопідданські почуття. „Оголошується перерва до 6 години вечора,— надривається головуючий.—На вечірньому засіданні продовження звітної доповіді товариша Сталіна".

„Чи не пройтися нам додому пішки, камо²)—звертається грузинською мовою „батько народів" до людини, що виходить з ним разом з Великого театру. гладкої, невеликої на зріст, у пенсні.

¹) Прим'ятель. браток — на грузинській мові.

²) Друкована Молотова була тоді маркомом рабочої промисловости.

з під стекол якого холодною крицею пронизують навкруги не круглі, немигаючі очі. Це—запівоо впечений наступник Єжова на посаді наркома внутрішніх справ, Берія. „Ні, не варто,—відповідає той. —Звичайно, все гаразд. Місто ми непогано почистили напередодні з'їзду. Але сьогодні сюда навпускали стільки гостей з фабрик та заводів. Іх, зрозуміло, пересіяли на місці. А все ж від гріха подалі".

З ревом зриваються з місця чорні, лаковані „Паккарди", схожі одна на другий, мов дві краплини води. Один, другий, третій... Сторбувій, розберись, в якому з них сидить „улюблений вождь трудящих усього світу". На всій віддалі від площі Свердлова до брами Кремля, через кожні п'ять —десять кроків стирчать постаті, мерзлякувато б'ючи ногами об ногу. Вони стирчать вже давно і перемерзли так, що давно вже втратили свій „байдужий „вид" випадкова" зупинившихся перехожих. Мабуть, дійсно, можна б було пройтися пішки. Жоден трудящий не зможе висловити своєї „любови та відданости кращому другу, вчителеві й вождю!"

„На вулиці куди безпечніш, — задумливо похитує головою Сталін. Тільки-тільки позбавився від Ленінових покидьків, всіх цих Бухаріних, Рикових. А тут нове лихо. З Єжовим..."

„Так він нічого путнього й не сказав перед розстрілом?"—зверпається Сталін до Берія, який сидить поруч з ним в машині.

„Та ні ж, всі два дні бився в істериці, як та баба. А під кінець і зовсім нічого не тямив. Навіть на ногах не тримався. Довелося лежачого".

„І як такий міг сам Блюхера пристрелити. Не може бути, щоб ніхто не допомагав",—тихо кидає Сталін, скоса поглядаючи на Берія.

„Всі покази збігаються, що був один, товаришу Сталін. Безрукова тиждень тримали в спецкамері. До того часу аж доки не зі'їхав з глузду, все одне й теж показував".

„Ну, нарешті разд?" —зустрічає невеличка, смуглявенька молодий, маленький „Я вже дзвонив турбувалася за Руза Кагановіч, що всемогутнього „Чому це не вилетів влаштувати в Крук жудки безпеки".

„Вустами комедіантів глаголить істина. Ще Заїд відбудеться вому будинкові. бе обличчя більше морщинкуватого стовбурчується. міни, жовті кружечки-коричневі жуються до цього визначає, що Сталіна. Навіть і що це посміює почувають себе не по собі.

Обід, як і зазвичай, мінною „хвилькою" роткий, але багатий тому—знову кремлівський кабінет, в якому „держави робляться" вирішуються.

²) Крашій ґатунок того вина. В оригіналі в

ЦІНА 1 КАРБ.

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

РІК II | НЕДІЛЯ, 10 січня 1943 року | № 4 (105)

У ВИРІ ЗРАДИ

Після зради губернатора [illegible] державна [illegible] розпалась і або [illegible] ворожа [illegible] англо-саксонськими [illegible] Залишився тільки [illegible] Ось, і[illegible]-Китай, який [illegible] охоронною японців. [illegible] Володіння [illegible] Черчіл. Володіння [illegible] та в [illegible] Америки — відрізані і [illegible] під контролем зорієнтованих [illegible] Сучком в ці [illegible] авторитету уряду, [illegible] майже безмежним [illegible] веденням війни з [illegible] військовому ситуацією, [illegible] породжують суспільного настрою, [illegible] лютости й ненависті [illegible] проти нації.

Сталін може бути задоволений: большевизація Сполучених Штатів під благословенним терпінням Рузвельта робить в усякому разі—що стверджує і цей приклад—все більш успіхи.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 7 січня 1943 року

Бої НА ДОНУ І В КАЛМИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ, а також в РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА продовжувались. При цьому німецькі піхотні й танкові дивізії, підтримані сильними з'єднаннями авіації й румунських бойових літаків, відбили всі атаки Совєтів. В контратаці на одній позиції було знищено 20 ворожих танків.

Ударні війська НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ зруйнували численні ворожі бойові пункти. Продовжувані атаки на ВЕЛИКІ ЛУКИ Й НА ПІВДЕННИЙ СХІД ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА були відбиті, а очікувальні позиції були розбиті почасти вже артилерійським вогнем. Передбачається знищення оточеної там однієї ворожої групи сил. В запеклих повітряних боях над середнім і північним відтинками фронту наші ловецькі літаки збили 44, а зенітна артилерія 12 воро-

жих літаків, при чому втрачено було лише один власний літак.

Транспортне сполучення Совєтів льодовою дорогою по Ладозькому озеру успішно бомбардувалося вдень і вночі авіацією й артилерією.

В ЛІВІЇ посилилась діяльність ударних військ. Швидкі німецькі бойові літаки атаковували з добрими наслідками моторизовані сили й один британський пункт протиповітряної оборони.

В ТУНІСІ наступаючі ворожі сили були контратакою відкинуті на свої вихідні позиції. Аеродром в Боні бомбардувався вдень і вночі. Ворог втратив 6 літаків.

На Заході було збито 2 британських літака. Бойові літаки атаковували важливі у військовому відношенні споруження на східньому англійському побережжі.

ДИВНИЙ ВАЛ НА СХОДІ

БЕРЛІН. Англійсько - американські кореспонденти з Москви в наслідок цілого ряду поразок совєтських наступальних операцій побачили себе вимушеними поставити нову грамофонну платівку для своїх телеграфних звідомлень: раптом вони заговорили про „дивні крінпості спорудження", які нібито були збудовані німцями на всіх позиціях цілого Східнього фронту, про „таємничі укріплення", об які розбиваються хвилі совєтських військ. Отже, не переможному бойовому духу німецьких солдатів та їх керівництва й не геройському поводженню кожного окремого бійця на землі й у повітрі приписуються великі успіхи останніх тижнів, а своєрідній „системі ліній Мажіно". Ця платівка не нова. Її знають із походів на Північ, на Захід і на Балкани, де теж говорилося про „дивну зброю" всякий раз, коли ворожій стороні потрібно було приховати, що завчасно повідомлені всьому світові сподівання зазнали невдачі. Навіть домашні англо - американські кореспонденти Сталіна не можуть приписати успіхам німецьких територіальним успіхам Совєтів, особливо ж коли всяке вторгнення завжди своєчасно ліквідує вся загороджувальним вогнем. Про це свідчать щодня повідомлювані цифри втрат Совєтів матеріялами й людьми, що стають все важчими. Адже коли німецьке військове звідомлення говорить, наприклад, про знищення одною танковою групою протягом десяти днів 1518 ворожевиків, то для Москви це визначає втрату матеріялів, що може приставити лише велика корабельна вага, на прибуття якої даремно чекає Сталін.

Вже приготувався до стрибка і має тепер в Дакарі передмостовий плацдарм, зручний ніж використовувані досі британські порти Бетерст, Фрітавн чи Монровія—столиця тепе окупованої США негрської республіки Ліберії. Даккар уже міцно укріплений, і, крім того, там стоїть французька ескадра з одного лінійного корабля і 3 важких крейсерів. У вересні 1940 року британці дістали тут кривавну відсіч. Отож на завадливійно сприятливо як порт і є опорним пунктом для сполучення північної півдням, так і переходу через південну Атлантику, найвужчу в цьому місці. Рузвелт на другому боці Атлантики на північно-східному вінці Бразилії—давно

Війна й досі не закінчена. Ще не настав час, коли можна було б сказати, що вона вже програна. Але вже тепер ясно, що вона не виграна. Ще не настав час, коли можна було б сказати, що вона вже програна. Але вже тепер ясно, що вона не виграна.

Війна й досі не закінчена

РОЗГОРНУТИ БОРОТЬБУ З БЕЗПРИТУЛЬНИМИ СОБАКАМИ

Останніми днями спостерігалося 2 випадки смерти людей від сказу, а на пастерівському пункті збільшилась кількість реєстрацій осіб, укушених скаженими собаками та іншими хатніми тваринами.

Це говорить за те, що є випадки тихого або хронічного сказу хатніх тварин, здебільшого собак та кішок, які, захворівши на сказ, не звертали на себе уваги, бо процес хвороби проходив у них спокійно, не набуваючи гострих виявів. Смерть від сказу 9-річної дівчини, яка сталася днями, повністю стверджує це припущення: в будинку-ві, де вона мешкала, 9 місяців тому був випадок, коли скажена собака покалала порося, кішку і собаку. Через де-який час порося та кішка загинули, а собака хоч і жила кілька місяців, але до себе не приверталася увагу і тому її загибелі не надано особливого значення. А такі випадки доводять, що це є не тільки вина хронічного сказу, але й те, що такий сказ є і в нашому місті.

Ще рік тому за наказом Фельдкомендатури було проведено знищення безпритульних собак, але з часом систематична боротьба з такими собаками послабла, забулась і обов'язкова постанова Районної Управи про реєстрацію собак та утримання їх на прив'язі. І от наслідком цього є вибух сказу, на жаль, навіть і у людей.

Час не жде, треба Міській Управі негайно вжити заходів щодо боротьби з бродячими собаками, організувати ловлю їх та знищення — і шкіра буде, і жир на мило, і сказ ліквідується.

Кожен власник собаки мусить тримати її на цепу, а відповідні органи, якої старости й Поліція повинні нещадно нищити бродячих собак.

Крім того господарі собак повинні взяти їх під найстаранніший догляд і весь час стежити за їхньою поведінкою. Перші ознаки сказу: пригнічений настрій, млявість, сумний погляд, слинотеча, утруднене ковтання, особливо води.

Собаки з такими проявами повинні негайно бути знищенними, а людей треба обов'язково направляти на огляд до пастерівського пункту при Охтирській санбаклабораторії.

Громадяни, пам'ятайте, що від сказу вилікуватись неможливо, а тому необхідно запобігти його раннього профілактикою, якою є щеплення та боротьба з бродячими собаками.

Г. Л.

Лондонські звідомлення змінилися

Амстердам. Після того, як лондонська служба зв'язку протягом двох тижнів охоче приймала й передавала советські повідомлення про ніби-то великі успіхи на східньому фронті,—зараз несподівано в англійській державній внутрішній службі зв'язку з'явилася твереза оцінка подій. В останніх радіозвідомленнях говориться, що Совети й досі не змогли ні розбити німецької армії, ні хоча б відрізати німецьких армій на Кавказі.

ПОРТУГАЛЕЦЬ ПРО НІМЕЧЧИНУ

Лісабон. Відомий португальський публіцист Жоакін Данка повернувся із своєї подорожі по ознайомленню з Німеччиною. В ряді розмов він розповів про свої враження і, між іншим, заявив:

„Це було не в перший раз, коли я відвідував Німеччину. Останній раз я був там в історичні дні початку війни —в 1939 році. Я побачив тоді, як нарід з залізною рішучістю, без пафосу, але з великим ретельним виконанням вступив у війну, яка була йому не ясна. Я тоді одержав переконливі враження про виробничі сили німецького господарства, про спокійність і радісне пристосування кожного до великих завдань, що їх вимагає війна, і про справжню зразкову організацію, якою усуваються всі труднощі.

Коли я тепер відвідав Німеччину на 4-му році війни, я не констатував ніякої різниці між тодішньою і сучасною Німеччиною. Громадське життя проходить з тією ж точністю і рівномірністю.

Як чужоземець, забуваєш, що знаходишся в країні, яка провадить війну. Про це нагадує лише затемнення. У станнньому я міг справдитися з своїми справами так само, як і в Мадриді.

На питання, чи не обмежена свобода руху, Данка з посмішкою відповів: „Як ви би бачили, як я жив у Німеччині. У Німеччині ніколи не спадало в голову слідкувати або спостерігати за мною. Я міг робити та здавати букваль... бажав, міг їздити, мовляти з ким я... того, що... від того, дуже... завався про це. Ві... там їздять абсолютно і безперебійно. Мадриді".

З особливою... Данка розповідав... культурне життя... чині. Перекона... зується то, як, не... на війну, і в ці... виникло ніяких... Німеччина наука... свій розвиток... ганічно, але вона... від війни більш... ного розмаху. ...дослідження спря... ною на нові шляхи... в переконався, ... до цілком нових...

Советський театр у Вашингтоні

Стокгольм. Як повідомляють із Вашингтона, одна нью-йоркська кампанія артистів поставила в першій раз советську п'єсу. Серед високих офіцерів армії та флоту й офіційних осіб державних установ, число яких було вказано помінено, природно, знаходились відповідальні жили США, які прикрашували своєю присутністю список присутніх разом з обер-послом Сталіна у Вашингтоні Літвіновим - Фінкельштейном. „Вашингтон пост" характеризує цю першу постановку, як „могучий інструмент для мобілізації ненависти проти нащ".

Сталін може бути задоволений: большевизація Сполучених Штатів під благословенням терпінням Рузвельта робить в усякому разі—що стверджує і цей приклад—все більш успіхи.

Нарід Північно-Американських Сполучених Штатів незадоволений диктатурою Рузвельта

ЖЕНЕВА. В своїх міркуваннях відносно розвитку зовнішньої політики Сполучених Штатів Америки англійський щомісячний часопис „Contemporary Review" висловлює твердження про те, що втрата голосів Рузвельтом під час виборів до Конгресу в листопаді 1941 року визначає рішучий перелам. Для незадоволення американської громадськости були, як каже англійський часопис, „різні підстави". Широкі маси населення з... прикрістю спостерігали... переривно ростучі... на життєві потре... гресією у... Сучком в ощ... є техн... авторитету уряду... майже безмеж... ність більше... ведениям війни. ... з робітниками, ... військовому ситуацію... чим раз далі гос... породжують серед ...канського народу ... лютість й ненависть ...

Число брітанських військовополонених жирів

СТОКГОЛЬМ. Герцог Глостер пояснив, що число брітанських військовополонених складає біля 150.000 душ. Вони знаходяться виключно в німецьких та італійських руках. Це число значно поширює дані, які подавалися офіційними брітанськими органами. Число полонених англійців, японцями, героїв ...домив, з чого ...бити висновок, що ...до мусить бути ...шим, ніж гадає ...громадськість.

Збільшення рослинних жирів

У Німеччині олію добувають головним чином з рі..., сурепиці та маку, але ...ку ще цілий ряд олійних ...лин, які можна культивувати для добування олії. Наприклад, досліди показали, що вміст олії в насінні білого люпину при культивуванні з 5—11% підвищується до 17—18%. Олійний гулявник, який походить з південно - західної Азії, в умовах німецького культивування дає близько 32—33% сирового жиру, тобто 4,5—5,2 ц. олії з гектара.

Риж в Італії

Італія чекає дуже доброго врожаю ріжу. Вона тепер найбільший виробник ріжу в Європі. 1939/194) року в Італії було зібрано 769200 т., в той час як в Іспанії 178000 т., у Португалії 71600 т., у Болгарії 309.0 т. та в колишній Югославії 7100 т. ріжу. В 1940 —1941 р. збір ріжу досяг в Італії 863600 тонн. Площа під ріжем у 1941/1942 році ще збільшилась.

Щоб заохотити господарів до розведення ріжу, в Італії встановлено особливі премії.

Умови погоди цього року були досить сприятливі для розвитку ріжу.

До війни Італія вивозила багато ріжу. Вивіз неочищеного ріжу з Італії становив 1937 р.—107960 т., 1938 р.—125210 тонн; очищеного ріжу було вивезено в 1937 р. 51250 т., а в 1938 р.—34870 тонн.

Цукрові буряки в Європі

Цукрові буряки культивують у цілому ряді європейських країн. У Франції цього року засіяно близько 270000 га цукрових буряків, у Бельгії крутло 500.0 га. В Данії площа під цукровими буряками приблизно дорівнює 46000 га, в Швеції—52000 га. Такі країни як Швейцарія та Іспанія також займаються культивуванням цукрових буряків.

У ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЯХ

...николи

...Ворошиловському районі ...ано з 15 листопада по... ...ено працювати шість ви... ...ників та початкових ...ів. Решта школ відремон... ...ють і почнуть працю... ...ники будуть забезпечені ...ильним інвентарем (... столи, дошки і т. д.). ...ення у порядок. Всі ...ники матимуть забезпечені ...ом на зимовий період ...ого року. Учительський ...сонал досиджують ...ований із досліджених ...ів, що користуються ...ом серед місцевого ...ення. Всі школи ...ністю забезпечені ...ами та навчально-метод... ...ами приладдями.

16 жовтня в Ялті відкрито повну чоловічу середню школу. Намічено відкрити повну жіночу середню школу.

* * *

Підготовляється до відкриття центральна бібліотека імени А. П. Чехова.

Ялтинський Мусульманський комітет на днях відкриває кінотеатр в с. Дерекой.

* * *

В Новограларську відкриває педагогічний інститут. Серед місцевої молоді спост. рігалось велике прагнення поступити до нього: до дирекції надійшло біля тисячі (2 в Смоленську і 1 в Могилеві).

Сталін замовк, набив люльку. Ворошилов шви... деньку, висунувшись з су... тику, підніс сірника. „Це вірно, Йосиф Віссаріонович... Але Сталін перебив його: „Ти теж гарний, Клим. Бачиш, що Павлов з Кулик...м?) там не вподрилися. треба їх було позшмагати до біса. Надіслали Жукова, Тимошенка, чи що. Дивись, втратили більш 300 літаків та танків понад півтисячі. А золота сила скільки вигнали на Брюхонів...") на собі вклалося рве, в бюджеті прорахунки зробили, скажи... Д луття з того? Ні, товарищі, нема вам пробачення. Не переконаєте мене, що Гітлер сильніший. Мені он товарищ Варга[10]) з точністю все довів цифровими даними, як вислажена Німеччина. Не може вона воювати серйозно і тривало... А тепер все почнати спочатку. В Китай теж заламали всю справу. Ніяк Штерн[11]) не може натравити китайців на японців подужче. Адже ж Англія та Америка стежать кожен наш крок і по нашим ділах судять про нашу міць. Побачать, що пасуємо — й махнуть рукою, підуть на змову з Гітлером проти нас. Він їх он як заклинає на цю справу..."

Ворошилов скористався з паузи й вгадавши намір „хазяїна"[12]), швидко затарабанив: „Все зрозуміло, товарищу Сталін. Відносно Павлова я подам пропозиція для оргвиводів. А відносно танків і літаків,—це Павлов —надаремно. Ось і Лазар Мойсейович знає їх якість".

Сталін кивнув головою. В дверях появилося обличчя секретаря: „Час на з'їзд їхати, ІосифВіссаріонович".

(Продовження буде)

[10]) Маршал і начальник артилерії РККА.

[11]) Нарком фінансів.

[12]) Відомий советський економіст. Складає для Сталіна всі тексти його виступів на міжнародні теми.

ЗВІДУСІЛЬ

Розширення площі під овочевими культурами

Болгарський гр...т та кліматичні умови ...ть добрі перспективи для вирощування ...ощів, городини та виноград...ву. До 1914 р. вивіз овочів ...е досягав навіть 2% ...ального вивозу з Болгарії, сьогодні він уже етапами досягала 11000 га в 1939 р., і 30000 га в 1939 р. Площа під овочевими культурами збільшилася з 19500 в 1931 р. до 60000 гектарів.

Заснування громадського банку в Естляндії

Рига. В Ревелі засновано Ревельський громадський банк. Новий банк передуснув повністю обслуговувати господарство й особливо сільське господарство генерального окр...гу Естляндії.

Нові поштові уряди

Рівне. Генеральний комісар пошти в Україні влаштував нові поштові уряди в Хоролі, Гребенці, Карлівці, Орехові та Пологах. Поштові пересилки до тих місцевостей треба відзначувати написом „Україна", уміщеним в дужках по назві місцевости.

Короткі вістки

Р. S. Токіо. Великий пасажирський док, здібний приймати великі крейсера в десять тисяч тонн водомісткості, який незадовго до виникнення війни був приставлений американцями до філіппінської гавані Мерівель і там затоплений, тепер піднятий. По закінченні ремонту плавучий док буде поставлений на службу японській фльоті.

Р. S. Аграм. Голова Кроатської державни Павелич нагородив високою кроатською бойовою відзнакою генерала звізди Підгорбейля, під командою якого знаходяться з'єднання кроатських довецьких літаків.

Р. S. Берлін. Німецький кінотехніці пощастило зробити важливий винахід. З новою апаратурою можна робити по 80.000 знімків на секунду. Таким чином, є можливість засняти всі фази польоту гвинтівочної кулі.

Р. S. Лісабон. Північно-американський морський міністр Нокс повідомив, що кілька день тому один військовий корабель Північно-Американських Сполучених Штатів наскочив на рифи в південній частині Тихого океану. Корабель потребує ремонту.

Сан-Себастіан. Дальший транспорт іспанських добровільців під командою оберлайтенанта Толедо залишив свою вітчизну, щоб боротися на Сході в рядах блакитної дивізії проти большевизму.

Р. S. Токіо. За розмовами Тейо в окупованому Китаї призначено тимчасове управління, у відомий якого знаходитимуться відставлені і мають, що належали воротній стороні. Отже, використання воєнних володіє у цій області для військового промислу вості й для ведення війни припускається лише під контролем японського уряду.

Р. S. Істамбул. За відомостями з Палестини, в останній час почастішали замахи на установи англійських окупаційних військ. Поскільки англійськи „летючи загонам" не пощастило спіймати винних, то вони вдалися тепер до того, що арештовують підряд усіх осіб арабського походження.

Р. S. Йена. Інструменти імперської сейсмографічної обсерваторії відмітили 29 грудня о 5 годині 44 хвилини ранку дуже сильний землетрус на віддалі біля 900 кілометрів у напрямку на північний схід. Епіцентрум цього землетрусу вважається далматське морське узбереж...я. Енергія струсу була остільки велика, що нею були приведені в рух самописні апарати назвіть них інструментів, які призначені для запису збільшених у 2.000 разів близьких землетрусів.

ЯК ВИНИКЛА ВІЙНА

(За документами та оповіданнями очевидців)

Заля здригалася від оплесків. Скрізь, куди не кинеш оком, серед червоних оздоблених золотом ярусів лож та рядів партера, обличчя, що намагаються якомога наглядніш показати найвищу ступінь свого полказового захоплення. Деякі так висунулися, що нажаються на небезпеку зваленися вниз. Та чому б і не звалитися, коли начальство тільки відкриє ретельність? Жінки вереск...во таюсують „ура". Багато хто вже повідбивали собі долоні та зірвали голос. Коли по сигналу, поданому з-за столу президії, заля митю змовкає, знову дунає голос; повільний, скрипучий, з перекручуючим до невпізнаності дедке не кожне слово грузинським акцентом. „Ми стоїмо за мир та укріплення ділових стосунків зі всіма країнами. Завдання партії в області зовнішньої політики: бути обережними та не дати їм втягнути нас у війну англо-американським провокаторам, які звикли загрібати жар чужими руками".

І знову, за сигналом, з-за столу президії гремить овації червоно-золота заля. Людина на трибуні самовдоволено осміхається в навколиші вуса. Наливає шклянку „нарзану" й пожадливо п'є. „Клята ікра, знову пересолена. Треба вспнати Жемчужиний)" —думає він. А заля продовжує рукоплескати й ревти, висловлюючи вірнопідданські почуття. „Оголошується перерва до 6 годин вечора,—надривається головуючий.—На вечірньому засіданні продовження звітної доповіді товариша Сталіна".

„Чи не пройтися нам додому пішки, камо?"[2])—звертається грузинським мовою „батько народів" до людини, що виходить з ним разом з Великого театру, гладкої, невеликої на зріст, у пенсні, з під стекол якого холодною крицею пронизують навкруги все круглі, немигаючі очі. Це—заново випечений наступник Єжова на посаді наркома внутрішніх справ, Берія. „Ні, не варто,—відповідає той.—Звичайно, все гаразд. Місто ми непогано почистили напередодні з'їзду. Але сьогодні сюди навпускали стільки гостей з фабрик та заводів. Їх, зрозуміло, пересіяли ні місці. Усе ж від гріха подалі".

З ревом зриваються з місця чорні, лискучі „Паккарди", схожі один на другий, мов дві краплини води. Один, другий, третій... Сіро-бурий, розбірність, в якому з них сидить „улюбленій вождь трудящих усього світу". На всій відділ від площі Свердлова до брами Кремля, через кожні п'ять —десять кроків стирчать постаті, мерзлякувато б'ючи ногами об ногу. Вони стирчать вже давно й перемерзли так, що давно вже втратили свій „байдужий вид" видадково" зупинившихся перехожих. Мабуть, дійсно, можна б було пройтися пішки. Жодеи трудящий не зможе висловити своєї „любови та відданости крашому другу, вчителеві й вождю!"

„На вулиці куди безпечніш,—задумливо похитує головою Сталін. Тільки-тільки позбавився від Ленінових покидьків, всіх цих Бухаріних, Рикових. А тут нове лихо. З Єжовим..."

„Так він нічого путнього й не сказав перед розстрілом?"—звертається Сталін до Берія, який сидить поруч з ним в машині.

„Та ні ж, всі дяв дні бився в істериці, як та баба, а під кінець і зовсім нічого не тямив. Навіть на ногах не тримався. Довелося лежачого".

„І як такий міг сам Блюхера пристрелити. Не може бути, щоб ніхто не допомагав"...тихо кидає Сталін, скоса поглядаючи на Берія.

„Всі покази збігаються, що був один, товарищу Сталін. Безрукова тиждень тримали в спецкамері. До того часу аж поки не з'їхав з глузду, все одне й теж показував".

„Ну, нарешті! Вже разд?"—зустрічає Сталіна невеличка, смугляна молодка, майже ...

„Я вже дзвонила ... турбувалася за тебе ... Рузя Каганович, ... ка всемогутнього сто... „Чому це не можеш ... влаштувати в Кремлі ... ж куди бельчиха!"

„Вустами немовля ... голить істина. Ни... з'їзд відбудеться ... вому будинкові. ... де обличчя. Сталін ... більше зморщується ... стовбурчується. ... мінні, жовті кляк... мутно-коричневі ... жуються до щілин... визначає, що Сталін ... хається. Навіть ті, ... це не посміють ... почувають себе ... не по собі.

Обід, як і завжди, ... мінною, хвилинкаро... роткий, але багатий ... тому—знову кухня, ... кабінет, в якому ... державні робітники ... дян" вирішують ...

[2]) Крашій гатунок горілки. В прозорій ...

[3]) Телефон кремлівської автоматичної станції.

[4]) Старий большевик, керівник партійного підпілля в жовтні 1917 р. Перебував в опозиції до Сталіна. Був у заслані. В 1937 році його знищено до Іспанії, де під маскою советського генерального консула в Барселоні, фактично очолював іспанську контрреволюцію. Був убитий анархістами в спробах встановлення ...за зразку з Троцьким і розстріляний в Барселоні за наказом Сталіна.

Хозе — Діаса [4]) усунули, — хто ж іще там напаскудив?"

Павлов, боязким, зривчастим голосом, таким кумедним для його огрядної постаті, ухвітчної орденами, виправдовується: „Фашисти мали повне панування в повітрі; наші танки були безсильні перед новими німецькими протитанковими гарматами; наше командування виявилось нездібним для ведення маневрової війни; іспанське населення масами переходило на бік генерала Франко, вбачаючи в цьому єдину можливість найскоріше припинити безглуздя крови та добитись миру.

Ворошилов, як і завжди, тримається осторонь. Обережно вичікує Сталінової репліки.

„І танки нікчемні, і фашисти краще воюють",—майже криком обриває Сталін доповідь Павлова. „Все це дурниці, любі товарищі. Злякалися, я тепер звалюєте на погане озброєння. Тропькістський духом у вас там тхнуло. Розкалялся. Я казав, що треба було туди Берію надіслати. Ось тепер Іспанію втратили. А який козир був! Подумати тільки: мали б ми Іспанію — і Францію б швидко прибрали до рук. А потім так затиснули б Гітлера з двох боків, що від'ного одне мокре місце залишилося б. А слідом за Німеччиною і до Англії недалеко. Прописалися б по перше число. Та й що ти, товарищ Павлов, базікаєш про фашистські танки та літаки. Мені Пушкав[5]) до дрібниць висвітлив озброєння. Все гнилизна та сурогат. На ходу все розвалюється. Нічого мені очі замилювати. Твердості ви там не виявили. Либеральничали. Скільки там розстрілляли? До ста тисяч. Яке диво! Мільйон треба було. Тоді б все пішло по іншому. Неподобство..."

[5]) Керівник іспанської комінтерн. Був викликаний в СССР і вмер при загадкових обставинах у Тифлісі.

АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

ЗАБОРОНЕНИЙ ДЛЯ МІСЦЕВОГО НАСЕЛЕННЯ ЧАС РУХУ ПО ВУЛИЦЯХ:

З негайним вступом в силу цього розпорядження, встановлюється такий, заборонений для місцевого населення час руху по вулицях:

На селі			По місту		
Грудень	1942 р.	18.00—6.00 годин.	Грудень	1942 р.	19.30—6.00 годин.
Січень	1943 р.	18.00—6.00 „	Січень	1943 р.	18.00—6.00 „
Лютий	„	19.00—5.30 „	Лютий	„	19.30—5.30 „
Березень	„	20.00—4.00 „	Березень	„	20.00—5.00 „
Квітень	„	20.00—4.00 „	Квітень	„	20.00—5.00 „
Травень	„	20.00—3.30 „	Травень	„	21.00—4.00 „
Червень	„	22.00—3.30 „	Червень	„	22.00—4.00 „

В зазначений час населення повинно знаходитись в житлових будинках. Перебування поза житловими будівлями в цей час дозволяється виключно пред'явникам нічних перепусток, виданих Ортскомендатурою. Нічну перепустку необхідно мати завжди при собі, пред'являючи її патрулям польової жандармерії, військових частин та поліції. Нічні перепустки мають певний термін і гублять свою силу після закінчення вказаного в них терміну. Порушення цього розпорядження суворо карається. Хто в нічний час наближується до військових або господарчих об'єктів без дозволу, підлягає небезпеці бути застреленим. Шефам районів даються вказівки оголошувати це розпорядження, вимагаючи доведення його до загального відома населення, шляхом вивішування плякатів.

КАПІТАН І КОМЕНДАНТ.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Деякими старостами переводиться ловля риби в ставках без вимог „Заготскоту“ та виловлена риба розбазарюється ними, як, наприклад, в с. Лантратівці, Охтирського р-ну, селах Гнилиця, Грунського району, та інших.

Попереджується, що крім „Заготскоту“ ловити рибу в ставках категорично забороняється. До винних в порушенні цього розпорядження вживатимуться суворі заходи.

С.-Г. Командування.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

З цього числа аж до особливого дозволу забороняється торгівля рибою на базарах, в ресторанах та буфетах. Виловлена риба рибалками належить до продажу лише Райконторам „Заготскот“.

Винні в порушенні цього розпорядження будуть штрафуватись до 5.000 карбованців.

Окружний С.-Г. Комендант.

УВАГА, ВИРІЗАТИ І ЗБЕРЕГТИ!

Надсилання поштових пакунків до Німеччини

Вам надається одноразова можливість надіслати зимовий одяг працюючим в Німеччині рідним. Але пакунок не повинен містити в собі нічого іншого, крім речей вбрання, як от: пальто, чоботи й білизна; отже, ніяких харчових продуктів і т. ін. Одяг і взуття повинні бути вичищені й запаковані на збірному пункті при Охтирській Біржі Праці в гарний міцний мішок чи в іншу тару. Мішок мусить бути відкритий і до нього треба додати супровід, у якому визначається точна адреса одержувача. Цей супровід надсилається домашнім рідним поштою з Німеччини. Отже, треба зачекати, поки ви не одержите цей супровід від ваших рідних в Німеччині, бо без цього супровідного документа вам буде відмовлено в прийомі пакунка.

Дозволяється пересилати пакунки вагою не більше 40 кілограмів.

За кожен відправлений пакунок із зимовим одягом, який, звичайно, одержать ваші рідні в Німеччині, Вам буде виплачено по 250 карбованців допомоги на одяг.

Керівник Охтирської Біржі Праці ЮНГ.

Загублені документи вважати недійсними:

Особисту посвідку та реєстраційну картку на ім'я гр. Ремяуси А. Г.

Реєстраційну картку на ім'я гр-ки Ткаченко О. Ю.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Жили В. М.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Залеської П. Ю.

Продуктові картки на ім'я гр. Лозов'ягиних: Олексія, Раїси, Володимира.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Овчаренко Ю. І.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Лозової Н. В.

Реєстраційну картку на ім'я гр. Акименка П. Л.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Крючкової Г. О.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Нестеренко У. І.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Шейко Г. В.

Продуктові картки на ім'я гр. гр. Войтових: Мелані, Миколи та Бориса.

Особисту посвідку Тростянецької Біржі Праці на ім'я гр. Ткаченка П. П.

Продуктові картки № 1211 за грудень м-ць на ім'я Щебенюкових: Сергія та Лідії.

Продуктові картки на ім'я Миколенко: Ніни, Ростислава та Євгенія.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Соловйової П. П.

Продуктову картку на ім'я гр. Шевця М. П.

Продуктову картку на ім'я гр-ки Шейкіної Т. Н.

Продуктову картку на ім'я гр. Сердюка І. С.

Продуктову картку на ім'я гр. Ковшина Е. В.

Реєстраційну картку Охтирської Біржі Праці на ім'я гр. Сергієнка І. І.

ОБ'ЯВА

З 1.І-1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . 5 карбованців.

Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . 7 карбованців.

Партер 10—19 ряд . . . 8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно займати свої місця. Ті, що запізняться до початку сеансу, в залю не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 р. відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою і порядку. Кожного порушення, непотрібного галасування своїх місць під час перерви в сеансі уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи при собі квитків і загрожує іншим відвідувачам, повинен понести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в проході театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількості квитки в кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса кіно буде відпускати в одні руки не більше 2 квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів повинні негайно і без відмовки виконуватись. Вхід до приміщення театру кіно дозволяється тільки після остаточного заповнення залі від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам крім виставки для військових забороняється.

Усі відвідувачі повинні надавати підтримку для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не довести вини під питанням взаштування постачання цивільного населення і зробити кіно доступним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

НАКАЗ № 1

За останній час збільшились випадки знищення машніх тварин, особливо собак, наслідком чого зазнала значна кількість укушених снаженими собаками, а тому наказую:

1. Всіх собак необхідно знову зареєструвати в місті—в Міській Управі, а в районі—в Сільських Управах, та мати відповідний номер на ошийнику.

2. Всіх дворових собак тримати на цепу.

3. Кімнатні та мисливські собаки, в разі знаходження їх на вулиці, повинні бути в намордниках.

4. Усі бродячі собаки як в місті, так і в районі повинні бути знищені.

5. Собаки, що будуть не на прив'язі, не намордовані, без ошийника, будуть вважатися бродячих і підлягатимуть знищенню.

6. Реєстрація повинна бути закінчена до 20 січня 1943 року.

7. Виконання цього наказу покладається на Міську Управу, Сільуправи та допоміжну поліцію.

8. Винні в невиконанні цього наказу будуть штрафуватись до 1.000 карб., або примусовими роботами до одного місяця.

8. І. 1943 р.

Голова Охтирської Районної Управи І. ЗУБЕНЦЬКИЙ.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 13 січня 1943 року | № 5 (107)

„Німецький нарід останнім залишить поле битви“

(Адольф Гітлер)

Новорічна відозва Адольфа Гітлера до німецького народу

Фюрер звернувся до німецького народу з такою новорічною відозвою:

Мені доля примушує мене надати новорічний заклик німецького народу в четвертий раз під час війни. Вже в ці чотири роки німецькому народу, однак, було ясним, що в цій боротьбі йому була нав'язана, боротьба, яка була в цій історії, жадними іншими ворогами, справді про те, бути чи не бути.

Зовсім однаково, під яких мотивуваннями вони поводили цю війну. Внутрішня основа була завжди одна й та: ненависть проти сильних німецької держави, яка створювала західницькі середньої Європи, відхилення і італійського народів. Ці ворожі домагань німець- останнє, загальний кажий інтерес у війзагалі, бо всі їх дерприватні дідичі є одночасно дерсвідниками акцій озброєнь і в їх країнах. З крові збраних ними наймитів або крови їх власних солдастоять девіденди. зростають девіденди. природніше, ніж те, що рші за все сила, яка стоїть в задвигні від всякої соціальної етики і бачить в ній одному золоті ману, має головний виграш до час всіх суперечок, а ож є найбільшим організатором всіх: інтернаціо-

Найбільша помилка жидівства

Але, однак, не повинно нього обдурити те, що Німеччина буде вести боротьбу за існування нашого народу з іншою енергією, ніж було колись в старій Німеччині. Коли я 1 вересня 1939 року заявив перед німецьким райхстагом, що цього однаково, що ще може бути, ні час, ні сила світ не може зламати терпіння державн, то тепер це вже кожний німець, що він не може мати сумніву в правильності цього вирішення. І я далі запевняю, що нашій німецькій державі, що нашій німецькій державі, що ніколи не буде капітуляції. Ніколи не буде ні одного компромісу, ні одного компромісового миру. Ніколи не буде ні одного компромісового миру. Ніколи не буде ні одного компромісового миру. Ніколи не буде

Лаваль про принципи своєї політики

Прем'єр Лаваль прибув у Віші представникам французької преси для конференції. При цьому він виклав з нечуваною до цього часу енергією принципи своєї політики. Між іншим, він повідомив про загальну і рішучу чистку правління. Потім він довів до відому, що вже вжиті заходи проти жидів з'являються лише початковими. Він зауважив, що готовий прийняти всі заходи, щоб досягнути своєї мети, і що ніщо не може його зупинити на півдорозі. Британсько-американська перемога віддала б Францію більшовизму, і ті, хто дивиться в рот Рузвельту і Черчіллю, стали б першими жертвами цього ходу речей. Він вказав на приклад вжитих британсько-американським експедиційним корпусом заходів в Алжірі та Марокко і запевняв, що доля Франції пов'язана з перемогою Німеччини, яка одна може врятувати Францію від величезної небезпеки. В заключення Лаваль заявив, що, якщо Франція в сучасний момент змушена тяжко розплачуватися, то це лише тому, що вона провадила не єдину політику. Цьому повинен бути покладений кінець і можлива лише чітка і відкрита орієнтація по відношенню до Німеччини. Якби політика Монтуара продовжувалась без перерви, то багато питань можна було б вирішити легше, ніж у нинішній час.

Крутi заходи проти жидiв в Афганiстанi

Істамбул. Афганістанський уряд видав нові розпорядження, які обмежують право проживання та свободу переміщення жидам. Крім того, жидам заборонено займатися вільними професіями і особливо лікарською практикою.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 10 січня 1943 року

Оборонні бої на ПІВДНІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ продовжувалися з незменшуваною силою. Всі атаки ворога були відбиті. При цьому, а також і під час контратак німецьких військ було збито 26 ворожих танків. Піхотні й танкові з'єднання у взаємодіянні з міцними літунськими силами вибили ворога з численних місцевостей і знищили ворожий полк на одній із позицій.

В СТАЛІНГРАДІ місцева діяльність ударних військ. Групи винищувачів збили без власних втрат 12 совєтських літаків.

НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ СХІДНЬОГО ФРОНТУ війська однієї піхотної дивізії взяли штурмом 75 бойових споруджень і знищили їх сильні залоги. Гарнізон Великих Лук чинив сильним ворожим атакам запеклий геройський опір.

З Головної Кватири Фюрера, 8 січня

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

В РАЙОНІ СЕРЕДНЬОГО КАВКАЗА, НА ДОНУ І В СТАЛІНГРАДІ німецькі війська вели жорстокі, але успішні оборонні бої. В контратаках ворог був відкинутий на різних позиціях і зазнав високих втрат. Було знищено 32 танки.

НА ПІВДЕННИЙ СХІД ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА ворог знов перевадив даремні атаки при підтримці численних танків і втратив при цьому 15 бронєвиків. Винищувальні літаки в запеклих повітряних боях на середньому і північному фронтах збили без власних втрат 32 совєтських літаки.

Боротьба проти транспортного сполучення на Ладозькому озері продовжувалась. Вночі була проведена атака на місто і на портовий район Мурманська.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ місцева бойова діяльність. Під час несподіваної атаки стрімголових бойових літаків в Лівії вогонь зазнав втрат в автотранспорті і бойовому знаряді, а також втратив 3 літаки в повітряному бою.

В гавані Бона було пошкоджено 2 ворожих сторожевих судна. Вдалим влученням бомб завдано великих руйнувань на одному місцевому аеродромі в південному Тунісі. Вночі німецькі бойові літаки потопили біля Бужі із корабельної валки 2 торговельних судна із загальною місткістю на 16.000 БРТ, 5 торговельних кораблів було важко пошкоджено. Крім того один німецький підводний човен на схід від Алжіра потопив ворожий винищувач підводних човнів, той же човен пізніше торпедував ще 1 великий торгівельний пароплав.

Рано вранці сьогодні британські літаки перевадили турбувальні польоти над західньо-німецькою областю. Населення мало втрати. Сталися незначні пошкодження будівель.

Німецька оборона - можливе єдине контрастування

P. S. Женева. Англійська таке звездає, що ворожі сили ніяк не можуть подолати німецьких оборонних позицій. Ці детальні відомості підтверджує Сталінград, де ситуація становище в Сталінграді невідомі. Совєтські війська, які намагаються оточити німецьку групу, так і не змогли просунутися вперед. Навіть у районі Сталінграда німецькі війська в яких 3 повних дивізій, були відмічає великий тиск з боку німецького командування. Ця ситуація, за свої військові операції, система оточення, яка ся в більшості ким ланцюгом частин ді як більша частина зону окопів і бетонних пунктів знаходиться боких бліндажів, ходів го, в розпорядженні є, мовляв, надзвичайно та й ефективна система тилеві військові об'єкти унеможливлює будь-який значний совєтський наступ. Крім того, артилерія німецьких лив, більшевики не глибше в окопи, но, боротьба в Сталінграді перебирається в „кріт'ячу війну", бо, сказано, на рівній ділянці совєтські операції проти німецьких позицій і опору в місті зробили можливими.

Угорський науково-дослідний інститут по жидівському питанню

P. S. Будапешт. В новому році розпочинає свою роботу науково-дослідний Інститут, що займається вивченням жидівського питання. Тут ідеться про приватну організацію, керівництво якою доручено письменникові Золтану Босняку, який має великі заслуги в дослідженні жидівського питання. Інститут працюватиме в тісному контакті з аналогічними інститутами в Франкфурті - на - Майні, у Фльоренції, Трієсті, Римі й Парижі.

„Ми сподіваємося, що кров, пролита в цій війні, є останньою з всіх прайдешніх війн".

(АДОЛЬФ ГІТЛЕР)

ХТО ВОРОГ КУЛЬТУРИ?

ЛЕКЦІЯ ДЛЯ МОСКВИ

З самого початку існування національ-соціалістичної держави ворожа пропаганда не тільки недоцінювала сили нашої держави, але й намагалась дискредитувати її. Вона неправдиво змальовувала брехливу структуру, плани та цілі нашого життя. Не було такої брехні, якої не вигадали б. Коли, наприклад, було встановлено обмеження для жидів, і коли в наслідок цієї політики жиди були змушені зовсім зійти з арени культурного життя, то совєтська Німеччина цим ніби Німеччина цим ніби Німеччина цим ніби

ПРАВНУЧКА СУВОРОВА

Ленінграді, що мешкали на театральному майдані та прилеглих до нього вулиць, протягом багатьох років зустрічали літню жінку, яка мимоволі звертала на себе увагу. Висока й стрункa, в старенькому чорному капелюсі, в стоптаних черевиках, вона проходила з гордо підвітою головою, зі спокоєм дивлячись великими коричкозорими очима на вирую навкруги неї життя. Зустрічаючи її біля воріт, сусіди зупинялися, знімаючи капелюха. Вони знали, що це правнучка славетного російського полководця Суворова —Марія Сергіївна Дідтке, удова сина відомого російського мореплавця.

Марія Сергіївна була єдиною з нащадків Суворова, які залишилися після революції в Росії. Фрейліна останньої російської імператриці, яка звикла до блиску придворних банкетів та урочистих приймів, вона не схотіла залишити свою батьківщину в роки завалившихся на Росію випробувань.

Роки минали... Грошова пенсія ледве дозволяла зводити кінці з кінцями та виховувати єдиного сина. Коли син підріс, він вибрав славетну професію свого діда і поступив до морської школи. Здавалося б, совєтська влада мусила з увагою поставитись до людини, яка носить прізвище Дідтке, внука вченого й моряка, заслуги якого були офіційно визнані навіть большевиками, що назвали його іменем одних з найбільших криголамів.

Та нічого схожого. Визнаючи на словах людей, які прославили свою батьківщину, большевики в дійсності не тільки чужі, але просто ворожі всьому тому, чим в праві гордитись історія Росії.

Коли почалась війна з Німеччиною, його було призвано до армії і його мати залишилася сама. Одначе, про неї не забули. То з газети, то з радіо - комітету навідувалися підозрілі репортери, але правнучка Суворова не схильна була розповідями про свого славетного предка, давати поживу їхнім брудним та тупим перам. Тоді від неї відцуралися. За місяці голодної та надзвичайно холодної зими, часто в її квартирі лунав дзвоник міліціонера, який вимагав, щоб вона одягала протигаза та йшла вартувати біля воріт.

Коли в квартирі не залишилося ані поліна дров, ані кусня хліба, Марія Сергіївна злягла, щоб більше не встати. Життя її обірвалося на завошивленому ліжкові в загальній палаті одніеї з ленінградських лікарень, куди звозили вмираючих, підняти их на вулицях.

Здавалося б, ми розповіли звичайну історію. Що тут дивного, коли серед сотень тисяч ленінградців, загиблих від голоду, трапилася ще одна жертва. Це лише деталь загальної моторошної картини.

Так, деталь. Але є щось особливо характерне в цій деталі. Совєтські можновладці Ленінграда не знайшли за потрібне хоч трохи допомогти правнучці великого Суворова, в той час, коли їхній головний шаман Сталін, виступаючи перед народом, спекулював славою полководця й встановив орден його ймення. Що це, як не зухвала брехня, дешева бутафорія? Огидливі лицеміри!

Загибель з голоду правнучки Суворова—маленька деталь загальної картини. Але ця деталь робиться символом.

На словах—схиляння перед великим російським полководцем, на ділі—презирство до нього в особі його нащадків.

ЗИМОВІ РОБОТИ У САДАХ

Щоб плодові дерева добре росли та щороку давали великі врожаї, потрібно весь час, навіть і взимку, їх доглядати. Дехто зовсім невірно собі уявляє, що зимою у садах нічого робити. Ще з осени, після збору врожаю, потрібно перекопати грунт та очистити від бур'янів всю площу саду, незалежно від його розміру, а також—навколо поодиноких дерев—чи то яблунь, чи слив або вишень.

В таку засушливу осінь, як у цьому році, щоб підвищити морозостійкість дерев, потрібно їх до настання основних морозів добре полити водою. Коли ж цього не буде зроблено, то біля кожного дерева в саду, після кожного снігопаду потрібно обтоптувати сніг у радіусі крони. Цей захід сприятиме і захистові дерев від пошкодження мишами та нагромадженню вологи у грунті.

На великих площах, особливо у молодих садах, потрібно спеціально проводити снігозатримування. Добрим засобом для снігозатримування є оранка грунту на зяб. Крім того розставляють щити, утворюють валики та куди з снігу тощо.

Дуже бажане також мульчування грунту. Для мульчування беруть звичайний гній або торф, які накладають у радіусі крони дерева шаром завгрубшки в 10 см. Це сприяє не лише захистові дерев від підмерзання, а й зберігає вологу та збагачує грунт на поживні речовини.

Ще з осені в садах потрібно вирізати сушняк і зібрати гнізда гусені—біляна та золотогузки. Цю роботу можна провадити і протягом всієї зими, використовуючи теплі сонячні дні. Зібрані гнізда гусені потрібно спалювати.

СОВЄТСЬКІ АНЕКДОТИ

На політзаняттях

Політрук запитує червоноармійця:

— Скажи, Петров, якщо Ленін вмер, а справа його живе, то де ця справа живе?

Петров мовчить.

Треба відповідати: „Справа Леніна живе в серцях наших".

Петров повторює.

— Ну, Петров, скажи тепер, де живе Сталін?

Після де-якого міркування, Петров дає відповідь:

— Живе в печінках, поскільки серце зайняте, товариш політрук.

Змінив

— Ідуть два євреї...

— Стійте! — перебиває оповідача слухач. — Чому обов'язково два євреї?

— Будь ласка! Ідуть два китайця, один і говорить другому: „Послухайте, Рабіновіч..."

ОБ'ЯВА

З 1.І-1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . 5 карбованців.
Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . 7 карбованців.
Партер 10—19 ряд . . . 8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно зайняти свої місця. Ті, що запізняться до початку сеансу, в залю не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 років відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою та порядку. Кожного порушення, непотрібного галасування своїх місць під час перервів уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи при собі предмети і загрожує іншим відвідувачам, повинен понести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в проходах щенні театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількості квитки в театр кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса театру буде відпускати в одні руки не більше 5 квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів повинні негайно і без відмовок виконуватись. Вхід до приміщення театру дозволяється тільки після остаточного звільнення зали від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам вистави для військових заборонається.

Усі відвідувачі повинні надавати підтримку для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не сприяти питанням влаштування постійного цивільного населення і зробити кіно доступним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

НАКАЗ № 1

За останній час збільшились випадки скотства машніх тварин, особливо собак, наслідком чого ла значна кількість укушених скаженими собаками, а тому наказую:

1. Всіх собак необхідно знову зареєструвати в міст|—в Міській Управі„а в районі— в Сільських вах, та мати відповідний номер на ошийнику.

2. Всіх дворових собак тримати на цепу.

3. Кімнатні та мисливські собаки, в разі знаходження їх на вулиці, повинні бути в намордниках.

4. Усі бродячі собаки як в місті, так і в районі повинні бути знищені.

5. Собаки, що будуть не на прив'язі, не остервовані, без ошийника, будуть вважатись як дачих і підлягатимуть знищенню.

6. Реєстрація повинна бути закінчена до 20 січня 1943 року.

7. Виконання цього наказу покладається на Міську Управу, Сільуправи та допоміжну поліцію.

8. Винні в невиконанні цього наказу будуть штрафуватись до 1.000 карб., або примусовою працею до одного місяця.

8. І. 1943 р.

Голова Охтирської Районної
Управи І. ЗУБИЦЬКИЙ.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Деякими старостами перевадиться ловля риби в ставках без вимог „Заготскоту" та виловлена риба розбазарюється ними, як, наприклад в с. Лантратівці, Охтирського р-ну, селах Гнилиця, В'язове, Грунського району, та інших.

Попереджується, що крім „Заготскоту" ловити рибу в ставках категорично забороняється. До винних в порушенні цього розпорядження вживатимуться суворі заходи.

С.-Г. Командування.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | П'ЯТНИЦЯ, 15 січня 1943 року | № 6 (108)

КОМАНДУВАЧ ПІВНІЧНО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЛЬОТИ — ПРО МОРСЬКІ БОЇ В ТИХОМУ ОКЕАНІ

Японські кореспонденти вже неодноразові роз... з провідними північно-американськими військовиками... яких було взято в по... на Філіппінах і в ос... ньому бою за острівну... ртецію Коррегідор; вони ...ють повну й яскраву карт... ну цих боїв. Зараз аген... ра Домей публікує ін... рю з командувачем 16-ю ...ругою північно-американ... ської фльоти й усіма мор... ними боївними силами ...ериканських Сполучених ...татів на Філіппінах—ка... ном Кеннет М. Геффель, ...ий після втечі контр-ад... рала Френсіса Рокуелла ...ом із Мак-Артуром до ...стралії був його насліду... ем. Під час цього ін... рю Геффель заявив, що, ...инаючи з Перл Гарбур, ...олучені Штати програли ...і морські битви. Втрати ...йових кораблів до мор... ого бою при Санта— ...руз включно вплинули ...же негативно на мораль... ий стан американської ...оти. Японські кореспон... и запитали Геффеля, ...му Північно-Американсь... Сполучені Штати з та... трудомідуть на те, ...б опубліковувати свої ...рати. На його думку, уряд ...олучених Штатів Півночі ...й Америки замовчує ці ...рати для того, щоб не ...нтежувати громадськість. ...шингтон не певний того, ...о населення сприйняло б ...кі повідомлення.

На питання, чи був він ...новий до виникнення від... , капітан Геффель відпо... , що, хоч часописи й ...ворили про напружені ...носини між Японією й ...олученими Штатами ще ...о вибуху війни, проте він ...е чекав ні на яку війну, ...о не бачив жодної підста... до того, щоб Америка й ...овія не могли прийти до ...годи.

Відносно боїв за Корре... дор Геффель зауважив, ...о навіть для нього—мор... ького офіцера—вони були ...дто важкими. Артилерій... ький обстріл перевершив ...яке уявлення, особливо ...д Батамом і Кевайтом без... середньо перед японським ...ступом 5 травня. Більше ...0 гранат у хвилину попа... ало на острів, так що все ...ило спустошено. Не зали... илося жодного дерева, всі ...удівлі й військові споруд ...ження були зруйновані. В

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОЗНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 14 січня 1943 року

МІЖ КАВКАЗОМ І ДОНОМ, В РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА І В ДОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ ворог перевадив атаки, ввівши в дію нові міцні сили, при цьому він втратив 60 брокемашин, із них 30 лише в районі Сталінграда.

В КОНТРАТАЦІ БУЛА ОТОЧЕНА Й ЗНИЩЕНА ОДНА СТРІЛЕЦЬКА ДИВІЗІЯ ВОРОГА. БУЛО ВЗЯТО ПОНАД 1000 ПОЛОНЕНИХ. Німецька танкова колона у великій Донській луці ЗБИЛА 111 СОВЄТСЬКИХ ТАНКІВ. Угорські війська відбили на Дону наступаючого ворога з великими втратами для нього.

Під час місцевих наступальних операцій НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ міцні ударні війська вдерлися у ворожі позиції, збили їх боковим ударом і захопили полонених та здобич.

НА ПІВДЕННИЙ СХІД ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА ворог продовжував свої даремні атаки міцними силами піхоти й танків. В жорстоких боях знищено 24 бронемашини.

Транспортне сполучення на Мурманській залізниці вчора також важко вражалося атакуючою авіацією.

В ЛІВІЇ значні сили німецької та італійської авіації з особливим успіхом вели боротьбу проти британських дерродромів, а також проти військових скупчень. Ловецькі літаки і зенітна артилерія збили 19 ворожих літаків.

В ТУНІСІ місцеві бої з ворожими силами ще продовжуються. В гавані Бужі був знищений один торговельний пароплав на 5.000 БРТ.

Об'єктами дальших повітряних атак в Лівії були артилерійські позиції і скупчення автомашин. Було збито 5 ворожих літаків.

Пізнім вечером ворог переводив безплянові нишпорні нальоти на західньо-німецьку область. Мали місце незначні втрати. Ворог втратив 2 літака.

В наслідок непослабних атак на важко пошкоджені в останні дні, але все ще здібні до плавання кораблі із каравану танкерів, який уже втратив 13 суден на 124.000 БРТ, німецькі підводні човни потопили, за даними спеціального звідомлення, дальші два танкера на 17.000 БРТ і торпедували ще раз третій, загибель якого в наслідок дуже сильної оборони не могла бути встановлена.

З Головної Кватири Фюрера, 11 січня 1943 року

НА ПІВНІЧНОМУ КАВКАЗІ, БІЛЯ СТАЛІНГРАДА Й У ДОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ атани чисельно переважаючих піхотних і танкових сил Совєтів були відбиті з кривавими втратами для ворога. Німецька авіяція міцними силами брала участь в боях.

Піхотні й танкові війська знищили в протинаступі ворожі з'єднання. Наземними військами й авіяцією БУЛО ЗБИТО АБО УНЕРУХОМЛЕНО 136 БРОНЕМАШИН, з них 60 тільки в районі Сталінграда. Ловецькі літани збили при двох власних втратах 20 совєтських літаків.

НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ ударні війська зруйнували велике число бойових пунктів, а також взяли полонених і здобич. БОЇ ЗА ВЕЛИКІ ЛУКИ Й НА ПІВДЕННИЙ СХІД ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА продовжуються.

ЗА ЧАС з 1 по 10 січня З'ЄДНАННЯМИ АРМІЇ НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ БУЛО ЗНИЩЕНО, ЗАХОПЛЕНО АБО ЗРОБЛЕНО НЕЗДІБНИМИ ДО РУХУ 624 СОВЄТСЬКИХ ТАНКА.

Дальше переведення повітряних атак на Мурманську залізницю завдало Совєтам численні втрати в рухомому матеріалі. Стрімголовні бойові літани потопили в Мурманському порту один торговельний корабель на 4.000 БРТ і важко пошкодили один фрахтер.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ місцева бойова діяльність. Німецька та італійська авіяція бомбардувала ворожі пункти протиповітряної оборони, пункти зіткнення. Німецькі винищувачі збили 5 літаків.

„РІК ЗБУТУ"

п. с. Мадрид. „1942-й рік для альянтів був роком військового збуту", —пише таєта „Hoja del Lunes". Німеччина після важкого зимового походу в наслідок своєї літньої офензиви зробилася господарем всієї України, Донецького басейну, Кубанської області й важливої частини Кавказа. Результати совєтських контрнаступів нікчемні, — твердить іспанська газета, — бо вони з'явилися лише продовженням того кровопускання, яке почалося для Совєтського Союзу з червня 1941 року.

Хоч англійці й північно-американці, —говорить далі „Hoja del Lunes", —і перейшли місцями від оборонної до наступальної тактики, але ж момент несподіваності вже ліквідований швидкою реакцією держав Осі.

Між іншим, — так закінчує газета, — війна підводних човнів держав Осі розвивається далі, вона не вщухає ні влітку, ні зимою і є справжньою ахілесовою п'ятою альянтів.

Альянти примушені використовувати найкращі корабельні резерви

п. с. Рим. В наслідок нищівних ударів підводних човнів англо-американська постачальницька фльота вже втратила найкращу частину своїх кораблів, якої не можна надолужити нічим новобудуванням. Але важливішими, ніж тчві цифри важкі й незаперечні наслідки цих втрат, які вказують на те, що становий хребет ворожого торговельного судноплавства втінені остаточно. Щоб зберегти торговельне судноплавство, Англія довгий час вживала тільки старі кораблі. Але вже рік тому Англія мусила порушити цю систему і одни за одним вводити в експлуатацію свої резервні кораблі, піддаючи їх гострій небезпеці, як до того, що нарешті восени 1942 року в експлуатацію пішли такі велетенські судна, як „Королева Елізавета" і „Королева Мері". Саме використання цих найсучасніших і найпотужніших пароплавів вказує на критичний стан англо - американського постачальницького судноплавства. Скільки б не зберегчував ворог свої нестатки в тоннажі, факти говорять протилежне. Назіть і напад на французьку Північну Африку з використанням для нього великої кількості кораблів не може послабити зазначеного факту.

НІМЕЦЬКІ ВИЩІ ШКОЛИ— МОГУТНІ ДЖЕРЕЛА ЗНАНЬ

Шанхай. В статті про китайських студентів, які навчалися за кордоном, китайська газета „ШУПЕРО" займається також і тими китайцями, які навчалися в Німеччині. Повернувшись на батьківщину, вони робили найкраще враження. В наслідок прогресивности німецької культури і виховання, а також досконалости навчання всі китайські студенти, які повернулися із Німеччини, виявляли риси гідности, щирости і свідомости відповідальности. Майже кожен із них володіє певною сумою дійсних знань і технічних вмінь, так що вони дійсно можуть принести велику користь своїй вітчизні в політичній, військовій, господарчій і культурній, а також науковій та медичній областях.

ЧЕРВОНА КНИГА

ПАТРІОТИЗМ СПІД ПАЛИЦІ

Подаємо дальші розділи з „Червоної книги", що розкривають доношництво та провокаційну систему НКВД в советській армії.

Найяскравіше виявляється справжнє ставлення червоноармійців до служби у „великій і непереможній" армії Сталіна—Каганoвича тоді, коли повстає питання про так звану „понадстрокову службу в РСЧА".

В той час, як большевицькі газети „Известия" й „Правда" друкують до нудоти патосні й захоплюючі статті про „могутній порив мільйонів советських патріотів", які нібито тільки й мріють про те, щоб залишитись у „любимій червоній армії" на понадстрокову службу на п'ять десять років, на все життя...

Донесення армійських чекістів викривають справжнє, цілком вороже ставлення „советських патріотів" до РСЧА. Доповідна записка „про хід вербування молодих командирів і червоноармійців на понадстрокову службу в частинах 4-го Стрілецького Корпусу", адресована заступникові Начальника Окремого Відділу НКВД 3-ої армії, капітану Держбезпеки Макшанцеву —починається з мінорних тонів, що не мають нічого спільного з фанфарним галасом сталінської преси:

„Директиви штабу 3-ої армії за № 5231... про розгортання вербування молодих командирів і червоноармійців на понадстрокову службу—виконується погано..."

„Помічені випадки, коли военнослужбовці висловлюють явне небажання залишитись на понадстрокову службу".

„Молодший командир полкової школи Марков, в розмові з нашим джерелом говорив: „Тепер у червоній армії стала така дисципліна, що можна заробити тюрму, а тому ще пропонують понадстрокову службу—я персонально нізащо не залишусь..."

Дальші висловлення „сталінських патріотів" стають все рішучішими.

„Червоноармієць Журавлів звернувся до командира батареї із запитанням: „Вимене хочете зробити молодшим командиром? Нічого з того не вийде. Командиром бути я не хочу, тому що тоді доведеться зайвий рік служити... Хоч розстріляйте, а командиром я не хочу бути".

„Технік інтендант 2-го рангу Королів в розмові з нашим джерелом „Кузнецовим" сказав: „Я не залишусь на понадстрокову. Краще застрелюсь і цим буде підкреслений мій протест".

Заходи: за Королевим встановлено постійний агентурний нагляд.

Не те, що там брак ентузіязму чи якісь там шкурні міркування, а просто на просто люди вважають за краще пустити кулю в лоб чи накинути петлю на шию, ніж залишитись ще на кілька років у „любій червоній армії".

Молодший лейтенант Боровик Юрій Васильович, висловлюючи незадоволення службою в РСЧА, нашому джерелу „Орлову" сказав:

„Краще повіситись на сосні ніж залишитись служити в кадрах червоної армії".

Далі чекістський доклад розкриває кухню „добровільного запису ентузіястів на понадстрокову службу.

„Трапляються випадки, коли замість відповідної розмови про доцільність залишитися на понадстрокову службу, окремі політпрацівники майже в наказовому порядку примушують молодших командирів писати докладні записки про залишення їх на понадстрокову службу".

Власне, починають діяти звичайні большевицькі методи залякування й примушування, ті самі методи, які народжуються у вигляді „ентузіязму широких мас" і в підписах на позику, вимогах розстрілів.

Жаліється навіть шпиг, якого потягнули за комір до лав „добровільців".

Політрук 1-шої роти Ніконов підійшов до нашого джерела „Григорева" і запропонував: „Беріть аркуш паперу".

І коли джерело взяв папір-олівець, політрук Ніконов продиктував зміст доповідної записки про залишення „Григорева на понадстрокову службу".

Так силою затягують до червоної армії тих, хто ставить опір, так народжується „досі небачена хвиля патріотизму", про яку так галасують сталінські газети.

Нові промислово-торговельні товариства на Україні

До реєстру промислових підприємств внесено „Українське товариство збуту пальних матеріялів" з обмеженою відповідальністю, яке має своє місцеперебування в Ровно й первісний капітал в один мільйон карбованців. Завданням цього підприємства є збут твердих пальних матеріялів, як от: кам'яне вугілля, лігніт (буре вугілля), торф і дрова на Україні.

Далі, засновано німецьке „Вапнякове товариство" теж обмеженої відповідальности з місцеперебуванням в Луцьку і з первісним капіталом в 20.000 райхсмарок. Його завданням є розробка вапнякових родовищ, а також використання й збут продуктів розробки в області, розташованої вздовж залізничної колії Дубно—Ровно — Сарни — Ковель — Любомль від одного до другого кордону генерал-губернаторства, включаючи й усі міста, що лежать на цій залізниці. Товариство має право організовувати такого роду або ж аналогічні підприємства, бути учасником в таких і брати на себе їх представництво. Термін існування т-ва — 31 грудня 1943 року, якщо жоден із трьох компаньонів не відмовиться до цього терміну. В разі такого відмовлення контракт товариства передбачає, що останні два компаньони можуть вести це підприємство далі сами.

Потім, до реєстру промислових підприємств внесено також „Українське товариство заготівлі хутра" з місцеперебуванням у Ровно і з первісним капіталом в один мільйон карбованців. Завданням його є заготівля, прийом, консервація, класифікація, схоронення й утилізація хутряних товарів різного роду, заготівля й доставка необхідних для цього матеріялів, консультація інших заготовчих організацій, які працюватимуть у тісному контакті з товариством над обробкою вищеназваних продуктів.

Нарешті, в Ровно засновано ще „Українське товариство лісопильної й фанерної промисловости" також із первісним капіталом в один мільйон карбованців. Товариство займатиметься експлуатацією лісопилок та побічних підприємств, а також експлуатацією фанерних фабрик і зв'язаних з ними виробництв на Україні.

до цього предметів, первісний капітал теж один мільйон карбованців. Його завданням є так само заготівля, прийом, консервування, сортування й дальше оброблення шкіри, включаючи й риб'ячу шкіру, а також кожит, рогів, волосся, щетини і тому подібної сировини, заготівля необхідних для цього матеріялів, консультування інших заготовчих організацій, які працюватимуть у тісному контакті з товариством над обробкою вищеназваних продуктів.

Нарешті, в Ровно засновано ще „Українське товариство лісопильної й фанерної промисловости" також із первісним капіталом в один мільйон карбованців. Товариство займатиметься експлуатацією лісопилок та побічних підприємств, а також експлуатацією фанерних фабрик і зв'язаних з ними виробництв на Україні.

МІСТА ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ

ШПАЄР

Здалека видно вежі Імператорського катедрального собору в Шпаері, які високачать над містом, споглядаючи ген аж до Райну, що тихо й величаво тече повз місто, як образ спокою й праці. Собор кладе свій вираз на ціле місто; він—символ середньовічної імператорської ідеї. Ця гарна церква, що збудована в романському стилі з поперечним кораблем та чотирма вежами,—єдина пам'ятка колишнього значення Шпаера.

Історія Шпаєра сягає до VI-го с. олітя, ба навіть до римських часів. В 610 році Шпаер став осідком єпископа й трохи згодом імператорською резиденцією. Франконський король Дагоберт (622—6-3) збудував тут першу церкву, на підвалинах якої пізніше збудовано імператорський катедральний собор, що стоїть і досі. В середньовічні Шпаер був улюбленим містом франкських і салійських імператорів, з яких Конрад II в 1024 році перший вступив на німецький імператорський трон. Вони управляли майже 130 літ, цілком усвідомлюючи значення й величь покликання німецького імператора, намагались це високе становище довести до вищого ступеня могутности імператорського дому. Саме Конрад II в 1030 році поклав наріжний камінь під цей собор, будову якого закінчив у 1061 році його внук Генріх IV. Конрад II та по ньому багато інших німецьких володарів і володарок серед них віків знайшли тут своє останнє місце спочинку. На жаль, їх гроби поруйновано, коли під час плюндрування Райнської області французького короля Людовика XIV в 1689 році Шпаер також впав жертвою

вогню, контрибуції. Собор [illegible] кож частково [illegible] будовано [illegible] тязі XVIII-XIX [illegible] ту було зруйновано [illegible] „рече з", як каже [illegible] винний імператор [illegible] лат. Також і [illegible] Шпаера символ [illegible] ньовічної імпер [illegible] могутности й [illegible] одночасно пам'ятка [illegible] торичного значення [illegible] го стінах і [illegible] відбулося аж 29 [illegible] які робили Шпаєр [illegible] не тільки на [illegible] але й на тодішню [illegible] Європу. Обидва [illegible] за часів реформації [illegible] 1529 рр., а від [illegible] них повстала назва [illegible] тантів", бо на [illegible] гелицькі держави [illegible] протестували проти [illegible] дення вормського [illegible] відзначилися своєю [illegible] тю й урочистістю, [illegible] яким зросла слава [illegible] ня Шпаєра.

Історичне значення [illegible] також той факт, що [illegible] у 1527—1693 рр. був [illegible] державного канц [illegible] суду, який імператор [illegible] симіліян I ріщення [illegible] кого райхстагу вст [illegible] 1495 році для реформ [illegible] ституції Райхстаг [illegible] ня законодавства і [illegible] сідав спочатку в Ф [illegible] ті над Майном, пот [illegible] ері й, нарешті, від [illegible] 1806 р., у Вецлярі.

Тепер від цього [illegible] блиску й слави Шп [illegible] здлишилося слідів [illegible] середньої величини [illegible] ко 40.000 мешканців [illegible] ловним містом Бо [illegible] округи—Пфальц. [illegible] красне положення [illegible] чій рівнині Райну [illegible] катедрального соб [illegible] тягають щороку без [illegible] відувачів.

Японські атаки на брітанські об[illegible] в Індії

п. с. Токіо. В місцевих військових колах надають особливого значення успішному нальоту японської авіяції на Калькутту в ніч на 25 грудня. В цих колах схиляються до тієї думки, що атакою Калькутти починається нова фаза в операціях японських бойових сил проти англо-американського ворога, який перебуває в Індії. Калькутта є військовим нервовим вузлом ворога в Індії. Крім того, на сьогодні Калькутта є центром захисту Індії, а також і вихідним пунктом передбачуваних з боку ворога наступальних операцій проти Бірми. Де-які симптоми вказують на те, що цією повітряною атакою на Калькутту ворог бив захопленій знехтував активізацію авіяційної діяльности тайському театрі військ дій, що наступила останніми днями. Так, згідно них в Токіо японські бомбардувальники в перший день Різдва атакували в Юннані і зруйнували крім військових жень, більш як по двадцяти машин, ваних до старту. Крім щодня між 15 і 26 японські бомбардувальники перевадили пошкоджених рації над усією Яндзи, при чому у дев'ять корабель, жили чунгкінгського кому урядові тро для перевозки бо терілів.

Що варитимемо ми завтра?

Організація харчування в Японії

В цілій Японії відоме ім'я [illegible] ра Саікі. Прийде час, ко [illegible] ім'я цього вченого, ди [illegible] ректора Імператорського [illegible] ституту харчування в То [illegible] ні стане відомим всьому [illegible] світу. Проблема, яку поста [illegible] перед собою д-р Саікі [illegible] сна. Населення Японії з [illegible] 1940 року подвоїлося. В [illegible] найближні десятиріччя во [illegible] має, згідно підрахунків [illegible] ному подвоїтися. Отже, не [illegible] ходів збудувати таку си [illegible] ему, яка б забезпечила [illegible] прохарчування населення з засобів самого [illegible] японського терену без зни [illegible] ження стандарту прохарчу [illegible] вання, а, навпаки, підви [illegible] ючуючи його. Інститут д-ра Саікі розпочав з переведен [illegible] ня тисяч дослідів над людь [illegible] ми. Жінок, чоловіків, дітей, [illegible] вояків, селян, моряків, сту [illegible] дентів, робітників різного [illegible] фаху досліджувано під час [illegible] праці й відпочинку; за до [illegible] помогою особливих прила [illegible] дів вимірювано витрачання [illegible] енергії в їх організмах. Під [illegible] час дослідів застосовано на [illegible] ротяг, що „мчить" з швид [illegible] кістю 60 км на годину і... [illegible] стоїть на місці, бо нато [illegible] мість з такою швидкістю [illegible] рухається навколо повітря. [illegible] Машиніст і кочегар в газо [illegible] вих масках та з іншими [illegible] апаратами для вимірювання [illegible] обміну речовин в організмі. [illegible] В штучній шахті досліджу [illegible] ється роботу гірників, в [illegible] спеціяльному колі — працю [illegible] шоферів, мотоциклістів, ве [illegible] лосипедистів, в ставку — ро [illegible] боту рибалок, моряків і во [illegible] долазів. Кельнерки протя [illegible] гом годин готували салати, [illegible] студенти мусіли списувати [illegible] сотні сторінок і вивчати на [illegible] пам'ять вірші, вояки стріля [illegible] ли з своєї зброї... і скрізь [illegible] вимірювано витрату енергії.

Результати цих дослідів створили грунт для так званих стандартних страв д-ра Саікі. Щодня диктори японського радіо оповіщають японські установи, підприємців і хатніх господарок про меню наступного дня. Зрозуміло, що ці стандартні страви, споживність їх та вплив на людський організм, наперед ретельно досліджено. Не треба також думати, що **„стандартність"** страв полягає в їх одноманітності. Навпаки, **стандартна** тут лише **кількість кальорій**. Інститут вибрав і випробував п'ятсот меню, при чому звернуто увагу не тільки на суто медичні, але й соціяльні питання справи харчування. Кожна страва повинна коштувати не більше від 16 сен, що дорівнює приблизно 20 пфенігам. Для цього випробувано коло 8.000 харчових продуктів і виготовлено більш 400.000 різних, комбінованих з них страв. За добрані страви інститут Саікі бере на себе повну відповідальність, бо меню д-ра Саікі застосовують по фабриках, шпиталях, у війську, у фльоті, в авіяції, на гірничих підприємствах та в 100.000 маленьких підприємств. В самому імператорському палаці постійно перебуває один з учнів Саікі, який консультує головного кухаря. Кожне з статистичних управлінь Японії перевіряє, наскільки зменшується процент захворювань на грип тощо у призовників і дітей, які харчуються за методами Саікі. І ці числа переконливо свідчать про його перемогу. Лабораторії Імператорського Інституту Харчування виконують і плянувальні функції. Вони збирають відомості про врожай ріжу в різних областях Японії і, якщо десь бракує ріжу, негайно з'ясовують можливості заміни його якимись іншими місцевими продуктами, негайно розробляють систему харчування в цій місцевості.

Проте, нова система харчування повинна забезпечити не тільки необхідну для людського організму кількість кальорій, але страви повинні бути до того й смачні, бо процес живлення є одна з життєвих насолод.

Професор Саікі створив коло 500 меню і, за статистичними обчисленнями, 198 з них населення визнало за виключно смачні, краш! від досі відомих страв. Отже, зрозуміло, чому японка з такою охотою сідає щочора коло радіорепродуктора і занотовує слова диктора інституту Саікі — „Що варитимемо ми завтра?".

БІЛОСТОЦЬКІ МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Рівне. У текстильному промислі Білостоку, в якому німці мали провідне становище від першої світової війни та який від вибуху цієї війни затруднював 18.000 робітників у різних галузях, в головній мірі [illegible] ткацтві сукна, докладно [illegible] переведено новий лад. По [illegible] зайнятті німцями тих земель [illegible] створено для дальшого ведення заводів „Розбудова текстильного промислу т-во з об. пор." у Білостоці, до якого адміністраційної ради належать між іншими Райхскомісар гауляйтер Еріх Кох та президент Керль.

У Білостоцькій текстильній області передбачається залишити 28 до 30 підприємств. Теперішня продукція обмежується головно до звичайного сукна. У власних заводах робиться з нього куртки, штани та покривала, якими буде постачатися сумежний схід, а з нього головно Україна в заміну за збіжжя. Як сировину до перетворювання вживається: вовну зі старих матеріялів та деревну вовну. Сировина, за винятком деревної вовни, походить головно з України.

ВІДКРИВСЯ НОВИЙ СВІТ

Багато робітників і робітниць з різних країн Європи прибули до Німеччини. Більша частина їх—з окупованих східних областей. Вони включились до найпотужнішого з відомих до цього часу робочих процесів і з користю для справи працюють у ньому. Колишні советські громадяни бачать тепер, якою брехнею було все, що розповідали їм про національ-соціялістичну Німеччину.

Зміна настрою відбивається в безлічі листів, повнісінькими буквально заливає редакцію однієї берлінської газети, що виходить російською мовою. Подаємо тут особливо характерні місця з описів, що беруть багато сторінок.

22-річна дівчина з Києва, яка добровільно поїхала з сестрою до Німеччини, пише:

„Мені важко писати цей лист. В голові снуються багато думок, тим паче, що я не знаю, до чиїх рук потрапить мій правдивий, наївний лист. Я зовсім не уявляла собі Німеччину, бо все, що мені розповідали про неї, було настільки страшне і дике, що здавалось неймовірним. У Німеччині нас зустріли привітно. Країна справила на мене враження, яке визначило моє дальше життя. Перший раз побачила я людей, справді робочих, охайних і точних. Всі міста, які я бачила, пройняті патріотичним запалом і любов'ю до батьківщини. Праця дуже задовольняє мене і не тільки мене, а й усіх, хто робить вкупі зі мною. Я працюю в Німеччині уже шість місяців і зробилась наглядачкою нашого бараку, затишного і добре підготованого до зими. З якою охотою розповідатиму я вдома про всі чудові речі, що їх я лише тепер зрозуміла! Відкривається новий світ".

Одна студентка з Одеси пише:

„Я поїхала до Німеччини, щоб виконувати всяку роботу, яку мені запропонують, бо бажала пізнати інше життя. Я почувала, що все, пережите мною на батьківщині, в Советському Союзі, було не таким, як воно повинно б бути. Я вивчала літературу, бо бажала бути вчителькою, але побачила, що там не можна нічого навчитись. Я не хотіла сидіти без праці і пішла на фабрику. Це був страшний час, про який я згадую з жахом. Коли я потрапила до Німеччини, вона справила на мене таке міцне враження, від якого досі не можу заспокоїтись. Бачу, що я нічого не знала про життя і все повинна вчити наново. Я хочу остаточно скинути з себе советський бруд і хочу задовольнити мою запитливість, бо на кожному кроці бачу нове і величне".

* * *

Одна робітниця з Ленінградської області пише:

„У нас завжди похвалялись советською культурою. Ніде в світі, казали нам, робітник не живе так добре, як у нас. Приїхавши до Берліна, я не вірила своїм очам. Нам розповідали, ніби в Берліні нема електричного освітлення. В одному передмісті я побачила квартал чудових будинків, і мені сказали, що це квартири робітників. Це здалось мені майже неймовірним. „Це, напевне, квартири для буржуазії!"—вигукнула я. Але мені сказали правду: там справді були квартири робітників і службовців".

* * *

Дуже повчальний лист одного старого робітника:

„В Москві дуже пишаються своїм розкішним метрополітеном. Але треба порівняти його з іншим, який і тепер справляє імпозантне враження, а за старих часів повинен був здаватись колосальним. У Німеччині я бачу майже загальну заможність, про яку я не мав уявлення. Тут, навіть у селах, охайні, вигідні квартири, яких не знайти ні в одному російському кварталі. Заможність у Німеччині зовсім не є привілеєм буржуазії, як розповідали нам в Советському Союзі".

* * *

В приймальні години редакції берлінської російської газети з'являється багато робітників, які розповідають про міцне враження, що його справило на них життя в Німеччині. „Нас у всьому обманювали",—такий мотив їх оповідань.

Як виготовляти отруйні принади для знищення комірних мишей

Зараз, коли жоден кілограм зерна не повинен загинути, боротьба з комірними мишами мусить стати на чергі дня перед кожним громадським господарством.

В своїй статті ми й рекомендуємо способи виготовлення найбільш уживаних отруйних принад для мишей.

І. Кілограм пшениці, жита або вівса обливають крохмальним клейстером (20 гр. крохмалю заварюють у півшклянці гарячої води), додаючи суміш із 100 гр. білого арсену і 100 охри. Все це добре перемішується і залишається на 3 години, після чого суміш добре просушується і вживається на отруєння. (Охрою зерно фарбується, щоб його легко можна було відрізнити від незараженого.

ІІ. Житній хліб нарізують шматочками з лісовий горіх завбільшки. З натрій-арсеніту роблять розчин (одна частина цієї отрути на 30 вагонних частин води і додають ще 1 частину цукру або 2 частини патоки). Шматочки занурюють (на дротяній сітці, решеті, тощо) в цей розчин на 1—2 хвилини, віймають, дають розчину стекти,—і принада готова. Дуже добре шматочки ще трохи обмазати салом.

Виготовляючи ці принади-отрути, треба пам'ятати, що ви маєте справу з сильними отрутами і конче повинні вжити всіх заходів застережень.

У кожному господарстві **агрономи повинні виготовати такі принади та рішуче боротись із комірними мишами.**

Агроном Присіч.

МИХАЙЛІВСЬКА ЦЕРКВА

Недавно в Харкові відсвятковано 230-річчя Михайлівської церкви. З цього приводу подаємо коротеньку історію храму.

З матеріялів грамоти Білгородської єпископії, що збереглася в церкві, відомо, що Михайлівський храм збудовано 1712 року на східніх воротях колишнього муру навколо міста. Це була церква тодішнього Харківського полку, який стояв у місті.

Дуже цікавий момент стверджує грамота—походження перших богослужбових книг церкви. Їх було одержано 1712 року не з Москви, а з Києво-Печерської Лаври, де вони були надруковані 1702 року за розпорядженням гетьмана Івана Мазепи під цензурою архимандрита Йосифа Охтирського.

Першими титарями церкви були Іван Ус та Петро Миргород, а першим ключарем—Василь Савченко. Збирав кошти на побудову й прикраси храму Андрій Мовчан. Тодішній суддя Ізюмського полку Андрій Скачко подарував на храм своє майно.

Року 1782 була почата перебудова церкви, яку закінчено 1787 р. Перебудовою керували майор Харківського полку Григорій Мосцевий та поручик Герасим Артюх. В той час настоятелем церкви був протоієрей Каневський, вихованець Київської духовної академії, який прослужив у Михайлівській церкві 52 роки.

Із старовинних святинь храму збереглася ікона чудотворної Остирської Божої Матері. Живопис образу від часу потемнів, але на срібній оправі збереглася дата: „1739 р." Того року під час великих набігів татар вона була прислана Охтирським полком до Михайлівської церкви. Зберегла ікону й передала її церкві якась бабуся, що не схотіла назвати свого прізвища.

Г. К.

З АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

ЛІКАРСЬКА ДОПОМОГА НА СЕЛІ

Неодноразово встановлено, що хворі в місцях, де немає лікаря або фельдшера, залишились без лікарської допомоги, оскільки для виклику лікаря або фельдшера не були предоставлені коні та підвода.

Для усунення такого недоліку пропонується слідуюче:

а) принципово сам хворий мусить потурбуватися про доставлення лікаря;

б) але в невідкладних випадках, коли хворі через свою неспроможність або з інших причин позбавлені можливости сами потурбуватися про доставку лікаря, бургомістр зобов'язаний предоставити лікарям, фельдшерам та акушерам для виїзду до хворих коней та підводи. Упряж, яка є на селі, повинна бути для цієї мети розподілена надійно та справедливо;

в) за виконання цього розпорядження відповідають керівники районів бургомістри та лікарі. Будь-яке зволікання або зловживання при поїздках по наданню допомоги хворим карається керівником району.

Про більш тяжкі випадки докладається Ортскомендатурі.

Капітан і Комендант.

З АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

БОРОТЬБА З ЗАРАЗЛИВИМИ ХВОРОБАМИ

Щоб запобігти появлення заразливих хвороб, керівники районів, усі бургомістри й лікарі зобов'язані всіма засобами, що є в їх розпорядженні, добитися того, щоб населення вживало виключно перевареву воду. Це розпорядження треба довести до відома всіх і організувати нагляд за його виконанням під особисту відповідальність керівників районів.

Бургомістри, медичний персонал і громадська поліція повинні показати останньому населенню гарний зразок, споживаючи щодня лише перевареву воду.

Мірориємства щодо обезвошивлення цивільного населення переведені в зовсім недостатньому обсягу. Востаннє пропоную шефам районів всіма засобами підтримати районних лікарів в переведенні цього виключно важливого мірориємства. Якщо при нових захворюваннях висипним тифом мною буде встановлено, що хворі не пройшли обезвошивлення, винні в цьому будуть притягнуті мною до відповідальности.

Капітан і Комендант.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Деякими старостами перевадиться ловля риби в ставках без вимог „Заготскоту" та виловлена риба розбазарюється ними, як, наприклад, в с. Лантратівці, Охтирського р-ну, селах Гнилиця, В'язове, Грунського району, та інших.

Попереджується, що крім „Заготскоту" ловити рибу в ставках категорично забороняється. До винних в порушенні цього розпорядження вживатимуться суворі заходи.

С.-Г. Командування.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

До особливого дозволу забороняється торгівля рибою на базарах, в ресторанах та буфетах. Виловлена риба рибалками належить до продажу лише Райконторам „Заготскот".

Винні в порушенні цього розпорядження будуть штрафуватись до 5.000 карбованців.

Окружний С.-Г. Комендант.

НАКАЗ № 1

За останній час збільшились випадки сказу домашніх тварин, особливо собак, наслідком чого була значна кількість укушених скаженими собаками, а тому наказую:

1. Всіх собак необхідно знову зареєструвати: в місті—в Міській Управі, а в районі—в Сільуправах, та мати відповідний номер на ошийнику.

2. Всіх дворових собак тримати на цепу.

3. Кімнатні та мисливські собаки, в разі знаходження їх на вулиці, повинні бути в намордниках.

4. Усі бродячі собаки як в місті, так і в районі повинні бути знищені.

5. Собаки, що будуть не на прив'язі, не зареєстровані, без ошийника, будуть вважатись за бродячих і підлягатимуть знищенню.

6. Реєстрація повинна бути закінчена до 20 січня 1943 року.

7. Виконання цього наказу покладається на Міську Управу, Сільуправи та допоміжну Поліцію.

8. Винні в невиконанні цього наказу будуть штрафуватись до 1.000 карб., або примусовою працею до одного місяця.

8. І. 1943 р.

Голова Охтирської Районної Управи І. ЗУБИЦЬКИЙ.

ОБ'ЯВА

З 7.І-1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . 5 карбованців.

Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . 7 карбованців.

Партер 10—19 ряд . . . 8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно зайняти свої місця. Ті, що запізняться до початку сеансу, в залю не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 років відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою та порядку. Кожного порушення, непотрібного залишення своїх місць під час перерив тів уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи при собі тіф і загрожує іншим відвідувачам, повинен понести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в приміщенні театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількости квитки кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса театру буде відпускати в одні руки не більше 5 квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів повинні негайно і без відмовок виконуватись. Вхід до приміщення театру дозволяється тільки після остаточного звільнення залі від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам вхід виставки для військових заборонюється.

Усі відвідувачі повинні надавати підтримку для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не довести під питанням влаштування постанови цивільного населення і зробити кіно доступним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

ОБ'ЯВА

ВАЛЯНО-ПОВСТЯНА та ЧОРНИЛЬНА ФАБРИКА Охтирської Районної Управи

З 15 СІЧНЯ Ц. Р.

ПОЧИНАЄ ВИРОБНИЦТВО ВАЛЯНОК

ДЛЯ ВСЬОГО НАСЕЛЕННЯ МІСТА та РАЙОНУ

НА ОДНУ ПАРУ ВАЛЯНОК ПОТРІБНО ЗДАТИ ВОВНИ:

НА ЧОЛОВІЧІ 4½ кгр.
„ ЖІНОЧІ 4 „
„ ДИТЯЧІ 3½ „

ПРИЙМАЄТЬСЯ В ПЕРЕРОБКУ **НА ПОВСТЬ**

шерсть кінська, лінька коров'яча, шерсть козяча

ЗАКУПОВУЄ В НЕОБМЕЖЕНІЙ КІЛЬКОСТІ **ПЛЯШКИ**

½ літр.—3 крб.
¼ „ —2 „

АДРЕСА: м. Охтирка, Негребецька вул. № 1 (бувший трубний завод).

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Відомо, що на руках у населення до цього часу знаходяться книжки з бібліотек, розібрані при відступі большевиків.

Зважаючи на потребу поповнення книжкового фонду нині функціонуючих бібліотек, Охтирська Районна Управа пропонує всім громадянам, що мають бібліотечні книжки, здати їх до центральної міської бібліотеки або до найближчої сільської.

Громадяни, у яких будуть виявлені вищезгадані книги, будуть притягатись до відповідальности.

Районна Управа.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Полол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

НЕДІЛЯ, 17 січня 1943 року

Рік II | № 7 (109)

КІНЕЦЬ ЗРАДНИКА

Пострілами, які в Алжірі вбивця Дарлана, було покінчено з головним зрадником, і цей кінець увінчує в жахли 1 істень в історії британської таємничої служби під назвою, „пригожий Дарлана". З того дня, як Дарлан порушив свою присягу французькій короні, ніщо не нагадувало таких великих дружніх відносин між Вашингтоном і Лондоном, як позиція цього зрадника. Як деталь в креатурою Лондона, так Дарлан був в'язаний з Вашингтона. Генерал Вейгенгауер складав із ним змовлявся в Алжірі перші часи, коли він з'явився в Алжірі без передбаченої до передачі французької фльоти і несподівано у „військовий порт". Для Рузвельта Дарлан був вассалом, який мусив передати йому французькі володіння в Африці, коли як де-Голль увійшов Черчілль. Рузвельтові сії сесії з Черчіллем, Дарлан твердо встановлено, що Дарлан уже 1940 року встановив зв'язки з Вашингтоном, як це за деякий час до вбивства Дарлана викривав один американський журналіст. В опублікованому тепер звідомленні колишнього американського аташе в Вічі говориться, що уже в той час адмірал заявляв про свій намір працювати спільно з Вашингтоном в разі вступу Сполучених Штатів у війну.

Черчілль з першого ж дня „переходу" тримався більш, ніж стримано, по відношенню до Дарлана, бо для нього було ясно, яку ролю відає Рузвельт зрадникові. Тому він і мусив загинути. Британська таємнича служба готувала своє нове політичне вбивство цілком спокійно. Дата 24 грудня була вибрана навмисно. Мало ся на увазі використати сприятливий факт триденної перерви в передачі звідомлень, щоб у цей проміжок часу можна було ознайомити світову громадськість із розвитком подій у бажаному для британців дусі згідно з точно викресленим планом. Британська гра, здавалося, мала вже великий успіх, бо американський табір в Алжірі був так збентежений убивством, що повідомлення про нього затримав майже на десять годин. Офіціальне бюро Рейтера, яке відразу ж після опублікування повідомлення дало свій перший коментарій, цинічно заявило: „Трагедія Дарлана ніде не викличе особливого жалю, бо ця людина мала нечисленних друзів і дуже багато ворогів". Лондонське радіо додало до цього з брутальною відвертістю: „Куля убивці розв'язала проблему, над якою немало треба було ламати голову".

Але непримінно несподіванністю для Лондона з'явилося те, що цей спосіб розв'язування спірних питань виявився невдалим для Вашингтона. Північно-африканський міністр Рузвельта Murphy ще в Алжірі заявив, що в особі Дарлана вмер „справжній друг Америки". Гулль назвав справу „боягузливою й огидною", сам же Рузвельт заявив про втрату своєї креатури, що „це було саме звичайне убивство". І хоч у Вашингтоні не називають справжніх винуватців в убивстві, проте „New York Herald Tribune" пише з прозорим натяком на адресу англійців, що убивством Дарлана все ж не усунутий той „камінь спотикання", який був на шляху між Західніми державами.

Коли в Лондоні побачили, що ризикнули вже занадто далеко, то негайно ж всі дальші повідомлення й коментарі були припинені, при чому було заявлено, що становище раптом зголилося дуже неясним і наслідків ще не можна передбачити. Рузвельт негайно викликав свого лондонського посланика Вінанта, щоб передати через нього нові інструкції генералу Айзенгауеру, а також і своєму міністрові Murphy. Замовчування призвища й національности убивці як в Алжірі, так і у Вашингтоні характеризує непевність в американському таборі.

Призначення Жіро „верховним комісаром" примушує думати, що Рузвельт, навіть знаючи про британську причасність, хоче продовжувати свою північно-африканську політику. В лондонських політичних колах було одвічано заявлено, що призначення Жіро ще не визначає ніякого рішення політичної проблеми в Північній Африці. Отже боротьба держав за Північну Африку продовжується на спині тубільців. Алжірські постріли не є, напевно, останніми, до яких спричинилося підмовлення Лондона. Поки існує Secret Service (таємна англійська поліція), дотій вбивства будуть й найвершою зброєю. Але й ця зброя англійців колись буде розбита.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

*З Головної Кватари Фюрера, 14 січня *) 1943 року*

Зазнавши напередодні важких втрат, ворог перев див лише поодинокі розрізнені атаки, які були відбиті.

МІЖ КАВКАЗОМ І ДОНОМ ТА В ДОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ продовжувані атаки Советів зазнали поразки, при чому ворог втратив 26 бронемашин.

В РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА німецькі війська в героїчних важких боях відбили сильні атаки піхоти й танків. Авіяція успішно брала участь в наземних боях.

Ворожі атаки НА ПІВДЕНЬ ВІД ВОРОНЕЖА на позиції німецьких та угорських військ були відбиті.

Бої НА ПІВДЕНЬ ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА І НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА продовжуються.

В ЛІВІЇ німецькі та італійські летовецькі літаки, а також зенітна артилерія збили 3 ворожих літака при двох німецьких втратах.

П вторні атаки ворожих сил в ТУНІСІ були відбиті. Німецькі та італійські авіяційні з'єднання розсіяли транспортні колони і військові сполучення ворога. Пунктам протиповітряної оборони були завдані серйозні пошкодження.

Під час денних нальотів авіяційних з'єднань на окуповану західню область було збито 5 ворожих літаків та над Північним морем ще 2.

Пізно увечері британські літаки атаковували західньо-німецьку область, особливо місто Ессен. Населення мало втрати. Були пошкодження будівель. Нічні винищувачі й зенітна артилерія авіяції збили 5 літаків.

Німецькі літаки атаковували вдень споруження на англійському південному узбережжі, а вночі—міста й верфі південної Англії. Було зареєстровано великі пожежі.

*) Звідомлення в попередньому № 6 (108) газети „Голос Охтирщини" помилково було датовано 14-м січня. Треба читати: 13 січня.

АЛЬЯНТИ ПРОМІЖ СЕБЕ

Берлін. Експансивна політика Сполучених Штатів Америки, яку вона вже раніш ясно виявила зайняттям важливих захисних пунктів брітанських володінь в Північній Америці вздовж Атлянтичного океану, а також окупацією Гренляндії, Ісляндії, Баррейна, Массаua, Ліберії і французької Північної Африки,—оголошується тепер особистими заявами віце-президента Американських Сполучених Штатів Валліса і начальника генерального штабу американської армії генерала Маршала, як офіційна програма Рузвельтової політики. Заява Маршала про те, що Сполучені Штати Америки мають намір систематично зайнятися створенням великих оборонних пунктів у всьому світі, підтверджується зараз спорудженнями, що їх збудувала Америка в Персидській затоці й на узбережжі Червоного моря, а також взяттям силою споруджень відповідних опорних пунктів французької Північної Африки. Як виявляється в таборі альянтів опір цій експансивній політиці Північно-Американських Сполучених Штатів, показує убивство Дарлана англійською охранкою, а також окупація Джібуті англійцями.

Британське вбивство давно підготовлялося

Женева. Тепер, після вбивства Дарлана, заслуговує на увагу стаття журналу „Т-ям энд Тайд" від 21 листопада, в якій він висловлює своє розчарування з приводу того, що Дарлану не вдалося передати спільникам французьку комерційну фльоту. За вказівкою на „гуманні обіцянки, які були ледяними, що їх дав Дарлан, через те, що жодне судно не прибуло до його наказом", газета вже тоді відмітила, що „неприпимо" прийняти, хоча б тимчасово, любизну, як вождя Франції, яка, як вона буквально сказала, „стоїть поперед у списку тих, що після пряходу до влади вільного французького уряду будуть першими поставлені по обвинуваченню в зраді Франції". Стаття британського журналу закінчується категоричним сверджженням: „Ми можемо тепер мати надію на швидке прояснення становища. При цьому може бути лише одне рішення".

Тоннаж альянтів

P. S. Токіо. Англія і Сполучені Штати володіють тепер разом тільки тр-т ною свого спільного довоєнного корабельного тоннажу, — твердить газета „Економіст", яка виходить у Токіо. До виникнення цієї світової війни,—продовжує газета,—тоннаж Сполучених Штатів і Англії досягав якраз 38 мільйонів БРТ, так що, коли до цього дати ще 8 мільйонів, ставших до експлуатації після вибуху війни, то загальний тоннаж дійшов би до 46 мільйонів. Коли ж виключити звідси 23 мільйони тоннажу, потопленого німцями, а також і дальший тоннаж, потоплений Японією та Італією, і той, що загинув від мін, то, на думку часопису, можна з певністю прийняти, що англійський та американський тоннаж звівся до однієї третини загального довоєнного тоннажу, а саме до двадцяти мільйонів БРТ. Як зауважує з приводу цього часопис, цей тоннаж лежить на краю потреб Англії й Сполучених Штатів Америки. Збільшення в наслідок новозбудованих у 1942 році англо-американських кораблів газета оцінює, за чужими відомостями, в 4 мільйони тонн. До цього вона додає, що одна Німеччина потопила стільки ж за першу половину 1942 року.

Московський імперіялізм і освіта на Україні

Коли большевики перебрали на себе ролю „собирателей единой неделимой", вони повели шалений наступ на всі завойовані народи колишньої царської імперії, використовуючи все національне в державному і громадському житті, в побуті, сім'ї і школі. Але найбільше утисків припало на долю українського народу. Йому судилося зазнати від червоно-московських катів найтяжчих, найгірших мук і страждань.

Мало було жидо-большевикам, що вони знищили, вирвали з корінням цвіт, красу і гордість українського народу—кращих його синів і дочок. Вони заходилися нищити народню культуру, мову, літературу. Про ці партії большевиків на Україні складався майже виключно з москалів і жидів (Лейзер Мойшович, він же Лазар Каганович, росіяни Постишев і Хрущов, поляк Косіор). Ці вірні пси московського деспота Сталіна вперто і всевенно проводили не тільки поступову большевизацію, але й нещадну русифікацію на Україні. Українська мова була державною мовою лише на табличках трамвайних вагонів, поблизу на вивісках та на бланках офіційних паперів. Українських урядовців що дальше, то більше заміновано російськими і жидівськими урядовцями.

Така політика призвела до того, що українська наука, укр. ське мистецтво, музика, пісня, література, україн ький незрівняний фольклор, український національний театр—все це зайшло в глухий кут, безглуздо перекручувалось, нищилось.

Жидо-большевики всіма способами примушували український народ забути свою історію, свою славу, своїх борців за волю, видатних діячів у визвольній боротьбі, своїх письменників, свої традиції, релігійні звичаї, обряди.

І треба визнати, що за років свого панування на Україні жидо-большевицькі гнобителі встигли дещо приголомшити національну відомість багатьох українців. Багато хто розучився своєї рідної мови. Деякі скинули свої голови і пішли на наймитачах московських погоничів.

Історія освіти на Україні в період боротьби з чужоземним імперіялізмом споневірених мас України боротьби проти жидо-большевицької експансії.

1917 рік—Центральна Рада—українізація зросійщених шкіл і широке розгорнення освітньої роботи. 1920—30 роки—Советська Україна—народні комісари освіти Затонський, Гринько, Шумський, Скрипник, з-ову Затонський і КП(б)У. Школа за формою—українська, змістом—комуністична на чолі з жидами. Українські школи мали тільки назви українських. Керували ними і викладали в них сити й задоволені жили, а десь там позаду стояв голодні й обідраний вчитель - українець. Всі перелічені комісари за винятком Затонського, хоч офіційно більшовики, але перед сім українці, і вони змагаються, щоб у районах а школа була національною і за змістом, але КП(б)У не спускає очей з кожного їх кроку.

І ось їх доля.

Гринько опиняється в Москві, де він протягом багатьох років посідає посаду комісара фінансів цілого СССР і все таки, врешті, гине в кривавих підвалах НКВД в сірому будинку на Лубянському майдані в Москві після процесу Бухаріна, Каменєва й інших. Шумського, що створив на Україні ціл й р х до справжнього національного відродження, висилають до Ленінграду, де в 1933 році його разом з видатними українцями Полозом, Кошубинським (син Михай а Кошубинського) і Максимовичем—розстрілюють.

Нар шті, Скрипник: сталий товариш Леніна, автор першої конституції СССР, фігура певного масштабу, а при всім тім послідовний українець. Як такий суворо стоїть на позиції широкої незалежности кожної частини СССР. Як комісар освіти Скрипник бореться за національну Україну і на ціональну українську школу, але за це мусить пострілом позбавити себе життя.

Окремо стоїть Володимир Затонський. Це був український хрунь і трагічна для України постать. З походження українець, він не був українець духом. Людина антипатична зовнішньо і внутрішньо, брутальна, жорстока і зарозуміла. Він скінчив Київський Політехнічний Інститут, при якому був лишений асистентом. Коли він приїздив якось (в 1920 році) до рідного Кам'янця і там шаліла чрезвичайка, до Затонського кинулись знайомі, батьки—рятувати людей. Наслідки були негативні—він наказав ще більше загострити терор. В той час хозяйвався десь у кукурудзі біля Кам'янця відомий український фінансист Лебідь-Юрчик (його підписи можна було бачити на грошах Української Народної Республіки). Лебідь-Юрчик був сусіда і давній приятель родини Затонських—врешті не політик, а фахівець і українець. Затонському нагадали про Лебідь-Юрчика, гадаючи, що він захоче побачитись із своїм старим добрим знайомим. —„Як, він ще не розстріляний?" — обурився Затонський. Він виявив тоді таку жорстокість і брутальність, що його мати-дова, у якої він був єдиним сином, прокляла його.

Українство Затонський вважав проти „світових масштабів" соціялізму чимсь провінціяльним. Він був типовий „общерос", за передреволюційних часів належав до „російської соціяльдемократії" і в справах поділити й найбільше мав діло з жидівським підділям. В цьому була причина його великого зла, якого зазнала Україна від Затонського і, може в значній мірі—драма самого Затонського.

Затонський з'явився слідом за багнетами Муравйова в Києві, коли більшовицька червона Москва в січні 1918 року вперше вчинила показати, як вона розуміє „самоопр-деление, вплоть до отделения". І таких Затонських—масштабу більшого й меншого—з'явилось тоді на Україні чимало. Все це була місцева общерос ійська—здебільшого соц ял-д мократична—інтелігенція. Вона не могла погодитись із тим, що її політична праця на Україні виявилася непотрібною, і тому пішла проти України.

Зразком цього типу відкинутих Україною людей з ураженою амбіцією і був Затонський, якого Ленін, як „малороса", використав для своїх цілей, власне тому—яка іронія—що Затонський був українець і вмів „балакати" по-українському. На Затонського Леніном було покладено ганебну місію: цією українською мовою обдурити український народ, виступаючи проти Центральної Ради та Генерального Секретаріяту. Це було вперше, коли Затонському стала потрібна мова свого народу.

Вдр ге українська мова стала йому в пригоді, коли він зголосився бути комісаром освіти за час короткого кривавого панування наїзника Муравйова в Києві в 1918 році, і потім утрете — значно пізніше, після смерти Скрипника — 1933 року.

Затонський, який зневажав українську мову, українську літературу і культуру,—нарком освіти України.

Де ж тепер Затонський? Мало хто знає, що він розстріляний. Ким, за що? Звичайно, „любим батьком народів", але за що—докладно невідомо. Тільки тепер можемо дізнатись правду. Затонський наостанку багато пив. Можливо, що він розчарувався в большевії, а може й совість в ньому заговорила...

У всякім разі після того, як його використали—він став непотрібний...

Така повчальна наука історії боротьби з московським імперіялізмом на освітньому фронті України.

Антін КАРПО.

РІК НАПОЛЕГЛИВОЇ РОБОТИ

Здавалось, що безладдя, яке лише за кілька днів у жовтні 1941 року сумовито влилось у місто, не можна ліквідувати місяцями. Та пройшло зовсім небагато час—і почало відроджуватись життя. Але життя тоді, звільнене від лабетів большевицького панування.

Щоб жити—треба харчуватись. І рік тому—27 листопада 1941 року—за ініціятивою Німецького Командування в Охтирці почав працювати хлібозавод.

Тяжко було його організаторові п. Литовкіну І. Г. (незмінному директору заводу) та тр-ом майстрам—Кобилкіну, Чайці і Яковенку,—які з першого дня почали працювати, відновлювати зруйноване виробництво. Потрібувалось джерела весь час поповнювання енергії, ентузіязму і настирливості, щоб налагодити працю в тяжких обставинах війни і в такий короткий термін.

І ці люди відновили роботу підприємства, почали випускати високоякісну продукцію.

Із введенням карткової системи, яка забезпечує все населення хлібом, завод 24 вересня 1942 року перейшов у відання Обласн г Мельбюро.

Охтирський хлібозавод має лише 33 ч ту і випускає статично кількість якісного хліба, печуе все на

Це свідчить, що весь штат зг лино, з невеликою гією працює, поставлення ним життям.

І кожен, пильно ділянку роботи. Не можна не с передовців-ст Жадана і Сафо найкраще орга боту своїх брига

На цьому з працює і майстер ви німець п. Ріт цьому ділу ев вже за 70 р енергією молод гарно і вчасно кладену на ньо Здається явить ді із ячменю Охтир бозавод видає сокоякісний хл цього не можна у заводу. Мило у раїні випікають ний, гарний хліб, тирці.

Зараз завод вступає другу річницю свого існування. Але і на рік він випускатиме гарну продукцію, забезпечуватиме хлібом населення міста.

З ГОСПОДАРСЬКОГО ЖИТТЯ

Фінляндія експортує дерев'яні черевики

В останній час Фінляндія вивозить значну кількість дерев'яних черевиків. Головним покупцем є німецький Райх. Має місце й ликий попит на фінське взуття з дерева, бо якість його надзвичайно висока.

Пловдівський ярмарок

Як говорить в поінформованих колах болгарського міністерства торгівлі, щорічний ярмарок взірців у Пловдині, десятий з часу свого існування, не дивлячись на труднощі військового часу, відбудеться між 26 квітня та 6 травня.

Підвищення податків у Франції

Як повідомляють із Віші, за новим французьким бюджетом передбачається підвищення податків.

Труднощі з матеріялами в Південній Африці

Труднощі з матеріялами, що мають місце у всіх частинах Британської імперії в зв'язку з недостачею тоннажу, помітно підсилюються в Південній Африці. Так, наприклад, найбільше в Союзі золотопромислове підприємство Consolidated Main Reef Mines в одному своєму ріловому повідомленні вує на те, що бр ріялу назад обмеж дукцію.

Угорщина зн продукує па

Угорська папер мисловість після в час всесвітньої ської кризи безп зростає. Будівництв паперових і целю фабрик, що почало році, збільшило з 345 до 2.977, збільшивши й проду

Становище залиша зараз сприятливим; ність імпорту ма гарну сторону, б можливе повне вик ня потужності т паперових фабрик. 1939 році в Угорщ ввезено 4.800 вагон й паперових товар коли буде роз блема сировини, п сення потужності фабрик не стоятиме решкоді. Додатков кість паперу мож Семигрsuperscript, як тіль встановлено прим ничне сполучення.

Нещодавно уго угорсько-шведський вельний договір збільшення імпорту льози. Проте, пи ження в сложна ма мусять бути прове

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ

1. Обов'язки реєстрації

Кожна особа повинна бути зареєстрована в бургомістра свого місця мешкання. Хто ще не зробив цього, повинен пройти цю реєстрацію не пізніше двох тижнів після того, як буде вивішено це розпорядження.

За реєстрацію осіб до 18 років віком відповідають батьки, що мають право виховувати їх, а також домовласники й квартиронаймачі.

2. Прописування й виписування

Кожний, хто приїжджає до якої-небудь місцевости чи то на короткий, чи то на тривалий час, повинен протягом 24 годин прописатися в бургомістра. Він одержує посвідчення про прописку й повинен замість цього віддати посвідчення про виписку зі свого попереднього місця мешкання.

Виїжджаючи зі свого місця мешкання, треба виписатися в бургомістра, подавши посвідчення на право подорожі або посвідчення про пересування на малу віддаль з указівкою про раніш одержане посвідчення про прописку. Після цього бургомістр видає посвідчення про виписку. При реєстрації треба вказувати прізвище, ім'я, день народження, місце народження, професію, місце мешкання, національність, підданство й віровизнання. Крім того при прописуванні треба вказувати день прописки і попередню адресу, а при виписуванні—день виписки і майбутнє місце мешкання.

3. Зміна квартири в тій же місцевості

При зміні квартири в тій же місцевості той, хто переїздить, повинен заявити про це бургомістрові протягом трьох днів після переїзду на нову квартиру.

4. Обов'язки домовласників і квартиронаймачів

Кожний домовласник, керівник будинку або спеціяльно призначений бургомістром мешканець будинку, як і кожний квартиронаймач відповідає за те, щоб усі особи, що оселяються в будинку чи в квартирі, або виїжджають з них, прописувалися або виписувалися у бургомістра. Вони повинні встановлювати, чи пройдено відповідні реєстрації, перевіряючи особисті документи осіб, що зобов'язані реєструватися, або їхні посвідчення про реєстрацію, або звертаючися з запитом до бургомістра.

5. Будинкові списки й будинкові таблиці

Домовласники, керівники будинків або мешканці будинків, спеціяльно призначені для цього бургомістром, повинні вести будинковий список, що залишається в будинку; в ньому повинні бути записані всі мешканці будинку поіменно з зазначенням місця і дня народження, нумера особистого посвідчення (пашпорта) і дня приїзду. Будинкові книги совєтського часу можна продовжувати далі. Місцевий комендант може наказати, щоб замість будинкових списків коло входу до будинку були повішені будинкові таблиці, на яких зазначається нумер квартири, прізвище і вік мешканця будинку.

6. Обов'язки бургомістрів, провадження списків

Бургомістри вносять прописки й виписки мешканців у списки. Ці списки повинні містити в собі: прізвище, ім'я, день народження, місце народження, професію, національність, підданство, віровизнання, попереднє місце проживання, теперішнє місце проживання, день прописки або виписки й нумер особистого посвідчення (пашпорта).

7. Посвідчення про прописку й виписку

Бургомістри повинні видавати посвідчення про зроблену прописку й виписку. За це посвідчення може стягатися платня до 3 карбованців.

8. Визначення покарання

Порушники цих правил будуть суворо карагися. Особи, що дають притулок бандитам або іншим особам, що перебувають на совєтській службі, будуть розстріляні. Важкої кари аж до страти зазнає, крім того, кожний, хто дає притулок особам, не заявленим у поліції.

Особи, що порушують обов'язок заявитися, можуть бути позбавлені засобів харчування на певний час або постійно.

Місцевий Комендант

З АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

ЛІКАРСЬКА ДОПОМОГА НА СЕЛІ

Несподівано встановлено, що хворі в місцях, де немає лікаря або фельдшера, залишились без лікарської допомоги, оскільки для виклику лікаря або фельдшера не були предоставлені коні та підвода.

Для усунення такого недоліку пропонується слідуюче:

а) принципово сам хворий мусить потурбуватися про доставлення лікаря;

б) але в невідкладних випадках, коли хворі через свою неспроможність або з інших причин позбавлені можливости самі потурбуватися про доставку лікаря, бургомістр зобов'язаний предоставити лікарям, фельдшерам та акушеркам для виїзду до хворих коней та підводи. Упряж, яка є на селі, повинна бути для цієї мети розподілена надійно та справедливо;

в) за виконання цього розпорядження відповідають керівники районів бургомістри та лікарі. Будьяке зволікання або зложивання при поїздках по наданню допомоги хворим карається керівником району.

Про більш тяжкі випадки доладається Ортскомендатурі.

Капітан і Комендант.

З АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 2

БОРОТЬБА З ЗАРАЗЛИВИМИ ХВОРОБАМИ

Щоб запобігти появлення заразливих хвороб, керівники районів, усі бургомістри й лікарі зобов'язані всіма засобами, що є в їх розпорядженні, добитися того, щоб населення вживало виключно перевареву воду. Це розпорядження треба довести до відома всіх і організувати нагляд за його виконанням під особисту відповідальність керівників районів.

Бургомістри, медичний персонал і громадська поліція повинні показати останньому населенню гарний зразок, споживаючи щодня лише перевареву воду.

Міроприємства щодо обезвошивлення цивільного населення переведені в всесїм недостатньому обсязі. Востаннє пропсную шефам районів всіма засобами підтримати районних лікарів в переведенні цього виключно важливого міроприємства. Якщо при всіх захворюваннях висипним тифом мною буде встановлено, що хворі не пройшли обезвошивлення, винні в цьому будуть притягнуті мною до відповідальности.

Капітан і Комендант.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Деякими старостами перевадиться ловля риби в ставках без вимог „Заготскоту" та виловлена риба розбазарюється ними, як, наприклад, в с. Лантратівці, Охтирського р-ну, селах Гнилиця, В'язове, Грунського району, та інших.

Попереджується, що крім „Заготскоту" ловити рибу в ставках категорично забороняється. До винних в порушенні цього розпорядження вживатимуться суворі заходи.

С.-Г. Командування.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

До особливого дозволу забороняється торгівля рибою на базарах, в ресторанах та буфетах. Виловлена риба рибалками належить до продажу лише Райконторам „Заготскот".

Винні в порушенні цього розпорядження будуть штрафуватись до 5.000 карбованців.

Окружний С.-Г. Комендант.

НАКАЗ № 1

За останній час збільшились випадки сказу домашніх тварин, особливо собак, наслідком чого була значна кількість укушених скаженими собаками, а тому наказую:

1. Всіх собак необхідно знову зареєструвати: в місті—в Міській Управі, а в районі—в Сільуправах, та мати відповідний номер на ошийнику.

2. Всіх дворових собак тримати на цепу.

3. Кімнатні та мисливські собаки, в разі знаходження їх на вулиці, повинні бути в намордниках.

4. Усі бродячі собаки як в місті, так і в районі повинні бути знищені.

5. Собаки, що будуть не на грив'язі, не зареєстровані, без ошийника, будуть вважатись за бродячих і підлягатимуть знищенню.

6. Реєстрація повинна бути закінчена до 20 січня 1943 року.

7. Виконання цього наказу покладається на Міську Управу, Сільуправи та допоміжну Поліцію.

8. Винні в невиконанні цього наказу будуть штрафуватись до 1.000 карб., або примусовою працею до одного місяця.

8. І. 1943 р.

Голова Охтирської Районної Управи І. ЗУБИЦЬКИЙ.

ОБ'ЯВА

З 1.І-1943 року встановлюються слідуючі ціни на вхідні квитки Охтирського кіно:

Партер 1—4 ряд і бокові місця балкону . . . .5 карбованців.

Партер 5—9 ряд і середні місця балкону . . . .7 карбованців.

Партер 10—19 ряд . . . .8 карбованців.

Відвідувачам кіно пропонується своєчасно з'являтися до початку сеансу і негайно займати свої місця. Ті, що запізняться до початку сеансу, в залю не допускатимуться.

ДІТЯМ ТА НЕПОВНОЛІТНІМ ДО 16 років відвідування кіно, навіть в супроводі дорослих, ЗАБОРОНЕНО.

В кіно треба додержуватись спокою та порядку. Кожного порушення, непотрібного лишення своїх місць під час перерви уникати.

Хто відвідує театр або кіно, маючи квитків і загрожує іншим відвідувачам, повинен нести кару.

Кількість виданих квитків відповідає кількості місць в театрі, тому товкотня в приміщенні театру безцільна і повинна припинитись.

Хто скуповує в великій кількости квитки кіно з метою перепродажу їх по підвищеній ціні, буде ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОКАРАНИЙ.

Для ліквідації таких недоліків, каса театру буде відпускати в одні руки не більше 4 квитків.

Всі розпорядження наглядаючих за порядком органів поліції негайно і без відмовки виконуватись. Вхід до приміщення театру дозволяється тільки після остаточного заповнення залі від відвідувачів попереднього сеансу.

Усім без винятку цивільним особам вистави для військових забороняється.

Усі відвідувачі повинні надавати пільгу для ліквідації всіх цих недоліків, щоб не вимушувати від питанням влаштування постачання цивільного населення і зробити кіно доступним місцем розваги та відпочинку для всіх.

ОРТСКОМЕНДАНТ
КАПІТАН ВОЛЬБЕР.

ОБ'ЯВА

ВАЛЯНО-ПОВСТЯНА та ЧОРНИЛЬНА ФАБРИКА
Охтирської Районної Управи

З 15 СІЧНЯ Ц. Р.

ПОЧИНАЄ ВИРОБНИЦТВО ВАЛЯНОК

ДЛЯ ВСЬОГО НАСЕЛЕННЯ МІСТА та РАЙОНУ

НА ОДНУ ПАРУ ВАЛЯНОК ПОТРІБНО ЗДАТИ ВСЯКОЇ

НА ЧОЛОВІЧІ 4½ кгр.
„ ЖІНОЧІ 4 „
„ ДИТЯЧІ 3½ „

ПРИЙМАЄТЬСЯ В ПЕРЕРОБКУ НА ПОВСТЯНІ ВАЛЯНКИ

шерсть кінська, лінька коров'яча, шерсть кози

ЗАКУПОВУЄ В НЕСБМЕЖЕНІЙ КІЛЬКОСТИ ПЛЯШКИ

½ літр.—3 крб.
¼ „ —2 „

АДРЕСА: м. Охтирка, Негребецька вул. № 1 (бувший трубний завод).

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Відомо, що на руках у населення до цього часу знаходяться книжки з бібліотек, розграбованих при відступі большевиків.

Зважаючи на потребу поповнення книжкового фонду вже функціонуючих бібліотек, Охтирська Районна Управа пропонує всім громадянам, що мають бібліотечні книжки, здати їх до центральної міської бібліотеки або до найближчої читальні.

Громадяни, у яких будуть виявлені вищезгадані книги, будуть притягатись до відповідальности.

Районна Управа.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи.* ◆ *Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.
Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka
Рік II | СЕРЕДА, 20 січня 1943 року | № 8 (110)

ОСТАННІ СОЛОМИНИ КРЕМЛІВСЬКОГО ХАМЕЛЕОНА

Охтирка, 20 січня 1943 року

В той час, як советське інформбюро передає про несподіване до цього часу перемоги „могутньої, першої в світі" червоної армії, коли Сталін та його лакаї запевняють світ про те, що тепер становище Советів далеко краще, ніж на початку війни, в цей „вигравший для СССР" час „великий машиніст локомотиву революції" в тупому звірячому відчаї кидається на всі боки, вдаючись до самих крайніх та двозначних заходів, щоб знайти хоча б тінь надії зі свого остаточно безнадійного становища. Як не твердили Черчіль та Рузвельт про територіальну та державно-політичну незалежність воюючих проти Німеччини країн, як не галасував Сталін про „великий і неподільний СССР", а довелося йому все ж таки в „найщасливший період" свого „наступу" вдатися до крайніх заходів: віддати своєму безкорисливому другові і союзнику Черчілю, як пише повідомила Головна Квартира Фюрера, на 99 років свій военний порт Мурманськ, залізницю Мурманськ-Кандалакша та майже найцінніше, що ще залишалося в Росії—нафтовий Баку.

Безумовно, цей початок розпродажу в роздріб колишнього СССР є відчайдушним, божевільним кроком приреченого до смерти.

Потім виключно послідовний революціонер" в шуканнях таємниці військових успіхів після того, як увів в червоній армії гвардійські полки та погони, продовжував реформування армії, поставивши днями останні крапки над і: як по відомого берлінське радіо, в Кремлі відбулося поширене з'єднання політбюро, на якому Сталін зробив доповідь про наступну реорганізацію червоної армії. Щоб „швидше перемогти Німеччину", вивилося за необхідне ліквідувати назву „Червона армія" і відтепер називати війська СССР „російською армією", але не червоною.

Далі в російській армії вводяться чини царської армії: офіцери з такими привілеями, як і до революції,—при чому для обслуговування цієї нової касти організується Інститут денщиків.

Врешті останньою „реформою" „єдиної революційної в світі армії" є притягнення на командні пости... білогвардійців, тобто тих, яких до цього часу розстрілювалося без суду в разі розкривалась їхня колишня принадлежність до білої армії. Саме їх,—цих „білих" офіцерів Сталіна та його прелата називали садистами, розклашмирися особами, алкоголіками та тупицями, а тепер Сталін становиться на коліна перед своїми одвічними ворогами, для боротьби з якими він за його власним виразом, віддавав усе життя і кров „краплина за краплиною", та слізно молить їх врятувати його і країну від загибелі. Він згоден ввести офіцерські чини, золоті й срібні погони, денщиків лише б зберегти собі життя.

Хапаючись за соломинку, він призвав на допомогу „білогвардійщину". І якщо „білий" офіцер, пригадавши старину, і заїздить в морду якому-небудь „товаришу", „полумяному большевику", то й на це Сталін не поскаржиться, аби тільки цей „білий" допоміг...

В цих міроприємствах нема нічого випадкового, дивного. Все це закономірно. На ді і (але не на папері! Сталін вже давно відрікся від казково о комунізму, він ще до війни послідовно та хитро повів нещадну боротьбу проти старих большевиків, сорат ників Леніна розстрілюючи їх десятками тисяч, бо навіть ленінським лютим псам політика Сталіна здавалась фантастично звірячою та тупою. Навіть вбивство Кірова, якого Сталін до цього часу оплакує, є справою рук „вождя народів"!)

Для своїх брудних цілей Сталін готовий сто разів продати не тільки народ, але й „святі" ідеї своєї партії, свій ревізький ленінізм.

„Лькай світової буржуазії" Черчіль тепер друг Сталіна. Портрет вождя „стійкої, гордої та монолітної партії большевиків" раз-раз красується на сторінках англійських газет поруч з портретами лордів, яких советська пропаганда звикла називати „підрами контрреволюції".

Залишки російського духівництва, яким якимсь чудом пощастило уникнути розправи НКВД, притягнуті ся на допомогу комісарам для боротьби за комуністичну державу. Митрополіти та єпископи, боячись розправи НКВД, друкують молитовні відозви до своїх колишніх „войовничих безвірників" і т. д. і т. п.

Можна навести тисячі прикладів, коли Сталін, щоб відверто не зажрічати „ратуйте!", хапається за соломинку, відкидаючи геть свої ідеї та комуністичні віруання.

Але народ, який 25 років стогнав в большевицькому раю, не може мати двох думок. Йому однаково дорожа система держави Сталіна, будь вона з золотими погонами та з кропилами проданшихся митрополітів або без них. Політика Сталіна та жидів якби вони нею не жонглювали, завжди була і залишається антинародньою, ненависною найширшим колам українців та росіян, татар та грузинів. І все нові відчайдушні реформи Сталіна не знайдуть співчуття ані в населення, ані в армії. Вони лише з йдані до водять, що уряд вже не в силі керувати країною. Сталіна тримається на волосині, що могутня армія Вели онімеччини поставила большевиків в таке становище, вихід із якого неможливий.

ЗІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 18 січня 1943 року

НА ПІВДНІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ з незменшуваною жвавістю триває жорстока зимова битва, яка продовжується вже два місяця. Атаки ворога, які він переводив, увівши в дію нові сили, були в основному відбиті у важких боях або зупинені контратаками й упертим захистом оборонних пунктів.

Німецькі війська, які б'ються В РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА при вкрай важких умовах, стійко тримаються проти дальших сильних атак, виявляючи упертру витримку й глибокий бойовий захват.

НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ І НА ПІВДЕНЬ ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА було збито 8 бронемашин. В наслідок зосереджених атак міцних німецьких повітряних бойових сил і швидких італійських літаків ворог зазнав важких втрат людьми, зброєю й автомашинами ізного роду в боях на південному й середньому відтинку Східнього фронту.

Ворожі скупчення розсіювалися, а деякі військові з'єднання були знищені. Вночі бойові літаки бомбардували ворожі транспортні шляхи сполучення на північний захід від Москви. Десять транспортних потягів після влучення в них залишилися нерухомими.

НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА тривають важкі оборонні бої.

Німецько-італійська танкова армія В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ відбивала і вчора ворожі танкові атаки з дуже великими втратами для ворога.

Двадцять ворожих бронемашин було збито. З'єднання авіації підтримували атаки.

Німецькі бойові літаки вдень і вночі нільком хвилями налітали на гавань Бона. При цьому було важко пошкоджено сім великих фрахтерів із загальною місткістю на 25.000 БРТ. З них два фрахтера на 20.000 БРТ можуть вважатися за втрачені.

Вчора увечері й у нічні години британська авіація атакувала північно-німецьку область та столицю Райху. За одержаними до цього часу відомостями, було збито 25 ворожих літаків, переважно чотирьохмоторних бомбардувальників. Крім того, вдень було знищено над морським узбережжям окупованої західної області 4 літаки. В районі Північного (Німецького) моря ще 3 британських літака.

Вчора у вечірні години і сьогодні вранці міцні сили нашої авіації атакували Лондон, скидаючи фугасні й запалювальні бомби, і викликали руйнування та пожежі в області на захід від великої луки Темзи. Шість літаків не повернулося назад.

ВИМУШЕНЕ ВИЗНАННЯ

Лондонський „Таймс" вміщує повідомлення свого кореспондента з Нью-Йорку, згідно якого в Бостоні висловлено віце-президентом американського об'єднання військової промисловости Вільямом Бет. Він заклікав американський народ ще рішучіше виступати до дальшого значного зниження життєвого рівня. При цьому Бет порівнював Сполучені Штати з Німеччиною. Висновок, який робить віце-президент з своєї паралелі, досить несподіван й в устах американця.

„Коли говорити про Адольфа Гітлера,—заявляє Бет,—треба визнати, що він є один з найблискучіших організаторів всіх часів. З такими обмеженими засобами ніхто ще в історії не спромігся зробити так багато, як саме він. Він досяг величезних наслідків з найменшими ресурсами. Бідні і практично збанкру овані країни—Німеччи а та Японія,—так закінчив Бет свою аналізу,—дозели нам, що можна зробити без грошей, коли навіть обмежені жерела справовини та робочої сили цілком підпорядкувати єдиному керівництву".

Промова Бета, безперечно, має на меті спонукати американський нарід принести ще більші жертви на вівтар Рузвельтової війни. Так треба розуміти, без сумніву, і заключну фразу промови. Сполучені Штати повинні звикати до нових засад воєнного господарювання.

Новий аграрний порядок

Берлін. У Кубанській області і в передкавказі 20 грудня введено новий аграрний порядок, головною рисою якого є знищення колгоспної системи в цих місцевостях. У всіх великих містах і районних центрах відбулися демонстрації, під час яких представники вищих військових німецьких властей і новостворених сільсько-господарських організацій звернулися до населення з промовами. Представники селянства в своїх промовах заявили про свою готовність прикласти всіх зусиль для відбудови своєї батьківщини в галузі сільського господарства.

Залізниця — Україна - Берлін - Рур

З поширенням європейського простору на схід збільшується і кількість завдань, що мають бути розв'язані в майбутньому. В більшості йдеться про будівництво, яке може розпочинатись або бути закінчене не лише після війни. Але загальне плянування вже й тепер дає най-раші гарантії того, що всі найважливіші будови будуть розпочаті завдалегідь. Видатний спеціяліст німецького транспорту, довголітній державний секретар у німецькому міністерстві сполучення і теперішній голова спостерігальної ради державний секретар Кенігс на доповіді в Німецькому Товаристві Східнього Господарства дав цікавий огляд німецького співробітництва в справі оформлення господарства на новому великоєвропейському просторі. До найпекучіших завдань майбутнього належить охопити нові східні області шляхами сполучення так, щоб європейське господарство могло користуватися їхньою сировиною. Є, правда, можливість пристарівати вантажі морським шляхом. Але головна частина товарообігу відбувається залізницями, бо вони (на відміну від морських шляхів) уможливлюють безпечність доставу в воєнних часів. Як повідомив державний секретар Кенігс, Німеччина плянує будівництво чотириколійної української залізниці (як для пасажирного, так і для вантажного руху), головна лінія якої мусить іти через Берлін до Рурського району. Це дозволить якнайскорше німецьким промисловим районам постачати продукцію родючих східніх областей. Одне відгалуження цієї залізниці Південною Європою йтиме безпосередньо до Єгипту. Друге муситъ з'єднатися із заплянованим північно-південним зв'язком: Гамбург—Рим. Щоб збільшити максимальну швидкість і навантаження поїздів, ширину колій доведеться збільшити в-стільки, щоб досягти швидкости 250 клм на годину. Таким чином поїзди на цій континентальній залізниці щодо швидкости значно випередять „летючого голляндця", швидкість якого— 160 клм на годину — є німецьким рекордом і здається тепер дивовижною. Проблема такої залізниці технічно вже розв'язана.

Поруч з будівництвом європейської залізничної мережі Німеччина після війни візьметься і до дальшого розвитку системи континентальних автошляхів. Це вкриє її ще густішою мережею автострад і прислужиться при будуванні трансконтинентальних ліній. Вже й тепер, під час війни, німецькі фахівці, спільно з італійськими й фінськими цукськими автомобільними, розробляють питання більшої національзації типів авт і обговорюють плани дальшого співробітництва континентальних держав в галузі автомобільної справи.

Не звважаючи на чималу густість мережі залізниць і автошляхів у Німеччині, $^2/_3$ всього вантажного руху в середині Німеччини відбувається водними шляхами, хоч раніше самеє цій галузі транспорту, в порівнянні з будівництвом інших двох, робилось небагато. Залежало це значною мірою від того, що будівництво водних шляхів було пов'язане з надходженням грошей за напоплавне перевезення. Отже поліпшення водного руху могло відбуватися тільки за рахунок підвищення тарифів, що було скоріше шкідливо для нього, ніж корисно. Після перебрання влади національсоціялістами держава приділила увагу і водним шляхам. В жадній країні для них не зроблено стільки, скільки в Німеччині. Винятке великий Майнсько-Дунайський канал. Це перед-дінною розпочали будувати Дунайсько - Одерський канал. Готові пляни створення Ельбо-Дунайського каналу. Вони лежать в письмових столах експертів водного сполучення, і здійснювати їх почнуть зараз же по закінченні війни. Тоді вся Німеччина буде пронизана густою мережею каналів, яка через великі німецькі ріки приєднається до водної системи решти європейських держав. Німеччина подбає насамперед про відбудування дунайського пароплавства, до якого вона бралась уже наприкінці минулого сторіччя, але в придунайських державах знаходила досі лише спонживачів, а не співробітників. Оскільки вже в минулому сторіччі, і навіть під версальським насильством, Німеччина бралась до створення мережі континентального пароплавства, вона буде й далі поліпшувати власні водні шляхи й підтримувати інші європейські держави порадою та фінансовою допомогою.

Ці пляни включать Німеччину і в світове господарство, бо тоді як залізниці і автостради континенту з'єднуються в одному авторкічному господарському просторі, мережа каналів вливається у великі ріки, а через них досягає узбережжя Европи, находячи своє природнє продовження в Північному та Балтицькому, Середземному та Чорному морях і, нарешті, в океанах. Так Німеччина, не маючи імперіялістичних намагань, в кожній галузі сполучення віддає свої сили на службу просторові великої Европи, а через нього—і світовому господарству. (ШЖК).

Самовпізнання — віра в себе

Безліч людей перетинає твій шлях протягом усього життя або супроводить тебе якусь частину дороги, але тільки з однією ти нероздучний: з собою самим. Але що знаєш ти про себе? Жадна наука не потрібна так, як грунтовне пізнання себе. Не можна бути паном своєї особи, не знаючи свого способу мислити, духу, потягу й нахилів. Для обличчя є дзеркало, а для душі? Треба бути дослідником своєї істоти. Можна забути свою зовнішність, але водночас тримай у пам'яті внутрішні риси, щоб поліпшувати, вдосконалювати їх. Досліджуй другу половину свого розуму і його здатність до дій, вивчай у випадках ризикування свою хоробрість. Виміряй усю свою глибину і зваж свої здібності, потрібні в житті.

Важко описати, як кожний з нас приходить до свого я. Як і всякі початки, темні й початки людської істоти. Завжди згадуватиметься, що твоя свідомість напочатку виринула подібно до велетенської медузи на поверхні життєвого моря. Тоді ще не було виразної межі між я і не—я. Все було єдиним багатотисячочленним потоком життя. Все було живе—і небо, і будинок. Ось паща кімнатних дверей проглинає матір, а ось ніто кричить відчинена шафа. Всі меблі по-різному дивляться на твої гри і часто розуміють твій настрій краще навіть, ніж неспокійні люди. Нарешті приходить день, коли стаєш на рівні ноги. Багато змінюється, життя покидає речі. Ти стіш посеред кімнати, а навколо тебе—тільки речі. Ніщо вже не рухається, ти—господар становища.

Отже, наше життя починається з того, що свідомість, поступово відокремлюючись від безбережного оточення, концентрується в одному пункті, і цей пункт—я. З цього моменту починається взаємодія, відбувається мостворення світу, протилежного іншого, зовнішнього. Цьому вперше впливові сили й можливості чатку духовні й моральні, щоб побороювати опір.

Бо до чужих і навіть речей належать також безконечно перелетні, але й течії, що спрямовують нашу істоту в глибини свідомість каже мені, що це, але вона не каже мені, що я. Я—далеко не простір. Я відчуваю бажання, приводить мені в рух, я не знаю, чого воно хоче, і що вони можуть дати. Я бажати — різні речі. Але жань мені не бракує, що—від природи, але знаю чого я хочу, чого я не хотіти,—цього треба чистися; це—об'єкт волі, завдання для духу.

Багато хто тверднить, що пізнання не має значення провідного значення, що не надають великої розумові, розмірковуванням. Тільки той повно живе своє життя, хто завжди діє на повну потужність. Здійснити найбільше, що дозволяють сили, не вдаючися до неможливого—ось така суть добре використаного життя. Добитися цього можна тільки вправами.

Вправляти треба й віру в себе, пізнаючи свої сили й напружуючи їх, як стрілець свій лук. Якщо, впізнавши своє я, ви житимете на верхній межі ваших можливостей, то ви зробите чудове відкриття: напруження сил підносить віру в себе, а віра в себе підносить напруження сил до неуявлюваної спершу висоти. (ДУЦ).

КЛЯВС ШРЕМПФ.

Індуси тікають із Калькутти

Після тяжких нападів авіяції на Калькутту розпочалася евакуація індуського населення. Англійський уряд даремно намагався протидіяти цьому.

як можна досягти їх, не впізнавши грунтовно себе?

Уявіть собі, що ви повинні перестрибнути рів. З добрим розгоном це само по собі не має нічого спільного, але для цього треба точно знати свої фізичні можливості, щоб зробити зусилля, достатні для цього. Для цього ви зробите ряд експериментів, щоб знати, чи можете ви зробити це і з якого розгону. Якщо стрибок не захоплює, то, мабуть, буде втрачена воля повторити ще кілька спроб.

Але й життєвий шлях у великій частині ровів і перешкод, подолати, щоб рухатися вперед. А для цього треба знати, наскільки можна покластися на себе. Бо кожний удалий стрибок зміцнює віру в себе, а невдалий—розхитує.

Отже, йдеться про дослідження прихованих сил свого я. Завжди треба перевіряти я зовнішнім світом і різнукванням. Тільки той повно живе своє життя, хто завжди діє на повну потужність. Здійснити найбільше, що дозволяють сили, не вдаючися до неможливого—ось така суть добре використаного життя. Добитися цього можна тільки вправами.

Вправляти треба й віру в себе, пізнаючи свої сили й напружуючи їх, як стрілець свій лук. Якщо, впізнавши своє я, ви житимете на верхній межі ваших можливостей, то ви зробите чудове відкриття: напруження сил підносить віру в себе, а віра в себе підносить напруження сил до неуявлюваної спершу висоти.

КЛЯВС ШРЕМПФ.

Заслуга Вінкельмана

Це було дійсно священне захоплення, що привело Йоганна Йоахіма Вінкельмана в Рим. Коли в 1755 році він досяг нарешті здійснення свого палкого бажання, перед ним відкрилася справжня еллінська культура, першим провісником і тлумачем якої, як певної ідеї, він зробився вже раніше. Тому, що вклала в нього природа, він знайшов тепер підтвердження в зовнішньому світі, яке піднесло внутрішні мисленні картини до степені впевненості.

З того часу, як у 1755 році Вінкельман, як стипендіят Дрезденського Двору, прибув до Риму, тодішнього центру дослідження древностей, він скоро робиться видатним ученим дякуючи своїй надзвичайно широкій ерудиції та глибокій обдарованості, в оточенні князів і кардиналів він стає европейською знаменитістю і одержує найвищі відзнаки.

Пристрасна дослідницька діяльність Вінкельмана стосувалася античного мистецтва, яке ніколи на собі ознаки самої високої людськості і яке він вважав за типове для всякої творчости. „Історія стародавнього мистецтва" є найширшим і найзначнішим його твором, який до того ж є зразком для всіх його ідей і наукових відкрить. Не говоріть вже про цілковиту об'єктивність наукових досліджень, що є наслідком критичної обробки предмету. тут уперше зроблена була спроба поширити метод історичного підходу й на об'єкти образотворчого мистецтва, метод, який досягає вищого ступеня свого розвитку в понятті стилю й історії стилів. Цим геніяльним відкриттям Вінкельман заклав фундамент нового мистецтвознавства.

Не менше значення мала також пристрасно відстоювана тенденція, що виросла з особистого переконання, проклямувати мистецтво греків, як абсолютно зразкове, і здобувана ним на цьому переконанні теорія краси, що стала науковою системою для сучасного йому покоління художників. Але наскільки позитивним був вплив цього вчення за часів Вінкельмана, настільки розладнувальним, негативним зробилося воно в майбутньому. Бо те, що в поезії дало найпрекрасніші створення німецького духу, те в образотворчому мистецтві необхідно мусило привести до мертвих форм застиглого класицизму, які відтворювало XIX-те століття.

Хто бачить у Вінкельмані одностороннього засновника чужорідного в основному класицизму, той невірно розуміє своєрідне значення цього вченого. Ні, його заслуга в тому, що в рамках історії мистецтва він зумів подати загальний образ цілого народу, показавши, що мистецтво є виразом загально - життєвих переживань, є документом певної народности. Вчення Вінкельмана про взаємозв'язки між мистецтвом, кліматом, грунтом і расою, заснован на античних зразках, є близьким до сучасних ідей; те, що він перший поклав його в основу своїх досліджень, і є його заслугою перед майбутнім.

Отже, Вінкельман стоїть у перших рядах тих великих ніщів, які зуміли використати спорідненість свого духу з духом високої античної культури для створення й піднесення на належну висоту оригінальної системи думок загальноєвропейського значення.

Д-р Д. Шеферс

ПІОНЕРИ В НАСТУПІ Й ОБОРОНІ

Піхотні саперні батальйони й спеціяльні війська для рукопашного бою

Через Донець і Дон, через Манич, Кубань і Терек в авангардних боях і в атаках з весни й до осени цього року піонери нашої дивізії прокладували дорогу все далі на схід і на південний схід, вони переводили сміливі операції на штурмових човнах в бухті „Северная" і на узбережжі Чорного моря. Вони ремагали бронйовані траншеї і численні мінування поля, вони брали вирішальну участь в захопленні найміцнішої морської фортеці Севастополя і в зайнятті Новоросійська, вони, нарешті, взяли штурмом безліч бункерів у горах Кавказа і велике число опорних гнізд у Сталінграді, викурюючи звідти залоги вогнеметами або ж рушнички їх гранатами.

Але вони не змогли б досягнути всіх цих успіхів, якби на інших ділянках широкого східнього фронту численні дивізії, що стоять на позиціях, не стримували б відчайдушних атак ворога своєю завзятою обороною. Всяке стягнення сил для вирішальної атаки, всяке утворення нового центру бойових операцій тягне за собою послаблення інших ділянок фронту, для яких залишається паролі—чекати до останнього. Атака й оборона, таким чином, невідривні одна від одної, вони утворюють єдність подібно до того, як меч і щит в обох рухах колишнього вояка.

На довгому Східньому фронті після перших місяців наступу широким фронтом це співіснування атаки й оборони зробилося звичайним, тривалим явищем. На деяких відтинках за наступом іноді йде оборона, викликана почасти сильним контрнаступом ворога. В минулу зиму німецька армія була повністю переведена на загальну оборону.

Головний тягар захисту несе піхота. Поряд із нею стоять і в разі потреби вводяться в дію піонери.

Оборонна битва минулої зими показала в достатній мірі, що в багатьох місцях фронту від Дону до Волхова потрібне було неодноразове введення в дію піхотних саперних батальйонів.

Проте, найперши завданням піонерської зброї є прокладування дороги для наступу й для атаки, а також перегородження її під час оборони. Обмеження волі руху ворога надає захистові додаткове змістовня. Піонер досягає цього, використовуючи перешкоди різного роду у розміру.

Тут охоронне проста дротяна загорода від несподіваного нападу ворожої піхоти, особливо вночі, там іспанські кавалеристи замикають розриви в лінії, прикривають дорогу, тоді як опорні точки оточуються кругом широким поясом дротяних укріплень.

Там, де місцевість не дає ніякого природнього захисту, для оборони передусім використовується танк. Спорудження перегороджень із палей, танкових ям і ровів потрібує більш-менш довгого часу і чимало сил. Найефективніше пасивним обороняним засобом є, звичайно, міна. Сотні большевицьких танків знайшли уже свій передчасний кінець на міних полях піонерів.

Разом із протитанковими й зенітними гарматами та літаками піонер бере також участь і в активній танковій обороні. Із в'язками гранат та спеціяльним бойовим знарядям підповзають танкознищувальні віська до сталевих чудовищ і кидають гранати під гусеничні лязиюги, під башти або просто на танк. Не одне сміливе діло, зв'язане із знищенням советських танків, було відзначено лицарським хрестом. Так, наприклад, обер-єфрейтор Громейк, начальник однієї танковинищувальної військової групи на Волховському фронті, залишившись сам, знищив підряд п'ять ворожих бойових машин. Далі, на південний захід від Калуги лейтенант Ніггеймейер знищив два танка, використавши для цього саперні бойові засоби, і примусив маси советських танків утікати; таким чином, спроба ворога зробити прорив на важливому відтинкові ріки була відбита рішучими операціями цього офіцера піонерських вйськ.

Поряд з підривними гранатами піонер використовує ще й інші бойові засоби для знищення танків, наприклад, вогнемети. Досить одного пострілу з вогнемета, щоб самий великий танк перетворити в палаючий факел.

Але участю в активній протитанковій обороні - не обмежується важлива роля, яку грає піонер в захисній боротьбі. Не тільки в самій обороннй боротьбі, але й у підготовці до неї, в укріплені поля бою піонер є вірним і бажаним помічником всіх інших видів зброї. Сюди відносяться також і підготовка до боротьби з тими труднощами, які несе з собою зима. Копання міцно промерзлого грунту під час уже згаданих загороджувальних споруджень, а також будування прикритих танкових ям, закритих траншей і ходів сполучень, бліндажів, спостережних і бойових пунктів, а також вогневих позицій зовсім

ПРОБУДЖЕНА ЕЛЛАДА

Німецька наука дала світові картину класичної Греції

Численні заворушення й збройні повстання на Балканах були постійно предметом уваги европейських кабінетів протягом всього XIX століття. Здавалося, що цей шматок землі спокон-віку є центральним вогнищем політичних подій. Проте з часу безрезультатної мольби про допомогу Візантії, яка гинула від турецької навали в 1453 році, Греція майже кілька століть була відірвана від европейської свідомости. За цим першим великим зверненням до всієї Европи надійшов новий поклик лише в XIX-му столітті під час боротьби за визволення. Що цьому поклику пощастило так у великому протягом всього руху, як і в галузі політики, то цим він (поклик) зобов'язаний німецькому інтелекту.

Справді бо лише Йоганн Йохім Вінкельман відкрив Заходу грецький світ. В останнє тисячоліття образ стародавньої Еллади, як реальної дійсности, був сильно но витиснутий казковим світом візантійської імперії. Антична ж культура оточожновалася з римською. І тільки „нордичний грек" і археолог Вінкельман відродив величний образ стародавньої Еллади і показав усій Европі її ролю в класичному мистецтві. Тепер уперше побачили перші сворідного грецького мистецтва, що не було маловінним паростком римського мистецтва, і силу грецького духу. З цього відновлення Греції в пам'яті західньо-европейських народів починається і чим раз далі стає все сильнішим потік наукових досліджень Еллади й участь у долі сучасної Греції.

Звичайно, вони виявлялися по-різному. Тоді як англієць Евдін у 1803 році ладний був шляхом підкупу незаконно перевезти до Лондона цінні частини Партенона, не звертаючи уваги на пошкодження цього загальносвященного місця античного мистецтва, в цей час німецька археологія з самозабуттям творчим підтеснянням переводила свідомо цілеспрямовану працю. Першими систематичними розкопуваннями 1832 року на території Акрополя керував Людвіг Росс. Їх найвидатніщим результатом було відкриття Храму Перемоги в 1835 році. З цього часу німецька наука безперервно працює на службі грецького мистецтва, беручи участь у великих розкопуваннях, що переводилися Німецькою імперією в семидесятих роках в Олімпії, і працюючи за завданнями різних імперських установ аж до наших днів. З 1871 по 1892 рік переводилися великі розкопування Шліманна і Дерпфел да в Мікені й Трої, а з 1876 року Гуманн займався дослідженням Пергамона і малоазійських володінь стародавньої Еллади.

Між тим, з 1770 року починається політичне відродження Греції,—і німецька праця над відтворенням та вивченням культурних надбань класичної Греції стала у пригоді, як плодотворна допоміжна сила для грецького народу, що боровся за своє визволення. Адже Німеччина була весь час джерелом тієї хвилі захопленя, яка нарешті примусила народи та їх уряди до дії.

Як хвиля й протиставила безкорисне захоплення Людвіга І-го або короля Вюртембергського Вільгельма І-го реально-політичним ганням Росії та Англії спочатку було відтворення грецької прагнення до нення і навіть підтримання Туреччю, але зрештою мушені були перейти активного атручання, не допустити збитків якої-небудь іншої держави за рахунок трухляві ції. Вюртемберг для загони охотників (філь вільців), Баварія за роджений Греції її короля в особі свого ца Оттона. 1833 року лодий король вступ престол. Його баварські літичні дячі працюють його батька. ос в галузі культурного новлення. Так, уже року було заснован ський університет.

Античне мистецтво для Вінкельмана ще побічною областю жен ня. Але вже пробує показати, як виросли особливості грецького життя з географічних умов, релігії, мови й клімату в єдине ціле. Своє завершення й оригінальне тлумачення всього комплексу явищ знаходить це загальне грекознавство в творах Августа Бекка, геніяльного дослідника стародавньої культури. Цей учений, що помер у 1867 році, був учнем Фрідріха Августа Вольфа і вже тоді виявляв схильність до широкого науково-дослідницького охоплення всіх питань, зв'язаних з історією стародавнього світу. Якою всебічною була його творчість, показує вже перелік численних його творів, з яких варто згадати хоч би такі, як його дослідження про Платона і грецьких трагіків, його видатні Піндаровські випуски з області поетичного мистецтва, його „Домашнє господарство афінян" (1817 р.) або його великий твір цілого життя, написаний за замовленням пруської академії,—„Corpus inscriptiorum graecarum*)". Якщо останній твір робить його засновником сучасної епіграфіки, то перший з'явився дороговказівним для політичного огляду стародавнього світу, який вперше був зроблений з національно-економічної точки зору. Август Бекк переміг у своїй творчості переважно вживану до нього текстокритичну методу, дякуючи йому філологія робиться наукою про загальне народне життя. Так, його власні дослідження поширювалися й на область нографічної астрономії. Цілком ясно, що цей всесяжний розум зробився центром тієї школи, яка надала Німеччині керівну ролю в класичній філології. Досить згадати тільки про його найвидатнішого учня Карла Отфріда Мюллера, який зовсім молодим помер у 1840 році в Афінах. Вільямовичи-Мёллендорф, як рідний по духу наслідувач, з повним правом називає Августа Бёкка засновником наукового вивчення грецької історії, а великий археолог Ернст Курціус від нього датирує другі відродження класичної древності, ростучої разом із відродженням власного народу.

Останні два століття грунтовно змінили обличчя Греції. Але, як і в далеку старовину, незайманий ландшафт Аркадії притягає до себе увагу мандрівника, який шукає тут здійснення своєї мрії про Елладу. І те, що може йому показати із цього стародавнього скарба еллінської культури сучасна Греція—все це є продукт німецького духу, якому нова Греція зобов'язана своїм відкриттям для всього світу.

Д-р І. М. Марквардт.

*) Зібрання грецьких епіграфів.

Залізниця — Україна - Берлін - Рур

З поширенням європейського простору на схід збільшується і кількість завдань, що мають бути розв'язані в майбутньому. В більшості ідеться про будівництво, яке може розпочатись або бути закінчене лише після війни. Але загальне планування вже й тепер дає вай-раші гарантії того, що всі найважливіші будови будуть розпочаті завзалегідь. Видатний спеціаліст німецького транспорту, довгорічний державний секретар у німецькому міністерстві сполучення і тепершній голова спостерігальної ради державний секретар Кенігс на доповіді в Німецькому Товаристві Східнього Господарства дав цікавий огляд німецького співробітництва в справі оформлення господарства на новому великоєвропейському просторі. До найлекучіших завдань майбутнього належить охопити нові східні області шляхами сполучення так, щоб європейське господарство могло користуватися їхнього сировиною. Є, правда, можливість приставляти вантажі морським шляхом. Але головна частина товарообігу відбувається залізницями, бо вони (на відміну від морських шляхів) уможливлюють безперебійність довозу і за воєнних часів. Як повідомив державний секретар Кенігс, Німеччина плянує будівництво чотирьохлійної української залізниці (як для пасажирного, так і для вантажного руху), головна лінія якої мусить іти через Берлін до Рурського району. Це дозволить найкоротше німецьким промисловим районам постачати продукцію родючих східніх областей. Одне відгалуження цієї залізниці Південною Європою йтиме безпосередньо до Еспанії. Другі мусить з'єднатися із запляновани північно-південним зв'язком: Гамбург — Рим. Щоб збільшити максимальну швидкість і навантаження поїздів, ширину колії доведеться збільшити з нинішніх 1435 мм, щоб досягти швидкости 250 км на годину. Таким чином поїзди на цій континентальній залізниці щодо швидкости значно випередять „летючого голландця", швидкість якого — 160 км на годину — є німецьким рекордом і здається тепер дивовижною. Проблема такої залізниці технічно вже розв'язана.

Поруч з будівництвом європейської залізничної мережі Німеччина після війни візьметься і до дальшого розвитку системи континентальних автошляхів. Це вкрає її ще густішою мережею автострад і приєднається при будуванні трансконтинентальних ліній. Вже й тепер, під час війни, німецькі фахівці, спільно з італійськими й французькими інженерами, розробляють питання більшої національної типів авт і обговорюють плани дальшого співробітництва континентальних держав в галузі автомобільної справи.

Ці плани включають Німеччину і в світове господарство, бо тоді як залізниці і автостради континенту з'єднуються в одному авторкічному господарському просторі, мережа каналів вливається у великі ріки, а через них досягає узбережжя Европи, находячи свое природне продовження в Північному та Балтицькому, Середземному та Чорному морях і, нарешті, в океанах. Так Німеччина не маючи імперіялістичних намагань, в кожній галузі сполучення віддає свої сили на службу просторові великої Европи, а через нього — і світовому господарству. (ШЖК).

Самовпізнання — віра в себе

Безліч людей перетинає твій шлях протягом усього життя або купровождять тебе якусь частину дороги, але тільки з однією ти нероз лучний: з собою самим. Але що знаєш ти про себе? Жадна наука не потрібна так, як грунтовне пізнання себе. Не можна бути паном своєї особи, не знаючи своєго способу мислити, духу, потягу й нахилів. Для обличчя є дзеркало, а для душі? Треба бути дослідником своєї істоти. Можна забути свою зовнішність, але водночас тримай у пам'яті внутрішні риси, щоб поліпшувати, вдосконалювати їх. Досліджуй другу половину свого розуму і його здатність до дій, вивчай у випадках різикування свою хоробрість. Вимірай усю свою глибину і зваж свої здібності, потрібні в житті.

Важко описати, як кожний з нас приходить до свого я. Як і всякі початки, темні й початки людської істоти. Завжди згадуватиметься, що твоя свідомість напочатку виринула подібно до велетенської медузи на поверхні життєвого моря. Тоді ще не було виразної межі між я і не-я. Все було одним багатотисячочленним потоком життя. Все було живе — і небо, і будинок. Ось паща кімнатних дверей проглинає матір, а ось люто кричить відчинена шафа. Всі меблі по-різному дивляться на твої грим і часто розуміють твій настрій краще навіть, ніж неспокійні люди. Нарешті приходить день, коли стаєш на рівні ноги. Багато змінюється, життя покидає речі. Ти стоїш п серед кімнати, а нав коло тебе — тільки речі. Ніщо вже не рухається, ти — господар становища.

Отже, наше життя починається з того, що свідомість, поступово відокремлюючись від безбережного оточення, концентрується в одному пункті, і цей пункт — я. З цього моменту починається взаємодія з оточенням, відбувається мостверджения протягом цього іншого, зовнішнього, цьому впливові вплинуть свої сили й можливості, чатку духовні й моральні, бо фізичні ще надто слабкі, щоб поборювати опір.

Бо до чужих і ворожих речей належать також і безконечно перелетні птахи й тіні, що спрямовують нашу істоту в глибини свідомість каже мені, що це, але вона не каже мені, що я. Я — далеко не простий. Я відчуваю бажання приводить мені в рух, я не знаю, чого воно хоче, і що воно не бажає. Я бажаю — різні речі, бажань мені не бракує — від природних, до чого я хочу, чого я хотіти, — цього треба читися; це — об'єкт пізнання, завдання для душі.

Багато хто твердить, що пізнання не має значення провідного значення, бо це надають великої розумові, розмірковують, розмірковують, а ніколи не доходять до істоти. Щоб правильно, треба розуміти правильно, а для цього хибно — чи то в якій слабкости, пороку, навіть тупій силі волі, під впливом спокуси. Ти трасті надто часто від аналізуючої голови, ще доброчинність було б засвоювати, чі два — четири. З розуміння добра і зла ще треба лишають відповідні вчинки. Хай так, але полишити поняття добра для інших, і подивившись то, що ми вчинні самими самим собою. Ми ж ходимо на світ ігобто тому ми легше пороможемося, коли я зверуюсто до свого я.

Які сприйняття найбільше вмиротворяли тебе в Це були, напевне, ваги, довір'я од се

Заслуга Вінкельмана

Це було дійсно священне захоплення, що привело Йоганна Йоїма Вінкельмана в Рим. Коли в 1755 році він досяг нарешті заліченсвого палкого бажання, перед ним відкрилася справжня еллінська культура, першим проповідником і тлумачем якої, як пеінші ідеї, він зробився вже раніше. Тому, що вклала в нього природа, він знайшов тепер підтвердження в зовнішньому світі, яке піднесло внутрішні мисленні картини до степені впевненості.

З того часу, як у 1755 році Вінкельман, як сти ендель Дрезденського Двор', прибув до Риму, тодішнього центру досліджень древностей, він скоро робиться видатним ученим дякуючи своїй надзвичайно широкій ерудиції та глибокій обдарованості, в оточенні князів і кардиналів він стає европейською знаменитістю і одержує найвищі відзнаки.

Пристрасна дослідницька діяльність Вінкельмана стосувалася античного мистецтва, яке носить на собі ознаки самої високої людськості і яке він вважав за типове для всякої творчости. «Історія стародавнього мистецтва» є найширшим і найначільшим його твором, який до того ж є згустком і результатом всіх його ідей і наукових відкрить. Не говорячи вже про цілковиту об'єктивність наукових даних, що є наслідком критичної обробки предмету, тут уперше зроблена була спроба поширити метод історичного підходу й на об'єкти образотворчого мистецтва, метод, який досягає вищого ступеня свого розвитку в понятті стилю в історії стилів. Цим геніальним відкриттям Вінкельман заклав фундамент новому мистецтвознавства.

Не менше значення мала також пристрасно відстоювана тенденція, що виросла з особистого переконання, проклямувати мистецтво кове, і збудована ним на цьому переконанні теорія красоти, що стала науковою системою для сучасного йому покоління художників. Але нескільки позитивним був вплив цього вчення за часів Вінкельмана, настільки розладнувальним, негативним зробилося воно в майбутньому. Бо те, що в поезії дало найпрекрасніші створення німецького духу, те в образотворчому мистецтві привести до мертвих форм застигілого класицизму, які відтворювало XIX-те століття.

Хто бачить у Вінкельмані одностороннього засновника чужорідного в основному класицизму, той неправильно розцінює своєрідне значення цього вченого. Ні, його заслуга в тому, що в рамках історії мистецтва він зумів подати загальний образ цілого народу, показавши, що мистецтво є виразом загально - життєвих переживань, є документом певної народности. Вчення Вінкельмана про взаємозв'язки між мистецтвом, кліматом, грунтом і расою, заснование на античних зразках, є близьким до сучасних ідей; те, що він перший поклав його в основу своїх досліджень, і є його заслугою перед майбутнім.

Отже, Вінкельман стоїть у перших рядах тих великих німців, які зуміли використати спорідненість свого духу з духом високої античної культури для створення й піднесення на належну височчинь оригінальної системи думок загальноєвропейського значення.

Д-р Д. Шеферс

Індуси тікають із Калькутти

Після тяжких нападів авіації на Калькутту розпочалася евакуація індуського населення. Англійський уряд даремно намагався протидіяти цьому.

ПІОНЕРИ В НАСТУПІ Й ОБОРОНІ

Піхотні саперні батальйони й спеціяльні війська для рукопашного бою

Через Донець і Дон, через Манич, Кубань і Терек в авангардових боях і в атаках весною й о осени цього року піонери нашої дивізії прокладували дорогу все далі на схід і на південний схід, вони переводили смілині операції на штурмових мостах і в бухті „Северная" і на узбережжі Чорного моря. Вони перемагали бронйовані трапезії і численні міновані поля, вони брали вирішальну участь в захопленні найміцнішої морської фортеці Севастополя і в зайнятті Новоросійська, вони, нарешті, взяли штурмом безліч бункерів у горах Кавказа і великоке число опорних гнізд у Сталінграді, викручуючи звідти залоги вогнеметами або ж руйнуючи їх гранатами.

Але вони не змогли б досягнути всіх цих успіхів, якби на інших ділянках широкого східнього фронту численні дивізії, що стояли на позиціях, не стримували б відчайдушних атак ворога. Всяке стягнення сил для вирішальної атаки, всяке утворення нового центру бойових операцій тягне за собою послаблення інших ділянок фронту, для яких залишається пароль — чекати до останнього. Атака й оборона, таким чином, невідривні одна від одної, вони утворюють єдність подібно до того, як меч і щит в обох руках колишнього вояка.

На довгому Східньому фронті після перших місяців наступу широким фронтом це співвідношення атаки й оборони зробилося звичайним, тривалим явищем. На деяких відтинках за наступом іноді йде оборона, викликана почасти сильним контрнаступом ворога. В минулу зиму німецька армія «Юга» повинна була перейти до загальну оборону.

Головний тягар захисту несе піхота. Поряд із нею стоять і в разі потреби вводяться в дію піонери.

Оборонна битва минулої зими показала в достатній мірі, що в багатьох місцях фронту від Дону до Волхова потрібне було неодмінних саперних батальйонів.

Проте, найпершим завданням піонерської зброї є прокладування дороги для наступу й для атаки, а також перегородження її під час оборони. Об'єкження волі ворога надає захистові додаткове зміцнення. Цього досягає цього, використовуючи перешкоди різного роду й розміру.

Тут охоронне просто дротяна загорода від неспо діваного нападу ворожої піхоти, особливо вночі, там іспанські кавалеристи самовільно розривають в лінії, прикають дорогу. тоді як опорні точки оточуються кругом широким поясом дротяних укріплень.

Там, де місцевість не дає ніякого природнього захисту, для оборони передусім використовується вода. Споруження перегороджень із палей, танкових ям і ровів потребує більш-менш довгого часу і чимало сил. Найефективніших пасивним обороняним засобом є, звичайно, міна. Сотні більшевиків знайшли уже свій передчасний кінець на мінних полях піонерів.

Разом із протитанковими й зенітними гарматами й літаками піонер бере також участь і в активній танковій обороні. Із в'язками гранат та спеціяльним бойовим знаряддям підповзають танкознищувальні віська до стелевих чудовищ і кидають гранати під гусеничні лапюги, під башти або просто на танк. Не одне сміливе діло, зв'язане з знищенням советських танків, було відзначено лицарським хрестом. Так, наприклад, обер-єфрейтор Громейк, начальник одної танкознищувальної військової групи на Волховському фронті, залишившись сам, знищив підряд п'ять ворожих бойових машин. Далі, на південний захід від Калуги лейтенант Нітгеммер знищив два танка, використавши для цього саперні бойові засоби, і примусив маси советських танків утікати; таким чином, спроба ворога зробити прорив на важливому відтинкові ріки була відбита рішучими операціями цього офіцера піонерських військ.

Поряд з підривними гранатами піонер використовує ще й інші бойові засоби для знищення танків, наприклад, вогнемети. Досить одного пострілу з вогнемета, щоб самий великий танк перетворити в палаючий факел.

Але участь в активній протитанковій обороні не обмежується важлива роль, яку грає піонер в захисній боротьбі. Не тільки в самій оборонній боротьбі, але й у підготовці до неї, в укріленні поля бою піонер є вірним і бажаним помічником всіх інших видів зброї. Сюди відносяться також і підготовка до боротьби з тими труднощами, які несе з собою зима. Кожанна міцно промерзлого грунту під час уже згаданих загороджувальних споруджень, а також будування прикритих танкових ям, закритих траншей і ходів сполучень, бліндажів, спостережних і бойових пунктів, а також вогневих позицій зовсім

ПРОБУДЖЕНА ЕЛЛАДА

Німецька наука дала світові картину класичної Греції

Численні заворушення й збройні повстання на Балканах були постійно предметом уваги европейських кабінетів протягом всього XIX століття. Здавалося, що цей шматок землі спокою віку є центральним вогнищем політичних подій. Проте з часу безрезультатної мольби про допомогу Візантії, яка гинула від турецької навали в 1453 році, Греція майже нічька стояла від европейської свідомости. За цим першим великим звершенням до всієї Европи належайшов новий поклик лише в XIX-му столітті під час боротьби за визволення. Що цьому поклику пощастяло так у великому політичному русі, як і в галузі політики, то цим він (поклик) зобов'язаний німецькому інтелекту.

Справді бо лише Йоганн Йохім Вінкельман відкрив Заходу грецький світ. В останнє тисячолітгя образ стародавньої Еллади, як реальної дійсности, був цілковито витиснутий казковим світом візантійської імперії. Античні культура ототожнювалася з римською. І тільки „нордичний грек" і археолог Вінкельман відкродив величний образ стародавньої Еллади і показав усій Европі її ролю в класичному мистецтві. Тепер уперше побачили першість своєрідного грецького мистецтва, що не було малодінним паростком римського мистецтва, і силу грецького духу. З цього відновлення Греції в пам'яті західньо - европейських народів починається з чим раз далі стає все сильнішим потік наукових досліджень Еллади й участь у долі сучасної Греції.

Звичайно, вони виявлялися по-різному. Тоді як англієць Евдіп у 1803 році ладний був шляхом підкупу незаконно перевезти до Лондона цінні частини Парфенона, не звертаючи уваги на пошкодження цього загальносвященного місця античного мистецтва, в цей час німецька археологія з самозабутнім творчим підненсенням переводила свідомо цілеспрямовану працю. Першими систематичними розкопуваннями 1832 року на території Акрополя керував Людвіг Росс. Їх найвидатнішим результатом було відкрпття Храму Перемоги в 1835 році. З цього часу німецька наука безперервно працює на службі грецького мистецтва, беручи участь у великих розкопуваннях, що переводилися Німецькою імперією в семидесятих роках в Олімпії, і працюючи за завданнями різних імперських установ аж до наших днів. З 1871 по 1892 рік переводилися великі розкопування Шлімання і Дерпфел да в Мікені й Трої, а з 1876 року Гумани займався дослідженням Пергамона і малоазійських володінь стародавньої Еллади.

Між тим, з 1770 року починається політичне відродження Греції, — і німецька праця н-д відтворенням та вивченням культурних надбань класичної Греції стала у пригоді, як плодотворна допоміжна сила для грецького народу, що боровся за своє визволення. Адже Німеччина була весь час дзерелом тієї хвилі захопленя, яка нарешті примусила народи та їх уряди до дія.

Ця хвиля й протистояла безкорисне захоплення Людвіга І-го або короля Тембергського Вільгельма І-го реально-політичним ганням Росії та Англії. спочатку було діло грецької прагнення до нення і навіть підтрим Туреччію, але зрештою мушені були перейти активного втручання, не допустити зовсім якої-небудь іншої держ за рахунок грецьких ції. Вюртемберг за загони охотників вільців), Баварія дов роджений Грецій і в короля в особі свого ца Оттона. 1833 рок лодий король вступ престол. Його баварські літичні діячі працюв дусі його батька, ос в галузі культурного новлення. Так, уже роді були засновані ський університет.

Античне мистецтво для Вінкельмана ще побічною областю же ння. Але вже пробуже показати, як виросли особливості грецького життя з географічних умов, релігії, мови й клімату в єдине ціле. Своє завершення й оригінальне тлумачення всього комплексу явищ знаходить це загальне розвознавство в творах Августа Бекка, генільного дослідника стародавньої культури. Цей учений, що помер у 1867 році, був учнем Фрідріха Августа Вольфа і вже тоді виявляв схильність до широкого науково-дослідницького охоплення всіх питань, зв'язаних з історією стародавнього світу. Якою всебічною була його творчість, показує вже перелік численних його творів, з яких варто згадати хоч би такі, як його дослідження про Платона і грецькі трагіки, його видатні Піндарівські випуски з основ ласті поетичного мистецтва, його „Домашнє господарство афінян" (1817 р.) або його великий твір цілого життя, написаний за замовленням прусської академії, — „Corpus inscriptorum graecarum"*). Якщо останній твір робить його засновником сучасної епіграфіки, то перший з'явився дороговказівником для політичного огляду стародавнього світу, який вперше був зроблений з національно-економічної точки зору. Августа Бекк переміг у своїй творчості переважно вживану до нього текстокритичну методу, дякуючи йому філологія робиться наукою про ганальне народне життя. Так, його власні дослідження поширювалися й на область нфігорейської астрономії. Цілком ясно, що цей всесяжний розум зробився центром тієї школи, яка надала Німеччині керівну ролю в класичній філології. Досить згадати тільки про його найвидатнішого учня Карла Отфріда Мюллера, який зовсім молодим помер у 1840 році в Афінах. Вільмовіч-Мєллендорф, як рідний по духу наслідувач, з повним правом називає Августа Бекка засновником наукового вивчення грецької історії, а великий археолог Ернст Курціус від нього датирує друге відродження класичної древності, ростучої разом із відродженням власного народу.

Останні два століття грунтовно змінили обличчя Греції. Але, як і в далеку старовину, незайманий ландшафт Аркадії притягає до себе увагу мандрівника, який шукає тут здійснення своєї мрії про Елладу. І тепер, коли ворог стоїть у безпосередній близькості від Афін, коли Греція знову зробилася центром світової політики, ще й досі ніщо не може відвернути погляду від цієї землі, яка стала для нас символом.

*) Збірання грецьких епіграфів.

Д-р І. М. Марквардт.

неможливе простими засобами, які є в розпорядженні зви-чних родів зброї.

На закінчення треба зазначити, що над створеним нами передумов для успішного оборонних на важливих фронтах з допомогою спеціальних засобів ще більше, ніж до цього.

В АМЕРИКАНСЬКІЙ ШКОЛІ

Одна з найулюбленіших старої й суворої гувернантки, перевертає, власне, весь метод отруювати стосунки між народами — це до отримання загальновідомого метода всіяти вже в дітях зерна незгоди, зависті або принаймні взаємного нерозуміння. І якщо в цьому практика північно-американського шкільництва повинна бути поставлена в один ряд з практикою розклад'яцування дітей у американських сиротинках —більшовиків, то не виявляє водночас і внутрішню безглуздість американської системи. Бо тому, хто не заслужив докорів, хто сам не має низьких намірів, тому немає чого боятися дієсності. Німцям, наприклад, ніколи не було потреби замовчувати здобутки окремих американських дослідників, бо ми завжди можемо пославися з гордістю на власний величезний внесок у людську культуру й цивілізацію. Зовсім інакше „той бік", де в часи президента Вілсона покладено початок тривалому, сягаючому всього німецького скрізь, аж до найменшої сільської школи, хоч кожному американцеві мало б бути зрозумілою, що без німецької допомоги зовсім не було б і Сполучених Штатів. Пізніший час показав, що це було ще тільки перші квіточки.

До першої світової війни навчання німецької мови мало—і не безпідставно — досить визначне місце в північно-американському шкільництві. Чимало заможних американців виряджали своїх синів до Гайдельбергу або Геттінгену, і, зокрема, Пірпонт Морган старший мусів визнати, що він багато чого навчився у німецькому університеті. Але Вілсон брутально перервав цю нитки і дав жидівськ м авторам шкільних підручників доручення отруїти джерела культурних зв'язків з Німеччиною. Москва вже після 1917 року подбала в своїх підручниках так ласливі історій про Німеччину, від яких волосся піднімалося догори; а в країні лозаріїв її наслідувати особливо ретельно. Відрізнялися тільки методи. Москва діяла грубезною сокирою, а Вашінгтон виступав під маскою удавано! діловості об'єктивности, щоб ще тепліше впорснуть свою отруту.

Американська школа, нацьковуючи молоть проти молодих народів у своїх підручниках найгіршого гатунку, хваляючи одне й засуджуючи інше під маскою ловий піонер, працює його товариш по зброї—кріпосний піонер. Для підготовки бойових полів до захисту на повних відтинках Східного фронту притягалися навіть штаби кріпосних піонерів; центр ваги їхньої роботи, проте, лежить, як і раніше, на Заході, де вони можуть вимовити нічого —за це їх досить часто нартають і самі американські письменники. Ріхард Вагнер, наприклад, або Бетговен, або Шіллер відомі тільки певній вищій касті, де тато гавнець дає синкові змогу дістати індивідуальну освіту й відвідувати одну з „привілейованих" приватних шкіл, побудованих за зразком орітанських паутократичних закладів типу Ітону й Гарров. Треба знати стан сільської школи для лізліток різних рас і походжень, щоб уявити собі небезпеку, яка в них є „Освіта й культура" — там, де вони взагалі є,—це здебільшого тільки зовнішні вивіски.

Не дивно, отже, що са ме жид почуває себе як дома в американській школі. Продукти його духу панують беззастережно. Якщо сьогодні так багато юнаків з поміж американських учителів, студентів і школярів старших клас скорилися духові большевизму, то вже саме це доводить, на якому низькому рівні стоїть культура, як розквітає безкультурність. Там, де панує підлоджування й блеф, де доброякісна наукова праця й чистий потяг до знання повинні поступатися перед дипдатанством, — там, звичайно, ні на підготована для московського засіву.

Гасло „Вільний шлях здібним!" практично ні в одній країні—за винятком Англії—не значить менше, ніж у США. Зовні наче б то без перервна структура від чотирикласної початкової школи аж до університету відкрита справді тільки для тих, хто належить до зажної жидівсько-плутократичної зграї. Вартий уваги той факт, що приватні школи—осередки вищих десятків тисяч—здавна ведуть перед у відкарасковані від усього німецького, у вихованні ненависти до Європи. Пан Рузвелт, як і його близькі, як „людина тонкої культури", природно, вчився в такій приватній школі. Для мас же на гірше видається за досить добре. Невігластво 13 мільйонів не завдає Білому Домові великих турбот. Безнесовим політикам демократій найлегше провадити свою гру з напівосвіченими й неосвіченими людьми. Але в них самих на обличчі написаний брак освіти. Він виявляється в кожному їхньому виході, в кожному слові. (вб)

Е. К.

ОБ'ЯВА

В січні місяці населенню м. Охтирки видається по продуктових картках:

І категорія білого кольору (дитячі) солі 0.6 кгр.
пшона 2.0 „
II „ сірого „ солі 0.6 кгр.
III „ зеленого „ солі 1.0 кгр.
пшона 2.5 „
картоплі 4.0 „
IV „ червоного „ солі 1.0 кгр.
пшона 3.0 „
картоплі 5.0 „

Населення м. Охтирки попереджується, що не взяті продукти по закінченню місяця відпускатись не будуть.

МІСЬКА УПРАВА.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відому всіх ремісників міста Охтирки та району, що, згідно розпорядження Орте омендатури, ніхто повинно бути пройдено обов'язкову реєстрацію незалежно від виборки патентів на 1943 рік.

Реєстрація провадиться по м. Охтирці—Міською Управою (Сумська вулиця, будинок № 5), а по селах району—Сільськими Управами до 20 січня 1943 року.

Хто з ремісників не зареєструється, той буде позбавлений права працювати за своїм фахом, а також оштрафований до 5000 карбованців або притягнений до примусправці протягом 4-х тижнів.

РАЙОННА УПРАВА.

ОБ'ЯВА

ВАЛЯНО-ПОВСТЯНА та ЧОРНИЛЬНА ФАБРИКА Охтирської Районної Управи

З 15 СІЧНЯ Ц. Р.

ПОЧИНАЄ ВИРОБНИЦТВО ВАЛЯНОК

ДЛЯ ВСЬОГО НАСЕЛЕННЯ МІСТА та РАЙОНУ

НА ОДНУ ПАРУ ВАЛЯНОК ПОТРІБНО ЗДАТИ ВСВИ:

НА ЧОЛОВІЧІ 4½ кгр.
„ ЖІНОЧІ 4 „
„ ДИТЯЧІ 3½ „

ПРИЙМАЄТЬСЯ В ПЕРЕРОБКУ НА ПОВСТЬ:

шерсть кінська, лінька коров'яча, шерсть козяча.

ЗАКУПОВУЄ В НЕОБМЕЖЕНІЙ КІЛЬКОСТИ ПЛЯШКИ:

½ літр.—3 крб.
¼ „ —2 „

АДРЕСА: м. Охтирка, Негребецька вул. № 1 (бувши трубний завод).

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Рідомо, що на ру ах у населення до цього часу знаходиться книжки з бібліотек, розібраних при відступі большевиків.

Зважаючи на потребу поповнення книжкового фонду нині функціонуючих бібліотек, Охтирська Районна Управа пропонує всім громадянам, які мають бібліотечні книжки, з ати їх до центральної міської бібліотеки або до найближчої школи.

Громадяни, у яких будуть виявлені незлані книги, будуть притягатись до відповідальности.

Районна Управа.

Загублені документи вважати недійсними:

Продуктові картки за грудень м-ць на ім'я:

Ставинських: Сафії, Явдохи та Володимира, Гукової А. І., Руденко В. П.

Продуктові картки за січень м-ць на ім'я:

Кудь А. В., чедорових: Анарія та Насті, Стільмашукових: Володимира, Марії, Моті і та Анатолія.

Реєстраційні картки Охтирської Біржі Праці на ім'я:

Сухотелової Т. Ф., Рибальської К. С., Склярук М. Ф.

Паспорт на коня громадського господарства № 40, м. Охтирка.

Особисті посвідки:

Троценко Н. М., видану Гайшевченківською Сільуправою.

Мінайлової Л. Ю., видану Гайшевченківською Сільуправою.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня зам. 140 ц. 6

ГОЛОС Охтирщини

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Рік II | П'ЯТНИЦЯ, 22 січня 1943 року | № 9 (111)

Воєнне фінансування Держав Осі

(ПФС). За найбільше дивосяння завжди вважатимуть те, що через переведення Німеччиною воєнного бувіддівництва, не тільки наша валюта залишилась стабільною, зберегла свою високу міжнародню вартість і ще більш зміцніла, але й воєнне фінансування мало инливо на основні лінії німецької фінансової політики. Дуже цікаве порівняння з світовою війною: тоді податками та громадськими зборами покривалось близько 10% всіх воєнних витрат, а тепер 50%; тоді вдавалися до позики, тепер витрат покривається випуском знаків державної скарбниці.

Чудово! це однією національ-соціалістичною „неснідал-соціалістичною „неснідал-містю" більше. Але як стоїть справа у наших союзників?

Італія від часу Абісінської кампанії, а власне уже з часу переходу влади до фашизму — мілітаризувала своє державне господарство. В зв'язку з проведенням, починаючи від 1922 р., великих господарсько-будівельних робіт, італійський бюджет зводився пер ечено в сумі близько 20 млр. лір. Але воєнне напруження 1935—37 рр. призвело до утворення „надзвичайних витрат", на суму від 11 до 17,5 млр. лір, що спричинилось до майже такого ж розміру дефіциту. Воєнні готування Рима від 1939 р. викликали особливі державні витрати і відповідно до цього зростання дефіциту.

Тепер Італії пощастило покрити принаймні половину всіх державних витрат прибутками від податків, а решта була забезпечена позиками та кредитами емісійного банку. Із загального дефіциту, що утворився після 1935 р., близько 50% були покриті довго та короткотерміновими позиками, а решта—віднесені на рахунок неспланеного державного боргу.

Кількарічні успіхи Італії в галузі політики цін та обмеження споживання за останній час дуже зросли, в наслідок чого звільнилась значна частина грошових вошів. З метою уникнути небажано великої кількости вільних грошей, фашистська держава постійно вичерпує ці кошти. Для цього, власне, тільки і відкрито ринок державних паперів. Будапешті вирішили підкрутити гвинт податків і забрати всі наявні грошові засоби.

Після цього податки та збори відчутно зросли. Податок на торгівельний обіг та речі розкоші дав значне розмір відсотків, а зате уникає інфляції. Заощаджувати і продукувати — ось льозунг! Тому заборонено продаж нерухомого майна, благородних металів, коштовного каміння; тому запроваджено ого'язкові іменні акції і проваджається заходи проти роздмухування курсу на біржі. Так воєнному фінансуванню пощастило уникнути небезпеки кризи і справедливо розподілити воєнні витрати.

В Словакії головне питання сходить на те: фінансувати війну податками або позиками, але невідомо що на яких підставах. Під час польської кампанії випустили т. зв. оборонні чеки, скарбниці на 150 мільйонів словацьких крон.

Ці трьохвідсоткові папери прийняті обома великими ніжецькими гроповими інститутами країни. Мавши вільні гроші на ринку, держава незабаром покладе використати їх на кампанію проти большевизму. Року 1938—39 тоді ще молода новоутворено держава майстерно розв'язала велику грошову проблему.

Коли Угорщина в 1938 р. покласа знову озброїтись і розірвати пута Тріянону, в Будапешті вирішили підкрутити гвинт податків і забрати всі наявні грошові засоби.

Японське державне та грошове господарство йшло визначеним шляхом всіх років війни з Китаєм. Починаючи від 1937 р., державні витрати рік-у-рік збільшувались і в 1940—41 бюджетному році перейшли 10 мільярдів ен. Треба пам'ятати, що в цю суму включено й витрати на великі продуктивні цілі, передусім на реконструкцію господарства в загнятих китайських областях. Із зростанням державних витрат загострюється обмеження споживання, стабілізація цін, заборона інвестицій; все це з метою паралізувати інфляційні тенденції. Саме останнім часом державна влада вжила низку нових заходів, які ведуть до повної господарської мобілізації країни. Сюди належать дальші накази про обмеження харчування і інші заходи в галузі господарського оподаткування та планування. В Японії, як і в Німеччині та Італії, зайву купівельну спроможність поглинає держава, випускаючи свої зобов'язання.

Отже, не зважаючи на напруження всіх сил, в наслідок війни з Китаєм і міжнародні ускладнення, держ жавні фінанси Японії — в основі здорові й готові до виконання великих завдань.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Квартири Фюрера, 19 січня 1943 року

Піхотні й танкові сили в ЗАХІДНОМУ КАВКАЗІ відбили ворожі атаки, на ПІВНІЧНОМУ КАВКАЗІ в у ДОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ продовжуються бої з перемінним успіхом, впродовж яких 17 і 18 січня було знищено 62 совєтських танка.

В РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА війська стійко захищаються в упертих боях проти все нових і нових атак ворога.

Місцеві атаки Совєтів НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ І НА ПІВДЕНЬ ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА були відбиті.

НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА ворог знов провадив атаки при сильній підтримці артилерії. В запеклих боях він був відбитий з кривавими втратами для нього. На обох відтинках фронту було знищено 32 танка.

В повітряних боях, в яких брали участь також і словацькі винищувачі, було збито без власних втрат 16 совєтських літаків.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ німецько-італійська танкова армія продовжує чинити ворогові дальший упертий опір. НІМЕЦЬКІ БОЙОВІ ГРУПИ В ТУНІСІ ПРОРВАЛИ НА ДЕЯКИХ ВІДТИНКАХ ВОРОЖІ ПОЗИЦІЇ ТА ВЗЯЛИ ШТУРМОМ УПЕРТО ЗАХИЩУВАНІ ВОРОГОМ ВИСОТИ. Бойові літаки минулої ночі потопили в морських водах біля Бона 2 транспортних судна на 12.000 БРТ і, крім того, пошкодили два фрахтових корабля середньої величини. 10 ворожих літаків було збито над Північною Африкою.

В Німецькій бухті і на норвезькому узбережжі британська авіяція втратила 8 літаків.

Місто і порт Дувр під вечір 18 січня атаковувалися з'єднаннями німецьких бойових літаків; скидалися фугасні й запалювальні бомби. Всі літаки повернулися в свої базові гавані.

КОРДОН ІРАН—ІРАК ЗАЧИНЕНИЙ

Софія. Кордон Іран—Ірак на 23 дніа був зачинений для того, щоб перешкодити переходу на іракську територію іранських повстанців, які переслідувались спільними військами у північному Ірані. Протягом місяця тривала проти повстанців, які провадили напади на військові транспорти і пограбували кілька сел, велика облава з британських військових пунктів при підтримці іранської жандармерії. Дії уряду почалися у важливому з во-нного боку центрі Базаніт, де повстанці награбували велику кількість живности і припасів.

І поблизу Кракука, у нафтовій області Моссула (Ірак), два тижні тому на загін англійських солдатів іракським кочовим племенем був вчинений напад. У битві було вбито або поранено 5 офіцерів і 23 вояки. В наслідок цього усі кочові племена у північному Іраку були обеззброєні, а 20 ватажків були заарештовані, як заложники.

Документ про порушення слова і зраду

Віші. У Франції був опублікований лист, датований Лионом, що його генерал Жиро надіслав маршалу Петену 4 травня 1942 року. Лист каже: „Пане маршал! Після нашої короткої бесіди і щоб розсіяти всякий сумнів про мою поведінку, я хочу передати Вам вираз моїх цілком лояльних почуттів. Ви були настільки добрі, як шеф уряду, повідомити мені політику, яку Ви намірчетеся вести по відношенню Німеччини. Я цілком з Вами згоден, а цьому даю Вам офіцерське слово честі. Я не буду нічого по такого робити, що могло б перешкоджати нашому відношенню до німецького уряду або завважати роботі, яку Ви, адмірал Дарлан і голова Лаваль маєте намір виконати. Моє минуле є гарантує мою щирість. Я прошу Вас, пане маршал, прийняти запевнення в моїй повній відданості. (Підписано): Жиро".

Нові позбавлення громадянства

Декілька французьких дипломатів, письменників та журналістів, серед них Жюль Блондель, колишній уповноважений посол в Софії, позбавлені, згідно повідомленого у французькому урядовому вісинку декрету, французького громадянства.

Європу. Сталін робить це

та статті до найменших
обмінь погоджуються з

Н. ВОЛКОВ

ОБЛИЧЧЯ СТАЛІНА

Якщо колись, у далекому майбутньому, наші нащадки в археологічному заказятті чи просто так із звичайної цікавости запустять корці електричних екскаваторів (землечерпалок) у ті глибини землі, де, на їх думку, мусять бути якісь рештки большевицького царства, то крім великого числа черепів з дірками в потилиці та сумних археологічних слідів злиденного життя, вони знайдуть і відламки ідолів, що рясно вкривали землю советського раю. Можливо, що слід попелу віків витягнуть і випадково збережену статую володаря більшевицької імперії. Можливо, що їм захочеться, на підставі цієї статуї, окреслити характер та психологію деспота, під чоботом якого колись була шоста частина цілого світу (як це робимо ми, вивчаючи статуї поганських богів, фараонів та пезарів). Тут вони неминуче прийдуть до невеселих висновків щодо „віку Сталіна" та його особи.

Погрудя та статуї Сталіна робили на замовлення сталінської влади урядовці скульптурного департаменту. Але як не силкувались голодні різьбярі ушляхетнити й ідеалізувати обличчя й постать „вождя народів", їм це не пощастило. А тому дослідники не знайдуть у цих творах советського мистецтва ні одухотворености, ні осяяння, ні великих думок нічого, крім уярмлености буйвола та тупої жорстокости.

Російський письменник І. Іванов пише про статую Сталіна:

„Сіра велетенська постать чоловіка у френчі з набряклим та жорстоким обличчям... засунуті за полу френча товсті пальці спочивають на жирному череві. Широкі звислі штани засунуті в халяви. Від цілої статуї тхне брутальністю, твердолобістю та жорстокістю. В обличчі ані іскорки думки—лише волича впертість. Статуя неохайна (як неохайна вся праця в цій величезній, бридній країні, званій СССР), але вона втілює дух країни. Так, це монумент деспотові землі рабів".

Тяжко з такої невдячної натури створити статую. Придворний сталінський скульптор М. Єкулов з підлабузницькому захопленні з дурного розуму бовкнув у своїй статті „Мій Сталін":

„Я часто замислювався над принципами творення образу вождя. Вдивлявся в пам'ятники та портрети людей різних епох... Як створити образ цього нового вождя...? Які риси надати йому...? Довго я болюче ламав собі я голову цими та подібними питаннями, але не міг знайти відповіді, що могла б мене задовольнити".

Отже, не йдеться тут про зображення сталінового обличчя та ідеалізування його, а про те, які риси „надати" йому, що мимохідь злити замість покупці відгодованого деспота.

Після болючих обшукувань та досліджувань по-грудь великих людей, Мерхулов зробив так, як наречена з гоголівської комедії „Женитьба", що мріяла про женіха. Як відомо, вона хотіла б узяти ніс від одного, очі—від другого, постать—від третього, а потім усе це скласти докупи. Так само робить придворний скульптор після „дослідження" статуй великих людей минулого: він ліпить „вождя народів" як „портрет-образ", як „мистецьке узагальнення". Йому хотілося, щоб „створений образ Сталіна співав". Але це йому ніяк не допомогло. Не помагають навіть вказівки самого „хазяїна", як та чим такий образ треба ідеалізувати. Скульптор Андреєв, автор багатьох погрудь Леніна та Сталіна, оповідав, що урод замовив йому погрудя Сталіна для „партового виробництва". Коли скульптор здав свою працю, його викликали в Кремль, де Сталін особисто наказав зробити чоло на два вершки вищим.

Скульптор виконав наказ „хазяїна", і перед очима населення Советського Союзу з'явилося обличчя володаря з неприродно високим чолом. Але до філософського лоба пришито цілком нефілософську морду!

У Сталіна маленькі, неспокійно хижі очі дикого кабана,—скульптори та малярі роблять їх великими й спокійними. У Сталіна звисли від старости та жиру щоки й тяжке підборіддя душогуба, але все це вигладжується, фальсифікується.

В результаті сіпі долота скульптора виходять бездушні, механічно складені, обличчя, що не мають нічого спільного зі Сталіним.

Найбільших же мук зазнають московські фотографи та кіно-оператори, яким доля судила фотографування „самого хазяїна".

Огидну рябу пику Сталіна довго й уперто ретушують, залісні очі зм'якшують, усмік роблять менш огидним, зморшки на лобі начисто вигладжують.

Наслідки цих невсипних ретушерських мук—усі знімки висилають з фотоательє та кіно-фабрики просто до Кремля — на контроль самого „хазяїна".

Переглядаючи знімки, він бракує найбільш близькі до оригіналу, а найбільш прикрашені—схвалює. Ця праця входила в програму робочого дня „вождя народів". В останні роки цей контроль переводили окремо призначені особи з величезного секретаріяту Сталіна.

Такі самі підлабузницькі фальсифікації образу „хазяїна" виходять і спід пера вірнопідданих советських письменників. Буває, що серед цих літературних портретів, мальованих пазурцями, знайдеться якісь риси, спід яких визирає щось, що нагадує таки правдиве обличчя Джугашвілі.

„Ось він—на трибуні у величезній залі Кремля, у чорному, назад зачісаному волоссі—сивина, тінь від усів прикриває усміх на устах. Піднесені вимні повіки блискучих темних очей..."

А іноді та чи інша фраза раптом злегка й нагадає про тупе зателепкувате самодоволення Сталіна, коли „він дивиться на розбурхану залю, де його вітають. Він наливає трохи нарзану в шклянку. Помалу проковтує кілька крапель".

Про його хитрий усміх азійського деспота, гидкий і страшний усміх, лише Барбюс з лакейським захопленням:

„В його погляді та в рисах обличчя завжди є щось, що нагадує усміх або точніше—завжди здається, що ось-ось він засміється..."

Вернімось ще раз до портрету. Подивімось і постараймося знятн з нього ляк та позолоту. Здіймімо зі Сталіна його численні маски й поглянькомо в його справді жахливе обличчя. Поглянькомо на нього очима людини, що нічого не чула ні про „Сосо Джугашвілі", ні про „товариша Кобу", ні про „великого Сталіна".

Що ж це обличчя говорить? Найбільше пригнічує глядача лоб — низький, кам'яний лоб. Над ним стирчить грубе, щетинисте волосся. Низький лоб, порізаний зморшками, що більше свідчить про лють, ніж про думку.

Великий, тяжкий ніс брутальної, упертої людини.

Товсті брови, піднесені вгору різко заломленою дугою, свідчать одночасно про духовну обмеженість та хижу скіпяо хитрість.

У мішках повік сховані малі слизькі темні очі з жовтим відтінком, як у хижого звіря. Вони бігають, перескакують з предмета на предмет,—вони невловні.

Кам'яне широке підборіддя душогуба, впертого та задоволеного кретина. Величезні чорні вуса прикривають хижу пащеку. Вуса занедбані не без умислу. Вони потрібні для того, щоб багато затаювати та щоб під ними ховати злісно стиснуті губи та жорстоко вишкірені зуби. Страшно навіть уявити собі Сталіна без вусів.

Але що найбільше відштовхує від Сталіна — це його усміх. Він завжди робить враження фальшивого усміху, штучно приліпленого до жорстокого обличчя людини, що в глибині свого серця ніколи не здібна усміхнутися.

Це „репрезентаційний" усміх—для офіційних фотографів, усміх для обдурювання „широких мас", для присипляння, для демагогії. Це усміх деспота з тажким, кам'яним підборіддям душогуба. Вуса ховають цей усміх. Без вусів усміх був би ще огидніший.

О. А. D.

Сенсаційні арешти в Алжірі

Танжер. Цими днями поліція в Алжірі взяла „під арешт" 12 осіб, з яких деякі, як повідомляється, обвинувачуються в змові для вивства вищих службовців. Деяким інкримінується, що вони влаштовували змову для вбив.тва генерала Жиро і рузвелтівського північно-американського представника Роберта Мурфі. Двоє з заарештованих нібито є видатними особами. В зв'язку з арештами в Алжірі ще повідомляють, що чотири з заарештованих були службовцями поліції. Вони мали відомості про замах на Дарлана. Більша частина належить нібито до „найкращих друзів" Жиро.

Іранці надані „милості" англійців

Тегеран. Для забезпечення народнього прохарчування в Ірані залишено ледве 150.000 тонн зерна. Спільники, як повідомляють із Анкари, оголосили, що з 25.00.) тонн конфіскованого ними зерна лише незначна частина може бути використана населенням. З цієї невеликої кількости зерна до цього часу небагато видінено для Тегерана, а провінція переживає велику скруту.

Американські літаки над Португалією

Ліссабон. Великі з'єднання американських літаків пролетіли в неділю біля 14 годнин в південному напрямку вздовж португальського узбережжя. Деякі машини перелетіли португальську гористу область. Біля Віла де Конде 5 двохмоторних літаків повинні були приземлитися.

Перша лінарка сталі в Україні

УК Рівне. Не одне приємство в Україні, його знищення якими, привели ці до порядку. Все ро практично, всюди, ся машини та зна ча б навіть у малому мірі, починаючи З часом вдалося ві ну урухомити, прим частинно, навіть ви краї потребують. кількостей матеріял крема залізного ско Скільки то всього сокир та молотів по лише сама армія Ш спокоїти ці потреби довано тепер таком варію сталі. Для осн цього технічний від сів спершу позолоти важні труднощі, бо м місяців тому після ня знаходилася це в цілковитого знищен нак пляшуча перспо вість та витривал все ж таки допомог це знову відбудувати польні печі, печі Бессе їхній нахильний ме крани для підношен терілу, електричне ження, моторами гнан та спорудили для пере вання, спеціяльні печі, кого роду споруди та бінові міхи, а також ел тричний комаляний ш Все це знову впорядко Виготовлено моделі з ва та алюмінія, спершу різного роду сопки, т тійнено багато форм.

Так настав перший виливання сталі в У Після розпалу в спеці ній печі плинний мат перейшов у великий ков для виливання, що є електричний кран пер сить до вже раніше ви того конвертера. Через вання свіжого повітр плинну масу та дода заліза-селіція та мі осягається ушляхетн заліза. Зі свистом вир ться полум'я з отвору Бессемера та тисячни кор досягає аж до п Після півгодини пл сталь була готова до в вання. Відро за відро линається в пригото форми і після кільк лин виготовлено перш рядля.

Для механічної, мет гійної та хемічної пер сталі влаштовано ок лабораторію. При першому виливанні в визволеній Україні присутні міський кер а також відпрацюван льового коменданта т ділів III і III Е генера комісаріяту. Диплом інженер виявноав ви вливання сталі та ви вав також інші відо воду, в якому знаход також великий відс фабрикування цвяхів, ників, верстат для сво ня залізних матерія верстати для ремонту машин і підвод. В ма відбудови виливарн знову можна буде п поширити це підпри

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ

1. Обов'язки реєстрації

Кожна особа повинна бути зареєстрована в бургомістра свого місця мешкання. Хто ще не зробив цього, повинен пройти цю реєстрацію не пізніше двох тижнів після того, як буде вивішено це розпорядження.

За реєстрацію осіб до 18 років віком відповідають батьки, що мають право виховувати їх, а також домовласники й квартиронаймачі.

2. Прописування й виписування

Кожний, хто приїжджає до якої-небудь місцевости чи то на короткий, чи то на тривалий час, повинен протягом 24 годин прописатися в бургомістра. Він одержує посвідчення про прописку й повинен замість цього віддати посвідчення про виписку зі свого попереднього місця мешкання.

Виїжджаючи зі свого місця мешкання, треба виписатися в бургомістра, подавши посвідчення на право подорожі або посвідчення про пересування на малу віддаль з указівкою про раніш одержане посвідчення про прописку. Після цього бургомістр видає посвідчення про виписку. При реєстрації треба вказувати прізвище, ім'я, день народження, місце народження, професію, місце мешкання, національність, підданство й віровизнання. Крім того при прописуванні треба вказувати день прописки і попередню адресу, а при виписуванні — день виписки і майбутнє місце мешкання.

3. Зміна квартири в тій же місцевості

При зміні квартири в тій же місцевості той, хто переїздить, повинен заявити про це бургомістрові протягом трьох днів після переїзду на нову квартиру.

4. Обов'язки домовласників і квартиронаймачів

Кожний домовласник, керівник будинку або спеціяльно призначений бургомістром мешканець будинку, як і кожний квартиронаймач відповідає за те, щоб усі особи, що оселяються в будинку чи в квартирі, або виїжджають з них, прописувалися або виписувалися у бургомістра. Вони повинні встановлювати, чи пройдено відповідні реєстрації, перевіряючи особисті документи осіб, що зобов'язані реєструватися, або їхні посвідчення про реєстрацію, або звертаючися з запитом до бургомістра.

5. Будинкові списки й будинкові таблиці

Домовласники, керівники будинків або мешканці будинків, спеціяльно призначені для цього бургомістром, повинні вести будинковий список, що залишається в будинку; в ньому повинні бути записані всі мешканці будинку поіменно з зазначенням місця і дня народження, нумера особистого посвідчення (пашпорта) і дня приїзду. Будинкові книги советського часу можна продовжувати далі. Місцевий комендант може наказати, щоб замість будинкових списків коло входу до будинку були повішені будинкові таблиці, на яких зазначається нумер квартири, прізвище і вік мешканця будинку.

6. Обов'язки бургомістрів, провадження списків

Бургомістри вносять прописки й виписки мешканців у списки. Ці списки повинні містити в собі: прізвище, ім'я, день народження, місце народження, професію, національність, підданство, віровизнання, попереднє місце проживання, теперішнє місце проживання, день прописки або виписки й нумер особистого посвідчення (пашпорта).

7. Посвідчення про прописку й виписку

Бургомістри повинні видавати посвідчення про зроблену прописку й виписку. За це посвідчення може стягатися платня до 3 карбованців.

8. Визначення покарання

Порушники цих правил будуть суворо каратися. Особи, що дають притулок бандитам або іншим особам, що перебувають на советській службі, будуть розстріляні. Важкої кари аж до страти зазнає, крім того, кожний, хто дає притулок особам, не заявленим у поліції.

Особи, що порушують обов'язок заявитися, можуть бути позбавлені засобів харчування на певний час або постійно.

Місцевий Комендант

Друкарський провулок № 2, другий поверх. Охтирська друкарня зам. 14[illegible] 6

Невикористані рукописи не повертаються.

та статті до найменших [illegible] погоджуються з

Європу. Сталін робить це

М'ЯСНИЙ КОМБІНАТ В ДУБНІ

УК ДУБНО. — М'ясний комбінат в Дубні є не фабрика м'ясних виробів, до якої прилучені також всі підприємства, які переробляють побічні продукти, так, наприклад фабрика, в якій з костей виробляється рідини, гребінці і подібні речі. Такий комбінат переробляє всю сировину і матеріали, які залишаються після вбитих тварин.

Коли військова влада перебрала дубенський комбінат, не було там нічого. Підприємство треба було відбудувати від основ. В жовтні 1941 р. перебрало його Центральне Торговельне Товариство на Сході. Від недавнього часу будується фабрику, в якій має повстати відділ овочевий та городини. Що торкається підприємства в Дубні, то не є це м'ясний комбінат у властивому поняттю, бо більш-менш немає перетворюючих побічних підприємств; воно обмежується лише до вбивання худоби, переробки та висилки товару. До фабрики прибувають свині, рогата худоба та домашня птиця. Це підприємство переробляє вбиту рогату худобу та свині лише для фронту та на урядові пачки — дарунок Фюрера для його героїчних воїнів—і то як свіже м'ясо та суха ковбаса. Для німецьких установ та цивільного населення виробляють лише свіжу ковбасу. Вир б сухої ковбаси стався тепер головним завданням, бо вона призначена для пачок, для прибуваючих на урльоп фронтових вояків і тому всі відповідні установи звертають на це найбільшу увагу. Властивий відділ свіжого товару складається з бойні, відділів переробки свіжого м'яса, м'ясних консерв та виробу ковбаси і відділу до вудження. До цього мається потрібні машини та машинні спор. дя, а також холодильні, що є запорукою фахової та чистої переробки. Для переведення наради створено слюсарню.

Побудовано вже одноповерховий будинок, який можна буде пізніше збільшити на кілька поверхів і доробити зовні вінця та ел ваторну вежу. Зовні листопая він буде викінчений та пофа тий до вжитку. При будові цього нового будинку звернено особливу увагу на його довгість. Його можна на вживати як фабричну кухню до виробу квасної капусти, огірків, овочевих консервів та мармеляди. До виробу квасної капусти заливнено в підлозі дірки, через які порізана сира капуста зсипається до 12 цементових діж в підвищі, в яких можна примістити пів мільона кг. капусти, так що при повільному обороті готовити мілйон кг. капусти. Для швидшого квашення капусти побудовано відповідні печі. Крім того ті діжки можна вживати до консервування огірків. Переважно буде випускатись і висилатись в бочках солені огірки, але можливе також консервування в пупиках. Для складання огірків використовувалося дотепер провізорично шопу, в якій можна за 14 днів консервувати кругло 110.000 кг. огірків. Мається рівно ж улаштування до миття, сортування та пробивання огірків. За час однієї кампанії можна заготовити пів мільона солених огірків. Що торкається овочевих консерв та консерв городини, то можна випустити їх 2 мілюни кг, а мармоляди біля 1,5 мілюна кг. Докладного терміну угухомлення нового відприємства не можна наперед визначити з огляду на трудноші придбання внутрішнього уладження серед воєнних обставин. Але вже в цьому році керівництво підприємства мало можливість принаймні провізорично консервувати овочі та переробляти овочевий м'якиш. Найкращим доказом того, що німецький фахівець використовує всі можливості до поширення сази прохарчування народу, можна бачити в тому, що переробляє у великій кількості на мармоляду дині, зерната яких добре вимито та висушено, щоби вжити їх пізніше до продукції олії.

Мається також годівельного та різницю домашньої птиці. Цей відділ може пересутити денно 5—6000 курей та водяної птиці; в загальному мається місце на голування 23.000 тварин. При цьому треба уягадіти, що також тут треба було придбати все уладження примітивними засобами серед тяжких обставин, і що однак, не зважаючи на це все, все дуже добре функціонує. Тут, як і у всіх інших відділах, звернено велику увагу на гігієну. Вгодовування призланих курей триває 8 до 10 днів, качок та гусей 4 тижні. Птиця мусить бути очевидно чиста і здорова. Птицю приписово ріжеться і скубається.

Після скубання вимивається дзьоби та запинається в папір. Після сортування на класу якости 1 або II відсилається до холодильні, де спочатку дається перше охолоджування, а опісля заморожується на протязі 72 годин у властивій холодильні. Звідти відсилається у вагонах - холодильниках до Райху.

Персональний склад працівників підприємства разом з ремісниками при будові складається з 636 місцевих та 5 німців, які провадять та спіглуються цим підприємством. Зрозуміло, що керівник підприємства спілкується також під оглядом соціальним над місцевими робітниками, поскільки на це дозволяють обставини війни. Обіди видаються в двох чергах, в наслідок чого уникається стиску. Створено також чисту та привітну ідальню. Особливу увагу звертається рівно ж на питання дошколу. Тут керівництво фабрики уклало на довшу мету програму, яка узгляднює вповні цілу енергію німецьких фахівців.

Агрономічна школа в Криворіжжі

УК Криворіжжя.—Ще в травні організовано було у Веселих Теранах на Криворіжжі першу сільсько-господарську школу, в якій учні навчалися садівництва та городництва. Тепер організовано другу сільсько-господарську школу на Криворіжжі, так звану Ямчинську школу хліборобства і садівництва. Школа примішується в 12 будинках, з 23 учбовими кімнатами, допоміжними майстернями та господарством в 402 га землі. Навчання в школі триватиме 4 роки. Ця школа, завдяки підтримці німецької цивільної влади вивинувана в усі потрібні речі, провадитиме навчання агрономії на нових європейських засадах.

Господарювання худобою на Волині та Поділлі

УК. Луцьк.—Промінуючий з чимось, як розпочато розбудову та організацію господарювання худобою у генеральному комісаріті Волині та Поділля. Працю фахівців цієї ділянки харчового господарства була так зразково і з такою самопожертвою виконана, що вже по 14 дня зусиль вислано до Райху великий контингент худоби, за яким в найкоротшому часі вислано другий. Німецька передбачливість та організаційний хист вирвали вповні на яву в цій країні, яку воєнна заверюха зовсім викинула з господарської рівноваги та частинно знищила.

До кінця 1941 року взято на перелік кругло 900.000 худоби, з того 60% відсилається до Райху. Головна праця при перелічку стану худоби спочинає сьогодні на плечах крайлянвідпрта, який знаходиться на найтяжчому становищі, самий, зовсім опущений на свої власні сили.

При цій акції перелічку треба взяти під увагу, що вона не могла опертися на ніякій існуючій організації, тому, що таку треба було допіру покликати до життя. При тому Волинь найбагатша область України на худобу взагалі, ставила дуже великі та різноманітні вимоги. Так прийшло до величезних труднощів праці, які під час зимових місяців особливо сильно зросли. Рівнобіжно з цим явищем прийшов також великий наваль праці. Дуже ускладнював цей навал праці також тим, що на Волині треба було працювати лише з одноосібними селянськими господарствами, тому, що раніше вона належала до Польщі, зате на Поділлі було більше колгоспів. Цей стан речей створював подвійний навал праці.

З початком жовтня 1941 року прибули до цієї області також німецькі торгівці худобою, так що рамці цього господарювання худобою треба було відповідно поширити.

Крім цієї ве... запші для ... худобою, треба ... катя до жи... апарат, ... велике зна... рного та ... содарства, ... шкіри, шуб ... як не в ... ні у ... було застосувати ... ввіз, який ... слідок війни ... няється також ... ження дивіз ... ділянці. Тому ... вже стіл... початки такої ... було на ... приступити до ... ного побільшен... нути добрі успіх... му треба собі ... домити, що ... пов'язаний з ... ми труднощами ... існувало ніяке ... вання цін. Одна ... подібно як в ко... ділянці, німецьк... німецька сила пра... самопожертвія ... ремогли всі труд... не осягнули нам... Де лише появлял... будь можливість ... Так заряджено ... но також стягнен... чих шкір, що ... вже зроблено в ... релік шкір та ... дить Товар сто... на Схолі, а вовну ... ньовує Товарист... робки на Схолі ... релік шкір, шуб ... закінчено, так ... рсгодинний мате... вже в цілості ... перероблки.

Коли мова йде ... кість овець на ... Поділлі, то вона ... є така велика ... буде очувати ... Однак передбач... буде на господа... українського вір... великі розміри, ... короткому часі ... не зовсім само... в цій ділянці. ... вівчарством перед... ки спеціального ...

...ніхи японців у ...проти Чунгкінга

...сід японців проти ...тських військ в ки... них провінціях Шан... Сіангсі та Анвей ро... нячні успіхи, не див... на сильні холода. ...грудня місяця ...ські війська перевели ...509 боїв. Чунгкінго... ...залишили в назва... ...ровищах на полях ...ло 4.500 забитих. ...взяли приблизно ...полоненях. Крім ...ипонцями між іншим ...ано 12 арсеналів та ...ь і 26 складів хар... продуктів.

...нов Ірландія

...ний часопис ПАСШ ...вимагає в ультима... ...формі створення ...о-американських ави... ...х опорних пунктів на ...ирії ірландської віль... ...ржави.

Загублені документи вважати недійсними

Продуктові картки за січень м-ць на ім'я:

Козюля Г. Д., Прадки М. М., Потапенко Г. А., Берлінських: Кирила, Гавви, Явдохи, Ніни, Володимира

Загублений паспорт на коня на ім'я гр-ва Ярмоли І. Б.

Особисту посвідку Охтирської Біржі Праці на ім'я гр-ки Козюпи Г. Д.

Прибудилась собака—вівчарка на адресу: с. Черкасівка, вул. Березня, буд. Пилипенка, гр. Берггер К. С. Через 5 днів переходить у власність.

Паспорт, виданий Тарасовським р-м, Ростовської області на ім'я гр-ки Фогельзанг І. М.

Метричну виписку, видану Ринковським с/советом, Тарасовського р-ну, Ростовської обл. гр-ки Фогельзанг І. М.

Евакуаційне посвідчення ім'я гр-ки Фогельзанг І. М.

Метричну виписку, видану Тарасовським р-м, Ростовської області на ім'я гр-ки Фогельзанг І. М.

Гр-ка Сердюк Н. К. ... ся з своїм чоловіком ... дюком О. М.

ЗНИКЛА КОБИЛА ... ті, віком 5 років ... повідомити на адресу: ... С/Управа. Янківська ... ток.

ОБ'ЯВА

В січні місяці населенню м. Охтирки видається по продуктових картках:

I категорія білого кольору (дитячі) соли 0.6 кгр.
пшона 2,0 „
II „ сірого „ соли 0,6 кгр.
III „ зеленого „ соли 1,0 кгр.
пшона 2,5 „
картоплі 4,0 „
IV „ червоного „ соли 1,0 кгр.
пшона 3,0 „
картоплі 5,0 „

Населення м. Охтирки попереджується, що не взяті продукти по закінченню місяця відпускатись не будуть.

МІСЬКА УПРАВА.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи.* ◆ *Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

№ 10 (112)

НЕДІЛЯ, 24 СІЧНЯ 1943 РОКУ

...боти ворогів

...ГОЛЬМ. За остан... ...відомленнями мос... ...Правды", вугіль... ...в Советському ... так загострилася, ...1943 році треба буде ...робити в цій га...

...за все, надзвичайно ...встача коксового ... ...Ці повідомлення ...ними красномовними ...Донецького басейну ...ується зі зашенням ...ння на 240 мільйо... ...ня за визначеним ...м, чого, за визначеним ...ено, далеко ще не ...го. Приблизно 60 ...ші кількости да... ...ласть Донця в той ...на Кузнецький ба... ...ривалло лише біля ...ворка, на Карагандінський басейн—3,5 відс., а ...ховський—6 відс.

...ановою причиною ...ього видобування є, ...но, використання не... ...ної робочої сили, як ...ягнено, згідно „Правды", ...що замість взятих ...ро гірників притяг... ...ро роботи в копаль... ...азіатські народності, ...: узбеки, киргизи і ...ени. Цим підтверд... ...ся, що величезні втра... ...ьми позначаються не ...на фронті, але й на ...кваліфікованої сили.

...ього приєднується ...не погіршення про... ...ства робітників про... ...ності.

Турецька газета з приводу совєтських атак

БЕРЛІН. З приводу совєтських атак на Східньому фронті турецька газета „Cumhuriyet" п...шеє: „Операції, які тепер розгорнуються на Східньому фронті, мали місце також і взимку 1942 року, але це не позбавило німців можливости літом того ж 1942 року довести свій наступ до Волги і до Кавказа".

Мрії Рузвельта

Журналіст ПАСШ Клевер пише, що Рузвельт має намір після війни зовсім роззброїти державн трійстого пакту і тримати їх під контролем спеціальних комісій

ПАЛІЙ ВІЙНИ ГРАЮТЬ У ШІСТЬ РУК

Американський президент Рузвельт:
— „Я ще й досі на початку."
Англійський воєнний палій Черчіль:
— „Я дограв до середини".
Батюшка Сталін:
— „А я вже дограв до кінця".

Короткі вістки

п. с. Амстердам. Зростаючі атаки німецьких підводних човнів розцінюють в лондонській газетою „Daily Tel graph, як одна з найбільших турбот для англійців. „Observer" відкрито заявляє, що атаки підводних човнів набули таких розмірів, про які громадськість Англії все ще не має вікного точного уявлення.

п. с. Лісабон. Північно-американський уряд повідомив, що покищо не дававатиметься дозволу на виїзд товарів до Аргентини Болівії, Чілі, Куби, Екуадора, Перу і Венецуели. Як на підставу до цього, вказується надмірне перевантаження корабельного тоннажу.

п. с. Буенос-Айрес. Преса Сполучених Штатів зносить умисна обмежити розмір своїх часописів на 10%, посилаючись на те, що паперові фабрики ПАСШ мусили обмежити своє виробництво за браком робочої сили й електроструму.

п. с. Токіо. В усій Бірмі на знак звільнення від британського панування скасовано дотеперішній бірманський календар і введено грегоріянський.

п. с. Бангкок. Більше половини населення Калькутти покинуло місто через повторні повітряні атаки японців. Делійське радіо повідомляє, що в Калькутті залишилося не більше одного мільйона людей, тоді як за останніми даними в 1941 році в місті проживало понад два мільйони.

п. с. Амстердам. Англійське адміралтейство повідомило через британську службу зв'язку про втрату британського форпостного судна „Snapdragon".

п. с. Мадрід. Як повідомляють з Вашингтона, в ПАСШ уперше збирався „податок перемоги", бо добровільна підписка серед невійськовозобов'язаних дала незначні наслідки.

Це убивця Дарлана

ПАРИЖ. За повідомленням агентства ОФІ з Тананер, ім'я вбивці Дарлана тепер встановлено. Британська таємна канцелярія скористалася послугами 20-річного студента Бове де ла Пінеля, мати якого—жидівка.

„Пті парізієн" додатково повідомляє з Віші, що сім'я вбивці живе в Алжірі, батько його, спортивний кореспондент, одружився на жидівці. Другий син вчиться також, як і вбивця, в Алжірі. Всі три вважаються де-голлівцями, і вся сім'я кілька років була під наглядом поліції. В їх кварти- і батько разів ще при французькому режимі проводили обшуки. „Пті парізієн", встановлюючи особу злочинця, говорить: це цілком зрозуміло, що вбивця не діяв за своїм розсудом, а також, як і де-Голль, не міг виконати замовлення без згоди свого „замовника". Однак, не зрозуміло, додає „Пті парізієн", чому до цього часу ім'я злочинця вважалося воєнною таємницею.

Знову відкрилося політичне вбивство, яке має свої коріння в Англії. Знову „Секрет сервіс" знайшло злочинця там, де його легше за все було знайти. Молода людина, проникнута духом жидівства, стала їх зброєю. Але ніщо не може затягти справжнього винуватця—Англію, яка не посоромилася шляхом підлого зрадницького вбивства вийти з утруднень.

Жиро прибув у Дакар

Жиро, маріонетна фігура Рузвельта в Північній Африці, прибув у Дакар, на атлантичному побережжі. Літак зрадника супроводжувався 25 військовими літаками США. Жиро прибув у Дакар разом з експлуатаційною комісією свого пана і повелителя Рузвельта. В Лондоні непримінно здавовані збільшенням значення Жиро в Західній Африці тим більш, що пригнічення англо-слухняного

Європу, Сталія робить це

ВОЯКИ-ОРДЕНОНОСЦІ У РАЙХСМІНІСТРА д-ра ГЕББЕЛЬСА.

Цими днями, на запрошення оберзайтера німецької столиці райхсміністра д-ра Геббельса до Берліна прибуло кілька воїнів-орденоносців, кавалерів лицарського хреста, що були на привітанні в міністра і склали йому звіт про героїчні вчинки на Східньому фронті. Міністр вітає найвищих орденоносців Німеччини.

ВІЙСЬКОВА ПРАЦЯ НІМЕЦЬКИХ СЛУЖБОВЦІВ

Щодня тисячі різних поїздів з німецькими машиністами та німецькими кондукторами перебігають широкі простори Сходу. Все робиться точно, все використується без будь-якого тертя. Залізничний шлях обслуговує військові частини максимально швидко. Це досягається тим, що невідомий залізничник не відмовляється працювати тим, що він свою повинність завжди виконує повністю.

Хто ще сьогодні, крім учасників подій, згадує про те, чого вимагала від залізничників минула зима? Засніжені станції й колії, замерзлі вилиці, вкриті льодовою корою льокомотиви, розірвані проводи, знищені снігоочисники та ремонтні апарати при льодових вітрах та снігових завірюхах, у темряві, при повітряних тривогах із зброєю в руках щоб зустрінути несподівані напади — і все це майже день-у-день, далеко понад нормальний робочий час, при додержанні свідомої залізної дисципліни...

Крім залізниці, солдат особливо зацікавлений у військово-польовій пошті. Адже вона для нього є таким самим зв'язком з батьківщиною, як і залізничний шлях. Тут діють поштові урядовці, звичайно, переведені на військові рейки, але все ж у своєму професійному, фаховому робочому оточенні. Від Нордкапу до Африки на найрізноманітніших фронтах польова пошта виконує гідні подиву доручення. Коли на початку року повідомлялося, що тільки через вузлові пункти польової пошти однієї військової групи на Сході навантажувалося й знову розвантажувалося щомісячно 2557 вагонів з поштовою поштою, то це ярляве слово переконливу картину обсягу праці й досягнень зайнятих при цьому урядовців.

Успіх воюючих військ забезпечується тим, що в тилу військовими службовцями створюється порядок. Уявим собі місто, де ще лютують пожежі, де на вулицях уламки зруйнованих будинків і гори трупів, де нема ні води, ні освітлення, ні каналізації й припинилась будь-яка адміністративна діяльність. Коли б відразу військові урядовці не почали енергійно працювати й не було ергайзовано бодай примітивної адміністрації, — наслідком були б величенні труднощі.

Ще одну групу службовців знаходимо ми на всіх фронтах, — це урядовці прикордонної митної служби, що поруч із своїми господарсько-політичними завданнями несуть також охоронні обов'язки. Вони всякі полині безпеки. Вони стоять не тільки на кордонах Сходу, але й на берегах Нідерландів, Бельгії та Франції, де вони, крім того, охороняють ще й демаркаційну лінію.

Однак переліченими обов'язками не вичерпується військова служба названих урядовців. Разом з урядовцями загальної та внутрішньої адміністрації, службовцями громад з чиновниками громадських установ, банків, лісництв та судов х установ, вони займають нові пости в поверненних до Німеччини та взятих під захист областях. Тут треба назвати: Данціг, Східню Пруссю, Вартеланд, Південно-східню Пруссію і Горішню Шлезію на Сході; Ойпен-Мальмеді, Ельзас та Льотарінгію на Заході, організацію Генерал-Губернаторства; запровадження райхскомісарів у Норвегії та Нідерландах; військове управління в Бельгії, Франції, Сербії та Греції і, нарешті, Райхскомісаріяти Остлянд і України. Тут важило і важить не тільки керувати, але — плянувати й відбудовувати.

Один приклад з однієї східньої поштової установи найкраще покаже, які вимоги були поставлені до наших урядовців у нових областях. Поштамт має в своєму розпорядженні обер-інспектора й кількох службовців середньої та нижчої служби. Однак тут служили ще недавно поставл ні на службу німці — колоністи з Волині й балтицьких країн, а так само українці й поляки. Відшукали пошкоджений будинок та зруйноване устаткування. Ні блянків, ні друкарських матеріялів, ні інших потрібних для установ речей не було зовсім. В той час, як поляки могли виконувати службу за польськими порядками, особи німецької національности (фольксдойтшен) спершу повинні все вивчати, а колоністи та українці спочатку мусили навчитися німецької мови. Отже для німецьких урядовців не залишалося жадного вільного часу; від 14 до 15 годин щоденної служби стало для них правилом. Подібні умови характеризували працю службовців і інших фахів у східніх областях, повернених Німеччині.

Незабаром минає три роки існування Генерал-Губернаторства. Якщо воно вторалося, з завданнями, покладеними на нього, то за це треба дякувати праці німецьких урядовців, які в усіх адміністративних галузях виявили найвищі зразки виконання свого обов'язку. Але тоді, як тут пошта в своєрідних умовах її служби працює приблизно з 15 відсотками німецького персоналу, то на східній залізниці на службі перебувають ледве 8 відсотків німців: щодо фінансової справи, то її тримає в порядку не більше, як один відсоток німецького персоналу. Це є доказ з'ятности німецьких урядовців, а також їхньої готовости нести відповідальність та їхньої творчої сили. Як у Генерал-Губернаторстві, так і в усіх нових областях урядовці опановують поставлену мету, виконуючи свої завдання.

Зацікавлений земляк спитає тепер, чи можливий приїзд до певних місць, які знаходяться в певному числі області, коли ще не встановлено певне число безпечних місць. Відповідь на це питання можна дати тільки в загальних рисах. Приїзд до певних місць, особливо на залізниці, буде можливий тільки тоді, коли буде встановлено, що в цих місцях є можливість для перебування. Приїзд до цих місць буде можливий тільки тоді, коли буде встановлено, що в цих місцях є можливість для перебування. Приїзд до цих місць буде можливий тільки тоді, коли буде встановлено, що в цих місцях є можливість для перебування.

АНГЛІЙСЬКИЙ НИЩИЛЬНИК „БЛИН"

Амстердам. До повідомлення британського адміралтейства про втрату нищильника „Блин" додатково передають, що цей нищильник був озброєний 10 сантиметровими гарматами. Його ширина 27 вузлів, а водотяг 1200 тонн.

Заяви Стендлея

БЕРЛІН. Посланик ПАСШ в Совєтському союзі Стендлей, повернувшись до Москви, заявив, що транспортування зброї з Північної Америки для совєтського фронту є надзвичайно важкою проблемою. Після тривалих перетоків з Стендлей далі, що, не дивлячись на наявність певних американських озброєнь, вики все ще не прямий акції

МУЗИЧНИЙ БЕРЛІН

Рано писати про сезон взагалі, бо назва ця є для Берліна зовсім умовною і не відповідає нашому тлумаченню цього слова. Цього року ще й тому, що не все багатство проявів музичного життя є неминучим. Досі ще не було ні одного дня менше 3 концертів, середня цифра 7—10; в деякі дні до того 15—20. До того ще додано 4 опери. Фізично неможливо відвідати навіть найцікавіше. До цього ще треба додати труднощі з квитками.

Філармонійний залі не знають попередження. Квитків продаються лише стільки, скільки є місць. Але не бувають ніколи порожніми, бо завжди кожній програмі є щось особливе. Німецький слухач часто йде слухати не якогось відомого співака, а твір. При цьому ставленні, артист-музикант опиняється в принципово змінених умовах. Що — основним питанням, а не — не виникає в слухача, добовувань, бо самий вибір для берлінську естраду вже говорить про певну кваліфікацію артиста.

Отже — будь-що, в великій мірі, є справа традиції. Виконання ораторій Баха були колись чимось особливим — так по- ніхто не вважав це вже не бути. Дуже характерним є в німецькому музичному житті є виконання цих циклів. Скажімо концерти скрипкових Бетговена (Альма Мо- та Едвард Ердман), Бранденбурзьких кон- Баха (камерний ор- Гевандгазуз), всі кан- Баха (Берлінська Кан-), — все це є постійним основним в програмах Серйозна і склад- музика становить основу грамів. Навіть виступи опери побудовані основному на камерному ертуарі. Концертове ви- оперних арій займає рівняно менше місце ше того, кожен з соліс- вважає для себе почес- виконати першому з обмеженим і роками репертуаром. виступання музиканти, репер- якого побу- ований на року повторюваних (хоч дуже добре) творах, неможливим. В цен- уваги стоїть не нико- , а твори — музика.

Як — було найбільшою подівакою. Стиль чисто ований, побудований на ності, не існує тут Для всього, навіть симфонічних оркестрів, на певна камерність виконання. Глібівна ки й почуття визначають масштаб виконавця і його успіх. Дуже велику увагу звертають виконавці на деталі. Тонкощі їх проробки здаються часто недосяжними. Правда, інколи це призводить і до нещирої стилізації, до розчинення змісту в деталях. Надто багато розуму — теж вадить музиці-мистецтву, насамперед, почуття. Але це вже питання обдарованости. Не можна вимагати від кожного з тисячі виконавців, що протягом року виступають у Берліні — бути всім геніями. Ні, і не про це треба говорити, окреслюючи рівень культури. В Росії зустрічали ми багатьох дійсно талановитих музик, але рівень культури цих найвидатніших ледве чи сягав середнього рівня німецького виконавця. Перш-рядні таланти і ті позначені були певним варваризмом. Причину цього слід шукати в тому, що справжнє обличчя німецької музики було невідоме і ми позбавлені були його впливу. Репрезентантами німецького мистецтва виступали жиди, що паразитували на німецькому мистецтві, стиль виконання яких і створював наше уявлення про зіхід. Нині німецьке мистецтво живе німецьким духом і дивним стає глибина помилки нашого уявлення.

Неможливо зупинятися на окремих виконавцях, але кілька імен треба зазначити. В повному розквіті свого таланту знайомий нам Кулен-камф, продовжує свою музичну діяльність Вільгельм Бакгауз, що го тював колись і в Києві. Проте, є й невідомі нам імена, але такі, яких треба знати. Це представники нового німецького стилю виконання, глибокого і простого, стилю, який примушує слухача забувати про наявність в залі самого виконавця, а лиш слухати всевладну музику. Це піяніст Едвін Фішер і молодий челіст Тибор де Махуля. Літній Фішер і юнакуватий Махуля символізують собою початок і дальший розвиток живого духу і німецької музики. Грають повна чисто музичного почуття — більше, власне, нічого й сказати. Про таку музику мріяв Шуман. З чужинецьких музик подібного типу слід згадати арфіста Магістретті і блискучого скрипача Чіларіо.

Незрівняна висота численних берлінських камерних оркестрів, оперних і, насамперед, оркестрів Великої опери і Фільгармонії. З явленням про симфонічне життя Берліна — нерозр вне ім'я Фуртвенглера — найбільшого диригента сучасної Німеччини. Слухати Берлінську фільгармонічну оркестру під орудою Фуртвенглера, це справді, можна окреслити лише одним словом — щастя. Крім знаного у нас Кнаппертсбуша, видатну ролю в музичному житті Берліна відограють темпераментний Герберт Караян і більш розсудливий Штайн.

Але найбільше вражіння справляла на нас Берлінська опера. Від німецької оперн чекали ми чудової оркестри великого смаку живопису, гарного вокалу, а зовсім не сподівалися знайти те, що знайшли: дійсний синтез всіх мистецтв в театрі, правдивість якого можна порівняти лише з кращими спектаклями Художнього театру Станіславського. Не відкремити в цих виставах і не надати перевагу чомусь. Не знайти зворушливіше Мадам Баттерфлій, як Ерна Бергер, коли вона стиха плаче і сама себе умовляє перестати, але й господар фанзи настільки правдивий, що і досі живе в вашому уявленні („Моржова" роля в російських театрах!). Збожеволілий від жаху Ірод — Заттлер кричить своє — „забити жінку цю" — саме тоді, коли і в почуттях слухачів огида від почуттєвости Саломеї досягає вищого напруження. І сама Саломея — Чеботарі віртуозна співачка, дивна своєю пластичністю танцюристка і надхненна акторка, що зуміла втілити в постаті жидівської царівни всю огидність, лють і розпустність жидівства. Все це та глибока, як життя правдивість, яка й живе, як саме життя.

Не варто говорити тут такі слова, як „ансамбль", „режисура" — вони мертвлять живе мистецтво.

Феноменом німецького оперового мистецтва став зрозумілий після Майстерзінгерів. Коли на зеленім лузі околиць Нюрнбергу зібрались сотки бюргерів, одягнутих в найкращі святкові ноші, коли прикрасили вони своїми прапорами поміст для майстрів співу, коли заспівали вони „гайль" простому цвецю Заксу за те, що він зумів об'єднати в служінні німецькому мистецтву шляхтича і бюргера, — тоді всі й музики й слухачі відчули одне: Німеччина вже кілька віків розуміє — в мистецтві вищий прояв національного духу і мистецтво й виховує і створює той дух. Змалку й до смерти просякнуте німецьке життя музикою. Весною і влітку — в полі; в затишних залях і по мілонах домівок взимку — лунає німецька музика. Вона формує світогляд німця, вона формує його душу, вона формує й його життя.

Як же не бути їй правдивою?

О. М.

ЧАРИ НІМЕЦЬКОЇ ЗИМИ

Зимою мало не всі області Німеччини покриває глибокий сніг. Мов заворожені, лежать гірські села серед гірських та лісистих околиць. І молодий і старий справляються в усіх можливих родах зимового спорту, — кожний шукає собі відповідного відпочинку й розваги.

Дахи й вулиці вкриті глибоким снігівим покровом. Мороз такий, що аж сніг під ногами рипить, а з дахів звисають довгі бурульки. Тихе село лежить серед засніжених гір, мов заворожене.

Особливо чарівна картина відкривається перед очима зимового спортсмена на вершинах німецьких Альпів. Низько звисають хмари, а невеличкі хатинки повивав сніг. Деколи розірветься хмарна повилока, і крізь неї бризнуть золоті промені сонця на чарівне царство засніжених гір.

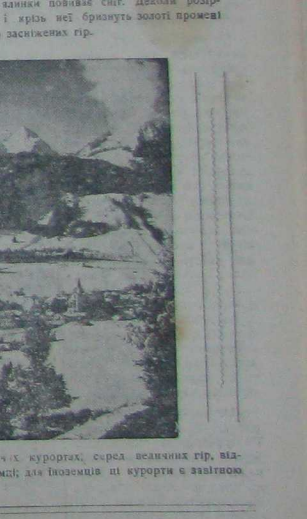

В цих чудових зимових курортах, серед величних гір, відпочивають не тільки німці; для іноземців ці курорти є бажаною метою.

„В житті далеко краще тимчасово за якенебудь діло не братись, ніж почати його погано чи не закінчити".

АДОЛЬФ ГІТЛЕР.

ЛЕОНІД ГЛІБОВ

(1827—1893)

Леонід Іванович Глібов почав свою літературну діяльність в 50-х роках минулого сторіччя. Найбільше вславився він своїми байками і смішно можна сказати, що він є найпопулярнішим серед байкарів.

Також писав Глібов і ліричні пісні. Кращі поезії його пройняті такою теплотою почувань і щирим дріямом, якого не можна дромінути без зворушення. Всі, мабуть, знають чудовий малюнок Глібова „Стоїть гора високая" з журливим акордом:

„А молодість не вернеться,
Не вернеться вона..."

Таким же щирим і проникливим лірізмом чутливого серця перейнято й інші його поезії, „Nocturno", або „Вечір":

„Чи згадуєш, дівчинонько моя,
Як згадую без тебе я
Той вечір тихий над водою,
Як сумували ми з тобою,
Що Бог нам доленьки не дав?"

Елегійний смуток у Глібова часто переходить в юмористичні тони, коли поет на все кругом споглядає крізь латідну посмішку, це не мізерний сарказм і ущіплива іронія, — це просто веселий жарт, до прикладу вигаданий, не образливий, не пекучий. Такий, наприклад, характер має півжартовливий, півсерйозний поетичний твір Глібова „Не плач, поет"!

„Не плач, поет! Жалійсь про
все собі самому,
Неси в могильний свій
скижок...
„Він, скажуть, гореньком
не докучав нікому,
Йому хвала, йому вінок".

Крім лірічних пісень Глібов написав велику кількість різних віршованих оповідань, приказок, загадок і відгадок для дітей, і друкував їх на сторінках дитячого „Дзвінка". Діти дуже любили автора, бо він з'ав їхню душу і умів натрапляти на їхні уподобання.

Головну й найцінніщу частину спадщини Глібова складають його байки. Сюжет для своїх байок Глібов найбільше брав з творів інших байкарів, але його байки не механічно зроблений переклад чужих творів, а оригінальна творча робота. Так само вміє він бути оригінальним і в моралі своїх байок, скрізь виступаючи прихильником правди та добра. Правда, просвіта, чесне життя — це звичайна в байках Глібова морзль („Жук і бджола", „Хмельник і лопух"). Поза-звичаючи сюжети, Глібов надавав їм місцевого українського характеру, наближав до місцевого життя. Перед нами виступає типова українська природа в повному розквіті своєї краси:

„В таку у вівса був ставок:
Вода як скло; на дні пісок;
Кругом цвіли волошка та
васильки;
Червона калина там росла,
Під гаєм пасіка була,—
Ну, рай та й тільки!"

Не тільки природа й люди, а й звірі у Глібова мають виразно українське обличчя. Наприклад, „Горлиця і горобець", де горобець — це типовий український жевжик, на все здатний, безтурботний. У байці „Вареники" показані обставини селянського життя, всі розмови, жарти, приказки, все це ніби живцем схоплено в українській хаті.

Безмежна любов до рідного краю пок... ках „Перекоти-дрівка".

У байках Гл... висміював ті ... ли притаманні ... устроєві.

Мова у Гл... чайно багата, ... льодійна; вдало ... звуків автор у... саму думку, ...

„Прийшлося ви... „Немає праці..."

Нум плакать, ... і досі вчиваєте ...

Найкращі ... написав уже ... смертю.

Не витратив ... сил Глібов, і ... його байок ... ний, які він ... ба — найкраща ... ному байкарев...

РОЗРАХУНКИ РУЗВЕЛЬТА ПОМИЛКОВІ

Північно - американці з усіх сил клопочуть про те, щоб нав'язати всьому світові віру в непереможність своєї господарської моці.

Вже рік тому вони, як пророки, розійшлися по всій земній кулі й скрізь проголошують таке пророцтво: „В 1943 році військова збройна промисловість Сполучених Штатів працюватиме на повний хід" і тоді: „Горе тобі, Німеччино! Горе тобі, Європа! Горе тобі, Японія!" Цим старим методом блефу хочуть залякати Європу, підкести мужність боягузливих скептиків і ізвлікателів у власних рядах і в таборі альянтів та втішити самих себе.

Але Німеччина, Європа та Японія, проти яких спрямовано це пророцтво, можуть спокійно зустріти 1943-й рік, бо Північна Америка з усіма її ресурсами ні в якому разі не є „країною необмежених можливостей". Повні передчування, це визнають уже, здається, і деякі далекогляді англійці, які виступають проти американських легкобитів з повною турбот критикою, не говорячи вже про те, що вони бачуть, як останні видурили у них цінні шматки їхньої імперії. З повним недовір'ям ставляться до цього й Совети, які напевно знають, що якби американська промисловість і пішла навіть „повним ходом", то її протистоїть рівноцінна, а то й переважаюча господарська сила, що знаходиться в безумовно вайкращих руках.

От про цю силу й говоритметься тут, а саме — про приріст господарських можливостей, які принесені окупованими східніми областями німецькій збройній промисловості. Тільки про цю частину загальних німецько-європейських потенціальних можливостей і повинна йти мова, щоб лише на цьому прикладі показати помилковість розрахунків, пов'язаних з надією на північно-американську промисловість. Таким чином, залишаються поза увагою всі інші європейські матеріяльні ресурси, притягнуті для військово-господарської мобілізації проти трансатлантичного Заходу, і зовсім замовчується про Японію та її східньозвізійські й тихоокеанські володіння.

Біля двох мільйонів квадратних кілометрів землі з 70 мільйонами людей завойовано німецькими й союзними військами на Сході, до того ж землі з найкращим грунтом, повним аграрних і мінеральних багатств. Одна ця країна накруг дорівнює чверті поверхні Сполучених Штатів. Сімдесят мільйонів чоловік, яких Европа дістала на Сході, відповідають 54 процентам населення Північної Америки, до того ж це є напевно не гірші робітники за американців.

Якщо взяти харчове питання, то виявляється, що примірком, тільки в окупованих східніх областях добувається три чверті тієї кількості пшениці, яку дають америкаські поля, а жита навіть удесятеро більше, ячменю в півтора рази більше, вівса 55 процентів і т. д. Проте ці цифри називані лише мікі іншим, як приклад того, що і в області аграрного сектору Америка має собі противагу значних розмірів в одних тільки окупованих східніх районах. При цьому названою кількістю врожаю мають тут харчуватися тільки 70 мільйонів чоловік, тоді як її може вистачити на 130 мільйонів, так що окуповані східні області в стані прохарчувати ще додатково приблизно 60 мільйонів чоловік населення останньої Европи. Треба далі прийняти, нарешті, до уваги ще й те, що коли ми говоримо про прибутки з окупованого Сходу, то тут йдеться ще не про дійсні можливості, яких може ще тут фактично досягнути при інтенсивному господарюванні, а про досягнення більшовиків, які не цілком використовували грунтові багатства.

Звичайно, Сполучені Штати багаті і північно-американці ловко зуміли заспіяти світ цим багатством. Але ж не треба забувати й того, що вони використовують багатства своєї країни за звичаями висококапіталістичного господарства, за методами хижацької розробки і за спекулятивними принципами. Навпаки, Европа має перевагу вже нарешті організованого господарства, яким охоплені тепер і рівноцінні американськими багатствам високоякісні скарби окупованих східніх областей. В Европі зараз немає більше жодного безробітного, тоді як в Сполучених Штатах їх нараховується ще мільйони. Ті господарські міроприємства, яких давнимдавно вжито Европою, наприклад, збирання утильсировини, розпочинаються зараз і в Америці. Але північно - американці надають їм при цьому хімерного ухилу реклами, коли вони, наприклад, організують грандіозну агітацію за збір... старих почесних шабель. Проте й ця шабельна бразкотня не може похитнути Европу, бо ми вже в стані протипоставити їй переважаючу вагу нікопольської марганцевої руди.

Якось із іншого приводу райхсміністер окупованих східніх областей Альфред Розенберг сказав, що Европа протиставить в майбутньому „дикому Заходу — широкий Схід". Цей поворот ми розпочали вже сьогодні й він спрямований на підсилення нашої збройної промисловости, з коли він (поворот) досягне 180 градусів, то він буде направлений і на підсилення добувачу цивільного населення нашого континенту.

В першу чергу ми можемо використати Схід цілком реально й доцільно тільки для нашої збройної промисловости. Але й це вже не мало ми покладемо на шальку терезів. Статистичні дані про продукцію Советського Союзу в останнє десятиріччя дуже сумнівні. Не дивлячись на свою гігантоманію, більшовики свідомо приховували справжні цифри свого видобутку, щоб не викривати свого грандіозного озброєння. Тому виходило, що Советський Союз виступав у світовій статистиці з порівняно низькими цифровими показниками і, як здавалося, відставав від Сполучених Штатів.

Тепер, коли Німеччина, після окупації найважливіших індустріяльних областей Советського Союзу, одержала можливість узнати дійсні співвідношення, виявляється, що в дійсності СССР був одним із найміцніших конкурентів Сполучених Штатів. Це стосується передусім так званої стратегічної сировини: вугілля, заліза, марганця і нафти. Із усього советського видобутку кам'яного вугілля понад 6 процентів припадає на завойовані у більшовиків області, передусім на Донецький басейн, який, крім того, дає вугілля найкращої якости. Але видобуване в Донецькому басейні вугілля складає накруг четверту частину всієї американської вугільної продукції.

Приблизно таке ж співвідношення має місце й у продукуванні заліза, бо рудні Кривого Рогу й Керчі, що знаходяться зараз в руках німців, дають видобуток, який складає одну третину американського. Щодо так необхідної для сталевого виробництва марганцевої р ди, то Сполучені Штати можуть покрити потребу в ній із своїх ресурсів лише на 4 процента, тоді як Німеччина з придбанням нікопольських марганцевих родовищ перейняла дотепер-рішню советську світову монополію в цьому.

Правда, горе-пророки з того боку „великого ставка"кричать, ніби-то „більшевики так зруйнували свої рудні, заводи й майстерні, що німці не в змозі вже використати їх". Правда, це вірно, що більшевики при своєму відступі багато чого знищили. Але пророки помиляються, гадаючи, що ми сиділи склавши руки. В багатьох місцях продукція досягла вже розміру советського часу, а в деяких місцях скоро перевищить його. Навіть у зоні військових дій уже відбудовується індустріяльна промисловість. В одному великому промисловому центрі, наприклад, уже сьогодні знов працює понад 100.000 чоловік.

Якраз американцям і не слід було б обманювати самих себе, бо ніхто краще за них не знає німецьких організаційних здібностей, бо немало німецьких інженерів, техніків, службовців, учених та інших фахівців брали участь у господарчій розбудові їхнього континенту. Коли ще десяток років тому ці сили прагнули з Німеччини „на той бік", то тепер вони будуть використані для обо-

Сходу.

„Багатий ки" втрати ... ореол. Не ... про те, що ... пи через Атл... го утруднення ... звичних ... бельних ... а головно... діяльність ... них човнів ... жаємо ... для Европи ... кого Заходу ... тепер, коли ... багатими на ... торами блявз...

Е. Кіггель

„D.U.-Z".

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИ...

В місті Охтирці є будинок для безпр... них, в якому налічується 80 дітей. Н... Командування, Районна та Міська Управ... вають всіх можливих у військовий час ... до того, щоб ці діти мали нормальне ... не забезпечення. Але одяг є в недостат... кості, в наслідок чого частина дітей ... віку не може навіть відвідувати школу. ... Управа закликає населення м. Охтирки ... добровільні пожертвування одягом для ... чого будинку і здати його по адрес... штрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий б...

МІСЬКА УПРАВ...

ОБ'ЯВА

В січні місяці населенню м. Охтирки ...ється по продуктових картках:

I категорія білого кольору (дитячі) соли 0... пшона 2...
II „ сірого „ соли 0...
III „ зеленого „ соли 1... пшона 2... картоплі 4...
IV „ червоного „ соли 1... пшона 3... картоплі 5...

Населення м. Охтирки попереджується, ... не взяті продукти по закінченню місяця ... пускатись не будуть.

МІСЬКА УПРАВ...

ОБ'ЯВА

Всім установам, підприємствам, органі... ям міста та району довести до відома ... ників та службовців про те, що виплата ... мог по тимчасовій непрацездатності, на... народжених та похорони по випадку ... трапились в 1942 році, буде перевед... Лікарською Касою до 1 березня 1943 р...

Надалі встановлюється такий термін ... жання допомог:

1. По листках тимчасової непрацездат... з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів.
б) для району на протязі 60 днів.

2. Допомога на новонароджених та ... ни видається в ті ж терміни з дня наро... ня або смерти.

Лікарська Каса
Охтирської Райуп...

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНК...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописа. Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1943 року | № 12 (114)

Рік II

...ЕРИКАНЦІ ...А СТАЛІН

...ношення американців ...СР завжди було дво... ...йни, наприклад, зов... ...розумілі Достоевськ... ...а Толстого, але їх ...а з населенням Со... ...кого Союзу гонитва за ...ими рекордами" та ...ування просторів і ма... ...кількостей. І ті і другі ...али робити по без... ...просторах тисячі ...ктрів, і ті і другі ви... ...ють із фабрик безліч ...ярів,—вони однаково ...майже до астроно... ...их вимірів.

...більшевизм американ... ...ляється, як на цікавий ...мент. СССР від ...ники далеко й громадя... ...країни свободи" цікав... ...до читати про катую... ...я та масові нищення ...о, про творення з 200 ...ового населення од... „колективу".

...ер СССР—американ... ...союзник і американ... ...треба було зайняти ...е становище до нього ...ролося змінити і свої ...ади. Але американці ...и горді й зарозумілі. ...не вважають потрібним ...ке і глибше пізнати ...ь далеких від них на... Вони вірять своїм ча... сам, які разом з радіо... ...ениям мають виключне ...о на творення публіч... ...умки.

...Америці тепер найбіль... „авторитет" у питан... СССР—це малий ру... ...ький журналіст Нікер... ...р. Він був якийсь час ...ССР, кілька разів їздив ...нформаційними цілями ...советських залізницях. ...ому, що вже сліпими й ...окий може бути коро... ...то Нікербокер—для ...канців великий автор... ...т. Ясно, що й Рузь... ...т, підбурюючи амери... ...в до війни, використ... ...вав „досвід" цього ...ажного журналіста. У ...х агітаційних промовах ...рбокер найчорнішими ...ами змальовував нас... ...а перемогти націзму над ...ім. Він уєюди й зав... ...домагався, щоб Аме... ...приступила до війни ...рятування демократії".

...ий погляди на СССР ...рбокер висловив у ...ці під назвою „Чи на... ...ть майбутнє Гітлеро... ...Несправедливо було б ...кати висловлені Нікер... ...ром думки за його осо... ...у справу. Його промо... ...статті до найменших ...ливість погоджуються з

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 26 січня 1943 року

Натиск Советів на всіх участках Східнього фронту перевадився і вчора з усе ростучою навальністю. Але німецькі армії скрізь стійко тримаються проти них.

На Кубані та в області Манича ворожі атаки були відбиті. Ворог був віднинутий далі на схід.

В області Дону і Донця продовжуються жорстокі оборонні бої.

На південний захід від Воронежа ворог перевадить атаки на широкому фронті новопідведеними силами. Вони зупинені місцями в основному відсічним (загороджувальним) вогнем. Бої ще продовжуються. Місцеві атаки Советів під Ржевом і на південь від Великих Лук зазнали поразки.

Також і на південь від Ладозького озера відновлені ворожі атаки Советів з танками в авангарді розбиті після жорстоких боїв.

В Північній Африці діяльність розвідувальних військ. В Тунісі відбито назад втрачений було в попередні дні простір. Втрати ворога за час з 18-го по 24 січня складають 4.000 полонених, 21 броневик, 34 гармати, 200 автомашин, понад 100 кулеметів і численний інший військовий матеріял.

На голляндському узбережжі під час безрезультатного у військовому відношенні денного нальоту ворог втратив 4 бомбовика. Важкі німецькі бойові літаки бомбардували вдень одну місцевість на південному березі Англії з добрим успіхом.

політичними поглядами Рузвельта. Рузвельтові розмови коло каміну та Нікербокерова політична передовиця різняться тільки тоном, але не змістом. На Нікербокерову книжку варто звернути увагу тому, що хоч він і не авторитетний американський політик, зате поважний представник північно-американської опінії. Суть книжки—це міркування про риск постачання Америкою зброї Советам. Нікербокер гадає, що перемога Гітлера над СССР була б небезпечною, бо тоді б зброя, яку постачає більшевикам Америка, попала б у німецькі руки. Але, на його думку, було б іще гірше, коли б завдяки англо-американській допомозі переміг Сталін.

Нікербокер розвиває такий характеристичний малюнок:

Коли б Сталін переміг на Сході, то союзники теж могли б здобути перевагу на Заході. Із сходу та заходу маршували б „гарнізони" до Німеччини. Питання було б лише в тому, чи саме війська перші досягнуть столиці. Першим прийшов би до Берлина Сталін, це був би перший (!) успіх більшевиків за двадцять п'ять років. Він досягнув би того, чого не пощастило демократії, а саме—перемоги над Гітлером. Це був би привід до заворушень та безробіття в Европі й до переходу її в обійми комунізму. Тут би вже кінчилися чудесні мрії демократії, а капіталістичний світ, якому Нікербокер ніяк не може відмовити симпатії, був би засуджений на смерть.

Свої міркування Нікербокер резюмує так:

Треба підтримати Сталіна в боротьбі проти Гітлера, бо Сталін—це єдиний поважний военний супротивник Німеччини. Без нього союзники не подолають Держав потрійного пакту. Але ця помічні ні в якому разі не може бути такою, щоб Сталін вийшов з бою єдиним переможцем! Постачати Сталінові військові матеріяли треба тільки в таких розмірах, щоб він не згубив віри в готовність союзників йому помагати, бо, страшивши надію на чужу поміч (сюди належить приїзд Сталіна в Америку), Сталін змушений буде пришвидшити боротьбу. Отже з цього виходить, що комерційний шлюб капіталізму з колективізмом має свої великі вади. На різних сторінках своєї книги Нікербокер цілком одверто каже, що Сталінові не можна довіряти. Довір'я до більшевизму було б найгіршим злочином. Нікербокер клясично формулює відношення Америки до Советського Союзу: „Кожна школа для советсько-російських інтересів—це ритування американських.

Є багато доказів можливости німецької переваги, але ні одного, навіть найменшого доказу — успіху спіхи Черчіль. Рузвельт, Сталін. З думок Нікербокера, тотожних з думками загалу політиків США, можна вивести недвозначний висновок—яку ролю Рузвельт та Черчіль визначили в цій війні більшевизмові. Советський Союз мусить одержувати тільки таку допомогу, щоб міг їм помагати подолати Гітлера, але ні в якому разі не повинен сам стати переможцем. Навпаки, на думку Америки, більшевиків треба цією війною виснажити, щоб кінець кінцем справжніми переможцями з цієї війни вийшли самі американські та англійські капіталісти, бо „всяка шкода для советських інтересів—це ритування американських".

Але... цей рахунок складено без участи Гітлера й переможної армії національ-соціялістичної Німеччини.

НАРОД, ЩО ПРАЦЮЄ, ЗАБЕЗПЕЧУЄ СОБІ МАЙБУТНЄ!

СТАЛІН САМ СОБІ СУПЕРЕЧИТЬ

Промова, яку виголосив Сталін на урочистому засіданні Московського Совета, мусила доказати, що Советський Союз ще має оборонну силу та що його становище, в порівнянні з минулим роком, не погіршало, а скоріше покращало. З цією метою він замовчує поразки Советського Союзу й успіхи ним за брак успіхів звалює на другий фронт. Свої скарги він формулює майже слово в слово так, як і 6-го листопада минулого року. Тоді він сказав: „В чому причина тимчасових невдач Червоної армії? У відсутності другого фронту в Европі. Завдяки цьому німці не мусять розбивати свої сили. Вони мають на Заході всі їхні руки й концентрують всі свої сили на Сході. Наша ж країні доводиться вести цю війну без усякої помочі".

В останній своїй промові Сталін каже: „Головні причини технічних успіхів німців треба шукати в тому, що в Европі й досі немає другого фронту. Через це німці й можуть всі свої вільні резерви кидати на наш фронт і тим досягати вирішальної переваги".

І ось у той час, коли в цьому пункті нічого не змінилося, дальша частина його промови містить дивовижні суперечності. Якщо Сталін заявляє тепер, що німецький похід не можна порівнята з походом Наполеона, то він забуває, що він з приводу цього казав у своїй промові по радіо 3-го липня 1941 року. Він же сам перший порівнював тоді цей похід з 1812 роком і дав тим советській пропаганді тему, яку вона перевертала на всі боки.

Про матеріяльну допомогу від союзників він у своїй промові згадує дуже обережно, а у своєму наказі з 1-го травня 1942 року уважав за потрібне згадати. Тоді він писав: „Англія і США здіймають нам допомогу, що з кожним днем ростиме". Цілком зрозуміло, чому він цим разом не пророкує вже, що 1942-й рік буде добою „остаточного знищення" гітлеризму.

Особливої уваги заслуговує та частина його промови, в якій він стверджує ці-лі, що їх переслідують у війні Англія, США та Советський Союз. Змальовуючи райську ідилію, яку бажав би поширити на всю Европу, Сталін робить це

РОЗРАХУНКИ РУЗВЕЛЬТА ПОМИЛКОВІ

Північно - американці з усіх сил клопочуть про те, щоб нав'язати всьому світові віру в непереможність своєї господарської моці.

Вже рік тому вони, як пророки, розбещували по всій земній кулі й скрізь про-голошують таке пророцтво: „В 1943 році військова й озброєна промисловість Сполучених Штатів працюватиме на повний хід" і тоді: „Горе тобі, Німеччино! Горе тобі, Європа! Горе тобі, Японіє!" Цим старим методом блефу хочуть залякати Європу, підкести мужність довгобоязливих скептиків і завоювати у власних рядах і в таборі альянтів та втішити самих себе.

Але Німеччина, Європа та Японія, проти яких спрямовано це пророцтво, можуть спокійно зустріти 1943-й рік, бо Північна Америка з усіма її ресурсами ні в якому разі не є „країною необмежених можливостей". Повні передчувань, це визнають уже, здається, і деякі далекогляді англійці, які виступають проти американських легкодухів з новою турботою критикою, не говорячи вже про те, що вони бачуть, як останні виду-рили у них цінні шматки їхньої імперії. З повним недовір'ям ставляться до цього й Совєти, які напевно знають, що якби американська промисловість і пішла навіть „повним ходом", то їй протистоїть рівноцінна, а то й переважаюча господарська сила, що знаходиться в безумовно найкращих руках.

От про цю силу й говоритиметься тут, а саме— про приріст господарських можливостей, які принесені окупованими східніми областями німецької збройної промисловості. Тільки про цю частину загальних німецько-європейських потенціальних можливостей і повинна йти мова, щоб лише на цьому прикладі показати помилковість розрахунків, пов'язаних з надією на північно-американську промисловість. Таким чином, залишаються поза увагою всі інші європейські матеріяльні ресурси, притягнуті для військово-господарської мобілізації проти трансатлантичного Заходу, і зовсім замовчується про Японію та її східньоазійські й тихоокеанські володіння.

Біля двох мільйонів квадратних кілометрів землі з 70 мільйонами людей завойовано німецькими й союзними військами на Сході, до того ж землі з найкращим ґрунтом, повним аграрних і мінеральних багатств. Одна ця країна накруг дорівнює чверті поверхні Сполучених Штатів. Сімдесят мільйонів чоловік, яких Європа дістала на Сході, відповідають 54 процентам населення Північної Америки, до того ж це є напевно не гірші робітники за американців.

Якщо взяти харчове питання, то виявляється, що, приміром, тільки в окупованих східніх областях добувається три чверті тієї кількості пшениці, яку дають американські поля, а жита навіть удесятеро більше, ячменю в півтора рази більше, вівса 55 процентів і т. д. Проте ці цифри називані лише між іншим, як приклад того, що і в області аграрного сектору Америка має собі противагу у значних розмірів в одних тільки окупованих східніх районах. При цьому названою кількістю прожаю мають тут харчуватися тільки 70 мільйонів чоловік, тоді як її може вистачити на 130 мільйонів, так що окуповані східні області в стані прохарчувати ще додатково приблизно 60 мільйонів чоловік населення останньої Європи. Треба далі прийняти, нарешті, до уваги ще й те, що коли ми говоримо про прибутки з окупованого Сходу, то тут йдеться ще не про дійсні можливості, яких може в тут фактично досягнути при інтенсивному господарюванні, а про досягнення більшовиків, які не цілком використовували ґрунтові багатства.

Звичайно, Сполучені Штати багаті і північно-американці ловко зуміли заслінити світ цим багатством. Але ж не треба забувати й того, що вони використовують багатства своєї країни за звичаями високо-капіталістичного господарства, за методами хижацької розробки і за спекулятивними принципами. Навпаки, Європа має перевагу вже нарешті організовано-го господарства, яким охоплені тепер і рівноцінні американськими багатствам високоварістні скарби окупованих східніх областей. В Європі зараз немає більше жодного безробітного, тоді як в Сполучених Штатах їх нараховується ще мільйони. Ті господарські мірроприємства, яких давнимдавно вжито Європою, наприклад, збирання утильсировини, розпочинаються зараз і в Америці. Але північно - американці надають їм при цьому химерного ухилу реклами, коли вони, наприклад, організують грандіозну агітацію за збір... старих почесних шабель. Проте й ця шабельна брязкотня не може похитнути Європу, бо ми вже в стані протипоставити їй переважаючу вагу нікопольського марганцевої руди.

Якось із іншого приводу райхсміністер окупованих східніх областей Альфред Розенберг сказав, що Європа протиставить в майбутньому „дикому Заходу — широкий Схід". Цей поворот ми розпочали вже сьогодні й він спрямований на підсилення нашої збройної промисловости, а коли він (поворот) досягне 180 градусів, то він буде направлений і на підсилення добробуту цивільного населення нашого континенту.

В першу чергу ми можемо використати Схід цілком реально й доцільно тільки для нашої збройної промисловости. Але й це вже не мало ми покладемо на шальку терезів. Статистичні цифри про продукцію Советського Союзу в останнє десятиріччя дуже сумніваї. Не дивлячись на свою гігантоманію, большевики свідомо приховували справжні цифри свого видобутку, щоб не викривати свого справдішнього озброєння. Тому виходило, що Советський Союз виступав у світовій статистиці з порівняно низькими цифровими показниками і, як здавалося, відставав від Сполучених Штатів.

Тепер, коли Німеччина, після окупації найважливіших індустріяльних областей Советського Союзу, одержала можливість узнати дійсні співвідношення, виявляється, що в дійсності СССР був одним із найменших конкурентів Сполучених Штатів. Це стосується передусім так званої стратегічної сировини: вугілля, заліза, марганця і нафти. Із усього советського видобутку кам'яного вугілля понад 6 процентів припадає на завойовані у большевиків області, передусім на Донецький басейн, який, крім того, дає вугілля найкращої якости. Але видобуване в Донецькому басейні вугілля складає навіть четверту частину всієї американської вугільної продукції.

Приблизно таке ж співвідношення має місце й у продукуванні заліза, бо рудні Кривого Рогу й Керчі, що знаходяться зараз в руках німців, дають видобуток, який складає одну третину американського. Щодо так необхідної для сталевого виробництва марганцевої руди, то Сполучені Штати можуть покрити потребу в ній із своїх ресурсів лише на 4 процента, тоді як Німеччина з придбанням нікопольських марганцевих родовищ перейняла дотепер-ішню советську світову монополію в цьому.

Правда, горе-пророки з того боку „великого ставка "кричать, ніби-то „большевики так зруйнували свої рудні, заводи й мастерні, що німці не в змозі вже використати їх". Правда, це вірно, що большевики при своєму відступі багато чого знищили. Але пророки помиляються, гадаючи, що ми сиділи склавши руки. В багатьох місцях продукція досягла вже розміру советського часу, а в деяких місцях скоро перевищить його. Навіть у зоні військових дій уже відбудовується індустріяльна промисловість. В одному великому промисловому центрі, наприклад, уже сьогодні знов працює понад 100.000 чоловік.

Якраз американцям і не слід було б обманювати самих себе, бо ніхто краще за них не знає німецьких організаційних здібностей, бо немало німецьких інженерів, техніків, службовців, учених та інших фахівців брали участь у господарчій розбудові їхнього континенту. Коли ще десяток років тому ці сили прагнули з Німеччини „на той бік", то тепер вони будуть використані для обслуговування Сходу.

„Багатий успіх" американських втрат у Тихому океані. Не говорячи вже про те, що перемога через атлантичні утруднення звичайно всіму воюючому коаліційному військові, а головне — перевага німецької дільності німецьких підводних човнів, — ще не є жалезо того, що Америка, коли вона почне воювати на Європейському Заході, коли вона висадить свої армії, коли вона буде змушена вести наземну війну проти німецьких армій, — що тоді вона буде мати „багатий успіх". Цей успіх буде, коли він настане, тільки тоді, коли американські армії будуть знищені німецькими військами.

Е. Кікгофер

„D.U.-Z".

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИРКИ

В місті Охтирці є будинок для безробітних, в якому налічується 80 дітей. Міська Управа Командування, Районна та Міська Управа зобов'язують всіх можливих у військовий час господарів до того, щоб ці діти мали нормальне житло, харчування та не забезпечення. Але одяг є в недостатній кількості, в наслідок чого частина дітей не може з'явитися в школу. Управа закликає населення м. Охтирки прийти на допомогу цим дітям, і ті і другі вийдуть на вулиці. Всякі добровільні пожертвування одягом для цих дітей можна здавати із фабрик безплатно до будинку і здати його по адресі: вул. Ленінградської (Сумська вул.) № 37, дитячий будинок для безробітних дітей.

МІСЬКА УПРАВА

ОБ'ЯВА

В січні місяці населенню м. Охтирки видається по продуктових карточках:

І категорія білого кольору (дитячі) солі 0,4 кг., пшона 2 кг.

II „ сірого „ солі 0,4 кг.

III „ зеленого „ солі 1,2 кг., пшона 2,5 кг., картоплі 4,5 кг.

IV „ червоного „ солі 1,2 кг., пшона 3,5 кг., картоплі 6 кг.

Населення м. Охтирки попереджується, що не взяті продукти по закінченню місяця пропадають і пускатись не будуть.

МІСЬКА УПРАВА

ОБ'ЯВА

Всім установам, підприємствам, організаціям міста та району довести до відома робітників та службовців про те, що вилікувався і може по тимчасовій непрацездатності, на випадок народжених та похорони по випадках, що трапились в 1942 році, буде перевірка. Лікарською Касою до 1 березня 1943 р.

Надалі встановлюється такий термін для видачі допомоги:

1. По листках тимчасової непрацездатності з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів.
б) для району на протязі 60 днів.

2. Допомога на новонароджених та похорони видається в ті ж терміни з дня народження або смерти.

Лікарська Каса
Охтирської Райуправи

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Полов. Дружарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.
Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka
№ 12 (114)
П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1943 року

ЕРИКАНЦІ А СТАЛІН

ношення американців СР завжди було дво-Вони, наприклад, зов-розумів Достоєвсь-а Толстого, але їх для з населенням Со-Союзу гонитва за вими рекордами" та вання просторів і ма-кількістю. І ті і дру-віку не може навіть відвідувати школу. Вжили робити по без-просторах тисячі терів, і ті і другі ви-майже до астроно-вимірів.

більшевизм американ-ються, як на цікавий ремент, СССР від ники далеко й громадя-країни свободи" цік-ало читати про кату-а та масові нищення про творення з 200 ного населення од-„колективу".

дер СССР—американ-союзник і американ-пшона 2,5 кг., картоплі 4,5 кг.

треба було зайняти становище до нього ролося змінити і свої ради. Але американці горді й зарозумілі. не вважають потрібним ке і глибше пізнати сь далеких від них на-Вони вірять своїм ча-сам, які разом з радіо-ениям мають виключне на творення публіч-умки.

Америці тепер найбіль-„авторитет" у питан-СР—це малий ру-кий журналіст Нікерн-Він був якийсь час СР, кілька разів їздив ормаційними цілями советських залізницях. му, що між ними й окий може бути коро-то Нікербокер — для ників великий авто-т. Ясно, що й Рузв підбурюючи амери-до війни, використо-вала „досвід" цього ажного журналіста. У нтиційних промовах рбокер найчорнішими ли змальовував нас перемоги націзму над ніним. Він усюди й зав-помагався, щоб Аме-приступила до війни „рятування демократії". ої погляди на СССР рбокер висловив у кці під назвою „Чи на-рять майбутнє Гітлеро-Несправедливо було б ати висловлені Нікер-ром думки за його осо-у справу. Його промо-ня статті до найменших бливість погоджуються з політичними поглядами Рузвельта. Рузвельтові розмови коло каміну та Нікербокера політична передвиборча риторика тільки тоном, але не змістом. На Нікербокерову книжку варто звернути увагу тому, що хоч він і не авторитетний американський політик, зате поважний представник північно-американської опінії. Суть книжки—це міркування про ризик постачання Америкою зброї Советам. Нікербокер гадає, що перемога Гітлера над СССР була б небезпечною, бо тоді б зброя, яку постачає большевикам Америка, попала б у німецькі руки. Але, на його думку, було б іще гірше, коли б завдяки англо-американській допомозі переміг Сталін.

Нікербокер розвиває такий характеристичний малюнок:

Коли б Сталін переміг на Сході, то союзники теж могли б здобути перевагу на Заході. Із сходу та заходу маршували б „гарнізони" до Німеччини. Питання було б лише в тому, чиї саме війська перші досягнуть столиці. Першим прийшов би до Берліна Сталін, але був би перший (і) успіх більшевиків за двадцять п'ять років. Він досягнув би того, чого не пощастило демократії, а саме—перемоги над Гітлером. Це був би привід до заворушень та безробіття в Европі й до переходу її в обійми комунізму. Тут би вже кінчилися „чудесні мрії демократії, а капіталістичний світ, якому Нікербокер обов'язаний всім за своє вигідне життя, був би за-суджений на смерть.

Свої міркування Нікербокер резюмує так:

Треба підтримати Сталіна в боротьбі проти Гітлера, бо Сталін—це єдиний поважний военний супротивник Німеччини. Без нього союзники не подолають Держав потрійного пакту. Але ця помічь ні в якому разі не може бути такою, щоб Сталін вийшов з бою єдиним переможцем! Постачати Сталінові військові матеріяли треба тільки в таких розмірах, щоб він не згубив віри в готовність союзників йому помагати, бо, стративши надію на чужу помічь (сюди належить неприємний пункт вимог Сталіна про створення другого фронту), Сталін змушений буде припинити боротьбу. Отже з цього випливає, що комерційний шлюб капіталізму з колективізмом має свої великі вади. На різних сторінках своєї книги Нікербокер шлюбом одверто каже, що Сталінові не можна довіряти. Довір'я до большевизму було б найгіршим злочином. Нікербокер кількісно формулює відношення Америки до Советського Союзу: „Кожна шкода для советсько-російських інтересів—це рятування американських.

Є багато доказів можливости німецької переваги, але ні одного, навіть найменшого доказу — успіху спілки Черчіль, Рузвельт, Сталін. З думок Нікербокера, тотожних з думками загалу політиків США, можна вивести недовгий висновок—яку ролю Рузвельт та Черчіль визначили в цій війні большевизмові. Советський Союз мусить одержувати тільки таку допомогу, щоб міг їм помагати подолати Гітлера, але ні в якому разі не повинен сам стати переможцем. Навпаки, на думку Америки, большевиків треба цією війною вишкварити, щоб кінець кінцем справжніми перемогами з цієї війни вийшли самі американські та англійські капіталісти, бо „всяка шкода для советських інтересів— це рятування американських".

Але... цей рахунок складено без участи Гітлера й переможної армії національ-соціялістичної Німеччини.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 26 січня 1943 року

Натиск Советів на всіх участках Східнього фронту переважився і вчора з усе ростучою навальністю. Але німецькі армії скрізь стійко тримаються проти них.

На Кубані та в області Манича воріжі атаки були відбиті. Ворог був відкинутий далі на схід.

В області Дону і Донця продовжуються жорстокі оборонні бої.

На південний захід від Воронежа ворог переважить атаки на широкому фронті новопідведеними силами. Вони зупинені місцями в основному відсічним (загороджувальним) вогнем. Бої ще продовжуються. Місцеві атаки Советів під Ржевом і на південь від Великих Лук зазнали поразки.

Також і на південь від Ладозького озера відновлені ворожі атаки Советів з танками в авангарді розбиті після жорстоких боїв.

В Північній Африці діяльність розвідувальних військ. В Тунісі відбито назад втрачений було в попередні дні простір. Втрати ворога за час з 18-го по 24 січня складають 4.000 полонених, 21 броневик, 34 гармати, 200 автомашин, понад 100 кулеметів і численний інший військовий матеріял.

На голляндському узбережжі під час безрезультатного у військовому відношенні денного нальоту ворог втратив 4 бомбовика. Важні німецькі бойові літаки бомбардували вдень одну місцевість на південному березі Англії з добрим успіхом.

СТАЛІН САМ СОБІ СУПЕРЕЧИТЬ

Промова, яку виголосив Сталін на урочистому засіданні Московського Совета, мусіла доказати, що Советський Союз ще має оборонну силу та що його становище, в порівнянні з минулим роком, не погіршало, а метою він зазначив поразку Советського Союзу й успіхи зброї. Свої сказав він формулює майже слово в слово так, як і 6-го листопада минулого року. Тоді він сказав: „В чому причина тимчасових невдач Червоної армії? У відсутності другого фронту в Європі. Завдяки цьому німці не мусять розбивати свої сили. Вони мають на Заході вільні руки й концентрують всі свої сили на Сході. Нашій же країні доводиться вести цю війну без усякої помочі".

В останній своїй промові Сталін каже: „Головної причини технічних успіхів німців треба шукати в тому, що в Європі й досі немає другого фронту. Через це німці й можуть всі свої вільні резерви кидати на наш фронт і тим досягати вирішальної переваги".

І ось у той час, коли в цьому пункті нічого не змінилося, дальша частина його промови містить дивовижні суперечності. Якщо Сталін заявляє тепер, що німецький похід не можна порівнятн з походом Наполеона, то він забуває, що він з приводу цього казав у своїй промові по радіо 3-го липня 1941 року. Він же сам першій порівнював тоді цей похід з 1812 роком і дав там советський пропаганді тему, яку вона перевертала на всі боки.

Про матеріяльну допомогу від союзників він у своїй промові згадує дуже обережно, а у своєму наказі з 1-го травня 1942 року уважав за потрібне згадати. Тоді він писав: „Англія і США уділяють нам допомогу, що з кожним днем ростиме". Цілком зрозуміло, чому він цим разом не про-рокує вже, що 1942-й рік буде добою „остаточного знищення" гітлеризму.

Особливої уваги заслуговує та частина його промови, в якій він стверджує що-літ, що їх переслідують у війні Англія, США та Советський Союз. Змальовуючи райську ідилію, яку бажав би поширити на всю Европу, Сталін робить це

НАРОД, ЩО ПРАЦЮЄ,
ЗАБЕЗПЕЧУЄ СОБІ МАЙБУТНЄ!

РОЗРАХУНКИ РУЗВЕЛЬТА ПОМИЛКОВІ

Північно - американці з усіх сил клопочуть про те, щоб нав'язати всьому світові віру в непереможність своєї господарської моці.

Вже рік тому вони, як пророки, розміщені по всій земній кулі й скрізь проголошують таке пророцтво: „В 1943 році військова й збройна промисловість Сполучених Штатів працюватиме на повний хід" і тоді „Горе тобі, Німеччино! Горе тобі, Європа! Горе тобі, Японія!" Цим старим методом блефу хочуть залякати Європу, підвести мужність боягузливих скептиків і зволікателів у власних рядах і в таборі альянтів та втішити самих себе.

Але Німеччина, Європа та Японія, проти яких спрямовано це пророцтво, можуть спокійно зустріти 1943-й рік, бо Північна Америка з усіма її ресурсами ні в якому разі не є „країною необмежених можливостей". Далі передчувань, це визнають уже, здається, і деякі далекоглядні англійці, які виступають проти американських легкодухів з повною турбот критикою, не говорячи вже про те, що вони бачуть, як останні видурили у них цінні шматки їхньої імперії. З повним недовір'ям ставляться до цього й Совети, які напевно знають, що якби американська промисловість і мігла навіть „повним ходом", то їй протистоїть рівноцінна, а то й переважаюча господарська сила, що знаходиться в безумовно найкращих руках.

От про цю силу й говоритметься тут, а саме— про приріст господарських можливостей, які принесені окупованими східніми областями німецькій збройній промисловості. Тільки про цю частину загальних німецько-європейських потенціальних можливостей і повинна йти мова, щоб лише на цьому прикладі показати помилковість розрахунків, пов'язаних з надією на північно-американську промисловість. Таким чином, залишається поза увагою всі інші європейські матеріяльні ресурси, притягнуті для військово-господарської мобілізації проти трансатлантичного Заходу, і зовсім замовчується про Японію та її східньоазійські й тихоокеанські володіння.

Біля двох мільйонів квадратних кілометрів землі з 70 мільйонами людей завойовано німецькими й союзними військами на Сході, до того ж землі з найкращим грунтом, повним аграрних і мінеральних багатств. Одна ця країна навкруг дорівнює чверті поверхні Сполучених Штатів. Сидесят мільйонів чоловік, яких Европа дістала на Сході, відповідають 54 процентам населення Північної Америки, до того ж це є напевно не гірші робітники за американців.

Якщо взяти харчове питання, то виявляється, що, примірком, тільки в окупованих східніх областях добувається три чверті тієї кількості пшениці, яку дають американські поля, а жита навіть удесятеро більше, ячменю в півтора рази більше, вівса 55 процентів і т. д. Проте ці цифри навіть лише між іншим, як приклад того, що і в області аграрного сектору Америка має собі противагу значних розмірів в одних тільки окупованих східніх районах. При цьому названою кількістю зрожаю мають тут харчуватися тільки й 70 мільйонів чоловік, тоді як її може вистачити на 130 мільйонів, тож що окуповані східні області в стані прохарчувати ще додатково приблизно 60 мільйонів чоловік населення останньої Европи. Треба далі прийняти, нарешті, до уваги ще й те, що коли ми говоримо про прибутки з окупованого Сходу, то тут йдеться ще не про дійсні можливості, яких може в тут фактично досягнути при інтенсивному господарюванні, а про досягнення більшовиків, які не цілком використовували грунтові багатства.

Звичайно, Сполучені Штати багаті і північно - американці повно зуміли заспокити світ цим багатством. Але ж не треба забувати й того, що вони використовують багатства своєї країни за звичаями висококапіталістичного господарства, за методами хижацької розробки і за спекулятивними принципами. Навпаки, Европа має перевагу вже нарешті організованого господарства, яким окопалені тепер і рівноцінні американські ім багатствам високовартісні скарби окупованих східніх областей. В Европі зараз немає більше жодного безробітного, тоді як в Сполучених Штатах їх нараховується ще мільйони. Ті господарські міроприємства, яких давнимдавно вжито Европою, наприклад, збирання утильсировини, розпочинаються зараз і в Америці. Але північно - американці надають їм при цьому хижерного ухилу реклами, коли вони, наприклад, організують грандіозну агітацію за збір... старих почесних шабель. Проте й ця шабельна бряскотня не може похитнути Европу, бо ми вже в стані протипоставити їй переважаю у вагу нікопольської марганцевої руди.

Якось із іншого приводу райхсміністер окупованих східніх областей Альфред Розенберг сказав, що Европа протиставить в майбутньому „дикому Заходу — широкий Схід". Цей поворот ми розпочали вже сьогодні й він спрямований на підсилення нашої збройної промисловости, а коли він (поворот) досягне 180 градусів, то він буде направлений і на піднесення добробуту цивільного населення нашого континенту.

В першу чергу ми можемо використати Схід цілком реально й доцільно тільки для нашої збройної промисловости. Але й це вже не мало ми покладемо на шальку терезів. Статистичні дані про продукцію Советського Союзу в останнє десятиріччя дуже сумнівні. Не дивлячись на свою гігантоманію, большевики свідомо приховували справжні цифри свого видобутку, щоб не викривати свого грандіозного озброєння. Тому виходило, що Советський Союз виступав у світовій статистиці з порівняно низькими цифровими показниками і, як здавалося, відставав від Сполучених Штатів.

Тепер, коли Німеччина, після окупації найважливіших індустріяльних областей Советського Союзу, одержала можливість узнати дійсні співвідношення, що в дійсності СССР був одним із найміцніших конкурентів Сполучених Штатів. Це стосується передусім так званої стратегічної сировини: вугілля, заліза, марганця і нафти. Із усього советського видобутку кам'яного вугілля понад 6 процентів припадає на завойовані у большевиків області, передусім на Донецький басейн, який, крім того, дає вугілля найкращої якости. Але видобуване в Донецькому басейні вугілля складає навкруг четверту частину всієї американської вугільної продукції.

Приблизно таке ж співвідношення має місце й у продукуванні заліза, бо рудні Кривого Рогу й Керчі, що знаходяться зараз в руках німців, дають видобуток, який складає одну третину американського. Щодо так необхідної для сталевого виробництва марганцевої р ди, то Сполучені Штати можуть покрити потребу в ній із своїх ресурсів лише на 4 процента, тоді як Німеччина з придбанням нікопольських марганцевих родовищ перейняла дотепер більшу советську світову монополію в цьому.

Правда, горе-пророки з того боку „великого ставка" кричать, ніби-то „большевики так зруйнували свої рудні, заводи й майстерні, що німці не в змозі вже використати їх". Правда, це вірно, що большевики при своєму відступі багато чого знищили. Але пророки помиляються, гадаючи, що ми сиділи склавши руки. В багатьох місцях продукція досягла вже розміру советського часу, а в деяких місцях скоро перевищить його. Навіть у зоні військових дій уже відбудовується індустріяльна промисловість. В одному великому промисловому центрі, наприклад, уже сьогодні знов працює понад 100.000 чоловік.

Якраз американцям і не слід було б обманювати самих себе, бо ніхто краще за них не знає німецьких організаційних здібностей, бо немало німецьких інженерів, техніків, службовців, учених та інших фахівців брали участь у господарчій розбудові їхнього континенту. Коли ще десяток років тому ці сили прагнули з Німеччини „на той бік", то тепер вони будуть використані для роб... Сходу.

„Багатий ... ки" втратив ... ореол. Не ... про те, що ... пи через ... го утруднен... звичних ко... вельних ... а головне ... діяльність ... них новин... жаємо від... Европи. Д... кого Заход... тепер, коли ... багатими на ... торами ...

Е. Кікгер...

„D.U.-Z".

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИ...

В місті Охтирці є будинок для безпр... них, в якому налічується 80 дітей. ... Командування, Районна та Міська Управ... вають всіх можливих у військовий час ... до того, щоб ці діти мали нормальне ... не забезпечення. Але одягом в недостатній ... кості, в наслідок чого частина дітей опин... віку не може навіть відвідувати школу. ... Управа закликає населення м. Охтирки ... добровільні пожертвування одягом для ... чого будинку і здати його по адресі: ... штрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий бу...

МІСЬКА УПРАВ...

ОБ'ЯВА

В січні місяці населенню м. Охтир... ється по продуктових картках:

І категорія білого кольору (дитячі) соли 0... пшона 2...

II „ сірого „ соли 0...

III „ зеленого „ соли 1... пшона 2... картоплі 4...

IV „ червоного „ соли 1... пшона 3... картоплі 5...

Населення м. Охтирки попереджується ... не їзяті продукти по закінченню місяця ... пускатись не будуть.

МІСЬКА УПРАВ...

ОБ'ЯВА

Всім установам, підприємствам, органі... ям міста та району довести до відома р... ників та службовців про те, що виплата ... мог по тимчасовій непрацездатності, на ... народжених та похорони по випадках ... трапились в 1942 році, буде переведе... Лікарською Касою до 1 березня 1943 р...

Надалі встановлюється такий термін ...жання допомог:

1. По листках тимчасової непрацездат... з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів.

б) для району на протязі 60 днів.

2. Допомога на новонароджених та по... ни видається в ті ж терміни з дня народ... ня або смерти.

Лікарська Каса
Охтирської Райуправ...

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНК...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

№ 12 (114)

П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1943 року

...ЕРИКАНЦІ ...А СТАЛІН

...ношення американців ...СР завжди було дво... Вони, наприклад, зов... розуміли Достоєвськ... Толстого, але їх ... ського Союзу гонитва за ... рекордами" та ... споруження просторів і ма... кількостей. І ті й дру... робити по без... просторах тисячі ... ктів, і ті й другі ви... ють із фабрик безліч ... рів,—вони однаково ... майже до астроно... їх вимірів.

...більшевизм американ... являться, як на цікавий ...еримент. СССР від ...ики далеко й громадя... України свободи" ціка... ...ало читати про кату... ...та масові нищення ...про творення з 200 ...нного населення од... „колективу".

...пер СССР—американ... ...союзник і американ... ...треба було зайняти ...е становище до нього ...ведося змінити і свої ...ди. Але американці ...горді й зарозумілі. ...е вважають потрібним ...е і глибше пізнати ...сь далекий від них на... ...Вони вірять своїм ча... ...сам, які разом з радіо... ...ників мають виключне ...о на творення публіч... ...думки.

...Америці тепер найбіль... „авторитет" у питан... СССР—це малий ру... ський журналіст Нікер... ...р. Він був якийсь час ...СР, кілька разів їздив ...інформаційними ...советських залізницях. ...му, що між спінами й ...сокий може бути коро... ...то Нікербокер—для ...риканців великий авто... ...ст. Ясно, що й Рус... ...т, підбуруючи амери... ...ів до війни, використ... ...ував „досвід" цього ...ожного журналіста. У ...ів агітаційних промовах ...рбокер найчорнішими ...ами змальовував нас... ...и перемогти націзму над ...ним. Він усюди й зав... ...домагався, щоб Аме... ...приступила до війни ...рятування демократії". ...ві погляди на СССР ...рбокер висловив у ...ші під назвою „Чи на... ...майбутнє Гітлеро... Несправедливо було б ...вати висловлені Нікер... ...ром думки за його осо... ...у справу. Його промо... ...статті до найменших ...ривань погоджуються з ...політичними поглядами Рузвельта. Рузвельтові розмови коло каміну та Нікербокера політична передовиця різняться тільки тоном, але не змістом. На Нікербокерову книжку варто звернути увагу тому, що хоч він і не авторитетний американський політик, зате поважний представник північно-американської опінії. Суть книжки—це міркування про риск постачання Америкою зброї Советам. Нікербокер гадає, що перемога Гітлера над СССР була б небезпечною, бо тоді б зброя, яку постачає большевикам Америка, попала б у німецькі руки. Але, на його думку, було б іще гірше, коли б завдяки англо-американській допомозі переміг Сталін.

Нікербокер розвиває такий характеристичний малюнок:

Коли б Сталін переміг на Сході, то союзники теж могли б здобути перевагу на Заході. Із сходу та заходу марширували б „гарнізони" до Німеччини. Питання було б лише в тому, чиї саме військова перші досягнуть столиці. Першим прийшов би до Берліна Сталін, це був би перший (і) успіх большевиків за двадцять п'ять років. Він досягнув би того, чого не пощастило демократії, а саме—перемоги над Гітлером. Це був би привід до заворушень та безробіття в Европі й до переходу її в обіймах комунізму. Тут би вже кінчилися чудесні мрії демократії, а капіталістичний світ, якому Нікербокер обов'язаний всім за своє вигідне життя, був би засуджений на смерть.

Свої міркування Нікербокер резюмує так:

Треба підтримати Сталіна в боротьбі проти Гітлера, бо Сталін—це єдиний поважний воєнний супротивник Німеччини. Без нього союзники не подолають Держав потрійного пакту. Але ця помічь ні в якому разі не може бути такою, щоб Сталін вийшов з бою єдиним переможцем! Постачати Сталінові військові матеріяли треба тільки в таких розмірах, щоб він не згубив віри в готовність союзників йому помагати, бо, страчивши надію на чужу помічь (сюди належить неприємний пункт вимог Сталіна про створення другого фронту), Сталін змушений буде пришвити боротьбу. Отже з цього виходить, що комерційний шлюб капіталізму з колективізмом має свої великі вади. На різних сторінках своєї книги Нікербокер цілком одверто каже, що Сталінові не можна довіряти. Довір'я до большевизму було б найгіршим злочином. Нікербокер клясично формулює відношення Америки до Советського Союзу: „Кожна школа для советсько-російських інтересів—це ратування американських.

Є багато доказів можливости німецької переваги, але ні одного, навіть найменшого доказу — успіху спілки Черчіль, Рузвельт, Сталін. З думок Нікербокера, тотожних з думками загалу політиків США, можна вивести недвозначний висновок—яку ролю Рузвельт та Черчіль визначили в цій війні большевизмові. Советський Союз мусить одержувати тільки таку допомогу, щоб міг їм помагати подолати Гітлера, але ні в якому разі не повинен сам стати переможцем. Навпаки, на думку Америки, большевиків треба щею війною виснажити, щоб кінець кінцем справжніми переможцями з цієї війни вийшли самі американські та англійські капіталісти, бо „всяка школа для советських інтересів—це ратування американських".

Але... цей рахунок склеєно без участи Гітлера й переможної армії національно-соціялістичної Німеччини.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 26 січня 1943 року

Натиск Советів на всіх участках Східнього фронту перевадився і вчора з усе ростучою навальністю. Але німецькі армії скрізь стійко тримаються проти них.

На Кубані та в області Манича ворожі атаки були відбиті. Ворог був відкинутий далі на схід.

В області Дону і Донця продовжуються жорстокі оборонні бої.

На південний захід від Воронежа ворог переводить атаки на широкому фронті новопідведеними силами. Вони зупинені місцями в основному відсічним (загороджувальним) вогнем. Бої ще продовжуються. Місцеві атаки Советів під Ржевом і на південь від Великих Лук зазнали поразки.

Також і на південь від Ладозького озера відновлені ворожі атаки Советів з танками в авангарді розбиті після жорстоких боїв.

В Північній Африці діяльність розвідувальних військ. В Тунісі відбито назад втрачений було в попередні дні простір. Втрати ворога за час з 18-го по 24 січня складають 4.000 полонених, 21 броневик. 34 гармати, 200 автомашин. понад 100 кулеметів і численний інший військовий матеріял.

На голляндському узбережжі під час безрезультатного у військовому відношенні денного нальоту ворог втратив 4 бомбовика. Важкі німецькі бойові літаки бомбардували вдень одну місцевість на південному березі Англії з добрим успіхом.

СТАЛІН САМ СОБІ СУПЕРЕЧИТЬ

Промова, яку виголосив Сталін на урочистому засіданні Московського Совета, мусіла доказати, що Советський Союз ще має оборонину силу та що його становище, в порівнянні з минулим роком, не погіршало, а скоріше покращало. З цією метою він незаперечує поразки Советського Союзу й усю вину за брак успіхів звалює на другий фронт. Свої сказ... рги він формулює майже слово в слово так, як і 6-го ... листопада минулого року. Тоді він сказав: „В чому ... причина тимчасових невдач Червоної армії? У відсутності другого фронту в Европі. Завдяки цьому німці не мусять розбивати свої сили. Вони мають на Заході вільні руки й концентрують всі свої сили на Сході. Нашій же країні доводиться вести цю війну без усякої помочі".

В останній своїй промові Сталін каже: „Головної причини технічних успіхів німців треба шукати в тому, що в Европі й досі немає другого фронту. Через це німці й можуть всі свої вільні резерви кидати на наш фронт і тим досягати вирішальної переваги".

І ось у той час, коли в цьому пункті нічого не змінилося, дальша частина його промови містить дивовижні суперечності. Якщо Сталін заявляє тепер, що німецький похід не можна порівнять з походом Наполеона, то він забуває, що він з приводу цього казав у своїй промові по радіо 3-го липня 1941 року. Він же сам перший порівнював тоді цей похід з 1812 роком і дав тим советській пропаганді тему, яку вона перевертала на всі боки.

Про матеріяльну допомогу від союзників він у своїй промові згадує дуже обережно, а у своєму наказі з 1-го травня 1942 року уважав за потрібне згадати. Тоді він писав: „Англія і США здійснять нам допомогу, що з кожним днем ростиме". Цілком зрозуміло, чому він цим разом не пророкує вже, що 1942-й рік буде добою „остаточного знищення" гітлеризму.

Особливої уваги заслуговує та частина його промови, в якій він стверджує цілі, що їх переслідують у війні Англія, США та Советський Союз. Змальовуючи райську ідилію, яку бажав би поширити на всю Европу, Сталін робить це

НАРОД, ЩО ПРАЦЮЄ,
ЗАБЕЗПЕЧУЄ СОБІ МАЙБУТНЄ!

під виразним впливом високомовних фраз англійської пропаганди: „Програма англо-советсько-американської коаліції передбачає рівноправність усіх націй і недоторканість їхніх територій, визволення всіх поневолених народів і повернення їхніх суверенних прав. Кожний народ матиме право на таку форму національного життя, якої хоче, право на демократичну свободу й на знищення гітлеризму".

Ці демократичні обіцянки-цяцянки можна порівняти з деякими виразами в промові Молотова і порівняння це дуже повчальне. На початку війни поміж Німеччиною та західніми демократіями він казав:

„Керівні кола Англії та Франції стали на захист демократичних прав народів проти гітлеризму. Англійський уряд заявляє, що мета їхньої війни з Німеччиною — не не більш не менш, як „знищення гітлеризму". Під цим ідеологічним пр-пором розпочато війну, що прибрала ще більші розміри і несе ще більшу загрозу європейським народам, ніж попередня світова війна. Змагання за знищення гітлеризму, приховане під фальшивим прапором демократії, — не не тільки безглуздя, а ще й злочин. Справжня причина війни лежить не в тому, що Англія та Франція справді вирішили виступити на оборону демократії. Уряди цих держав безперечно переслідують інші цілі, які з ідеологією не мають нічого спільного. Мотиви ці дуже тверезі і належать до сфери чисто матеріяльних інтересів. Англія та Франція просто бояться втратити своє світове панування, а тому й ведуть проти Німеччини агресивну політику".

Коли ж тепер Сталін виходить із демократичними гаслами, що їх брехливість виявив в цитованому тут уступі Молотов, то це тільки доказує, які брехуни й шахраї самі ці новоявлені „демократи".

ПЕРШИЙ ТАНКОВИЙ БІЙ В ІСТОРІЇ ВІЙНИ

Цього року танк „святкує свій ювілей", якщо можна так висловитися. Двадцять п'ять років тому, а саме 2-го листопада 1917 року вперше в історії воєн біля північно-французького міста Камбре почався бій, в якому взяли участь танки. Там уперше застосовано їх великими частинами, і виконання цілого бойового плану покладено на зброю цього патунку. Англійські танки мали завдання—вигратн бій, проломавши залізну німецьку стіну—лінію Зігфріда. Назва „танковий бій" на сьогодні може й не зовсім влучна, бо в бою біля Камбре танки мав лише той, хто наступав. Тепер танковим боєм ми називаємо змагання, коли ці залізні потвори беруть участь з обох боків. Але й у цьому обмеженому розумінні танковий бій під Камбре це значний етап у новій історії війни.

Спершу вигадано панцерний автомобіль лише для того, щоб він міг переїжджати повз мінно захищені позиції, особливо повз ті, що боронились кулеметами. А з цього вже виникла думка і про такий панцерняк, який міг би рухатися по всякій місцевості. З того й виникла думка зробити гармату на плазунковому автомобілі і захистити його команду панцером. Перші панцерні автомобілі появилися влітку 1916 року, і застосовували їх спершу лише в поодиноких випадках. Треба було ще набути досвіду щодо цієї зброї. Робота моторів була ще не досконална, здібність рухатись незадовільна, а можливість побороювати перешкоди — обмежена. В наступі під Нівелем 1917 року спробували й французи свого щастя з панцерними автомобілями, але тільки на невеличкому секторі фронту—між Раймсом та Шмен де-Дам біля Вері. Із 132-ох панцерних машин, що їх застосували тут французи, 76 загинуло від німецького оборонного вогню. З 75-ти душ команди 180 було вбито й поранено. Німецька артилерія не мала ще тоді спеціяльних набоїв проти панцерів, проте знищила 56 танків. 1917 го року в боях у Фландрії англійці так само застосували були цю зброю, а саме під Вішері—70 танків та 216 на інших секторах фронту. Але не застосування панцерних автомобілів було ще безплянове й не дало англійцям бажаних наслідків.

Невдалий наступ у Фландрії, що коштував англійцям 400.000 бійців і дав мізерний виграш території (дев'ять кілометрів вглиб на фронті в 25 кілометрів), спричинився до того, що англійський командувач—генерал Бінг відмовився від старих методів наступу і виробив план атаки, в якому танки в першу чергу мусіли сприяти успіхові. Головному командувачеві королівського танкового корпусу генералові Елледсові було особисто доручено підготувати наступ. Для нього було вибрано фронт біля Камбре, що найкраще надавався для атаки. Масове застосування танків і несподіваність мусіли забезпечити успіх. Цілий танковий корпус з трьох бригад з 366 танками приготувався до наступу. За танками мусіли йти ев'ять піхотних дивізій і цілий кавалерійський корпус, що складався з п'яти кавалерійських дивізій і мав завдання використати прорив.

Тисячі гармат і сильні відділи літаків почали 20 листопада о 6 год. 45 хв. ранку бомбардування, а за півгодини англійські танки рушили проти німецьких укріплень. Несподіванка вдалася, бо проти такої маси танків не було ніякого захисту на відкритих позиціях. Тільки в деяких місцевостях німці чинили запеклий опір. Поодинокими англійськими танкам пощастилося через декілька годин перейти Шельду. Здавалося, шлях на Камбре був вільний для англійської кавалерії і вже в обід першого дня наступу англійці сподівалися цілковитого успіху. Але кількох хоробрим бійцям однієї німецької дивізії, озброєним кулеметами, пощастило ввечері 20 листопада вирвати успіх у англійців. Хоч англійці й поорвали були німецький фронт щось на 9 кілометрів вглиб на широчині 16 кілометрів, утрзтивши при цьому 4.000 бійців і 49 танків, все ж вони при всіх сприятливих обставинах не досягли стратегічного успіху. Місто Камбре залишилося в німецьких руках. В наступні дні німецький фронт тримався й далі, а 29 листопада німецькі дивізії, не мавши ще тоді для захисту танків, зважилися навіть на щасливий протинаступ і відібрали в англійців більшу завойованої місцевості.

Цей танковий Камбре вперше застосування танків лишій кількості шальше значення ли наступ урагонним огнем що іноді трима ми й тяжкими минуло вже несподіванка степ, що відограє вирішальну роль ких наступах ві року. Німці змі оборону проти найбільших тод розмірів. І хоч бр бре не дав ще б віду щодо цінно все ж він мав с історичне значен часу танк почав почесне місце в тиків і стратегі за наших днів ретворився у зас мілітарного

ЗМАГАННЯ ГІТЛЕРІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Гітлерівська молодь, яка уявляє собою багатомільйонну організацію, включаючи сюди зайнятих в сільськогосподарчих таборах або відряджених на роботи в сільські області, а також відпочиваючих на селі дітей, приймає участь у виготовленні найрізноманітніших іграшок, які вона потім роздає для дітей: це відповідним чином поповнює нестачу іграшок, яка виникла після переключення іграшкової промисловости на потреби війни.

Ці іграшки, свого роду витвори мистецтва, зроблені гітлерівською молодю вдома під час дозвілля.

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК

(1871—1936)

Завжди відчуваєш ніякість і сором за людину, яка всюди розводиться про свої неймовірні заслуги перед людством та пишається талантами, яких зовсім не має. Так було на Україні за совєтських часів. Усюди прославлялись жидівські письменники, галасували газети, журнали та повторні видання книг, а їхні твори нічого спільного не мали з українською літературою, одне тільки жидівське прізвище було вже запорукою того, що автор одержить назву „інженера душ" та чималий гонорар.

В той же час дійсні митці українського художнього слова були навмисне забуті. Візьмемо хоча би одного з них — письменника-новеліста В. Стефаника. Обдарований справжнім талантом Стефанік — співець селянського горя, селянських злиднів на Галичині, був відомий широким масам зовсім мало.

Народився Василь Стефаник в 1871 році у селянській сім'ї в Галичині. Вищу освіту здобув у Віденському й Краківському університетах на медичному факультеті та філософському.

Все своє життя Стефаник присвятив своєму рідному селянству. В своїх творах він подав якраз українську селянського невимовно тяжкого життя, страждання селян-трудівників, які терпіли від гніту польського панства та жидівсько-капіталістичного визиску в 90-х роках минулого сторіччя.

В його невеличких оповіданнях бачимо гострий протест проти селянських пекельних мук і конання в тисках польських капіталістів та жидівства.

З великим мистецьким хистом показує Стефаник шматочки селянського життя.

Ось страждення жінка, що має рани на ногах, бо покалічені, поорані її ноги, і з малою дитиною заробляє шматок хліба на довгому лану, якого і „оком заздріти не можна". („Лан").

Ось стара баба „синя як пуп" у нетопленій хаті, в повній самотині, бо син мусить панську службу справляти, чекає святого вечора на печі, посеред купи дранта („Святий вечір"). Ось нещасний Данило затиснений в економічні лещата несміливо зазирає до панської брами, мріючи про те, щоб продати кому-небудь свою силу, самого себе, бо четверо дітей вимагають їсти.

Тут ми бачимо й глибокі родинні драми, коли невблаганний голод переважає і глушить найсильніші людські почуття.

Батько, везучи безнадійно хвору дочку до лікаря, доходить до хворобу, бо „ліпше вже відвезти на могилу та вивернути та й збутися" („Катруся"). Новій дитині не радий батько, бо „то не люди, а жебраки плодяться", а нещасна мати вмираючи співає дітям передсмертну пісню, „у слабім уриванім голосі виливалася її душа і потихеньку спадала межи діти й цілувала їх по голових" („Кленові листки").

А Гриць Летюнка жучи вже дивитися холодних безритуальних „утопив у річці с вичинку", друга ж лася.

Отже на тлі такого лівого свавілля пан панства та шинкаря відбувається душе гедія стефаниковс

І всю глибоку драму Стефаник на двох-трьох сто такою силою, яскра художньою майстр що перед нами по ний, величний об менника патріота, гутньою зброєю висловив гострий протн капіталістичного ського гніту.

Європейська харчова незалежність

...рювання німецького Міністерства Харчування, ...ерства Харчування, ...ського Баке, в про... статті нового мі... ...ки Німеччини аграрна ...ка" обговорив питан... має велике значен... ...тих країн Східної ...ано-Східної Євро... ...ають залишки сіль... ...господарської продук... ...ня постачання. ...ня Німеччини для цих східних ...ків, плянове підви... ...ської продукції і ма... ...ської продукції. Ад... ...Гітлер у сво... ...ві сказав, що вла... ...ромові сказав, що вла... ...ської сільсько-господарсь... ...ими продуктами Німеччи... ...покриває тільки 83% ...ої потреби і що в ближ... ...ий час ще не можна очі... ...ити 100%-ового задово... ...ння її потреб у сільсько... ...арських продуктах ...ими продуктами власного виро... ...Найближчий співробіт... ...Адольфа Гітлера в ді... ...ві сільсько-господарсь... ...ництве у своїй статті:

Раніш Німеччина, не маю... ...змоги прохарчувати вла... ...населення, сприяла його ...рації. Тепер, щоб ма... ...змогу довозити заморсь... ...харчові продукти, вона ...експортувала свої промис... ...ві вироби. Ці заморські ...ського-господарські про... ...ти, часто з інтенсивних ...сподарств, можна було ...увати дуже дешево, і ...не було раніш вкладан... ...капітал у підвищення ...опейської сільсько-гос... ...арської продукції. На... ...а перша світова війна ...14/18 р.р. не відкрила очей ...дянським політикам на ...питання. І тільки після ...іонал-соціялістичного пе... ...вороту 1933-го року по... ...ли домагатися того, щоб ...рові потреби Європи за... ...довольняти сільсько-господарською продукцією самої Європи і цим дати змогу європейським хліборобським країнам використати свої можливості. Поки Німеччина відповідно не використовувала свого сільського господарства, здавалося неймовірним, щоб Європа стала колинебудь незалежною щодо власного прохарчування. Тому то перехід Німеччини до інтенсивного сільського господарства не був перешкодою, а навпаки—передумовою для поширення та поліпшення хліборобства в європейських хліборобських країнах. Якщо вважати експорт людей за перший, а експорт промислових виробів за другу епоху нової закордонно-господарської історії Німеччини й цілої Європи, то свідоме прямування до незалежности в прохарчуванні Європи можна вважати за третю епоху господарського розвитку нашого континенту. Якщо європейські народи не привітали зразу цей новий напрямок європейського господарського розвитку, то це можна пояснити тим, що вони зовсім безпідставно надавали великого значення участі в закордонній торгівлі. Європейські країни з хліборобською надпродукцією, раніш нібито могли вибирати собі покупців на свої продукти, хоча в дійсності такої змоги не мали, бо не могли конкурувати з тими заморськими конкурентами, що мали менші виробничі видатки. Тільки винятково, коли за морем бував неврожай,—вони могли вигідно продати свої хліборобські продукти по таких цінах, що покривали видатки й давали ще деякий зароблток. Але часто вони не могли продати своїх лишків навіть по зниженіх цінах. Якщо ж збіжжеві лишки бували в областях, що були частинами великих держав, як напр. в Росії, то ті області не сміли продати їх, а мусіли здати на задоволення потреб промислових областей держави, не отримуючи за це компенсації в промислових виробах.

Райхсекретар Бакe у згаданій статті пише, що середньо-європейському сільському господарству треба дати таку структуру, яка була б життєздатна на сотні літ. Далі він пише, що тільки за цієї другої світової війни зрозуміли невідкладність проблеми забезпечення європейських народів прохарчуванням. Осягнути цю мету дуже помогло значне поширення на схід того європейського простору, який мусить забезпечити Європу харчами. Якщо тепер запитаємо, чому досі лишки сільсько-господарських продуктів східньої Європи не йшли в більшій кількості до центральних та північних країн, то відповідь буде така: на шляху стояли політичні та господарські перешкоди. Після вигнання більшовиків на схід придбано для континентального господарства широкі області. Вони продукують тепер не для совєтського імперіялізму, але для західніх країн, які з свого боку своїм постачальникам харчових продуктів можуть дати взамін промислові вироби, яких їм бракує. Ці країни матимуть добру комунікацію „Захід—Схід", брак якої вони досшкульно відчували. Заведенню такої комунікації перешкоджав англо-сакський капітал, щоб держати Європу у своїх руках, як об'єкт визискування.

Советському Союзові бракує хліба та пального

На сторінках советської преси почали з'являтися симптоматичні статейки. Всі вони свідчать про труднощі, що їх тепер переживає господарство Советського Союзу.

Вести війну за сучасних умовин нелегко. Фронт не найрізноманітніші й вимоги, а країна мусить використати всі економічні можливості.

Господарство Советського Союзу переживає не тільки так би мовити звич йні труднощі. З'явилися й нові: маленькі військові зайняли найродючіші край, а тепер СССР стоїть іще й перед грозою катастрофи постачання армій пальним. З цими двома-трьох сторінками советська влада збирається боротися при такою силою, якраз художньою майстр тими способами. Саме що перед нами по присвячено силу статейок ний, величний об з сторінках преси. менника патріота, гутньою зброєю

Як видно, замість втрачених родючих земель Украї вирішено засівати ще ...ваймані простори в тайзі. ...вого часу, коли Сталін ...був „володарем совет-

ської землі", він не зумів організувати збирання необхідних запасів. Та й звідки припасати, коли, в наслідок колгоспного безголов'я зернова продукція буда доведена до мінімума, а все, що щастило витиснути зі зруйнованого села, вивозилося за кордон. Для переведення в життя своїх злочинних планів совєтська влада потребувала чужої валюти. Вже саме це слово сталінські верховоди, за старою звичкою, вимовляють тремтячим голосом.

Так чи інак, але запасів нема. Родючі землі захопили німці,—тому й прихоплять задовольнитися засівами тайги. Бо ж Сталін мусить розуміти, що балачки про „звільнення України червоноармійськими частинами"—це журавель у небі, а земелька в тайзі—синиця в жмені.

Це ще не все. Московське радіо репетує розпачливим голосом: „Ощаджуйте кожну краплю пального!" З усіх заходів советської влади це, мабуть, чи не найрозумніший. Шляхи сполучення вже давно були під загрозою, а тепер, у зв'язку з розвитком наступу німецьких військ на півдні, недалеко вже й до повного припинення постачання нафти з Кавказу. Цілий країні та армії загрожує небезпека лишитися взагалі без пального.

Проти цієї катастрофи, що невблаганно й рішучо наближається, советська влада бореться примітивними способами. „По краплях" не збереш і малої частини того, що дають самі бакінські нафтові джерела, так само як краплями заораної тайги не можна надолужити втрату родючих ланів України. Цим справи не врятуєш! А без хліба та нафти воювати не можна.

РАЙХСМІНІСТР ДР. ГЕББЕЛЬС ПРОМОВЛЯЄ НА ВЕЛИКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ В БЕРЛІНІ

На великій маніфестації берлінських провідників національно-соціялістичного руху райхсміністр Др. Геббельс виступив з великою палкою промовою. По скінченні маніфестації міністр прийняв разом з іншими провідними вождями, що були там присутні, як почесні гості. На знімку бачимо райхсміністра в розмові з раненою сестрою німецького Червоного Хреста.

Нові німецькі мірничі винаходи

Для удосконалення та наукового обґрунтування міряння, за почином німецького винахідника Вершера Сіменса, був заснований Фізично-Технічний Державний Інститут. В його лабораторіях, яких тепер є понад 80 та в яких працює до 150 вчених із своїми помічниками, останнім часом у цій ділянці осягнуто дуже цінні здобутки.

У мурованих льохах фізично-Технічного Державного Інституту є копія першого метра, схованого в Севрі під Парижем. Цей платиново-іридієвий прут схований за міцними замками численних дверей. Але цей метр, із своєю точністю до двох десятитисячних міліметра, вже не задовольняє високих вимог новочасної техніки. Промисловість, а ще більше наукові дослідники вимагають значно вищої докладности. Такої докладности осягається світляно-хвилевим мірильним приладом, що його сконструював директор „Відділу нас і тягарів" Фізично-Технічного Інституту професор доктор Кестерс. За допомогою світла так званої кадмієвої лінії або також криптонового світла вдалося довести докладність міряння аж до двох стотисячних $^{2}/_{100000}$ міліметра на один метр. Одиницею міряння при цьому є світлана хвиля, довжина якої не залежить од змін температури, тоді як платиново-іридієвий первозір метра змінює свою довжину в залежності від температури. Тепер міряють при помочі так званої інтерференції світла, цебто збільшення максимума хвилі, коли з ним збігається максимум другої хвилі. Ця новинця була прийнята в усіх культурних краях. Сто п'ятдесят світляно-хвилевих приладів конструкції проф. др. Кестерса працюють у різних країнах світу.

Такий самий поступ констатуємо й у ділянці міряння світла. Коли хтось купує в крамниці двадцятип'ятисвічкову електичну лямпу, то він напевно не думає при цьому, що мусить бути якась одиниця, до якої прирівнюється потужність цієї лямпи. Довго також однакову була визначена співробітником Вернера Сіменса—Фрідріхом фон Гефнер-Альтенеком і на його честь названа Гефнеровою свічкою. Це була змішаньгатована лямпа з гнотом певної товщини, який давав приблизно, незмінної висоти полум'я. Тепер відомо, що ця висота полум'я залежить не тільки від пального та довжина гноту, а й від тиску повітря та інших фізичних умов. Тому вже відавна шукали нової одиниці світла.

Др. Корте знайшов її у випромінюванні так званих „чорних тіл". Якщо дивитися у закриту з одного кінця руку, то її середина буде здаватися нам зовсім темною. Коли ж цю руку нагріємо так, що її стіни світитимуться, тоді й середина її буде ясна і то виключно від власного світла. Взявши руку з матеріялу з високою точкою топлення та відповідно переводячи досвід, можна досягнути рівномірного свічення в цьому „чорному тілі". Цей принцип лежить в основі „нової свічки", — нової німецької одиниці світла!

Можна назвати ще багато досягнень німецьких дослідників у ділянці фізики під час війни. Згадаємо ще хоч би про чудо фізики — найменшу у світі рентгенівську руру, не більшу від олівця. Цією рурою, з її точковим світлом, додаванім її мале сеньким індуктором, із успіхом послуговуються при дослідуванні різних матеріялів. А як протилежність до неї треба згадати про велику рентгенівську руру, для розсвічення якої потрібний електричний струм напругою в 1.000.000 вольтів.

Кіпр списано з рахунку

На англійському Середземноморському острові Кіпрі висадилися війська ПАСШ, що прийшли із Сіпрії. Вторгнення цивілізованих американців в цей паріжний стовп британської східномьо-середземноморської позиції можна вважати за нову втрату престижу англійської імперії перед плутократичними „союзниками".

Стратегічне значення острова випливає з його щасливого геополітичного положення. Кіпр лежить у вершині трикутника Кіпр—Палестина—Єгіпет. Шляхи із Кіпра до Александрії й до Суеца приблизно рівні. Ще до нинішньої війни там помітна була жвава будівельна діяльність. Будувалися порти, закладалися аеродроми й створювалися гавані для підводних човнів. Англія вимагала побудови аеропортів приймальних на 1000 машин і захисних пунктів для підводних човнів приймальні на 50 човнів кожний. Разом із цим змішувалася прибережна й протиповітряна оборона. Все це британський визискувач вимагав від грецького населення, зовсім не турбуючись про те, чи є що їсти мешканцям острова. А поскільки довіз харчових продуктів відбувається тут далеким морським шляхом, то при хронічній недостачі англійських кораблів справа не раз доходила тут до важких голодовок і до зв'язаних з ними голодних бунтів населення.

Кіпр, який під час Берлінського конгресу в 1878 році був захоплений Англією, мусив стати „східним раєм". За допомогою ж Англії він зробився найбільш обтяженою податками країною Сходу. Губернатор одержував річне утримання в 100 000 райхсмарок. Така ж сума була визначена й на утримання всіх шкіл країни, з їх тут 500. Грецькі вчителі на Кіпрі є найгірш оплачуваними службовцями, далі йдуть судді й інші чиновники. Єдиною втіхою для них є мудрування прекрасними краєвидами, що їх будують собі сини Альбіона на грошові податки населення в найрозкішніших місцях країни. Тривале розчарування й пригнічення привело в 1931 році до повстання, яке британці шляхом придушили збройною силою. Тисячі людей були кинуті у в'язниці. За знищення громадської власности населення було обкладено податком для відшкодування збитків; цей податок складав багато сотень тисяч марок.

Тепер, коли янкі прийшли на цей багатостраждальний поодинокий острів, то на його мешканців чекає така сама доля, яку вже давно примушені терпіти мешканці Ісландії під американським ярмом.

Десант рузвельтових військ на цей острів варта уваги ще й з іншого боку. Адже він лежить на віддалі „котячого стрибка" від південного турецького узбережжя, яке з'єднано з Анатолійським плоскогір'ям залізницею (Багдадська залізниця), що проходить через гори Тавра між Анкарою і Сірією. На ній лежать турецькі порти Мерзін і Александретта, трохи далі від берега розташоване місто Адана. Кілікійська прибережна область є одна з найродючіших країн Туреччини. В протилежність Анатолійському плоскогір'ю з степовим грунтом тут все росте з розкішною рясністю. Крім зернових продуктів, які забезпечують провінцію справжньою житницею країни, в Кілікії можна вирощувати помаранчі, пшеницю й бавовну.

Згідно Севрського договору Франція хотіла приєднати до своєї сірійської підмандатної області райони, населені арабами. Але цей задум розбився об місцеву волю нового турецького державного проводу. Хай і не думає ніяка чужа держава відторгнути Кілікію від Турції, — заявили турки. Тоді виник проект побудови Мерзинського порту і шосе до залізниці від Конії. Роботи були передані англійським фірмам, які явно затримували виконання, щоб тримати Турцію в ній прикордонній області в чорному тілі так з господарського, як і з військового боку.

Британська спадщина, як це вже було не раз, дістанеться Рузвельтові, який через свого посланика в Анкарі, жида Штейгардта, вже пробує підготувати грунт до „погодження" з прикордонним сусідою Туреччею. Проте Анкара й туреччька преса реагували негативно на пляни альянтів. В історії східного району Середземного моря і Дарданел дуже часто трапляється, що Англія і Росія шукали задоволення своїх інтересів за рахунок Константинополя. Нема на що інше чекати й від Рузвельта.

Українське сільсько-господарське шкільництво в Генерал-Губернаторстві

„Краківські Вісті" подають відомості про організацію українських сільсько-господарських шкіл в Генерал - Губернаторстві. Система сільсько-господарської освіти передбачала організацію двох типів шкіл: обов'язкового і необов'язкового характеру. Основний тип—обов'язкові школи, це—дворічні школи для хлопців і дівчат віком від 14 до 18 років, які скінчили загально-освітні народні школи. Навчання в цих школах відбувається один раз на тиждень і тому не заважає роботі юнаків у власних господарствах. Хлопці й дівчата вчаться в окремих класах. Хлопці вивчають землеробство; дівчата хатнє господарство. До цього навчального року відкрито вже 63 таких обов'язкових шкіл, в яких навчалося коло 22,5 тисяч юнаків. У вересні ц. р. шкільна мережа поширилася—підготовано відкриття, а по части й розпочато навчання в 136 нових школах. В майбутньому передбачається організувати до 400 таких шкіл. В місцевостях з розвиненим городництвом організують обов'язкові трирічні городньо-садівничі школи, навчання в яких відбуватиметься також раз на тиждень.

Необов'язкові сільсько-господарські школи ділять ся на одноріні (нижчі) та дворічні (вищі). Крім того в Дублянах працюють державні сільсько-господарські курси. Одноріні школи побудовані за фаховим принципом, це сільсько-господарські школи, школи хатнього господарства, городньо-садівничі, молочарські та лісові. До цих шкіл вступає молодь від 16 років, по закінченню народньої школи. В дальшому вимагатимуть для вступу до одноріної школи попереднього скінчення обов'язкової школи. Вже відкриті й роблять 9 одноріних шкіл, 4—підготовані до відкриття. Після закінчення одноріної школи, юнак може вступити до дворічної фахової школи, так званої вищої, що відповідає колишній польській ліцеям. Закінчення цієї школи дає право стати волосним або повітовим агрономом, управителем середнього й більшого маєтку, а після закінчення педагогічного курсу, викладачем сільсько-господарської школи. До цього часу відкрито дві таких школи в Черинці і Станиславові.

Єдине, що гальмує швидке розгортання фахового шкільництва, це брак відповідного вчительського персоналу.

О Б' Я В А

До відома населення міста Охтирки

З виходом цієї об'яви надається дозвіл

I. За здану одну відгодовану до певного (70 кгр.) свиню дається дозвіл на зарізь свині приблизно такої ж ваги. Але в випадках, в залежності від місцевих умов, мість здано свині можна одержати готов в кількості 20% від зданої живої ваги.

II. В громадських господарствах та хліб ських спілках замість однієї відгодованої дозволено здати 6 поросят вагою 10 кг твердою ціною. На тримання свиноматки обхідно мати спеціальний дозвіл комен опорного пункту. Згідно керуючого розп свиня повинна бути одна свиноматка на дворів.

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИРКИ

В місті Охтирці є будинок для безпри них, в якому налічується 80 дітей. Німе Командування, Районна та Міська Управа вають всіх можливих у військовий час з до того, щоб ці діти мали нормальне мате не забезпечення. Але одяг є в недостатній кості, в наслідок чого частина дітей шкіл віку не може навіть відвідувати школу. Управа закликає населення м. Охтирки зр добровільні пожертвування одягом для чого будинку і здати його по адресі: Ш штрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий буд

МІСЬКА УПРАВА

О Б' Я В А

Всім установам, п дприємствам, орган ям міста та району довести до відома ників та службовців про те, що виплата мог по тимчасовій непрацездатності, на народжених та похорони по випадках трапились в 1942 році, буде перевед Лікарською Касою до 1 березня 1943 р

Надалі встановлюється такий термін жання допомог:

1. По листках тимчасової непрацездат з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів.
б) для району на протязі 60 днів.

2. Допомога на новонароджених та по ни видається в ті ж терміни з дня народ ня або смерти.

Лікарська Каса
Охтирської Райуправ

Загублені документи вважати недійсними

Продуктові картки за січень м-ць на ім'я:

Шейко П. В.; Сотникової Г. П.; Толчієвої Н. М.; Ігнатенкових: Карпа, Наталки та Людмили; Мандрикіна К. А.; Лупьова Л. С.; Мессера П. М.; Сторчакова П. П.

Паспорт, виданий Литовською С/Управою на ім'я Логвиненка М. Ю.

Паспорт № 678389, серія І ЭИ, виданий Охтирським відділом міліції на ім'я Ігнатенко Н. П.

Паспорт № 603752, серія І ЭИ, виданий Охтирським відділом міліції на ім'я Ігнатенко К. В.

Паспорт № 445, виданий Прилівцянською С/Управою на ім'я Храпача М. Л.

Реєстраційну картку на Біржі Праці на ім'я М. Ю.

Пенсіонерну книжку Ігнатенко К. В.

Свідоцтво про звільнення військової обов'язкового Тростянецьким Райвійськкоматом в 1941 р. на ім'я Храпача

Шоферську книжку Обласної Сталінської інспекцією на ім'я Храпача

Квитанцію на здачу „Заготскоту" на ім'я Ф. С.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Другарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право випрявляти рукописи. ◆ Некористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

№ 13 (115)

НЕДІЛЯ, 31 січня 1943 року

Рік II

Сталін — „друг церкви"

Берлін. За повідомленням ковського радіо — згідно гоголівського „Тідня" — свято Різдва Христо святкувалося по христі ському у всьому Советсь му Союзі. Як повідомля ду з Москви, всі 20 мос ських церков були „ві новлені".

Далі повідомляють, що патріарх Сергій подав у порядження советського ду з церковного майна, ще залишилося, „пожер для советських танків".

* * *

Ці обидва повідомлення слуговують уваги, як дос советської агітації, по вати всьому світу, що в лійській державі повна бода релігії. А в дійсно вони доводять протиле не. Треба згадати, що в ризму Москва була істом тисячі церков". Да що ці церкви постигла ка ж доля, що і храм Хри Спасителя, який зірвали советських бандитами, храми, які залишилися, ли обернені в кінотеатри, бірки, склепи і інш. Ли е деякі божі будинки за шилися „незайманими", ото, під керівництвом жи Ярославського - Губель на, вони перетворилися в рядів брудної безбожни ької пропаганди.

Англійська преса, безумо но, гаряче вхопилася за це овідомлення про святкув ання Різдва для того, щоб ставити Сталіна, як друга еркви. В дійсності все від увалося інакше: у звільне их німцями областях Різд о святкували зовсім відкри о в православних церквах, той час, як у Москві цер ована служба правилася го овним чином у катакомбах.

Не інакше було і з „по ертвуванням на користь овєтських танків". Ми не омилимося, якщо припус мо, що советські „владо ущі" під тиском відчай ушної необхідности прий ли до остаточної ліквіда ції всього церковного май на.

Що Сталін обібрав до тки всі церкви в Советсь ому Союзі, це відомо всьо у світу, тому смішно гово ити про якусь пожертву з боку церкви. Це лише ци нічне старання затвіти перед громадськістю свої наміри.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 28 січня 1943 року

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ наші війська при найважчих умовах погоди непохитно стримували натиск ворога.

В СТАЛІНГРАДІ героїчний опір захисників залишається незламним. Атаки Советів НА ЗАХІДНЬОМУ Й ПІВДЕННОМУ ФРОНТІ відбиті з важкими втратами для ворога.

Сильні натиски Советів, підтримані бойовими літаками й танками, НА ЗАХІДНЬОМУ КАВКАЗІ зазнали поразки.

В СТЕПОВІЙ ОБЛАСТІ НА ПІВДЕНЬ ВІД МАНИЧА танкові сили відбили залеклі ворожі атаки. ВЗЯТО В ПОЛОН ШТАБ ОДНІЄЇ СОВЕТСЬКОЇ СТРІЛЕЦЬКОЇ ДИВІЗІЇ.

Моторизовані частини очищали район від останніх решток ворога.

Важкі бої НА ЗАХІД ВІД ВОРОНЕЖА продовжувалися з незменшуваною впертістю. Відбивши всі спроби оточити, наші війська, згідно наказу, з боєм відійшли на свою нову вкорочену лінію. Сильні з'єднання авіяції брали участь в наземних боях і завдали наступаючим Советам важких втрат в людях і матеріялах.

НА СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ лише місцеві бойові операції.

НА ПІВДЕНЬ ВІД ІЛЬМЕНСЬКОГО ОЗЕРА відбувалися й досі безрезультатні для ворога сильні атаки, розпочаті ним ще 28-го листопада з численно переважаючими людськими й матеріяльними ресурсами. Армійські війська під командою генерал-полковника Буша при взаємодіянні з авіяційними частинами, не дивлячись на дуже важкі бойові умови, при сильному морозі й снігопаді відбили в упертих перемінних боях наступ большевиків і скрізь утримали свої позиції. Останні бої цієї оборонної битви привели до знищення однієї оточеної ворожої групи сил.

З 28-го листопада було збито 515 танків, взято велике число полонених і захоплено здобич у вигляді важкої та легкої піхотної зброї, а також іншого бойового матеріялу. Криваві втрати ворога надзвичайно великі.

НА ЛАДОЗЬКОМУ ОЗЕРІ ворог відновив свої танкові й піхотні атаки на широкому фронті. В попередні дні він скрізь був відбитий і втратив при цьому 19 танків.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ двохсторонняя розвідувальна діяльність.

Порт Алжіра був знову важко вражений авіяцією. Запалено один торговельний корабель і склад припасів. Німецькі винищувачі розсіяли в тунісько - лівійській прикордонній області з'єднання брітанських винищувачів і збили без власних втрат 5 ворожих літаків.

Спроба ворога вдень під захистом хмар скидати бомби на Німецьку Бухту була відбита винищувальною й зенітною обороною.

8 чотирьохмоторних бомбардувальників і ще один ворожий літак були збиті винищувачами й морською зенітною артилерією.

Під час нічних повітряних атак на західньо-німецьку область населення зазнало втрат. В громадських будівлях, культурних місцях та лікарнях, а також і в житлових кварталах сталися пошкодження від пожеж. При цих атаках було збито 6 бомбардувальників.

Німецькі підводні човни, як про це вже повідомляло спеціяльне звідомлення, потопили в Середземному морі та в Північному (Німецькому) морі з невеликої, але сильно захищеної валюти транспортних кораблів 6 суден на 28.000 БРТ, у водах Атлантичного океану вони знищили, не дивлячись на ряд надзвичайно важких штормів, між Гренляндією і екватором ще 10 кораблів на 75.000 БРТ. Разом із тим ворог знов утратив 16 суден із загальною місткістю на 103.000 БРТ.

Сталін примушує 15-літніх стікати кров'ю

Совети платять, за їх спроби відвоювати свої області постачання, величезну ціну. Це виходить уже з втрати 624 советських танків за останні 10 днів. До цього приєднуються величезні втрати, яких зазнають большевики своїми масованими атаками. Характерно, що на Кавказі вони беруть молодь 15—17 років. Це значить, що на військову службу повинні бути заклікані вже 1925—26 роки.

В Німеччині, навпаки, призиваються тепер лише 18-річні, отже 1924 рік, і проходять місяці, поки вони, після найкращої підготовки, йдуть на фронт. Із виступу західньо-сибірських військ на різних відтинках фронту виходить, що людський резерв Советського Союзу не невичерпний. У полон уже потрапляють 60-річні чоловіки.

КОРОТКІ ВІСТКИ

п. с. Амстердам. — Лондонський радіокоментатор Кадетт висловлює такі думки з приводу битви на Атлантиці.—Є одна битва, яку ми не можемо дозволити собі програти, а саме битва з німецькими підводними човнами. Німці будують підводні човни значно швидше, ніж ми можемо їх знищувати. Це жахлива справа. Отже, ми мусимо дбати за те, щоб наші контрприємства ставали все кращими.—Кадетт забуває тільки при цьому, що й німецькі міроприємства все більше розширяються.

п. с. Мюнхен.—Баварська академія наук нагородила золотою медаллю славетного шведського дослідника Свена Гедіна, вірного друга Німеччини. Крім того, Мюнхенський університет присудив йому почесне звання доктора honoris causa.

Знищено 100 танків США

В боях на туніському фронті за важливий залізничний вузол Тебурба, штурмований німецькими й італійськими військами, американці зазнали надзвичайно великих утрат танками. Перше відділення одного німецького бронетанкового полку на протязі 11 днів американських танків.

Дуже зріділа фльота танкерів

Майже повне знищення англо-американського каравану танкерів на південь від Азорських островів значно підняло число загального потоплення в цій війні. Від початку війни і до цього часу було потоплено 700 танкерів на 5,1 мільйона бр.-тн.

Нові успіхи японської авіяції

ТОКІО. В області Соломонових островів та Нової Гвінеї, як повідомляє японська головна ставка, японська авіяція за час від 5-го по 11 січня досягла таких наслідків: над Соломоновими островами було збито або знищено 21 ворожий літак. З японських літаки загинули при навмисному падінні на об'єкти противника. Також і в Новій Гвінеї була збита або знищена японськими літунами 21 ворожа машина.

Англійський коментатор про становище на сході

Відомий англійський коментатор Веріон Бартлет пояснює ситуацію всі Лондона про становище на Сході: „Ми не повинні забувати, що совети зазнають величезних втрат і що німці тримають у своїх руках більшість залізниць. Також не слід забувати і про те, що офензива червоної армії незабаром зупиниться. Покищо немає ні найменшого признаку, що Німеччина на Сході зламана. Навпаки, доводиться визнати, що німці на південному відтинку фронту ввели нові резерви і почали протинаступ".

Італійський значок танкової зброї

Для водіїв танків і танкових екіпажів уведено значок танкової зброї, який має зображення дракона, що тримає в своїх кігтях автомашину. Значок буде носитись на лівій оболозі рукава

ВОЯКИ-ОРДЕНОНОСЦІ ПРОМОВЛЯЮТЬ ДО ГІТЛЕРІВСЬКОЇ МОЛОДІ ТА Її БАТЬКІВ

Цими днями на великому зібранні гітлерівської молоді в найбільшій берлінській залі промовляли кавалери лицарського хреста про свою геройську боротьбу за майбутнє Німеччини.

На знімці бачимо переповнену народом велику залю (Дойчгалле) під час промови одного орденоносця.

Приземлилися 11 американських літаків

ЛІССАБОН. На аеродромі португальської столиці цими днями приземлилися 11 американських літаків. Їхні екіпажі твердять, що вони були змушені до посадки в наслідок нестачі бензину. Літаки були конфісковані, а їхні команди—інтерновані. Ця подія в Португалії викликала велику сенсацію та неспокій.

Французький генерал ув'язнений

Державний суд у Ліоні засудив генерала де-Латтр де-Тассіні до 10-річного тюремного ув'язнення. Вирок був обгрунтований заплюженим ним військового поста. Генерал, негайно після окупації незайнятої до цього часу французької зони, був узятий під варту.

Новий землетрус

Прилади Іенського інституту досліджень землетрусів відмітили більш значний землетрус з вогнищем на віддалі 1.350 кілометрів. Місцем вогнища знову є одна із згаданих за останній час областей Анатолії.

Спільницькі війська заносять епідемію

Війська спільників, як повідомляє британське інформаційне бюро, занесли в увесь Ближній Схід епідемію. В наслідок цього стало необхідним велике підвищення бюджету міністерства охорони народнього здоров'я в окремих країнах. Бюджет ліванського департаменту здоров'я, наприклад, який у 1941 році ще складав 300.000 сірійських фунтів, тепер повинен бути не меншим, як 1.300.000 сірійських фунтів.

Канадські втрати

Стокгольм. Канадське міністерство оборони, за повідомленням лондонського інформаційного бюро, дає числа втрат канадської армії до Різдва. З 7243 чоловік, які вибули з рядів, 7015—загинули.

Єдина країна, що ще досі не мала часопису

Цивілізований людині, яка пориночку при сніданні читає свіжу газету, здається неможливим, щоб у сучасній добі був ще на світі край, де б не було жадного часопису, а мешканці його майже зовсім не цікавились б новими подіями. Одначе такий край існує—це Тибет, де кілька тижнів тому вибрано нового молодень кого Далай Ламу. З урочистими обрядами його посаджено на трон, і він, як втілене божество, приймав присягу своїх підданих. З тієї таємничої країни нас повідомляють, що там вийшла перша газета. Далай Лама або точніше опікун цього п'ятилітнього чоловічка (опікун цей зветься королем) дозволив ученому Тарчин-Бабу видавати газету, яка по-нашому зветься „Тибетські вісті". Таким чином Тарчин-Бабу—це перший і покищо єдиний журналіст і видавець часопису в відокремленій від усього світу країні ламаїтських монастирів, якому немає чого боятися якоїсь конкуренції. Правда, ця газета зовсім не нагадує звичайних європейських або американських часописів. „Тибетські вісті" з'являються тільки тоді, коли редактор гадає, що він може повідомити своїх читачів про щось нове. Можливо, що до виходу другого числа мине кілька день, а може й тижнів, але це не має там значення. Щоденна суєта та незначні події, про які на другий день уже ніхто не пам'ятає, не гідні чести—попасти на сторінки „Тибетських вістей". Ламаїти читають газету в затишку своїх монастирів, збираючи навколо себе грамотію братію й ведуть розмови про мудрість передовиці Тарчин-Бабу.

„Тибетські вісті" повідомляють своїх читачів і про становище в різних країнах світу, про які вони можливо досі й не чули. Але видавець не забуває й про розвагу своїх читачів, для чого на четвертій сторінці вміщує кілька ребусів та шарад, що дуже подобаються тибетським читачам. В газеті не бракує й ілюстрацій. Але серед тибетців немає вправних літографів і ці ілюстрації здаються страшними карикатурами. Але передплатники задоволені й ними і дуже раді, що мають газету. Та й передплата, що на німецькі гроші становить 5 марок річно, має в собі щось своєрідне. Річ у тім, що грошової готівки в Тибеті дуже мало. Немає там і поштового сполучення в нашому розумінні, а грошові перекази для тибетців—річ зовсім невідома. Отже здебільшого приходиться платити за газету натурою—маслом з молока тамошніх яків. Караванні з дальніх монастирів часто подорожують цілими тижнями й масло псується й приходить до редакції гірким. Але тибетцеві це не вадить, бо він, як і монгол, дає цьому „ароматному" продуктові першенство перед свіжим маслом.

Газета має і свою тенденцію—вона репрезентує консервативний напрям в ламаїзмі, хоч сама поява першої газети вже має революційне значення. Тарчин-Бабу прихильник того погляду, що Тибет ще може назустріч ... ді ще назустріч ... ший добі, коли ... з Лхасси спалять ... втілення Тудено ... Між лямами ... Далай Лами—Тенг... ба аж до сьогодні ... Великого Лями ... арійців. Дуже ... були або монголи ... тайці чи тибетці ... є новий напрям ... би на трон у Лхасі ... дити арійця—нащ... дуса.

Ламаїзм розрізняє ... великі епохи: пер... період початку ... де доб, за яких ... не залишається б... без зміни і яка ... тися сотні й тисяч... ній наступає доба ... почне розпадатися ... що здавалися осно... рушаться, а тоді ви... де у стан „донгбо... зичного небуття, ... народиться новий ... ний період.

Вже самого фунт... вання газети „Т... вісті", що відкра... читачам нові обрії ... ляє їм заглянути ... для них світ, дост... вивести тибетців ... їхнього мрійного ... ду. Сьогодні Тибет ... кчена, таємнича ... високими до неба ... наче бар'єр ... вують її від решти ... боронять від хурто... вого часу. Але зас... першої газети (може ... гляд розпещеного ... світові преси й ду... мітивної)—це вже ... штурмова ознака ... нов її епохи й Тар... Бабу хоче він того чи ні, це її пророк і провід...

Військові видатки в США

Військові витрати США в порівнянні з минулим роком (1941) почетверилися, збільшившись на 52 мільйони долярів.

Кривавий терор у Марокко

Як повідомляє командування служби порядку французького легіону, воно одержало спеціяльним шляхом перший список прізвищ розстріляних у Марокко осіб служби порядку ле... гіона. З 100 чоловік стоять у цьому списку ... риканські військові ... наказали розстріляти ... ловік, а 30—були ... рокканськими де...ми.

БОГДАН ЛЕПКИЙ

Один з найбільших сучасної пори письменник Богдан Лепкий народився 1872 року в селі Кречульці, Бережанського повіту, в Галичині. Батько його, Данило Лепкий, був досить відомий письменник, що під псевдонімом Марка Мурави писав здебільшого етнографічно-побутові оповідання.

Вчився Богдан Лепкий спочатку в початковій школі і в гімназії в Бережанах, а потім у Львівському й Віденському університетах на філософському (історично-філологічному) факультеті.

По скінченню університету вчителював у гімназії — в Бережанах, був професором української літератури в Краківському університеті; викладав літературу і в Коломії.

В часи світової війни він культурно - освітню працю серед українських полонених у німецьких таборах.

Творчість Богдана Лепкого є дуже багата.

Найбільш у нього повістей, які оспівують наше минуле. Пише він найбільше про часи гетьмана Івана Мазепи. Найкращі його повісті це трилогія про Івана Мазепу: „Мотря", „Батурин", „Не вбивай"—з епілогом „Полтава".

До інших повістей Богдана Лепкого належать „Сотниківна", „Під тихий вечір", „Крутіж" і інші.

Крім повістей писав він багато і віршів, які виходили окремими збірками (наприклад: „Стрічки"—1901 р., „Листки падуть"—1902 р., „Осінь"—1902 р., „З глибин душі"—1905 р. „Над рікою"—1905 р. і багато інш.) Поезія його здебільшого ласкава та сумна, пронизана чудовим і тонким ліризмом:

Ліси дремучі, тихі, сумовиті,
Ставок з водою ясною, як скло,
Хати куриці, соломою покриті—
То рідний край і рідне село.

Справжню свою мелодію Богдан Лепкий має там, де не силує себе до чужої сфери, де просто ділиться своїми настроями з читачем, відограючи свою „симфонію краси", що дійсно може зачопити своїм настроєм. Душа поета найчастіше і найкраще озивається на ті невиразні почування смутку, що несуть із собою спомини про колишнє, пережите з його розвіяними надіями; для неї скрізь вчувається ота тиша в житті—

Лише смуток сльози рачить.
Лиш затихим шелестом на шлях
Падуть листочки бідні.
Як той зніченя вбитий птах...
Падуть зовсім, зовсім отак
Надій листки поспілі.

(„Осіння симфонія")

Ці елегійні рядки дуже характерні для Лепкого, задумливого лірика, що невпинно прислухається до своїх почувань і рокладає їх на тужливі симфонії.

Писав Богдан Лепкий і оповідання та невеличкі новелі (наприклад, збірки: „З села"—1898, „З життя"—1899, „Щаслива година"—1901, „На послуханне до Відня"—1902, „В глухім кутті"—1903, „В горах"—1904 та ін.)

Богдан Лепкий належить, подібно як Ольга Кобилянська, до тих письменників, котрих обдаровано даром ліричного відтворення свого оповідача.

Відомий Богдан Лепкий і як автор наукових і ... ково популярних ... (між інш. „Нарис ... української літерат... видавець—видав ... рів українських і ... європейських ... ків в серії „Загал... літотека," а потім ... збірку Шевченкових ... в 5-х томах. Друк... Ляйпцігу.

Помер Богдан Лепкий ... 69-му році життя ... 1941 року в Кракові.

Величавий похорон ... ного українського ... відбувся в Кракові ... ковищському цвинтарі ... пня 1941 року при ... тисяч українців. В ... ні брали участь гро... лицькі та правосл... та німецькі достойни... нею покійного. ... покійного похорон... ди.

ЛЕВ У ВАГОНІ

Пригадували останні мисливські пригоди.

—Часом бувають дивні випадки зі звірями, — каже крамар. — Учора вночі потяг кілька годин простояв перед носорогом. Ніхто на сонного й покалічив його. Минуло кілька годин, поки добили та стягли з рейок величезну почорнілу тварину.

Англець інженер сердито додав позіхаючи:

— Сьогодні рано в наших майстернях ремонтували потягнуті частини того паротяга.

Випили ще віскі й полягали на свої лавки, що в пульманівських вагонах бувають звичайно під вікнами — удовж стіни одна над одною. Перед тим, як лягати, кинули жеребок, де кому спати. Напівсонний інженер вдоволено позіхнув, довідавшись, що йому припадає спати на нижній лаві, бо ж там спокійніше і краще. Крамар чув іще, як інженер, звиклий до свіжого повітря, відчинив вікно. Згодом обидва заснули.

Наразі крамар прокинувся, перелякавши. Його розбудив жахливий, несамовитий крик людини, що раптом пролунав у вагоні. Крамар мимоволі схопив рушницю, але стріляти не міг, бо тіло його задубіло від страху. Він безпорадно дивився на страшну дію, що відбувалася під ним. Величезний лев, ускочивши у відчинене вікно, кинувся на переляканого англійця й одним ударом лапи забив його. Потім уп'явшися зубами в закривавлене тіло, з важкою здобиччю в пащеці вискочив у вікно і зник у нічній темряві...

— Бачите, — сказав мій сусіда, що сидів поруч мене у вагоні уганд'ської залізниці, де цю пригоду частенько згадували, — пізніше на вікна поробили тонкі дерев'яні поперечки, щоб ці проклятущі „коти" не могли вже скакати у вікна вагонів.

НА ПЕНЬКО-ЗАВОДІ

Ямпільський пенько-завод зазнав від тікаючих жидо комісарів таких руйнувань, як і вся промисловість на цій країни. Але силами відданих людей, які залишились, під проводом Німецького Командування, завод на 50% відновлено та з травня місяця 1942 року налагоджено плянову роботу.

За даними річного звіту на 1 січня 1943 року виробл... 31 тонну волокна, зроблено 10456 кілограмів возових та 4050 кілограмів вожкових вжок. Крім того було виготовлено 1471 штуку упряжних шлей, 519 кілограм шлагату і т. ін. А загалом вжкових виробів зроблено 17820 кг. на суму 209617 карбованців. Прибуток від реалізації цієї продукції складає 49770 карбованців.

Таким чином, пограбований більшевиками завод тепер працює на зміцнення тилу Армії, яка звільнила нас від „совєтського раю". Він дає нашому сільському господарству конче необхідну продукцію, кількість та якість якої підвищується з кожним днем.

Директор заводу
Штагер А. Я.

НІМЕЧЧИНА ДБАЄ ПРО СВОЇХ МАТЕРІВ

Німеччина оточує матерів надзвичайною опікою, бо в жінці бачить вічну матір народу й гонорщику человіка в його житті, праці та боротьбі. Виходячи з цього переконання, національ-соціялізм поголяє працю жінки в Третьому Райху з її приналежним значенням — бути господинею дому та матір'ю. Всі німецькі жінки згуртовані в організаціях Націонал - Соціялістичного жіноцтва та Німецькій Жіночій Акції і знаходять собі там потрібну опіку. У відпочинкових домах німецька жінка знаходить відпочинок від перевтоми. Тут же на курсах хатнього господарства, виховання дітей та гігієни вона одержує відповідні початкові відомості.

На нашому знімку відпочинковий дім для матерів, де німецька жінка-мати має змогу цілком відпочити.

Німеччина, якою я її побачив*)

М. Іркутський

Проблема боротьби за іс... (в тому розумінні, ... Совєтському Союзі) в ... ччині взагалі не існує. ... ть поняття життєвого ... муму або хоч натик на ... робує — цілком різні в ... ей „звідти" та „звідси". ... само собою розуміється, ... що праця в кожній га... суспільного життя ... давати можливість жи... безбідно. Коли ж хто ... життя краще, то це за... ть тільки від його ... го, від його ініціятиви, ... ого здібностей.

У сучасній Німеччині не... мови про безробіття. ... ди тут не видирають од... з другого шматка хліба ... шого. В сучасній Ні... кожна чесна людина ... не тільки має право на ... вання, але й фактично ... ступається цим правом.

*) Продовження. Початок див. в нашому часописі № 2 (104) за 23 січня та № 11 (113) за 27 січня 1943 року.

хоч про це й не говориться ... ні в якій писаній конституції. В Німеччині проблему боротьби за існування ма боротьбою за існування в одиниць перетворилася в проблему боротьби за існування німецької державн й самого німецького народу. Вирішує так, як вирішувала б одна людина—ох че й жертвенно. Бо кожний німець усвідомлює собі, що це—проблема водночас і особиста і суспільна. А—що найважливіше—цю проблему німці вирішують геніяльно.

Я тепер іжджу по містах та селах Третього Райху й бачу, що викляклане війною злучення грошової та карткової системи цілком не пошкодило краєвому господарству й майже ніяк не відбилося на середньому життєвому рівні населення. Процес розподілу продуктів організовано так само блискуче, як і процес виробництва.

Німецька марка, не забезпечена жадним золотим фондом, стала найбільш стійкою грошовою одиницею світу. Не зважаючи на війну в Німеччині ціни не скачуть угору, нема жадної спекуляції. Все це так діяло після панічної вакханалії в СССР за перших місяців війни, що я довго не міг додумитися: в чому власне таємниця такого чуда?

За який час мені стало ясно, що тут нема жадного чуда,—національна революція просто скинула жидівського „золотого тельця" з його підніжжя. Так само нема жадного чуда в тому, що вартість німецьких грошей полягає не в безплідному золотому еквіваленті, а в монолітності німецького народу, у високій продуктивності праці цього народу, в його організованості та дисципліні, в його певності щодо завтрішнього дня, в його непохитній статечності, а його любові до праці та в чесності, мудрості й порядності провідників народу. Нема жадного чуда в тому, що в німців слово не розходиться з ділом. Нема жадного чуда в тому, що в Німеччині право на існування дає не безбарність і не гроші, а сама держава, що спирається на сильних, талановитих та шляхетних ідейних людей.

У відозвах, оголошених у Нюрнберзі 7 вересня 1937 року та 6 вересня 1938 року, Адольф Гітлер писав, що питання про побороння безробіття це не проблема виплати заробітної платні, а щось більше — це заховання та виготовлення відповідної кількости предметів першої потреби. Рішальне значення для кожного окремого громадянина має не кредитний білет, одержаний ним за працю, а те, що він за цей білет може купити. А тому, що не можна купувати більше, ніж у стані дати німецька продукція, цілком ясно, що за гального добра нації рішальним є рівень національної продукції. Продукти, вироблені нацією, мусять автоматично компенсуватися заробітною платнею, і, таким чином, знаходити собі купців. Єдине реальне підвищення заробітної платні—це підвищення продукції, іншими словами—збільшення числа господарських цінностей, а не збільшення видавання безцінних паперців.

Валютова одиниця мусить бути забезпечена покриттям, що тримало б її на певній висоті. А для цього —писав Адольф Гітлер—на кожну марку прибавлену до заробітної платні, мусить бути відповідно й збільшена продукція виробництва. Це одначе важливе для кожного німця—і для мешканця міста і для селянина. Бо для мешканця міста заробітна платня ма значення постільки, поскільки за неї він може придбати від селянина відповідну кількість продуктів, а для селянина — поскільки за одержані

Кожне господарство мусить закласти парники

Кожне громадське господарство повинно спеціалізуватись на вирощуванні ранньої городини в теплицях. Але в нашому районі немає теплиць, які б закрили склом не один гектар землі. Значить, необхідно в-сти парникове господарство.

Значення парників відоме: вирощування розсади ранніх городніх культур і овочів. У цій галузі парники набувають великої ваги, ставочи невід'ємною частиною городництва. Взимку, рано весною, пізно восени населення, завдяки парниковому господарству, матиме змогу одержати цінні продукти: редиску, огірки, салат і т. д. Від цього ж і господарство одержить не абиякі прибутки.

Для одержання гарного урожаю розсаду треба виводити якомога раніш. А для цього уже зараз господарствам потрібно потурбуватись про закладку парників.

Кращим місцем для закладки парників є рівна ділянка або схил на південь чи південний схід.

Для парників може бути використаний любий гній, покидьки, гнила солома і т. д. Але основним є кінський гній. Ним і потрібно набивати ранні парники, бо він виділяє достатню кількість тепла. (Свинячий чи коров'ячий гній виділяє на багато менше тепла і не може сприяти росту рослин).

Парники бувають різних типів. Найпоширеніші: поглиблені парники, переносні надземні (паризькі) і переносні напівпоглиблені. В наших умовах, в зв'язку із гострими змінами погоди пір року, вибрався ще один тип парників—переносні поглиблені (українські).

При цій системі парникову яму копають ширшу від коробів на 50 см. Коробки кладуть на гній, набитий у яму, і це на багато зменшує втрату тепла. Гній у парнику сполучається з гнойовою обкладкою навколо коробів, що теж дає гарні наслідки. Останні роки ці парники поширились по всій Україні. Вони є і в Іванівській дослідній станції.

Такий парник набивати треба обов'язково гарячим кінським гноєм, з високою обкладкою боків парниковобкладкою короба. Тоді парник буде вилучати тепло до 2-х місяців.

Але іноді повесні сонце дуже припікає і із теплим парником важко впоратись, бо температура в ньому доходить до +60°Ц, що потано відбивається на рості рослин. Провітрювання не допомагає, а затіняти не треба, бо сонячна енергія є головним чинником росту. Парник слід тоді часто поливати.

Перед набивкою парників гній треба перетрусити, щоб він був тарячий. Невміло набитий парник часто нерівно осідає або з'являється у ньому провалля. Гній нерівно горить, а це шкодить росту рослин. Отже набивати парник треба гарно розтрушуючи і прибиваючи (не топтатись!) вилами гній.

Саме краще, коли розітрітий гній (3/5) перемішати із холодним; днів за 4—5 він увесь має розгорітись.

Настеливши у парнику постіль, класти на неї короб, установлюючи північну стінку на 10 см. вище. Потім доверху короб набивають гноєм, накривають рамами і матами днів на 3—4, доки гній розгориться.

У вміло набитому парнику гній розгорається рівномірно. Коли гній розгорівся, рами знімають і утоптують гній, щоб він осів на 18 см. від верху короба. Коли гній осяде глибше, додають ще, а коли не осідає — набивають.

Вирівнявши гній, засипають на 5 см. короб старим перегноєм, (щоб не підгоряла корнева система) і знову накривають на 1—2 дні, щоб розгорілось. Потім насипають парникову землю. Для успішного росту рослин краще, коли земля буде пухка, не залежала, багата на поживні речовини, без гнійочних органічних решток (бо тоді появляється шівль у парнику і загнивання).

Саме краще землю виготувати, маючи дернову (особливо гарна для ранніх парників та, що заготовлена влітку), перегній, стару парникову (її доволі набереться в парниковому господарстві), пісок, краще річний (потрібний для оздоровлення землі: сприяє більшій пухкості, водопропусканню, провітрюванню).

Склад землі для парників:

Теплих

Дернова земля	Перегній	Пісок	Стара парникова земля
40%	40%	20%	—

Напівтеплих

20%	20%	—	60%

Сонячних парників або розсадників

—	20%	—	80%

Шар землі треба насипати якомога тонше, аби було достатньо її для розвитку кореневої системи. Для посіву на пікірування шар землі насипають у 12 см.; а пересаджують (пікірують) рослини у парнику з шаром землі у 16 см.

Коли земля не зляглася у парнику — можна висівати; проте, перед посівом краще землю перегребти до перегною.

Посів для пікіровки роблять розкидний. Після посіву землю (вирівняну перед посівом) притрушують землею наполовину змішаною з піском.

Зараз треба ремонтувати рами, засклити їх, обмазати замазкою; полагодити коробки, подбати за мати. Для розсадників зібрати достатньо бракованих дошок. Слід потурбуватись і за ременант. На 100 рам повинно бути: 8 вил, 4 залізні та 2 дерев'яні лопати, граблі, дві носилки, 4 відер, 2 поливалки, 100 підпорок для рам.

Треба пам'ятати, що ця справа є якнайважливішою і найменший промах пошкодить потрібному ходу її.

Агроном М. Ігнатенко.

ОБ'ЯВА

До відома населення міста Ох

З виходом цієї об'яви надається дозв

I. За здану одну відгодовану до пе (70 кгр.) свиню дається дозвіл на зар свині приблизно такої ж ваги. Але в випадках, в залежності від місцевих м ність зданої свині можна одержати г в кількості 20% від зданої живої ваги

II. В громадських господарствах та ських спілках замість однієї відгодов дозволено здати 6 поросят вагою 10 твердою ціною. На тримання свиноматки обхідно мати спеціальний дозвіл опорного пункту. Згідно керуючого ження повинна бути одна свиноматка дворів.

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИ

В місті Охтирці є будинок для безпр них, в якому налічується 80 дітей. Н Командування, Районна та Міська Управ вають всіх можливих у військовий час до того, щоб ці діти мали нормальне м не забезпечення. Але одяг є в недостат кості, в наслідок чого частина дітей школу. Управа закликає населення м. Охтирки добровільні пожертвування одягом для чого будинку і здати його по адрес штрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий б

МІСЬКА УПРАВ

ОБ'ЯВА

Згідно розпорядження Ортскомендат Охтирки, коростяві коні, які належать ному населенню, повинні бути виділен ми помешкання і підлягають лікуванню.

На час лікування коні від роботи ються.

Охтирська Районна Управа попер власників цих тварин, що в разі появ ростявих коней на різних роботах, на заїзних дворах та інших місцях, власни тварин будуть штрафуватись до 1.000 або двома тижнями примусової праці.

РАЙОННА УПРАВ

22 січня 1943 р.

ОБ'ЯВА

Всім установам, підприємствам, орга ям міста та району довести до відом ників та службовців про те, що виплат мог по тимчасовій непрацездатності, народжених та похорони по випадк трапились в 1942 році, буде перев Лікарською Касою до 1 березня 1943 р

Надалі встановлюється такий терм жання допомог:

1. По листках тимчасової непрацезд з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів,
б) для району на протязі 60 дн

2. Допомога на новонароджених т ни видається в ті ж терміни з дня на ня або смерти.

Лікарська Каса Охтарської Райу

Відповідальний редактор І. Яш

гроші він зможе купити промислових виробів.

„Націонал - соціялістична економічна політика не може привчати людей до ледарювання та обмеженого життєвого стандарту. Ми хочемо викликати в цілій масі нашого народу любов до праці та всіма способами збільшувати його життєві потреби. Іншими словами, підвищуючи працездатність народу, ми хочемо продукувати стільки цінностей, щоб кожний німець зокрема, відповідно до підвищення виробництва, міг підвищувати і свій життєвий стандарт".

Так писав Вождь німецького народу й чесно перетворив свої слова в чин. В той час, коли всі люди на світі користуються лише одним правом—правом на безправність, німецький народ своєю героїчною спільною працею та героїчною спільною боротьбою сам здобув і сам затвердив своє право на існування.

За минулої війни Німеччину зломили блькадою. Німці зробили з цього висновки. У 1938 році Гітлер проголосив, що німецьке народне господарство в цілому перебудовується так, щоб кожної хвилини могло утриматися на власних ногах. Як відомо і більшевики поставили собі це завдання щодо господарства СССР. Але одні хотіли і змогли вирішити це завдання, а другі—хотіли та не змогли. Не змогли завдяки своїй підлості.

І тепер, коли чуєш стару пісню про блькаду, пісню, що її все співають пророки псевдодемократії, не зможеш відповісти їм більш дотепно, ніж відповів Герман Геринг:

„Я можу запевнити цих панів в одному: не лише вони пам'ятають про блькаду—ми теж пам'ятаємо про неї. І припускаючи, що ми на якусь хвилинку могли б про неї й забути, я цілим серцем дякую цим панам, що вони постійно нагадують нам про неї".

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право відправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.
Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka
СЕРЕДА, 3 лютого 1943 року
Рік II № 14 (116)

Черчіл занепокоєний

ЛІСБОНА. За вірогідними повідомленнями, Черчіл кілька днів тому відбув з Лондону до Північної Африки для побачення з Рузвелтом, з яким мав на меті обговорити питання спільну стратегію і координацію проблем повоєнного співробітництва. На першому плані переговорів буде питання про з'єднання теперішніх англо-американських взаємин у Північній Африці і Середземному морі. Велика увага, що її останній час приділяється англо-американсько-англійським відносинам, показує, як в англійській відчувають конечність знайти там компенсацію на майбутнє.

Другою темою розмов є, мабуть, становище обох країн з Совєтським союзом. Велика зацікавленість щодо його плянів на майбутнє, зокрема Європи, така відмінна від англійської та американської безпосередньої участи, змусила Черчіла виїхати Советського Союзу до Європу, щоб мати змогу особисто появити тут і англійський вплив.

Комуністична пропаганда

За наказом Рузвельта північно-американські країни повинні відкрити кордони для комуністичної пропаганди. Советський посол Вашингтоні Літвінов-Фінкельштейн найближчим часі виїжджає у Південну Америку, щоб заснувати там революційні центри большевизму.

БДУРЕНИЙ УБИВЦЯ

СТОКГОЛЬМ. Лондонський кореспондент „Афтонбладет" пише, ніби вбивця Гарляна. Боньє де ля Шапель, думав, що його не впізнають. Навіть коли його вели на розстріл, він гадав, що постріли будуть сліпі, і лише до останнього моменту не був переконаний, що його застрелять.

З поведінки вбивці, отож, зовсім ясно, що доручення він виконував. Він до останньої хвилини не сумнівався, що „Сікрет Сервіс" так або інакше врятує його.

Капітуляція Англії перед Америкою

СТАМБУЛ. На англійському середземноморському остр ві Кіпр висадилися прибулі з Сирії американські війська. Цей десант північноамериканців на Кіпрі це є свідчить про капітуляцію Англії перед Америкою.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 31 січня 1943 року

На уперто атакованих відтинках СХІДНЬОГО ФРОНТУ наші війська трималися в рішучій обороні. Свіжопідведені резерви взяли участь в боях і зміцнили положення.

В СТАЛІНГРАДІ ворог спочатку з усіх боків підійшов ближче до оборонних позицій, а потім перейшов до концентричних атак. Південна бойова група, що героїчно бореться під особистим командуванням генерал-фельдмаршала Паулюса, стиснута на вузькому терені і чинить останній опір в будинкові ДПУ. В північній частині міста оборонці на чолі з одинадцятим армійським корпусом відбивали атаки ворога, спрямовані на західній фронт тракторного заводу.

В РАЙОНІ МІЖ КАВКАЗОМ І НИЖНІМ ДОНОМ німецькі танкові з'єднання знов переводили контратаки і знищували оточені або відрізані сили ворога. Одна танкова дивізія взята при цьому понад 1000 полонених.

НА ДОНЦІ знов зломлено ворожі атаки і спроби оточити з високими втратами для ворога.

НА ЗАХІД ВІД ВОРОНЕЖА у ворога віднято од-у горячо зах-щувану ним місцевість. Битва продовжується з усе ростучою жвавістю. Авіяція наносила сильні удари маршовим колонам, скупченням автомашин і відпочиваючим військам.

Масові атаки ворога НА ЛАДОЗЬКОМУ ОЗЕРІ, які він переводив вчора при сильній підтримці артилерії і танків, були відбиті з високими втратами для атакуючих, почасти вже на підготовних позиціях.

В ЗАХІДНІЙ ТРИПОЛІТАНІЇ ворог атаковував позиції наших військ при підтримці сильної артилерії та танкових з'єднань. Він бую відбитий з важкими втратами для нього людьми, автомашинами й зброєю.

В ТУНІСІ зазнали поразки ворожі контратаки на захоплені нами в останні дні нові позиції. Німецькі лотанні дні нові позиції. Німецькі літаки збили в повітряних боях 8 ворожих літаків.

Протягом дня незначне число британських бомбовиків переводило турбувальні нальоти і скидало безрезультатно поодинокі бомби над Північною Німеччиною аж до столиці Райху. При цьому ворог втратив 5 літаків. Крім того, ще два було збито у відкритому морі.

Вночі ворожі бойові літаки атаковували Західню Німеччину і північно-західньо-німецьке морське узбережжя. Постраждали житлові квартали і громадські будівлі. Цивільне населення мало втрати. Нічні ловецькі літаки і зенітна артилерія авіяції збили 5 бомбовиків.

Швидкі німецькі бойові літаки бомбардували вдень одне портове місто на британському узбережжі Протоки.

Німецькі підводні човни знищили в Північній Атлантиці, в Німецькому морі та в Північному Льодовитому океані 9 кораблів із загальною місткістю в 45.000 БРТ.

З Головної Кватири Фюрера, 30 січня

Жорстока оборонна битва на півдні Східнього фронту на окремих позиціях продовжувалася з незменшуваною силою, тоді як на інших укріплених відтинках фронту натиск ворога послабшав.

В СТАЛІНГРАДІ положення без змін. Мужність оборонців незламна.

МІЖ КАВКАЗОМ І НИЖНІМ ДОНОМ наші війська пляномірно переводили свої переміщення.

Повторні ворожі атаки проти наших позицій на СХІД ВІД СЕРЕДНЬОГО ДОНЦЯ після запеклих боїв були відбиті. КОНТРАТАКОЮ БУЛА РОЗБИТА ОДНА ВОРОЖА СТРІЛЕЦЬКА ДИВІЗІЯ.

В РАЙОНІ НА ЗАХІД ВІД ВОРОНЕЖА продовжується маневрова битва. Сильні з'єднання авіяції брали участь в наземних боях.

НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА ворог на широкому фронті відновив свої атаки при сильній підтримці піхоти й танків. У важких боях, почасти один на один, всі атаки були криваво відбиті і лише вчора було збито 42 танка.

В боях НА СЕРЕДНЬОМУ ДОНУ особливо відзначилися війська німецького 24-го танкового корпусу та італійський корпус альпіністів. При цьому успішно брали участь місцеві з'єднання добровільців.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ ар'єргарди німецько-італійської танкової армії криваво відбили сильні ворожі танкові атаки.

ІЗ ТУНІСА повідомляють про бойові операції тільки місцевого значення. Авіяція знов бомбардувала порт Алжіра, при чому було підпалено один торговельний корабель.

Одна ланка німецьких бойових літаків атакувала вчора увечері в водах Бухі одну ворожу корабельну валку і потопила 3 транспортних суден на 14.000 БРТ, а також 2 винищувача. Ще один торговельний корабель і один винищувач були важко пошкоджені.

Під час атаки на аеродром Боне було зруйновано 7 багатомоторних ворожих літаків на землі. В повітряних боях і зенітною артилерією авіяції та бортовим вогнем морської фльоти в Середземному морі було збито 12 британських і американських літаків.

Ворог бомбардував уденьі над вечір без військового успіху 2 портових міста на французькому атлантичному узбережжі. Жертви серед цивільного населення велині. 8 із атакуючих літаків було збито.

БОМБАРДУВАННЯ ЛОНДОНА

п. с. Берлін. Пізно увечері 17-го січня сильні німецькі з'єднання бойових літаків скидали фугасні й запалювальні бомби на Лондон. При добрій видності важкі німецькі бомбовики добрались до самого Сіті. За повідомленнями розвідників, виникли великі пожежі, особливо в області великої луки Темзи. В той же час інші з'єднання німецьких бойових літаків атакували один порт на південному березі Англії, а також деякі частини англійського східнього узбережжя. Тонни фугасних і запалювальних бомб під час цих операцій завдали великих руйнувань.

Вранці 18-го січня Лондон також був об'єктом дальших успішних атак авіяції.

От такі солдати у Рузвельта

п. с. Женева. Про непоодібну бійку між білими й кольоровими американськими солдатами повідомляє нью-йоркська газета „Тіме". В місті ж. Фенікс у штаті Арізона солдати-негри затіяли бійку між собою. Коли ж з'явилася військова поліція й хотіла відправити 150 чорних солдат на грузовиках, то несподівано задунали постріли. Зчинився заколот. Декілька солдат було вбито, інші були поранені. Було вбито також одного цивільного громадянина. Військова поліція мусила викликати для підкріплення бронійовані розшукні машини, які об'їздили місцевість протягом всього наступного дня. 200 негрів-солдат було заарештовано й вивезено.

Із такими-то солдатами Рузвельт хоче завоювати Європу й нав'язати їй свою культуру. Але в Європі не вивязають до неї нікого інтересу, і ніколи рузвельтовим солдатам не вступити на європейський материк. За це дбає скрізь готова до оборони німецька армія та союзні з нею солдати інших європейських націй.

Німецькі солдати поховані на естонській землі

В Фелліні виникає друге по величині кладовище Естонії німецьких героїв, в якому солдати, похоронені в різних місцях країни, знайдуть своє останнє місце упокою.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Квартири Фюрера, 29 січня

В УПЕРТІЙ І РІШУЧІЙ ОБОРОНІ АРМІЇ СХІДНЬОГО ФРОНТУ ВІДБИЛИ ВСІ МАСОВІ АТАКИ І З БОЄМ ПРОВЕЛИ СВОЇ КОНТРНАСТУПАННЯ. В Сталінграді переводиться ворожі атаки на південний фронт, але, не дивлячись на кількаразову перевагу ворога, їх було відбито.

Посилені спроби ворога зробити прорив на Західньому Кавказі розбилися об німецькі лінії й румунські позиції.

В КУБАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ ТА В СТЕПАХ На ПІВДЕНЬ ВІД МАНИЧА ворожі танкові атаки були зупинені. Контратакою німецьких танкових з'єднань були розсіяні одна совєтська гвардійська кавалерійська дивізія та одне піхотне з'єднання. ПІДВЕДЕНІ РЕЗЕРВИ МІЖ ДОНЦЕМ І ОБЛАСТЮ СЕРЕДНЬОГО ДОНУ ВІДКИНУЛИ СОВЄТИ НА СХІД.

До західнього флангу Воронезького бойового участка ворог підвів міцні сили, які в наступних боях були криваво відбиті. На північний захід від Воронежа тривали важкі й уперті бої.

НА ПІЗДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА ворог наступав на відтинкові однієї дивізії. Після упертого бою він був відбитий з великими втратами.

В ТУНІСЬКО-АЛЖІРСЬКІЙ ПРИКОРДОННІЙ ОБЛАСТІ тільки бої місцевого значення. Важкі німецькі бойові літаки атаковували розвідувальні танки ворога і залізничні об'єкти. Німецька та італійська ловецька й зенітна оборона знищила 9 ворожих літаків.

ЖІНКА СОВЄТІВ НА ВІЙНІ

Із записок лікаря червоної армії

Апостоли рівноправності в Советському Союзі типу Крупської або Коллонтай могли б поставити собі в заслугу те, що із советської жінки вийшла цілком своєрідно вихована істота.

Це щось проміжне між чоловіком і жінкою, що із зневагою відкидає природні обов'язки жінки, але проте не може виконувати чоловічої праці без тілесної й душевної шкоди для себе.

Принципово советська жінка може робити все: вона може бути машиністом, рулекопачем, катом, солдатом; але все ж вона не може подолати в себе жаху перед війною, перед ударною силою перемагаючого німецького солдата.

Про це говорять записи військової фельдшерици Асі Матвійової, які потрапили до наших рук.

Драматичні епізоди нелюдських страждань, пережитих цією жінкою, яка вдавала із себе солдата, закінчилися 5-го вересня 1942 року, бо, за свідченнями старшого політрука Федорова, в цей день її було вражено кулею і вона вмерла. Ми подаємо тут лише кілька уривків із цих документів большевицької зарозумілости, які до того ж дають картину настроїв однієї советської військової частини, що потрапила в заліні кліщі німецьких солдат.

„26.8.42. Становище все гірше. Ніякого виходу... Сьогодні знов було нестерпно бомбардування. Я розпорядилася з Мішею Федоровим, він був у мене, подарував мені пістолю і сказав: „Коли нам не доведеться вже більше побачитися, то не забувай мене...“ Наша атака тривала, але, як видно з усього, вона була приречена на поразку. Це була справжня м'ясорубка. Ми йшли. Дорога була важка, було вогко й холодно. Я багато пережила. Ми йшли вночі й зовсім не спали.

Ми йшли в південному напрямку, ворог жахливо обстрілював. Серед нас є багато зрадників, надзвичайно багато. Як би нього не було, ми б не сиділи тут...“

„30.8.42. Це болото жахливе. Навкруги лише трясовина, навіть ліс якийсь бридкий. Ми всі дуже знесилені. Кругом увесь розпух. Оточення таке, що я його ніколи не забуду. Цікаво, що командувач лише в телеграмі: „Пробивайтеся власними силами!“ Відкіля ж узяти „сили“, коли солдати вже цілий місяць не одержували ніякої їжі й безперервно вимирають. Коли потім дійшла справа до остаточної атаки, то наша артилерія не дала більше жодного пострілу. Солдати йшли вперед і дійшли майже до кінця, а ворог не стріляв. Коли командири побачили, що ворог не стріляє, вони кинулись попереду солдат. Але в цей момент ворог вдарив по них своїм артилерійським і гранатометним вогнем. Всі залишилися там і ніхто не зміг врятуватися.

Це була жахлива поразка. Але поміж чесними бійцями знову виявилося багато зрадників (Примітка: розуміються перебіжчики), дуже багато таких, які на кожному кроці зраджували, але хто саме ці вороги,— ніхто не знає...“

„2.9.42. Надвечір ми прийшли до залізничної лінії. Нас обстріляли, але ми перейшли на ту сторону. Потім ми вийшли на велику лісну галявину. Тут трапилося щось надзвичайне. Мастріюков відстав. Коли його запитали, чому, він на це відповів: „Я йду на село й переодягнуся в цивільний одяг. Краще мені жити у німців, ніж мучитися тут“. З цими словами він пішов...“

„5.9.42. Тося разом із іншими відстала. Вона плакала, мені було прикро, але я не в силах була допомогти їй. Ми йшли далі. Вчора відстав Шура. Він пішов у село і не повернувся. Ми йшли далі. Але я вже далі не в силах йти, я весь час відстаю...“

„Ostkurier“

Угорський Великий Хрест для Романеллі

Правитель держави наголодив італійського полковника Гвідо Романеллі Великим Хрестом Угорського Ордена за його виступ у національній протибольшевицькій революції 1919 року, коли він перебував в Угорщині, як член військової місії.

Брітаниі підкопують американців

Ліссабон. Лорд Бівербрук, англійський уповноважений по поставках, згідно закону про оренду та позику США, дружині містера Гопкінса, який розпоряджається, як відомо, поставками по оренду дій й позиці, подарував смарагд, вартістю понад 500.000 долярів. Хоч Білий Дім у Вашінгтоні спростовує це, проте частина преси США знаходить, що це „нестерпний вплив“.

Хвиля холоду в Швеції

Велики області середньої і північної Швеції охоплені міцною хвилею холоду. У багатьох містах температура доходить до 32 і 35°, а в Лапляндії — навіть до 42° холоду.

Рузвельт воює на два фронти

Висадивши в липні цього року багато війська на острові Гвадальканарі—одному з зайнятих японцями Соломонових островів, й загарбавши, з наказу Рузвельта, французьку Північну Африку, Америка мусить тепер нести великий тягар війни на два фронти. Постає питання: чи зможуть США своїм, відділяним на тисячі морських миль, військам постачати все потрібне для того, щоб вони були здатні до бою? Розв'язати проблему постачання й транспорту буде далеко труднше, ніж висадити військо, бо і Гвадальканар і Північна Африка дуже віддалені від американських господарських оаз.

Що сталося з так званим „поворотом подій на Великому океані“, — як американська пропаганда голосно назвала десант американських військ на Гвадальканарі? Про це світ довідався з японських військових повідомлень. У трьох великих морських боях, що їх американці мусіли прийняти, щоб полегшити своє становище в південному Тихому океані, вони досі втратили, рахуючи потоплені та тяжко пошкоджені судна: 4 лінійні кораблі, 9 авіаносців, 21 крейсер, 18 ескадренних торпедників, 10 підводних човнів, 18 транспортних суден та 774 літаки. В пізніших боях американці втратили ще багато транспортних суден. Рузвельт мусів затаїти всі ці поразки, але йому не пощастило поліпшити становища американських військ на Гвадальканарі. Здається, що така сама доля чекає й війська в Північній Африці. Так дуже вихвалюваний Черчілем політик з Білого Дому мусів би знати, що німецькі та італійські підводні човни й літунська зброя дуже охоче скористаються рідкою, майже виключною нагодою такого великого скупчення військових кораблів та транспортних суден, яке є тепер коло берегів Північної Африки, в Середземному та на Атлантійському. Німецькі та італійські звідомлення про потоплення інформують про те, що або тяжке пошкодження військових кораблів, зокрема крейсерів, ескадренних винищувачів, підводних човнів та транспортних суден. Не може бути мови, що Рузвельт зможе на французьку Північну Африку змусити англійців вивезти останок сили-системи, спортників і торговельних рабів, та поставити на загрозу зброї Держави.

За це свідчать і голоси, які щораз голосніші й тривожніше лунають з ворожого табору, вимагаючи від Рузвельта, щоб він вказував на те, що він робить, щоб ліквідувати самперед коне тероризм і терор боротьби трудящих з капіталізмом. Південно-африканський прем'єр-міністр Сматс, один з головних промовців, що терезував становище в Африці, кратичних держав, що вони робить, мобілізує всі свої сили, зосереджує матеріял, людей, машини, потрібне для будування водних човнів. Всього цього теперь має їх на мало, що вже багато, а їхні зусилля щодо часу та віддалі були дотепер надто малої можливости. Не зважаючи на всі зусилля демократичних держав, чинність їхніх підводних човнів тільно зростає. Це є велика загроза для нас.

Шведські кореспонденти повідомляють з Лондону, що там, після потоплення подібної кількости кораблів, захоплення подібної кількости кораблів, в східній частині Середземного моря, починають оцінювати як справу, що так і їх наслідки. Безперечно безпечно північно-африканська авантюра Рузвельта дійшла до такої самої межі, в якій уже кілька місяців тому, чи можуть кораблі валки безпечно перевозити через океан свої ванажі. І це можливо тільки тоді, якщо ми усуненемо безпеку будуть і важливим моментом для судноплавства альянтів.

Нейтральні країни також все більше й більше зайнятих питаннями про бу- ну на морях. Так, в туреччині газеті „Кумгуріет“ пише Добруль:—Питання, яке на сьогодні більш за все турбує народи альянтів, є проблема підводних човнів. Як засіб проти втрат, запонований підводними човнами, вимагається будування швидкісних транспортних кораблів, які б були спроможні уникнути переслідувань з боку підводних човнів, користуючись швидкістю свого руху, після того як виявиться неможливість успішної боротьби проти підводних човнів Осі.

Так само й часопис „Тасвірі Ефкіар“ займається тим же питанням, зазначаючи, що англійці й американці замовчують число та найменування кораблів, потоплених підводними човнами держав Осі, тоді як Німеччина систематично й точно підводних човнів.

БОЛЬШЕВИЗМ—ВОРОГ ГРЕ

Колишній прем'єр генерал Пангалос, дав афіснсьому представнику німецького інформаційного бюро пояснення по питанню большевизму. „Як грек і християнин, так сказав Пангалос, я повинен висловити своє обурення з приводу того, що існують духовні особи, які благословляли зброю большевизму, ту самозброю, якою були страчені тисячі християнських священників і якою було зруйновано сотьки християнських церков. Усі греки і всі християни світу, безумовно, мають таке ж почуття. Грецький народ, як відомо, здавна був настроєний проти большевизму.

Перемога большевизму була б для Греції і, через те, що Греція є ч... європейської сім'ї, б... для всієї Європи—з... фою. Греки знали, ... вецька Росія в с... нішній політиці ... політику і застос... методи, як і царськ...

Успіх больше... плянів означав би ... ня еліпізму. Пер... Советський Союз, ... приняння би своїх ... ваних проти Європ... і не зупинився б і ... якими обмеженнями ... вошенню Греції і ... нього Сходу. На ... передумови сх... того, що больше... ди не зможе вико... їх плянів“.

За минулої війни німеч-і нагадують нам про неї“. І Агроном М. Ігнатенко.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський пропуск № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право видозмінювати рукописи. Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ОДНОМУ ВЕЛИКОМУ ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

З упорядкування АЕГ'у (Allgemeine Elektrizität Gesellschaft—Електричне Загальнодержавне Товариство Електрики) представники закордонної преси відвідали Берлін. Тут вони були ознайомлені з роботами та лісами міста Берліна, фабрики АЕГ'у. Величезні площі займають площі фабрики, кількох квадратових кілометрів. Гості могли оглянути тільки частину цих заводів, але й це дало їм можливість дуже переконатися в тих величезних враження. Тут працює багато, як 3000 робітників, чоловіків і то аж 24 національностей. Вони живуть в цих величезних дерев'яних бараках, по 6-8 душ у кімнаті. Для них великий залі відбуваються концерти та театральні вистави. Тут є також бібліотека з ординаційними й спортивними залями та поліклініка для менш трудних робітників.

В просторих цехах, серед гуркоту й гуку, щільно працює армія німецькі й чужоземних робітників. У великих майстернях працює 250 хлопців, кожний з найновіших машині, за допомогою досвідченого майстра. За 2 чи $2^1/_2$ роки, вивчаються тут на фахових робітників. Щотижнево їм виплачують учобову допомогу, а також нагороду за виконану працю.

В Генігсдорфі ще з 1891 року виробляють електричні локомотиви, а з 1918 року, після того як сюди припинено й фабрики Борзіга, тут виробляють і паротяги. Тут виробляють і електричний локомотив, який з повним навантаженням розвиває швидкість 180 кілометрів за годину і найновіший електричний локомотив з потужністю 4400 кінських сил—для вантажних потягів. Збудовано тут іще могутній трьохчастинний електричний локомобіль, що важить 150 тонн—це для копалень бурого вугілля. Збудований тут у 1936 р. обтікальної форми паротяг із швидкістю 201 кілометр за годину о. з. гігнув світовий рекорд. Тепер по найгірших залізницях Німеччини виробляють виробляють теж тут військовий паротяг спрощеної конструкції: він не має ніяких прикрас, зате збудований дуже старанно й міцно.

У лісовні виробляють із штучного матеріялу різні речі, як щоденного вжитку, так і різні прикраси. Вироблена з вугля фенолева смола, змішана з текстилем або з папером, целюльозою, кам'яним порошком (чи то з якимись іншими наповнювачами) дає різноманітні й нові матеріали. Покладені один на один кілька шарів текстилю, политі смолою та сресовані при рівночасному їх нагріванні, дають міцні дошки, з яких можна виробляти як з металів взяють такі речі, як пальцові (зубчасті) колеса до машин. Цей матеріял, так зв. новотекст, дуже відсорний („резистентний“) супроти олій, тепла й вогню та води, навіть морської; крім того він удвоє легший за алюміній.

Гості на свої очі бачили, як працюють на цих пресувальних машинах невивчені закордонні робітники. Вони наповнювали преси якимись порошками і по двох хвилинах з пресів виходили блискучі скриньки на радіоапарати, готові телефонні слухавки (трубки) із вірезованими в них металевими дротами або інші такі речі. Це лише дещо з того, що закордонні кореспонденти тут побачили. Всі із здивуванням переконалися у велетенській силі німецького промислу.

Немає ніякого надійного захисту від підводних човнів

Ліссабон. — Нью-Йоркське радіо, розглядаючи становище британського флоту, говорить про те, що небезпека від підводних човнів є серйозною проблемою для Англії. Саме існування її залежить від того, чи можуть кораблі валки безпечно перевозити через океан свої ванажі. „І це можливо тільки тоді, якщо ми усуненемо небезпеку підводних човнів“. 1943-й рік у цьому відношенні буде тяжливим роком для судноплавства альянтів.

повідомляє не тільки назви, але й розміри потоплених німецькими підводними човнами альянтських кораблів. Повне знищення,—пише туреччина часопис, — альянтської корабельної валки, що складалася з 16 танкерів, біля Азорських островів примусила Лондон і Вашінгтон звернути серйозну увагу на війну підводних човнів, бо для побудови цих 16 танкерів на добре пристосованих для цього верфях було витрачено п'ять місяців, а на гірші обладнаних американських корабельнях—навіть одинадцять місяців. Газета твердить, що й досі ще не знайдено ніякої ефективної зброї для боротьби проти німецьких підводних човнів.

Задоволення китайської преси

Пекін. Вся преса Північного Китая в своїх виразах хвалить англо-американську експлуатацію Китая і робить огляд історії подій, починаючи з опіюмної війни і постуки Гонконга. При цьому згадують, як Китай був змушений британцями відкрити 5 своїх портів, серед них і Шанхай, через які британські товари вільно завозились сюди між тим, як в той же час Китай був позбавлений зобов'язаних тяжких забезпечень від уявних захисників демократії і самовизначення. Тьєнзінський договір, за яким був відданий привозтрів Коолунг, підкреслюється, як другий приклад продиктованого миру, а гонконгський і шанхайський банк описується, як інститут для фінансової і економічної експлуатації Китая.

Згадується також і про велике число позик, які Англія й Америка дали Китаєві, як про приклад імперіялістичних методів, бо обидві країни дуже хороше бачили факт, що неможливість виплати цієї позики буде завжди давати дальші приводи вимагати ще більше гарантій і концесій.

Газети висловлюють своє задоволення, що оголошенням війни Англії й США з боку національного Китая покладений кінець часам експлуатації його цими державами.

ЧАРІ НІМЕЦЬКОЇ ЗИМИ

Зимою мало не всі області Німеччини покриває глибокий сніг. Мов заворожені лежать гірські села серед гірських та лісистих околиць. І молодий і старий вправляються в усіх можливих родах зимового спорту,—кожний шукає собі відповідного відпочинку й розваги.

На цьому знімку бачимо чудовий краєвид вкритого сніговим покровом швабського Альгою.

Радості лижварського спорту в Баварських Альпах. Молоді й старі мчать по вкритих снігом вільних просторах чарівної гірської країни, шукаючи здорового відпочинку.

БАНКОМЕТ ВІЙНИ

Тепер стверджується, що бистої наживи. Заідтіля ве- Рузвельтовою африкан- важний банкір прийшов ською авантюрою знов сто- тільки з синякоч під оком. ять, між іншим, капіталіс- За ініціятивою Моргана в тичні інтереси Моргана. Ще квітні 1940 року в конторі за декілька тижнів до ви- правозахисника Кудерта в садки американців на афри- Нью - Йорці зібралося де- канську територію у фран- кілька відомих осіб із полі- цузькій Північній Африці тичного й фінансового з'явилися агенти Морганово- світу й заснували „Комітет го банку і вели перегово- захисту Америки“ шляхом ри з фінансовими колами необмеженої допомоги аль- в Марокко про заснування янтам. Іншими словами не великого залізничного това- значить, що з цього числа риства. Остання мусило пе- американський фінансовий ребрати керівництво всією капітал вирішив повторити залізничною сіткою не тіль- напад першої світової вій- ки в Марокко та Алжірі, ни. До співучасників цього але й у західньо - африкан- збіраня належать, між ін- ських областях аж до Кон- шими, Томас В. Ламонт, го. Товариство повинно бу- пайовик Морганівського бан- ло далі фінансувати будів- ку, і Генрі Стімсон, якому ництво транссахарської за- Рузвельтом доручено було лізниці. Роля банкірського військове міністерство. дому Моргана, як грошової Чого досяг тут Морган за рушійної сили війни, відо- допомогою президента Віль- ма вже з першої світової сона, того зараз добивають- війни, коли ця сила стала ся він від Рузвельта! Жи- справжнім лихом для люд- дівський банкірський дом ства. Пірмонт Морган, стар- зробився банкометом війни, ший директор банку, мусив —проте нічого радісного у 1936 році відповідати за він ще не досяг в Марокко. же перед американським се- „Ostkurier“.

натом. Йому інкримінувало- ся те, що він сприяв вступу Сполучених Штатів у війну з мотивів чисто осо-

ТУРБОТИ ПРО ПАЛЬНЕ В ТУРЕЧЧИНІ

Центр кам'яно-вугільної промисловости в Туреччині лежить у районі Зонгульдак—Ереґлі, з якого в 1940 році одержано 3 мільйони тонн. Це становило на 300.000 тонн більше, ніж у 1939 році, в останньому мирному році. За 1941—42 рр. про видобування вугілля точних відомостей немає. Однак, треба думати, що турецька вугільна промисловість за останні два роки не втрималася на висоті 3 мільйонів тонн. Особливо на початку 1942 року виявилися недобори продукції. Нестача в паливі для домів і недостатня робота цехтарів повинні бути зарахованими в першу чергу до причин цього явища. Нестача в паливі за останні місяці, правда, могла б бути вимкнуткою. Недобір продукції в минулому році складає 15—20% проти 1940 року. Спроби підвищити вугільне видобування дали зледне чи помітні наслідки.

Туреньке міністр шляхів сполучення пояснив, що нестача вугілля для залізниць, що досягла в 1939 році 250.000 тонн, підвищилася в 1941 році до 750.000 тонн, а в 1942 році складає тонн, а в 1942 році складає не менше як 850.000 тонн. Збільшення потреб у вугіллі на залізницях пояснюється, в першу чергу, мобілізацією і зв'язаним з нею підвищенням числа військового транспортування. Другою причиною нього вугілля є недостатній підвіз вугілля з району Зонгульдак до морських шляхів. Підвіз до моря має велике значення, бо залізниця, яка йде від Зонгульдака в Анкару до західної і східної головної лінії, має невелику рухомість. Недостатність лише одним вагоновий парк, що не дає можливости транспортувати всю продукцію з Зонгульдака залізницею.

Незначний підвіз вугілля до моря пояснюється ще й тим, що військове управління конфіскує більшу частину вугілля.

ЛІКВІДУВАТИ КОРОСТУ НА КОНЯХ

Коростою хворіють всі наші домашні тварини, але найчастіше ми спостерігаємо її на конях. За нормального часу, коли є всі умови для запровадження ветеринарних мірприємств з метою охорони конярства, як, наприклад: огляди коней в місцях їх постійного перебування та під час руху по ґрунтових шляхах, залізницях, застосування карантинів, ізоляції хворих коней та інш.—короста виникає дуже рідко. Навпаки—в періоди, пов'язані з великим та безконтрольним з ветеринарного боку рухом коней в межах великих територій, коли важко застосувати ветеринарно-профілактичні мірприємства, що взагалі сприяє великому розповсюдженню різних хвороб—короста на конях набирає великих розмірів. І зараз короста дуже розповсюджена.

Короста — це хронічне захворювання шкіри, яке викликається загнилецями в її товщу коростяних кліщів. Ці кліщі озброєні 4-ма парами кінцівок (призадбдим для проколювання, ссання крови, гризіння та пережовування шкіри) і можуть легко перепоїзати з хворого коня на здорового. Оселившись на ньому, швидко розплоджуються, живучи за рахунок крови та частин шкіри тварини.

Є три види коростяних кліщів: зудень, нашкірник, шкіроїд. Кожен з них викликає окрему форму корости, яка по своїх ознаках відрізняється від інших.

Перебування кліщів на шкірі коня викликає запальні явища в ній, відомі під назвою екземи: шкіра спочатку покривається червоними плямами, потім вузлами та пухирями. Останні лопаються, утворюючи на шкірі корку. Шкіра потовщується, береться зморшками, волосся випадає.

Кліщі викликають велику сверблячку шкіри, от чому коростиві коні дуже чухаються, розповсюджуючи навколо себе безліч кліщів та утворюють загрозу іншим коням заразитися коростою. Особливо небезпечні в цьому відношенні тримання в одних приміщеннях коростявих коней разом із здоровими, супряжна робота, користування загальною збруєю, розташування (навіть тимчасово) коней в невідомих приміщеннях, якто: в заїжджих дворах, окремих господарствах тощо.

Зі всього вишенаведеного то легко собі уявити причину корости, розвиток її на тварині та спосіб розповсюдження.

Лікування корости є обов'язковим, бо в противному разі воно неминуче доведе коня до цілковитого виснаження та загибелі.

В теплу пору року для лікування корости можна застосувати різні розчини та мазі. Наприклад:

1. Креолін та дьоготь по 1 частині, олія 5 частин.

2. Сірка та дьоготь по 1 частині, зелене мило та спирт по 2 частини.

3. Сірки та зеленого мила по 1 ч., олії 20 частин.

4. Креолін 5 ч., зелене мило 1 ч., вода 100 ч.

5. Карболова кислота (неочищена) 3 ч., креолін 6 ч., зелене мило 6 ч. і вода 300 частин.

6. Дьоготь та сірка по 1 ч., скипідар та спирт по 2 ч.

Цими розчинами та мазями треба обробляти коростяві місця 2-3 рази підряд з промежутками 6—7 днів. До початку лікування необхідно коростявого коня обмити теплою водою з милом, або лугом із попелу, краще соняшникового) та по можливості обтирати.

В останній час лікування корости удосконалено новим методом. Спочатку хворих коней купають 60% розчином гіпосульфіту, а потім після обсихання шкіри—10% розчином соляної кислоти. Цей метод побудований на швидкому впливові на кліщі та їх яйця продуктів розкладу гіпосульфіта, які утворюються на шкірі під час послідовного обмивання коней цими розчинами.

На одне обмивання потрібно 4,5 літра кожного розчину, а для одержання гарних наслідків лікування за цим методом потрібно провести 4 таких послідовних обмивання на протязі 1—2 днів. Звичайно, таке лікування корости треба провести при ветеринарній дільниці.

Гарним методом лікування корости, особливо в холодну пору року є газокамерний. Устаткувати газокамеру не важко й можливо при кожній ветеринарній дільниці. Цей метод побудований на обкурюванні коростявих коней сульфіт-ангідридом — газом, що утворюється при спалюванні в газокамері сірки. Концентрація суль'іт-ангідріда повинна бути з одного боку настільки достатня, аби побити коростяних кліщів, з другого боку—не така ядовита, щоб отруїти коня. Такою концентрацією газу є 4,5—5% його до об'єму газокамери, що практично одержується при спалюванні сірки з розрахунку 100 грам на 1м³ газокамери. Одноразове лікування в газокамері продовжується від 45 хвилин до 1 години. Таких сеансів необхідно повторити 2—3 рази з промежутком 7—8 днів. Поруч з цим лікуванням обов'язково обробляти протикоростяними ліками голову та ту частину шиї, яка не обкурюється в газокамері.

Лікування корости незалежно від його методу повинно переводитись в точно встановлені терміни і доводитись до кінця.

Ліквідувати коросту на конях можливо лише при ретельному застосуванні всіх профілактичних заходів.

Ветлікар Печерський.

КОРОТКІ ВІСТКИ

п. с. Женева. Великобританія почнає розпродувати належні їй мексиканські залізниці. Вже розпочато переговори з мексиканським урядом.

п. с. Берлін. До столиці Райху прибув іспанський міністр партійних справ Арреґе за деякий супровождений ...ницею Вальєр... у справах ... ди фаланги ... 1 головні ... великих ... сів.

ІСТОРІЯ ... З АРХІВУ ОДНІЄЇ „ДРУЖБИ"

Історія завжди залишає людству багато анекдотів.

Англійці і росіяни протягом кількох десятиріч були смертельними ворогами в Азії. Завоювання росіянами Туркестану, Бухари та інших колоній на Сході не давало спокою англійцям. Вони дуже побоювалися за Індію. І щоб притягти симпатії індусів до себе, вони вживали різноманітних заходів.

Так, наприкінці минулого сторіччя англійці видали спеціальну брошурку для індуської людности. Бажаючи перелякати індусів, англійці описували ... вально так:

„Всі росіяни ... як кози. Вони ... тий алькоголь ... ре сало. Очі ... ні, зуби велики... сіяські селяни ... чотирьох (12) ... дати ідять ... тей..."

Ця характер... домо, не зазна... цим стати геро... росіянами. Але ... шурі непогано ... писати:

—Скажи мені, ... водиться, і я ви... ти такий.

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИ...

В місті Охтирці є будинок для безпритульних, в якому налічується 80 дітей. Військова Команда, Районна та Міська Управління вживають всіх можливих у військовий час заходів до того, щоб ці діти мали нормальне матеріальне забезпечення. Але одяг є в недостатній кількості, в наслідок чого частина дітей шкільного віку не може навіть відвідувати школу.

Управа закликає населення м. Охтирки зробити добровільні пожертвування одягом для сиротячого будинку і здати його по адресі: вул. Штрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий будинок.

МІСЬКА УПРАВА

О Б' Я В А

Всім установам, підприємствам, організаціям міста та району довести до відома своїх робітників та службовців про те, що виплата їм не могло по тимчасовій непрацездатності, на народжених та похорони по випадкам, потрапились в 1942 році, буде перенесена Лікарською Касою до 1 березня 1943 р.

Надалі встановлюється такий термін видання допомог:

1. По листках тимчасової непрацездатності з дня закінчення хвороби—

а) для міста на протязі 30 днів.
б) для району на протязі 60 днів.

2. Допомога на новонароджених та похорони видається в ті ж терміни з дня народження або смерти.

Лікарська Каса
Охтирської Райуправи

Загублені документи вважати недійсними

Квитанцію № 23488 від 7.II.42 р. на здану свиню гр. Хевренка І. Т.

Паспорт № 3464, виданий В.-Писарівською С/Управою на ім'я гр. Кравченка С. Г.

Продуктову картку за січень м-ць на ім'я гр. Сазна І. А.

Особисту посвідку Охтирської Біржі Праці на Ім'я Чижова О. М.

Корінці продуктових карток за січень м-ць на ім'я Гр. Андрія, Людмили, Лідії та Надії; Ужинської Зінаїда та Надії; Недвигової

Реєстраційну картку Охтирської Біржі Праці на ім'я ... мової Г. О.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Полов, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право відправляти рукописи. ◆ Неопубліковані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

Ви минулої війни і тимчасі нагадують нам про нег... і Агроном М. Ігнатенко.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Полов, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право відправляти рукописи. ◆ Неопубліковані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

СЕРЕДА, 10 ЛЮТОГО 1943 РОКУ

Рік II | № 17 (119)

Героїчна дивізія

БЕРЛІН. 9 січня на північ від Ільменського озера численно переважним совєтським силам при мінній підтримці танків удалося вклинитись у німецькі позиції. В шаленних запеклих боях з ворожою навалою одна з німецьких дивізія спромоглась майже закрити цю прорву і збила при цьому, позаду німецьких ліній, 22 совєтські танки. Не зважаючи на запеклі наступи на німецьку головну лінію і відчайдушні спроби дебльотувати оточену велику совєтську бойову групу, найкращий піхоті та артилерії, в тісній взаємодії, пощастило стиснути ворога на вузькому просторі і розбити його на 2 групи. Пляномірне знищення противника успішно тривало щодня. До 15-го січня тільки в районі однієї групи було взято 195 полонених. При підтримці щільної мової артилерії німецькі гренадири 19 січня провели рішучий удар на ядра обох ворожих груп. Піхотинці брали штурмом один по одному совєтські бункери. **Втрати большевиків мертвими та пораненими дуже високі.** Навколо одного гнізда бункерів, метрів у 100 завширшки, знайдено 105 вбитих; в окремих бункерах трупи лежали буквально горами. Всього на бойовищі большевики залишили близько 700 вбитими і втратили коло 300 полоненими. Боротьба проти решток ворожої групи, що їх оточили знову, триває.

Індуси залишають Калькутту

п. с. Бангкок. Після японських повітряних нальотів на індуське місто Калькутту більша частина місцевого населення покидає місто Калькутту і втікає у провінцію. В північному Бігарі збудовано пристановища на 62.000 персон, а в північному Бенгалі—на 10.000 осіб; для інших же біженців створені табори в області Ганга.

Харчі, як на батьківщині

Берлін. Для забезпечення здоров'я працездатности робітників зі Сходу в Німеччині, їхне харчування зроблено таким, яке воно у них на батьківщині. З цією метою було видано широку збірку відповідних вказівок по кулінарії, на основі одержаного на практиці досвіду.

д. у.—в.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 7 лютого 1943 року

ЗНАЧНА ЧАСТИНА ВОРОГА, ЩО ВИСАДИВСЯ В РАЙОНІ НОВОРОСІЙСЬКА, ЗНИЩЕНА. Послаблені сили його оточено.

НА ЗАХІДНЬОМУ КАВКАЗІ ворожі атаки були відбиті з кривавими втратами для ворога. При цьому було збито 25 танків.

В той час як У ДОНЕЦЬКОМУ БАСЕЙНІ відбувалися лише місцеві бої,—оборонна битва в районі ДОНСЬКОГО ГИРЛА, НА СЕРЕДНЬОМУ ДОНЦІ И НА ЗАХІД ВІД ОСКОЛЬСЬКОГО ВІДТИНКУ йшла з незменшуваною силою. Під час своїх атак, в які безоглядно вводилися все нові людські резерви, Совєти зазнали важких кривавих втрат. ОДИН ВОРОЖИЙ ПОЛК БУВ АТАКОВАНИЙ В ЗАКРИТИЙ ЛІСНІЙ МІСЦЕВОСТІ И ПОВНІСТЮ ЗНИЩЕНИЙ.

На інших фронтах день пройшов загалом спокійно.

Сильні з'єднання авіяції бомбардували впродовж цілого дня маршові колони ворога.

НА ТУНІСЬКОМУ фронті двохсторонняя жвава розвідувальна діяльність.

На північний захід від Орана в морі німецькі бойові літаки минулої ночі атакували ворожу корабельну валку, за одержаними досі відомостями, вважно пошкодили 3 транспортних судна із загальною місткістю в 18.000 БРТ. Один із кораблів загорівся.

Під час нічних нишпорних польотів над Західньою Німеччиною ворожі літаки завдали незначних втрат населенню поодиноко скинутими бомбами. З ворожих літаки було збито.

Як повідомляє спеціяльне звідомлення, підводні човни в упертих завзятих боях потопили з корабельних валом, які прямували в Англію й призначалися для африканського й совєтського фронту, 16 важко навантажених транспортних пароплавів і наливних суден із загальною місткістю на 102.500 БРТ., також 4 транспортних парусника. З дальші кораблі були пошкоджені торпедовучнями.

Один підводний човен потопив у Середземному морі ворожий крейсер кляси Дідо.

З Головної Кватири Фюрера, 6 лютого

Висаджені біля Новоросійська совєтські з'єднання, не дивлячись на упертий опір, були ще більше стиснуті, при чому було збито 6 всаджених на землю ворожих танків. Нові десантні операції совєтів не вдалися.

В РАЙОНІ ГИРЛА ДОНУ, НА ДОНЦІ И НА ОСКОЛЬСЬКОМУ ВІДТИНКУ, НА НИЖНЬОМУ ДОНЦІ И НА ВІДТИНКУ ЛІЄНИ вони зазнали поразки з важкими втратами для ворога. НА СЕРЕДНЬОМУ ДОНЦІ И НА ЗАХІД ВІД ОСКОЛЬСЬКОГО ВІДТИНКУ йдуть бої поміж окремими групами, при чому вороні атаки чергуються з нашими контратаками.

Нові жорстокі атаки совєтів НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА були відбиті з кривавими втратами для ворога, а вичікувальні позиції були розбиті артилерійським огнем.

У водах далекої Північ німецькі бойові літаки потопили один ворожий торговельний корабель на 5.000 БРТ. і підпалили один фрахтер на 6.000 БРТ. Під час нальоту на район гавані й міста Мурманська влучення бомбами викликали руйнування.

В ТУНІСІ німецько-італійські бойові групи, ефективно підтримані авіяцією, зайняли пануючі висотні позиції і втримали їх, не дивлячись на ворожі контратаки. Швидкі німецькі бойові літаки під час денної атаки на Пролітаки під час денної атаки на Протоку вдалим влученням бомб важкого калібру заподіяли важкі шкоди в прибережній місцевості.

У важких оборонних боях в Донецькій області особливо відзначилися 294-та піхотна і 7-ма танкова дивізії.

Англія вербує 500.000 сільськогосподарських робітників

Женева. Великобританія стоїть перед новою битвою всередині країни, яку вона повинна, безумовно, виграти, — констатував англійський міністр сільського господарства, Гадсон, в інтерв'ю з лондонською газетою „Дейлі Мейл". Це битва на полях. Великобританії. Протягом нового року в Англії може виникнути дуже серйозна продовольча криза, якщо не пощастить додатково знайти 500.000 сільськогосподарських робітників. Це завдання стає тим більше чимраз настирливіше, бо Англія повинна вигодувати більше засобів продовольства в наслідок потоплення кораблів і потреб у них для військових сил. Кожний англієць мусить завжди мати на увазі, чого коштує північно-африканська операція у відношенні тоннажу.

д. у.—ц.

НАСТУПАЛЬНІ БОЇ В ТУНІСІ

БЕРЛІН. Розпочаті 18 січня німецькими та італійськими частинами наступальні бої в Тунісі призвели до здобуття тактично важливих позицій. Іноземний легіон де-Голля великими силами зайнав проходи у відногах Атлаських гір глибоко на південь в Тунісі. Його позиції розташовані обабіч важливого шляху в непрозірних кущах, забезпечувались численними пільозими укріпленнями, а перед самим проходом лежали мінові поля і стояли протитанкові гармати.

Проти цієї заслони перейшли в наступ німецькі танки, протитанкові гренадири і гірські стрільці. Підтримувані стрімкодацими літаками та інших напрямків, гренадири прорвали у важкому пристуні цю місцевість, охопили фланги легіонерів, і неспішно відвинулись в тилу у противника, скоєнного водночас з фронту нашими гірськими стрільцями, що вперто і блискучо посувались наперед. Вперший опір противника був зламаний в наслідок цього подвійного наступу. Ворог панічно тікав, залишивши понад 1000 полонених і значну здобич.

На ранок 19 січня наші з'єднання знову пішли в атаку, яка спричинилася до істотного поширення клину в гірську місцевість. Під час нових ударів розбитий у своїх контрнаступах ворог знову зазнав важких втрат. До 20 січня німецькі й італійські частини взяли вже 150 полонених, 20 гарматів і кілька десятків кулеметів. Але й ЗІ вони не давали спокою ворогові. Завзято переслідуючи його, вони чимраз глибше проникали в гори і брали штурмом нові важливі кряжі, захопивши при цьому ще 1000 полонених, і збільшивши таким чином загальну кількість їх до 2.500 чоловіків, взятих у чотиридневних боях. Наше військо продовжує свій успішний наступ.

Найстаріший німецький офіцер

Найстаршому німецькому офіцеру та найстаршому орденоносцю Залізного Хреста, генералу артилерії Теодору фон Бомгарту минуло 12 січня 102 роки. Як за особливу заслугу в поході 1870 року він міг бути свідком проголошування імператора в дзеркальній залі Версалю 18 січня 1871 року. Він та теперішній 93-річний фельдмаршал фон Макензен з'являються єдиними живими офіцерами, які були тоді присутні.

о. ф.

БОРОТЬБА В ТУНІСІ

Вже два місяця триває „битва за Туніс". Із військово-оперативної точки зору найменування „битва", можливо, тут і не підходить, бо досі бойові операції, що як своїми розмірами, так і кількістю сил, що беруть участь в боях з обох сторін, носили обмежений характер і тому навряд чи можуть бути поділювані з битвами на Сході. Але ці бойові операції є важливою підготовчою фазою до тих великих вирішальних битв за Північну Африку, з поміж частей й за Середземне море, які напевно розпочнуться в скорім часі.

Підготовча фаза спочатку являла собою, так би мовити, біг наввипередки до Тунісу. Переважаючим фактором несподіваність, з якою переведена була висадка альянтів у Північно-Західній Африці, вороже командування вважало, що удар на Туніс і Бізерту можна буде нанести легко, як удар у пустий простір. Але ця концепція виявилася фальшивою. Дякуючи вжитим державами Осі заходам, зокрема—дякуючи прямо таки вирішальному введенню в дію авіації та її транспортних засобів, кинуті в напрямку Бізерти й Туніса британсько-американські авангарди відразу взнали, що простір там був менш „пустий", ніж як вони те собі уявляли. Розрахунки за зеленим столом в головній кватирі альянтів допомога британсько-американської авіації почасти відпала в наслідок несприятливої погоди й труднощів переведення висунутих наперед наземних операцій.

Отже, після багатих втратами боїв решткн висунутих уперед авангардів мусили відступити, і змагання в бігу наввипередки з за Тунісу було для альянтів програно.

З цього дня бойова ініціятива в Тунісі належить командуванню Осі. Усіла за відкинутими британсько-американськими авангардами ніжецько-італійські війська, зайняли важливі передові позиції, що спершу тільки на території між Бізертою та Тунісом утворювали обмежене передмостове укріплення району стратегічного розгортання армії. Це розгортання зробила можливим тільки повітряна перевага Осі, що є одним із найважливіших елементів у сучасній боротьбі.

Одночасно з „битвою за Туніс" вже два місяця йде битва за транспорт, що є найбільшою з усіх битв, які тільки будь-коли пережівало Середземне море в своїй історії. Це стосується так нашої сторони, як і сторони наших ворогів. Щоб одинити весь тягар завдання, який ставить північно-африканська війна перед німецько-італійською організацією транспорту, не досить того твердження, що після окупації Бізерти й Тунісу ми володіємо найкоротшим у центральному басейні Середземного моря сполученням між європейською континентом і Африкою. До 140 кілометрів між Сицілією й Тунісом, що за географічними умовами являють собою вузький відтинок для транспорту, проти якого ворог природно вживатиме всяких перешкоджувальних заходів, треба додати ще багато сотень кілометрів залізничних шляхів, особливий характер яких тепер обумовлюється географічним положенням Італії.

В порівнянні з ними претензіями держав Осі до транспортної справи транспортні труднощі ворога, примушеного оперувати на зовнішніх лініях, є втричі більшими. Потреби й вимоги приведеної з-за моря десантної армії, не дивлячись на постійне постачання, чимраз далі все більше зростають. Так, виділений в листопаді місяці для постачання американської експедиційної армії в Північній Африці корабельний тоннаж уже в грудні виявився недостатнім, а з початку нового року мусить бути зведу ще збільшений. Не абияка частина цього корабельного тоннажу служить тільки для постачання призначених не для фронту технічних сил, а в Алжирі та Марокко — і адміністративно-політичних сил, від яких військове командування, крім неприємностей, мало користі. Ще, але які з американської сторони були зазвезені до Північної Африки в дуже великій кількості. Між тим, уже перші бої в Тунісі поставили перед ворогом настирливу вимогу мати більше військ, більше важкої зброї, більше літаків, танків і т. ін.

Можна собі уявити, яка ще важуслість боротьба між військовим командуванням і цивільним управлінням за корабельний тоннаж. Між тим як у північно-східній Африці британська армія завжди базувалася на природні ресурси Близького Сходу, особливо що стосується пального матеріялу, це зовсім відпадає для альянтських сил у французькій Північній Африці.

Починаючи з важкої гармати й кінчаючи кільбаном на прикладі гвинтівки,—все мусить бути привезене з-за — на віддалі тисяч кілометрів при надзвичайній нестачі корабельного тоннажу і при постійній небезпеці з боку підводних човнів. А що ця небезпека з боку підводних човнів для північно-африканського довозу ставатиме в майбутньому -се лошкульнішою і що зростаюча потреба в корабельному тоннажі для Північної Африки мусить неспиняльно відбитися на заморському постачанні інших альянтів, то це стає все яснішим для ворога, про що свідчать недавні повідомлення з американського боку, — ці фактори показують йому в справжньому світлі перебіг військового походу в Північну Африку. Але це ж тільки ті труднощі, які разом із іншими бойовими завданнями, як от операції в Тихому океані, напружуючи всі сили Америки, повстають ще до зустрічі американських головних із супротивником.

Отже, загальний підготовний фактор тьби в Тунісі не зжатися за несприятливих для держав Осі, бо вони мають всі можливості активної операції проти ворога в африканському просторі та на морі й повітрі, у буквальному розумінні цих слів.

Д-р фон Лаш.

(„Ost-Front").

Обман Франції Англією

Париж. „Матен" приводить заяву графа де-Моюіт, який під час поразки Франції приєднався в Англії до де-голлівців, але пізніше відокремився від них та через Лісабон повернувся у Францію. Причиною відходу від де-Голля, що видно з його заяви, були перекопання в тому, що де-Голль систематично продавав Англії французькі володіння.

Граф де-Молюіт приніс декілька прикладів такої поведінки де-Голля. Йому відомо про таємну умову між де-Голлем та Черчіллем, по якій де-Голль передав Англії не лише відомі колонії, але і погоджувався віддати на обмежений термін також деякі частини французького узбережжя біля протоки, які потім повинні були служити зоною англійських інтересів. Де-Молюіт, який, між іншим, перебував 2 місяці в англійській в'язниці, мав також, як повідомляється далі в „Матен", розмову з ... чим генералом Ш... пізніше британським ... ником відділу проп... на Близькому Сході ... Шерера, який на осно... валих особистих зайв... з Модюітом розмовляв... верто, останній цитує ... дальший доказ того ... що емігрантські урядо... Лондоні з'являються ... інструментами Англії ... нах її експансії. Г... Шереро дослівно зая... „Дякуючи емігрантсь... уряду, ми можемо ви... що він розірвав зно... з державами Пакту ... вим шляхом зайнята ... цузькі колонії, коли ... буде вимагати стратегі... стан. Після війни об... ряди будуть нам слуг... ся закрито на 10 років ... щоб підписувати різні ... які нам будуть необхі...

Граф де-Молюіт на ... ення підкреслив, що ... глії жили та масони ... грають, безумовно, ... ролю та мають ... таборі де-Голля.

Не вдалася крадіжка дорогоцінностей

В Ніці поліції пощастило заарештувати в одній гостинниці двох злодіїв, які хотіли продати чудовий 27-каратний діямант, вартістю в 15 мільйонів франків. Цінний камінь належав колишньому міністру народного фронту і власнику гостинниці Патнотру. Він, разом з ... шими дорогоцінностя... гальною вартістю в 40 ... йонів франків, був ви... дений з будинку Патно... 4 особами, які видавал... за поліцейських.

ЗВІДУСІЛЬ

...кінця 1942 року ... ...ня Німеччині закінчено ... ...ювань штучно... ...ізовану та капчуху. Ро... ...ваними організаціями ... 40.000 робітників, ...ків у них участь ... ...ено далі на схід. Там ... ають допомагати від... ...ої німецької нажаті.

...ританські літаки недав... ...ову пролітали над ... ...ардією. В Базелі і Цю... ...довелось оголосити ...ряну тривогу.

З звільнені французь... полонені з Північної ... ...ини прибули до Тулю... ...ня кажуть, що в Аф... ...ялася нестача всякого ...ого матеріялу.

...ргомістрів японських ...а найбільшому не обі... ...ть, а їх призначуване ...ала. Такий законо... ...ас подіється на зат... ...ження японських ... ...ету.

...ський уряд повідо... ...ка ліквідувала земле...черпальні ...ого лиманського ... ...Граф Шпее", при чому ...ало 15, половина зі ...ду екіпажу і спеціяліс...

...британське адміралтій... ...повідомляє, що мін... ...тодавер „Брембл" треба ...ати за загиблий.

...ем надежав до кон... ...ських радянських порт...

...ва фізики Бернського ...ституту спромоглися ...ремонтувати і сфотографу... ...ий елемент — єдиний ...активний радіоелемент, що лишався досі не відкритим, під № 85.

В Конгокгу зійшов зі ...стапеля перший корабель із серії великих дерев'яних суден, що матимуть вітрила і мотор. Ці судна будуються ся на державних конгокгуських корабельнях і в різних місцях південних районів. Для дальшого розвитку морського зв'язку з південними країнами, в Конгокгу в цьому відкривають морську школу.

Збільшені воєнні витрати змушують Мехіко встановити нові податки, передбачувана сума яких доріжне приблизно 32 млн. песо.

За відомостями з Палестини, останнім часом там збільшуються випадки нападів на солдатів англійських окупаційних частин. Не маючи змоги затримати агентників, англійці перейшли тепер до арештів, без усякого вибору серед тубільного арабського населення.

Англійський уряд повідо... ...ив, що він розірвав зно... з державами Пакту ...

...амбульський жидівсь... ...тоголовний дім Бекгу... закрито на 10 років ... що він продавав че... з надвишкою 123%.

...ерел портом Монтевід... ...кинулась земле...черпал... ...ка підмала частини ...ського лиманського коро... „Граф Шпее", при чому ...ало 15, половина зі ...ду екіпажу і спеціяліс...

Губернатор Мальти, лорд Горт, пораненний під час одного повітряного нападу на Мальту.

Останнім часом біля Альмідену в Еспанії почалася експлуатація нової срібної копальні. Видобуток її незабаром буде використано.

Брітаиські адмірал... ...стей повідомило, що ...водний човен „Тренелер" ...слід вважати за загиблий.

За повідомленням мор... ...ського департаменту США, ...пав безвісти винищувець ... сторожовий човен „Нетсек" на 225 тонн.

В одному селищі у фр... ...зькій Західній Африці** автомобіль наїхав на ворітницю садиби і розвалив ворота. З воріжиці посипалась ціла злива золотих монет, ...ожних 5 і 10 франкових ...онети часів Лоі XV і Лоі XI

МАРОККАНСЬКІ ПРИСТАНІ

Коли потужні прожектори з гібральтарських скель освітлюють Танжер своїм сліпучим промінням, то в ясну погоду видно білі будинки, розкидані по протилежному африканському березі. Щоб подолати цю відстань, невеличкому швидкому пароплавові треба трохи більше години. А коли ви висядете на берегу Танжеру, то відразу відчуєте, що прибули до іншого світу. Європа лишилась позаду, ви в Африці! В Танжері не побачите таких пишних рослин, як в Алжірі,—немає тут затишних пальмових бульварів, де жінки показують свої туалети, і де зустрінеш вишукане, часто густо у французькій моді одягнуте панство. Ні, Танжер,— це справжня, неідіобслена Африка! На пристані справжня товкучка! Галас, екзотичні пахощі, носії в тюрбанах вирвають з рук пасажирів валізки. Навколо негри, бербери. Лунають незрозумілі гортові звуки арабської мови. Ечід-дебго судця, в білому бурнусі і тюрбані з довгою розстрапаною косою. Шлях до міста йде через браму-бастіон, але це не місто збереглося свій середньовічний характер. Ми й зараз зустрічаємо вуличних повій, що живуть в ...ках, біля яких ...шаться вбогі й трохи ...ні. Ці дами ...ралізовані тубільці, а далі знову побачите чудесні вілли та елегантні ...ни з вишуканими ...ами. Поміж ...ими будинками раптом можна натрапити на злиденні бляшані халупи, де живуть ...ки, що бажають ...ерет ...ім'ям, кричить: „балек, балек!" (з дороги!). І досі з повагою розступаються

ТАЄМНИЦЯ ЕГЕЙСЬКОГО МОРЯ

ЖЮЛЬ-ВЕРН У ЖИТТІ

Недавно повернулася на батьківщину експедиція молодого німецького зоолога д-ра Гасса. Понад чотири місяці досліджувала вона життя тварин та рослин у глибинах Егейського моря.

Об'їхавши дику романтичну смугу островів, експедиція зазнала багатьох пригод, починаючи з бурі й кінчаючи пожежею на кораблі.

Значення цієї експедиції не лише в наукових досягненнях. Вона стала генеральною спробою для майбутніх досліджень ще більшого маштабу. Удосконалене норецьке спорядження давало змогу членам експедиції вільно рухатися в воді, подібно до риб, і, використовуючи нові методи роботи та апарати, діяти до „щільних підводних стосунків з морським життям".

Якщо зважити на те, що дослідження відбувалось на глибині 20—30 метрів, тобто в майже невивченій ділянці, стане зрозумілим, якими цінними даними збагатиться наука після опрацювання наслідків експедиції.

А що вони справді дуже цікаві, це стверджують зроблені під водою кінофільми. З повним правом можна сказати, що експедиція перетворила фан'тику Жюль-Верна на дійсність.

ПІДВОДНІ ПЕЧЕРИ

Дивну казку нагадують оповідання учасників експедиції. Дослідники відкрили на дні Егейського моря величезні печери, де знаходять притулок багато тварин і рослин. Більшість із них майже не вивчено. Є й зовсім невідомі.

Норці експедиції на кожному кроці оглядали ще небачений людським оком світ.

— Ми не тільки відвідали ці підводні печери, — каже доктор Гасс, — а й зібрали в них багато науково-цінного матеріялу, а головне — зробили знятки.

Наслідки фотографування під водою є блискучою технічною перемогою експедиції. З налагодженням камери були пов'язані великі труднощі, бо апарат погано витримував тиск води на такій глибині. Але при фотографуванні з великим успіхом використовували новий апаратуру. І це довело, що для науки відкрилася нова ділянка морських досліджень.

КЛАДОВИЩЕ КОРАБЛІВ

— Жаден океан чи море, — каже д-р Гасс, — не має стільки підводних скель, як Егейське море. Тому тут на дні ціле кладовище кораблів. Норці експедиції ходили серед уламків і теж зробили багато світлин з цих жертов моря.

Між іншим експедиція відзначила, що в морях навкруги Греції, а зокрема в Егейському повно акул. Д-р Гасс заявив, що за порівняно короткий час він тут бачив їх більше, ніж за всі свої полорожі в Карайбському морі та Пів[illegible]ому Сході.

Оцінюючи наслідки експедиції, д-р Гасс каже, що вони цілком задовільні, не зважаючи на всі труднощі воєнного часу. Цим наслідкам чимало сприяла німецька военна фльота, що допомагала дослідникам порадами й ділом.

Ця експедиція, — додає Гасс, — не закінчена, а початок дальшого вивчення невідомих людині морських просторів.

НА КУРСИ БУХГАЛТЕРІВ—ДАТИ ГІДНИХ ЛЮДЕЙ

По весні 1943 року повинна відбутись перекваліфікація бухгалтерів контор, опорних пунктів, громадських господарств та хліборобських спілок по новій німецькій сільсько-господарській системі рахівництва, предписаній шеф-групою господарського Штабу Сходу для введення на Україні.

Поскільки є велика потреба в бухгалтерах, треба підготувати якомога більше людей.

Вже зараз повітові та районні с.-г. керівники, а також керівники опорних пунктів зайняті справою підбору кандидатур до навчання на цих курсах. Кадри викладачів будуть виділені головним відділом харчування та сільського господарства.

Завданням керівників гром. господарств є допомога С.-Г. Командуванню підібрати гідних людей на курси бухгалтерів.

На жаль, деякі керівники недооцінюють ролю бухгалтера та гадають, що бухгалтером можна поставити кого завгодно, хоча людина не має ні теоретичного, ні практичного бухгалтерського знання. Зрозуміло, що від таких „бухгалтерів" і небажані наслідки. З таким бухгалтером керівник г-ства рахує всліпу.

Отже, до цієї справи треба віднестись зі всією відповідальністю. На курси можна-виділяти людей, що зараз працюють бухгалтерами, та крім того людей, що в майбутньому цілком впораються з тими завданнями, що їх буде поставлено перед бухгалтерами.

Головний бухгалтер Райдопоміжного С.-Г. Бюро М. Каплій.

ЦІКАВІ РЯДКИ

СЕКРЕТ ОДЕКОЛОНУ

Існує багато речей, які так увійшли в побут культурної людини, що нам іноді важко обходитись без них. Ми не можемо, наприклад, уявити собі перукаря без одеколону. А цей самий одеколон має власну дуже цікаву історію.

Його винахідником був італієць Джіованні Марія Фаріна, що народився 1685 року в П'ємонті. Коли йому минуло 20 років, він кинув батьківщину і оселився в Кельні, де відкрив торгівлю милом та дрібним крамом.

У цій крихітній крамничці і винайшов Фаріна нову речовину, назвавши її на пошану німецького міста, що звалась по-французькому Кольонь, „Одде Колонем", тобто „Кельнською водою".

Довгий час одеколон вживали лише аристократичні кола. Згодом, коли вибухла семирічна війна, французькі війська проходили через Кельн, одеколон привезли у Францію, де його стали широко вживати. З Франції він потрапив в інші країни, ставши, таким чином, відомим завдяки війні.

Фаріна помер у похилому віці, залишивши великі статки. Секрет виготовлення одеколону він зберігав у таємниці. Його 10 друзів фарбників зберігався в Англії. Написаний, ретельно він лежав у сейфі, в келеху, замкненому трьома замками.

Розкрила таємницю колону хемія. Вона дала секрет виготовлення у певній кількості. Але давались до цього одеколону, як фальшивки, перфумерії.

Охтирська Окружна С.-Г. Комендатура.

НАКАЗ

про молокопоставки на 1943-й рік

I. Всі власники корів, якто: старости, працівники жандармерії, поліції, службовці державних підприємств і все остальне населення сел та міста зобов'язані все зайве молоко здавати найближчому молочному пунктові.

II. Продаж молока та молочних продуктів на базарі і обмін на інші продукти суворо заборонено.

III. Всі лишки молока повинні здаватися за таким планом:

а) при наявності однієї корови 600 літрів на рік, а саме: 1-й квартал 12,5 літрів, січень 20,5 літрів, лютий 45 літрів, березень 55 літрів (враховано масла 1,04 кг., яке переведено в молоко);

2-й квартал 150 літрів: квітень 50 літрів, травень 50 літрів, червень 50 літрів;

3-й квартал 250 літрів: липень 86 літрів, серпень 86 літрів, вересень 78 літрів;

4-й квартал 100 літрів: жовтень 45 літрів, листопад 35 літрів, грудень 20 літрів;

б) при утриманні двох або більше корів, з кожної з них належить по 900 літрів на рік;

в) недоїмка за 1942 рік переноситься на 1943-й рік на 1, 2 та 3-й квартали.

IV. При невиконанні даного наказу винні караються грошовим штрафом або реквізицією худоби. Такі ж кари накладаються у випадку псування молока молокоздавцями або несвоєчасної доставки.

V. За невиконання пляну молокопоставки по населеному пункту відповідальність цілком покладається на старост дайних селищ, які зобов'язані перевірити, чи всі власники корів виконали цю постанову. Контроль за виконанням цього наказу в частині здачі молока кожним власником корови і допомоги старостам в даній роботі покласти на участкових контролерів, які зобов'язані не менше 2-х разів на місяць доклади про хід здачі молока та про порушників цього наказу.

VI. Сільські старости зобов'язані ознайомити кожного власника молока на зливні та сепаратерні з цим наказом. Для цієї роботи повинні бути зібрані коні з повозкою і вся належність, а також постійний візник молока. Для кріплені коні і візник молока не повинні притягатись до інших робіт, а за доставку молока провадиться розрахунок маслозаводу в розмірі 10 ваніїв 1 тонна-км.

VII. Сільські старости зобов'язані відповідне приміщення для зберігання молока, а також опалення мовний період за рахунок маслозаводів по державних цінах.

VIII. Відповідальність за продукти молока і молочних продуктів на покласти на комендантів базарів, а в сільській місцевості—на сел.

IX. Окремі особи, громадські господарства, державні установи, в розпорядженні яких є молочні баки, сепаратори, інший молочний інвентар, зобов'язані їх негайно найближчому молочному пункту.

X. Кожному керівникові населеного пункту вміняється в обов'язок проведення повний список всіх осіб, що мають корів, Охтирському молокозаводу.

XI. Власники корів зобов'язані здавати молоко по ціні 70 копійок за літр жирності 3,8%. При наявності жирності менше 3,8% оплачується по 60 копійок за літр.

XII. При здачі молока здавець має право одержати знятє молоко в кількості 50% до зданого ним повного молока по ціні 15 копійок за літр.

Сільсько-Господарське Командування

ОБ'ЯВА

Деякі громадяни м. Охтирки ще й досі не пройшли дезобробку при бані. Цим самим вони порушують розпорядження Орткомендатури та Управи про боротьбу з епідемією висипного тифу. Ще раз попереджується населення про те, що слід негайно пройти дезобробку, в противному разі будуть вжиті адміністративні заходи впливу.

Баня працює в дні: понеділок—для чоловіків, вівторок, середа й четвер—для жінок кожного тижня.

МІСЬКА УПРАВА.

Загублені документи вважати недійсними

Корінці продуктових карток на січень м-ць на ім'я Косаковой О. О., Бубнової Аненка С. Г., Бабиченко Надії, Гуліт Івана та Продуктову картку на січень м-ць на ім'я Ярмаковой Пашпорт, виданий Охтирською С/У-управою на ім'я Гриценко. Г. Ф.

Відповід. редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ-ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛЮТОГО 1943 РОКУ | № 18 (120)

Рік II

Взаємні скарги і невдоволення

[illegible]ерн. Дедалі більший [illegible] Чунцину та Москви на [illegible]а з вимогою виконати [illegible]ті, в повному обсязі. [illegible]и Вашингтоні з'ясняється [illegible]ним невдоволенням. [illegible]я заяви Рузвельта дати [illegible]тському союзові пріо[illegible]т у постачанні военно[illegible]матеріяу. Москва ніяк [illegible]може заспокоїтись. По[illegible]з додатковими постача[illegible]харчів Москва ставить [illegible]нтонові цілу низку [illegible]вимог в галузі співро[illegible]ництва та ведення вій[illegible]. З Вашингтону, здається, [illegible]ють спробувати ще раз [illegible]ись до „політичних же[illegible]х тактики задобрювання. [illegible]„Нью-Йорк Таймс" у [illegible]онденції з Вашингто[illegible]каже: „Маємо чимраз [illegible]ше ознак того, що Спо[illegible]ні Штати і Великобрі[illegible]ання скільки працювати в [illegible]ільшому співробіт[illegible]ві з своїми головними [illegible]никами — Совєтським [illegible]ом і чунцінським Ки[illegible]м. Газета вказує також [illegible]постійні скарги цих [illegible]дників: „Останнім ча[illegible]обидві ці країни часто [illegible]жились на те, що на [illegible]бажання в галузі по[illegible]чання і стратегії зверт[illegible]ть недостить уваги".

Американська кореспон[illegible]ка одверто визнає, що [illegible]рги Чунцину та Москви [illegible]ються не тільки недо[illegible]жаних обіцянок постач[illegible]в, а загальних питань [illegible]тегії.

У самих США дійшло то[illegible] що утворилась дуже [illegible]инова і міцна опозиційна [illegible]низація, яка чимраз [illegible]ергійніше протестує [illegible]оти Рузвелтових постач[illegible]ків англійцям та [illegible]ольшевикам. Ця група [illegible]адається насамперед з [illegible]ставників республі[illegible]ської партії в сенаті і [illegible]нгресі. Вона вказує, що [illegible]рмових галузях Сполуче[illegible]х Штатів дедалі більш [illegible]ується брак сировини [illegible]ших матеріялів, і треба [illegible]мати, що ця нестача не [illegible]ь 6 місяців, якби стільки [illegible]не було передано союз[illegible]кам Сполучених Штатів [illegible]відставі закону про орен[illegible]ті позики. Це є причи[illegible]то того, що останнім ча[illegible]м. Гаррі Гопкінс піддає [illegible]ий суворій критиці на[illegible]ший закон. Республіканці [illegible]магають створити яки[illegible]йдніше контрольну комісію, [illegible]мала б дослідити при[illegible]ни браку важливої сиро[illegible]на та інших матеріялів у [illegible]олучених Штатах. Ця ко[illegible]місія, членами якої мають [illegible]походження в Сполучених Штатах. Такі кореспонденції з Вашингтону, зрозумілo, не можуть підбадьорювати ні Лондон, ні Москву і викликали вже коментарі з совєцьком не дружнього характеру.

(пб).

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 9 лютого 1943 року

НА ПІВДНІ СХІДНЬОГО ФРСНТУ натиск ворога навпльно зростав. Німецькі війська на обох бойових відтинках вели важкі оборонні бої проти сгроб атакуючого ворога. що ввів у дію міцні сили, зробити прорив і оточити.

НА ЗАХІДНЬОМУ КАЕКАЗІ місцеві о[illegible]межені атаки Совєтів були відбиті.

Проти нових ворожих атак в районі гирла Дону ведуться наші власні контратаки.

НА НИЖНЬОМУ ДОНУ, У ВСІЙ ДОНЕЦЬКІЙ СБЛАСТІТА НА ЗАХІД ВІД ОСКОЛЬСЬКОГО ВІДТИНКУ большевики відновили свої атани на широкому фронті. Вони були відбиті у важких бсях, що переходили в наші контратани. Бсті продєвжуються далі. У важкій сборонній битві наші частини, знову виправдовують себе, не дивлячись на велику перевагу ворога в силі і на дуже несприятливі умови погоди.

З Головної Кватири Фюрера, 9 лютого 1943 року

НА КАВКАЗЬКОМУ ФРСНТІ бої місцевого значення. Під час знищення ворога, що висадився б-го лютого на піденний захід від Новоросійська, було збито всього 31 танк, криваві втрати ворога велики.

В РАЙОНІ ГИРЛА ДОНУ, А ТАКОЖ У ВЕЛИКІЙ ДОНЕЦЬКІЙ ЛУЦІ загалом день пройшов спокійно. Один совєтський полк, який рано вранці перейшов Донець, був знищений контратакою.

НА СЕРЕДНЬОМУ ДОНЦІ Й НА ЗАХІД ВІД ОСКОЛЬСЬКОГО ВІДТИНКУ Совєти й учора продовжували свої завзяті атаки, увівши в дію значні танкові сили, але вони були відбиті в запеклих боях.

Не дивлячись на важкий стан погоди, сильні з'єднання бойових літаків перевадили успішні атани на маршові колони і військові сховища ворога. Штурмові літани перевадили успішні атани в наземних боях.

НА ПІВДЕНЬ ВІД ЛАДОЗЬКОГО ОЗЕРА знов розпочаті ворожі атани залишилися безрезультатними єбо ж були розбиті вже на очікувальних позиціях. Під час однієї нашої контратаки перед фронтом одного полку було нараховано 400 забитих большевиків.

В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ обопільна артилерійська та розвідувальна діяльність.

Бортові зенітки німецької військової фльоти збили 7 брітанських бойових літаків з конвоя транспортної валки суден.

Нишпорні літани минулої ночі скинули декілька бомб на західньо-німецьку область і спричинили тим шкоди в будівлях. Під час повітряного нальоту на французьке атлантичне узбережя було, за одержаними досі відомостями, збито 3 ворожих бомбовйка.

Одне південно-англійське портове місто було вдень атаковане швидкими німецькими бойовими літаками.

Як повідомляло спеціяльне звідомлення, декільна день тому німецькі підводні човни атакували корабельну валку, що йшла на схід в напрямку до брітанських островів, складалася з повністю навантажених фрахтерів і нафтоналивних суден і, з огляду на цінність вантажу, була під особливою сильною охороною. Загін підводних човнів в ціоденних бойових сутичках потопив 14 кораблів, із них 5 наливних суден із загальною місткістю в 109.000 БРТ. Крім того, ще один пароплав був торпедований.

Тісне економічне співробітництво

Зі ставки Фюрера.

Райхсміністер закордонних справ, фон Ріббентроп та посол Японії в Берліні, генерал Осіма, підписали 20 січня угоду про економічне співробітництво між Німеччиною та Японією.

Аналогічну умову було підписано в Римі між Італією й Японією, італійським міністром закордонних справ, графом Чіано, та повіреним у справах Японії.

З приводу підписання нової економічної угоди, Фюрер прийняв генерала Ошіма та мав з ним приватну сердечну бесіду.

До підписання економічної угоди, із Токіо додатково повідомляється, що вдночасно з підписанню в головній ставці Фюрера угоди між Німеччиною та Японією про економічне співробітництво, в Токіо були підписані три транзитних договорення. Вони зимають у собі відносини між Японією та Маньчжоу-Го, техніку співробітництва та обміни платежами.

Для полегшення розрахунків платіжних зв'язків організовано „німецький банк для Східньої Азії" з участю декількох німецьких банків. Банкові об'єднання будуть розташовані в Токіо.

* * *

В противагу до Англії і Сполучених Штатів, держави пакту трьох не розробляють ніякої теоретичної програми, але приступають фактично і планомірно до створення нового економічного господарства. Це особливо підкреслюється тим, що в Токіо, поруч з великою угодою, підписано також і три транзитних погодження, в яких вказано в деталях майбутнє товарообміну та техніку співробітництва та обміну платежами. Держави пакту трьох, викладаючи без політичної й економічної відозміни, уже під час війни в принципі своєї майбутньої сумісної роботи підкреслюють цим справжню мету нового порядку. Капіталістична і плутократична монополія спільників мусить бути цілковито розбита.

НОВІ ПІДВИЩЕННЯ

БЕРЛІН. 1 лютого 1943 року Фюрер надав звання генерал - фельдмаршалів таким головнокомандувачам груп армій та армій:

„Генерал-полковникові баронові фон Вайксу, головнокомандувачу групи армій,

генерал-полковникові фон Клайсту, головнокомандувачеві групи армій,

генерал-полковникові Бушу, головнокомандувачеві армій". (оф).

ВІДОЗВА ФЮРЕРА

Як ми повідомляли, в суботу вдень у Берлінському Спорт-Палаці під час своєї промови з нагоди 30 січня рейхсміністр д-р Геббельс прочитав відозву Фюрера до німецького народу. Подаємо повний текст:

„Сьогодні в десятий раз настає день, коли райхспрезидент генерал-фельдмаршал фон Гіндербург передав мені відповідальність за керування державою. 14-річна боротьба за владу націонал-соціалістичного руху, який, виникши з надзвичайно малих зародків, мав тоді, як найбільша партія в Німеччині законне право на організацію уряду, —дістала в тому своє успішне завершення.

Це перебрання відповідальности сталося тільки після того, як всі партії протягом більш-менш довгого часу виявили свою нездатність знову піднести Німеччину. Наша держава дедалі більше страждала від наслідків поразки після війни, в якої вона не хотіла і до якої аж ніяк не була підготована. Після героїчного опору, що його більше ніж чотири роки нерідко не міг зламати силою—поразницьким елементам в самій Німеччині й поза нею вдалося нарешті викликати відверту революцію. Американський президент Вілсон, висунувши свої 14 пунктів, обдур в світ видимістю майбутнього миру, і німецький народ повірив тій видимості тим рядше, що жадної позитивної мети війни не було ні у широких мас, ні у тих, хто керували масами. Нація вела боротьбу за самозбереження, і через те деякі прошарки її були майже вдячні, що їм запропонували мир, примирення та порозуміння. Здавав же після того, як привабливій цією перспективою німецький народ склав зброю, стався історичний обман. Це була криво-присяга, якої не знала досі світова історія. Замість миру,—примирення й порозуміння прийшло версальське насильство, яке повернуло на рабів німецьку націю і союзні з нею народів, військово обеззброїло її, позбавило політичних прав і на непередбачено довгий час знищило господарство.

Безумство Версалю

Але все те, що від 1919 до 1933 року було вчинено німецькому народові несправедливого, все гноблення його, господарське пліндрування та політичне зневажання, спільно не національ-соціалістичну, а насамперед демократично-марксистську Німеччину. Всяка спроба демократичних, централістських та марксистських володарів, які хотіли пом'якшити інший світ закликом до нібито однакових з ним ідей або змусити зрозуміти безрозсудність цієї диктатури безглуздого насильства,—зазнавала невдачі. Інтернаціональне жидівство з успіхом вперто-тактично намагалось спершу капіталістично пограбувати нашу націю з тим, щоб потім підготувати її господарсько і морально для жидівського більшевизму. Але безумство так званого Версальського мирного договору призвело не тільки до руйнації німецького господарства, але мало наслідком не менше спустошення господарського життя в інших країнах, у тому числі і в так званих державах-переможниках.

Наприкінці 1932 року світ перебував у стані постійної господарської кризи, яка безперестанно загострювалась. Безробіття тяжило не тільки над німецьким народом, але й над багатими країнами Заходу та Америки і зокрема в Сполучених Штатах Взимк 1932—33 р. кількість безробітних у Німеччині дорівнювала 7 мільйонам, і майже стільки ж людей працювали не повний час. Англійська метрополія, що панувала над чвертю земної кулі, мала 2½ мільйони безробітних. У Північно-Американських Сполучених Штатах з їхніми гігантськими багатствами землі та необмеженою родючістю резервів налічувалось близько 13 мільйонів безробітних.

Внутрішній розклад

В самій Німеччині господарського становищу відповідало становище життя в цілому. Наш народ був розпартий серед безлічі партій. Його розвиткові перешкоджали егоїстичні пр мхи представників окремих країв і керівників різних професійних організацій та партій. Отож всякий уряд заздалегідь був позбавлений можливости задовольнити тодішніми методами бодай найлекучіші життєві вимоги німецького народу. Внутрішній розклад народнього тіла дійшов такого, що йому залишався єдиний вихід—перехід до цілковитого хаосу. Тоді як, з одного боку, жидівські партійні керівники та гієни нашого господарства дедалі більше руйнували основи нашого політичного та господарського життя—з другого боку, ті ж таки жидівські агітатори проповідували конечну потребу большевицької революції. Було ясно, що коли за 14 років марксизмові, демократії та парляментаризмові вдалося зруйнувати Німеччину, то одного року большевизмові вистачило б, щоб остаточно знищити нашу державу.

Німецький народ, внутрішньо роз'єднаний та розбитий, обплутаний боргами держави та окремих країв, стояв перед цілковитим банкрутством. Одна половина 14 мільйонів працездатних людей мала недосить робо-

ти, а друга половина не мала її зовсім. Господарство виснажувалось дедалі більше. Торгівля потасала. Кораблебудівництво і транспорт звужувались. Селянин працював свій будинок і садибу. Радість з нтти починала зникати, і падіння числа народжень дозволяло майже з математичною точністю передбачати і вирахувати час, коли нашому народові прийде кінець. Така була спадщина, що її 30 січня 1933 року передали під мою відповідальність.

Що було зроблено за 10 років

В першій декларації до німецького народу я, як канцлер тодішнього державного уряду, проголосив рішення як передумову всього подальшого піднесення—об'єднати націю, змусити знову визнавати її права і боротися проти безглуздих пристрастей в середині країни і використовувати знаходи і. Але насамперед я обіцяв усунути безробіття і ґеберти німецького народу в райхстагу. Спілки робітників і роботодавців злиті в Німецький Фронт Праці. Преса, кіно та радіо перестали бути елементами розкладу нашого народнього тіла, а натомість їх використано на службу національній єдності. Колосальна законодавча робота створила основи нової німецької держави, яка ніколи досі в своїй історії не мала таких форм.

Ненависть до мирних пропозицій

Здобута таким способом внутрішня сила нашого народу дала впершє можливість розв'язати зовнішні завдання. Протягом цих довгих років я не раз робив світові практичні пропозиції розумного обмеження озброєнь та льояльного співробітництва. Майбутні історики стверднть, проте, що ніколи мирних пропозицій будь якої людини не зустрічали з такою ненавистю, як мої. Люди, зацікавлені в капіталістичному й більш-вицькому грабуванні народів, почали ненавидіти нову Німеччину такою мірою, якою вона почала ставати прикладом мирного розв'язання наявних протиріч, соціальних проблем або господарських труднощів. Міжнародне жидівство особливо настерчувало проти нової Німеччини, яка не хотіла схилятися перед інтересами міжнародньої біржі і не дозволяла заликувати себе більшевицькими загрозами. Не зважаючи на таке вороже ставлення, мені все ж таки рік по року вдавалось робити деда л більше успіхів на шляху до мирної ревізії версальського насильства і повернення Німеччині її життєвих прав. Тільки після відхилення цих моїх пропозицій для обмеження озброєнь і почав будову нової армії.

Большевизм засідає

Сьогодні, в 10 річницю перебрання влади, я можу впевнше сказати, що за чим стала б Європа, якби 30 січня 1933 року Провидіння дало б через президента генерал-фельдмаршала фон Гіндербурга генерал-соціалістичній Німеччині той час, який був потрібний для того, щоб Німеччина могла зміцніти. Не залишилося б і часу, якою вона була, для фатальне тоталітарне божання і висновків, радність, безперервності, з якими б до дедалі більше й більше зміцнювалась світ в той же час Європа уже 10 років тому впала на Європу і панувала б, як пляномірне і справді гігантське табі. Що сталося б з німецького народу і його культурою—замість його справжнє варварство.

Все те, що ми, починаючи від 1933 року, зробили в тазі політики або господарстві, не зважаючи на всю величину вчиненого, відступає перед завданнями, поставленими нам сьогодні. Якби національ-соціялізм створив тільки те, що нам зроблено, якби це було б одним з найдивовижніших явищ у світовій історії. Але Європа все ж таки загинула б. Але дивовижний шлях нашого руху—від кількох людей перших часів до дня перебрання влади і відтоді до сьогодні—можна уявити собі лише як вияв бажання Провидіння дати німецькому народові, а через нього і всій Європі можливість успішно протистати найбільшій загрозі всіх часів Отож залежатиме тільки від нас зрозуміти зміст цієї війни і вести нав'язану нам боротьбу рішуче і доти, доки цей континент не можна буде вважати за остаточно врятований. Ті удари долі, які може зазнати кожен з нас,—ніщо проти того, що зазнали б ми всі, якби варварські орди зі Сходу могли прокотитися через нашу частину землі.

Колись німецькі лицарі виїздили в далекі край, щоб виборювати перем гу своєї віри. Сьогодні наші вояки б'ються на безконечних просторах Сходу, щоб зберегти Європу від знищення. Життя кожної окремої людини, що падає в цій боротьбі, забезпечуватиме життя покоління майбутнього.

Наскільки я вважав за можливе, я завжди протистав руху примирення нещастя. Але в липні 1940 року, після відхилення останньої моєї мирної пропозиції стало ясно, що нове повторення її розглядатимуть лише як слабість, що відповідальні за цю війну від'юджувачі візьмо не хотіли миру. Змова інтернаціонального капіталізму і більшевизму зовсім не є, отож, парадоксальним явищем, а є чимось природним, бо грушівною силою в обох тих, у селянських садибах, в усіх незалічених організаціях нашого державного та приватного життя.

Від 1 вересня 1939 року ця вдячність калежить у першу чергу нашим воякам: маршалам, адміралам, генералам і офіцерам, але особливо сотням, тисячам і мільйонам невідомих нижчих командирів та звичайних вояків. Героїзм вичаки, виконані нашою армією, нашою фльотою і нашою авіацією, увійдуть в історію, увінчані лавровим вінком неомируючого. Те, що мусить терпіти невідомий гренадир, навряд чи зможуть зрозуміти майбутні покоління. Починаючи від далекої Півночі до африканських пустель, від Атлантійського океану до далеких просторів Сходу, від Егейських островів до Сталінграду—лунає героїська пісня, яка переживе тисячоріччя. Заповітом нашої честн є те, що ніщо наша батьківщина залишалась на рівні цих непоборних, а в ці дні таких важких подвигів. Якщо в цій боротьбі допоможуть своєю потужною участю місто і село, тоді вся нація в цілому стане ще вищою. Героїська боротьба наших вояків на фронті мусить бути для кожного з нас нагадуванням про те, що в боротьбі за свободу Німеччини та майбутнє нашого народу, а разом з тим за збереження всього нашого континенту, треба робити найбільше.

Не зважаючи на всі удари долі, вперед

Члени націонал-соціалістичної партії змагаються один з одним в усіх видах німецької зброї своєю зразковою мужністю, а націонал-соціалістична партія в цілому мусить бути керівником батьківщини. Наші вороги хотіли налякати мирні міста та села страшним вищенням. Але тепер уже доведено, що вони нищать тільки будинки людей, а дух не тільки не зламали, а навпаки—підсилили Те, що на початку цієї війни було невідомо це багатьом німецьким людовкам та жінкам, стало їм тепер ясним. Боротьба, яка в'язана нам ворогом, як колись у 1914 році, вирішує питання про буття чи знищення нашого народу.

Всемогутній буде справедливим суддею. Але нашим завданням є виконувати наші обов'язки так, щоб вести боротьбу за існування за зазонами, що їх нам дав Творець усіх світів; щоб ми, які володіли своєю землею, коли наш народ не забудеться зовнішнього ворога. На жертвах боїв і руїнах наших міст та сіл розквітне нове життя, і творитиметься далі нова держава, з яку ми віримо, за яку ми боремось і для якої працюємо: германська держава німецької нації, як вічна і єдина батьківщина всіх чоловіків і жінок нашого народу — націонал-соціалістична Великонімеччина. В ній буде тоді на всі часи спід, потрібна для того, щоб і в майбутньому захищати сім'ю європейських народів від небезпеки зі Сходу. І Великонімеччина, і союзні з нею нації будуть тоді забезпечувати спільно ті життєві простори, які матеріально потрібні для існування цих народів.

Головна Квартира.
30 січня.

АДОЛЬФ ГІТЛЕР".

Військове зібрання німецької преси

БЕРЛІН. В Берлині відбулося зібрання представників німецької преси, на якому керівник преси Німеччини доктор Дітріх накреслив завдання майбутньої стадії військових подій. Вирішальний кінець залежить від людей, їхньої витримки і характеру. Ця війна буде ви ріша, дикуючи перевагі одного народу над другим ті завдяки технічним здатностям нації, її духовних сил і духовної енергії, її віри і волі, її нерви, її загартованости і, нарешті, здатності до героїзму. Сила для перемоги народжується із рішучости. Кожен повинен бути носієм цієї віри, джерелом волі та скелею упевненості. Підтримувати цей дух у німецькому народі з'являється обов'язком преси.

Призначення генерала Амброзіо

РИМ, 31 січня. Офіційно повідомляється: начальник генерального штабу італійських збройних сил маршал граф Уго Кавалеро звільнений від його обов'язків згідно з його бажанням. Замість нього на цей пост закликано армійського генерала Вітторіо Амброзіо, теперішнього начальника генерального штабу сухопутних військ Італії. Замість генерала Амброзіо на начальника генерального штабу сухопутних військ Італії призначено генерала шостої армії Еuio Poci.

Війна поневолі

БЕРЛІН. Лондонське радіо повідомляло, що уряд Ірака оголосив війну державам пакту трьох. У повідомленні підкреслюється, що це оголошення війни зроблено за власною ініціативою і цілком самостійно. Цим Англія бажає примусити увесь світ думати, що є арабські народи, які бажають боротися проти-о-паїв більшевизмом. Ніколи не заховують обурені арабські народи бути в Великобританії, США і більшевизмом. Ніколи не заховують обурені арабські народи бути в розпорядженні британців. Це оголошення війни зроблено виключно під тиском англо-американців.

Гарматне м'ясо з Північного полюса

Поляки й француз, голландці, бельгійці, серби і більшевики посилаються до лондонськими плутократами у вогонь. Тепер ім показалося і цього мало. В Бірмі появині вже допомагати китайці Чунгкінга. З Північної Африки повідомляють, що генерал Ейзенгауер мобілізує сенегальських негрів. У Канаді вже готовлять скликати ескімосів до зброї в інтересах лондонських грошових лантухів. Так „Івнінг Стандзрт" розповідає вражаючу історію про одного канадського сержанта, який під час інспекторського об'їзду побережжя Гренландії і Баффінової землі, був вражений войовничим духом ескімосів. Ескімоси обурюються, чому їх ще не відсилають у бій, бо вони всі прекрасні стрільці. З цього видно, що лондонські майстри війни поступово добираються до нового гарматного м'яса на Північному полюсі. Але якщо вони думають цим досягнути мети, то їм доведеться розчаруватися. Вона встигнуть відморозити ноги, поки дочекаються, щоб їм відкрили двері до перемоги.

Німеччина з найкращою обороною

Стокгольм. Стосовно спроб британських літаків провести напад на Берлін додонська „Дейлі мейл" публікує опис кореспондента, який брав участь у польоті на одному з бомбардувальників. Згідно проведених спостережень, він характеризує Німеччину, як країну, яка має найкращу оборону. Уже при відданні наказу збірним британським літунам про те, що ідеться про напад на Берлін, у багатьох з'явилося почуття, що вони більше не повернуться. У доповіді із літунів кореспондент спостерігав, як він пише, страшні обличчя. Про сам політ кореспондент повідомляє, що англійські літаки повинні були пролетіти над декількома сильно укріпленими областями. Він сам не долетів до Берліна як і багато інших літаків тому, що пілот був поранений й і лише з великими труднощами зміг повернути в Англію свій літак через численні зенітні загороди.

РЕЗЕРВИ ДЛЯ ОБОРОНИ НІМЕЧЧИНИ

БЕРЛІН. Всі німецькі чоловіки та жінки в світовій боротьбі за свободу та безпеку мусять напружувати всі свої сили і віддавати їх виключно для народньої спільноти, яка б'ється на фронтах і працює. Щоб відхати все для цієї цілі вівся якомога скорше виборти перемогу, щоб якомога більше до перемоги—уповноважений в питаннях робочої сил, гавляйтер і райхсштатгальтер Заукель, спеціально уповноважений на це Фюрером, 27 січня 1943 р. видав розпорядження про зголошення чоловіків та жінок для завдань першої оборони.

Згідно з ним розпорядження, всі чоловіки від 16 до 65 років і всі жінки від 17 до 45 років, які живуть у Німеччині, мають зголоситися в місцях свого мешкання до відповідної установи, скоро про це буде зголошено біржею праці.

Від обов'язку зголошуватись звільняються ті, хто 1 листопада 1942 року були зайняті мінімум 48 годин на тиждень; самостійні ремісники, які того дня давали роботу, принаймні, 5 чоловікам; всі, цілком зайняті в сільському господарстві; чоловіки і жінки, які виконують громадську потрібну службу; службовці і кандидати на службові посади в державних установах, так само, як прикликані до служби в армії, поліції та на державну робочу службу; чоловіки і жінки, які мають самостійну професію в галузі охорони здоров'я; учні й учениці, які відвідують громадські чи повноправні приватні нижчі, середні або вищі школи, за кордоні громадяни, але не ті, що не мають жодного підданства. Крім того, не повинні зголошуватись вагітні жінки, які мають дитину менше ніж шкільного віку або двох чи трьох дітей, молодших за 14 років.

Не повинні зголошуватись ті, кого охопило вже розпорядження про додаткову робочу силу в галузі харчового забезпечення німецького народу від 7 березня 1942 р.

Всіх зазначених осіб будуть старанно досліджувати, бо їх можуть притягти до оборонної роботи. Особливо старанно перевіряти будуть біржі праці, бо тих, хто мають зголошуватись, можуть використовувати відповідно до їхніх особливих здатностей. (ок).

РОЗБУДОВА МІСТ І ПРОМИСЛУ ПО ВІЙНІ

Великі міста—це явище недавнього походження. На початку XIX-го століття Лондон ще не мав і одного мільйона мешканців, Париж мав біля 500.000, Відень біля 250.000, Берлін—тільки 173.000, а Нью-Йорк всього-навсього 61.000 мешканців. За старих часів великим містом був тільки Рим. Вигляд і устрій європейських міст визначився переважно ще в середньовічні, в середньовічні міста були малі й тісні. Навіть такі відомі міста в серці Європи, як Нюрнберг та Страсбург мали в XV столітті не більше як по 25.000 мешканців. Тільки в XIX-му столітті почали рости міста і в Старому і в Новому Світі.

Міста мали завдання облегшити комунікацію між населеними і дати змогу розвинутися промислові, торгівлі та культурному й політичному життю. Але міста забрали в мешканців повітря й світло, життя подорожчало, а зносини стали ще труднішими. Треба було дати населенню більше простору. В містах, особливо в Німеччині, почали влаштовувати великі площі, почали будувати квартали з домами-віллами. Через це росли розміри міст, а водночас зростали й комунікаційні труднощі.

Тепер тотальна війна загрожує великим містам. А тому й плянування та будування міст вступило в нову добу розвитку. Тепер найбільшу увагу звертають на усунення з міст важливих з військового погляду об'єктів, перш за все—великих фабрик. А крім того і далі існує стремління збільшити вільний простір у містах.

Тепер уже не захоплюються довгими рядами високих будинків. Їх місце заступають низькі поодинокі будинки серед садків. Обмежують, що однородинних будинків із садками поміститься на гектарі від 55 до 60 та що й при таких житлових умовах густота населення може досягти від 16.000 до 20.000 мешканців на один квадратовий кілометр.

Чи будуть великі міста рости до безмежности й після війни? Цьому ростові стоятиме на перешкоді комунікація. Питання комунікації при далеких відстанях від-місць праці—це питання коштів. Для промислового підприємства вигідніше буде виселитися з великого міста й цим зменшити витрати своїх робітників на переїзди. Та й видатки на прожиття в малому місті менші, ніж у великому.

Теперішній розвиток міст іде в напрямку їх розвантажування. Це може настати, коли особи, нічим не зв'язані з містами, покинуть їх, а університети, різні інститути та урядові установи будуть з них перенесені деінде. А проте вирішальною проблемою лишається промисел.

Справді, в усіх промислових країнах великі підприємства унезалежнилися від міст, зробилися самостійними. Вони самі вже зробились досить великими містами. Слушно звертається увагу на те, що властива для промислу XIX-го століття парова машина сприяла творенню великих промислових підприємств, а властивий сучасному промислові мотор дає змогу заступити великі підприємства малими й середніми.

Розрідлення великих промислових підприємств можливе ще й тому, що тепер окремі частини різних складних промислових машин не треба обов'язково виробляти в тій самій фабриці. При сучасному стані техніки вироблені в різних фабриках окремі частини приходяться одна до другої бездоганно.

Отже тепер помітне намагання заступити великі підприємства по змозі малими й середніми, які працювали б по змозі далі від великих промислових центрів у краших трудових та життєвих умовах. Не тільки сучасна тотальна війна з її наслідками, а й технічні та господарські дані вказують на те, що частина промислу з належним доходом може бути перенесена на провінцію. Цей, помітний уже в Європі, а особливо в Німеччині, процес дасть населенню змогу мати садки й городи біля хат і жити здоровішим, ближчим до природи життям.

Шкільна сесія східніх областей

Брест-Литовськ. В Брест-Литовську і польських частинах могла існувати 7 років лише одна школа, зараз з початком теперішнього року відкрито 17 шкіл. Серед цих шкіл належить 6 польських, 5 білоруських, і 6 українських. Для цих шкіл належить підготовча, одна трирічна для хлопців і одна для дівчат. Обидва ці заклади мають учительські курси, в яких, крім підготовки вчителів, провадиться для громадських Українські школи. Вони мають в загальному 1200 учнів.

Охтирська Окружна С. Г. Комендатура.

НАКАЗ

про молокопоставки на 1943-й рік

I. Всі власники корів, якто: старости, працівники жандармерії, поліції, службовці державних підприємств і все останнє населення сел та міста зобов'язані все зайве молоко здавати найближчому молочному пунктові.

II. Продаж молока та молочних продуктів на базарі і обмін на інші продукти суворо заборонено.

III. Всі лишки молока повинні здаватися за таким планом:

а) при наявності однієї корови 600 літрів на рік, а саме: 1-й квартал 12 1/2: січень 20,5 літрів, лютий 45 літрів, березень 55 літрів (враховано масла 1,04 кг., яке переведено в молоко);

2-й квартал 150 літрів: квітень 50 літрів, травень 50 літрів, червень 50 літрів;

3-й квартал 250 літрів: липень 86 літрів, серпень 86 літрів, вересень 78 літрів;

4-й квартал 150 літрів: жовтень 45 літрів, листопад 35 літрів, грудень 20 літрів;

б) при утриманні двох або більше корів, з кожної з них належить по 900 літрів на рік;

в) недобіжка за 1942 рік переноситься на 1943-й рік на 1, 2 та 3-й квартали.

IV. При невиконанні даного наказу винні караються грошовим штрафом або реквізицією худоби. Такі ж кари накладаються у випадку псування молока молокодавцями або несвоєчасної доставки.

V. За невиконання пляну молокопоставки по населеному пункту відповідальність цілком покладається на старост даних селищ, які зобов'язані перевіряти, чи всі власники корів виконали цю постанову. Контроль за виконанням цього наказу в частині здачі молока кожним власником корови і допомоги старостам в даній роботі покласти на участкових контролерів, які зобов'язані не менше 2-х разів на місяць докладати про хід здачі молока та порушників цього наказу.

VI. Сільські старости зобов'язані організувати якнайшвидшу доставку молока на зливні та сепаратори. Для цієї роботи повинні бути виділені коні з повозкою і ся належить а також постійний візник молока. кріплені коні і візник молока не ні притягатись до інших робіт, за доставку молока провадиться хунок маслозаводу в розмірі 10 ванців тонна-км.

VII. Сільські старости зобов'яз дати відповідне приміщення для мання молока, а також опалення мовний період за рахунок масл по державних цінах.

VIII. Відповідальність за про молока і молочних продуктів на покласти на комендантів базарів ті, а в сільській місцевості на сел.

IX. Окремі особи, громадські ства, державні установи, в розпо які є молочні бази, сепарат інший молочний інвентар, зобо здати їх негайно найближчому пункту.

X. Кожному керівникові пункту вміняється в обов'язок молоко по ціні 70 копійок за жирності 3,8%. При наявності менше 3,8% оплачується по йок за літр.

XI. Власники корів зобов'язані здачу молока провадити в пункт право одержати зняте молоко кості 50% до заданого ним по го молока по ціні 15 копійок за

Сільсько-Господарський Комендурант

ОБ'ЯВА

Деякі громадяни м. Охтирки ще й досі не пройшли дезобробку при бані. Цим самим вони порушують розпорядження Орткомендатури та Управи про боротьбу з епідемією висипного тифу. Ще раз попереджується населення про те, що слід негайно пройти дезобробку, в противному разі будуть вжиті адміністративні заходи впливу.

Баня працює в дні: понеділок—для чоловіків, вівторок, середа й четвер—для жінок кожного тижня.

МІСЬКА УПРАВА.

Загублені документи вважати недійсними

Паспорти, видані на ім. Шевченко Р. І. та ... ненко Е. Н.;

Патенти, видані ... Райфінвідділом на ... ченко Р. І.;

Атестат про ... ньої освіти на ... ченко Р. І.

Відповід. ред. І. Ш...

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. ◆ Невикористані рукописи не повертаються. ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КАРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

П'ЯТНИЦЯ, 5 лютого 1943 року | Рік II | № 15 (117)

Ініціятива лишається в руках німецької армії

(ПС). Тогорічна офензива німецької армії так різучо вибила військовий потенціял Совєтів, що більше-менше керівництво мусіло змінити, раніше ніж передбачало, свій зимовий наступ, бо йому треба було б зробити втрати. Їхньою метою є, відволікаючи здобичею німцями райони, по-перше, не дати насамперед стаціонарним харчуванням у Совєтів, яке (про це свідчать достатньо високі цифри на Сталіну) стало катастрофічним. По-друге, вони хочуть зробити знову приступними джерела сировини. Становище в обох цих ще, що большевицьке керівництво кинуло в наступ всіми частинами, які були ще в його розпорядженні, щоб, ставивши все на цю останню карту, за всяку ціну могтись успіху. Сталін, ється, гадає, ніби своїм ким наступом він може останню хвилину відхилити від себе неминучу поразку.

Отож, на східньому фронті розгорнулась зимова битва. З останніх звідомлень ровної Кватири видно, ідеться, в основному, о два бойові відтинки, раші на яких служать шевій стратегічні цілі льшевиків: в районі Дону в південний схід від Ільського озера. На обох відтинках совєтське керування намагається, кинувши останні резерви, проти німецькі позиції або найлегше здобутись на такі каткові місцеві успіхи, можна буде використати для кінцевої оперативної ці. Першим натиском большевики хотіли не тільки воювати Донецький прочовий район, але першим ном їхньої офензиви було ть Харків, звідки вони ли збити німецькі позиції Україні. Одночасно, не льшевиками, брехливими тками вони намагаються сти заворушення серед дового населення і, зокма, здобути його для совєтської агітації.

Факти спростовують всі чутки. Із звідомлень ніської Головної Кватири видно, що всі вклинення Совєтів на Дону і на меньському озері, хоч як вело їх проводилось, були затримані німецькими частинами, і большевики далеко не досягли поставлених собі цілей. Успіхи німецького війська стали можливими завдяки новій бойовій тактиці, що її застосовує Німецьке Командування на сході. Вона, відомо, базується не на суцільній системі шанців, а на глибоко продуманій мережі опорних пунктів, які міцно підтримуються з тилу і це допомагає ліквідувати всяке вклинення. Большевицькі ударні клини були вже затримані, і совєтська офензива скрізь перетворилась на поодинокі бої, що жаден не мають вирішного значення.

Німецьке Командування спокійно і холоднокровно поставилось до наступів большевиків. Воно чекало, поки совєтські атаки втратять на силі, і тоді зі швидкістю блискавки перехоплювало ініціятиву. Якщо в оборонних боях німецькі частини відібрали вже назад багато-місцевостей, втрачених попередньо під час місцевих вклинень—то це треба приписати не тільки розважливості німецького керівництва, але й рухливості, ударній силі і більшій ініціятиві та мужності німецької оборони. Німецькі позиції безпастанно ідуть до фронту і підвозять до району боїв не тільки свіжі резерви, але, насамперед, найсучаснішу зброю, що її постійно, щодня масами, виробляють німецькі збройарні.

Наслідки показують, що німецька армія має ініціятиву і в оборонних боях на сході і що два найміцніші ударні клини большевиків—на Дону і на південний схід від Ільменського озера—були ліквідовані. Як і завжди, Німецьке Командування своєчасно розсудливість і, як завжди, і на цей раз совєтів обернуло на невдачу для них. Народи, які поставили себе під захист німецьких збройних сил, можуть бути певні, що вони завжди будуть захищені від терору большевиків.

Адже Німецьке Командування точно знає, наскільки міцна ще бо-вшевицька армія, і знає, як тремтять Совєти, чекаючи моменту, коли звитяжні німецькі армії знову перейдуть у великий наступ на всіх фронтах і остаточно розіб'ють большевиків.

ЗВІДУСІЛЬ

Шведське телеграфне агентство повідомляє з Гетеборгу, що шведський корабель „Глиммарен" повертаючись додому з Південної Америки врятував екіпаж торпедованого англійського судна „Ієт Волс" (4.358 БРТ). Серед урятованих є індуси, що входили до складу експажу іншого, теж торпедованого англійського пароплава.

Т рецький пароплав „Кромер", приставши до Спілучених Штатів партію тютюну, хотів повернутися назад з винтажем збіжжя. Але американські страхові товариства заправили з ньомусів був відмовитись брати зерно.

Син добруджинського муфті, духовного вождя мусуман, що залишилися там від часів турецької держави, поїв на Східньому фронті, як оберлайтенант румунської армії.

Північно-американський сенат ствердив призначення колишнього сенатора Френсіс-Бравна директором департаменту ціп, як заступника Леона Гендерсона, що пішов на димісію.

В перуанському місті Арекіпа стався вибух на виробні пороху, що була частково зруйнована. За першими повідомленнями, 10 чоловіка вбито і 15 поранено. Причиною нещастя був, очевидно, воронь з кухні, відокремленої від виробні лише не досить міцним муром. Дальші подробиці ще невідомі.

Новопризначений мексиканський посланик у Москві Квінтанілья заявив у промові радіом, призначений для південно-американських країн, що від 85 до 125 мільйонів іберо-американців мусять голодувати. Північна Америка повинна всю усвідомити собі цей факт.

Для чужоземних робітників Німеччини минулого року були влаштовані курси вивчення мови, на яких вчилися понад 15.000 робітників з 18 різних націй.

Німецько - болгарський договір передбачає будівництво 1.200 км. нових головних шляхів Болгарії німецькими шляхобудівними фірмами. Це збільшить довжину болгарських шляхів першої черги на 50%.

Ритм зимових битв

(ПС). Судячи про теперішні зимові бої на сході, цікаво порівняти їх з битвами минулої зими, які, попри всю різницю, дозволяють нам бачити в них дещо спільне; типове та істотне.

1. Поворот до позиційної війни. Зима, яка раптом настала в 1941 р., спричинилась до переривання боїв. На початку грудня німецький наступ в укріпленому районі Москви був уже в розпалі, коли звідомлення Головного Командування від 8 грудня констатувало, що продовжувати його зажевить тепер від зими. На довгій лінії Східнього фронту мали місце лише місцеві бойові операції. Перед Німецьким Командуванням, отож, раніше, ніж воно сподівалось, повстало завдання припинити наступальний рух маси військ і перейти до війни позиційної. Ця оперативна конечність спричинилась до потрібних поліпшень і планомірних скорочень фронту.

2. Оборонна битва. Коли німці здійснювали рух для зайняття зимової лінії, розпочалась совєтська зимова офензива. Большевики при чимраз більших морозах намагались розбити німецькі оборонні позиції, але, не зважаючи на страшне напруження всіх своїх сил, домоглись лише виграшу стратегічно неважливих територій і не досягли поставлених ними собі оперативних цілей.

3. Протинаступ. На початку лютого у німецької оборони можна було спостерігати підвищення активности. Плянованим протинаступом дедалі яскравіше виступала на місце тільки дефензіваної оборони. Німецька ініціятива все яскравіше характеризує картину бойового становища. І нарешті, головне Командування в 3 квітня сповістило про „припинення в цілому, вороже наступальної діяльности". В дальшому ця тенденція стала ще виразнішою. Зате підсилювалась німецька активність, і нарешті, при кінці квітня, на німецькому боці почали поліпшувати свої позиції шляхом офензиви.

4. Повторення совєтських наступів. І теперішня совєтська офензива є спробою досягти вирішних наслідків, що добутися їх Со-

вести намагаються введенням у дію великих танкових сил і справді безоглядно матеріялу. Само собою, зосереджуючи сучасну наступальну зброю, більшовики змогли здійснити кілька вкладенень більшого чи меншого розмірів і досягли іноді початкового успіху. Але всі їх спроби реалізувати оперативні цілі свого великого наступу досі зривалися безрезультатними.

5. Нові німецькі методи оборони. Успіхна німецька оборона базується на цілковитому співробітництві всіх видів зброї, а просторово являє собою головну бойову лінію і глибоколежачу зону оборони. Метою німецької оборони зовсім не є за всяку ціну утримати дотеперішні позиції. Вона намагається перешкодити противникові здійснити його оперативні цілі, зникнути його наступальну силу і нарешті зробити так, щоб оперативний перебіг битви дав переваг в її руки.

6. Вихідний пункт для протинаступу. Так, відмінно від торішніх зимових боїв, проходить теперішня зимова битва. І ритм передбачає, що потрібного моменту до перебігу боїв будуть внесені пантомірні зміни. Німецький плян акцій, як і минулої зими, постійно пристосовуючись до змін становища, а головних своїх резервів безумовно вже готовий і враховує й теперішню стадію оборонної битви. Тут багато важить фактор не готування так само, як і здатність не роздрібнювати та передчасно силу плину та лій, а дати їм цілком повірити себе в потрібний момент. Не менш тяжко мовчати і, не зважаючи на звідомлення ворога, продовжувати складати пляни, доки прийде час здійснити їх. Отож в зимовій битві (в цьому не сумніваються і на ворожому боці) настане час, коли Німецьке Командування скаже своє останнє слово, і, на його думку, слово це буде вирішним.

ПРОМОВА КАЛЛЯЯ

Будапешт. На вечорі в клюбі урядової партії Мадярщини **міністер-президент Каллай** дав огляд сучасного становища. Каллай зазначив, що мадярські частини, не зважаючи на міцні ворожі наступи, непохитно чинять опір. Він підкреслив, що коли втрати гонведів і тяжкі, то у всякому разі вони дуже далекі від тих, що каже про них ворог. Рухливість гонведів в оборонній битві цілком виправдала себе. Закінчив свою промову міністер-президент оповіщенням про суворі заходи, які вживатимуться проти поширювачів брехливих чуток, і висловив задоволення з приводу результатів поїздки до Берліну міністра гонведів **Hari**. Потім про цю подорож і про свої розмови з райхсмаршалом Герінгом розповів сам Нагі, висловивши тверде переконання в кінцевій перемозі держав Осі та їхніх союзників. (днб).

НЕЗГОДА СЕРЕД НАПАДНИКІВ

Женева. Поновлення американцями на посаді генерал-губернатора Алжіру Пейрутона викликає вже і тепер великі непорозуміння. **„Дейлі Геральд"** пише, що призначення Пейрутона, мабуть, не буде схвалене британським міністром у Північній Африці Мек Міленом.

Газета заявляє далі, що вибір Пейрутона є найгіршим вибором з тих, що могли бути, бо йому не довіряє жадна французька партія і ненавидять де-голлівці. (оф).

ПО УКРАЇНІ

Новини з Києва

Пожежна охорона Києва має 11 пожежних команд і 2 добровільні пожежні дружини. В минулому році пожежна охорона погасила 497 пожеж та подала допомогу в 36 нещасних випадках (обвали, заливи тощо); зокрема багато допомогла людності Труханівського острова, Слобідки та інших місць під час весняної повені Дніпра. Для дальшого поліпшення протипожежної охорони відкрито постійні пожежно - технічні курси школи), що мають на меті готувати нові кадри пожежних фахівців для міських і районових пожежних організацій.

Школи Фастівщини

У Фастівському районі працює тепер 36 народних початкових шкіл та одна реміснична при фабриці ім. Грушевського. Школами охоплено 6.300 учнів, їх навчають 140 учителів. На одного вчителя в середньому припадає 50 учнів. Навчання провадиться згідно з програмами, надісланими Київським Педагогічним Інститутом. Всі школи одержують часописи. Улітку в 16 школах запроваджено шовківництво.

Розпорядження про використання дерева

У зв'язку з тим, що заліснення та запаси дерева на Україні недостатні, Державний Комісар України видав розпорядження, згідно з яким, починаючи з 1 грудня ц. р., треба мати окремий дозвіл на купівлю й продаж круглого дерева, дерева для палива, напівготових та готових деревних виробів, а також побічних виробів лісництва (кора, терпентина).

Млинарський промисел на Волині та Поділлі

В Генеральному Комісаріяті Волині-Поділля в наслідок вивозу збіжжя деякі млинарські підприємства стали зайвими. В кожній окрузі працює тепер 1—2 млини. Разом працює в Генеральному Комісаріяті 747 млинів, закрито 759. Для заготівлі борошна на вивіз працюють чотири млини. Для помолу селянам залишено по одному млинові в кожній окрузі.

Млинарський промисел очолюється тепер Млинарським Товариством Волині та Поділля, а контроль над ним здійснює Центральне Торговельне Товариство „Схід". Воно входить до складу Збіжжевого Підприємства України,—товариство з обмеженою порукою. Пекарень на округу припадає найбільше 10. Крім того є три фабрики всякого печива; четверта засновується в Луцьку.

Телеграфний зв'язок

Як повідомляє Генеральний Комісар Пошти, на Україні є тепер такі поштово-телеграфні відділи: Рівне, Київ, Бердичів, Вінниця, Єлисаветград, Кривий Ріг, Дніпропетровське, Миколаїв, Мелітополь та Сімферополь. До прилеглих місцевостей телеграми пересилатимуть телефоном.

Белпосередня ... зв'язок ... Таким ... Київ, Львів, ... ветград та ... Посередня ... ний зв'язок ... Інстанційно ... стами: Вінниця ... Кривий Ріг ... град, Мелітополь ... пропетровське.

Дозволено ... пресові розмови ... комісаром України ... чиною. Їх час ... до 15 хвилин. ... можна вести ... тів абонентів. ... дозволялася. ... треба німецької ...

Музична ... в Житомирі

Цей культурний ... менше ніж за рік ... воювала великому ... серед військового ... ного населення ... ми концертами, ... ваються регулярно ... двічі на місяць. ... підсумки навчання ... тепер можна говорити ... денких учениць, ... бутніх талановитих ... навців.

Крім виховання ... професіоналів, ... також потрібну ... для тих хлопців ... що хочуть мати ... освіту. Вона має ... фортепіяна, скрипок не такі".

... них і народніх ... Викладають у ... школі досвідчені ... музики та співаки.

ДАЛЬШІ ВИМОГИ СТАЛІНА

п. с Стокгольм. — Скандінавське телеграфне бюро повідомляє про територіяльні вимоги Совєтів, що останніми тижнями під час переговорів в Лондоні й Вашінгтоні Совєтський Союз зажадав, як гарантію для свого західнього кордону, передачу ... північної Норвегії, ... дії і фінських ... області з портом ... Петсамо.

УДАР І УКОЛ

Коли кровожерливий ... останній наїзник: „Я ... ять", то йому ... ють. Не вірять і ... ворські, коли він, про ... не думає про світ ... ську армію і бється ... ський-старшини носити ... ть погони, що, як ві ... ють за совєтів важкі ... ольку реакційність. А ... каже, що червона зір ... ла згадати, що раптом ... ні витягнені знідяких ко ... ні царські офіцери, що ... ні жидівські більшевик ... командири намагають ... замаскуватись під російськими прізвищами і що ... НКВД піднорядкова ... старшинам армії—то ... завершує картину.

Отож більшевицький ре ... ших дійшов до того, що ... ати сьогодні за ... мусить сьогодні за ... ресічувати те, чим присяг ... вчора. Але тенденція ... ськом ясна. Кремлівські ... володарі, відкривши на ... ювалам, намагаються мо ... лювати останні сили своє ... народів, які зовсім не ... ють воювати для боль ... вицького терористично ... ладу. Але насамперед, ... ється про те, щоб надати ... ій сальонному вигляду пе ... ві плутократами і сказати: ... Подивіться сюди, ми зов ...

Мета Сталіна залишається ... старою, тільки під тис ... ом німецького війська він ... нив тактику і змушує те ... ер свою світову революцію ходити на задніх лапах.

Це перетворення пролетарія на буржуазію здається смішним, але ми не вважаємо народи Советського Союзу за дурнів, які вірять і репутацію чесної людини—то він помилявся. Народи Советського Союзу знають, що, не зважаючи на зміну назви більшевицького війська, їх все ж таки женуть на смерть за жидівських або спорідненних з жидами кремлівських володарів, нехай навіть їхні найвищі жидівські представники і прибрали тепер російські прізвища.

Потрапивши в страшну скруту, Сталін хоче використати любов покріпачених ним досі народів до їхньої батьківщини, але він забуває, що вони давно вже знають, що їхню батьківщину обороняють не НКВД, а німецькі вояки, які захищають від советського, хто чесно співробітничає з ними.

А, може, більшевицькі володарі вдягають маски націоналізму тільки для того, щоб носити їх в сальонах плутократів, коли їм незабаром доведеться тікати перед німецькою армією.

Але і там досягне їх мстива рука долі.

З ЦАРИНИ ВИВЧЕННЯ СПАДКОВОСТИ

Драматургія і романістика здавна приваблювало вивести героями двох зовсім однакових на вигляд людей, які одначе цілковито відмінні своїм характером і темпераментом. Хай це буде двоє дівчат схожих до цілковитої плутанини. Хіба не кумедно показати яку плутанину спричиняє це в серіях їхніх залицяльників? Подібна тема завжди придатна для письменника, чи сприймає він її серйозно, чи просто хапається за неї, шукаючи легкого матеріялу.

Дослідник спадковости, що суворо застосовує наслід і досліджень своєї науки, зробить при цьому загальне обличчя. В дійсності звичайно буває так, що зовнішньо-схожі люди подібні один до одного й характером і темпераментом, коли йдеться про справжніх близнюків. Обидва мають принаймні однакові нахили, і через це дослідження близнюків становить дуже важливу галузь науки про спадковість. Одночасно народжені близнюки дуже часто подібні до одної людини з двома тілами. Але помічено, що один з пари близнюків здебільшого виявляється більшою вольовістю, яка виявляється згодом у тому, що він дістає перевагу в шкільному віці і в дальшому житті. Варте уваги й те, що близнята здебільшого заходять у глибшу приязнь з іншими людьми, ніж із своїм братом чи сестрою—близнюком. Їм нічого відкрити одному в одного. Цікаво також, що помсько близнят дуже рідко відзначається цілковитою схожістю. З тридцять п'ятьох пар близнят, досліджених одним дослідником, тільки одна пара писала зовсім схоже. Це можна пояснити тим, що характер письма залежить не тільки від розвитку вдачі. Тлума-чі письма, отже, стоять перед новим питанням. Та і для дослідників близнят є досить невідомого й неспостереженого. (Н. У.).

ХУДОЖНЯ ШКОЛА В КРОНЕНБУРЗІ

Художня школа в Кроненбурзі в Ельзасі, що стоять під опікою райхскаршталя Германа Геринга, працює в дусі великих традицій мистецтва нашого минулого. Твори старих майстрів служать кращим зразком для художнього відображення сучасної епохи. Ця школа охоплює всі області художньої творчости. Під керівництвом художників, ті, що навчаються, працюють над гобеленами, фрескаєю, мозаїкою, котрорими склом та гравюрами. В програму занять входить вивчення композиції, техніки живопису, також, як і вивчення анатомії і історії мистецтва. Таким чином, Кроненбург—колись твердиня німецьких лицарів, тепер, завдяки художній школі Германа Геринга, став центром духовного життя та мистецтва.

Ці художні майстри, розташовані в живописній місцевості Ейфель, яскраво виявляють суспільний інтерес до художньої творчости.

На знімку справа — частина будинку школи живопису.

ОДЕСА

Після понад чотиримісячної облоги й найзапекліших боїв німецькі й румунські війська 16 жовтня 1941 року вступили в Одесу. Страхіт ливі руйнації зустріли вони там. Що не згоріло, те було висаджене в повітря мінами; їх позакладали агенти НКВД. Всі хлібопекарні були зруйновані або зіпсовані, водогін виведено з ладу, електровню майже зрівняно з землею. Проте, енергійна робота новоорганізованої Міської Управи швидко перемогла хаос. Уже на початку листопада пекарні с'али випікати хліб, почали працювати місцеві електровні. Білізевський водогін подав воду, пішли перші рейси трамваю.

Тепер відкрито вже понад сто хлібних лавок, 2.205 харчових крамниць, ресторанів, кафе й буфетів, 270 мануфактурних, галянтерійних і комісійних крамниць, 56 харчовиготовних підприємств, 917 різних кустарних майстерень, 186 готелярень та пралень, 5 готелів та 22 заїжджі двори. Все це створило для людности цілком нормальні умови життя. Ліквідоване й колишнє перенаселення. Замість 1,95 кв. м житлової площі на душу, близько 100.000 чоловіка одержали за ордерами Міської Управи пристойні приміщення.

Відновлення Одеси йшло не тільки в галузі забезпечення людности. Одночасно розпочато відбудову порту й промислових підприємств міста. Тепер у порту продовжується велика відновлювальна робота: очищається фарватер, ремонтуються хвильорізи, мол і пристань. Від січня уже нормально працює електровня, 29 найбільших підприємств міста випустили протягом року вже на 3,5 мільйона марок готової продукції. Пущено такі підприємства: молочарню, кондиторську фабрику, броварню, взуттєву фабрику, цегельню, трикотажну й мануфактурну фабрики, миловарню, ковбасню.

На площі 20.000 га орної землі організовано 45 госпподарств, що спромоглися засіяти всю площу й одержати непоганий урожай. Цього року в Одесі було стільки овочів і городини, що людність уже відвикла бачити такі кількости.

В місті приведено до ладу в 4 одеські парки, замощено 20.418 кв. м. шіщоходів, відбудовано дамбу, що її висадили в повітря більшовики.

В галузі охорони здоров'я також проведено велику роботу. В дводнево 4 лікарні на 2.000 ліжок, 4 поліклініки, 2 амбулаторії, 2 спеціяльні лікарні, 2 дитячі притулки, 12 лазень і 14 аптек.

З перших же днів відкрито театр опери та балету, 6 інших театрів і цирк.

Замість однієї церкви на кладовищі за часів більшевизму, тепер відремонтовано й відкрито для відправ 21 церкву.

Життя в Одесі вирує, і людність уперше після 23 р.р. під жидо-більшевицького гніту почала дихати на повні груди.

По слідах „Березоля"

Треба створювати сильні речі. Ніякий фарс не може вгамувати серце матері, коли на руках у неї вмерла голодна дитина; не зможе потрясти душі вояка, що пережив тисячу і одну ніч рукопашних боїв, або дати розради людям, оселі яких розбиті фугасними бомбами.

Наша бурхлива доба вимагає великого мистецтва, мистецтва високого стилю. Зміна політичних і соціяльних форм світу змінює й духовне життя. Ось чому ми з однаковою цікавістю читаємо і про події на фронтах, і про відродження української культури.

Берлінський часопис „Голос" вмістив нещодавно статтю про театр у Львові. З усього видно, що автор не абиякий прихильник театрального мистецтва галицької столиці, що має тепер усі засновки до розвитку й праці...

В ефектному будинку Львівського оперного театру,—пише він,—залунала українська мова, з'явились українські актори, українські режисери. На сцені за завісою з панорамою старовинного героїчного Львова-города, де сотільки років українська пісня й українське слово не мали права горожанства, лунає українська мова. Український Львів має свій театр!..

Мистецтво творять люди. І не дивно, що автор ходить не туди, куди звичайно щовечора входить натовп львів'ян втіщатися з гри своїх артистів, а з „чорного входу". Його зачаровує рух і метушня, що панують тут зрання: робітники привозять декорації для чергової прем'єри, по крутих сходах вниз і вгору снують молоденькі балерини, ідуть члени драматичного колективу, лунають класичні арії... В кімнаті ч. 40 відбуває пробу з співаками донька нашого національного композитора, славетного Миколи Віталійовича, пані Мар'яна Лисенко, що, здається, почувши себе зовсім добре. Адже ж тут працюють люди, які довгі роки ділили з українським театром долю й недолю його, зв'язані всією своєю мистецькою душею з театральною справою.

Приємно знати, що літературною частиною керує доктор Лужницький, відомий літератор, автор кількох драматичних творів, наприклад, „Посол до Бога", „Дума про Нечая" тощо. Перебуваючи в курсі всіх новітніх течій західнього театру, ознайомлений з досягненнями української драматургії, сам драматург — др Лужницький разом з мистецьким керівником театру режисером В. Блавацьким дбає про постачання львівській сцені повноцінного перекладного й українського, насамперед новітнього, репертуару.

Директор В. Блавацький, —говорить автор статті, — це поява героїчного стилю. Елегантний, чутливий, життєрадісний і сповнений кипучої енергії, водночас висококультурна людина й ерудит. Це—справжній тип українського режисера європейського театру.

Драматичний ... Львова на ... такі прекрасні ... Совачеву, Л ... Паздрій, Сліпенький ... львівського. Перша ... Землі" відбулася в ... ському театрі в січні 1934 року. ... ... Стефаник поставився дуже ... ...

4 ГОЛОС ОХТИРЩИНИ 5 лютого 1943 р.

День домашньої музики

З давніх - давен могутні володарі цікавилися мистецтвом і самі музикували; Давид, біблійський цар Ізраїлю, був і австрійський цісар Йосиф II. Саме цими днями виконувала у Відні королівську композицію, концерт для флейти із смичковою оркестрою, яку написав Фрідріх Великий.

Щодо звірських музик, то між ними бували й такі, що їх осяяні золотою вавреолею імена залишились і до сьогодні в музиці недоступними. Перший із них це —Гайдн. Другий—невикупний Моцарт. Врешті—безсмертний Беттовен.

З плином часу характер музичних концертів змінювався. Постійна конкуренція професійних музик, що чарували слухачів високо розвиненою технікою, усунули домашнє музикування на дальший план, а прилюдні музичні концерти перейшли до рук професіоналів як своєрідна монополія. Отак, утворилася нова форма музикування, яку на сьогодні зветься концертом.

Колись розкошувати музикою могли талановиті аматори або багаті. Сьогодні може слухати музику до схочу—кожен; все одно, чи це музика з концертової залі, з радіогучномовця, чи з грамофонової платівки.

А проте давня традиція домашньої музики в Німеччині й досі існує.

Уряд сьогоднішньої Німеччини надає великої ваги культові домашньої музики. Багато спеціальних щодо цього інституцій мають завдання поширювати музику серед широких мас, а густа мережа музичних шкіл для молоді й народу охопила цілу Німеччину.

Щороку влаштовується в усій Німеччині день домашньої музики. Та тут одне зауваження. Домашня музика не призначена для тих, що хотіли б її слухати; це музика, яку аматори (часом виключно члени родини) та навіть і фахові мистці виконують для власного задоволення, для збагачення своїх особистих вражінь естетичної вдачі.

Під час війни, коли щоденне життя ввечері у зв'язку з затемненням частково обмежене, плекання домашньої музики є природним доповненням інтелектуального життя людини; подекуди розрадою для душі.

Це про домашню музику в Німеччині. А тепер варто було б подумати, чи у нас, серед народу, немає в минулому звичаю, що нагадував би в дечому оцю домашню музику? Є! Славні наші вечорниці й досвітки, колись поширені по селах, на які сходилися дівчата з кужелем чи вишиванням, та й виспівували аж до білої днини. Ці своєрідні пісні, переплетені сміховинками, дотепами, створювали життєрадісний, безжурний настрій у довгі зимові ночі.

Якби цей гарний звичай відродити в спосіб ріднової організації—провести зразковий вечір у читальні чи в школі; в його програму, крім народної творчости, вставити і творчість мистецьку, якусь гарну нову пісню чи прочитати якусь новелю, уривок з цікавої повісти (це все мало б відбутись без переривання щоденної роботи, отже—при кужелі чи вишиванні,—ми мали б свій український день домашньої творчости.

(Н. У.-) Р. Н.

ДО ГРОМАДЯН МІСТА ОХТИРКИ

В місті Охтирці є будинок для безпритульних, в якому налічується 80 дітей. Німецьке Командування, Районна та Міська Управи вжівають всіх можливих у військовий час заходів до того, щоб ці діти мали нормальне матеріяльне забезпечення. Але одяг є в недостатній кількості, в наслідок чого частина дітей шкільного віку не може навіть відвідувати школу. Міська Управа закликає населення м. Охтирки зробити добровільні пожертвування одягом для дитячого будинку і здати його по адресі: Нордштрассе (Сумська вул.) № 37, дитячий будинок.

МІСЬКА УПРАВА.

Загублені документи вважати недійсними:

Корінці продуктових карток на ім'я гр.гр.:

Білєнкових Катерини, Миколи, Олександра, Івана, Зінаїди, Чирикової О. І., Карпенка П. П., Чиженкових: Насті та Леоніда, Бондаренко М. Ю., Михайленко Г. П., Харченко М. І., Курдової Н. В., Гончаренко Г. М., Головатенка Є. Т., Берегової М. І.

Продуктові картки за лютий м-ць на ім'я гр.: Відернікової К. О. та Коайної Н. П.;

Пашпорт, виданий Охтирським відділом міліції на ім'я гр-ки Білєнко К. Ф.

Пашпорт, виданий Охтирським волшцю на ім'я гр. Бровка С. М.;

Пашпорт на ком'я гр. Бровка С. М.;

Реєстраційну картку Охтирської Біржі Праці на ім'я гр. Бровко С. М.

ЕКОНОМІЧНА КАТАСТРОФА ЧУНЦІНУ

Мадрід. Чунцінський представник „Нью-Йорк Таймсу" в статті про становище чунцінського Китаю пише, що з господарського погляду воно ще серйозніше, ніж з військового. На думку американського кореспондента, **теперішня інфляція може призвести до катастрофи Чунціну.** З початку війни ціни зросли вже шестеро, а банкнот в обігу стало вдванадцятеро більше. Уряд намагається спромогнийся розв'язати цю тяжку проблему шляхом відійняття від багатих і з багатших прибутків. (дпб).

ТАЄМНИЦЯ ТЕА АЛЬБА

15 років тому в Харківському цирку виступала артистка Теа Альба, викликаючи щире захоплення глядачів. Вона могла писати перші-ліпші два слова на папір з 25 різних мов на дошці водночас лівою і правою рукою, спереду назад або ззаду наперед.

За пропозицією глядачів артистка писала якунебудь фразу на верхньому краю дошки іноземною мовою і в той же час у другому рядку нижче другу цитату російськими літерами.

Лише тепер сама Альба розкрила свій секрет, давши пояснення свого „чарівництва" в статті, що була цими днями надрукована в німецькому часописі „Штуттгартер НС Кур'єр".

— Основне те, — заявила фрау Альба, — що кожну літеру, кожне число, кожне слово, на яких при сеансі я концентрую свою думку, я бачу перед собою на дошці так чітко, що мені залишається тільки окреслити їх лінії".

Креслення водночас десятьма пальцями, до яких прикріплена крейда, потребує надзвичайної спритності. Зважаючи ж на те, що тепер фрау Альба зняла й пальцями ніг і оволоділа ними крейдою, визнати, що здібності концентрувати думки сягає найвищого рівня, зок артистки можна лише з приладом. Він указує, що, ніби воно існують.

—Це концентрування думки призначене не тільки важую фрау Альба, викликати в пам'яті картинні спогади і зразок використовування малювання найважливіших знаків.

Охтирська Окружна С./Г. Комендатура.

НАКАЗ

про молокопоставки на 1943-й рік

I. Всі власники корів, якто: старости, працівники жандармерії, поліції, службовці державних підприємств і все остання населення сел та міста зобов'язані все зайве молоко здавати найближчому молочному пунктові.

II. Продаж молока та молочних продуктів на базарі і обмін на інші продукти суворо заборонено.

III. Всі лишки молока повинні здаватися за таким планом:

а) при наявності однієї корови 600 літрів на рік, а саме: 1-й квартал 12 %,5: сіжень 20,5 літрів, лютий 45 літрів, березень 55 літрів (враховано масла 1,04 кг., яке переведено в молоко);

2-й квартал 150 літрів: квітень 50 літрів, травень 50 літрів, червень 50 літрів;

3-й квартал 250 літрів: липень 86 літрів, серпень 86 літрів, вересень 78 літрів;

4-й квартал 100 літрів: жовтень 45 літрів, листопад 35 літрів, грудень 20 літрів;

б) при утриманні двох або більше корів, з кожної з них належить по 900 літрів на рік;

в) недоїмка за 1942 рік перейосяться на 1943-й рік на 1, 2 та 3-й квартали.

IV. При невиконанні даного наказу винні караються грошовим штрафом або реквізицією худоби. Такі ж кари накладаються у випадку псування молока молокоздавцями або несвоєчасної доставки.

V. За невиконання пляну молокопоставки по населеному пункту відповідальність цілком покладається на старост даних селищ, які зобов'язані перевірити, чи всі власники корів виконали цю постанову. Контроль за виконанням цього наказу в частині здачі молока кожним власником корови і допомоги старостам в даній роботі покласти на участкових контролерів, які зобов'язані не менше 2-х разів на місяць доклади про хід здачі молока та прізвища порушників цього наказу.

VI. Сільські старости зобов'язані організувати якнайшвидшу доставку молока на зливні та сепараторні пункти. Для цієї роботи повинні бути запрягні коні з повозкою і віз належить а також постійний возник молока. Кріплені коні і возник молока не повинні притягатись до інших робіт. Оплата за доставку молока провадиться за рахунок маслозаводу в розмірі 10 карбованців тонна-км.

VII. Сільські старости зобов'язані дати відповідне приміщення для зберігання молока, а також опалення в холодний період за рахунок маслозаводу по державних цінах.

VIII. Відповідальність за продукти молока і молочних продуктів на базарах покласти на комендантів базарів—в містах, а в сільській місцевості—на старост сел.

IX. Окремі особи, громадські господарства, державні установи, в розпорядженні яких є молочні баки, сепаратори або інший молочний інвентар, зобов'язані здати їх негайно найближчому молочному пункту.

X. Кожному керівникові населеного пункту вміняється в обов'язок представити повний список всіх осіб, що мають корів, Охтирському молокозаводу.

XI. Власники корів зобов'язані здавати молоко по ціні 70 копійок за літр, з жирності 3,8%. При наявності жирності менше 3,8% оплачується по 60 копійок за літр.

XII. При здачі молока здавець має право одержати знятє молоко в кількості 50% до зданого ним повноцінного молока по ціні 15 копійок за літр.

Сільсько-Господарське Командування

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 14 квітня 1943 року | 25 (127)

Промова Фюрера в День Шани Героїв

ГАРЯЧА ЛЮБОВ ДО СВОГО НАРОДУ, ПАЛАЮЧА НЕНАВИСТЬ ДО КОЖНОГО ВОРОГА

Армія стає нацією, що бореться. Жидівство підготовляє плутократичні країни до большевизму. Німецький солдат та його союзники захищають людську культуру від нападів з боку Москви.

Берлін, 21 березня

ФЮРЕР КАЖЕ:

Завдяки героїзмові наших солдатів, що б'ються на Східньому фронті, вдалося остаточно подолати кризу, до якої потрапило було Німецьке військо під незаслуженні удари долі. Фронт удалося зробити непохитним та вжити тих заходів, які мусять знову забезпечити нам успіх аж до остаточної перемоги—і це найближчими місяцями.

Якби ще було за необхідне роз'яснювати нашому народові всю серйозність цих величезних операцій на землі, на морі та в повітрі, цієї боротьби на життя та смерть, то минула зима усунула таку необхідність. Степові простори Сходу ще раз кинули були свої маси на Європу, при чому їх гнала та ж сама сила, яка з давніх давен організовує війни, має від них вигоду і якраз сьогодні примушує служити цій меті капіталістичні інтереси та большевицькі інстинкти.

Насильки під час цієї війни велика була небезпека набігу на старішій культурний континент світу, залишчо судити історикам пізніших часів. Що небезпека ця сьогодні зламана та тим самим відкинута від Европи,—це є невимірущою заслугою тих солдатів, яких ми сьогодні згадуємо.

Але якщо просто подивитись на величезну підготовку, що її зробив большевизм для знищення нашого світу, то доводиться з жахом визнати — куди б не потрапила Німеччина та й вся решта континенту, коли б національ - соціялістичний рух не прийшов був 10 років тому до захоплення влади в нашій Державі та не розпочата б була відбудова нашої Армії—з рішучістю, яка цей рух характеризує—ціла нечисленних сторіб,— які вдалося розбити,—обрізати наші озброєння.

Ми все ясніше розуміємо, що становище, в якому опинилась Европа з часів першої імперіялістичної війни, поступово набирає характер боротьби, яку можна порівняти лише з найбільшими історичними подіями минулих часів. Війна, що не знає ані жалю, ані пощади була нам нав'язана одійчим жидівством, яке мало перетворити наш континент в суцільні руїни, якби не були спинені на кордонах Европи ці руйнівні маси.

Але це були б не спалені міста, не зруйновані пам'ятники культури, що залишилися б як найгірший наслідок цієї війни,—це були б до-звірячому знищені людські маси, які б упали були жертвою цієї навали, що нашого народу—без розбору походження та віку, а також і палаючу ненависть до всякого і кожного ворога.

І я повторюю сьогодні те, що вже казав будь-колись, а саме, що наприкінці цієї війни не Німеччина паде жертвою большевизму і не союзні з нею держави, але що мають загинути та зайкінчать своє існування ті країни та народи, що вони віддалися були і з кожним днем віддаються все більш і глибше в руки жидівства, оскільки вони заразилися отрутою большевизму, від якої їм сьогодні вже немає порятунку, бо в них відповідно перебудовано соціяльні порядки.

Не національ-соціялістичний або фашистський режими мають розпастися, але розлетяться в порох одна половина держав, зі старих світових держав, як це має місце сьогодні, коли ми вже пізнали справжніх своїх гнобителів.

Все це я кажу не для німецького народу, бо йому не потрібні сьогодні ніякі умовляння — настільки він з'єднав духом.

Що ж стосується так званого „нейтрального світу", то є всі підстави гадяти, що йому доведеться таки на власній шкірі відчути шкідливість його спостерігального ставлення до подій, які відбуваються сьогодні, та словесної лише готовности до жертв.

Бо одне ми ясно бачимо, а саме те, що в такий час, як сьогодні, можуть існувати тільки ті народи, які складали собі ясне ставлення до подій, які точаться—і це надовго.

Тому ми мусимо тільки дякувати нашим противникам за те, що вони власними руками нищать дух об'єктивного ставлення, який є цілком невірний, та ставлять на його місце природні інстинкти, а саме—пялку любов до батьківщини та до нашого народу—без розбору походження та віку, а також і палаючу ненависть до всякого і кожного ворога.

Одне й теж саме є коли вимагається знищення нашої Держави, відбрання дітей у нашого народу, стерилізація чоловічої молоді — з боку англійських чи то американських газет, членів парляментів, підбурювачів народніх мас та писак, при чому все це є найближча мета, з якою ведеться війна, чи то большевики практикують—як ми це недавно бачили—вирізування цілих поколінь чоловіків, жінок та дітей.

Бо останньою рушійною силою є все ж таки постійна ненависть до нас з боку цієї проклятої раси, яка ось протягом століть лютує як справжній Божий бич, аж поки народи не схаменуться, як це має місце сьогодні, коли ми вже пізнали справжніх своїх гнобителів.

Це й кажу не для німецького народу, бо йому не потрібні сьогодні ніякі умовляння — настільки він з'єднав духом.

Зима цього року зцементувала німецький народ та привела до ще сильнішої мобілізації всіх його сил, наслідки чого ми бачимо зараз, бо продукція військового знаряддя невпинно зростає.

До фронту йдуть мільйони молодих солдатів, а також жовнірів, що залишаються та вилікувались.

Старші роки та молодші хлопці стають додатково до зброї на захист батьківщини, а їхні місця заступають сотні тисяч жінок та дівчат, які дають фронтові всіляку допомогу та підтримку. Таким чином Німецька Армія перетворюється все більше й більше у воюючу націю.

Національ-соціялізм, який колись переміг своїх внутрішніх ворогів та не має сьогодні й найменшої думки про будь-які поступки, став сьогодні та має замінитись і на майбутні часи голосною силою в Німеччині. Він переможе також і зовнішніх ворогів, при чому нас підтримують у цій боротьбі союзні народи, які сповнені рішучости з Европи аж до Східньої Азії захищати їхні расові особливости та культурні досягнення.

У нас є соратники, передусім у всіх тих націях, яким стало ясно, що їхнє життя можливе в майбутньому тільки в рамках такого ладу, який переможно повстає проти большевизму, як проти диявольського інструменту руйнації.

З чим більшою рішучістю провадиться ця диференціяція, чим жорстокіше вона здійснюється, на тим довший час встановиться потім мирне життя, якого особливо потребує наш континент для загоєння всіх його ран!..

Але зміст тих часів, що вони мають настати, вирішуватимуть не ті люди, які це зуміли цінити можливости мирно жити, а ті, що хвали свої народи з якою духовною сліпотою на війну та пов'язане з нею розорення.

Ті лише державні мужі матимуть тоді право голосу, які вже до цієї війни зуміли були поставити їхні народи, не зважаючи ні на що, на високий рівень соціяльних та культурних досягнень!..

Тому-то і найбутнє справжньо культурних народів мусить належати не жидівсько-большевицькому, ані жидівсько-капіталістичному устроям, але там буде все поставлене на службу національним інтересам справжньо народних сполучень—як найвищому ідеалові! Німецька національ-соціялістична держава, яка прагнула з самого свого початку цієї мети, стане після війни до праці з тим більшою енергією над здійсненням цієї програми, яка має послідовно привести до повного знищення класових протиріч та до встановлення дійсно соціялістичного ладу.

Тому-то не даремно загинули в цій другій світовій війні 542.000 чоловіка, але вони перебувають серед нас і надалі навічно!..

Хай Бог Всемогутній, який не відмовляє нам в своїй милості серед усіх цих випробувань,—і через це зміцнив і наші внутрішні сили,—дасть нам і надалі Свою Поміч, щоб могли ми виконати все те, що ми мусимо дати нашому народові—аж до перемоги!...

Тому-то схиляємося ми з пошаною перед нашими товаришами що вони загинули,—перед їхніми близькими, які сьогодні сумують,—перед вбитими чоловіками, жінками та дітьми, що вони загинули в нас на батьківщині, та перед усіма жертвами, що їх мусили понести наші союзники!..

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 13 квітня 1943 р.

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ день пройшов взагалі спокійно—при місцевих сутичках. Сильні з'єднання авіації нападали в багатьох відтинках фронту та в тилу на позиції, бліндажі, резервні колони, залізничні потяги та опорні авіаційні пункти.

В ТУНІСІ наші війська за складеним планом пересувалися на північ від лінії Корухен-Суза, при чому ар'єргарди стримували ворожий наступ. Авіація діяльно боронила пересування німецько-італійських військ та з гарними наслідками бомбардувала минулої ночі кораблі та табори резервних військ в гавані міста Бона.

В СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ потопили німецькі винищувачі підводних човнів 2 ворожих одиниці.

Ворожі літаки нападали минулої ночі на де-які пункти Східньої Пруссії, зокрема на місто Кенігсберг, скидаючи вибухові та запалювальні бомби. В центральних кварталах, в лікарнях та в університеті є пошкодження.

Біля берегів західніх окупованих місцевостей та в Норвегії збито 4 британських літаків.

Як уже повідомлялося в окремому звідомленні, німецькі підводні човни напали в північній частині Атлантики, в наслідок безперервного переслідування, на великий сильно навантажений караван кораблів, що вони плили до Англії. Під час цієї операції потоплено—як в переслідуванні окремих кораблів, так і в Караїбському морі, а також біля берегів Південної Африки,— 21 корабель з загальною водомісткістю в 138.500 тонн.

Торпедами влучено крім цього ще 6 кораблів.

З Головної Кватири Фюрера, 10 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ не було вчора боїв, які були б варті уваги.

НА ТУНІСЬКОМУ ФРОНТІ продовжуються важкі оборонні бої з ворогом, який вводить в свої операції все нові та нові сили. Численні його напади відбито нашими військами, які вперто захищаються та затуляють собою багато проривів.

НА ПІВДЕННОМУ ФРОНТІ йдуть планомірні відходи на нові позиції, при чому німецькі та італійські війська весь час залишали ініціятиву за собою та відходили лише з боєм під натиском багато сильнішого противника. Повітряні сили безперервно підтримували наземні війська, яким доводиться важко боротись.

Після поодиноких нальотів вчора пізно ввечері на західньо-німецькі області, британські повітряні сили знову напали вночі на Західню Німеччину, при чому в багатьох місцях населення мало втрати та пошкоджені будівлі. За тими відомостями, що є до цього часу, збито 8 ворожих бомбовозів.

6 ворожих міноносних літаків напали біля норвезького берега на німецьку валку, що йшла під конвоєм, але успіху не мали. Охороною збито 2 літаки з числа тих, що нападали.

Швидкісні німецькі бойові літаки під час глибокого нальоту завдали значних пошкоджень в одному з міст Південної Англії.

В ОСТАННЮ ГОДИНУ

В Європі та по всьому світу жваво обговорюється побачення Фюрера з Дуче. Повсюди надається йому, при сьогоднішній фазі війни, якнайбільше уваги.

Генеральний уповноважений по вербовці робочої сили оголосив, з приводу притягнення жінок до роботи на військові потреби, низку постанов щодо якнайбільшого захисту їхнього здоров'я.

В австралійській армії знижено призовний вік в 19-ти на 18 років.

ОГОЛОШЕННЯ

Охтирської Районної та Міської Управи

від 10 квітня 1943 року

Згідно розпорядження Ортскомендатури встановлюється такий заборонений час руху на квітень місяць ц'р.:

а) по місту Охтирці з 20 год. до 5 год. ранку;
б) по селу . . . . . з 20 год. до 4 год. ранку.

Голова Охтирської Районної та Міської Управи.

НАКАЗ

Виявлено, що в цивільних господарствах знаходиться багато меблі, різної обстановки та посуду, розграбованих після відступу німецьких військ.

Населення закликають негайно повернути розграбовані речі і здати їх місцевій комендатурі не пізніше 15 квітня 1943 року. Після 15 квітня 1943 року жандармерією будуть проведені обшуки. Особи, у яких, не дивлячись на наказ, ще виявляться розграбовані речі, будуть покарані за військово-польовими законами.

Охтирка, 9.4.1943 р.

Місцева Комендатура
Майор та комендант.

МОСКВА НА ДРУГОМУ РОЦІ ВІЙНИ

Нестача палива в Москві

БЕРЛІН. Французький щотижневик „Вайаж" друкує такий фактичний матеріял, що його дав один нейтральний дипломат—про життя в Москві на початок 2-го року війни:

„Як тільки впав у Москві перший сніг—22/X, то люди здалися значно більш переляканими, ніж під час повітряних нальотів, бо холод ще збільшив злидні. В алеях Петровського парку зрубано було ще з осени великі—частково столітні дерева, а дрова на штабелями на вулицях. Дрова ці призначені для працюючих, а для установ та советських відомств. Решта—населення сама дбати за опал. Короткі вільні від години тягнося вони московських лісів, де працюю збирало сор.

Під час пожеж працюють особливі по збору обгорілого на дрова".

Мобілізація 49.000.000 жінок

Надзвичайно страждають від лютого холоду жінки. Оскільки в Москві всі чоловіки від 17 до 35 років на фронті, то їхню роботу мусять виконувати жінки.

Сьогодні мобілізовано в Росії в промисловість та сільське господарство 49 млн. жінок. Одяг жінок, що працюють у Москві, кепський. Вони всі носять грубі, скрізь полатані светери, запрані бавовняні плаття, рябі хустки та в більшости не мають панчох, не зважаючи на морози.

Ці російські злидні проступають також і в установах. Ознаками офіційних місць є бідність, бруд і безладдя. Столи хитаються, шпалери висять подерті. Бруд та покидьки скрізь по кутках. З численних агітаційних плякатів в більшости залишився лише один, де намальовано советський, англійський та американський солдати, видно, плякат цей мав надати населенню нових надій.

Шпигуноманія надто не посилилася. Вона розвивана також і проти земних дипломатів, що так не певні, чи не вивано де мікрофони в робочих кімнат. Жінок не дивується, коли ши телеграму чи то мендований лист лише через кілька тижнів того—порожній конверт.

Телефоном дипломатичних розмов уже не користуються, вір'я советів дуже мало. Весь час затримують земців для перевірки документів, навіть коли вони розмовляють глійською мовою.

14-годинний робочий день

Робітники мусять працювати в Москві пересічно 14 годин на добу. Крім того, вони зобов'язані обробляти городи в московських парках або в передмістях. А ще вони мусять безкоштовно працювати в шпиталях, трамваї та протиповітряній обороні. Робітник заробляє пересічно 125 марок на місяць, але цього при високих цінах вистачає лише щоб не вмерти з голоду. Населення виносить все, що воно ще має, як обде намагається придбати своє останнє добро на грамів хліба.

В жодній країні хліб не є такий дорогий як в Советській Росії. хліба коштує 6,25 ма Відповідно до цього ціни на м'ясо та Звичайна жінка мо коштує, якщо її пощастить можна дістати, 13.000 бованців.

ОГОЛОШЕННЯ

З 11-го квітня цього року Управа постачатиме хлібом та пр громадян, які працюють у військових організаціях, підприєм і установах міста Охтирки.

Хліб та пшоно видаватимуть крамниці Міського Споживчого Т які містяться:

Перша—бульвар Шевченка (комісійна крамниця).
Друга—на розі вуличь Сумської і Ново-Київської (бувша крамниця № 3).

При одержанні хліба потрібна довідка з місця роботи особи, яку одержують хліб.

Міська Управа

Загублені документи вважати недійсними:

Особисту посвідку, видану Мошенівською с/управою на ім'я гр. Гужинського П. В.

Тимчасовий пашпорт, виданий Карабашівською с/управою на ім'я гр-ки Усикової О. В.

Зам. 150. Охтирська друкарня. Ц-6

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх.
Редакція залишає за собою право виправляти рукописи. Неопублікувані рукописи не повертаються.
Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

ВІВТОРОК, 20 квітня 1943 року | 27 (129)

СЬОГОДНІ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ФЮРЕРА ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ— АДОЛЬФА ГІТЛЕРА

Державний муж і воєначальник Адольф Гітлер

20 квітня, в день народження Адольфа Гітлера, з'єднаній в боротьбі проти большевизму і плюторатії, світ звертається всі- своєю мисою до людини, що як державний муж і воєначальник є рятівником європейської культури народів нашої земної півкулі.

Цій любові і шані протистоїть на ворожому боці пекельна зненависть - ому що злобні вигуки жидівського під'юджування, однаково, де б вони не виникали—чи в Москві, чи в Лондоні, або в Вашінгтоні, не елементи бачить уже тепер в Адольфі Гітлерові сього непереможного звичника.

Як колись Адольф Гітлер попереджував народи, що живуть поза тюрмою народів—Советського Союзу,—не потрапити в рабство жидо-большевицького експлятатора, так і тепер він приніс свободу советським землям. Він дав їм змогу взяти участь у відродженні Европи і, після багатьох років цілковитого відокремлення від Заходу, знов повернутися в лоно народів нашого континенту.

Хто стежить за життєвим шляхом Адольфа Гітлера, за його піднесенням від невідомого солдата до найможутнішого державного мужа, яким він став завдяки силі думки, величі своєї особистости й геніяльности своїх планів, той вже, що його власна доля лежить в руках людини, що всім нам і всій Европі несе переможний мир.

Безпомилково в свої прямості і відсутності компромісів пройшов Адольф Гітлер шлях від невідомого політичного діяча до великого державного мужа і непереможного воєначальника. Свою геніяльність показав Адольф Гітлер вже в ті роки, коли він боровся в Німеччині силою своїх промов, боровся за перщість в уряді. Його державні здібности виявились однаково блискуче тоді, коли Адольф Гітлер після 30 січня 1933 року взяв в свої руки кермо зовнішньої політики і перетворив кволу німецьку державу в найбільш впливову державу Европи.

Було занадто сміливо, беручи до уваги тодішню военну міць Франції і Англії, в 1935 році знов оголосити в Німеччині загальну військову повинність, потім незабаром зайняти Рейнські провінції, відмовитись від цілого ганебного Версальського миру і здійснити приєднання Австрії до Німеччини. Фюрер не лишав жодних сумнівів для всього світу в тому, що він у зовнішній політиці піде теж новими шляхами і що його внутрішнє переконання полягає в тому, щоб всі незгоди і шероховатості, які виникли, розв'язати в бажаному погодженні. Проте, він не засмовчував, що кожен, хто дуже напасти на Німеччину зовні або підточити її з середини, буде знищений державою. Зброєю інтернаціонального під'юджування до війни стала штучно створена у Версалі Чехословацька держава, яка була в тісному зв'язку з Англією, з одного боку, і, з другого,—була під впливом Советського союзу використана, як центр для большевизації Европи. Фюреру Адольфу Гітлеру нічого не лишалося робити, як цю зброю двох ворожих европейських держав у березні 1939 року знешкодити, прилучивши Богемію і Моравію, як протекторат до своєї держави.

Все ж під'юджувачі війни, до яких приєдналась і Північна Америка, не вважали свою гру програною. Поляки в своєму нахабному гоноpі надіялись на допомогу західніх держав, думали почати похід на Берлін. Щоб цьому запобігти, Адольф Гітлер дав наказ першого вересня 1939 року німецьким військам до контрнаступу. Цим почалась війна, для уникнення якої Фюрер використав усі засоби. При цьому настав час, коли Адольф Гітлер показав себе одним з найзначніших воєначальників, що їх знає історія.

В перебігові війни в Польщі виявилось, наскільки геніяльним було пляянування і наскільки точно сплянували три складові частини армії: сухопільні, морські й повітряні збройні сили. Держава, що мала 34 мільйони жителів, за 18 днів була розбита на шматки.

Наскільки вдало Адольф Гітлер оцінив державні засоби, це доводить їхня пасивність під час польської війни. Французи й англійці вагалися напасти з несподіваною швидкістю на улаштований західній вал. Не скоро після того, як було розбито Польщу, вирішили, британці окупувати Норвегію, щоб звідти нанести удар на оголений німецький північний фланг. Але Адольф Гітлер був спритніший. На 8 годин раніш від британців німецькі військові частини стояли вже на Норвезькому узбережжі й були напоготові дати добру відсіч всяким спробам нападу англійців.

Того ж самого року відбувся великий наступ на заході. Було багато можливостей нападати на Францію. Але Адольф Гітлер застосував зовсім нову, несподівану стратегію, яка базувалась на використанні танкової зброї. Наскільки грунтовно все було підготовлено і як точно дотримувались оперативного пляну, — доводить швидкий кінець війни. Слова полководця. Адольфа Гітлера у всій своїй повноті сяяли через ці героїчні вчинки в Польщі, Норвегії, на заході. Блискавичною назвали цю війну здивовані сусідники, які ледве могли після цього схаменутись, як знов у блискавичному темпі від'ябувались війни в Сербії і Греції і відважна окупація Криту.

Але найбільша відвага чекала на Фюрера пізніше. Протягом 22 років більшевизм був на сторожі, країна зовсім відрізана від зовнішнього світу, приховано готувала світову революцію, бо ні одного дня прокотилась через усю Европу. У найбільшому обсязі, хто про це не знав і хто не бачив на власні очі, тут все було поставлено для єдиної цілі мети Кремля. Кожна п'ятирічка була не що інше, як велетенська оборона програма, мета якої напасти на Німеччину і Европу в той момент, коли це буде зручно. В той час, коли народи Европи займались питанням, як вилікувати рани, спричинені останньою війною, в Советському союзі у великій масі будувались машини військового значення. Як приклад. зазначимо відвагу большевицьку війну в Еспанії, приклад того, яку долю готував Европі Кремль. Чим більше шпарилась ця нова, нав'язана жидами війна, тим зрозумілішою ставала гра Сталіна. З початку він бажав, як собі думав, націькувати Німеччину на спільників, щоб вони зійшли кров'ю, а тоді, з свіжою армією напасти на ослаблені народи Европи. Чекати, поки нападуть советські, значило для Німеччини програти війну. І Фюрер блискавично попередив цей напад з Кремля, що за таємничою угодою з Англією повинен був взяти Німеччину в лещата. З того часу здобуто велетенські успіхи в цій війні проти більшевизму, які веде Европа під німецьким проводом. Всі вони говорять про славу полководця Адольфа Гітлера. І коли совети в деякі місяці, через кліматичні умови і велетенські навальні наступи своїх армій здобули деякі територіяльні успіхи, то цим вони не могли ли похитнути фронту німецькой зброї. Минулими тижнями виявилось що совети задумали багато, але в цьому наступі знайшли свою смерть. Непереможний і сьогодні Адольф Гітлер веде народи Европи до нового майбутнього. Хто йтиме йому всупереч, буде знищений, не говорячи вже про те, що має жодного, який би хоч в найменшій мірі міг досягти того, чого досяг полководець Адольф Гітлер.

Фюрер і Україна

Переможний у своїй збройній боротьбі, що її протягом років 1918—1923 вів український народ проти московсько-комуністичних загарбників, більше двадцятьох років український народ перебуває в становищі глибокого пониження, в тяжкому ярмі жидівсько-большевицького пригноблення. В умовах жахливого жидо-большевицького панування український народ став об'єктом нещадної експлуатації з боку паразитичної жидівсько-комуністичної верхівки, об'єктом різноманітних комуністичних експериментів. Позбавлений земель, худоба й реманенту, український селянин був поставлений у становище пролетаря й кріпака. Працьовитий і творчо ініціятивний український народ, ворожий до колективізму, був примусово загнаний у побудовані на засадах комуністичної теорії сільсько-господарчі колективи. Мільйони селян за часів комуністичної кабали загинули на засланні в таборах Півночі та Сходу, або тут серед пліснявих лань України. Український народ ніколи не забуде й ніколи не простить жидівсько - большевицькій зграї бандитів пам'ятних 1933—1934 років, коли від голоду, штучно й навмисно створеного большевиками, що примусово й гвалтовно відібрали від селян усі запаси збіжжя та посівного матеріялу, померло на Україні від голодної смерти до 5 мільйонів чоловік, коли селяни, охоплені безнадією, йшли до міст і помирали по вулицях, коли по селах стояли хати порожні, покинуті, без людей.

Уже тоді, року 1933—1934, єдиною надією в українському народу стала сподіванка на визволення, що його принесе німецький народ українському.

Прихід націонал-соціялізму до влади в Німеччині збудив віру, що це буде порятунком так само й для українського народу.

Ім'я Адольфа Гітлера стало прапором віри в перемогу над жидо-большевизмом, віри в кінець жидівсько-большевицького панування.

Саме тоді, саме в ці роки обвинувачення в „фашизмі", обвинувачення в службі на користь національ-соціялістичної Німеччини, стало найбільш поширеним обвинуваченням, яке пред'являлось на Україні тисячам, десяткам тисяч та мільйонам селян, робітників, службовців та інтелігентів. Саме в ці роки совети збільшили свій терор, скерований проти українського народу. З сел на північ і на схід засилали совети, НКВД-ГПУ усіх тих, що могли б чинити опір.

По селах лишалися тільки жінки, діти й підлітки та нечисленна кількість дорослих. Села знелюдніли. Боючись війни, бокчись, щоб проб'є година розплати, побоюючись якоїсь народньої помсти, жидо-большевики зробили все, щоб на Україні не лишилося нікого з більш активних і більш свідомих людей.

Разом з селянами тієї доволі зазнала й українська інтелігенція, письменники, митці, актори, вчені. Більшість українських письменників, митців, професорів і наукових робітників, люди з світовими іменнями й люди, що тільки починали свою творчу діяльність, були репресовані, розстріляні, заслані, загинули на засланні. Жодна з тих країн, що входила до складу СССР, не зазнала стількох жертв, як Україна. Справа йшла про цілковите фізичне й моральне винищення українського народу та його духовних представників.

Україна вітала прихід німецького війська й німецьких воїнів в червні 1941 року, як тих, що несли йому визволення, і Фюрера німецького народу Адольфа Гітлера, як свого визволителя. Прихід німецького війська на Україну українське населення зустріло, як радісне й щасливе свідчення свого порятунку від жорстокого ярма 20-річного большевицького панування.

І ця віра українського народу в Фюрера Адольфа Гітлера й німецький народ знайшла собі ствердження й виправдання. 15 лютого 1942 року був виданий закон про новий аграрний порядок, що стверджував кінець ненависної колхозної системи і відкривав перед селянством України перспективу ши; якого розвитку. Відходячи, тані німецьким військом, большевицькі бандити ниципля й палили фабрики й заводи, залізниці, елеватори з хлібом, запаси промислового краму й продуктів. В найкоротший термін ініціятива й відродовчий дух німецького народу зробили те, що фабрики й заводи, залізниці, численні промислові підприємства були відновлені й мільйони українських робітників, засуджених большевиками на безробіття й голод, знайшли собі працю й хліб у відтворених підприємствах.

Жидо-большевизм перерав природний історичний розвиток багатовікової української культури. Німецький народ приніс українському народу можливість вільної творчої праці. Десятки часописів, театри, кіно, музеї, наукові установи, капели, навіть і в умовах війни, кажуть про той творчий ренесанс, що чекає українську культуру в її творчій співпраці з новою Европою. З почуттям і свідомістю глибокої відповідальности сприйняла українська людність слова Фюрера Адольфа Гітлера про **обов'язок праці**, який лежить на українському народі, про обов'язок своєю працею зробити свій внесок на користь спільної боротьби проти спільного ворога, світового жидівства й комунізму.

Заклик Фюрера Адольфа Гітлера знайшов живий відгук в серцях і в свідомості української людности. Сотні тисяч дівчат, жінок і чоловіків працюють на різноманітніших промислових підприємствах та в сільському господарстві Німеччини, куючи зброю для остаточної перемоги. Вони розуміють, що ця праця необхідна для завершення й здійснення грандіозних перемог Німецької Армії. Визнання виконуваної ними праці з боку адміністрації й влади наповнює їх радістю й прагненням ще більшого піднесення своєї праці. Скинувши з себе обладу большевицьких оман, вони, повернувшись, принесуть здоровий досвід морального перевиховування для плідного відродження своєї батьківщини.

За останній часзі статтей у часописах, з промов і оголошень по радіо український народ довідався, що йому вже деякий час тому з німецької сторони вирішено дати, як і іншим народам Сходу, змогу битися в німецькій армії. Український народ розцінив появу цих повідомлень, як довір'я й заклик. Пліч-о-пліч з великим і могутнім німецьким народом добровільці з української людности, як правдиві вороги большевизму, створять непохитну стіну, об яку розіб'ються безладні хвилі большевицького хаосу.

У знаменний день народження Фюрера Адольфа Гітлера український народ несе йому свої щирі привітання, свої глибокі схвильовані побажання остаточної перемоги над жидо-большевизмом. Віра в перемогу, віра в німецький народ, віра в Адольфа Гітлера підтримує й веде український народ в сподіванні щасливого свого майбутнього.

Разом з усім великонімецьким народом, в сонмі з усіма іншими европейськими народами, український народ виголошує поздоровлення:

Гайль Гітлер! Слава Гітлерові! Хай живе Фюрер великонімецького народу Адольф Гітлер!

Р. П.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 19 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

НА ПІВДЕНЬ ВІД НОВОРОСІЙСЬКА триває жвава бойова діяльність. Авіяція провела низку сильних нальотів на ворожі позиції та опорні пункти ворожого тилу по берегах Чорного моря.

На поодиноких відтинках всієї решти Східнього фронту відбито лише місцеві напади совєтів.

НА ТУНІСЬКОМУ ФРОНТІ пройшов взагалі спокійно. Зато бардували німецькі бойові гавань Алжір.

Під час морського бою 18 квітня біля нідерландських наші сторожові кораблі 1 брітанську швидкісну важко пошкодили ще 3. корабель потонув.

З Головної Кватири Фюрера, 18 квітня 1943 року

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: на фронті, що НА ПІВДЕНЬ ВІД НОВОРОСІЙСЬКА вчора знову появилися військові операції. Сильні з'єднання авіяції напали на ворожі позиції та закидали їх бомбами важкого калібру. На інших відтинках Східнього фронту відбито поодинокі місцеві напади Совєтів та провадилися власні розвідувальні операції й просування ударних військових груп.

З ТУНІСЬКОГО ФРОНТУ сповіщається лише про обобічну артилерійську перестрілку та дії розвідувальних військових груп.

На цій ділянці фронту знищено нашими військами між 1 та 15 квітня понад 200 брітанських та північно-американських бронемашин.

Винищувачі та зенітки збили в районі Середземного моря 11 ворожих літаків, серед них 7 важких бомбовозів. Минулої ночі німецькі провели серйозний напад на міста Алжіра.

З'єднання північно-американських літаків напало вчора на місто Бер... Бомбами пошкоджено житлові бу... ки. Наші винищувачі та зеніт... допустили противника до нал... ним об'єктів та, наскільки м... було встановити, збили 20 чотир... моторних бомбовозів. 2 наші л... загинули під час повітряного б... У відкритому морі та над узбе... жям окупованих територій Зах... знищено ще 11 ворожих машин.

З Головної Кватири Фюрера, 17 квітня 1943 року

БІЛЯ МОСТУ ЧЕРЕЗ КУБАНЬ спостерігався і вчора наступ совєтських військ, який було відбито. За останні 3 дні на ділянці одного німецького армійського корпусу знищено з допомогою авіяції 50 совєтських бронемашин.

Щодо інших ділянць Східнього фронту, то жваві бої спостерігалися лише на верхній течії Дінця, де армійські загони вкупі з військами СС відбили кілька сильних наступів противника.

В ТУНІСІ день пройшов взагалі спокійно, якщо не рахувати місцевих сутичок на де-яких ділянках західнього та південного напрямів фронту.

Наша авіяція нападала на ворожі аеродроми, де спостерігалися влучення в літаки та матеріяльні склади. Винищувачі та зенітки збили над Середземним морем 11 ворожих літаків.

В ніч на 16/IV у Протоці стався бій між човнами німецької берегової охорони та легкими брітанськими бойовими одиницями. Одну брітанську канонерку пошкоджено настільки сильно, що можна рахуватись загибелю.

Спроба ворога протаранити одних наших бойових одиниць була відбита, при чому противники сходилися дуже близькій дистанції. До с... опорних пунктів наші кора... вернулись без втрат.

Під час нічних нальотів ворожих авіяційних з'єднань на південно-західню Німеччину, між ... шим на міста Маннгейм та Люд... гафен, а також на східню Німеччи... —ворог мав надзвичайно важкі в... ти. Як досі встановлено, збито ... Сході 2, на Заході 53 головним ... ном 4-х моторних бомбовозів. К... того вчора знищено 15 ворожих ... таків під час нальоту на окупо... західні провінції. Наші втрати—1... нищувачі.

Минулої ночі швидкісні німе... бойові літаки скидали бомби важ... го калібру на область Великого Л... дона.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Як повідомив Ляваль французькому кабінетові, на протязі перших трьох місяців цього року кругло 250.000 французьких робітників виїхали до Німеччини.

* * *

В Литві організовуються інженерно-будівельні батальйони для грунтовного перебудування тилової служби.

* * *

Угорський президент і міністр закордонних справ Каллай на запрошення італійського уряду виїхав до Італії. Проведені між Дуче і угорським гостем перегвори виявили традиційні взаємні порозуміння.

* * *

На Ближньому Сході організовані реєстраційні бюро для англічанок. Вони мають вступити на службу брітанських повітряних сполучень.

* * *

Єгіпетський уряд поставив вимогу перед англійськими урядовцями про збільшення корабельного тоннажу для транспортного руху до Єгіпту. Постачання Єгіпту щодалі стає тяжчим.

Нова німецька зб...

ПС. БЕРЛІН.—Німецьк... конструктор артилерії, ... фесор д-р Мюллер, вели... в своїй доповіді згад... про славнозвісну гар... гарматy 1918 року, що ... відомо, била на відс... 120 км. Професор д-р М... лер підкреслив, що ця ... мата викликала тоді сп... цію. В даний момент... явив він далі,—можна ... ти від Німеччини ще ... ших сенсацій та чудес... мецька винахідницька ... ка, німецька техніка ... німецькі можливості ... струювання принесуть ... створені нові зброї ... досягнення, які ... здивують увесь світ.

Зам. 172. Охтирська друкарня.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: м. Охтирка, Подол, Друкарський провулок № 2, другий поверх. ◆ *Редакція залишає за собою право виправляти рукопис.* ◆ *Невикористані рукописи не повертаються.* ◆ Охтирська Друкарня

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.
Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka
Рік II | НЕДІЛЯ, 25 квітня 1943 року | 28 (130)

ВЕЛИКДЕНЬ під ОХОРОНОЮ НІМЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ

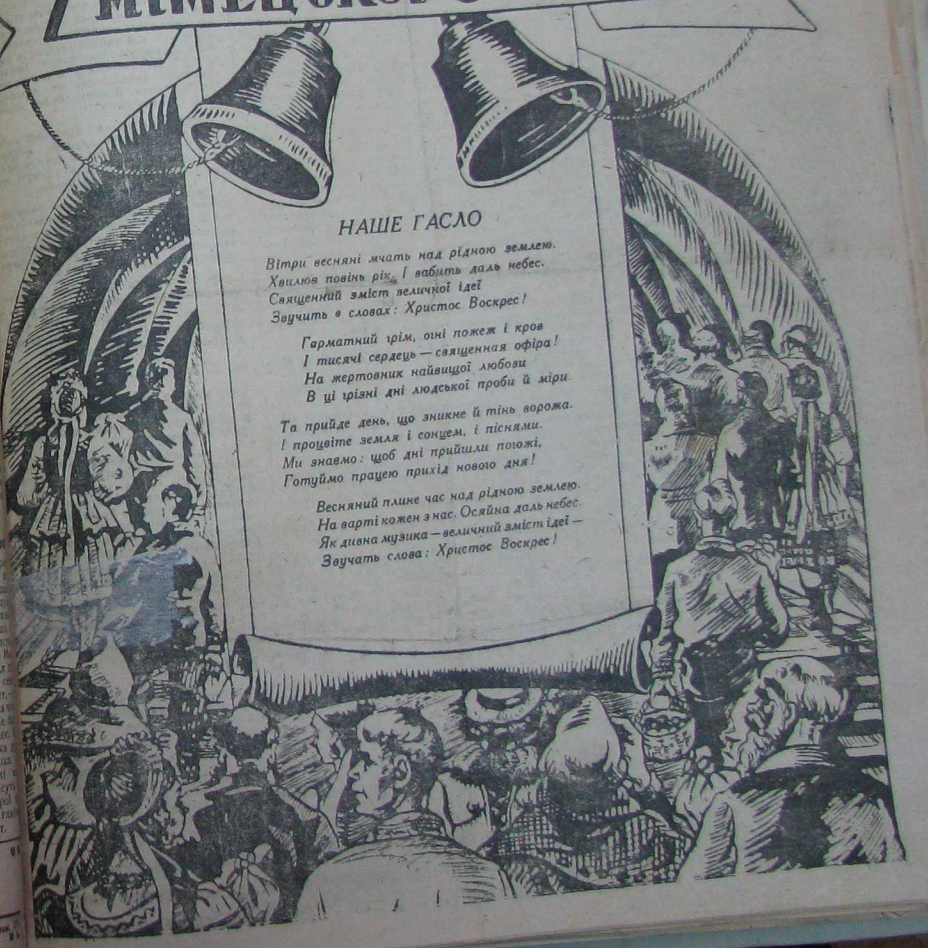

Саме тоді, саме в ці роки обвинувачення в „фа-

вав природний історичний розвиток багатовікової ук-

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

День Святої Пасхи

Це було давно, давно. Надходив із року в рік день Пасхи. Якимсь особливим відчуттям розуміли ми, що щось наближається велике і до безмежності святе для наших споконвічних радістю душ!

Ота пасхальна ніч, оте незабутнє „Христос Воскрес", оті дзвони—вісники нового для людства життя, ота радість, сповнена любовним усмішка на щасливих обличчях людей—все оте сповнювало наші душі неперевершеним почуттям сили і могутності подій, а з нею й почуттям любови до ближніх.

В пориві невимовної внутрішньої насолоди, створеної вірою в Бога, хотілось обняти братніми обіймами першого зустрічного.

Але з того часу минуло багато років. Як і більшість громадян Советської держави, всі ми відчули на собі силу большевицького дикого експерименту — застосування в практиці згубної сили ненавистного голого матеріялізму. І ось наслідок — в советських людей споторсно душі, відібрало оте святе, що скрашувало життя, що своєю животворною силою рухало все вперед. Цей дикий вовчий матеріялізм, поруч з іншими згубними гаслами, викинув і гасло: „Релігія—опіум для народу". Це привело до знищення моралі. Але незаперечним фактом є те, що мораль в своїх першоджерелах аверхлогічна, корені її проходять в саму глибину містичної душі людства. Через це саме занепад культу завжди неминуче тягне за собою занепад моральности, яка зв'язує людей в суспільство і державу, а послаблення моральних зв'язків, які з'єднують окремих індивідумів в суспільний, або державний союз, неминуче приводить і до суспільного та політичного розпаду.

Факти стверджують правдивість цього. Большевицька держава розпадається вже гнила будівля під ударами іншої сили, і ми з цього радіємо, бо дальше існування привело б до остаточної моральної загибелі людей.

Справді. Ось через роки большевицького спотворення ми знов будемо святкувати Пасху. Це свято у кожного з нас викликає бурю відчуттів. Але з острахом і жахом ми відчуваємо те, яку тяжку отруту вилили в наші душі большевики. Як міцно цей матеріялістичний спрут опутав нас своїми пазурями. Те святе, що сповнювало колись душі невимовною радістю, затьмарене порохом облудної большевицької погромної теорії.

Та віримо ми, що ця ржавчина, яка осідала протягом 24-х років, буде стерта і знов серце наші сповняться братньою любов'ю і з великою силою віри у всемогутність Бога, ми скажемо: „Христос Воскрес".

І знов церква займе своє місце в справі релігійного і суспільно - благодійного життя людей, вона знов буде відігравати значну роль в справі виховання духовних якостей людини, в справі виховання почуттів християнської любови та милосердя.

Зараз точиться кривава боротьба з большевицьким спрутом. Крім всього це є боротьба і за оздоровлення людства, за його відродження, за збереження його духовних якостей. Ця боротьба для нас, українців, особливо необхідна, бо ми 24 роки тому дали можливість большевицьким руйнаторам захопити владу. В цьому історична провина нашого народу. Ось чому український народ тепер, коли німецький народ полав дружню допомогу, повинен зробити все, віддати себе цілком цій боротьбі з большевизмом.

І в пориві нової душевної сили, яка створюється перспективами наслідків цієї боротьби, ми всі в цей день Святої Пасхи, вигукнемо: „Христос Воскресі"

А.

В день Великої Пасхи редакція часопису „Голос Охтирщини" бажає всім своїм читачам радісних і щасливих свят.

Норвезькі літуни проти советів

ПС. ОСЛО.—Після того, як на Східний фронт вирушили норвезькі ліквері, закінчили своє навчання під керівництвом норвезьких офіцерів, цими днями з Норвегії виїхала перша група добровільців-літунів, щоб у лавах німецької повітряної зброї брати участь у боях із советами.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 23 квітня 1943 року

НА ВСЬОМУ СХІДНЬОМУ ФРОНТІ не відбувося вчора нічого такого, про що варт було б згадувати.

Повітряна фльота провела вчора важкий наліт на морський опорний пункт Поті.

НА ЗАХІДНЬОМУ ТУНІСЬКОМУ ФРОНТІ точаться важкі бої. Під час нашого наступу 22/IV, про який уже була мова, взято в полон кілька сот ворожих салдатів та захоплено або знищено 5 батарей і 50 автомобілів.

Швидкісні німецькі бойові літаки зігнали несподіванним нападом чення бронемашин та автокол

НА ПІВДЕННО-ТУНІСЬКОМУ ТІ ворог вчора провадив наступ ми, які значно переважали ним італійські, але ворог був з великими для нього втратами.

Советські літаки скидали ночі без будь-якого плану бомби на Східню Прусію, ним вдалося збити 2 ворожі

З Головної Кватири Фюрера, 22 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ день пройшов взагалі спокійно—відбувалися лише бої місцевого значення. Совети втратили вчора 77 літаків, в тому числі 20 в боях з фінськими винищувачами. 2 німецьких машини загинули. Під час сутички між німецькими легкими морськими бойовими одиницями і советськими транспортами, біля кавказького узбережжя, потоплено 3 ворожих кораблі.

НА ЗАХІДНЬОМУ ВІДТИНКУ ТУНІСЬКОГО ФРОНТУ вдало закінчилася наша активна операція, при чому ми досягли наміченої мети, а ворог поніс важких втрат. Ще не встановлено скільки ми взяли здобичі й полонених.

НА ПІВДЕННОМУ ФРОНТІ розбилися ворожі спроби просунутися наперед, не зважаючи на дуже сильну артилерійську підтримку, німецькі та італійські війська відбили всі наступи ворога. Наші активні операції, що вони провадилися на різних відтинках фронту, були успішні.

Авіяція успішно атакувала що стоять по гаванях Алжіра, ко пошкодила великий торгов пароплав, що входив до склад жого каравану. На березі бр збито 8 брітанських літаків, про німецькі винищувачі не потер ніякої шкоди. В числі збитих було 6 бомбовозів.

З'єднання важких німецьких вих літаків бомбардувало ночі з невеликої висоти порт Абердін, при чому були скинут бухові й запалювальні бомби.

Наші повітряні сили, що вон літали двома хвилями, нанесли кої шкоди, влучивши бомбами вис військові об'єкти цього значного стачального порту. Всі літаки нулися без втрат до своєї бази.

Як це вдалося додатково вс вити, німецька повітряна фльота ла під час нальоту на Штеттін, відбувся в ніч на 21 квітня, 30 ворожих бомбардувальників.

З Головної Кватири Фюрера, 21 квітня 1943 року

Головне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

Також і вчора точилися сильні бої НА ПІВДЕНЬ ВІД НОВОРОСІЙСЬКА, де наша авіяція збила 91 ворожий літак, втративши 2 своїх.

В цьому історична провина нашого народу. Ось чому український народ тепер, коли німецький народ полав дружню допомогу, повинен зробити все, віддати себе цілком цій боротьбі з большевизмом.

І в пориві нової душевної сили, яка створюється перспективами наслідків цієї боротьби, ми всі в цей день Святої Пасхи, вигукнемо: „Христос Воскресі"

А.

В день Великої Пасхи редакція часопису „Голос Охтирщини" бажає всім своїм читачам радісних і щасливих свят.

Норвезькі літуни проти советів

ПС. ОСЛО.—Після того, як на Східний фронт вирушили норвезькі ліквері, закінчили своє навчання під керівництвом норвезьких офіцерів, цими днями з Норвегії виїхала перша група добровільців-літунів, щоб у лавах німецької повітряної зброї брати участь у боях із советами.

Ворожі бомбардувальники нал минулої ночі на Тільзіт, де по жені будівлі. Серед населення є жертви. Терористичні нальот танських бомбовозів були спря також і на Штеттін та Ростов спричинилося до значних пошко будинків та втрат серед населе

Нічні винищувачі та зенітки як це вдалося встановити до часу, 30 ворожих бомбовозів з тих, що нападали. Ще одн вдалося збити біля берегів Прус

НА ФРОНТАХ

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил від 20 квітня 1943 р. повідомляє:

На південь від Новоросійська тривають сильні бої, в яких знов брали участь сильні загони авіяції.

Біля Західнього узбережжя Кавказу нашими сойовими літаками було потоплено 1 швидкохідну каноненерку та пошкоджено 3 кораблі.

На решті Східнього фронту лише слабка бойова діяльність.

За час з 16 по 19-е квітня було знищено 178 советських літаків. З цього числа збито самими лише фінськими військами 2 цей же час загинуло 10 ших машин.

В Західньому Тунісі бито місцеві напади на гірські позиції бойових ділянок сост лася жвава обоюдна лерійська та розвідувальна діяльність.

Сталінські банди та його агентура стоять за жидівське панування! Але жидівське панування означає для України рабство навіки!

Ненависть у чистому виді

Деякий час прилітають вночі, вдень або вечері советські літаки та скидають бомби на наше місто. Вони літають так високо, що їх ледве чути, а тому вони немає ніякої змоги як-небудь знищитись краще. Але буває націлюються краще. Але буває ж що ж саме намірялись? Військових об'єктів у нашому місті немає і бомби падають направляюще по між будинків і на наше місто вони досі не нанесли ніякої значної шкоди. Даремно було б шукати причини, чого саме хоче досягти червоне командування бомбардуючи Охтирку.

Але для нас це є зайвим доказом тієї істини, що людина в жидівсько-большевицькій системі нічого не варта. Доказ того, що в основних положеннях кремлівських можновладців не сталося аж ніякісінських змін. Терором зветься це! Вони бо не можуть перетворити того, що ми любимо нашу рідну батьківщину більше за їхні накази! Коли червона армія була змушена вперше відступити, то большевики приступили до свого звичайного: вони знищили всіх, що мали хоч трохи більше за середній рівень. Пройдімо до Богодухова. Там є німецький солдатський цвинтар. Його большевицькі солдати спустошили. Всі хрести з могил зірвано та розкидано. Поруч поховано кілька червоноармійців і над їхніми могилами поставлено щита з написом: „Загинули за волю України". Це все чиста наруга! Красненько дякуємо за такі звільнення бомбами та розстрілами. Дякуємо за систему, яка тільки тоді покидає свою душу, як їй вже захлеснули шию замором.

Ми не мусимо забувати одного: в своїй безпородності большевики пробують повторити сьогодні старий байку про вовка в овечій шкурі. 25 років підряд не надавали вони людському життю ніякої цінности. Мільйони погнали жидівські комісари на війну, тримаючи револьвери їм в спини. Ніхто не думав про пристойне поховання вбитих, як це ми бачимо в німців. Неливно й те, що 25 років підряд здійснювалися слова Леніна: „Релігія є опіум для народу!" І відразу за знищенням церков, які були перетворені на МТС, музеї або парашутні вишки, дійшла справа і до цинтарів, що були присвячені пам'яті наших любимих покійників. Адже ж покійники для большевизму нічого не варті. Вони не можуть більш працювати, і тому не варт більш придиляти їм будь-якої уваги.

Якщо большевизм обіцяє нам сьогодні „звільнення", то це є тільки чиста насмішка. Ми пізнали за цей час інший світ, де люди не знають слова „пролетар", що його видумали були жиди, які ставили робітників на одну дошку зі знаряддям праці. Цей світ бачить у нас передусім людей, які люблять свою батьківщину. Цей світ нас шанує, що видно х ча б з того, що дається в нашій церкві вільно молитись. І цей світ хоче вивести нас з під жидівського гніту у вільне життя, де надзвичайно розвівається наша культура, яка буда до цього часу якби колючкою в большевицькому оці.

Звичайно, військовий час вимагає від нас дечого, що здається в першій момент важким та незрозумілим. Але тоді ми думаємо за німецьких солдатів, які беруть на себе, ось уже скільки місяців далеко від їхньої батьківщини, весь тягар війни. Як ми порівняємо, то ми мусимо визнати, що і наша доля важча від нашої.

Ми не хочемо отже від них відставати. Щоб не сталося—важче не буде від того, що ми перенесли за минулі 25 років. Якщо від нас вимагають сьогодні сильного напруження наших сил, то ми їх і напружимо, бо ми твердо переконані, що тут йдеться лише за нашу користь!

Краще вільно працювати та бути в честі, аніж робити важку рабську працю в жида!

Пройдімо до Богодухова. Там є німецький солдатський цвинтар. Його большевицькі солдати спустошили. Всі хрести з могил зірвано та розкидано. Поруч поховано кілька червоноармійців і над їхніми могилами поставлено щита з написом: „Загинули за волю України". Це все чиста наруга! Красненько дякуємо за такі звільнення бомбами та розстрілами. Дякуємо за систему, яка тільки тоді покидає свою душу, як їй вже захлеснули шию замором.

Ми не мусимо забувати одного: в своїй безпородності большевики пробують повторити сьогодні старий байку про вовка в овечій шкурі. 25 років підряд не надавали вони людському життю ніякої цінности. Мільйони погнали жидівські комісари на війну, тримаючи револьвери їм в спини. Ніхто не думав про пристойне поховання вбитих, як це ми бачимо в німців. Неливно й те, що 25 років підряд здійснювалися слова Леніна: „Релігія є опіум для народу!" І відразу за знищенням церков, які були перетворені на МТС, музеї або парашутні вишки, дійшла справа і до цинтарів, що були присвячені пам'яті наших любимих покійників. Адже ж покійники для большевизму нічого не варті. Вони не можуть більш працювати, і тому не варт більш придиляти їм будь-якої уваги.

Якщо большевизм обіцяє нам сьогодні „звільнення", то це є тільки чиста насмішка. Ми пізнали за цей час інший світ, де люди не знають слова „пролетар", що його видумали були жиди, які ставили робітників на одну дошку зі знаряддям праці. Цей світ бачить у нас передусім людей, які люблять свою батьківщину. Цей світ нас шанує, що видно х ча б з того, що дається в нашій церкві вільно молитись. І цей світ хоче вивести нас з під жидівського гніту у вільне життя, де надзвичайно розвівається наша культура, яка буда до цього часу якби колючкою в большевицькому оці.

Звичайно, військовий час вимагає від нас дечого, що здається в першій момент важким та незрозумілим. Але тоді ми думаємо за німецьких солдатів, які беруть на себе, ось уже скільки місяців далеко від їхньої батьківщини, весь тягар війни. Як ми порівняємо, то ми мусимо визнати, що і наша доля важча від нашої.

Ми не хочемо отже від них відставати. Щоб не сталося—важче не буде від того, що ми перенесли за минулі 25 років. Якщо від нас вимагають сьогодні сильного напруження наших сил, то ми їх і напружимо, бо ми твердо переконані, що тут йдеться лише за нашу користь!

Краще вільно працювати та бути в честі, аніж робити важку рабську працю в жида!

Генерал Власов закликає до боротьби з большевиками

ПС. БЕРЛІН. В газеті „Нове Слово", яка виходить у Берліні, російський генерал Власов виступив із заявою про те, що він твердо переконаний в розпочатій боротьбу з большевизмом. У своєму зверненні він каже, що, на його думку, війна для Сталіна програна. Генерал підкреслює, що большевизм є голозним ворогом російського народу, а німці змішали його переконання в тому, що Німеччина після падіння большевизму визволить і російський народ.

Генерал Власов був орденоносцем (з 1930 року) і одним з больше-ицьких командувачів. Під Києвом він потрапив у німецький полон.

***

ГАЙО.—Таким чином і в російських йолах усе більше зміцнюється свідомість того, що большевизмом приноблює волю народів і що його ліквідація є метою не тільки молодої Европи, але й самих росіян. Генерал Власов, що, як колишній командувач советської армії, знає силу Сталіна, твердить перед большевиками, що вони програли війну з потужною силою об'єднаної Европи. Його заклик до боротьби з советами є категоричним відмовленням від большевицьких злочинів, терористичні заздіяння яких він ясно бачить.

КОРОТКІ ВІСТКИ

***

Міністр фінансів США Моргентау як фінансист заявляв таку думку про загальне становище: „Совети мусять забрати всю Европу без винятку, бо лише в такому випадку одержимо ми назад ті мільярди, що ми їх вклали у цю війну".

Моргентау —жид і тому й зміг так безсоромно висловляти у Вашінгтоні те, що й без цього давно відоме, а саме—що для США війна ця є ніщо інше, як вигідний гешефт.

***

52-га винищувальна ескадрилья збила в день народження Фюрера 1 ворожий літак (герой-капітан Галль), досягши таким чином 5000-ої повітряної перемоги.

***

Єрусалимський Великий Муфтій висловив своє обурення з приводу вбивства тисяч мусульман, що сталися від комуністичних банд в Боснії та Герцеговині.

Німеччина звільнила Україну від жидівського гніту ціною крови своїх кращих солдатів.

Їхня смерть зобов'язує нас до праці!

ТОВСТЕНКО.

СЕЛО СЬОГОДНІ

(НАРИС)

Знайомлячись з життям села сьогодні, після того страшного, що воно його зазнало в наслідок візити большевицьких „визволителів" і, здавалося, лишилося паралізованим, ми мали найкращі враження. Ні, село не паралізоване. Воно живе—і напружено працює, усвідомлюючи відповідальність моменту; доказів цьому всюди.

Ось міст через Ворсклу. Це не об'єкт посівної, але це об'єкт не меншого значення. Великий, міцний, вклинуючи свіжим деревом, він перетнув око. Його загодять селяни с. Чернечини. Багато праці людської сюди вкладено і він ось має бути закінчений. Сьогодні селяни закінчують міст і сьогодні ж вдона вони напружено готуються до посівної та до інших весняних с. г. робіт.

Вечір. Бургомістр розпочинає сходку села.

Приміщення школи вщерть набито людьми. Жінок, як правило, в де-

кілька разів більше, ніж чоловіків; багато дітвори. Дільничний агроном робить доповідь про підготовку до посіву. Після доповіді пожвавлене обговорення. Селяни з великим задоволенням сприймають повідомлення про збільшення присадибної землі до 1 га, про звільнення її від податків, а також про дозвіл орендувати землю, про закріплення коней за певними особами.

У виступах іноді просякає тривога про вкрай обмежену кількість тягловой сили та посівматеріялу, обумовлену подіями останнього часу.

Агроном тут же пояснює, що німецьке командування прийняє до уваги ці міркування і вживе заходів щодо забезпечення села всім необхідним для того, щоб уся посівна площа була засіяна.

В кінці сходки увага присутніх зосереджується на питаннях: як працювати—

бригадами чи десятихатками (при чому, більшість висловлюється за останнє), про використання коріх як тягловой сили, про закладку парників, про молокопоставки, про заготовку яєць та домашніх птахів.

Вечером у хаті в бургомістра я слухав його розпорядження про його приготовлення до вступу большевиків. Вдержися до села, сховали його і перш за все повелли розстрілювати. Всі, звичайно, п'яні. Коли дуло ганяти чим уже було направлене в чоло, випадково з'явився якийсь „товариш лейтенант". Дедее тримаючись на ногах, він наказав покинути не розстрілювати, мотивуючи тим, що спочатку треба допитати його добре, а потім уже „вивести в расход".

Потім разом з іншими заарештованими його було відправлено в НКВД в Охтирку. Тут його двічі „допитували добре". 8 годин поспіль. В кінці допиту запропонували щось підписати і коли він поворотах дозволу спочатку прочитати цей матеріял, то одержав такий удар револьвером в потилицю, що відразу знепритомнів. На відразу ж наступний день всіх заарештованих уже гнали в Білгород, і лише бомбардування німецьких літаків врятувало цих людей...

Рано я рушив далі. Дорога йде через Гулеву гору. Всюди видно сліди жорстоких боїв. Танки, автомашини, кулемети, набої, патрони, забиті коні свідчать про це. Один танк здерся на саму гору й сховався у лісі; однак не доломогло йому це маскування—німецькі „Мессершмідти" і там його знайшли...

Думки про „могутність непереможної червоної армії" раптово обриваються. Мене наздоганяє також пошкилийсь селянин. Пригнавшись, у мене відразу непомітно стислося серце, бо розслухаючись зі мною, стало ясно, що на Гулевій горі, небезпечно. Однак зовнішній вигляд людини, що мене наздогнала, був цілком мирний.

Виявилось, що це селянин із Чернечини. Після вчорашньої сходки він поспішав до сусіднього хутора купити коня. Всі його думки зосереджені на весняній сівбі. Вія уже відрахував, скільки йому потрібно насіння для посіву на орендований землі, що він поскав да на присадибній ділянці, як це поєднати з працею в громадському господарстві, і прийшов до висновку, що без коня йому не впоратися.

Щохвилини натрапляючи на розбиті советські військові машини, ми розмовляємо про останні події, про війну, про „партизанів". І що позначально—вся увага селянина зосереджена не на ходячих кривотолках про війну та політику, а на посівній. І зміст його висловів такий: з большевиками ранно чи пізно впораються ніші, а ми, українці, повинні, не покладаючи рук, працювати в тилу на трудовому фронті.

Закінчення буде.

Саме тоді, саме в ці роки обшукування в „фа-

вав природний історичний розвиток багатовікової ук-

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ВЕСНЯНІ РОБОТИ НА ПАСІЦІ

Бджільництво відграє немалу роль у нашому народному господарстві, бо бджоли дають мед для харчування і віск для промисловости.

За минулий рік бджільництво нашого району зросло на 100%. Однак, є можливості значно збільшити кількість бджолородин, та й продуктивність наших пасік недостатня.

Після першого весняного обльоту льотки вуликів зменшуються згідно сили бджолородини від 0,6 до 3 см. при висоті 1,4 см. весною на пасіці можуть виявитись безматні бджолородини (голодняки), яких треба підгодувати підставленням в гніздо рамок з сотовим медом або цукровим сіропом; корисно рамки зігріти в теплому приміщенні. Підгодовувати бджіл в цей час із годівниць не слід, бо це призводить до охолодження гнізда.

Слабкі родини з маткою і без неї зайвають з необхідним запасом меду для поправки. На скорочених, добре утеплених гніздах бджолородин, що загинули, до обльоту 6 жіл не треба ставити на пасіці, а перенести в закрите приміщення і там розбирати.

Після обльоту дно вуликів слід почистити; чистити краще увечері або рано вранці, коли всі бджоли збираються на сотах, залишаючи дно вільним. Нерідко буває, коли після першого обльоту наступає холодна погода. Тоді треба збільшити утеплення гнізд, сирий утеплюючий матеріял замінити сухим.

Бджоли дуже потрібують воду, а тому на пасіці необхідно встановлювати для них поїлки. Їх слід встановлювати на пониженнях, захищених від вітру місцях, добре обігрітих сонцем.

Особливістю весняного догляду за бджолами є усунення причин, що затримують розвиток бджолородин.

Районний пасічник
Ігнатенко.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Доводиться до відому всього населення міста Охтирки та району, що ловля та продаж риби без виданих на це дозволів Охтирською Р/К „Заготскот" ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ; вся виловлена риба підлягає обов'язковій здачі „Заготскоту". Також заборонено спускати на воду човни (за винятком службових та рятівних) без реєстрації останніх Охтирською Р/К „Заготскот" згідно з § 7, затвердженим Сільсько-Господарським Командуванням про порядок рибальства в Охтирському районі.

За порушення цього у винних будуть конфісковані рибальські приладдя, риба та човни з застосуванням штрафу до 5000 крб.

Догляд та відповідальність за виконання цього розпорядження покладається на „Заготскот" та на бригади рибалок.

Сільсько-Господарське Командування.

ОРТСКОМЕНДАНТ *25 КВІТНЯ*

НАКАЗ

Про явку на реєстрацію та посередництво в справі надання роботи

I. ЯВКА НА РЕЄСТРАЦІЮ

Всі чоловіки та жінки, що мешкають в місті Охтирці віком від 14-ти до 65-ти років мусять з'явитись на реєстрацію до Біржі Праці (Тростянецьке шосе 25) і саме:

1 міська сотня	. .	28 квітня
2	. .	29 „
3	. .	30 „
4	. .	1 травня
5	. .	2 „
6	. .	4 „
7	. .	5 „
8	. .	6 „
9	. .	7 „
10	. .	8 „

По суботах з 7 до 11 год. 30 хв. ранку.

Під час реєстрації пред'являти всі особисті документи, а саме: паспорт, довідку з місця праці та патент. Старі довідки втрачають з цього часу свою силу.

II. ПРО ОБОВ'ЯЗКОВУ ЯВКУ

Особи, які пройшли реєстрацію, але не одержали роботи, мусять реєструватись на Біржі Праці двічі на тиждень, а саме: по вівторках та п'ятницях з 8-ої до 10-ої години.

III. ПРО ОБОВ'ЯЗКОВУ ПРАЦЮ

Особи, яким надано Біржею роботу, будуть покарані, якщо покинуть своє місце праці без згоди Біржі або роботодавця. Під час посилки на роботу працюючому дається картка, яку він мусить передати своєму роботодавцю.

IV. ПРО САБОТАЖ

Особи, які не з'являться зовсім на роботу або реєстрацію, або підбивають інших до цього, будуть покарані, як саботажники.

V. КІНЕЦЬ

Біржі Праці надається право оголошувати відозви та накази.

Вона може допускати тимчасове або довгочасне звільнення від явки.

Охтирка, 21 квітня 1943 р.

Господільниця 103
Госпкоманда
ФОН-БАЛЬЦ
Капітан

Ортскомендатура
МЕНАРД
Майор

Біржа Праці
Ф. ВАХТЕР
Інспектор Військової Управи

Порада садовода

Догляд за плодовими садками весною

На терені нашого району є велика кількість плодових садків, але, на жаль, догляд за ними цілком недостатній. Для того, щоб одержати гарний врожай фруктів, треба покласти немало власної праці, особливо на початку весни. Основою догляду за плодовими деревами є вирізка та підрізка їх, при чому в залежности від віку рослини застосовуються й різні засоби вирізки та підрізки. Починаючи з часу посадки й до 10-річного віку рослині треба створити крону з основних 5 гілок, а зайві відростки необхідно обрізати на початку весни. В другий період життя дерева, починаючи з 11-річного віку й до 35 років, основною метою є регулювання процесів росту та плодоносіння, що також досягається вирізкою і обрізкою. При вірному застосуванні вирізки непотрібних гілок плоди знаходяться в кращих умовах харчування.

Третій період плодоношення садка починається з 35 років і до старости. В цьому періоді відбувається всихання відмирання гілок та утворюються повчки на этаже. Нашим завданням є змогти деревам продовжити життя шляхом застосування обрізки і т. зв. омолодження. В цьому періоді обрізки полягає в тому, що у деревах вкорочують основні кові гілки. Для омолодження садків, крім обрізки, треба їх угноювати добре перепрілим гноєм — 40 тонн на 1 га.

Треба мати на увазі, що незалежно від віку дерева обрізка мусить бути проведена раннею весною до розпуску бруньок. Крім обрізки та вирізки в садах необхідно прибрати сухі та кореневу поросль.

Агроном-садівник
Ігнатенко.

НАКАЗ № 23

по Охтирській Районній Управі

від 25 квітня 1943 року.

§ 1.

Все населення Охтирського району повинно пройти реєстрацію при своїх сільських управах.

При реєстрації необхідно пред'явити паспорт або інший документ, який свідчить про особу. Термін закінчення реєстрації встановлюється до 5 травня ц. р.

Ті особи, які ухилятись від реєстрації або з'являться після встановленого числа, будуть оштрафовані.

Голова Районної Управи МАКСИМЕНКО.

ОБ'ЯВА

На підставі розпорядження С. Г. Комендатура про обов'язкові яйцепоставки в 1943 році, за рік повинно бути здано 47 штук яєць з кожної курки.

По селах прийом провадять Споживчі товариства, а по м. Охтирці яйцебаза, що міститься по Вокзальній вулиці.

Норми здачі по місяцях:

Квітень —10	Вересень —6
Травень —10	Жовтень —3
Червень — 5	Листопад — 2
Липень — 5	Грудень — 1
Серпень — 5	

Гроші виплачуються в момент здачі яєць.

За виконання плану буде видана премія сіллю та тихорською.

Міжрайспоживспілка

ОБ'ЯВА

Охтирське Міжрайспоживспілка

ПРИЙМАЄ ВІСК

В ОБМІН НА ВОЩИНУ

За КІЛО ВОСКУ видаватиме 800 грам вощини.

Вощина буде видане в травні місяці 1943 року.

Всі, хто до 10/V не здасть воску, вощини не одержить.

Міжрайспоживспілка

ОБ'ЯВА

РОЗСАДНИК

Громадського господарства № 33,
с. Черкащини

МАЄ В ПРОДАЖІ ФРУКТОВІ ДЕРЕВА:

ЯБЛУНІ, ГРУШІ, СЛИВИ

по ціні 15 крб. за одне коріння

Громадське господарство
с. Черкащина

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.

Зам. 204. Охтирська друкарня. 1 ф.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | ЧЕТВЕР, 29 квітня 1943 року | 29 (131) 1

НОВІ НІМЕЦЬКІ ТАНКИ

Берлін, 22 квітня

Танкісти, що наступали на Сході з новими німецькими танками типу „Тигр", можуть докладно про них розповісти. Не можна порівнювати з „Тигром" жодного ворожого танка противника. Всі ворожі танки типу Т-34, що потрапляли під гармати „Тигра", були знищені. Одного разу за 12 годин була знищена танкова рота в складі 33-х важких радянських танків типу К. В. І. на великому віддаленні.

Німецькі танки „Тигр" мають перевагу завдяки випробуваним гарматам. Броня їх витримує важкі снаряди, навіть коли вони надаються на порівнюючи невеликому віддаленні.

Снаряди танкової оборони чинять лише незначні дряпання, але броню пробити не можуть. Новий тип танків особливо відрізняється великою рухливістю, маневровістю. Кручу вони легко перемагають, і погані шляхи для них не становлять перешкод.

Там, де з'являється „Тигр", противник відмовляється від дальших наступів і відходить, бо після двох-трьох снарядів „Тигра" згорають їх танки. При кожному введенні в бій „Тигра" доводиться його переваги.

Танкісти ніколи не бували поранені і не потрапляли в полон. Де стоїть велетенський танк, там ворог не пробре.

Брітанські панцерні втрати в Тунісі

З приводу брітанських запевнень, що загальні брітанські втрати танками в Північній Африці становлять з 9 грудня 1940 р. кругом 1400 танків із відповідної німецької военної установи в Берліні заявляють, що ворог, згідно з німецькими даними, втратив за цей час всього 4359 танків.

Хто заважає мирній відбудовній праці,— той є ворогом для України! Борітеся проти сталінської агентури! Указуйте її!

Але керуючі верстви окремих народів бачать, як жидівство по зрадницькому та із звірячою жорстокістю розправляється з тими, хто стоїть їм на перешкоді, або знищено 193 ворожих танки. Криваві втрати, що їх поніс ворог, важкі. Під час цих операцій особливо відзначилися італійські дивізії „Історія" та „Трієст", які в братерській співпраці з німецькими частинами відбили численні ворожі наступи, що велися з далеко переважаючими силами противника, при чому йому нанесено багато кривавих ударів.

Брітанські бомбардувальники напали минулої ночі на деякі міста Західної Німеччини, між іншим на міста Дуїсбург, Обергаузен і Мюльгейм. Бомби впали на житлові квартали, шпиталі та інші громадські будівлі, при чому населення понесло втрати. Збито принаймні 18 ворожих літаків.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 27 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ обобічна дільність ударних та розвідувальних військ.

Закінчився невдало для ворога також і другий великий наступ брітансько-північно-американських військ НА ТУНІСЬКОМУ ФРОНТІ. За вчорашній день противник знову вів на поодинокіх дільницях фронту сильні наступи та спроби цей фронт прорвати. Ворожі операції було відбито, при чому на частині бойових дільниць наші війська переходили в контрнаступ.

З 20-го по 26 квітня нашими наземними військами та авіацією збито або

З Головної Кватири Фюрера, 26 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

З СХІДНЬОГО ФРОНТУ не повідомлялося про будьякі значні військові дії.

Перед кавказьким берегом легкі німецькі морські бойові одиниці потопили ворожу швидкохідну канонерку, пошкодили багато інших та підпалили наливний корабель.

Оборонний бій на західній дільниці ТУНІСЬКОГО ФРОНТУ триває безупинно з великою силою. Не зважаючи на чисельну перевагу, ворогові не вдалося і вчора прорвати наших позицій. Його спроби пробитись великими скупченнями бронемашин було помічено вчасно та відбито з великими для нього втратами.

Вночі та вдень нападали сильні загони нашої авіяції на ворога та атакували його бронепозиції, батареї та військові колони, скидаючи на них бомби та обстрілюючи їх з бортових кулеметів. Збито під час повітряних боїв, а також і зенітками 12 ворожих літаків. 2 наші машини не повернулися з бою.

За останні дні особливо відзначилися 10-та броньовізія, дивізія імени Германа Геринга та 754-й гренадирський полк, яким довелося діяти в самому центрі операцій. Нації, які покладав ворог на успіх, якого він прагнув у цій дільниці фронту, було остаточно добито, бо прорвати наші лінії йому не вдалося.

Як уже повідомлялося в окремому звідомленні, потопив підводний човен, що ним командує капітан-лейтенант фон Бюлов, американську авіаматку „Рангар", що на неї було покладено стежити за охороною американських валок в середній частині Атлантики.

Фюрер нагородив капітан-лейтенанта фон Бюлова Дубовою Віткою до Ордена Залізного Хреста — як 234-го солдата німецької армії, що відзначився своєю мужністю.

З Головної Кватири Фюрера, 25 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ не було значних операцій, якщо не зважати на безплодні напади, що їх робили совети на південь від Новоросійська.

Ворог втратив 24 квітня 43 літаки, з яких 6 в повітряних боях з словацькими винищувачами. Наших машин загинуло 2.

Після того, як було відбито з великими втратами для противника його наступи НА ПІВДЕННО-ТУНІСЬКОМУ ФРОНТІ, він пробує сьогодні свої сили на заході, намагаючись досягти рішучого успіху.

Наша піхота та броневики вперто захищають свої позиції, при чому бої точаться з переміннім успіхом. За один лише вчорашній день ворог втратив 81 бронемашину, при чому бої часто йшли на дуже близьких дистанціях.

Сильні авіяційні загони нанесли ворогові великих втрат, налітаючи на його тил.

Легкі брітанські бомбовози пробралися вчора під захистом густих хмар до Північно-Західної Німеччини та скинули кілька бомб, від яких повстали незначні пошкодження в будинках.

ПРАЦЮВАТИ ПОВИННІ ВСІ!

В часописі „Голос Охтирщини" від 25 квітня опублікований наказ Ортскомендатури про обов'язкову реєстрацію всіх працездатних м. Охтирки та Біржі Праці. Цей захід необхідний і Районна Управа цілковито його підтримує.

В час, коли точиться кривава боротьба з більшевизмом за нашу волю, потрібне напруження всіх сил народу на те, щоб максимально допомогти Героїчній Німецькій Армії остаточно знищити більшевизм. Отже не повинно бути жодного працездатного, який би не вкладав свої праці в загальну справу. З другого боку, після реєстрації Біржа Праці надасть можливість одержати працю багатьом тим, поліпшить їх добробут. Правда, є у нас в Охтирці такі прошарки населення, які не мають потреби в праці, бо вони умють різними способами спекулянтів туго набити свою кишеню і за рахунок населення, його пограбування жиріти. Але наше завдання знищити всіх і притягти всіх до праці, яка б була корисною з точки зору наших завдань.

Тому уникнення від реєстрації буде розглядатись як саботаж і до таких громадян будуть застосовані суворі заходи покарання, аж до позбавлення їх всіх матеріяльних засобів з позбавленням права проживання в Охтирці. *)

Міська та Районна Управа за взяве всіх заходів до того, щоб виявити порушників наказу Ортскомендатури і в свою чергу буде застосовувати заходи впливу повністю. Ми не можемо допустити, щоб якась група людей уникала від складення своєї праці в боротьбі з ворогом. Слід пам'тати, що німецькі, воєнні приносять незрівнянно більші жертви в боротьбі за волю. Від нас вимагається лише праця. Сподіваємось, що населення м. Охтирки виявить високу свідомість в заходах, намічених Біржею Праці.

*) Наказ передбачає порядок реєстрації по сотнях. Слід попередити, що з'являтися потрібно лише у визначені адміністрацією числа, бо явка в неозначені числа, при наявности великої кількости людей, внесе лише путанину.

Міська та Районна Управа

творчих сил. За це б'ється сьогодні наша армія!

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.
Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka
Рік II | ЧЕТВЕР, 29 квітня 1943 року | 29 (131) 1

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ

Гренадирська дивізія зняла сильний советський опорний пункт біля Ізюма.

Для поліпшення наших позицій на північний захід від Ізюма розпочали гренадири, що входять до складу однієї з наших піхотних дивізій, наступ проти однієї місцевості, яку більшовики були сильно укріпили, звідки весь час сильно непокоїли наш фронт. Після того, як було пройдено численні міни та зроблені перешкоди, зав'язався упертий бій з советськими військами, що дуже захищалися.

Ворожі батареї, розташовані на північному березі Дінця, пробували стримувати наступ наших військ, при чому їх підтримували своїм вогнем бронемашини, розташовані там.

Швидко захопивши східну частину міста, гренадири мусили битись за кожен будинок північних його кварталів, але переможно зламали ворожий опір і довели свої операції до успішного кінця. Авіація підтримувала операції наземних військ, при чому стрімкопадні літаки розбили ворожі позиції перш ніж більшовики змогли здійснити свої плани щодо оборони своїх позицій. Швидкісні бойові літаки закидали бомбами важливі шляхи в тилу противника, при чому німецькі машини бились поруч з румунськими, словацькими та хорватськими загонами, щоб очистити місце німецьким бомбовозам.

Румунські бойові літаки напали на советський аеродром та скинули бомби прямо серед машин, що стояли на землі, при чому було знищено 5 літаків, біля 208 важко пошкоджено. Вночі напали кілька з'єднань на важливі тилові пункти противника та влучили в склад набоїв.

Потяги, що вони стояли поблизу станції, були знищені або пошкоджені бомбами. Один з них був так важко розбитий, що мусив спинитись серед перегону та закінчив собою колію, не даючи змоги іншим потягам їхати далі.

Реорганізація уряду Віші

ПС. ВІШІ.—Французький міністер-президент реорганізував французький уряд. Зміни сталися в міністерствах морському, авіяції та юстиції. Так само сталося ряд змін серед французьких дипломатів. Є намір місце перебування французького посла де Брінона перенести до Берліну. Цей факт свідчить про дедалі міцнішу співпрацю між Німеччиною та Францією, яка напружує свої сили, щоб підтримати Німеччину в її боротьбі з большевиками і цим виборотися собі місце в новій Європі.

ПРОЧУТКИ

Дякуючи Богові ми змогли провести вільно та спокійно Паскальні Свята, при чому військові події на нас аж ніяк не вплинули, не дивлячись на те, що деякі хитруни пророкували, що советські літаки кидатимуть на Великдень бомби, а тому не слід, бачите, ходити до церкви. Вони говорили це так, ніби вони добре знали, якої програми мали дотримуватись советські пілоти на Великдень. Але все це виявилося як справжнісінькі дурниці. Це при таких пророкуваннях і не важливо, бо тут мають вони на меті лише пустити чутку, щоб збити людей спантелику, —зробити нас слабими та дурними. Бо ці сталінсько - жидівські посіпаки не хочуть зрозуміти того, що наш нарід сьогодні радісно працює над відбудовою свого господарства, щоб нарешті за допомогою німецького війська залізнити свої рани, що вони нанесені большевиками, які безглуздо ув'язлися в цю війну.

Ті, що поширюють такі чутки, є справжніми помічниками большевизму, вони є, так сказати, тучномовцями большевицьких радіостанцій, бо вони втратили почуття самокритики.

Ми не сміємо ставитись до них спокійно, а мусимо виявляти їх на кожному кроці, бо інакше вони досягнуть своєї мети, посіють серед нас розбрат і тоді вони свою гру виграють!

Але цього ми не хочемо! Ми мусимо бути завжди насторожі та не забувати одного — сьогодні йдеться про остаточне знищення большевизму.

Ті, що поширюють подібні чутки, стоять на службі наших ворогів, вони мають надію на повернення жидівської влади і одержання, звичайно, гарненьких посад. А тому ми й мусимо з ними боротись!

Помер
С. В. Рахманінов

Як повідомила берлінська газета „Нове слово", 29 березня 1943 р. помер в еміграції славетний російський композитор та піаніст С. В. Рахманінов.

60 ІРАНСЬКИХ СЕЛ СПАЛЕНО

Цивільне населення хищається від совєтського терору

Іранський перший міністр Алі Сухейлі зробив заяву в парламенті, в якій він уперше визнав, що важкі конфлікти сталися між місце проживання цивільних племен і Тегераном. Протягом останніх тижнів у Тавризі, околицях, де сконцентровано до боїв між совєтськими окупаційними військами, встановлено факти, що свідчать про неприпустиме знущання совєтських солдатів.

В добре інформованих дипломатичних колах кажуть, що тут ідеться про 60 іранських сіл, які протягом останніх тижневі боїв між совєтськими військами та місцевим населенням, до якого приєднались жандармерія та частини старої армії. Слід зазначити, що ці села спочатку були спалені совєтськими військами, які, як кажуть, зазнали великих втрат з боку іранців, серед яких налічується багато жінок та дітей. Більшість цих сел були очищені від цивільного селянського населення та потім спалені совєтськими військами, які, як стверджують, втратили принаймні від 200 до 300 вбитих.

Напади на большевицьких солдатів стали настільки численні, що совєти навіть були змушені дозволяти своїм солдатам виходити лише групами по 4 чоловіка та більше. Офіційно йдеться про відсутність повстання іранського населення проти совєтських військ, та його околиць проти України, що було запрошено совєтські війська.

КОРОТКІ ВІСТКИ

З повідомлення англійського агентства Рейтер про англо - американський повітряний напад на Париж видно, що погода була ясна, і об'єкти були бомбардовані за точним вибором. Цим повідомленням Лондон визнав, що цей напад на Париж був навмисним терористичним нападом, позаскільки серед точно бомбардованих вдень об'єктів були дві спортивні площадки, на яких було повно людей.

● Особам, що належать до складу служби військових чиновників, наданого право передавати військовим телеграфом соціалізму до людини грунтовно різниться від відношення до працюючих жидо-большевицької кліки: нарід - соціалісти перш за все вбачають в працюючих людину, тоді як большевики розцінюють людину як інструмент, як знаряддя для досягнення своєї мети світового панування шляхом зброї та деспотизму.

Метою большевизму є знищення інтелігенції тих народів, де він ширив свою владу, щоб швидше поневолити ці народи, які, мовляв, без своєї верхівки, без проводирів національної культури не зможуть протистояти цій варварській навалі на чолі з жидівством.

Поскільки жиди не можуть бути дійсними представниками того чи іншого народу, не можуть відверто заявитись до боротьби за свої інтереси, то вони й становляться лише підбурювачами, вискочують за боль.-шевицьким псевдо-соціялізмом.

Але керуючі верстви окремих народів бачать, як жидівство по-справжньому ставиться із зарічною жорстокістю до тих, хто стоїть їм на перешкоді, або з тими, кого вони вважають за своїх ворогів. Згадаймо долю борця за визволення України з-під жидо-большевицького ярма Сумона Петлюри, який нагло загинув під зрадницьким ударом жидівського посланця з Москви.

Згадаймо долю 12000 польських офіцерів, які загинули під Катинню в той час, як Советський Союз не знаходився в стані війни з Польщею. Катинь—приклад того, як їуда б'е Европу.

Також відомо, що жиди не мають творчих здібностей, а лише здібні до руйнування, вони не будували культуру українського чи інших народів, але зруйнували її змогли.

Вчення большевизму, це вчення інтернаціоналізму і це цілком зрозуміло чому: жиди не мають нації, а тому прагнуть до інтернаціоналізму, інакше кажучи,— до панування над світом. І тому те, що говоряться нашими ворогами за Росію, за її буцім-то ідеї досягнення „соціялістичного раю" є від початку й до кінця брехнею.

Наше гасло—це боротьба з большевизмом за спасіння української культури, яку жидівство так настирливо намагалося знищити; воно боялося єдности серед українців і таким чином нашу культуру українського чи інших народів, але зруйнувати її змогли.

Вчення большевизму, це вчення інтернаціоналізму і це цілком зрозуміло чому: жиди не мають нації, а тому прагнуть до інтернаціоналізму, інакше кажучи,— до панування над світом. І тому те, що говоряться нашими ворогами за Росію, за її буцім-то ідеї досягнення „соціялістичного раю" є від початку й до кінця брехнею.

Наше гасло—це боротьба з большевизмом за спасіння української культури, яку жидівство так настирливо намагалося знищити; воно боялося єдности серед українців і таким чином нашу культуру українського чи інших народів, але зруйнувати її змогли.

Не слід забувати, що розділ відношення національ-

ТОВСТЕНКО.

СЕЛО СЬОГОДНІ

(НАРИС)

В селі Лантратівці мій приїзд викликав цілу сенсацію. Весь затив села зібрався в будинку бургомістра. Червоні до нього теж добирались, але все населення села виступило за нього і його „покищо" залишили в спокої. Всі з великим задоволенням зустріли мою заяву про організацію Районної Управи, Поліції, Комендатури.

Староста господарства турбується, як організувати сівбу при відсутності тяглової сили та посівматеріялу (в обставин, не залежних від села), кооператор розпитує про роботу заготівель по лінії ЦО, зав. школою цікавиться питанням відновлення учбових занять в школі (між іншим, не без гордости повідомив мені, що школа у нього в зразковому порядку)...

Село Чупахівка. Зараз це село нагадує собою мурашник. Знову організовано сільуправу, 5 громадських господарств; розгортають роботу держмаєток та цукроварня. Тут з раннього ранку до пізнього вечора працюють люди не покладаючи рук, кропітливо, але настирливо заліковуючи рани, нанесені „визволителями", відновлюючи зруйноване господарство, налагоджуючи життя села.

Здається, ні одно село в районі так не постраждало, як Чупахівка за час двохтижневого перебування сталінських синів, піддане черговому терору. А скільки було звірячих розправ. Ось декілька прикладів: розстріляли поліцая і посадили на мосту з гвинтівкою в руках; другого роздягли до гола, облили водою і залишили стояти на морозі всю ніч; третього водили по всьому селу декілька годин з приставленими до скроні та, потилиці револьверами четвертого застрелили в хаті перед очима дружини та дітей. До хворої вчительки, вся „вина" якої полягала лише в тому, що вона працювала діловодом в сільуправі, вдерлася вночі п'яна банда в кількости 5 чол. й цинічно заявила, щоб вона швидше видувдала, після чого її судитимуть за зраду батьківщині.

Вся „плодотворна" праця цих, з дозволу сказати, „визволителів" полягала в тому, що вони вдиралися майже до всіх будинків, вимагали самогону, різних речей (від чобіт до простирадел включно), ну і, звичайно, хліба і до хліба без кінця...

Тепер, на щастя, це відійшло в минуле.

Яскраве весняне сонце весело підіймалося над обрієм на тлі блакитно прозорого чистого неба. Підрайонний комендант запропонував мені поїхати в ним оглянути хід сівби. Громадське господарство № 2 в цей день вперше виїхало на сівбу. Через півгодини ми були уже на місці. Розв'язані мішки з жовтим зерном, приготовлений для сівби, наче дивилися в блакитне небо. Тут же метушились енергійні люди, закінчуючи останні підготовлення до сівби. На обличчях радісно-піднесений настрій.

Я ще раз поглянув на жовте зерно і несамохіть в очах повстала велична картина: на всім безмежжі нашої землі безкінечна кількість таких мішків, відкритих під блакитним небом, відкритих для засіву, для запліднення буйного родючого чорнозему; картина героїчної праці в ім'я продовження життя, в ім'я організації людського щастя.

*) Закінчення. Початок зявився у нашому числові від 25 IV-43 р.

ОБ'ЯВА

Невійськовим дозволяється користуватись електросвітильником з дозволу Господарчого Відділу. Всі особи, які мають електросвітильники зверхуказані, мусять зареєструватись скоро за відповідними документами, які можна одержати з 3-го травня з 8 години до 11 та з 2 до 4 години в Юридичному провулку № 5, в будинку Сільгоспкомісаріяту.

Одержані дозволи слід регельно зберігати в квартирах власників конденсорами, не чекаючи їхньої вимоги. В разі виявлення випадки самовільного включення в електромережу, недостатньо буде затемнення, то будуть реквізовані всі наявні в даному приміщенні електроламиа.

НАЧАЛЬНИК ГОСПДІЛЬНИЦІ.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.
Зам. 224. Охтирська друкарня. 1 ф

Командування 103 Госпкомвода
ФОН-БАЛЬЦ
Капітан

Ортскомендатура
МЕНАРД
Майор

Біржа Праці
Ф. ВАХТЕР
Інспектор Військової Управи

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО.
Зам. 204. Охтирська друкарня. 1 ф

ЦІНА 1 КРБ.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СУБОТА, 1 травня 1943 року | 30 (132)

1-е ТРАВНЯ—ВЕСНЯНИЙ ДЕНЬ ЗВІЛЬНЕНОЇ УКРАЇНИ, ЩО НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ ЗДОБУДЕ СОБІ МІСЦЕ В НОВІЙ ЕВРОПІ

ПРОМОВА НІМЕЦЬКОГО ОФІЦЕРА НА УРОЧИСТИХ ЗБОРАХ ТРУДЯЩИХ МІСТА ОХТИРКИ, ПРИСВЯЧЕНИХ ДНЮ ПЕРШОГО ТРАВНЯ

Вітаю пана Фельдкоменданта і пана Керівника Господарської частини та виголошу всю широ подяку за участь на цих урочистих зборах. Присутність панів та інших представників Німецької Армії поруч з багаточисленними робітниками й службовцями українських підприємств та установ є доказом тісного зв'язку між Україною та Німеччиною.

Одночасно ці пани є представниками національ-соціялістичної партії, бо все те, що робить Німеччина як всього світу в цілому, так і для України зокрема є роботою національ - соціялізму.

Не слід забувати, що розділ відношення національ-соціялізму до людини грунтовно різниться від відношення до працюючих жидо-большевицької кліки: нарід - соціалісти перш за все вбачають в працюючих людину, тоді як большевики розцінюють людину як інструмент, як знаряддя для досягнення своєї мети світового панування шляхом зброї та деспотизму.

Метою большевизму є знищення інтелігенції тих народів, де він ширив свою владу, щоб швидше поневолити ці народи, які, мовляв, без своєї верхівки, без проводирів національної культури не зможуть протистояти цій варварській навалі на чолі з жидівством.

Поскільки жиди не можуть бути дійсними представниками того чи іншого народу, не можуть відверто заявитись до боротьби за свої інтереси, то вони й становляться лише підбурювачами, вискочують за боль.-шевицьким псевдо-соціялізмом.

Але керуючі верстви окремих народів бачать, як жидівство по-справжньому ставиться із зарічною жорстокістю до тих, хто стоїть їм на перешкоді, або з тими, кого вони вважають за своїх ворогів. Згадаймо долю борця за визволення України з-під жидо-большевицького ярма Сумона Петлюри, який нагло загинув під зрадницьким ударом жидівського посланця з Москви.

Згадаймо долю 12000 польських офіцерів, які загинули під Катинню в той час, як Советський Союз не знаходився в стані війни з Польщею. Катинь—приклад того, як їуда б'е Европу.

Також відомо, що жиди не мають творчих здібностей, а лише здібні до руйнування, вони не будували культуру українського чи інших народів, але зруйнувати її змогли.

Вчення большевизму, це вчення інтернаціоналізму і це цілком зрозуміло чому: жиди не мають нації, а тому прагнуть до інтернаціоналізму, інакше кажучи,— до панування над світом. І тому те, що говоряться нашими ворогами за Росію, за її буцім-то ідеї досягнення „соціялістичного раю" є від початку й до кінця брехнею.

Наше гасло—це боротьба з большевизмом за спасіння української культури, яку жидівство так настирливо намагалося знищити; воно боялося єдности серед українців і таким чином нашу культуру українського чи інших народів, але зруйнувати її змогли.

Не слід забувати, що розділ відношення національ-

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 28 квітня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

БІЛЯ КУБАНСЬКОГО ПЕРЕДМОСТОВОГО УКРІПЛЕННЯ відбито, в співпраці з авіяцією, численні напади ворога. НА РЕШТІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ відбувалися лише дії місцевого значення.

Над південною дільницею Східнього фронту було збито 27 квітня 44 совєтських літаки, з них 7 словацькими, а 6 кроатськими винищувачами. З наші літаки не повернулися до баз.

В ТУНІСІ ворог вів місцеві операції проти деяких ділянок західнього фронту, що їх було відбито після впертих боїв.

Під час важких боїв, що вони точилися минулими днями, знову відзначився батальйон моторизованих військ, що ним командує майор Дреєес—лицар Ордена Залізного Хреста.

Бойові літаки, а також і машини близького бою брали участь в операціях та бомбардували позиції й колони вороних військ.

Знову бомбардовані гавані Бони.

Наступний німецький мир мусить бути миром відбудови для всіх творчих сил. За це б'ється сьогодні наша армія!

народ разом з своєю Армією здобути такі перемоги, коли б не стояв за Фюрера? А перемоги ці величезні. І не зважаю и на те, що зараз Сталінград та Ростов знаходяться в руках большевиків. Сталіну не вдалося перехопити ініціятива та досягти наміченого ним пляну. Навпаки, ініціятива знаходиться, як і було, в руках Німецької Армії і це у великій мірі дякуючи німецьким робітникам та німецькому народові в цілому, який ще ніколи так не довдив своєї волі до перемоги, як після втрати Сталінграда.

Німецький нарід і Німецька Армія є гранітний камінь, об який Сталін поламає зуби!

Ми добре знаємо, що б сталося з нами, якби большевизм переміг у цій боротьбі. Не можна забути, до чого була доведена Німеччина під владою жидів в минулому. Вони знищили народне господарство, здерли з дівчат робили повій, грабували країну і як наслідок— Німеччина мала 10 мільйонів безробітних. І невідомо, до чого б була доведена країна, коли б Адольф Гітлер в 1933 році не захопив був владу в свої руки.

Першим заходом Фюрера для врятування батьківщини було усунення жидів. З цього часу починається відродження Німеччини. Безробіття зникає, розквітають торгівля та господарство — країна й нарід нарешті дихнули на повні груди!

Але це викликало заздрість держав Західньої Европи, де у керма стояли жиди. Та народи цих країн

добре розуміли своє становище під п'ятою жидів. Вони бачили й знали, що собою являє національ-соціалізм, розуміли, що лише він може визволити їх, а тому задумом жидівських керівників було цілковите знищення національ-соціалістичної системи — це й є справжня причина сьогоднішньої війни.

Ось чому сьогодні ми не можемо святкувати це Велике Свято Весни на повні груди, як би нам того схотілося. В Німеччині Перше Травня є насамперед святом праці, але війна накладає на нас свої суворі, підчас жорстокі закони і тому ми цей день мусимо відзначити лише вперто працею, бо лише вона допоможе нам якнайшвидше покласти кінець цій війні — остаточно знищити большевизм, і це зробимо для вас ми, німці. Ви бачите, як відносимося до вас ми, і ставлення до українців жидо-большевиків під час їхнього короткотривалого повернення. Вони обіцяли селянам розподіл землі, але в той же час відмовляли від селян все, до останньої зайвини, бо це було потрібно для армії, а одночасно з цим запровадили колгоспну систему. Вони обіцяли ліквідувати колгоспну систему, але для чого б вони тоді її запроваджували, коли б думали нездолзі її знищити? Німці ж навпаки, землю передають народові у власність; до Сумської області завезено багато тракторів, 400 молотарок, 1000 жаток, 2000 плугів, 2000 культиваторів та багато іншого реманенту. Така сама допомога з Німеччини йде і до інших областей України і не це дивачного в тім, що німецька промисловість працює виключно на оборону.

Трудяще населення Охтирки одержує хліб, на Великодні свята всі одержали пшоно та сіль. Большевики вважають релігію опіюм для народу і тому не полякрювали церкві лише з метою пропаганди — вони не хотіли одразу з вами посваритись. А тим часом руйнували німецькі цвинтарі, знищуючи могили та використовуючи хрести за мішені. Німці принципово не чіпають могил, бо для нас смерть це є щось священне.

Ми сприяємо розвиткові української культури: театр, капела, музей, газета є найочним доказом того.

Ми відновляємо вашу країну, відкриваємо заводи, щоб дати вам засоби до існування, в той час як НКВД в Харкові складало лише протоколи допитів, друкуючи їх тисячами.

Хто має спокійну совість, не ворог наш, не порушник миру — до того ми ставимося широ, той може спокійно працювати разом з нами, бо ми хочемо всі свої сили присвятити відбудові вашої країни, щоб якнайскорше загоїти рани, нанесені жидо-большевизмом.

Україна сама тримає в руках свою долю! Допомагайте ж скороченню війни широкою працею, де б це не було — тут, на батьківщині, чи в Німеччині, бо зараз ще дома не для всіх стане робочих місць, в той час як в Німеччині їх досить. Звичайно, це буває іноді тяжко, залишати рідний край. Ми, як солдати, добре розуміємо, що то є тоска по батьківщині і самі не бачимо своїх сімей довгими місяцями. Але війна жорстока і кожен мусить виконувати свій обов'язок.

Не слід впадати у відчай: Німеччина не Сибір. То з Сибіру люди, загнані туди большевиками, ніколи не повертаються, але німці не звичні робити, як большевики, ми маємо зовсім інше ставлення до українців, ніж вони. Всі повернуться додому міцними та здоровими.

Спільна доля України й Німеччини ані на хвилину не може дати вам забути, як мільйони німецьких солдатів ризикують життям за спільні інтереси обох цих країн. А тому допомагайте своєю працею! Доведіть, що ви гідні тих жертв, які принесли німці в боротьбі за ваше визволення. Ми, німці, шануємо вас і вашу культуру і тому ми хочемо разом з вами боротись за краще майбутнє!

КАТИНЬ — ПРИКЛАД ТОГО, ЯК ІУДА Б'Є ЄВРОПУ

В свій час потрапили до рук большевиків понад 500.000 польських солдатів та серед них 10—12.000 офіцерів польської армії. Офіцери всі розстріляні в лісі під Катинью — недалеко від Смоленська, — а де ж солдати? Кажуть, що їх звелено було до одного з большевицьких дючих армій, але про армію ію ніде нічого не чути — мабуть і солдати загинули нарівні з польськими дітьми, що їх привезено було до Советського Союзу. Мабуть їх спіткала та ж сама доля, що й готує жид Еренбург всім тим, що залишаться живими після того, як буде зруйновано Европу — загибель в наслідок рабської праці в степах та копальнях Сибіру.

На Козегірському куртані, що лежить в 20 кілометрах від Смоленська, при дорозі на Вітебськ, знайдено могили, де звалені всі вкупі понад 10.000 польських офіцерів всіх чинів — серед них кілька генералів, що розстріляні ГПУ у березні—травні 1940 року.

В присутности високих начальників Німецької Армії проведено розкопку могил спеціалістами під керівництвом професора Буда — директора Бреславльського інституту судової медицини. При цьому були присутні численні представники закордонної преси.

Могили знайдено на 16 та в яких рами — під 9 з яких більшість зані руки, переведено, як чатку советсько війни.

Особи убитих ідентифікувати тих на пластинках військового одяг док, які знайшли пах, серед яких між іншим бри рал Сморавінська.

Документи при всі, але прикро ків немає в жодно всі звертають с

Досі відкрито могили — до 12 але встановлено лежало від шість 2 братських могилки яких при перевадити т них 1.171 літак зістріли дощі. 12.000 о приблизно 4 кадрів колишньої армії, яких було сходи з Козельщанського центраційного т Москви, де було ліквідовано, як це вдалося з вити, до 60.000 солдатів.

Характерно, що від могил стоїть будинок відпочи ГПУ, де відбувалися оргії в той час, як розстрілювалися офіцери.

Напередодні 1-го Травня

П'ятниця, 30 квітня.

Передодень першого травня.

Біля Охтирського міського театру заздалегідь скупчується людність. Всі вони по святковому вбрані збираються до гурту з різних установ та виробень.

О 5 годині до театру заходили охтирчани, заповнюючи залю. Місця заповнюються. Навіть балкон заляднюється присутніми. До залі проходять і всаджуються представники Німецького Командування.

Підіймається завіса.

На коні перед присутніми виступає капела в повному своєму складі. Капела виконує всім відомі українські мелодійні пісні: „Туман хвилями ягає" та „Закувала та сива зозуля". Всі напружено вслухаються в рідні мелодійні звуки українських пісень. Присутні глядачі щиро аплодують виконавцям.

Слід глибоко замислитись кожному свідомому українцеві. Нічого зайвого й гласливого, як до того пролятого минулого звикло чуття й око за часів панування жидо - большевизму. Тут не було ніяких „привітань" і телеграм на ім'я „рідного друга, батька і вчителя" Сосо Сталіна та його прибічників — ЦК, Політбюро з жидовнею Л. Кагановичами, Фінкельштейнами-Літвіновими і т. п.

На коні лише портрет німецького солдата й Фюрера Нової Европи — Адольфа Гітлера — визволителя України з-під жидо - большевицького ярма, та на червоних прапорах емблеми Великонімецької держави, солдати якої боряться на Східньому фронті за краще майбутнє, за справжній соціялізм.

Пригадуються, навіть невільно пригадуються ці ж самі дні за часів панування на Україні червоної Москви, очолюваної жидо-большевицькими прибічниками. Тоді всі як один, хоч і не мали бажання, вилодувати на адресу „почесної президії", що десь у Москві вкупі з Сталіним та прибічною жидовнею напастила Україну, засилаючи кращих її синів на північ, до Сибіру, до віддалених таборів. Все було „урочисте", офарблене, в прикрасах, а в дійсности Україна не забула й не забуде того, що довелося їй за 25 років панування жидо-большевизму!

О, не забуде!

Історикам дістанеться для майбутнього покоління багатющий матеріял і люди зарагнуться від усього того, що залишилося нам у спадщину від цих „рідних друзів і батьків"—большевиків.

Як просто й конкретно діється зараз! Праця, чесна праця кожного свідомого українця — ось таке основне гасло, що вимагає на сьогоднішній день і вівіка і краще для нас майбутнє.

Так говорив у своєму щирому виступі німецький офіцер Охтирщини, звертаючись до населення м. Охтирки. Україна мусить мати в Новій Европі своє почесне місце в боротьбі проти жидо-большевизму. Україна, що на протязі довгих років зазнала на собі весь тягар і панування від большевиків, повинна вклинитися в сьогоднішній час і всіма засобами допомагати тому, що вимагає на сьогодні боротьба з жидо-большевизмом. Мільйони німецьких солдат, кращих синів Німецької держави борються на всіх фронтах далеких просторів і особливо на Сході, щоб цим самим звільнити світ від тієї обладзі й панування, що оповило світ червоними нитками жидівського комінтерну.

За короткий час панування большевиків на Охтирщині стало всім відомо, що большевики є большевиками і ними будуть до кінця. Це ті ж самі мародери, яких українці бачили на протязі 25 років і такими „визволителями" зем'яками вони виявили себе на Охтирщині протягом свого понад двохтижневого панування.

Як щастя наше. Дякуючи своєчасному визволенню Охтирщини від жидо-большевизму героїчним німецьким солдатом, Охтирщина знову вступила в своє нормальне життя.

Проте за короткий час свого панування большевики наробили бешкету, вчинили кривавий терор по місту, а особливо по селах, а чоловіків силоміць мобілізували на передові позиції без зброї, роздягненних, мовляв: „ви, українці, продали Україну, так згиньте від своїх — від німецької кулі".

Такий девіз „визволителів" України.

Та зброя німецька стала напереш коді деспотам з червоної Москви. Вони тікали з Охтирщини швидше, ніж до неї дістались. О, як ще тікатимуть надалі! Про це потурбується німецький солдат та його зброя.

В заді напружена тишa. Всі слухають через перекладача німецького офіцера. Він кінчає свою промову широко висвітлюючи життя Німеччини та України в минулому та в теперішньому часі. Згодом пан полковник фельдкомандант м. Охтирки говорить російською мовою. Глядачі напружено вслухаються в кожне його слово, з якого чується, як зворушений совістю, як доказ їхніх подвигів у боях з большевиками.

Трамплін для стрибка в Европу

ПС. ОСЛО. — Голова північно - норвезької области Тромсе недавно опублікував документи, з яких видно, що вже під час фінсько-советської війни 1939—1940 років у Північній Норвегії провадилися готування до створення таємного советського уряду. Цей уряд мав підготувати шлях до Північного моря, на випадок, якщо - совєти прорвуться до норвезького узбережжя, де большевики хотіли створити собі трамплін для стрибка в Европу, щоб згодом накинути всьому континентові своє панування. Як свідчать документи, у формуванні цього уряду брав участь тодішній норвезький міністр закордонних справ Кот. Мужність фінського війська зверлав нанівець ці советські плани.

Чверть мільйона французьких військовополонених на волі

ПС. БЕРЛІН. 250.000 французьких військовополонених у Німеччині вертаються негайно на становище вільних робітників. Це є результат розмови між гауляйтером Заукелем і шефом французького уряду П'єром Лавалем. Крім того, інші 50.000 французьких військовополонених відправлені до Франції.

Втрати пароплавів збільшились на 300 відсотків

(Визнання лорда Вінстера)

ПС. СТОКГОЛЬМ. Депутат англійської Верхньої палати лорд Вінстер визнає збільшення втрат пароплавів від 1940 року по 1942 р. на 300%. Англійський лорд пише: „Німецькі підводні човни провадять тепер, безперечно, краще роботу, ніж за часів першої світової війни і ніж на початку цієї війни. Війна підводних човнів триває щодня 24 години. Комітет боротьби з підводними човнами збирається лише один раз на тиждень. Адміралтейство замовчування втрат пароплавів має на меті приховати незадовільні наслідки роботи англійських відповідальних осіб".

Відповідальний редактор І. Яшенко

Зам. 230. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 2 травня 1943 року | 31 (133)

...ького 37283 совєтських літаків

ПС. Берлін. — Як повідомляє Головне Командування Німецьких Збройних Сил, у березні знищено 637 советських літаків. В боях і боротьбу воєнних дій на Сході большевики втратили дотепер 37.283 літаки. З них 1.171 літак зістріляно в наземних боях. Ці великі втрати знову недвозначно доказують німецьку перевагу та хоробрість, яких не можна побороти жадними зусиллями.

Збройна допомога в боротьбі з совєтами

ПС. Берлін. — На місцевому фронті до розпорядження німецького командування в боротьбі проти большевиків стало нове з'єднання добровільців з місцевого населення. Командувач цього з'єднання прийняв присягу добровольців у зруйнований соборами і відновлений німецьким військом церкві. Багато добровільців уже з гордістю носять на зеленій стрічці медалі за хоробрість, як доказ їхніх подвигів у боях з большевиками.

В ТУНІСІ РОЗБИТО ТАНКОВУ КОЛОНУ ВОРОГА

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 29 квітня 1943 року

БІЛЯ МОСТУ ЧЕРЕЗ КУБАНЬ та на південний схід від Ленінграда провадилися безуспішні ворожі наступи.

НА РЕШТІ ВІДТИНКІВ СХІДНЬОГО ФРОНТУ день пройшов спокійно. Авіяція без власних втрат знищила 52 советських літаки.

В ТУНІСІ, на північний захід від Мевіс Ельба німецькі резервні війська примусили прийняти бій сильну ворожу танкову колону, якій вдалося продертися до наших позицій. ВОРОГА ЗА ЙОГО ВИХІДНІ ПОЗИЦІЇ. На решті фронту були відбиті місцеві наступи, при чому наші війська частково переходили до контрнаступів. Авіяційні з'єднання підтримували наземні війська на всіх ділянках Туніського фронту.

Наші винищувачі запалили ворожу швидкохідну канонерку недалеко від мису Бона.

В ніч на 28 квітня в Протоці відбувся бій між конвоєм німецького каравану та з'єднанням брітанських винищувачів, яке йшло в супроводі швидкохідних канонерок. 2 ворожі канонерки потоплено, а 2 інші та 1 винищувач важко пошкоджено. Під час цього короткого, але жорстокого бою, до якого взявсялося ще з'єднання важних бомбовозів, загинуло 2 наші кораблі. З ворожих бомбовози було збито.

Минулої ночі продерлися ворожі літаки до берегів Північно - Західньої Німеччини, а також до берегів Балтійського моря та до Східньої Пруси. В наслідок безпляново скинених бомб виникли пожежі та спричинилися незначні пошкодження. Під час цих нальотів було збито 18 ворожих бомбовозів, а 4 знищено, коли вони пролітали над окупованими областями Заходу.

Німецькі бойові літаки в ніч на 29 квітня скинули бомби важкого калібру на де-які місцевості Південної Англії.

Розподіл землі на Україні

Селянин, звільнившись від колгоспу, повинен відчути себе знову справжнім селянином, що самостійно працює на власній землі. Така мета німців. Цілком зрозуміло, той, хто більше працює, хто працює пильно, старанно, швидше одержить землю в користування, ніж ледачий. В перший рік нового аграрного ладу з 5 мільйонів селян майже 2 мільйони зможуть одержати землю в наділ, який вони тепер обробляють для себе. Крім того, селянам буде дано допомогу, щоб краще обробити землю, краще її використати. Вони одержали коней, потрібну худобу і, насамперед, весь сільськогосподарський інвентар, щоб поліпшити врожай їхніх ланів.

В той час, як новий аграрний лад на півночі і в середній частині Східньої області уже дуже далеко посунувся в першому році, України він торкнувся тільки на другий рік і тому наділ землі на Україні буде значно прискорено. Завдання полягає в тому, щоб на протязі цього року, принаймні, третій частині селян дати землю й особисте користування. Крім того наділи дворів будуть пляномірно збільшені. Уже минулого року майже 20% селян одержали документи на збільшені дворові наділи. Цього року нові тисячі селян одержать документи на дворові наділи. Завдяки цьому селяни матимуть можливість держати худоби скільки захочуть.

Цілком зрозуміло, що війна не дозволяє так швидко розгорнути роботу щодо введення нового аграрного ладу, як цього можна було б чекати в звичайний час. Також треба подумати, що німецькій селянин на своїй батьківщині має певні обов'язки щодо постачання армії. Зрозуміло, що селянин у східніх областях також повинен сприяти цьому постачанню і повинен мати певні зобов'язання щодо доставки. Тому можна сказати, що німецькому селянину, як і селянину східніх областей, предявляють те-

Забезпечимо своєю працею місце Україні в Новій Європі! Чим більше ми сьогодні працюємо, тим краще буде жити нашим дітям!

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ

пер вимоги, які в мирний час ніколи б не були пред'явлені і в майбутньому пред'явлені не будуть. Але й тут діє основне правило про особисту старанність і краще досягнення. Хто більше добуває, той одержить більше сільськогосподарських продуктів в своє особисте користування.

1943 року новий аграрний лад буде з успіхом енергійно запроваджений. Він принесе кожному селянину дальше звільнення від большевицької системи. Порядною й допомогою, інвентарем і машинами буде Німеччина допомагати селянину підвищити продуктивність землі і цим самим дати можливість мати частину в цих успіхах для себе особисто.

Харчування Греції забезпечене

ПС. АТЕНИ.—З грецьких джерел повідомляють, що харчування грецького народу на найближчі місяці здоєслючене, відтоді як із Німеччини та Італії останнім часом привезено багато харчових продуктів.

Німеччина дбає й за ті держави, що раніше з нею воювали і з Німеччини до Греції ідуть довгі потяги з харчами, щоб ліквідувати нестатки, спричинені більшовицькою колишнього спільника Греції. З такого почуття спільности європейських інтересів постає керована Німеччиною нова Європа, що може з певністю дивитися в майбутнє.

У найкращій місцевості Райнської області лежить чарівне, заможне, старовинне повітове місто Бернкастель. У Бернкастелі дуже розвинена торгівля вином. Обабва береги річки Мозелі біля Бернкастеля вкриті виноградними лозами, лози яких належать до найкращої мозельської винної продукції. На ефектовному рівнику стоять ренесансова кранниця та збудована близько 1600 року стара ратуша.

До військових операцій останніх днів на Сх

Німецьке Командування підрахувало наслідки боїв під Орлом, що вони точилися 8-тижнів. Втрати ці, як заявляється, є найбільшими з усіх, що їх понесли совєти з початку війни. Загальне число ще не віломе.

Захоплено або знищено 1 061 танк, 485 гармат та незначну кількість військового матеріялу. Під час цих восьмитижневих боїв, що точилися з великим напруженням, розбиті плани большевиків, які хотіли оточити німецькі війська, що оперували в районі Орла, намагаючись обійти їх одночасно з півдня та з півночи.

Не вдалися також і совєтські операції під Старою Руссою, де совєти перехопили 55 разів у наступ, але їхні відчайдушні атаки не дали ніяких наслідків. Розбиті дивізії перефрмовувалися у батальйони, а ці останні — в роти, аж коли від них нічого не залишалося. Були випадки, коли в наступ кидалися штаби та обозний склад, — оскільки солдатів більше не залишалося, — та гинули від оборонного вогню німців. Цю відчайдушність слід віднести за рахунок особистого наказу Сталіна—взяти Стару Руссу до 15 березня. Але наказ цей так і залишився невиконаним. Совєтські полонені одностайно підкреслюють жахливу дію німецького артилерійського вогню під Старою Руссою. „На наших позиціях,— кажуть вони, — ми протягом кількох днів не могли підняти голів—вдша артилерія розбила нас перш ніж ми могли приступити до атаки".

Під Вязьмою большевики втратили за 4 дні 278 танків, при чому тут убитий совєтський комісар, який загинув був на парашуті, щоб організувати в тилу німців бандитську війну.

Газета „Берлінер Берзенцайтунг" підрахувала, що за минулу зиму совєтські армії втратили 2 мільйона вбитими, полоненими та пораненими. Хоча Німеччина і втратила де-які території, але її втрати щодо людей та матеріялів незліченно менші за совєтські та вона має сьогодні великі оперативні резерви і Східній фронт сьогодні цілком незалежний.

Увесь Східній фронт являє сьогодні базу, яка однаково готова до оборони, як і до наступу. Німецьке Командування може само вибирати дільниці для майбутніх операцій, а також і для великого наступу та цілком спокійно дивитись у майбутнє, бо Захід і Схід

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Касаційна судова палата в Анкарі відхилила протест проти законної сили вироку судового процесу у справі замаху на німецького посла фон Папена. Цей протест подали совєтські громадяни Павлов і Корбілов, засуджені судом як винуватці в замаху.

***

З приводу обурливої повітряної атаки на Антверпен бельгійська преса пише, що кожна чесна людина в світі буде розглядати убивство в Антверпені, як вічне ганебне тавро, яким вкрили себе британці. Зухвало вбиті жінки і діти виступають поруч з невинними жертвами брутального терору, яким знеславив цей нарід час Бурської війни.

***

На особистого секретаря колишнього вбитого гарського військового міністра Лукова вчинено замах тими самими знаряддями. Секретаря поранено.

***

З 550.000 осіб німецької національности з Румунії, як повідомляє керівник Андреас Шміт, 70.000 осіб перебувають в лавах румунських збройних сил.

Большевики в Харкові

2. „Во славу соціялістичної батьківщини"

ПС. **Харків,**
березень 1943 р.

Слідом за большевицьким військом до міста прибули знайомі харків'янам большевицькі заправили: москаль Єпішев — секретар обкому комуністичної партії, москаль Селівянов—голова міської ради, москаль Чуряев —секретар міського партії, звичайно, НКВД з своїми жидами.

Большевицький режим завжди був побудований на фальші, брехні, самовихваляні й крові. Так було від першого до останнього дня їх панування на Україні. Так було і з поверненням їх до Харкова.

Цинічною брехнею, масовим винищенням людности і загальним обманом і тепер почали своє панування большевики в Харкові, хоч це було дуже старанно замасковано.

Як відомо, більшість людности Харкова з приходом до міста німецьких військ, активно стала до співробітництва, чесно і напружено працюючи для перемоги над большевизмом. Під час вступу німецьких військ багато харків'ян виїхали на захід поїздами, машинами і йшли пішки. Тисячі людей кидали в місті своє майно і теплий куток. В морозні лютневі дні шляхами на Полтаву, на Кременчук пішки рушили тисячі українців, незнучи на санчатах і своє нескладне майно, і малих дітей, волочи краще знайти смерть у холодному полі, ніж знову, хоч тимчасово, повертатися у жидо-московську неволю.

Та при евакуації частина людности лишилася в Харкові і з жахом чекала своєї долі. Усі пам'ятали, як, ще до війни, у мирний час, большевики на Україні, а особливо в Харкові, вини щили десятки тисяч людей, обвинувачуючи їх-у шпигунстві, в зв'язках із закордоном тощо. Той, хто мав за кордоном родичів, навіть зовсім далеких, хто мав нещастя одержати з закордону листа, хто був знайомий із-людиною, що має родичів або якісь зв'язки з закордоном—напевно зникав за гратами.

Чого ж було чекати тепер, у воєнний час, чекати людям, що протягом півтора року добровільно, активно співпрацювали з німцями, працювали для перемоги над большевизмом? Звістки, що надходили з міст і сіл зайнятих перед Харковом на сході, свідчили про неодмінну розправу над українцями, які працювали з німцями, про розстріли й катування нещасних жінок і дівчат.

Якеж було здивування, коли перші дні приходу большевиків до Харкова не ознаменувалися масовими арештами і розстрілами. Більше того, большевицькі верховоди заявляли, що це брехня, ніби „радянська влада каратиме всіх, хто так чи інакше був змушений працювати на німців".

Але скоро ця підступна брехня розкрилася і стала зрозумілою у всій своїй жахливій діяльності.

За кілька днів після приходу большевиків у місті було оголошено мобілізацію всіх чоловіків народження 1897 — 1925 років. Хворі, інваліди, люди, що не тільки не здатні носити зброю, але майже непридатні до мирної праці, чомусь усі були мобілізовані. Негайно ж, без зброї й харчів, у цивільному одязі були виведені з міста, на фронт. На передових лініях під Вовками, Мерефою, Люботином ці люди були без зброї виставлені для прикриття позицій і тут знайшли свою загибель.

Тепер розкрилося все. Не маючи, як раніше, досконалого розгалуженого чекістського апарату, в такому великому місті, як Харків, неспроможне було провести масові арешти по квартирах і знищити сотки тисяч „радянських", що залишилися в місті цими, але загальною кількістю 50.000 і на інших відтинках фронту нібито близько 100.000 людей, большевики одразу домоглися того, що їх ніхто не тіли. Цей небезпечний елемент, що „радянських" наймні чоловіки були знищені одразу. Разом з ними зазнали невдач. На відтинках фронту нібито „Во славу соціялістичної батьківщини" — своїми захисними тілами вони прикривали большевицькі оперативні операції.

І нині в полі — нічого нового на Мерефу, Люботин, Салтівському шосе — Салтівському лісі, дітей, одягнених по-цивільному серед непоховані трупів шукають своєго чоловіка, батька...

Всеволод Царинний

ЛЕНІН ЗНАВ АНГЛІЙЦІВ

„На наше щастя плутократична Англія обіцяла багато, але не виконала нічого. Англія намовила більшовицьких хоч і ворожих при різних нагодах про взаємну допомогу, але не виконала ні одного з своїх про-

офіційних заявах, домовленнях та в спільний фронт, намагаються на папері або на Набільше дбають пропаганду, не ворожість сором'язливості. Їх зовсім ніяк не можна назвати. Це щастя існують ворогами, ні перекрутити, ні в морі забутися, і старшого, і серед нього покоління є чи Англію, англійців Послухаймо, що казав англійців Ленін:

„Ми ні на хвилину не сумніваємося, що наші справжні вороги — це англійці й американці. Англійські робітничі газети виявили, як озброюються ці плутократично - капіталістичні країни. Вони мають новітні фабрики для виробництва смертоносної зброї та спеціальні корабельні, якими керують відомі лондонські та вашінгтонські політики, що набивають прибутками свої кишені. Ця інтернаціональна банда озброюється, щоб знищити малі народи та промостити шлях для своїх інтересів. Ці англо-американці—це просто розбійницька банда, яка напала на малі народи та загарбала німецькі колонії. Вони готувались у слушний час напасти й на Росію, щоб і її ослабити. Американські мільйонери—це найбагатші у світі люди. Вони мають у сейфах сотні мільйонів доларів, а кожний долар носить на собі знак несправедливости".

А що сказав би Ленін, побачивши, як Сталін, якому він слушно не довіряв, злигався тепер з англійськими та американськими мільйонерами, щоб напастати на інші народи, та дивлячись, як ті пани загрібають жар його руками? Нікчемний наймит імперіялістів і капіталістів Сталін чудово це знає, але добре подбав про те, щоб уже ніхто не міг довідатися про цей ясний і недвозначний Ленінів присуд.

Совєти втратили 1,5 мільйона солдатів

С. Вперше за час зв'язку з Сходу з ніякої сторони з'являються відомлення про большевицькі втрати. Протягом трьох місяців совєтських втрат вбитими, полоненими та 1,5 мільйона солдатів.

в районі Сталінграду результаті героїчного опо- совєтських частин було ково 300.000 чоловіка, від Орла—200.000, між та Дніпром 214.000, на схід від Курську — на кубанському пе- востовом плацдармі — 000, тоді як під час прорвалися в районі большевики втратили на середньому від- фронту—50.000, біля ського озера—150.000, Ладозького озера 50.000 і на інших від- ще близько 100.000 атів.

Отож Сталін тепер, на весни, спробує під- підсунути зимових боїв. змушений буде конста- ся, що його зусилля

Командувач латвійського легіону

ПС. БЕРЛІН.—Створення латвійського легіону знайшло широкий відгук серед народу Латвії. Усе більше молодих латвійців береться до зброї, щоб допомагати в перемозі над большевизмом, жахливе панування якого стало відомим латвійцям за часів совєтської окупації. Латвійський легіон виступає під командуванням генерала Бангерстіса, що служив раніше в царській армії і два з половиною роки бився проти большевиків в армії адмірала Колчака. Тепер він командує латвійським легіоном, допомагаючи визволенню Європи від большевицької загрози.

ФАСАД

„Християнство сталіського режиму".

Піклування за трудяще населення

В суботу, 24 квітня, в переддень великодніх свят в приміщенні Охтирської мебльової фабрики з ініціятиви Німецького Командування відбулася нарада, де були присутні керівники й робітники багатьох підприємств та виробень м. Охтирки.

Короткі, але ділові промови представників Німецької влади були спрямовані на піклування за трудяще населення Охтирщини. В своїх конкретних висловах вони дали цінні вказівки, намагаючись всіма засобами поліпшити матеріяльно-побутові умови населення.

В зв'язку з цим за кожною виробною й установою для робітників були закріплені відповідні ділянки під городи, всього понад 125 га землі.

Крім того, коли цієї зем-

ді буде замало, й ще можна буде виділити по додаткових ділянках, якщо в цьому виникатиме потреба.

Керівникам установ та виробень було надано вказівки по можливости відпускати тяглову силу й робітників з підприємств по черзі, щоб кожний працюючий міг скопати й посадити свій город.

Майже за півгодини було розв'язане це завжди важливе й необхідне питання про турботи за населення, на що Совєти витратили б кілька днів в „красномовних своїх конференціях".

Так піклується про трудяще населення Охтирщини Німецьке Командування, намагаючись створити як найкращі матеріяльно - побутові умови.

Я.

ВЕЛИКОДНІ СВЯТА НА СЕЛІ

В перший день Великодня по всіх опорних пунктах нашого району представниками Німецького керівництва були проведені наради керівників громадських господарств, на яких брало участь усе населення. Після урочистої частини для учасників наради були влаштовані обіди та святкові розваги, яких наше населення давно не мало.

І не дивлячись на тяжкі дні військового часу, це свято—свято весни—випромінювало кожне обличчя—старого й молодого.

Кожна людина відчувала необхідність бути чисто та охайно вдягненою, навіть маленькі діти з особливою повагою ставились до своїх обновок. Та нема чому й дивуватися—цей народний звичай не примусово був нав'язаний людям, він сам прищепився й сприйнявся більшістю народів, як віра, що добро перемагає зло. Віра, що навчає людей бути людьми в повному розумінні цього слова, а не звірями, — як до цього намагалось привести навчання большевизму.

Протягом свого панування жидо-большевики прищеплювали нашому молодому поколінню вчення матеріялізму. Але хто в нього може хоч щось зрозуміти? Крім порожніх фраз та балаканини нічого не зрештою й самих вчителів ГПУ ліквідувало, як ворогів народу. Залишився один лише Сталін разом з своїм коротким курсом історії партії.

Але не втримався й Сталін. Свою державу він сам розшарував на кляси, посіяши між ними ворожнечу. В молоді він виховував прагнення лише до легкої наживи, без обов'язку чесної праці, без християнської віри в силу „справедливости. Видумана соціялістична система праці, в тому числі й колгоспна, зарвершили загибель більшовизму, бо тут в процесі виробництва виявлялись лише найгірші нахили людини.

Та для нас хай не здається сном наше майбутнє й сьогочасне. Большевицький брехні та жидівському вченню прийшов кінець— це є дійсність. Є дійсністю й те, що ми знову святкуємо наші народні свята та будемо навчатись істинній науці з вірою в перемогу правди над брехнею.

Німецький нарід і його вождь Адольф Гітлер показали нам приклад, як треба працювати і як треба вчитися, щоб бути гідними людьми сучасности.

На переведених святкових нарадах представниками німецького с/г керівництва було урочисто об'явлено, що для поліпшення добробуту населення вже тепер збільшені присадибні наділи до 1 га для кожної родини. По закінченні війни колгоспна система буде ліквідована і буде запроваджена нова система праці, за якої особиста ініціятива не буде тиме обмежень. Для найбільшого досягнення цього від нас вимагається напруження всіх сил.

В переможі німецької зброї сумніхів немає. В цьому кожен з нас має нагоду переконатися, порівнявши кращі легіони німецьких військ з жалюгідними сталінськими „вояками" на шкарпах, коли вони короткотермінову перебували в нашому районі. Сум брав при згадці, що наш нарід, працьовитий та здібний, був протягом 25 років під таким нікчемним керівництвом.

Зараз завданням кожного з нас є довести на ділі, що ми, українці, варті на щось більше.

Зав. РЗУ Вовк.

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ

ПОВОРОТ ДО ХАРКОВА

ПС. ХАРКІВ.—Німецький кореспондент так оповідає про свої перші враження після відвоювання Харкова:

Виїхавши з Полтави до Харків, ми скрізь на шляху бачили спалені советські танки, зруйновані позиції, знищені автомашини й безліч убитих червоноармійців. Тут наші частини Зброї СС ударили у фланг і в тил ворогові, тут німецькі гренадири, відрізавши більшовиків від тилу, одну по одній знищували ворожі групи. За Мерефою червоні збудували головну лінію оборони Харкова, яку повинні були неодмінно утримати. Це стало відомо, і Валки перетворилися на центральний пункт бойових операцій. Позиції тягнулися до Люботина, останнього великого населеного пункту перед Харковом. Тут совети зробили останню спробу стримати німецький наступ. Сталін особисто наказав за всяких умов захищати Харків, коли б навіть оборона обмежувалась міськими околицями. Зразкова співпраця німецьких з'єднань Зброї СС, сила німецького удару і бойова перевага німецьких воїнів звели цей намір нівець. Совети укріпляли свої позиції переважно на південь та захід від міста, бо саме звідти вони чекали головного удару. Але сталося інакше. Німецькі частини прорвалися крізь ліси горбкуватої місцевости на північний схід та північ від міста.

Коли ми наближалися до міста одним із трьох шляхів наступу на Харків, танки СС та гренадири вже очистили місто від ворога. З особливим почуттям вдячности після завоювання Харкова в'їжджали ми до міста. Тоді, в 1941 році, мости через Лопань ще збереглися. Тепер вони висаджені. Ось вирвані снуют жароческа на Червоний майдані. Багатьох будинків немає. Пустою виглядають високі нові будинки в діловій частині міста.

На вулицях ще не видно людей. Туди й назад мчать лише військові машини. От ми вїхали в центр Харкова. Великі будинки торговельних підприємств на Павлівському та Миколаївському майданах, на Сумській вулиці спалені. Ці будинки здебільшого зруйновані вже чотири тижні тому, коли совети бомбардували місто й червона артилерія, не розбираючи, стріляла по Харкову. І тоді й тепер німці, як могли, щадили місто. Німецькі літаки не бомбардували жилих кварталів, і лише гнізда опору ставали об'єктом їхніх атак.

Харків'яни ще не повернулися додому, вулиці порожні, і треба спускатися в підвали, щоб знайти тих небагатьох, хто лишився в Харкові, не зважаючи на советський терор. Ми були першими німецькими воїнами, яких вони знову побачили. І ми були зворушені щирістю, з якою вони нас вітали.

Ми просили розповісти нам про життя тих тижнів, коли в Харкові хазяйнували більшовики, і взнали подробиці про долю тих, хто став жертвою червоних катів. Це шасти, що німці повернулися до міста через чотири тижні, бо особливі загони червоних не задовольнилися б тим, щоб найкращі розшукати всіх, хто здавався більшовикам підозрілими. Багатьом пощастило переховатись або втекти в останні хвилини перед приходом советів. Добре, що більшість харків'ян добровільно покинула місто разом із німцями.

Скільки саме жителів врятувалося втечею від советського терору і покинуло місто, сьогодні ще сказати не можна. Але їх дуже багато. Населення визнало новий, запроваджений німцями лад життя й роботи за людський і справедливий, хоча умови були дуже важкі. Проте воно належним чином оцінило заходи німецької влади для відновлення нормального життя та відбудови міста. І ця довіра до сили німецької зброї тепер себе цілком виправдала.

Новий договір про німецько-турецький обмін товарами

ПС. В Анкарі відбулись господарчі переговори між Німеччиною і Туреччиною. Відповідні зобов'язання було підписані 18 квітня 1943 року.

В окремому договорі було визначено обсяг обміну товарами в межах складеної умови до 31 травня 1944 року.

За цей час передбачено обом договірним сторонам постачити товарів на 120 мільйонів р. м.

Переговори пройшли в дусі дружби і взаємного розуміння, що завжди були властиві для відносин між цими двома країнами.

Швайцарія проти комуністів

ПС. БЕРЛІН. — Спроба більшовиків здобути собі в Швайцарії плящдарм для цькування та підривної роботи в новій Європі жалюгідно провалилася. Проект легалізації комуністичної партії в Швайцарії був відхилений швайцарською національною радою при демонстративній більшості 97 голосів проти 4. Цим швайцарський народ довів, що він визнає небезпеку, яка загрожує з Москви. Європейський опір советам дужчає. Європейська культура переможе пекельні сили з Кремля.

НАКАЗ

Про явку на реєстрацію та посередництво в справі надання роботи

I. ЯВКА НА РЕЄСТРАЦІЮ

Всі чоловіки та жінки, що мешкають в місті Охтирці віком від 14-ти до 65-ти років мусять з'явитись на реєстрацію до Біржі Праці (Трос-штрассе 25) і саме:

1 міська сотня	. .	28 квітня
2	. .	29 „
3	. .	3 травня
4	. .	4 „
5	. .	5 „
6	. .	6 „
7	. .	7 „
8	. .	8 „
9	. .	10 „
10	. .	11 „

По суботах з 7 до 11 год. 30 хв. ранку.

Під час реєстрації пред'являти всі особисті документи, а саме: пашпорт, довідку з місця праці та патент. Стадії довідки втрачають з цього часу свою силу.

II. ПРО ОБОВ'ЯЗКОВУ РОБОТУ

Особи, які пройшли реєстрацію, не одержали роботи, мусять з'явитись на Біржі Праці щодня, а саме: по вівторках, четвергах з 8-ої до 10-ої години.

III. ПРО ОБОВ'ЯЗКОВУ РОБОТУ

Особи, яким надано Біржею праці, будуть покарані, якщо своє місце праці без згоди з роботодавця. Під час послуги роботу працюючому дається таку він мусить передати своєму ботодавцю.

IV. ПРО САБОТАЖ

Особи, які не з'являються на роботу або реєстрацію, або вають інших до цього, будуть рані, як саботажники.

V. КІНЕЦЬ

Біржі Праці надається право лошувати відомости та накази. Вона може допускати звільнення або довгочасне звільнення з

Охтирка, 21 квітня 1943 р.

Господільництво 103
Госпкоманда
ФОН-БАЛЬЦ
Капітан

Орткомендатура
МЕНАРД
Майор

Біржа Праці
Ф. ВАХТЕР
Інспектор Відділу Управи

ПОСТАНОВА № 1

ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТА РАЙОННОЇ УПРАВИ

від 20 квітня 1943 року

На підставі розпорядження Орткомендатури м. Охтирки, Охтирська Міська та Районна Управа постановили запровадити на 1943 рік внески на управління (громадський податок) на таких засадах:

1. До сплати податку притягається все населення м. Охтирки та району якого: чоловіки від 15 років до 65 та жінки від 15 років до 60 років.

2. Розмір податку встановлюється по м. Охтирці 15 крб. на місяць з кожної особи.

Робітники та службовці, що мають прибутки від зарплати, а також торгівці, ремісники, що займаються промислом та особи прирівнені до цих груп, сплачують податок за нижчезазначеною шкалою:

МІСЯЧНИЙ ПРИБУТОК	МІСТО	СЕЛО
Від 300 до 700 крб.	15 крб.	10 крб.
„ 701 „ 1200 „	25 „	15 „
„ 1201 „ 1500 „	25 „	20 „
„ 1501 „ 2000 „	30 „	25 „
„ 2001 „ і більше	50 „	40 „

3. Від сплати громадського податку звільняються:

а) закордонні або місцеві німці, що мають діяльність у зайнятих східніх областях після 22 червня 1941 р.;

б) представники німецької армії;

в) члени родин, що вказані в пунктах „а" і „б";

г) потерпілі на військовій службі;

1. Члени терських батальйонів.
2. Місцеві об'єднання бездітки.
3. Органи поліції порядку.
4. Органи допоміжної служби.
5. Органи громадської допоміжної поліції;

д) вдови та сироти осіб, зазначених в пунктах „г", коли смерть наступила під час служби у Німецькій армії;

е) вдови та сироти осіб, які працювали на користь Німецької армії і загинули під час своєї праці;

ж) мешканці молодше 15 років і старші 60 років та чоловіки 65 років;

з) пенсіонери, що одержують державну допомогу;

і) інваліди I та II групи;

к) вагітні жінки та жінки, що мають 2-х років, коли нема в сім'ї більше них членів;

л) особи, що одержують заробітну місячний прибуток яких не перевищує

4. Робітники та службовці, що не приємств м. Охтирки та району сплачують податок по місцю роботи ся особисто та за своїх утриманців.

Всі інші мешканці м. Охтирки сплачують податок до каси Охтирського господарства на рахунок Радуправи, а мешканці по своєї сільської Управи.

5. Терміни сплати податку встановлюються:

а) для робітників та службовців 10 числа наступного місяця, щоб-то утримується з нарахованої зарплати за I половину місяця, та одержаними грошей в Банку перераховується суму на рахунок Райуправи.

б) для інших категорій платників — до кожного місяця; припускається також за декілька місяців вперед.

6. За несвоєчасну сплату податку стягується пеня в розмірі 0.5 відсотка за кожний прострочений день.

7. На осіб, що будуть ухилятися від податку, а також на керівників установ та підприємств, що допустили порушення правильности справляння податку, буде накладатись адміністративне стягнення.

8. Скарги на невірне нарахування або зміну працедатних в сім'ї та зменшення знижок подаються по м. Охтирці до сільського старости та по селах до відділів сільських Управ.

Охтирська Міська та Районна Управи

ОБ'ЯВА

Невійськовим дозволяється користуватись електрикою з дозволу Господарського Відділу. Всі особи, які цього мусять звернутись якщо за відповідними документами, а саме: Паспорт, виданий Охтирською міською по ім'я гр-ки Саєнко Ангелі Михайлівни.

Паспорт, виданий Охтирською міською по ім'я гр-ки Саєнко Ангелі Михайлівни.

Паспорт, виданий Охтирською міською по ім'я гр-ки Батюк П. Д.

Картку жінки Охтирської Біржі Праці на ім'я гр-ки Самовазова Є. П.

Особисту посвідку Охтирської Біржі Праці на ім'я гр-ки Самовазова Є. П.

Загублені документи вважати недійсними:

Метричну довідку, видану Харківським ЗАГСом на ім'я гр-ки Овчіненка Костянтина Пилиповича.

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

Зам. 229. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

№ 35 (137)

НЕДІЛЯ, 16 травня 1943 року

Наша відповідь

Охтирка, 16 травня.

Відомо, але вперше офіційно повідомляємо, що працюють робітники та службовці підприємств та установ м. Охтирки, кожен виконуючи свій почесний обов'язок перед батьківщиною. Кожен добре усвідомлює собі те, що ліквідація та вперта праця кожного, у тилу, є запорукою найкращого знищення большевизму. Бо там, у большевизму, — непереможний тил — непереможений фронт.

І які платки про погане життя становище на фронті, що поширюються серед населення большевицькою агентурою, не спроможні заламати цієї волі і віри до перемоги над большевиками через вперту працю.

Навіть ті, легкодухі, що дехто вагалися, не знаючи, що є який табору пристати, вернувшого вередування, більшовиків в Охтирці, зробили висновки з своїми помилками, на власній шкірі пізнавши їхні пазурі справжніх чеків.

Майже кожного ранку спостерігали мають „приймальні" спостерігати, як поодинокий „сталінський собор" боягузливо, на висоті кількох тисяч метрів пролітають над нашим містом та скинувши 1—2 бомби, мерщій тікає, виконавши цим своє „боевое задание". Може ви запитаєте— який же военний об'єкт вони міг розпізнати з такої висоти? Адже всі бомби, які досі було скинуто, падали на городи та дев'яди міста і лише 12 травня вибухово було пошкоджено один цікубаторну станцію, та й вона аж ніяк не стоїть служити військовим об'єктом, тому що від знищення вещества кругат страждаємо лише ми, мирні мешканці, залишившись після цього без домашніх птахів? І цим вони самі собі відповідаєте, що „военним об'єктом" для „соколів" служимо ми самі, мирні мешканці, та джерела нашого існування. Це є марне намагання продовжувати вищення українського народу, яке розпочав був „батько Сталін" ще чверть століття тому. Але, на наше щастя, героїчна Німецька Армія позбавила нас від сталінського „шкілування".

Британські і американські втрати літаків

Британська і північно-американська авіяція втратила в квітні в Європі і Африці 967 літаків. При чому, 482 ворожі машини збиті над Норвегією, зайнятими північними областями і державними областями. Більш ніж половина цих самолетів було збито англійською авіяцією, союзною морською авіяцією і частинами німецько-італійських військ в районі Середземного моря і над Італією.

На фронтах

БЕРЛІН, 12 травня. Як повідомляє Головна Квартира Фюрера, вчора в Тунісі німецько-італійські війська, напружуючи останні сили, билися в горах по обидва боки Зауана з дуже міцними воронніми силами, які отоворонні напади були відбиті частковими контрнаступами, при чому справа доходила до штихів. Загони, що мають ще патрони та їжу, до цього часу відкидали всі пропозиції здатись.

На Східньому фронті взагалі день пройшов взагалі спокійно, якщо не зважати на місцеві бої в районі Кубанського передмостового укріплення та під Лисичанськом. Авіяція нападала одень і вночі сильними загонами на скупчення військ противника, а також на бази літаків та залізничні потяги.

На берегах Сіцілії збито німецькими та італійськими повітряними загонами й зенітними 26 ворожих машин. Досягнуто значних успіхів під час несподіваного денного нальоту нашої повітряної фльоти на східно-англійське порте місто Грет Ярмут, де спричинено значних пошкоджень. Один наш літак не повернувся до своєї бази.

В чотири місяці втратили 2½ мільйона БРТ

В перші 4 місяці цього року британці і північно-американці втратили понад 2½ мільйона БРТ тоннажу. При цьому мова йде про 400 торговельних кораблів, які в середньому мали вантажомісткість в 6.000 БРТ.

Залізний Хрест 4 французьким солдатам

Чотирі французькі солдати, що знаходяться у французькому добровольному з'єднанні, яке бореться на боці німців в Тунесії, особливо звернули на себе увагу. Їх відзначили Залізним Хрестом.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 14 травня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ день пройшов взагалі спокійно, якщо не зважати на місцеві сутички та розвідувальну діяльність. Важка артилерія обстрілювала ленінградський зерносховища.

Під час денних спроб британсько-північно-американських з'єднань просунутись до окупованих областей Заходу, а також в повітряних боях над Атлантикою збито 14 ворожих літаків.

Минулої ночі прорвалися британські літаки широким фронтом до Рейну та напали на деякі міста Західньої та Середньої Німеччини, скинувши вибухові й запалювальні бомби, які часто-густо падали також і на невеликі сільські оселі. Серед населення були втрати. До цього часу сповіщено про збиття 34-х ворожих літаків. Капітан Лютне збив сам один за минулу ніч 6 ворожих літаків.

В наслідок боротьби проти Великобританії буа проведений сильний нальот в ніч на 14 травня на індустріяльне місто Камфорд, при чому нашими бомбами виликано велині пожежі в оборонних заводах. 4 літаки не повернулися з цієї операції.

З Головної Кватири Фюрера, 13 травня 1943 року

Головне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

БІЛЯ ТУНІСЬКОГО МОСТУ билися і вчора німецько-італійські війська з найбільшим завзяттям, відбиваючи фронтові та тилові атаки ворога, який наступає загонами значно сильнішими за наші. Після того, як вичерпані останні бойові припаси та знищено всі військове майно, припинення був опір також і в більшій частині південного фронту. В горах Тунісу деякі військові частини, що мають ще бойові припаси, продовжують і зараз свій опір.

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ відбито воронні атаки ПРИ КУБАНСЬКОМУ МОСТІ ТА НА ПІВНІЧ ВІД ЛИСИЧАНСЬКА.

Авіяція атакувала як на лінії фронту, так і в тилу противника численні воронні з'єднання та залізничні лінії, що мали велике військове значення.

В Крижаному морі німецькі винищувачі потопили ваантажний пароплав —3.000 тонн та підпалили ворожу швидкохідну канонерку.

Брітанські бомбовози зробили в ніч на 13 травня великий нальот на Західню Німеччину. Населення мало втрати. В деяких місцевостях, особливо в районі Дуісбурга, виникли значні пошкодження від запалювальних та вибухових бомб. Як це встановлено до цього часу, нашими зенітками та авіяцією збито 33 ворожих літаки, головним чином чотирьохмоторних.

Сильні з'єднання швидкохідних німецьких бойових літаків двічі нападали вчора на східне узбережжя Англії та бомбардували споруди міста Ловестофта та каноперни англійської берегової оборони. Всі літаки повернулися до своїх баз.

Європа напоготові

ПС. СТОКГОЛЬМ. На англійському узбережжі встановлено нові заборонені зони. Англійський міністр внутрішніх справ Моррісон заявив з цього приводу, що цей захід зв'язаний із утворенням бази для наступальних операцій, скерованих проти Європи. В Берліні підкреслюють, що плани створення другого фронту розвинулися вже настільки, що про Англію говорять як про вихідній пункт для операцій. Але Німеччина і Європа готові гідно прийняти англійців та американців, що виступатимуть із цієї бази.

Ім лишається тільки зробити вибір між другим Дюнкірхеном і другим Дьєпном.

Ми мусимо бути твереозими, сильними, горді ми, готовими до праці!

ШКОЛИ МУСЯТЬ ПРАЦЮВАТИ

Кілька тижнів тому мешканці Охтирки щасливо реконструювали, що увесь спокій, що зараз не до навчання. Вони забувають, що діти гуляють цілий час, що навчання мусять проводитись посідаючо. Таке недбайливе відношення до виховання й навчання дітей є злочинном не тільки по відношенню своїх дітей, а й усього нашого народу, який бажає й повинен виховувати не здоров'я, освічене покоління.

Відучуваюче сьогодні в нашому часовисі розпорядження Районної Управи про обов'язкове оголошення молодіжі шкільним навчанням та про застосування адміністративних заходів до батьків, що злочинно й недбайливо відносяться до навчання своїх дітей, являються винуженою мірою до людей, що не розуміють або не хочуть зрозуміти своєї відповідальности в справі виховання своїх дітей.

За виховання дітей в першу чергу відповідають батьки. Вйна не є ні причиною, ні виправданим для приниження виховання нашої молоді. Навпаки, в сучасний час вйни до дітей мусить бути особливо уважне ставлення. Обов'язок кожного українця, батька-матері, сплікувати за тим, щоб його діти поповнювали свої знання вдома та в школі. Сама забезпечити молодь всім необхідним для навчання.

Повертайте книги книгарні, пограбовані за часів большевизму! Охороняйте своїх дітей від небезпечного впливу вулиці, направляйте їх до школи! Вишукуйте всі засоби, щоб допомогти заново організованим школам. Пам'ятайте, що той, хто ухилається, посилаючись на різні причини, від навчання своїх дітей, робить злочин перед своїм народом, батьківщиною. І народ не може пробачити йому цього.

В. С.

Британці порушили невтралітет

Бомбардування шведського району

Всі стокгольмські листи повідомляють ретельних виданих про бомбардування британськими пілотами шведського району. З офіціальних шведських джерел довідомлять видно, що кілька чужих літаків закинули освітлюючу бомбу і кілька розривних бомб над Карлскроною, які попали приблизно за два кілометри від центру міста, в середину портового району Карлскрона. Ніякої шкоди вони не зробили. Ніякого постраждання не було також і від зенітних гармат.

Ці літаки, очевидно, були британські, бо вони летіли з напрямку Північного моря. Вони були помічені, коли вони летіли над островом Утгрунд, що лежить на південь від Карлскрони. Вони летіли дуже низько, і їх було добре видно. Вони летіли в напрямку Карлскрони, але не долетіли до неї, а повернули назад і полетіли в напрямку Північного моря.

Ці літаки, очевидно, були британські, бо вони летіли з напрямку Північного моря. Вони були помічені, коли вони летіли над островом Утгрунд, що лежить на південь від Карлскрони. Вони летіли дуже низько, і їх було добре видно. Вони летіли в напрямку Карлскрони, але не долетіли до неї, а повернули назад і полетіли в напрямку Північного моря.

ЧАРІВНА НІМЕЧЧИНА

Серед найчарівніших з ландшафтної погляду є область в Німеччині, яка називається Ельзас-Лотарингія. Ельзас і Лотарингія були відібрані у Німеччини після першої світової війни, але в 1940 році вони знову були повернуті Німеччині. Ельзас-Лотарингія є дуже родючою країною, і її жителі живуть дуже добре. Ельзас-Лотарингія є також дуже гарною країною. Ельзас-Лотарингія є також дуже гарною країною. Ельзас-Лотарингія є також дуже гарною країною.

ЩО ПРИНЕСЕ ЛІТО?

Страшне питання для совєтів

На Східньому фронті протягом деякого часу не має великих воєнних операцій. Все говорять за те, що тепер, у цьому сезоні, знов розпочато підготовку до літньої кампанії відповідно до минулого ритму: якнайбільшого походу. Різниця полягає в тому, що в минулому квітні ще мали місце великі совєтського наступу, тоді як нині ще нічого подібного не видно. Навпаки, совєти, очевидно, чекають, поки німці почнуть перші за все на Керченському півострові. Перерва між літом та зимою цей раз пограбована за часів большевизму! Охороняйте своїх дітей від небезпечного впливу вулиці, направляйте їх до школи! Вишукуйте всі засоби, щоб допомогти заново організованим школам. Пам'ятайте, що той, хто ухилається, посилаючись на різні причини, від навчання своїх дітей, робить злочин перед своїм народом, батьківщиною. І народ не може пробачити йому цього.

В. С.

Неперемога всіх фронтів

Одна група танків знищила на Східньому фронті протягом 3 днів 163 важких совєтських танків. Крім того, ці танки знищили чисельні кількості ворожих кулеметів, бункерів й польових гармат. Скрізь, де на полі бою з'являлися важкі бойові танки, ворог намагався зосередити всю свою вогневу міць, щоб зупинити їх своїми протитанковими гарматами. Вони намагалися знищити ці танки, але справу на свою користь не вирішили. Ворог намагався зосередити всю свою вогневу міць, щоб зупинити їх своїми протитанковими гарматами. Вони намагалися знищити ці танки, але справу на свою користь не вирішили. Ворог намагався зосередити всю свою вогневу міць, щоб зупинити їх своїми протитанковими гарматами. Вони намагалися знищити ці танки, але справу на свою користь не вирішили.

БЕТОННИЙ ВАЛ

Варта на берегах Европи

Хвалі, що котяться на пляжі узбережжя каналу або Атлантичного океану, не веселять і в цьому році курортних гостей. Широкі пісчані дюни, порожні готелі і вілли на променадах незаселюдені і, покинуті на час вйни, не мають іншого призначення, як чекати розгортання подій в майбутньому. Підступи до берегів укріплені: тут починається велетенський вал, що захищає Европу з заходу від моря. Ворожі вйська, які б захотіли тут висадитися, зустрінуть вогневий прийом.

Театр воєнних дій на морі переходить в укріплену зону, що навздовжує шириною 50 км. Все, що зв'язане з вйною відводних човнів,—означає напад. Тому Атлантичний вал слід розглядати, як укріплену фортецю, що, перш за все, забезпечує боротьбу німецьких підводних човнів, становить. так би мовити, допоміжну зону для німецької офензиви на морі. Той, хто розглядає батареї, захисні чужити з їхніми будовами, траншеї, міни поля, танкові перешкоди виключно, як оборонні споруди, той зовсім недооцінює вимірість німецького військового мистецтва.

Німецькі укріплення в Атлантиці не мають виключно оборонного значення, як Лінія Мажіно, що, опираючись на своє залізо, чекала противників. Їх також не можна порівнювати з західним валом, що є перед Рейном і обмежується захистом західнього кордону Німеччини. Нові укріплення йдуть повз берега. Це передові лінії всієї Европи. Ці велетенські воєнні споруди—вихідний пункт европейського воєнного командування, звідки почнеться наступ проти воріженської Европи; там знайде захист в наступі, як і в обороні кожен европейський народ.

Тому можна сказати, що Атлантичний вал не принижає вйни, а забезпечує її рухомість і наступальний дух на морі.

Також і на південному березі Европи і на південно-східньому фланзі німецьке командування забезпечує непохитність сучасної ситуації. Держави Осі стоять на варті, вони ніколи не опустять з ока і тут своєї мети, яка, перш за все, полягає в тому, щоб охороняти народи Европи від большевизму і не допустити, щоб ці народи стали іграшкою інтернаціонального капіталу.

Противникам, ворогам Европи не буде пощади. Тому німці при підтримці сотень тисяч европейських робітників приступили до будови цих велетенських укріплень. Хто хоче зламати собі зуби на міцності і якості німецького бетону, хай спробує. Німецька зброя чекає, щоб зустріти його смертю і знищенням.

І. Задова Є. П. Зам. 229. Охтирська друкарня.

Якого коштуючі ворожі наступи

НКВД держить 12.000 полонених естонців

За свідченнями повернувшихся з Советського Союзу естонців, в таборі полонених знаходиться приблизно 12.000 арештованих та притиснутих естонців. Там же загальним числом тримається 15 мільйонів невольників. Серед арештованих естонців знаходяться не тільки так звана „буржуа", а в прості робітники, які ніколи не торкалися політики.

Документи, які говорять за себе

...ною безправністю, ...ною традиціями ...ною культурна ...ною особливими ...ками. Харків'яни за ...ою совєтської ...ою нерозлучно ...ою вірністю ...ою вірністю ...ою вірністю

БОЛЬШЕВИКИ ТА ЦЕРКВА

Англо-американська пропаганда підкреслює „нешкідливість" большевізму та має навіть „безсоромність говорити про їхню „терпимість" в релігійному питанні. З 16 лютого католицька церква Англії наказує молитись за большевицьке військо армії, а єпископ Кентерберійський видає один маніфест за одним, де твердиться, що большевики нібито не переслідують церкву.

В дійсности ж большевизм є—по буквi та духу Левінового вчення—смертельним ворогом, ускої церкви. „Релігія є рід горілки, упиваючись якою раби капіталізму втрачають свій людський образ", — пише Ленін.

З 120 000 церков, що була в Росії, бідьшу половину було зруйновано в 1936 році; більшість тих, що залишилися, було перетворено в антирелігійні музеї.

По даних ЧК, що датовані 1922 роком, за перші роки большевизму вбито було 28 єпископів та 12.150 священиків. Але це був лише початок. На 1936 рік з 50.000 тисяч церев, що вони жили були в колишній Росії, залишилося живими всього лише кілька сот. За один лише 37 рік, за офіційними даними, було засуджено до смерти 102 священика, а 8.000 заслано на примусові роботи. Це стверджується також і англійськими даними. За останній час це знищення служителів культу продовжується, як це видно з документів та фотографій.

Після відступу советських військ з Литви влітку 1941 року знайдено до 1.100 трупів забитих литовських католицьких священиків. Те ж саме спостерігалося і в Латвії та Естонії. В Карелії, захопленій в 1940 році, церкви були перетворені в кабаки зі сценами на місці вівтарів.

По даних, що їх подає Ватікан, з місцевостей, що вони були захоплені большевиками в 1939 та 1940 рр., було заслано на Соловки 3.000 священиків, з яких більшість загинули в дорозі від холоду та голоду.

Низка очевидців каже, що при недавньому вступі советських армій до Ростова та Ворошиловграда, священики церков, що були відчинені при німцях, були розп'яті та в такому вигляді спалені.

Повернення Володимирського собору в Києві

Собор святого Володимира в Києві, що за советської влади використовувався як безбожницький музей, за розпорядженням київського міського комісара повернено тепер православним епископам.

ВИРОЩУЙТЕ МАХОРКУ

Народньо - господарське значення тютюну та махорки визначається не лише тим, що їх використовують для виробу-сигар та цигарок, а й тими високоцінними продуктами, які добувають з нього: нікотин, органічні кислоти та інші речовини (алкалоїди), що широко застосовуються в сільському господарстві для боротьби з шкідниками та в промисловості. Тому махорка й тютюн ніяться дуже високо і господарства, що культивують їх, мають великі прибутки.

В цьому році господарствам Охтирського району є можливість вирощувати махорку. Щоб одержати гарний врожай її, слід дотримуватися певних агротехнічних вимог.

Кращими ґрунтами для махорки є легкі суглинки та супіски, захищені від вітрів, розташовані поблизу води. Культивувати махорку можна способом безпосереднього посіву насіння в ґрунт або ж вирощуванням розсади з послідовною висадкою на постійне місце (в поле). Останній хоч і більш трудомісткий, але дає кращі наслідки.

Вирощують розсаду в звичайних грядках з розрахунку 50—60 кв. м. на 1 га, висівають насіння 2—2,5 грама на 1 кв. м. грядки. Насіння махорки дрібне і щоб рівномірно висівати, його перед цим змішують з піском, землею. Висівають вручну, на глибину 1 см. Щоб на грядці не утворювалося корки, її іссипають товким шаром перегною. В дальшому догляд такий, як і за розсадою інших культур (пікіровку не роблять).

Готова до посадки розсада має 4—5 справжніх листочків. Висаджувати її треба в пасмурну погоду або в другій половині дня. Поле перед цим проораюють вздовж і впоперек, міжряддя 50—60 см., віддаль в рядках 30—35 см.

На посів махорки безпосередньо в ґрунт у полі використовують звичайні зернові сівалки, для чого підбирають сошники з тупими наральниками, до них пристосовують маленькі коточки. Норма висіву на 1 га 2—3 кілг. Насіння махорки довго не сходить, а щоб можна провести рядню прополку (сліпу), разом з насінням висівають маячні рослини (що сходять раніше)—гречка, рижій та інші.

Останнє звернення до населення щодо здачі зброї та патронів

Вся зброя та патрони, що їх має населення, мусять бути здані місцевим старостам, які повинні, не гаючи часу, здати їх до української жандармерії.

Останній термін здачі 31 травня 1943 року.

В кого буде знайдено зброю або патрони після цього терміну, в його хаті або на його садибі,—той буде покараний смертю.

Ортскомендант МЕЙ

ПОСТАНОВА

По згодженню з Ортскомендатурою ухвалюється:

1) Всі безробітні мають щотижня двічі реєструватись на Біржі, а саме:

Прізвища яких починаються з літер А, Б, В, Г, Д, Е, Є, Ж, З, І, Й, К, Л, М, Н, О — щопонеділка та четверга.

Прізвища яких починаються з літер П, Р, С, Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я — щовівторка та п'ятниці.

2) З'являтись мають також ті, що вибрали патенти—щоп'ятниці.

3) При явці пред'являти картку та інші довідки.

4) Хто буде ухилятись від явки, приведе поліція; таких осіб чекає кара.

5) Ця постанова вступає в силу з дня її оголошення.

Охтирка, 12/V—43 року.

Біржа Праці
Підпис Ф. ВАХТЕР—Інспектор Військової

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Згідно розпорядження Фельдкомендатури, ВСІ ДІТИ віком від 7 до 14 років повинні бути охоплені обов'язковим навчанням.

Не дивлячись на те, що як по місту так і по селу в ряді шкіл розпочалась робота, деякі батьки не посилають дітей до школи, пояснюючи це різними причинами.

Охтирська Міська та Районна Управа попереджає всіх батьків, діти яких повинні відвідувати школу, що в разі невідвідування школи дітьми Управа змушена буде застосувати до їх батьків репресивних заходів (штраф, примусова праця, тощо).

Зав. школами ще раз попередити дітей та батьків про початок навчання та слідкувати за аккуратним відвідуванням школи.

Списки батьків, що не посилають дітей до школи, негайно надсилати до відділу культури Райуправи для притягнення їх до відповідальности.

РАЙОННА УПРАВА

ОБ'ЯВА

ДОВОДИТЬСЯ ДО ВІДОМУ всіх господарств, підприємств, установ та організацій Охтирського, В.-Писарівського та Грунського районів, що, згідно з розпорядженням Сумського Господарського Банку, останній термін подачі заяв до Охтирської й В.-Писарівської філій Госпбанку та Прилисної каси в Груні про встановлення сальдо на біжучих рахунках по стану на день евакуації Німецькою Армією в лютому 1943 р. цих районів встановлюється: для Охтирського та Грунського районів—25 травня 1943 р. для В.-Писарівського району—30 травня 1943 р.

Після цього строку заяви прийматись не будуть.

Охтирська філія Госпбанку

ОХТИРСЬКА БІРЖА ПРАЦІ

ОБ'ЯВА

Ті особи, що мають членів сімей на роботі в Німеччині, мають право на допомогу від Районної Управи, куди й слід звертатись від 7-ої до 12-ої годин.

При заяві про допомогу слід подавати:

1. Повістку Біржі.
2. Довідку про відправку.
3. Інші документи, які можуть підтвердити право на допомогу.

Охтирка, 12.V—1943 р.
Біржа Праці при 103 Госпкоманді.
Підпис Ф. ВАХТЕР—Інспектор Військової Управи

ОБ'ЯВА

ВЧИТЕЛІ, що закінчували в 1942-43 навчальному році і бажають одержати роботу в школі, повинні ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ у відділі культури Райуправи. При реєстрації потрібно подати особисту автобіографію з документами, що пред'явити документи про освіту та стаж та освіту.

Райвідділ культури

„До уваги тих, що мають грунт..."

В кого є, гуляють бажання слухати радіостанції (Москви), проханням про одержання до радіомережі.

СЬОГОДНІ, 16 ...
на міському стадіоні ВІДБУДЕТЬСЯ
СПОРТИВНЕ ЗМА...
між військовими командами
ПО ГАНДБОЛУ ТА ЕСТАФЕТІ
Початок о 3 год.
Запрошуються цивільне населення

ДОПИСУЙТЕ ДО НАШОЇ ГАЗЕТИ ЧАСОПИСУ ТА ВМІЩУЙТЕ ОГОЛОШЕННЯ

Відповідальний ред. І. Ю...

Горемля. Ел. П. Замовлення 229. Охтирська друкарня.

Зам. 297. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ДВІЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

РІК II | ЧЕТВЕР, 27 травня 1943 року | 38 (140)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера,
25 травня 1943 року

ЗІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ надійшли лише відомости про наші успішні активні операції.

Авіяція провадила сильні нальоти на міцно зайняті пункти вивантаження військ противника та бомбардувала НА СЕРЕДНІЙ ВОЛЗІ ВЕЛИКИЙ АВІАЗАВОД.

Під час спроби ворожих літаків напасти на один німецький аеродром збито з 11 ворожих апаратів 10—перш ніж вони долетіли до своєї мети.

Під час безрезультатного нальоту сильного загону британських бойових літаків на німецьку залю кораблів, конвойні одиниці нашої військової фльоти збили 7 багатомоторних літаків противника та важко пошкодили ще 4.

Важкі німецькі бойові одиниці бомбардували минулої ночі гавані Бон та Джиджеллі. Один торговельний пароплав був настільки важко пошкоджений, що доводиться вважати його загинулим.

Зенітні батареї нашої авіяції збили в районі Середземного моря 9 важких літаків.

Як це вдалося остаточно встановити, британська авіяція втратила під час нічного нальоту на Західню Німеччину, який відбувся 25 травня, 44 бомбовози.

Кубанський пляцдарм—фронт амортизації советських армій

ПС. Проти німецьких військ і воюючих на їх стороні румунських дивізій стоїть на Кубані не менше ніж ворожих армій. Таке скупчення советських військ показує, яке знесилення всьому большевицькому фронту спричинив опір оборонців Кубані і буде спричиняти, якщо советі будуть продовжувати свої наступальні наміри. Подібний до цього також і став у повітрі. На невеликому Кубанському передмостовому укріпленому пляцдармі зв'язані дві советські повітряні армії. Протягом кількох місяців з невеликими перервами большевики напружують всі свої сили, але всі їх намагання залишились безуспішними. Ще на початку квітня Сталін дав своїм військам наказ, в якому рішуче вимагалось, щоб большевики першого травня стояли б вже на Керченській протоці. Але що є в дійсності? Кубанський передмостовий пляцдарм став для советів справжнім фронтом амортизації.

Велика частина советських ударних полків захоплена в полон. Під час останніх атак зістрелено понад 40 советських літаків, знищено 20 советських панцерників. В районі лагун Кубанського гирла потоплено або тяжко пошкоджено 13 советських транспортних пароплавів.

Праця для майбутнього нашого народу є для нас справа чести!

Ми мусимо бути твердими, сильними, гордими, готовими до праці!

НОВИЙ КАВАЛЕР ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА

З наказу Фюрера командувач німецьких підводних човнів адмірал Деніц нагороджує лицарським ступенем Залізного Хреста командира італійського підводного човна капітана Кросі за його подвиг. Капітан Кросі завдав ворогові великих втрат, потопивши за короткий час багато торгівельних суден та великий американський лінійний корабель.

КОРОТКІ ВІСТКИ

● З Нью-Йорку пишуть, що під час переговорів Рузвельта з Черчіллем справа торкнулася індійської проблеми, яка має бути розв'язана не в англійських інтересах.

● Канадський прем'єр-міністр Маккензі виїхав до Вашінгтону, де він братиме участь у військовій раді — спільно з Рузвельтом і Черчіллем.

● За першу половину травня збито 693 советських літаки. Наших літаків загинуло за той же час 47.

● Збори, що були перведені в Німеччині на користь Червоного Хреста, дали понад 54.000.000 марок, тоб-то на 10,5 мільйонів більше, ніж такі ж збори торік.

● Англійські епископи наказали своєму духівництву молитись по всіх церквах за жидів.

Наказ цей викликав велике обурення та до газет поступає багато дописів від священиків, які гостро критикують цей наказ, вважаючи, що тут керівники англіканської церква дійсно в чужому оці занозу бачать, а в своєму бревна не помічають.

● Вибухнув страйк англійських транспортників, який вивів час пошкоджується. Справа дійшла до того, що доведося ввести війська, щоб примусити до роботи тих робітників, що працюють на оборону.

● Німецькі бойові літаки розбили в районі Ізюма большевицькі артилерійські позиції та польові укріплення.

Китайські генерали борються проти комуністів

ТОКІО, 18 травня. Один колишній чунківський генерал, що перейшов тепер до японців, бачить своє головне завдання в боротьбі з комуністичними частинами. Його 24 армія остільки вже зновуорганізована, що зможе незабаром виступити проти комуністів.

Другий генерал також підійме боротьбу проти комуністів.

70.000 китайців перейшли на сторону національного уряду

Головний командувач 24 чунківської армії, єдиної армії під безпосереднім керівництвом Чан-Кай-ші здався разом із своїми 70.000 воїнів. Він зрадив Ча-Кай-ші й приєднується китайському національному урядові, щоб брати участь у встановленні нового ладу у Великій Східній Азії.

Невдалі британські наступи на бірмському фронті

Як повідомляє шведський кореспондент, в лондонській пресі з'явилися сумні фронтові звідомлення про перебіг воєнних дій на бірмському фронті. Британські кореспонденти в Індії безумовно визнають, що протягом останніх п'яти місяців японці цілком дезорганізували та розбили британсько-індійські військові частини на араканському фронті. Бойові дії тепер стихли, і альянти стоять майже там, де вони стояли у грудні, коли починався наступ.

НАША УЧАСТЬ

Охтирка, 27 травня 1943 року.

Чверть століття, сковані страхом перед НКВД народи, що пригнала в Советському Союзі животіли в голоді й холоді. Той, хто піднімав голос протесту, небаченого в історії, насильства з боку групи тюрятів, що прийшли до влади в роки революції шляхом шуткарства, зникали в підвалах ГПУ. І все ж таки багато патріотів своєї батьківщини, зрозумівши, як дуже хвало обдурили большевики народ, пообіцявши йому небувалу ще в історії свободу і закабаливши його в небувале рабство, ставали на небезпечний шлях боротьби з кривавим та безжалісним ворогом народів—большевизмом. Пригадайте повстання на Україні в 1930 році, озброєне повстання на Кавказі, Кубані та Дону... Пригадайте безперервну боротьбу Сталіна з безкінечними опозиціями. Хіба це не говорить про те, що народи СССР не хотіли бути під ярмом большевизму? Але Сталін та його клика хитрі й досвідчені в боротьбі. Вони знаходили все нові й нові засоби обдурювання народу. Найбільшою брехнею було твердження, що большевизм начебто історично неминучий і що лише він може дати народам щастя.

Большевики приховували від населення СССР, що за кордоном ширяться антибольшевицький рух, і старалися приховати за кордоном дійсне становище справ в СССР.

Але стогія мільйонів мучеників, що перебували в застінках НКВД, було чути і в Европі. Европейські народи бачили і через закритий большевиками „на замок" кордон змучене большевицьким режимом обличчя советського народу.

Европейські народи, і в першу чергу Німеччина, зрозуміли страшну суть большевизму, історичну необхідність його знищення і об'єдналися для того, щоб врятувати Европу та допомогти народам СССР звільнитися від большевицького ярма.

Зараз ця боротьба вирішується силою зброї. Наро-

ди Європи посилають своїх синів боротися за усунення большевицької небезпеки. Ми не можемо залишатись осторонь цієї боротьби, зокрема ще сьогодні ІІ. Тепер час-розміркувати. Пора не час-розміркувати. Пора не може бути антибольшевицький фронт і ми будемо вільні, або Європа буде закабалена большевиками і загнана в провалля рабства та каторжне життя, яке ми відчули на собі 25 років.

Ми не хотіли і не хочемо бути рабами большевиків. Про це красномовно говорить той факт, що лучше багато колишніх совєтських громадян борються тепер в рядах Німецької Армії. Населення звільнених від большевизму областей СССР з повних днів стало на шлях відкритого чесного спротивлення з Німеччиною, яка очолює і керує боротьбою з нашим ворогом. Український добровольний рух, легіони кавказьких народів, народні дивізії донських та кубанських козаків, туркестанські частини та Російська Визвольна Армія генерал-лейтенанта Власова досить яскраво підтверджують, що справа, за яку борються Німеччина й народи Західної Європи, є правою нашою справою.

Україна майже повністю звільнена Німецькою Армією. Український народ розуміє, що остаточне усунення небезпеки большевизму може бути досягнене лише загальним напруженням всіх сил та беззастережним, активним включенням у фронт боротьби проти темних сил большевизму.

Багато хто запитує, в чому ж практично може полягати наше активне включення в антибольшевицьку боротьбу? На це запитання дає ясну відповідь Указ про трудову повинність. Точне й чесне виконання вимог, що пред'являються цим наказом, є нашим обов'язком. Німецьке Управління довело, що воно вміє знаходити правильний шлях для досягнення перемоги і що воно діє в інтересах народів всієї Європи. Ми повинні ставитись до мероприємств, що ним провадяться, з цілковитим довір'ям та рішуче боротися з виступами большевицьких агентів та співчуваючих їм, які хочуть підірвати його. Ми повинні боротися з чутками, які пускає „бродяче радіо". Ми повинні домогтися того, щоб у нашому оточенні не було людей, які служать і вашим і нашим.

Лише згуртованість та рішучість боротися з большевицькою небезпекою до цілковитого викорінення, як би це не було важко, зможе забезпечити українському народові його майбутнє.

Тільки презирство можуть викликати люди, що не бажають в цей рішучий час допомогти батьківщині своєю працею.

Кожен закликаний, згідно Указу про трудову повинність, повинен почувати себе мобілізованим для виконання відповідальнішого історичного завдання, що стоїть перед його Батьківщиною—Україною та народами всієї Європи.

В нашій боротьбі з большевизмом зрадники, легкодухі і ті, що вагаються, не знайдуть співчуття та жалю.

Указ про трудову повинність передбачає, що закликаний може бути призначений на роботу поза межами свого місця проживання та за межами прифронтового району. Це означає, що робоча сила буде направлятись туди, куди цього потребно з військових міркувань. Це означає в свою чергу те, що кожен повинен бути готовий працювати там, де йому накажуть, а не там, де йому хочеться. Тим більше, що закликаний забезпечується Німецьким Управлінням всім необхідним для життя.

Закони війни невмолимі. Військові вимоги підкорюють собі все. Той, хто не підкорюється цим вимогам, повинен відчути на собі суворість цих законів.

Закликані, що ухиляються від виконання свого обов'язку, згідно Указу про трудову повинність, є дизертирами і будуть знайдені та покарані як дизертири. Ми не можемо терпіти в нашому оточенні людей, що не бажають допомогти нам в боротьбі за наше майбутнє. Кожний, хто ухиляється, або має сумнів, послаблює єдиний фронт антибольшевицької боротьби, до якого ми приєднялися.

Небезпека большевизму реальна. Ми не хочемо, щоб наша Україна була роздавлена гусеницями большевицьких танків, ми не хочемо, щоб повернулися страхіття, пережиті нами протягом 25-річної большевицької каторги, і тому з усією рішучістю висловлюємось за дружне співробітництво з німецьким народом та готові чесно виконувати вимоги, що нам пред'являються.

В. Страхов.

Напади на німецькі лазарети-пароплави

БЕРЛІН. Як повідомило Головне Командування Німецьких Збройних Сил, за останні дні знову відбулося кілька нападів ворожих літаків на німецькі пароплави-лазарети. Один пароплав-лазарет був атакований з'єднанням совєтських літаків і ворожим підводним човном в Льодовому морі. Завдяки умілому маневруванню команди пароплава, удалося уникнути влучання ворожих бомб і торпед. Інший напад мав місце у відкритих водах на північ від Кап Боне на німецький лазарет-пароплав „Констанц". Бріанські і північно-американські льотчики скинули на пароплав бомби і обстріляли його бортовою зброєю. Німецький лазарет-пароплав був атакований чотири рази. Багато поранених знайшли при цьому свою смерть.

Повітряне піратство

Ворожі літаки скинули на Рим бомби, які мають форму олівців, губних карандашів, домських сумочок та інших предметів вжитку. Бомби ці збираються спеціальними військовими підрозділами, садах та дворах, при чому населення старанно допомагає салдатам. Це повітряне піратство каже про те, що англосаксами мають твердий намір нищити не військо, а просто мирне населення.

(О. К.")

Англія — порох

ПАРИЖ. 7-го травня Франція урочисто відкувала день Орлеанської діви. Французька преса вказує на те, що з Орлеану боролася за те, щоб звільнити Францію від англійців, що вигнали Англії в Руанні. Незалежна лійська бомбі, як пише газета „Пті Паризієн", на те місце, на яке англійська діва зійшла на вогнище. Газета нагадує французам Німеччини щодо французьких військовополонених, що в кріслює, що кожен француз мусить знати, на чиєму боці він повинен стояти, щоб виступити за честь Франції і за звільнення.

Болючі згадки Французів

Фрзнцузька преса зазначає, що 10 травня про те, що відбувалося в цей день роки тому, коли почався німецький наступ на Францію. „Матен" пише: „Німеччина примушувало нас, французів, починати цю війну, яка мала такий трагічний кінець для нас. Винні у війні не тільки й американці, президент Рузвельт і його кліпер Англія і США не жують нам простити, що наслідок нашого краху ми мусять вести війну проти Іхня нелюдська більшовицька—повітряні напади й знищення з нашими колоніями свідчать про це.

Вашінгтонські кола сумніваються в повоєнні Літвінова

Вашінгтонський кореспондент „Стокгольмс тідніген" довідався у дипломатичних колах американської столиці, що там сумніваються в повоєнній ролі совєтського посла Літвінова. Як відомо, Літвінов незадовго пером після виникнення конфлікту між Совєтською Росією та польськими військовими рантами і прибуття Чер-ля до Вашінгтону був ним закликаний до Москви.

Поляки не дають спокою

ПС. Часопис „Пуебло" опублікував докладну записку католицького польського об'єднання в США, де вони просять допомоги Сполучених Штатів і союзних країн від Советського Союзу. Резолюція звертається проти претензій Сталіна і благає допомоги для засланих поляків. США повинні зараз же вжити заходів проти положення масових вбивств.

ПРОТИ-НАСТУП.

Сталін сам до себе:
„...І знов нічого...!"

Голоси з могил:
„Так ти це нічим називаєш?!?"

ФЕЙЛЕТОН

ЯК ПРИДБАТИ ПРИЙМАКА

(весняні поради)

Від редакції: фактами встановлено, що в деяких селах живуть так би мовити „прийомаки", при перевірці яких виявилось, що 10 з них — совєтські агітатори, один—капітан, а решта недомерки, почувачи за собою небезпеку, потіхали, кидаючи напризволяще свої прийми і любих німчасових друзяк.

В Америці це дуже просто робиться: яка-небудь штаденька, золотушна міс Леді подає в часопис „Нью-Йорк Таймс" об'яву такого змісту:

„Мені цій шнадесять років, маю в банку 100.000 доларів, шукаю собі чоловіка років 20, бажано блондина з телом. Після моєї смерти все переходить йому в спадщину"...

Звичайно, знаходиться який-небудь блондинчик з тенором, припустимо, Джек Вашінгтонов і, оженившись, нетерпляче чекає, коли вона зрештою перестане псувати кисень.

До нас покищо в часописі таких об'яв не поступає.

Чекаємо на Ваш почин!?.

Покищо в нас по селах це робиться інакше. Припустимо, якась Пірська, Одарка чи Меланка залишилась без чоловіка—десь на фронті, або в полоні. Жди—поки вернеться!

А тут тобі як на той гріх—весна, садки розцвітають, соловейко на різні лади захлинається, а тут ще й зузуля кує:

— Ку-ку, ку-ку, за що я терплю таку муку...

Отоді вже терпець лопається, серце калатає, у грудях щось тремтить...

Ну як ото його втерпіти?

Треба шукати приймака.

Підходити до цього треба обережніше, щоб не надув бува часом.

Бо це ж не мильний пузир, що лопнув—і нема, а жива тобі жінка, і душа в неї не з лопцюжка.

А приймаків тепер бродить!.. Хто з лісу, хто біс його знає звідкіля забреде. Та чи воно потрібно? Аби чоловік.

Ну, потрапив він якимсь чином до вас у хату, ніби переночувати, а потім залишається ще на день, а потім ще...

А потім:

— Прісю, дарай пожену?

Відразу ви не погодужуйтесь, тримайтесь чемно, а потім уже:

— Що ви? У мене є чоловік...

— Та хто його знає, вернеться він, а я ось боком.

А ви йому знову:

— Та ви ж жонатий!

А він вам поклянеться, може перехрестить...

— Ні, я парубок, мене...

Не вірте.

— Дурите, жонаті.

— Ій-Богу, ні!

А потім починаєте поступово віряти. Він вам і він до вас: поступово—і діло в ...ках..."

Весілля не справляють. Навіщо? Щоб усі знали. А хто його знає, завтра трапиться.

(Закінчення на 4-й стор.)

ТЯЖКА, АЛЕ КОРИСНА ШКОЛА

КИЇВ. — Праця українського робітника чи селянина у Великонімеччині — це наш почесний і конечний обов'язок.

Праця в німецьких майстернях зброї, що куються для фронту проти найлютішого ворога України, для нас справа у дану хвилину куди важливіша, ніж будущо інше. Ця праця тверда, тяжка. Вона така тверда, як і шлях до перемоги. Але ж таки ця праця дає самі радість життя, вона перевиховує покалічених большевизмом юнаків і дівчат на справжніх європейців, які вміють вільно, але дисциплінованно працювати. Вона робить із колишніх підсовєтських - громадян справжніх людей. І кожний, хто пройде цю тверду школу праці, потім із вдячністю згадує своїх німецьких визволителів. Зразу бувае тяжки незвично, іноді нестерпно. Українець, що вніхав на працю в Німеччину, відчуває себе покривдженим.

Але ми відзначимо слово молодому українцеві Е. Костенкові, який працював в Німеччині і який тепер осьтак згадує свої перші кроки на роботі в німецькій фабриці. Ці спогади Е. Костенко оголосив у київському щоденникові „Нове українське слово". Уривки подаємо:

„Коли ми, українські робітники, що працювали на одному з магдебурзьких заводів, збиралися після довгого трудового дня в себе в бараку, улюбленою темою наших розмов були, зрозуміло, спогади про батьківщину, про рідних, про минуле життя. Соромно і боляче стає тепер від того, що в своїх спогадах ми, здебільшого зелена молодь 16—20 років, справжня „совєтська молодь", „повесники жовтня", найчастіше повертались до такого „втраченого раю", як можливість пізніше встати, зайву годину повалятися в ліжку, прогулятися потім кілька шкільних лекцій, повештатись по Хрещатику, або на Володимирській гірці, а то й зробити удалий тешефт на базарі, до нестями фокстротити, або брати участь в пиятці.

Це здавалося шасливим життям, що його позбавив нас якийсь злий фатум. І гнітило, що тепер довелося рано вставати, а, вставши, прибирати власне ліжко і приводити в порядок свою туалету. Як цирділялись багато хто, коли їх примушували неодмінно митись, і яке насильство бачили вони в тому, що, лягаючи спати, треба було роздягатись. І вже справжнім знущанням, верхом приниження вважали те, що доводилось вранці і вечері вітати своїх начальників. Кровно ображеним уважав себе той, хто дістав ляпаса, коли порушував чергу за обідом і, не дочекавшись, поки йому наллють миску, сам намагався черпати нею просто з бака. Не менше скривдженим вважав себе такий же совєтський молодець, коли його карали за те, що він дозволив собі побити товариша по роботі, до того ж на багато старшого. Цей „будівник нового життя" звик до того, що для нього закон не писаний, що йому все дозволено і ніхто не сміє перечити йому.

І ми вважали знущанням над собою, до глибини душі обурювались, коли хтось нам „перечив", коли з совєтських післякунів, що не му навіть на докоряли б за це? Хіба міг чекати схвалення і похвали той, хто що 30 хвилин бігав мало не на годину відпочивати в курячу? І як могли ми обуюватись, коли багато з них були покарані за те, що програвши в карти видане для життя і праця милу, ходили потім брудними і невмитими.

Наскрізь просякнені отруттою большевицької пропаганди, ми, опинившись у Німеччині, і далі думали, що перебуваємо в країні капіталізму, що ми нещасні жертви капіталістичної експлуатації і гніту. Нам якось і на думку не спадало, що весь німецький нарід, який прийняв нас у своє середовище, проходить тепер тяжкий шлях і несе величезні жертви ради врятування цілої Європи від жидо-большевицького рабства. Не розуміючи великої мети, до досягнення якої й ми були покликані докласти свої сили, не розуміючи великої справи, в яку й ми вносили свою скромну лепту, ми вважали себе іноді обдуреними і скривдженими.

Не мені, який у значній мірі поділяв такі настрої, судити своїх товаришів. Не їх провина була в тому, що за весь час свого підсовєтського життя вони нічого не чули й не бачили, крім того, що вважали потрібним подавати їм їх большевицькі вихователі. І яке справді велике щастя для всієї нашої молоді в тому, що тепер, нарешті, перед нами розкрився справжній світ у всій його величині, різноманітності і краї. Звичайно, нищо в житті не дається без зусиль і праці. А багато вимагає й жертв. Школа, в якій я, подібно до всіх моїх товаришів по роботі в Німеччині, дістав ряд неоцінених лекцій, тяжка і сувора. Зате великі плоди цих лекцій. Не завжди їх бачиш вчасно, але рано чи пізно їх не можна не побачити".

ПРАЦЯ НА ПЕРЕМОГУ

Весна 1943 року в Райху: промисел і господарство виконують щодня свою роботу як за мирних часів, тоді як хоробрі воїни захищають кордони Райху. День і ніч вони виробляють на збройових заводах потрібний для фронту воєнний матеріял, а одночасно селяни обробляють поля, щоб забезпечити прохарчування Німеччини.

Радісна праця в Німеччині

ПС. РІВНЕ. — Часопис „Нозое Слово" публікує ряд листів українських робітників. Одна робітниця, що працює в Німеччині, говорить: „Я твердо вірю, що ця війна принесе визволення моїй батьківщині і що большевизм, який пограбував нашу країну і багатьох із нас, остаточно скінчиться. Тут, в Німеччині, я зловлена з великою радістю праці". В такому ж дусі висловлюються багато інших українських робітників. Цим вони рішуче спростовують брехні, що їх Москва поширює про роботу в Німеччині.

Фабричні санітари розмовляють із лікарюю про окремі випадки хвороб персоналу. За вказівками лікарки санітари сами ...лежні випадки хвороб.

БОРОТЬБА ЕВРОПИ ЗА ПЕРЕМОГУ

(Стаття д-ра Роберта Лея)

В дні, коли до Німеччини їдуть тисячі завербованих на роботу, дуже цікаво для нас почути ґрунтовно від авторитетної німецької сторони про це велике напруження сил народів Європи. Хто ж компетентніший в цьому як не творець дивного робітничого фронту в Німеччині, керівник державних організаційних робіт д-р Роберт Лей, в статті якого говориться:

Тільки поступово на протязі цієї другої світової війни проклала собі дорогу свідомість, що ця гігантська боротьба вирішує долю всієї Європи. Якщо національ-соціялістична держава Адольфа Гітлера не завдяки геніяльному керівництву Адольфа Гітлера не зупинила б большевицьких ярмій, Європа була б перемоглена.

Але ця колосальна боротьба Європи за свою долю не буде розв'язана тільки на полі битви, але також і на фабриках. Численні народи нашого континенту зрозуміли це і з цієї причини віддали в розпорядження воєнного господарства Німеччини мільйони робітників.

Розподіл праці закордонних робітників і забезпечення їх проводить німецький робітничий фронт. Успіх цього розподілу треба пояснити насамперед шкоданими національ-соціалістичної Німеччини, що його мають закордонні робітники. При цьому треба взяти на увагу, що в Німеччині майже безробітяку забезпечує постійна праця і при цьому нормальна праця розподілена так, що робітник може розраховувати на надурочні години.

Німецький робітничий фронт починає піклуватись закордонними робітниками, як тільки вони переступають німецький кордон. Яка велика робота по забезпеченню транспортом, видно з таких цифр: починаючи з 1940 року не менше 4.734 потягів з багатьма мільйонами робітників прибули на місце роботи. Більша частина цих закордонних робітників живе в модерних громадських таборах, які влаштовані так, що, беручи на увагу військовий час, надають можливість відпочинку. Розміри роботи вимагають громадського постачання, що дає перевагу іноземцям, коли вони через незнання мови і витрат часу зустрічають труднощі щодо постачання харчуванням. В таборах іноземцям надаються в розпорядження закордонні газети і різна бібліотека.

Велике значення мають також різні курси для закордонних робітників. Велике значення для закордонних робітників має турбота про розподіл вільного часу в таборах, яка перебуває в руках національ-соціялістичного товариства „Сила через радість". Різноманітні заклади, як театри, вар'єте, дбають про розвагу. Крім того, товариство „Сила через радість" дбає про те, щоб утворити власні групи в таборах для використання вільного часу. У всіх цих стараннях досягнуто великих успіхів.

В 1942 році було проведено 11.113 постановок з 4.001.255 учасників із таборів закордонних робітників. Відбулось багато тисяч власних вистав у таборах. Таборі постачались музичними інструментами, спортивними приладдями, громадськими іграми. В багатьох таборах відбуваються прогулянки до ...ських околиць. Особливе значення має факт, що також і закордонні робітниці перебувають під сильною соціяльною опікою. Особливо забезпечений ...ного забезпечення на випадок хвороби, нещасного випадку, інвалідности і старости.

Закордонні робітники, що прибули в Німеччину з упередженнями, викликаними брехливою ворожою пропагандою, тепер з свого боку ведуть пропаганду на користь німецької трудової повинности і закликають до Німеччини своїх рідних і друзів. Німеччина і її хоробрі союзники переможно борються проти ворогів Європи, а інші держави Європи допомагають їм виробляти зброю, щоб знищити спільного ворога і збудувати Нову Європу, Свободу Величі і соціяльного прогресу.

НА НАРАДІ СТАРОСТ

У неділю, 23 травня, зібрагато ремонтів будинків Охтирщі відбувався нарада старост Охтирського райо-ну.

Бургомістр району пан Максименко що виступив із вступним словом, відмітив, що за минул 2 місяці не дивлячись на пережите районом під час військових подій, що розігрались на території Охтирщини, проведено великому роботу по налагодженню нормального життя міста й села. Не дивлячись на те, що під час перебування большевиків в Охтирці були розграбовані всі склади, міському управлінню вдалося дати населенню хліб та пшоно, відкрити школи, проведено на здачу населенням зброї. До 31 травня Командування не буде цікавитись, звідки ця зброя, у кого вона є і знайдена буде зброя після 31 травня, той буде суворо покараний.

Всі розпорядження друкуються в часописі „Голос Охтирщини". Старости повинні потурбуватися про регулярну доставку газет.

Далі Др Цілець вказав на ряд практичних завдань, що стоять перед старостами сіл в галузі шкільної роботи, приведення в порядок шляхів, санітарії та ін.

Закінчуючи свій виступ, він закликав старост до ще активнішої праці й боротьби з ворожими елементами.

Пан Максименко підкреслив, що населення проявляє в будівництві нового життя велику скерґлю та ініціятиву, що зобов'язує старост і бургомістрів працювати ще краще.

На нараді виступив шеф цивільного управління при польовій комендатурі Др Цілець. Він ще раз вказав на необхідність своєчасного доведення до відома кожного селення наказів та розпоряджень і своєчасної передачі виконання. Треба звернути особливу увагу

Високочасне громадське господарство № 51 (бригада № 2 посів ярих культур закінчило своєчасно та якісно. Не дивлячись на малу кількість тягла (2 коней та 6 пар корів), бригадир Плян виконала повністю.

На честь успішного завершення сівби, бригадою було влаштовано урочисте свято з вечерею.

* * *

За часів панування совєтів хутір Велике Озеро уявляв собою яскравий приклад колгоспного рабства. Здавши протягом 25 років були сидуплинськи його мешканців-колгоспників. Та все те тепер відійшло в минуле, залишивши за собою лише сумні спогади. З радісним завзяттям працюють зараз колишні раби на користь нового ладу, що несе з собою щасливе майбутнє.

Не зважаючи на те, що на 136 дворів хутора (504 мешканці) приладає всього 20 коней та 20 пар корів, з посівом селяни впорались своєчасно. І це говорить за те, що тут працювали не лише коні та корови, але, навіть, трактори, а народня воля, яка, позбавившись від пут большевизму, борється за остаточне його знищення.

* * *

По всіх 5 громадських господарствах Чупахівської С/управи посівна кампанія пройшла задовільно. До участи в ній були притягнені всі корови. Господарство № 3 навіть перевиконало плян засіву—при завданні 136 га, воно засіяло 176 га. Це слід відмести за рахунок умілої організації роботи старости господарства п. Шеремета Р. А.

Сільською Управою проведена велика робота по виконанню плану яйцепоставок і яйця регулярно надходять до Охтирської інкубаторної станції. Школи працюють нормально. Також вжито заходів по впорядкуванню шляхів та мостів як місцевого, так і районного значення.

ПРАЦЮЄМО БЕЗПЕРЕБІЙНО

Як ще охтирчани візнано, 12 травня п. р. потойбічними бандитами було пошкоджено машину інкубаторної станції, при чому знищено 22.544 шт. закладених для виводу курчат яєць, призначених для задоволення потреб трудящих міста та району. Але це зовсім не позбавляє та не затримує трудящих міста та району від участи в ній. Господарство № 3 навіть перевиконало плян засіву—при завданні 136 га, воно засіяло 176 га. Це слід відмести за рахунок умілої організації роботи старости господарства п. Шеремета Р. А.

Сільською Управою проведена велика робота по виконанню плану яйцепоставок і яйця регулярно надходять до Охтирської інкубаторної станції. Школи працюють нормально. Також вжито заходів по впорядкуванню шляхів та мостів як місцевого, так і районного значення.

Борітеся з буряковим довгоносиком

Появляються довгоносики рано весною, як тільки відтане й прогріється земля, в якій вони зимували. В зв'язку з тим, що довгоносики зимують на різній глибині, вилід жуків розтягається на довгий період. Спершу жуки мало рухомі, харчуються під грудочки землі або в норки, а коли потепліє, вони розлазяться по бурякових плантаціях, шукаючи їжі.

В теплі дні, коли температура досягає 18—22°С, жуки переліпають на відстання до 10 км. Живляться жуки лободою, спорищем, щириця та іншими бур'янами до появи сходів буряків.

З початком льоту жуків збігає початок яйцекладки. Самиці відкладають яйця до кола рослини, поміж рядками; коло самиця відкладає в середньому 100—120 яєць, які мають правильну овальну форму, довжину 1,2—1,3 мм., жовтого кольору. Термін яйцекладки жуки розтягнутий на 2—2,5 місяця.

Після яйцекладки жуки не гинуть. Дніз через 10 із яєць виходять личинки, які розвиваються протягом 6—8 тижнів. За цей час вони 4 рази линяють, лежать на глибині 10—15 см. Доросла личинка кістяно-білого кольору, м'ясиста, безногга, голова бурувата. З закінченням розвитку личинки перестають живитись і перетворюються на куколку, що має жовтувато-білий колір, має голову, груди, ноги і криля, довжина її до 14,5 мм.

Розвиток жука проходить 3 місяця, в рік дає одно покоління. Окрім цього, жуки залишаються на зиму в землі. Рідко буває, що жуки нового покоління виглядають на поверхню землі восени, але особливої шкоди не приносить. Дуже небезпечні жуки, що появляються весною, як перезимують сходи, до появи їх на поверхню; часто таке з'їдання сходів відносить на рахунок несхожости. З'їдають вони за день більше 10 рослин і коли густота жуків 10 штук на 1 кв. метр, то така ділянка вважається загибло.

Личинки загрожують бурякам у ґрунті, вигризуючи корінчики; якщо на одній рослині буде 2—3 личинки, то рослина ослабляється, затримується в рості, а коли 10—12, то гине. Задавженість на личинку впливає на цукристість буряка. Якщо на одну рослину припадає 6 личинок, цукристість зменшується на 1%, а із збільшенням зараженості втрата цукру може досягти до 300 кг. з гектара.

Особливо впливає на життєдіяльність жука температура, вологість. Ворогами їх є птиці (граки), зелена та червона мюскардина.

Заходи боротьби: 1) обкопування старих та нових посівів цукрових буряків лєвчими канавками (глибина 30—35 см., ширина так само) і збір жуків. 2) Обприскування плянтацій 4—5% хлорбаріем.

Агроном ентомолог
Прісіч.

ЯК ПРИДБАТИ ПРИЙМАКА
(ЗАКІНЧЕННЯ)

А згодом можливо трапиться, що замужність вам на користь—попрацюєтесь...

Приймак щось почне під хлівом робити й до хати гукати:

— Меланко!

Ви мовчіть, мовчіть, мов не чуєте. А він згодом:

— Одарко!

Ви мовчіть.

— Прісько!

Ви думаєте, що він забакається, а то просто в нього в голові отакі, як ви, плутаються.

А потім якась машина селом гуде...

А він тоді:

— Прісько, заховайте на горищі!

Це одна категорія приймаків і приймачок.

А оце вчора приїхали машиці перевірити, як приймаків, чому вони відмовляються, чому ховаються приймаки як курчата від тіни та перелазять—хто через плуг.

А Одарка своєму:

Іва-а-не-е, то наші? Ви, не бійся-а!

А Іван їй напотаємно: Отож то, жінко, і є наші!

І як чкурнув у жито досі немає...

Степан Прісько

ОГОЛОШЕННЯ

ПРОМИСЛОВИЙ ВІДДІЛ ВІ-КАДО ВІДКРИВ майстерню ХУДОЖНЬО-УКРАЇНСЬКОЇ ВИШИВКИ

яка приймає від населення замовлення чоловічого та жіночого одягу, а саме:

СОРОЧКИ, КОФТИ, БІЛИЗНУ ТА ІНШЕ

з матеріялу замовця по загально-доступних цінах, затверджених Промисловим відділом.

З замовленнями звертатись на адресу: 1 сотня, 3 сотня, провулок № 13, Шаповалова А. В.

ПРОМИСЛОВИЙ ВІДДІЛ.

О Б'ЯВА

Доводиться до відому всіх установ, підприємств громадських господарств та громадян Охтирського и сумежних районів про те, що:

1) З 1 червня 1943 р. встановлюється тричі-на-тиждень (понеділок, середа та п'ятниця) службовий зв'язок міста з районом та сумежними районами: В.-Писарівським, Грунським, Тростянецьким, Котелевським і Лебединським;

2) З 25 травня буде проведена передплата на газету „Голос Охтирщини" на червень місяць. Ціна на місяць 13 крб., термін передплати 30 травня.

Передплату в Охтирці приймає Відділ Зв'язку в районі—поштові філії: Хухри, Чупахівки, Олексіївки, Кириківки та Н.-Рябини.

Доставку газет, службових листів та листів, що надходять з Німеччини від завербованих громадян, провадитимуть у місті поштальони, а в районі—уповноважені сільських управ.

Відділ Зв'язку Охтирської Міської та Районної Управи.

О Б'ЯВА

Доводиться до відому керівників та бухгалтерів підприємств, установ і організацій м. Охтирки та району, що робітники та службовці, які отримують місячну зарплату до 400 крб., та їх вдови, не сплачують і не мають приватного прибутку, звільняються від сплати громадського податку-звільняються.

Члени родин всіх працюючих по найму, які не мають інші прибутки (не зарплату), сплачують собі громадський податок, незалежно від свого прибутку.

Міська та Районна Управа.

З 26 ТРАВНЯ РОЗПОЧИНАЄ СВОЮ РОБОТУ
ОХТИРСЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ
МУЗЕЙ ВІДЧИНЕНО ДЛЯ ВІДВІДУВАННЯ
В ТАКІ ДНІ:
середа, четвер, п'ятниця та неділя з 9 год. ранку до 4 год. дня.
ВХІДНИЙ КВИТОК КОШТУЄ ОДИН КАРБ.

В зв'язку з від'їздом в командировку редактора п. Ямгазету тимчасово редагує В. СТРАХ

Зам. 413. Охтирська друкарня. У 4

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 2 червня 1943 року | 40 (142)

ЗНИЩЕНО 74 ВОРОЖИХ ТАБОРИ
З ВЕЛИКОЮ КІЛЬКІСТЮ ВІЙСЬКОВИХ МАТЕРІЯЛІВ

ДОКТОР ГЕББЕЛЬС ПРО СИЛУ НІМЕЧЧИНИ

Міністер Німеччини доктор Геббельс в одній статті про новий стан в Середземному морі каже, що Африка не потрібна державам Осі для дальшого ведення війни. Доки вороги не матимуть військової сили для висадження на європейський континент, щоб підбити Європу, доти, каже він в Німеччини, доти, каже він в Німеччини, доти, каже він в Німеччини

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Боротьба проти світового ворога—большевизму

Митрополіт православної церкви в Генерал-Губернаторстві назвав в одному пастирському листі боротьбу Німеччини проти большевизму боротьбою світла проти темряви.

* * *

В одній промові, де держ. керівник молодої Хорватської держави, доктор Павелич розпалачується з большевизмом, зазначено: „Ворог вже дізнався, яку силу має хорватський кулак.

Шведська газета вважає становище Чунгкінга за безнадійне

Обговорюючи промову Черчіля на американському конгресі, шведська газета „Гелсінгборг Блядет" зазначає, що становище Чунгкінського Китаю стає все безнадійнішим, та що останніми часами розповсюджуються навіть чутки про китайсько-японську сепаратну угоду, яка буде страшенним ударом для воєнних планів альянтів і матиме революційний вплив на стан загальної світової стратегії. Шведська газета малює становище альянтів на Далекому Сході надзвичайно важким.

КОРОТКО

ПС. Під час 20-денних операцій в провінції Хупей, західніше Ханкау, були знищені близько 90.000 людей з 29 і 10 чунгкінської армій.

* * *

ПС. Італійські літаки після довгого важкого перельоту бомбардували військові об'єкти в Судані та італійській Східній Африці.

Після успішного перельоту, який продовжувався понад 24 години, усі машини повернулися до своїх аеродромів.

* * *

ПС. Не зважаючи на великий опір ворога, японські військові частини захопили 22 травня в Центральному Китаї місто Юянкванг, значний опорний пункт 6 воєнної зони.

ЧАРІВНА НІМЕЧЧИНА

Наступ на індійське портове місто

Японські бомбардувальники зробили новий наступ проти індійського портового міста Хітагонга. Воєнним і промисловим об'єктам міста, а також і портовому району були завдані важкі пошкодження. Потоплено два вантажні пароплави, що змішали разом БРТ. В повітряних боях над містом японські щувачі збили дев'ять танських літаків, сім тили тільки один.

Достатнє постачання

ПС. З приводу озброєння нових військових частин, італійський міністер озброєння пояснив, що Італія тепер розпоряджається ще більшою кількістю сировини, ніж на початку Виробництво озброєння кож там забезпечено. спроб ворога перешкодити повітряним нал

Конференція у Вашінгтоні

Румунська газета „Цуренгуль" в одному коментарі про подорож Черчіля до Вашінгтону звертає увагу на той факт, що Сталін також і в цій конференції не бере участи. Певне пояснення його відсутности на конференції в Касабланка можна знайти ще в тому, що розгортання советських зимових воєнних дій затрималось. Таке виправдання на цей раз неприйнятне.

Світ мусів би знати, підкреслює газета, що Сталін був на цій конференції тому, щоб не підписати певний програмовий та повно волю у ведення

Арешт 20.000 заложників в Советському Союзі

ПС. В Советському Союзі арештовано 20.000 заложників. Їх обвинувачено в тому, що своїми обов'язками, бо заложники робітників застосували переслідування і загрожували смертної кари або до примусової праці.

ВІДГУКИ УСПІХІВ ІТАЛІЇ

ПС. Італійська преса публікує матеріял про ворожі військові кораблі, які італійські підводні човни потопили під час перебування в Середземному морі. За цими даними до цього часу італійські підводні човни потопили 29 військових одиниць ворога в 167.944 тонни.

До цього часу потоплено понад 31 млн. брт

Корабельні втрати британців та американців з початку війни складають 31. 141.000 БРТ. Це значить, що за 44 місяці війни кожного дня потоплено 23.300 БРТ.

Населення Франції вірить Лавалеві

Заопадження французького народу збільшилось в 1942 році до 7 мільярдів франків. Господарські кола Франції бачать в надзвичайно великому піднесенні заощаджень ознаки довір'я французького населення до політичного керівництва.

В німецькій крамниці

ТУГА НА БАТЬКІВЩИНІ

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Зважаючи на цікавість матеріялу, подаємо статтю п. А. Стєпрєса, що була надрукована в берлінському російському часописі „Новое Слово".

Перед мною лист із Парижа, насичений такою тугою, яка властива хіба тільки росіянам на чужині.

Стара людина пише:

„Я знаю, ви пережили приниження, страх перед завтрашнім днем і багато іншого, відомого нам лише з розповідей. І все таки я Вам заздрю!

Ви ходили по російській землі, дихали пахощами її полів, могли помацати кремлівську стіну. Ви—бачили!"

Так, я бачив, але кремлівської стіни за двадцять п'ять років не торкався ні разу. Сказати по правді, і не намагався.

Якийсь провінціяльний архітектор із молодих, потрапивши до Москви, замирувався Спаською баштою. Він перед тим купив винограду і, по дорозі до готелю, зупинився на розі Ільинки й Красної площі.

Виноград для советського провінціяла не менш визначна річ ніж Кремль, і не більш доступна, тому, любуючись історичною реліквією та бережно притискуючи до грудей незвичайну покупку, наш архітектор відчував подвійну насолоду.

Цей споглядальний настрій порушив незавидний суб'єкт, який розв'язно поцікавився дальшими намірами архітектора. Архітектор послав суб'єкта під три чорти і потрапив в ГПУ, звідки повернувся без винограду через місяць, і то лише завдяки щасливому знайомству свого начальника з одним із чекістських тузів.

Торкнутися кремлівської стіни не менш небезпечно, ніж високовольтового трансформатора. Останній, як відомо, позначається красномовною емблемою,—черепом з кістками. Кремлівці до цього ще не додумались,-аде в просвітах між зубцями видні вартові, що довільно прогулюються, і всі знають, що в кожному прольоті стіни вартує декілька кулеметів. Це—нагорі. Внизу до поведінки кожного пильно придивляються цивільні суб'єкти зі складеними за спиною руками...

Мені не раз не хотілося помацати кремлівську стіну, і не лише тому, що це було зв'язано з ризикуванням для життя, ні,—Кремль став чужим, ворожим. Він перетворився на притулок ворогів і давно вже має вигляд не жертви, а поневолювача. Він зрадив та змінився; його фасад вимазано вапном, щоб різкіше виділявся архітектурний покрич з підгорнутим гравітним задом—ленінський мавзолей; його башти прикрасились „рубіновими зірками"—безглуздими, наче на кілок посадженими чоловічками; куполи його, очищені від дихання віків, сяють копійчаною красою советського ширяжитку, а над козаковським Сенатом розвівається чужий прапор Інтернаціоналу.

Ні, Кремль перестав бути нашим!

І довгі роки, чуючи тривожне деренчання електричного колокольця, який попереджав вартових та постових міліціонерів про виїзд свіго-чуйних „обранців народу", ми, москвичі, звикли ототожнювати Кремль з чорними лакованими автомобілями, що навальною низкою вивергалися з його механізованих воріт; чорними, закритими, з замаскованою бронею і особливими зеленуватими стеклами, що не пробиваються кулями.

В Москві не було відкритих автомобілів, зимою й літом ви бачили лише закриті, і це не випадково.

Ті, хто різикував їздити по місту лише в стальному панцері, не хотіли виділятись. Не із скромности, звичайно!

Висока була техніка охорони лискучих та підозріло кучерявих робітничо-селянських вождів; хитра, до дрібниць натренована пильність їх охоронців, і все ж, досвідчене обивательське око виявило в ревучому стаді „зісів" та „з боягузливе інкогніто броневиків. Вони й постійно бачило в дзеркалах повпереді і ля, цього большевицького сетлемента, ворожого всього російського, бронйовався від усього російського, доторкнутись якого було для будь-росіянина не лише небезпечно, але й... гидко.

Я ходив по росій землі. Але чи росій По землі, просякнутій тим потом, кров'ю й зами; недбало подр чужим, не російським стахановським плуго льований, загнаний щому випадку—задуш і „нічий", але тільк російській.

Так, я ходив по ній, не переставав заздрити цьому тим, хто своє не покинув. І тепер, примусового й таємного хмілля в чужому ф я часто не розумію, на, ця земля, непов но носила людей на Торопова, Івана та інших, їм подібних, пощастило, а кінці

друкуватися в зарубіжній газеті.

Так, я дихав ароматом советських вулиць та полів, насичених підозрілістю, взаємно - ненавистництвом, самопрезирством й безмірною приреченістю. Дихав і задихався. Можу заявити:—то був не російський дух, там Руссю і не пахло...

Любови до батьківщини у підсоветських громадян не було та й бути не могло; батьківщина була відсутня в національному розумінні, було ж лише те, що породжується відсутністю батьківщини, а саме—потреба в ній.

Таке почуття я помічав у багатьох, але висловлювалось воно відповідно до жорстокого режиму, в прагненні, щоб за все, втекти від небатьківщини, від злої й нещадної мачухи.

Большевики не брехали, коли хвалилися великим валовим добробутом, які відкликались на всяку пропозицію їхати, плисти, летіти,—в тайгу, тундру, до чорта на кулички, аби подалі; не помилялися, твердячи, що така самопожертва можлива лише при советській владі!

В Управлінні „Главсевморпуті", яке відало „освоєнням Півночі", я одного разу побачив купу нерозпечатаних листів, що надходили щодня сотнями з усіх кінців країни. Авторів їх називали „пустельниками". Майже всі з розпечатаних листів мали в собі стереотипну пропозицію послужити на Далеку Північ, з зазначенням мінімальних привілеїв і, в першу чергу, юридичного права завести господарство для риболовства, мисливства або оленярства. Характерно, що поруч з політикою примусового переселення „в цілях освоєння Півночі", большевики залишали без уваги прохання про поселення. Прочте, деякі листи надсилалися до НКВД...

Наскільки люди дорожили близькістю своєю до кремлівських стін, правом ходити по советській землі й можливістю дихати ароматом колгоспних полів, видно із вигуку одного відданого московського професора, який одного разу заявив, що він, не задумуючись, проміняв би російську кафедру на закордонну дворницьку мітлу.

В перші роки революції, з ініціятиви Троцького, большевики розмахували шинельним агітаційним жестом: примусово вивезли за кордон цілий корабель „двуногих". незадоволених советським режимом, і опублікували це в газетах. Реліквали це в газетах. Реалізонанс перевершив усі пропократські сподівання: такої кількість російських людей посипала зареєструватися як „буржуї", що ЧК не встигало їх розстрілювати...

Після остаточного розриву Максима Горького з большевиками й демонстративного його переселення до кордон, один з високошанованих нами старих російських дічів написав Горькому навздогін листа, умовляючи письменника схаменутися й повернутись. Лист закінчувався приблизно так: „Плоди—попереду, але вже зараз пахнуть кілька нової російської ери". На це поважний пролетарський письменник відповів коротко: „Ну й нюхай!".

Опісля Горький все ж повернувся, і не без апетиту ласувався у наданому йому розкішному особняку Рябушинського плодами большевицького терору. Горький та Олексій Толстой були винятком, дякуючи своїм неабияким якостям, що здивували навіть самого Сталіна. Все ж останні російські люди, приваблені з-за кордону „ароматом", рано чи пізно вдихали його в підвалах Лубянки.

Михайло Булгаков, обдарований драматург, попросився назад за кордон, його не відпустили і він скоро помер. Підозріло скоро помер Купрін, після свого повернення до Росії. Марина Цветаєва—повісилась.

Російські люди, які прагнули на батьківщину, не знайшли її і пережили глибокий моральний струс. І навіки, наскільки сильна була в СССР туга по закордону, свідчить прейскурант Торгсину. Спочатку ціну на закордонний паспорт визначили в тисячу золотих карбованців, але через два тижні підвищили її до п'яти. Примусово вислані за кордон, в тому числі і сам Троцький, могли вважати себе у великому барші!

Без батьківщини двадцять п'ять років тому зашлилися всі росіяни, але істотна різниця між емігрантами й советськими громадянами в тому, що перші жили надією на повернення батьківщини, з другої ж ніяти про це перестали. Настали ліки ж томилися як ще одні, так і другі.

Я пережив приниження, страх перед завтрашнім днем і багато іншого, але найстрашніше, одначе, не в тому, що ні ходячи по російській землі, ні дихаючи її повітрям, ні дивлячись на Кремль, ні зазираючи з своїми компатріотами, я жодної хвилини не почував себе на батьківщині і сумував по ній лише не сильніше, ніж будьякий з російських емігрантів.

Так, я заздрю! Заздрю! Заздрісників у мене тепер значно більше, ніж тут. Але вони заздрять значно гостріше, і цілком резонно.

Анатолій Стєпрєс.

ЯК ЖИВУТЬ НАШІ РОБІТНИКИ В НІМЕЧЧИНІ

Звіт однієї великої німецької газети

Умови життя іноземних робітників в Німеччині з'являються темою однієї великої статті в берлінській партійній офіціяльній газеті „Фелькішер Беобахтер". В ній висвітлюється добре поводження з робітниками Сходу, чисте приміщення, в яких вони живуть, достатнє харчування, а також гарна можливість заробітку і відправка на роботу за фахом. Закордонні журналісти були вражені, побачивши бараки, в яких живуть робітники і міста-табори, які нудьно переконалися, що їхні земельні ділянки не перевантажені роботою, але одержують гарну заробітню платню і мають багато вільного часу в таборах та батьківщині. Керівники таборів, призначені німецьким робітничим фронтом, турбуються за робітників, і їм також дано на допомогу робітників зв'язку і старост таборів. Вони дбають за охайність, запобігають сварок серед робітників і доповідають німецькому робітничому фронтові про бажання робітників, організовують музичні, екскурсійні і спортивні групи. Помагають оформлювати вечори за різноманітною програмою. Тільки небагато з іноземців можуть сьогодні повністю уявити весь обсяг того, що уже будує Європа для майбутнього. В подальших роках колись спитають, чи був ти в Німеччині. І це буде найкращою рекомендацією, бо більшість лише в Німеччині набуде фаху. Таким чином Німеччина стала учбовим ремісницьким закладом Європи. Звідти виходить фаховий лицарський розвиток, який в подальші роки допоможе зміцнити становище Європи в світі. Справа охорони здоров'я, як заключає стаття, мабуть гідна дивування. Лише розумна і вдосконалена система лікарів на виробництві і в таборах не допускає можливости поширювання поважних хвороб. І в німецьких таборах і в таборах для закордонних робітників слід відмітити рекордний стан здоров'я з захворюваннями лише від 1 до 3%.

п. с.

БУДИНОК НІМЕЦЬКОГО СЕЛЯНИНА

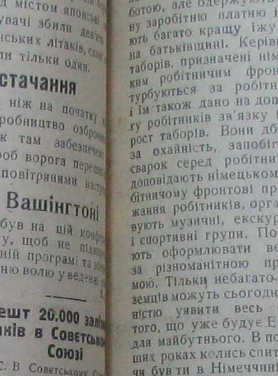

Приємно відпочиває після денної праці німецький селянин біля власної, такої гарної будівлі.

ЗАГАЛЬНА УЧАСТЬ НАШОГО НАРОДУ У ВІЙНІ

Мільйони нас вже зрозуміли, що ми не можемо бути сторонніми глядачами великих подій світової зрени. Величезніша військова подія, що палає навкруги, стосується нас усіх. Адже цими днями вирішується як майбутнє наших дітей, так і загальна доля нашого народу. Боятись тої, що не хоче бачити нього та продов жує упиратися.

Кожен мусить думати, що доля народу в його руках, та що, перш за все, від нього самого залежить, чи справдумати нашу націю на шлях щасливого майбутнього, чи до загальної могили. Кожен мусить сьогодні себе спитати, що скаже він дітям, як що залишаться в стороні. Кожен мусить поставити собі питання, що буде з його власним життям, коли Сталіну знов вдасться сколихнути дніпровві хвилі. Хто хоче з нас загинути в морі крови та сліз? Ніхто! Так тоді треба не тільки бажати кращого, але й попрацювати для нього.

Тотальна війна вимагає участи кожного, і це не є несправедливим і жорстоким, коли війна вимагає від усіх народів Європи максимального напруження для повалення большевизму. Хто не може носити зброю й взяти в цій війні активної участи поруч з кращими воїнами світу, той мусить прийняймні віддати свої руки для праці на перемогу.

На яке б місце нас не поставили, скрізь ми мусимо принести цю нелегку жертву для щастя України. Що краще ми працюватимемо на цю важливу справу, то вірніше ми будемо до перемоги нашого справедливого діла, то міцнішим буде фундамент для майбутнього.

„НАРОДНИЙ УРЯД"

(З минулого)

Дніпр через десять, коли Калина вернувся з Москви, знову був сповнений весняної води. То була весна, коли вперше з своїм депутатом та цей обранець перед хлібороб, що говорив про всі справи свого бувшого.

— Товариші—почав Калина, коли ті сіяли в присвіті на полі проміжковій чорній кофти. — Зимою, коли в Москві і сніжна заверюха сердито. Слухаєте, хто, може, сміється, що я великий пан. Ні, обід був—борщ з капустою і свинячої сало...

— Мороженої,— підказали їй з присвіту.

— Мерзлої, морожене, що-чого—поправилась Калина.— А тоді, були вечір і, виступаючі вождя Сталіна. Молотов з окулярах, дуже маленький, хоч і вважають великий. Сталін, Ворошилов у золотих зірках, здоє Калініч, з зробленим прізвищем не знати. Так, сказу вам, всі сили та в блискучій одежі. А про що говорили, я не знаю. Ага, ще дядько в домові та кричали „ура", і я кричав „ура" та лодав в долоні...

— А чий закони приймали на сесії? — перебив хтось з задніх рядів.

— Не пам'ятаю,— признавсь баба,—там було таких дня, що в голові все змішалось. Ага, ще інтер сяє чула я, що Сталін хоч і великий, а все ж таки, і він не ідеться. Одне й усе. Ай живе дорогий дядько Сталін!

Баба сіла на місце.

— Доповість закінчена,—оповістив голова зборів Бєрцо Сашка.—Як тепер самі бачите, дорогі, народ сам собою керує, самі для себе: плановите законів. А для цього ви обирете своїх депутатів до трьох. Хто тепер скаже, що в нас не народний уряд? А кому дається та таке щастя? Нашому другу—товаришу Йосифу Сталіну. Бажаємо йому одлесних літ. Ура!

— Який же такий закон ухвалила баба Калина?—говорили, розходячись, люди.

— Про поставку державі колгоспниками шкір, вовни і бджіл,— пояснив учитель, що мав радіоприймач.

— От тобі й народний уряд,— хитали головами люди.

Маркіян Обичайка

Прісіч. Зам. 413. Охтирська друкарня.

...лізм, як засіб справедливо-

Англійський лист про німецькі резерви

В англійському часописі „Дейлі Експрес", в статті про военний потенціял звуженого, що нема сумніву в тому, що Німеччина також і надалі має в своєму розпорядженні великі резерви матеріялів і може підтримувати своє виробництво на одинаковій висоті.

З початку цієї війни Німеччина не тільки піднесла своє продуктивність праці в нових областях, а також і в своїй державі. Прикладом може бути державна столиця Берлін, де в 1942 році підвищилось число пасажирів до 7,5 мільярдів проти 4 мільярдів у 1939 р.

П. С.

ЩОДЕННЕ МЕНЮ

Нічого іншого я тобі запропонувати не можу...

Чому треба розплоджувати птицю

У цей час можна виводити молодняк, щоб збільшити поголів'я домашньої птиці. Сама природа про це нагадує і кожна селянка запримічує щорічно, нераз гиваючись і нарікаючи, що з настанням теплішних днів почнуть квоктати великі кількість її курей. Коли, скажімо, в березні чи в квітні, ледве одна курка розкокочеться, то в травні кокче їх більш ніж треба.

Цього року треба з радістю піти такому явищу назустріч, бо мабуть немає в одного селянського двора, який би після военних втрат птиці та після наділу присадибною землею, мав достатню кількість пташиного поголів'я. Поруч із збільшенням кількости птиці треба дбати і про підвищення її продуктивности. Для цього треба мати здоровий і міцний молодняк, щоб пізніше старанно відібрати продуктивну птицю. Оскільки селянство не перевіряє, як несуться їхні кури, не треба тримати курей довше двох років, бо тільки в деяких випадках кури в третьому році свого несіння дають задовільну кількість яець. Тому селянство повинно обов'язково щороку замінятн половину старого поголів'я свіжо виведеним молодняком. Щоб мати напр. 25 молодих носійок, треба одночасно підсинати 100 яець, бо досвід каже, що зі 100 яець при врахуванні втрат за період вигрівання та вирощування можна мати 60 штук добрего молодняку у віці 10 тижнів. Але половина цієї кількости припаде на півників, яких треба виростити на м'ясо, а половина на курочок. З тих 30 курочок за літо та осінь відпаде знову найменше 5 штук, так що зрілих до весіння яець на пізню осінь лишиться не більш як 25 штук.

У ці дні не можна проґавити нагоди, щоб збільшити пташине поголів'я. Байдуже, чи це досягнемо, викопотавши курчат з інкубаторів, чи добудемо їх, підсипавши під квочку яйця. Сяк чи так, а треба подбати за те, щоб цим виводом відмолодити та збільшити поголів'я домашньої птиці.

П. С.

„Ой не ходи, Грицю, та на вечорниці"

(Замість рецензії)

Для того, щоб написати справедливу рецензію, треба бути добре знайомим не лише з річчю, яку пізда-и розбору, але й з театром, що цю річ ставить. Не знаючи добре театру та його виконавців, рецензент ризикує зробити помилкові висновки. Будучи знайомим з Охтирським театром мало, я все ж таки не втримався, щоб не поділитися своїми враженнями про постановку, що відбувався в п'ятницю, 28 травня. Звичайно автор рецензії з розумним виглядом і в пишних фразах відмічає видатні, явно вдалі, моменти, підкреслює слабкі місця, хвалить одних і гудить других. Не збираючись дотримуватися цієї схеми, бажаючи лише висловити загальне враження постановою, я й назвав свою замітку „замість рецензії".

В загальних словах, відкинувши дрібні технічні неподобки й неполадки, можна смілино сказати, що прем'єра „Ой не ходи, Грицю, та на вечорниці" пройшла успішно.

„Ой не ходи, Грицю, та на вечорниці"—річ серйозна, змістовна, насичена драматургічно напруженими моментами, пересипана глибокодумними висловами і в той же час багата жартами. Це пред'являє артистам великі вимоги, з якими вони впорялися вдало.

Сильне враження залишає гра горбатого Хоми, лицемірного, злого, що перетворив палку любов молодої пари Григорія й Марусі в страшну трагедію 1, в той же час, вкрай нещасливого. Недоброзичливим шопотом реагують глядачі, коли він, порушуючи щастя Григорія й Маруси, заявляє їм про повернення Потапа. Коли Хома з радістю, що межує з болем, промовляє слова: „Маруся поці-

(Закінчення на 3 стор.)

ОХТИРСЬКА БІРЖА ПРАЦІ
з філіями в Тростянці, Писарівці та Груні

НАКАЗ

Відносно явки для реєстрації та посилки на роботи в Тростянці й Писарівці

1. На підставі п. 1 Наказу Начальника Генерального Штабу Збройних Сил про трудову повинність та посилку на працю від 6 лютого 1943 року, наказується всім мешканцям Тростянки і Писарівки, які досягли віку 14—65 років, з'явитись до тимчасової Біржі Праці на реєстрацію.

Необхідно мати при собі паспорт та інші довідки. Після того, як буде видана нова явочна картка, старі довідки Біржі Праці вже недійсні.

2. Особи, які пройшли реєстрацію, але не одержали роботи, мусять з'являтись двічі на тиждень до однієї з Бірж в установлені нею дні.

3. Особи, яким надано працю, підлягають карі, якщо вони покинуть без дозволу Біржі або згоди роботодавця.

При призначенні робітник одержує відповідну картку, яку він мусить передати своєму роботодавцеві.

4. Хто неточно виконує свій обов'язок щодо роботи та ухиляється або відговорює інших осіб від роботи, карається як саботажник.

Ф. ВАХТЕР — Начальник
Охтирської Біржі Праці.

В ЧЕТВЕР, 3 ЧЕРВНЯ, В МІСЬКОМУ ТЕАТРІ ВІДБУДЕТЬСЯ КОНЦЕРТ для військових та цивільних.

В КОНЦЕРТІ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ:
симфонічний оркестр, капела, солісти.

Початок о 6 год. вечора.

ЗНИК ХЛОПЕЦЬ 18 років, одягнений в зелену сорочку та чорні штани, низького росту, недорозвинений. Хто знає про його місце перебування, прохання повідомити на адресу: 5 с., вул. Кобзівська № 25, Ткаченко У. П.

ЗНИК КІНЬ віком 2 роки, масті рижої, білогривий, на лобі зірка, на задні ноги посаджений.

Хто знає про його місце перебування, прохання повідомити на адресу: с. Вище-Вересівське Вересівської Сільуправи. Шевченку Івану Омельяновичу.

Загублені документи вважати недійсними:

Паспорт № 542734, серії ХИ на ім'я Бенюх Л. В.;

Метричні виписки на ім'я Масловик: Анатолія та Валентини

Відповідальний редактор В. Страхов.

Зам. 456. Охтирська друкарня. У 8

Громадські господарства—хліборобські спілки

Багато хто не усвідомлює ще як слід зміст нового земельного ладу та його привілей. Коли розглядати тільки громадські господарства, то треба сказати, що вони, у порівнянні з колгоспною системою, приносить кожному члену цього господарства велику користь. Звичайно, громадське господарство ще ще не ідеальне вирішення питання, але воно вже є — і проти цього не може заперечувати жоден селянин, — переходом від большевицького колективного господарства до вільного індивідуального господарства.

Новий земельний лад цілком стверджує те, що треба поширювати власну ініціятиву для того, щоб рушати у господарчому відношенні вперед. Присадибна земля для багатьох з селян, які вже виявили себе тарними господарями, вже перейшла у нічим не обмежене користування. Але й інші можуть також до своєї дільниці присадибної землі одержувати ще додаткову дільницю, так що загалом вони можуть мати і гектар землі в своєму розпорядженні. Ця присадибна земля є основною підвалиною для покращення харчування родини й одночасно для збільшення поголів'я худоби.

Далі треба вказати на те, що худобу можна цілком вільно розводити в індивідуальному порядкові. Це не підлягає тепер ніяким обмеженням. Навпаки, кожному зокрема селянинові буде надана всебічна допомога у розведенні худоби й у збільшенні її поголів'я. Від збільшення поголів'я худоби селянин також має користь. Наприклад, коли він відгодовує дві свині, то, після здачі одної з них, другу він має право заколоти для власних потреб.

Експлуатація робочої сили, яка була єдиною метою большевиків, цілком знищена. Чим крощою й інтенсивнішою буде праця селянина в громадському господарстві, тим скорішє створить він собі умови для одержання землі для вільного індивідуального користування.

У деяких селах селяни, не питаючи ні в кого дозволу, самі ліквідували колгоспи й розподілили землю на окремі господарства. У наслідок цього в цих селах виникло безладдя. Найбільш нахабні взяли собі більше землі, а слабші їм поступились. Це не може й не повинно більш повторюватись. Це питання буде урегульовано спокійно у повному порядкові, при чому кожен одержить те, що йому належить за правом. Те ж, що ця справа не дуже проста й легка, знає кожен селянин.

Спадщина, яку нам залишили большевики, була в дуже сумному стані, але при перетворенні громадських господарств у хліборобські спілки кожен дістане справедливу частку, відповідно до того, як він працював перед тим.

П. С.

Прісіч. Зам. 413. Охтирська друкарня. У 8

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | П'ЯТНИЦЯ, 4 червня 1943 року | 41 (143)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙ

З Головної Кватири Фюрера, цієї ночі.

НА СХІДНІЙ ДІЛЬНИЦІ КУБАНСЬКОГО ПЕРЕДМОСТОВОГО УКРІПЛЕННЯ ТА ПІД ВЕЛИЖЕМ советські війська наступали вчора сильними загонами, яких підтримували бронемашини та бойові літаки. В наслідок важких боїв всі спроби ворога прорвати наші позиції було відбито з великими для нього втратами.

Важка артилерія потопила в Керченській бухті советське сторожове судно.

В тилу середньої дільниці фронту було успішно закінчено нові операції, скеровані проти банд, які діяли у важко приступних лісах та болотах. Зруйновано 38 таборів, захоплено багато зброї та військового майна.

Швидкісні німецькі літаки провели операцію, скеровану проти південних та південно-східних берегів Англії, а також проти судів, що йшли з Ліверпуля до Ірландії.

Над Атлантикою збито німецькими розвідувальними літаками 3 ворожих бомбовози та 1 транспортний літак.

В боях з британськими та північно-американськими морськими загонами наша фльота та авіяція потопили протягом травня 76 ворожих торговельних кораблів—430.000 тонн водомісткости. 24 інших кораблі було пошкоджено. З цього числа підводними човнами потоплено 65 кораблів—380.000 тонн та пошкоджено 10.

Крім того нашими військовою фльотою та авіяцією потоплено 1 корвет, 1 підводний човен, 1 сторожовий корабель та 7 швидкохідних канонерок. Окрім цього було пошкоджено 3 винищувача, 1 підводний човен, 7 швидкохідних суден та 2 сторожових кораблі.

З Головної Кватири Фюрера, 1 червня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил сповіщає:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ день пройшов взагалі спокійно, якщо не рахувати місцевих бойових дій в районі Кубанського передмостового укріплення.

Сильні з'єднання нашої авіяції напали на советські скупчення бронемашин та піхоти в районі Кримської та бомбардували з тарними наслідками ворожі батареї — тилові опорні пункти в північній та середній дільницях фронту.

Совети втратили вчора 71 літак. Наші втрати—2 машини.

В районі Середземного моря авіяція знищила вчора 8 багатомоторних ворожих літаків.

З'єднання важких німецьких бойових літаків бомбардувало минулої ночі портові споруди Бусси.

Німецький підводний човен потопив в Атлантичному океані ворожий торговельний корабель—8.000 БРТ водомісткости.

Чотири роки німецько-італійської угоди

У суботу, 5 червня ц. р. відбудеться ряд урочистостей з нагоди четвертих роковин підписання угоди про дружбу між Німеччиною й Італією. Міністр-президент Італії Беніто Муссоліні та міністр закордонних справ Італії граф Галеаццо Чіано, що підписали цю угоду, прибули до Відня, столиці Австрії, на запрошення міністра закордонних справ Німеччини Йоахіма фон Ріббентропа. Міністр-президент Угорщини Міклош Калаї та міністр закордонних справ Угорщини Ласло Бардосі також прибули до Відня. Міністр-президент Словаччини Войтех Тука та міністр закордонних справ Словаччини Войтех Мах також прибули до Відня. Міністр-президент Хорватії Анте Павелич та міністр закордонних справ Хорватії Младен Лорковіч також прибули до Відня. Міністр-президент Болгарії Богдан Філов та міністр закордонних справ Болгарії Іван Попов також прибули до Відня. Міністр-президент Румунії Іон Антонеску та міністр закордонних справ Румунії Міхай Антонеску також прибули до Відня. Міністр-президент Фінляндії Рістто Рюті та міністр закордонних справ Фінляндії Ейно Ніккі також прибули до Відня. Міністр-президент Японії Хідекі Тодзіо та міністр закордонних справ Японії Мамору Сігемітсу також прибули до Відня. Міністр-президент Японії Хідекі Тодзіо та міністр закордонних справ Японії Мамору Сігемітсу також прибули до Відня.

Міністр-президент Італії Беніто Муссоліні та міністр закордонних справ Італії граф Галеаццо Чіано, що підписали цю угоду, прибули до Відня, столиці Австрії, на запрошення міністра закордонних справ Німеччини Йоахіма фон Ріббентропа. Міністр-президент Угорщини Міклош Калаї та міністр закордонних справ Угорщини Ласло Бардосі також прибули до Відня. Міністр-президент Словаччини Войтех Тука та міністр закордонних справ Словаччини Войтех Мах також прибули до Відня. Міністр-президент Хорватії Анте Павелич та міністр закордонних справ Хорватії Младен Лорковіч також прибули до Відня. Міністр-президент Болгарії Богдан Філов та міністр закордонних справ Болгарії Іван Попов також прибули до Відня. Міністр-президент Румунії Іон Антонеску та міністр закордонних справ Румунії Міхай Антонеску також прибули до Відня. Міністр-президент Фінляндії Рістто Рюті та міністр закордонних справ Фінляндії Ейно Ніккі також прибули до Відня. Міністр-президент Японії Хідекі Тодзіо та міністр закордонних справ Японії Мамору Сігемітсу також прибули до Відня.

Черчіль „не мав наміру"

СТОКГОЛЬМ. Недавно британський прем'єр-міністр Черчіль виявав у Нижній палаті силу німецьких оборонних споруд на Атлантичному узбережжі. Його запитав один депутат, чи є докази того, що під час останніх повітряних атак на один опорний пункт німецьких підводних човнів на французькому узбережжі, нанесено варті уваги пошкодження бункерам підводних човнів? Черчіль заперечив, що деяких пошкоджень було заподіяно, але що він зовсім і не мав наміру заподіяти великих пошкоджень бункерам підводних човнів.

Під прапори Нової Европи

Світ розподілився на два табори. Капіталістична система, що вижила себе, уявляє собою зараз панування жупки фінансових та промислових королів, які висмоктують кров із трудящих всього світу. Капіталістичне рабство, своїми витонченими формами експлуатації, нічим не різниться від скинутого колись народами Европи ярма середньовіччя. Жидівство, що прибрало до своїх рук кермо влади в багатьох країнах, насичило все суспільне життя своїм специфічним згубним духом, спричиняє падіння моральности та знищення загальнолюдських культурних цінностей.

На зміну старого світу приходить новий прогресивний світогляд—національний соціялізм. Власне в боротьбі за ці ідеї, ідеї соціяльної справедливости, Адольф Гітлер об'єднує европейські народи. В цій боротьбі двох світів большевизм став на бік капіталістичної плутократії. Саме життя нам показало, що всі красиві гасла советської влади — брехня.

В своїй промові на Нюрнбергському конгресі в 1936 році Гітлер казав:

„Ми відкинули большевизм та боролися проти нього не тому, що він готує революцію, але тому, що його керівники готували бійню, як це було в Росії та як проходить нині в Іспанії і тому, що ми, вродні, не хочемо, щоб нашому народові довелося це раз сороміцтися свого минулого. Листопад 1918 року наробив тут вже досить зловинки!

Бо—ось різниця між большевизмом та націонал-соціялістичною революцією—одна перетворює квітучі країни в жахливе царство руїни, друга ж, навпаки, знову перетворює зруйнованих країну на здорову державу з квітучим господарством".

Ось во ім'я чого провадить Гітлер боротьбу! Ось во ім'я чого створюється Нова Европа!

Большевизм фальсифікував ідеї соціялізму гучними фразами про інтернаціоналізм. Інтернаціоналізм був інструментом в руках большевиків і, передусім жидівства для виправдання всілякої антинародньої політики, для пропонування неминучости вовчих законів класової боротьби.

Гітлер розглядає соціялізм, як засіб справедливо-

Основи турецької закордонної політики

З нагоди відкриття інституту закордонного права при Стамбульському університеті, міністр закордонних справ Туреччини Менемачюглу виголосив промову, в якій визначив основи турецької закордонної політики.

Туреччина залишається вірною своїм друзьким і союзним договорам, сказав міністр. Але вона також буде захищати свої інтереси і дотримуватиметься своїх обов'язків. На цій основі вона може відкрито говорити з друзями і союзниками. Ідеалом є удосконалена і задоволена у всьому Туреччина. Але, коли це буде потрібно, Туреччина змушена буде оборонятися.

Туреччина задоволена з свого режиму. В особі Ісмета Іненю країна знайшла свого керівника. Коли народ піде за ним, успіх буде на боці Туреччини.

П. С.

Страйк робітників гумової промисловости в США

ПС. Як повідомляє агентство Рейтер, 22 травня застрайкувало багато робітників гумових заводів Огайо. Страйк поширився на заводи Фіерстама в м. Акроні, де до страйкарів приєдналося ще 9 тис. чоловік. Разом в Акроні страйкують 40 тис. робітників і багато тисяч в інших районах країни.

Черчіль збирається додому

ПС. Із Амстердаму повідомляють, що британська інформаційна служба сповістила про те, що Черчіль уже переїхав у будинок британського посольства у Вашингтоні, а не є гостем Білого дому. Це означає, що останніх рішень конференції треба чекати з хвилину на хвилину. Між іншим Черчіль заявив, що нема підстав сподіватися швидкого закінчення війни.

Німецькі залізниці на Сході використовують в багатьох місцях вантажні автомобілі на залізничних колесах.

Лондон про жорстокі бої в Тунезії

Щодо боїв у Тунезії один англійський радіопромовець повідомив, що англійські війська мусіли всіма силами боротись, щоб зберігати свої позиції. Жоден сторонній спостерігач не може собі уявити, наскільки жорстокі затримання, якщо швидко не стається якась особлива воєнна подія".

Англійський коментатор Лідель Гарт пише: „Треба було боятись, що виступ англійських та північно-американських озброєних сил в одній позиційній війні буде неминучости вовчих законів класової боротьби.

Гітлер розглядає соціялізм, як засіб справедливо-

го побудування суспільних відношень всередині народу та гарантування його національної незалежности. Це не абстрактна догма, призначена для затуманювання мозку красивими фразами, а реальна життєва програма завоювання щастя для свого народу.

Правду про Нову Европу найкраще видно з таких слів Адольфа Гітлера:

„Як у звичайній сім'ї окремі її члени повинні виконувати відношення до неї ряд обов'язків, так і народи Европи мусять усвідомити необхідність природної співпраці, щоб служити їй. Як людина в сім'ї має своє власне „я", так кожен народ в європейській сім'ї дбає про свою національну індивідуальність та свій життєвий уклад. Лише спроба позбавити народ його природньої самобутности суперечить загальному законові, є свавільна".

Гітлер говорить: „Народ і життя народу є вищими скарбами, на яких повинен бути побудований стійкий порядок Нової Европи".

Виступивши, як вождь відродження національної Німеччини, Гітлер самою історією був поставлений на чолі загальноевропейського руху народів. В цій боротьбі він зовсім не прагне до нав'язування національно-соціялістичної доктрини іншим країнам. Ось чому він говорить, що:

„Ми охоплені безмежною любов'ю та відданістю своєму народові. З тієї ж причини ми поважаємо національні права інших народів. Тому ми не маємо на меті германізацію".

Кожен народ мав свої історичні шляхи розвитку та свої уявлення про соціяльну справедливість.

Для нас першочерговим завданням є викриття й зникнення більшевизму. Ми добре розуміємо, що необхідно не лише розгромити військову машину советської влади, але й розбити її ідеологічно. Це значить вирвати наші народи з пут марксизму й оздоровити їхній дух, отруєний чвертьвіковою пропагандою брехливих ідей.

Ось чому сьогодні ми виступаємо разом з Адольфом Гітлером, разом з іншими европейськими народами для боротьби за нашу любиму Батьківщину, як невід'ємну частину Нової Европи.

Вибухова речовина надзвичайної сили

При останньому нальоті на Англію німецька авіяція застосовувала бомби, наповнені новою вибуховою речовиною надзвичайної сили. Як повідомляє шведський кореспондент з Лондона, результати цих вибухів жахливі.

Повідомлення з нейтральних джерел говорять, що результати останніх німецьких нальотів щодо сили руйнування можна порівняти хіба тільки з нальотами 1940 і 1941 років. Навіть саме лондонське радіо говорить про величезну силу вибухів, якої не можна з'ясувати.

Підвищення антижидівського настрою в Англії

В Англії зростає антижидівський настрій. В одному тижневому журналі „Таймс і Тіде" надрукований відкритий лист, в якому написано, що антисемітизм в Англії став популярним. В пресі завжди є прилипки, в яких авторитетно пояснюють причини зростаючої ворожости до жидів. При чому-можна йде про різні нади, що їх має жидівська раса.

Вбивство митрополита Оленсія

Крем'янецький архиепископ, митрополит Олексій, замість войовничий від час служіння опівка що її метою було духовна опіка за викопування його духовних обов'язків.

Митрополит Олексій кинав англо-пано-ватого з год. 8-ий з Почаївської Лаври і був по дорозі біля Сарни обстрілений бандою. Куля обірвала на місці. Також і шофер-помічник обстрілювався та сама банда; серед тих, що їхали, були поранені.

Смерть відомого в цілому краю митрополита зустрічені вірні Автокефальної Православної церкви в Україні, що її верховним пастирем він був. Він серед добрих і поганих часів завжди вірно і щиро служив своїй Церкві і народові.

Генеральний комісар Волині і Поділля висловив з приводу вбивства Крем'янецького Архиепископа Олексія під час підготовки Автокефальної Православної Церкви в Крем'янці та родині вбитого архиепископа своє співчуття.

Він висловив до Консисторії таку телеграму:

„Автокефальній Православній Церкві висловлюю моє глибоке співчуття з приводу смерти митрополита Олексія, який попрощався з вами в наслідок бандитського атентату, висловлюю всім членам родини моє сердечне співчуття".

П. С.

Підвідні

Американські газети говорять про питання про серйозні транспортні проблеми, що постали там в день, сьогодні їх припадає 41, тоб-то вдвічі більше. Крім того, віддаль, на яку ці вантажі транспортувалися, становила тоді всього лише 6.500 кілометрів, в той час, як сьогодні доводиться їх транспортувати на відстань вдвічі більшу.

СТРАБОЛГ НЕРВУЄ

Брітанський член парляменту дорд Страболг, який повідомляє аргентінський часопис „Радіон", зазначив, що в інтересах союзників тактика відтягування більше неможлива. Вони, безумовно, повинні як з політичних, так і з психологічних міркувань перешкодити Японії оволодіти Індією. Брітанська офензива проти Акіяба розбита, і Японія знову стукає до брами Індії.

Втрати літаків виклинають в Лондоні серйозніші побоювання

Американський журнал „Таймс" звертає увагу на загибель брітанських і північно-американських літаків під час нальотів на Німеччину й окуповані країни Европи. Він пише: втрачаючи, кола противників Осі починають обмірковувати, чи варті ще напади. Оборона німецько-протилітакової артилерії винищувачів викликає серйозні побоювання брітанської повітряної фльоти.

П. С.

Про розпуск комінтерну

ПС. Представники профспілок і лейбористської партії в Англії заявили, що оголошення Москви про ліквідацію комінтерну не має ніякого значення для прийшень лейбористської партії, яка вже давно виявила свое ставлення до комунізму.

Шведська газета „Афтон Тіднінген" вважає, що ліквідація комінтерну свідчить про внутрішню слабість советської системи. З поінформованих шведських кіл передають, що ліквідацію комінтерну обстоював персонально Сталін, який виконує таким чином свої зобов'язання перед Черчілем і Рузвельтом. Фінансові кола Англії і Америки були обізнані з тим, що Черчіль під час свого перебування в Москві торкався цього комінтерну.

Хитрий маневр Сталіна

Французькі газети вбачають в розпуску комінтерну хитрий маневр Сталіна і доказ краху, який зазнав зимовий наступ Советів. Тепер Сталін хоче вдати з себе російського патріота, але з властивою йому хитрістю він не покинув свого підпису під постановою про розпуск комінтерну.

ЩО БУЛО В БІЛГОРОДІ

Все яскравіше вимальовується кривавий образ большевизму. Факти, що мали місце під час відсічових подій в зиму 1942-43 року, ще й ще раз підкреслюють його терористичний характер і страшне нехтування большевиків до життя нашого народу, яке межує з ненавистю до нього. Жителі тих місцевостей, що були тимчасово зайняті большевиками, незаперечно свідчать це. Так в Білгороді, мабуть в одному з найбільш потерпілих цієї зими від військових подій міст, чекісти заарештували більшість чесно працюючих спеціялістів, керівних працівників, тих, що працювали в німецьких військових частинах, і просто робітників та службовців цивільних установ та підприємств.

Найчастіше заарештованих обвинувачували в тому, що вони залишилися в рідному місті з метою шпигунства. Як незаперечний довід квартирі заарештованого зупинялися або бували німецькі солдати. Чоловіків та жінок, що потрапляли під арешт, тримали разом. Характеристики заарештованих не забезпечували. Ув'язнені їли те, що захопили з собою та передали родичі. У кого родичів у місті не було — голодували. Арешти не були випадковістю. Це підтверджує такий епізод.

Одна з білгородських артисток М. Г. підібрала на вулиці кинутого напризволяще пораненого червоноармійця. Зживчи, що чекає артистку, яка була на території, що була з'єднята німецькими військами, дякуючи за врятування червоноармієць, попереджав її:

—Дивись, будь обережна: не показуйся в компаніях, поменше розповідай— про себе військовим, нервовий час—заарештують.

Однак, як вона не берегалася, агенти НКВД розшукали її, винну лише в тому, що виступала на сцені, і посадили в тюрму.

Доля тих, що потрапили до тюрми, вирішувалась по-різному: одних розстрілювали, других засуджували на 10-15 років і відправляли в тил, багатьом удалося втекти. Тікаючи з-під варти, а також ті, що перехоплювались від большевицького загону, створювали антибольшевицькі групи й тікали в ліс.

Як і в інших містах, у Білгороді була проведена мобілізація. Неозброєних і необмундированих мобілізованих погнали (власне погнали) на передові позиції, де багато з них знайшли смерть. Посилаючи неозброєних людей назустріч німецьким кулям, чекісти у формі командирів советської армії, говорили:

— Ви зуміли співробітничати з німцями проти нас, тепер зумійте воювати з нами. Хто хоче показати свою відданість нам, той завжди знайде зброю.

НКВД, що вивлося кров'ю, під виглядом мобілізації й посилання на передові лінії фронту, знайшло нову форму масових розправ з тими, кого вони вважають своїми ворогами, давши цим ще одно пояснення сталінської формули „турботи про живу людину".

Катастрофічно кепсько обстоїть справа у більшевиків з обслуговуванням поранених. Судячи по розповідях очевидців, совєтське командування повелося з пораненими як з непотрібним хламом, який рятувати вже немає сенсу. На вулицях Білгорода і околицях валялися поранені советські солдати й офіцери, що стікали кров'ю і з нетерпінням допомоги якими вже не поспішав. „Щасливіших підібрали санітари, які були звезені в будинок, що стоїть недалеко від вокзалу і залишені там без догляду та їжі. До вокзалу привозили потяги з новими пораненими, більша частина яких помирала в дорозі. Мертвих викидали з вагонів прямо на сніг, а разом з ними, що на думку червоних санітарів уже були безнадійні.

Події цієї зими розвіяли ілюзії про переродження большевиків у бік поліпшення.

На знищення більшевизму, що несе смерть нашим народові і зруйнування нашої батьківщини, повинні бути кинуті всі сили, на це не буде страшно.

В. Страхов.

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ВЕЛИКОМУ НІМЕЦЬКОМУ ПОЕТУ-ЛІРИКУ— НІКОЛАУСУ ЛЕНАУ

ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ ПОЕТА

Ніколаус Ленау є один з найвидатніших німецьких поетів, можна сказати, світових ліриків. Народився він 13 серпня 1802 року від батька німецько-угорського походження і матері—німецько-угорського походження. В ранні роки пізнавався батька, який був ґультаєм, який зробив німецькою своєю дружину. Між батьком і сином.

Мінав освітні спеціяльності без остаточного вибору. Спеціялізувався на професії поета з допомогою швабських поетів. В колі цих останніх пережив закоханість у Лотту Гмелін, відбите в прославлених „Комишевих пісень". Їздив у Америку—„царство волі", найшов у ній „царство капіталу" і вернувся жорстоко розчарований, коли вже знайшли і здобули йому гучне ім'я його вірші (1832 рік). Написав ряд поем (вісім) і вів мандрівне життя. В 1844 році збожеволів під впливом любови до заміжньої Софії Левенгаль. Помер у 1850 р.

Повніше виявляють Ленауїного поему. В своїм „Фаусті", який дорівнює „Манфреду" Байрона, він з винятковою силою виразив сургу істини і біль сумніву, показавши, як трагічно-женнічує гине егоїстична, горда людина, ставши на „собі самій", без любові і рідного краю, поставши заразом і проти бога і проти природи". (Ленауїзм Ленауа). У „Фаусті" Ленау виступає, як передвісник Достоєвського, з такими його героями, як Кірілов у „Бесах" і др.

У наступній поемі „Савонарола", з героєм-альтруїстом-чоловіколюбивцем, Ленау виступає за реформу церкви проти папи і проти єретіств. Він весь час вирішував релігійне питання, болів ним—подібно до Шевченка.

У синтезуючій поемі „Альгігойці"*, теж гідній Байрона,—ідей „величний галереї фресок",—він боронить волю совісті і проголошує регігію духу, поступ і тріюмф у майбутнім вільної думки.

Ленау був радикал, без якогось виразної поміркованої програми. При всій симпатії до простого народу, до комунізму ставився вороже. Ленау була властива любов до Німеччини („Я не мад'яр, я німець").

З філософського боку, ири всіх відмінах, він зали-

*) Для „Фауста" в кінці нема ані Бога, ні природи, бо вони обмежують його „я" і мучать сумнівами. Для „Савонароли" є Бог і потворний світ—бо мусить бути „справедливість і добро. В „Альбігойцях"—природа і дух, віра в воскресіння революцію.

шався ідеалістом і був, як сам з цим погодився, „меланхолічний скептик". Його перебільшений критицизм („песимізм" (на любовному ґрунті*) обмежувався і виправлявся надією на краще майбутнє для нащадків. Сум світовий безперспективний корегувався сумом громадським, не безнадійним.

Основним питанням цієї складної і почасти суперечливої творчости було співвідношення буття і свідомости (буття визначалося, як об'єктивно існуюче, природа існує для поета сама по собі, але поет її бачить такою, як йому показує його пристрасть).

Ідея волі совісті, в якій Фіхте вбачав „дар весільний" німецького народу людству, взагалі, ідея волі—це провідна ідея, нарче та Беатріче, Дантова провідниця, що провела його шляхом цих трьох поем, які вкупі дають ніби „божественну комедію" новочасного радикалізму.

Поема „Дон Жуан" не змінює картину розвитку поета. Тут він приводить до краху виключну себелюбну гонитву за любовною втіхою, без справжньої любови.

У своїй, більш пристуній, ліриці Ленау є переважно поет природи, співець угорського степу, австрійських альп, океану—взагалі співець Угорщини а її розбійниками, тусарами, циганами, з біднотою, майбіль самоти і смертности, свій подвійний сум, свою тугу за вічністю. Він же, разом з поетом Грюном, є попередник політичної поезії 1848 року.

В цілому і в основному він є романтик байронічного типу, третьої стадії німецької романтики, після „старших" (Новаліс) і „молодших романтиків" (Клайст), з німецькою філософською основою.

Ленау—натхненний виразник великої німецької філософії у великій німецькій поезії. В цьому і зокрема в схарактеризованому одухотвореній природі—його світова оригінальність і національно-історична показовість, його головне значення.

Ленау — улюбленець німецьких поетів, композиторів і малярів (сам він чудово грав на скрипці). Його цінили і вивчали в Італії і Франції. в дерево-люшійній Росії і на Західній Україні. Є численні російські перекладі і статті. Ленау вплинув на Петефі, на Тютчева (який з ним сперечався в поезії) і на Франка, який молодим найшов у ньому ідеал поета. Образи Ленау відбилися в його оповіданні „Мій злочин", „Захар Беркут" та інш.

УРИВКИ З ПОЕМ

1. ТУГА ФАУСТА

Я хочу зійти, в море те,
Воно так дике, так пусте,
І не цвіте, й не відцвіта,—
Тупа довічна і проста.

Там серед хвиль поміж вітрами
З всіма розстануся жалями.
О буре, буре! Прагну як тебе!

2. БУРЯ

Мов чорні коні, мчить по хмарі хмара;
Страшний табун женеться той, великий.
Ти знаєш лють? Могутній розмах дикий?
Галло! Тріщить судно як від удара.

Як степом коні біжти починають
По стеблах тих, бушуючи над нами,
І їх буряним подихом гонимають.
І трощать їх копитами міцними,—

Так ці небесні коні страховинні
Зеленій моря степ перелітають
І бурю з нізбер ржуть, трощать, ламають
Стеблини щогл, слабі в очій гнилині.

ХВИЛІ

(„Клара Ебері")

Ніч глибока. Повний місяць
Випливає зза діброви.
І дюранси хвилі сяють,
Як потік срібла чудовий.

Обливають хутко скелі
В світлі місяця—все далі
І мандрівець не поборе
Загадкової печалі

Бо він чує в ханль прибої,
Вічно рівнім, однозначнім,
Як питає зорі вічно
Серце з болем неозначним.

Прошуміло, промінуло
Все життя. Куди ж бо рине?
Звідки йде? Не скажуть зорі,
Течія все далі пливе.

ТРИ ЦИГАНИ

Троє циган під вербою вигасить
Перепучити долі,
Як посувався берлин ній колись
Степом, піснями повозі.

Цигая одна, в самозабутній грі,
Скрипку тримав перелину.
Грав у вечірньому сонці зорі
Пісню палку, порывну.

Другий люльку в роті тримав,
Стежив за димом, радий,
Нібі і сам весь для нього не мав
Іншої щастя- принади.

Третій же любо слочив лйт,
Й висли на вітті цимбали.
Струнами тихо вітер біг,
Сни його серцем снували.

Оаїж була в них храна, бруднв,
Рясно рябіли латя,
Та не страхала їх доля земна,—
Вільний був дух, завзятий.

Тричі вони показали мені,
Як нам зазнавсяну долю
Збути у дни, у грі, уві сні
Й тричі зневажить без болю.

Довго-ще зір я назад повертав
У подорожі мавяй.
Темні, засмагаі обличчя вітав,
Кучері бувні, чорявві.

Весна любви

Прилинула ясна
В найкращий діл весна,
Засяяв любов
В очах найкращих знов.

Й веду я путь свою
Весною у гаю,—
Зорять з кущів мені
Ті очі чарівні.

І там вона сама,
Де вже весни нема,—
Весна знов розцвіта
І співом її віта.

З „КОМИШЕВИХ ПІСЕНЬ"

В комиші, в зорі вечірній,
Таєм в проходку сам.
І про тебе в тузі вірній,—
Дівчинко! Я мрію там.

Кущ стемніє. В пітьмі ночі
Враз комиш загомонить.
І зітхає і шепоче...
Плакать мушу, сльоза лить.

І немов твій голос дзиве,
Чую я в жалості сім.
І дуна, і тихо гине
В комишах твій любий спів.

* * *

Сонце йде з гори,
В хмарах неба вись.
О, як ті вітри
Лячно понесались.

Банськавки бліді
В небесах мигтять.
На ставку, в воді,
Відбликси тремтять.

Ясну, як гроза,
Я тебе ударів.
Розвалась коса
Довга, в грі вітрів.

* * *

На ставку, на опочинів
Світло місяця стає.
І в комиш зрошали ділі,
Як в вінок леделий, з'є,

Бродять одені горою,
Доглядають ніч кругом.
Затріпочеться порою
В очереті птах крилом.

Я в сльозах схиаю очі.
Це ж про тебе з серця дня.
Як молитва тиха ночі,
Вгішая згадка мрячна!

ТРИ ІНДІЙЦІ

Грізно небо гуркотать, лютує,
Вікоп дуби в тріски шматує,
Заглушило голос Ніагари,
Блискавиць наліжими багнами
Хвилі б'є, обурені, з несилий,—
Рипуть вниз, під громові удари.

Три індійці стали над рікою,
Вислухають дикий рев прибою.
Смертний стогін лячної відроби,
І один—старий і посивілий,
Та ще стаптью дужий, непохилий,
Інші два—сини, стоять без мови:

На синів старий той поглядає,
І на зір пітьма йому спадає
Ще густіш, ніж та, що хмари в'яже;
З очей страшніші блискавиці,
Ніж от, що нлють небес зіниці,
І з обуренням глибоким каже:

„Проклін білим, їх ділам останнім!
Проклін гнилим зрадницьким сліцканим,
Що люди примали їх старцями!

Проклін вітру, що принав вітрила!
Кожній скелі тій, що не пустила
І їх на дно, прокльони тисячами!

Океаном що ні день здіймі
Судна їх летять, отруйні стрічи,
Щоб-зчубить наш рід і слід затерти.
Тільки нам розбійники й лишила
Цю зірку ненависть до могили.
Діти, діти! Мусимо померти".

Він сказав, і в чвеки повтнулися,
Оді'язали од верби й поснали,—
У потиск, на самую середину,
От і весла кинуті вже мимо!
Батько й діти узялись в обійми,
Снів заводять смертного загину.

Все гуркочуть громи, не вщухають,
Блискавки навкруг чвона шугають,
І чайки кружляють, бурі раді,
І пламуть, співаючи, завзяті
Ближче й ближче до своєї страти,—
Пропадають враз, у водоспаді.

КОРОТКІ ЗВІДОМЛЕННЯ

Італійські морські та авіаційні загони потопили в Середземному морі та Атлантиці за час між 1 та 24 травня 80.000 тонн ворожих кораблів. За той же час важко пошкоджено 2 винищувачі, 1 крейсер та 6 великих торговельних пароплавів, а також потоплено 1 підводний човен, екіпаж якого взято в полон.

Німецькі газети вміщують фотографії міцних оборонних споруд на південних берегах Європи та паради козачих з'єднань, що беруть участь у боротьбі з большевизмом.

Московське повідомлення про розпуск Комінтерну знайшло в північно-американських колах неоднакову оцінку. В той час, як республіканські депутати ставляться до цього прихильно, Гамільтон Фіш заявив, що сліз ще почекати та подивитись, чи буде це мірою, чи не буде це перетворено в приємство перетворено в потрібно в цьому році 45,000.000.000 доларів.

Надзвичайна сесія британської компартії опублікувала резолюцію з приводу розпуску Комінтерну, в якій закликається до „сильнішого походу за встановлення зв'язку з Робочою Партією".

Болгарське міністерство внутрішніх справ наказало всім жидам покинути Софію протягом 3-х днів. Далі всі работоздібні жиди переводяться до робочих таборів.

Міністр фінансів США Моргентау об'явив, що на фінансування військових дій

Черчіль надрукував заклик до англійських гірників, в якому пише, що він дізнався про дальше падіння видобутку вугілля.

В цьому він вбачає „страшенну небезпеку" для Англії. Він знов звертається до гірників з проханням додобувати більш вугілля, бо зниження в цій галузі ослабить та зламає плани нації якраз у критичні часи.

А що ви скажете колгоспниці, так ето очень добре. Значить ви добрі хазяї. Добрий хазяїн всегда штани зо рублов доносить. І кушать будуть добрий хазяїн не хочет. Він буде економить. Краще новий курорт построить на Кавказі, ізі дворець для уряду, нежелі салом заніматься.

Вот же, не звертайте вниманія на дирки на штанах. Ви Кризи, страшне багач. Кто знає дурак, той неук, не успів і короткого курса історії ВКП(б), а возможно і враг. Ясно? Кто не согласен со мной? Кто против? Между прочим, я сотрудник НКВД. Так нет против? Очень добре. Тоді прапойте й падайте в дуже Маркса-Леніна-Сталіна і кажемупто докуйте розному Сталіну за щасливу жизнь. Ура! Ура! А почему не все кричат? Мілиція, на свої места, Ура! Ура! Да здравствует родной Сталін!

І вже сідаючи, шепнув партторгові з докором:

— Плохо ви работаєте в колхозе, мало політвоспитательной работой занімаетесь...

Тут же була зачитана давно заготовлена в райпарткомі резолюція. Її одноголосно ухвалили, а потім надрукували в районній газеті „Скорок локомотива революції". Від імені колгоспників була послана вітальна телеграма „рідному" Сталіну у „колгоспний, власний" Кремль.

Маркіян Обичайка.

ЗБОРИ „БАГАТІЇВ"

(З МИНУЛОГО)

Була неділя. Члени колгоспу „Заможне життя", байдуже позтуляючи найбільш небезпечні дірки на штанах, чекали початку зборів. Тільки Матвій Козесо, колгоспний пастух, водив повну свиту ще з ездового-пакета, щоб принести від ріжових очей непорядок своїх святкових штанів. Був женива і піп з Матвія-котівся трактором.

Збори довго не починались. Коли ж колгоспники попали нерву вались, партторг Тишін Городоров вийшов на сцвнсць і звернувся до присутніх:

— Не хвилюйтеся, дорогі товариші колгоспники! Збори б давно почались, та хтось у залі вкрав портрет нашого любимого вождя, великого Сталіна. Як же можна провозити збори без портрета дорогого вождя? Вони будуть не якісні. Образ любимого вчителя не мусить сходити з наших очей. Наш комсомолець Кирило Тур верти потяв у сусідній колгосп „Не жити, а маслиця" - поменяти на день портрета. Почекаймо ж...

Аж геть надвечір на зниленому коні привіз посланець Сталіна.

Але й тут не обійшлось без здогадок-пригадок. Дуже поспішали, Кирило Тур не помітив, що від портрета вниз головою, і партторг не простив цього. На здочинцях сказали протокол і справу передали в суд. Комсомольський секретар Явтух Йоторогий тут же при всіх відібрав у Тура, як у „політично-опасного" комсомольський квиток.

Коли портрет почепили над сценою, за столом появилось начальство.

— Товариші колгоспники!—підвівся партторг за столом,—перед тим, як відкрити збори, здвайте звичайно того, що зав нам тобе радісне і щасливе життя. Розповідуються кожному встати і цілувати в долоні. Бригадирам проказівувати, щоб не було тих, що утримались. Всім, хто має сильні голоси, вийти наперед для кричання «ура».

Зал вмить загримів оплесками та вигуками і гримів би може до вечора, якби партторг не дав знаку рукою, що честь і поклон кожному віддані повністю.

— Тепер почнемо збори. В президію реком-мую себе, тобто Тимоша Городоров, представника райпарткому, і дам пісаря протоколу разівника колгоспу ім. Кірова Кваса. Хто проти цієї партійної агренди? Значить, проти немає цього? Виходить, всі в нас позітивно благонадійні. Поскольку я бачив живого Сталіна, постольку голосувати не в. Порядок дня такий: доповідь представника райпарткому товариша Абрама Кацмана про зможне і щасливе колгоспне життя. Хто проти цієї повістки? Немає нікого? Чудесно! По першому вопросу слово має наш дорогий товарищ Кацман.

— Товарищі колхозніки!—почав доповідач.— Ви живіть не уявляєте, как є ви щасливі. Ібо—ви хозяї всех етіх полей, які вам подарів у вечну собственность родной Сталін. Но етого мало. Ви також хозяєва всех заводов і фабрик у нашей стране. У нас всьо народне. Ви хозяєва всех багатств союзного союза. Ну как вам не радіти, коли ви власники і царські дворцов, даже самого Кремля. Уявіте, дорогіе, что і ваш колхозніки побивали в некоторой степені, ізі самом Кремлі. Там роскошь, которой описать не можна. Раньше там царі - експлоататори хозяйствували, тепер же власники—ви, а живеют там ваш родной отец Сталін.

Кто вам подарів такіе богатства?—Дорогой Сталін. Да іще к тому вин з вас копійкі податків не берьот.—

Хе-хе-хе... Дехто думає, що я про поставку державі продуктів колгоспами і колгоспниками забув. Будьте уверени... Но нужно бить сознательними. Здайте ви кому продукти? Державі. А держава хто? Ви самі. Значить, ви только свойо добро перекладаєте з лівої кешені в праву.

А що ви скажете колгоспниці, так ето очень добре. Значить ви добрі хазяї. Добрий хазяїн всегда штани зо рублов доносить. І кушать будуть добрий хазяїн не хочет. Він буде економить. Краще новий курорт построить на Кавказі, ізі дворець для уряду, нежелі салом заніматься.

Вот же, не звертайте вниманія на дирки на штанах. Ви Кризи, страшне багач. Кто знає дурак, той неук, не успів і короткого курса історії ВКП(б), а возможно і враг. Ясно? Кто не согласен со мной? Кто против? Между прочим, я сотрудник НКВД. Так нет против? Очень добре. Тоді прапойте й падайте в дуже Маркса-Леніна-Сталіна і кажемупто докуйте розному Сталіну за щасливу жизнь. Ура! Ура! А почему не все кричат? Мілиція, на свої места, Ура! Ура! Да здравствует родной Сталін!

І вже сідаючи, шепнув партторгові з докором:

— Плохо ви работаєте в колхозе, мало політвоспитательной работой занімаетесь...

Тут же була зачитана давно заготовлена в райпарткомі резолюція. Її одноголосно ухвалили, а потім надрукували в районній газеті „Скорок локомотива революції". Від імені колгоспників була послана вітальна телеграма „рідному" Сталіну у „колгоспний, власний" Кремль.

Маркіян Обичайка.

Перемога німецьких учених над малярією

Малярія—один з найзліших воріів людства. Протягом 300 років людство провадило боротьбу з цим злішим ворогом за допомогою хініну. Хінін, правда, рятує хворого від припадків лихорадки, але він не охороняє ві від рецидиву, ні від чорної лихорадки, що нерідко супроводжує малярію. Крім того, вживання хініну загрожує викликати небажані наслідки.

Боротьба проти малярії вступила в нову фазу з того часу, як у 1926 р. три німецьких учених наукового інституту Байєра в Ельберфельді винайшли синтетичний засіб проти малярії—плазмохін. А в 1932 р. ті ж вчені—Маніч, Маус і Кікуті винайшли другий препарат—атебрін. Ці нові ліки дозволяють вилікувати малярію за 5—7 днів без всяких небажаних ошіеля наслідків, при чому не лише усувається всі форми її збудника, але вилікується і чорна лихорадка та хворий охороняється від можливости рецидиву.

Люди тепер можуть з успіхом боротися проти малярії—декількох таблет атебріну достатньо, щоб з метою профілактики застерегти людський організм від цієї небезпечної зарази.

Якщо на всіх театрах сучасної війни в Північній Африці, на Балканах і в СССР малярія ніде не в змозі послабити ударну міць воюючих армій, то цим вони шляком зобов'язані новим лікувальним профілактичним засобам—плазмохіну й атебріну.

О. М.

Гончарне виробництво поширено

Щоб забезпечити попит населення м. Охтирки на посуд, управління Охтирськими цегельнями організувало при цегельні № 3 (8 сотня) гончарне виробництво. 28 травня відбулася перша випалка посуду.

Ренчинський.

ПО УКРАЇНІ

На цьому базарі регулярно продаються горшики, тому і зветься „горщиковим".

З ВІДБУДОВАНИХ РОБІТ НА СХОДІ

Німці вже зараз берутьсь справляти пошкодження, що спричинено большевиками. Ні малюнку — будівництво нового великого мосту через річку.

За добру роботу нагороджують

Як видно із статистичних даних, збір врожаю минулого року в районі Озівського моря був більший, ніж в часи большевицького панування. Розуміється, значна частина продуктів пішла на користь селян, як нагорода за їхню невтомну працю. Крім того, їх нагороджено тим, що в Хеччачкому, Сартані, Мангуші й Гераселяни, які особливо чалися у відбудові батьківщини, надіслано садивною земле вони тепер власниками. Під час урожаю передачі володіння відбувалися загальні збори, відвідували німецькі цери.

В МІСЬКОМУ ТЕАТРІ

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЧЕРВНЯ

„Ой не ходи, Грицю, та на вечорниці"

Початок о 5 год. вечора. Для цивільного населення

СУБОТА, 5 ЧЕРВНЯ

„НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА"

Початок о 5 год. вечора. Для військових та цивільн

ОБ'ЯВА

Починаючи з 6 червня ц. р., щопонеділка, ватиме бання для цивільного населення в 12 годин ранку до 8 годин вечора. Дезинфекція дезкамері може перевадитись за бажанням вачів.

Міська Управа.

Загублені документи вважати недійсними

Паспорт, виданий 4-м р-м м. Харкова на ім'я гр-ки Тишенко О. О.;

Паспорт № 619068, серії ХП, виданий Охтирським відділом міліції на ім'я гр-на Сахна С. А.;

Хлібну картку за травень місяць на ім'я гр-на Цибульки В. І.;

Хлібну картку за травень м-ць на ім'я гр-на Мандича В. Т.

Тимчасовий паспорт, виданий Охтирською в. м. ім'я гр-на Капуана Г. І.;

Поліційське посвідчення Охтирською поліцією гр-на Кісіля І. В.;

Реєстраційну картку Біржі Праці на ім'я Бойка І. Т.;

Відповідальний редактор В. Ст

Зам. 463. Охтирська друкарня.

ШІСТЬ КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 6 червня 1943 року | 42 (144)

Сила нашої ідеї— в її правді

Немає більшої сили, що мобілізує народ в єдину могутню сім'ю, ніж сила національного єднання народу. Народ, об'єднаний національною ідеєю, виховані на інших народів, завжди непереможний, завжди вміє найбагатші перспективи свого майбутнього. Немає лише необхідне для досягнення торжества нових ідей: глибока віра в силу й правдивість нашого діла, готовність зберегти твердість духу в умовах будь-яких труднощів. Ідейність — це безмежна відданість ідеї, готовність бути властиві кожному, хто взяв на себе обов'язок священної боротьби за наше майбутнє своєї Батьківщини.

Велика ідея повноцінна в кожному випадку, якщо вона достойна, послідовна, не обмежена ніякими сурогатами й сторонніми міркуваннями, тобто кристалічно чиста.

Забезпечити чистоту й цілеспрямованість ідеї покликана політика.

Ідея—не політика, а центр, навколо якого повинна обертатись політика. Вона — душа політики. Політика може обирати свої шляхи й напрями, способи й методи, але вона завжди і всюди повинна бути захисником непорушним недоторканости ідеї, ніколи не приймати на себе жодних тиснення на ідею, відкидати її непорушність.

Ідею, або її елементи ніколи не можна приносити в жертву політиці. Там, де ідея приноситься в жертву політиці, там вона перестає бути ідеєю. Її місце залишається пустим — з'являється безідейність.

Ворогом большевизму — сніжна революція. Такою вона була від самого початку, такою вона й залишилась. Сучасний момент, під тиском усвідомленої небезпеки, здавалось би, вихолостив ідеї і, начебто, вона нею ідею світової революції. Чи так це? Ні! Ідеї большевиків залишилася в первісному вигляді. До цієї ж ідеї вони повертаються з міркувань політичних. В даному випадку не вона стала вихідною від

(Продовження на 2-й стор.)

В ТРАВНІ МІСЯЦІ ЗНИЩЕНО 1257 СОВЄТСЬКИХ ЛІТАКІВ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 4 червня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

В РАЙОНІ ВЕЛИЖА не вдалися нічні та денні наступи совєтських військ. Збито 21 ворожий бойовий літак.

З РЕШТИ СХІДНЬОГО ФРОНТУ сповіщається лише про бойові операції місцевого значення.

Авіація бомбила безперервно на Кавказі та на Донці ворожі військові з'єднання та авіаційні й постачальні опорні пункти. З особливою силою діяла вчора венгерська авіація проти тилових сполучень ворога.

У Північному океані потоплено бомбами 2 сторожових кораблі та пошкоджено 1 винищувач.

Протягом травня місяця знищено на Східньому фронті 1257 ворожих літаків. За той же час загинуло 143 наших літаки.

Швидкісні німецькі бойові літаки напали на ворожу суднову валку, яка йшла під охороною в районі миса Бон. Потоплено один торговельний корабель та підпалено другий.

НА ФРОНТАХ

Як повідомила Головна Кватира Фюрера 3 червня, НА СХІДНІЙ ДІЛЬНИЦІ КУБАНСЬКОГО ПЕРЕДМОСТОВОГО УКРІПЛЕННЯ тривають важкі оборонні бої. Спроби ворога просунутись та прорвати наші позиції не вдалися завдяки зосередженому вогню військ, що обороняються. Сили противника частково були розбиті вже на їхніх позиціях. Авіаційні з'єднання літаків близького бою значно допомогли нашим військам під час цих операцій.

НА РЕШТІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ нашими активними операціями зруйновано багато ворожих бойових точок, при чому противник мав численні криваві втрати.

Авіація напала на важливі великими загонами на важливі тилові точки ворожих позицій в середньому відтинкові східнього фронту та з особливою силою бомбардувала залізничні споруди Курська. Винищувальні ескадрильї та зенітна артилерія збили вчора 83 совєтських літаки.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Кількість галицьких добровільців зростає

Число галицьких добровільців сягає вже 62.000. Вжесь час з'являються нові добровільці. Крім того, в Німеччині вже працюють понад 400.000 галицьких робітників.

Совєти порушують міжнародні угоди

Бюро військовополонених при Ватікані вказує на те, що совєтсько-російські урядовці відхиляли до цього часу всяку спробу одержати відомості про перебування військовополонених у Совєтській Росії і що воно не спроможне й надалі дати будьякі відомості. Совєтська Росія є, таким чином, лише одна держава, яка відкрито діє проти всіх існуючих інтернаціональних угод і, відверто порушуючи елементарні закони людськості, не дає будьяких повідомлень про військовополонених в совєтській Росії.

Генерал-лейтенант Власов проти большевизму

Під час однієї бесіди сказав генерал Власов — командуючий російської визвольної армії, що він тому є противником большевизму, що все більші і більші переконувався, що Совєтський союз зряджує російський народ і на керуючих посадах сидять не росіяни, а жиди.

Генерал Власов—селянський син з-під Нижнього Новгорода. Він прослужив 24 роки в червоній армії і був у 1938—39 р. військовим радником Чан-Кай-Ші. Між іншим, він був нагороджений орденом Леніна та іншими високими орденами Совєтського союзу. Генерал Власов уже об'їхав багато місцевостей звільнених східніх областей та окремі дільниці фронту.

Європейська преса все більші і більші цікавиться ідеями Власова, який вивсь час каже про необхідність створити нову Росію, яка була б вільна від большевизму, де більші би дбали про інтереси російського народу.

Болгарська преса підкреслює, що тут ідеться про цілком новий рух, який народився з ідеї російського відродження. „Ми, болгари,—говоритися в одному місці,—знаємо історію Росії і віримо в успіх власівського руху".

Заява Черчіля

Черчіль заявив на прес-конференції у Вашінгтоні, що союзники мають сьогодні намір використати сибірські аеродроми для бомбардувальних операцій проти Японії.

Новий німецький мотоцикл на фронті.

Англійський союзник про стан совєтів

Лондонський „Дейлі Експрес" опублікував повідомлення свого московського кореспондента про стан в Совєтському Союзі. В повідомленні сказано, що совєти за час війни з Німеччиною втратили 30 мільйонів людей, куди входять мертві й поранені на полі бою, военнополонені й цивільні, що померли від голоду та хвороб. Не треба забувати, що понад 70 мільйонів людей жило в численних районах, окупованих німцями.

Це повідомлення ще показує, що совєтська делегація в Північній Америці дуже вимагає підвозу харчів.

П. С.

Думна Черчіля про втрати совєтів

Черчіл говорив у Вашінгтоні перед пресою. Він дав зрозуміти, що на внутрішню поразку Держав Осі нема чого розраховувати. Черчіл сказав, що на азіятському терені воєнних дій дещо мусить бути зроблено, але ні операції відсуваються надалі в зв'язку з питанням про транспорт. Далі Черчіл сказав, що Совєтський Союз одержав надзвичайно важкі втрати і від нього не можна вимагати більшого.

ідеї, а, навпаки, сама ідея народилась від політики. Національна ідея підкорена більшевиками політиці, метою якої є захист й охорона своєї основної ідеї — світової революції. Тому ми є „національна ідея" більшевиків справжньою ідеєю? **Ні, бо вона втрачає свої основні якості — чистоту й стальсть. Вона лжеідея.**

Включивши національну ідею в орбіту своєї політики, більшевики спотворили її, а разом з тим обрамили й спаплюжили кращі й священніші почуття народу.

Стрижнем нашої виховавчої роботи є національна ідея.

Нам немає потреби приховувати й замовчувати свої ідеї, немає потреби підтасовувати її іншими ідеями, як це роблять більшевики, ховаючи свою світову революцію за ширму російської національної ідеї. Наша національна ідея є самосвідомість нашого народу, що оформилась, є органічна й історична похідна від свідомости цього народу. Вона не прийшлаззовні. **Вона викристалізувалась у народі, виношується десятками поколінь. Вона стала плоттю й кров'ю народу.**

Лише на основі чистої ідеї та во ім'я її можна виховувати справжній патріотизм в народі, можна кликати народ на боротьбу та можна чекати від нього у ній боротьбі впертости, героїзму й самопожертвування. В боротьбі перемагає той, чиї ідеї не розходяться з прагненнями народу. Лженаціональна большевицька ідея прирічена на провал, як таке, що не має поживного грунту в самому народі.

Сила нашої ідеї — в її правді.

Любити народ, вірити в нього, обожувати його — ідейні основи патріотизму.

Тільки такий патріотизм здібний піднята народ на вперту й героїчну боротьбу проти большевизму, живити й підтримувати його в ній боротьбі та привести, в кінцевім рахунку, до цілковитої перемоги, до цілковитого знищення ворога. В цьому можуть мати сумнів лише той, хто не вірить в могутні сили свого народу, своєї національної ідеї.

Большевизм спогавив і втоптав у грязь національну ідею. Цим він викликав ненависть до себе народів і створив передумови своєї неминучої загибелі.

ПРИГОЛОМШУЮЧІ ВІДОМОСТІ САМОВИДЦІВ ПРО КАТИНЬ

Старості однієї советської громади під страхом смерти заборонено розповідати, що він бачив три роки тому в Катинському лісі. Коли він дочув повідомлення добровільця-француза на Східньому фронті. З оповіданням цього старости, яке він опублікував часопис „Парі суар", видно таке: у березні або квітні 1940 року, коли почалася відлига, вночі прийшли військовополонені офіцери. Гадають, що це польські офіцери. Їх супроводжувала охорона з кулеметом. Серед піщаної просіки полонені мусіли вирити яму 4—5 метрів завдовжки та 10—30 метрів завширшки. Коли це було зроблено, 200—300 полонених одержали розпорядження лягти униз лицем на дно. Тоді до них наблизились кати групами по 10, при чому перший подає, при чому перший робив постріли в потилицю, а другий знов набивав зброю. Коли перший ряд закривавлених тіл лежав у ямі, другу партію примусили лягти на ще теплі тіла, які ще здригалися. На запитання слухача, чи не намагалися полонені втікати, староста відповів, що ніхто не намагався. Шість місяців більшевицької неволі привели їх до такого фізичного та морального стану, що смерть здавалася їм безперечним визволенням. Вони добре знали, що таке репресії та тортури. Скрізь співробітники ГПУ тримали при собі на мотузках вовкодавів, які кидалися на першого встрічного.

На запитання, звідки староста так точно довідався про всю подію, він відповів, що була потреба в людях для закопування ям. ГПУ не бралося до цього, а притягло чоловіків, що жили навкруги. Коли вони засипали ями, додому їх не відпустили. Під якимсь приводом їх вивели. Бог знає, куди. А його, старосту, як виняток, відпустили додому. Але йому під страхом смерти заборонили розповідати, що він там бачив.

П. С.

КОРОТКО

В наслідок великої поводі, що сталася в Сполучених Штатах, залишилося без притулку 160.000 чоловіка, матеріяльні втрати сягають понад 200.000.000 доларів.

Еспанська газета „Ія" пише: Якими легковірними людьми вважають нас большевики, коли після потоків крови, якими вони залили свою систему, советський уряд сподівається цим трюком (розпуск комінтерну) когось обдурити.

Агентство Юнайтед прес публікує статтю газети „Нью Даг Аллегганда", згідно з якою большевицька делегація заявила на союзницькій конференції про те, що питання постачання червоній армії харчових продуктів є зараз найважливішою проблемою.

ВСЯ ЕВРОПА ПРАЦЮЄ НА ПЕРЕМОГУ

ЖЕРТВИ ЗАБОВ'ЯЗУЮТЬ ДО БОРОТЬБИ

Ми знаємо, що большевики не було б сил. Але ми також знаємо, що жертви зобов'язують живих, тільки вони можуть вирити в нерозривні нам гідні довіря пали жертвою боротьби ворога нашого народу, нашої батьківщини.

Це відповідає обов'язку советських воїнів, бо советські патріоти жують загибель бомби над тими місцями, в яких немає ного военного об'єкта нас мордували в кому Союзі більше десятиріч, так ми не переслідувати бодай із ненависти і з помсти.

Але большевизм з тичними нападами на політичних ув'язнених) ізкидає до довідено ж панахидою в Києві ропет'ловському з забитих українських лістів від повітряного паду.

Міський комісар підлегля йому у Міська Управа подбали про те, щоб шити важку долю лих. Міська Управа на себе також по хорони жертв, в як вітчизняна с організація поясню Японії, здійсненням помітно вже на фронкрб. для близьких

Жалобна панахи лась перед будин верситету. Жалюдей надали місцю гибелі. Багато квітів домовини, біля яких родичі. З приводу звернення єпископа нора й Пантелеймона, бургомістра Фоменого, виявилось не ре співчуття скорбних потепліли, глибоке обурення гуливий напад ських розбійників, на мелодія канісні співи хору сотні привітальні звернення покладання вінків кого комісара і домовини були катафалки і дотримання процесії, почалися лізація і пожежі вирушила на Вулиці були пошкоякі безмовно, в раз вшанували розбійницького

В Дніпропетровських вулицях, де ці лобна процесія, сячі, щоб в останні привітати 17 чоловік, пали жертвою ката ської жорстокости.

Населення Дніпропетровська, буде пігнорувати стокости більшовиків, стоїть перед ним жими, могилами бажання зробити можливо, в більшим більшовицьким

ЧАН-КАЙ-ШІ ПРИГНІЧЕНИЙ

Ген. японський міністр справах окупованих східніх провінцій, заявив, що Чунгкінг сьогодні ворожість виключно від доброї волі, яку йому дають Англія та Америка. Але

ДЕМОРАЛІЗАЦІЯ ЧУНГКІНГСЬКОЇ АРМІЇ

ПС. Головний командувач японської армії в Китаї, генерал Гате, що повернув з Нанкінгу з японського штабу в центральному Китаї, зробив доповідь про свою кампанію японців в Китаї. Особливо цікаво змалював Гате велику деморалізацію серед ворожого війська, яка обумовлює велику кількість полонених й швидкість значні успіхи. Ця деморалізація пояснюється поразкою Японії, здійсненням

Загроза знищення дальших чунгкінгських з'єднань

ПС. Чунгкінгська армія в 300.000 чоловіків оточена японцями, і їй загрожує зни-

Чунгкінгські війська знову в оточенні

ПС. Кільце навколо чунгкінських дивізій, які оточеродичі. З приводу звернення єпископа ніше звужується. Після того, як взято Сіан, відпаявська можливість для оточених з'єднань відійти на південь. На захід від Ічана японський наступ прова-

ТЕРОРИСТИЧНІ НАПАДИ СОЮЗНИКІВ

(Довгий список жидівських злочинів)

ПС. Цими днями з німецької сторони було опубліковано список, який переконливо доводить, що британці і американці скидають бомби переважно на церкви, школи і лікарні. Це пояснення з німецької сторони було необхідне тому, що заступник британського прем'єр-міністра Етлі пояснив, що бомбардування британськими літаками було спрямоване проти важливих військових об'єктів. Проте, факти говорять протилежне. До 25 травня 1943-року в Німеччині були цілком зруйновані цими терористичними нападами не менше 133 церков, 494 сильно пошкоджені, 191 школа зруйнована, 920 сильно пошкоджені, 108 лікарень зруйновано, 231 сильно пошкоджена. Жертвою англо-американських нападів стали також, поряд з численними жидівськими будинками, пам'ятки культури, що їх не можна відновити, деякі з них нараховують за собою тисячоліття.

В Советському Союзі, з ініціятиви безбожних банд, церкви було зруйновано або перетворено в амбари, на капіталістичній стороні жид працює ще грунтовніше, він руйнує церкви бомбами.

На заводи і промислові підприємства британські і американські літаки не нападають, вони скидають бомби там, де їм це здається легшим. Що головною ціллю для бомб злочинців із Лондона і Вашінгтона служать церкви, які виступають із моря будинків, і ясно видні червоні хрести на лікарнях, є ганьбою для людськости. Але ворог повинен знати, що година розплати з ним надійде. Ніякі сироби виправдались не врятують його тоді.

Американська фльота під ударами японців

НАШІ РОБІТНИКИ В НІМЕЧЧИНІ

Особливий інтерес для нас має наказ німецького генерального уповноваженого для вербування на працю до Німеччини гауляйтера Заукеля. Цей наказ дає ясну директиву про постійні поліпшення умов праці й життя робітників зі Сходу. Гауляйтер Заукель організував інспекцію, якій доручено спостерігати працю робітників зі Сходу на всіх німецьких виробництвах і доповідати йому через регулярні проміжки часу про наслідки цих спостережень.

В цих повідомленнях, передусім, пояснюється методи робітників працюють понад 20 робітників зі Сходу, тоді для них призначають одного німецького референта, який захищає всі їхні інтереси. Через нього вони можуть давати пропозиції щодо доцільного застосування їхніх професійних знань і побажання всяких поліпшень. При чому німецький професійний референт, крім того, що є керівником виробництва, відповідає за правильну соціяльну поведінку робітників зі Сходу. Особливо здібні робітники одержують, крім того, ще особливу пайку харчів і ласощів. (ШД).

НАШЕ ГАСЛО — ПЕРЕМОГА

Не досить лише палко бажати перемоги над большевизмом. Щоб остаточно визволити наш народ з кремлівських пазурів, треба, щоб кожен з нас використував свої обов'язки й навіть більше. Все, що може якось перешкодити цій боротьбі з большевизмом, треба відкинути. І все, що може сприяти її, треба з усією силою підтримувати та заохочувати.

Зростаюча загроза для Чунгкінга від Японії означає те, що чунгкінгський Китай незабаром мусить бути поділаним, коли вчасно. не надійде допомога, так пише газета „Нью-Йорк Геральд Трібун".

Також відрізаний відступ на захід другої чунгкінгської армії в 30.000 чол.

дитись далі в напрямку на Чунгкінг. Авіяція провадить свої атаки вже до Сечуана. В самому Чунгкінгі кілька разів виникали повітряні тривоги. Мешкаючі там американці підготовляються втікати до Советського Союзу.

ПЕРЕВАГИ ВІД'ЇЖДЖАЮЧИМ ДО НІМЕЧЧИНИ

Припустимо, що молода дівчина або робітник завершили з Україні, щоб деякий час працювати в Німеччині. Як і у них, так і в їхніх рідних виникають різні запитання і турботи, який буде перебіг, чи будуть вони мати достатньо харчів під час подорожі, як з ними будуть поводитись у Німеччині і т. інш. У всякому випадку кожний українець має можливість ще й тут на батьківщині своїми власними очима побачити, як працюють німці, як вони все організовують і про все думають, а також як вони поводяться з українськими службовцями, з якими вони працюють в різних установах.

Всі люди з України, які мають сьогодні можливість їхати в Німеччину і там попрацювати деякий час, повинні завжди мати на увазі ті обставини, що вони мають чудову нагоду навчитися чогонебудь в Німеччині. Вербовка українських робітників для Німеччини має поперше — практичну мету, подруге — педагогічну.

В НІМЕЦЬКОМУ СЕЛІ

ДО НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ВЗАЄМИН

Група українських вчених у Празі грунтовно опрацьовує з недавнього часу питання про наші взаємини з Німеччиною. Перші книги присвячені німецьким науці та літературі — як мосту, який має сполучити обидва народи. Далі буде йтися про вплив, який має німецьке право на Україну. Багато уваги зверталося також на мову та історію мистецтва.

В своєму творі „Германсько - німецькі культурні впливи відзеркалені в українській мові" доводить Смаль-Стоцький, наскільки це видно зі слів, що вони запозичені зі старовинної та сьогоднішньої мов, що Німеччина була і є головним носієм культури для всієї Східньої Европи.

Зі старо-німецької мови запозичені слова, які вживаються у державному житті, у військовій справі і для означення одягу та хатнього господарства. З цього ясно, що німці принесли нам не лише слова, але й самі речі. Готи поширили цей скарб та допомогли його, будучи посередниками греко-римської культури. Дані йшли вікінги — у нас варяги — які заснували були Київську Державу. Як це видно з хронік, у Києві ще в XII столітті говорили по-скандинавському.

Зі старо-німецької мови запозичені слова, які мають стосунок до сільських господарств та побуту, а з подарств та побуту, а з середньо-німецької — до міського побуту, військової справи та ремества.

Запозичення з ново-верхньо-німецької мова обумовлені й політичними мірку ваннями, оскільки Галіція та Буковина входили до складу Дунайської Монархії. Львів та Київ є центрами, де мусить розквітнути та поширитись на село ця нова наука про взаємини обох народів.

В своїй книзі „Німецькі впливи на українське мистецтво" дає Дмитро Антонович вичерпну картину впливу німецьких митців, як він відзеркалився в українських архітектурі та побуті.

Візантія дала Україні лише перші початки культурного життя, але європейські стилі є тут переважаючими. На частині України образотворча сила виявилася внутрі самого народу — це торкається доби козацької держави, яка дала „Українське барокко", на яке з гордощами дивимося ми сьогодні.

У моні, мистецтві, науці та праві видні незлічені нитки, якими зв'язані вкупі Україна з Німеччиною.

ДО БОЮ ГОТОВІ

Вигравши англо-американців з широких тихоокеанських просторів, героїчна Японія, перш за все, енергійно приступила до використання величезних сировинних ресурсів на окупованих нею екваторіяльних островах.

Голяндська Індія — надзвичайно багата колишня колонія Голяндії. Це величезний архіпелаг островів площею до двох мільйонів квадратних кілометрів і населенням до 68 мільйонів. Низка островів тягнеться з заходу на схід від Індійського океану і аж до Малакського півострова, — з важливою колись британською морською базою Сінгапуром, на південному сході — до англійського домінону Австралії, на сході — до Філіппін.

Найбільші острови — Великі Зондські: Суматра, Ява, Борнео, Целебес. До голяндської Індії належать також Молукські острови і половина Нової Гвінеї. Інші острови — дрібніші — називаються Малими Зондськими.

Острови лежать в смузі екватора і мають надзвичайно цінні рослинні і мінеральні багатства. Так, наприклад, по видобутку каучуку та оливи острови ці посідають друге місце в світі. Індонезія стоїть на п'ятому місці в світі по видобутку нафти, даючи її до 8 мільйонів тонн на рік. Вона також першою йде по виготовленню і експорту хініну, перцю, копри, чаю, пальмової та кокосової олії, тютюну, цукру, кофе. На островах крім того добувають боксити і марганцеву руду.

Як відомо, друга світова війна дуже посилила значення голяндської Індії, як стратегічної позиції і важливого джерела постачання сировини, необхідної для подальшого провадження війни. Противники Японії — США і Англія більш ніж колинебудь зайтересовані були голяндською Індією і намагались за всяку ціну вдержати її в своїх руках. Англія в свій час одверто визнавала, що Індонезія має для неї першорядне стратегічне значення і була включила її взвіть в систему оборони Британської імперії. В цьому „символічно" підтримала метрополію Австралія, який японці серйозно загрожували і зараз загрожують з Нової Гвінеї.

Другий злянт — США весь час так само цікавився питанням „протекторату" Індонезії, яка для цієї держави відогравала одну з головних ролей щодо вивозу цінних товарів. Як відомо, Америка в значній мірі залежала від цих островів, щодо постачання таких цінних продуктів, як каучук, оливо, хінін і т. д.

Але Японія, яка пильно стежила за воєнними подіями в Европі, не могла звичайно ойбудже дивитись на зазіхання аліянтів на Індонезію. Вона заздалегідь приготувалась дати відсіч агресорам і не дозволити їм укріпитися, так би мовити, на порозі свого будинку. З подальших подій відомо, що Японія досить блискуче виконала свій священний обов'язок, відкинувши геть Америку і Британію на її вихідні позиції. За короткий час ця сильна острівна держава стала твердою ногою на тихоокеанському трамплині, добре укріпивши Філіппіни і Сінгапур. Поразка англо-американців остаточно послабила їхні позиції в цій важливій з стратегічного і економічного боку частині світу.

Зараз Японія розгорнула свою промисловість тут з таким розрахунком, щоб цілком задовольнити всі свої господарчі і військові потреби. Особливо інтенсивно почала вона видобувати нафту, головним концесіонером якої була тут ще до світової війни. В такий спосіб Японія має зараз змогу оснастити свою потужну армію, повітряну і морську фльоту сировиною Індонезійських островів. Вона готова до бою і має всі шанси перемогти ворога, зламати його хребет.

„Г. П."

Трудова повинність в Іспанії

Не дивлячись на всі спроби господарчого перестановання та на часткову мобілізацію, в Іспанії є триста тисяч безробітних, головним чином в сільському господарстві. Але остаточне усунення безробіття тальмує те, що багато іспанців стали до праці вороже. Уряд Франко поставив собі за мету-ліквідувати безробіття та виховати нову етику праці. Насамперед було взято на облік всі робочі сили.

Крім того було введено трудову повинність. Безробітні мають змогу добровільно поступити в робочі табори, в яких їм надається робота, при чому одержують вони дві третини нормальної зарплати. Що торкається тих, хто ухиляється від роботи, то до них застосовується примусова трудова повинність.

Якщо ці заходи не ліквідують безробіття, то все ж допоможуть скоротити безробіття в Іспанії.

Советська дитяча книжка з малюнками

Нам надіслали одну советську дитячу книжку з малюнками. Своїм зовнішнім привітним виглядом вона викликає дитяче враження, але змістом якраз навпаки про залізну й невблаганну руку советської пропаганди. Це зошит, у якому поналіплювані вирізані з газет і розмальовані кольоровими олівцями фотографії. Кожний малюнок (а їх більше із 50) дуже незграбно пнеться до актуальних завдань советської пропаганди.

Сам добір малюнків недвозначно говорить про те, що советська пропаганда намагається вже в дитячих головах сіяти заколот. У малюнках дуже легко можна помітити намагання поєднати націоналізм з інтернаціоналізмом. Ця синтеза могла виникнути тільки в советських головах.

Вже на першій сторінці змальовано екзотичний гурток дітей, які несуть прапор з написом: „Дякуємо великому Сталінові за наше щасливе дитинство". Далі йдуть „патріотичні" сценки, в яких русяві дитинчата редають „великому Сталінові" моделі воєнних кораблів, танків та літаків. Малюнок з життя дитячого садочка нагадує справжнє вавилонське стовпотворіння. Тут є мурзинята, киргизенята та двойко рудих дитинчат, загляблених у величезну книгу з написом „СССР на будівництві". Щоб переконливіше прививчувати до пропагованої большевиками расової рівности, іде далі особливо гидкий малюнок мурзинського хлопця.

Як і слід сподіватися, жидам у цій книжці присвячено особливо ідеї'язну увагу. Жидівський письменник Лев Кассіль з батьківською усмішкою пригортає йолопуватє жиденя, якому він, очевидно, дарує свою книжку. Варта уваги сценка в класі, де маленька дівчинка намагається намалювати великими літерами: „Геть образи святих!" **о. т.**

ІСТОРІЯ ТАЧКИ

Ніхто не знає про походження тачки, хоч цей нехитрий прилад, яким перевозять різні вантажі, потрібний не тільки селянинові, а й мешканцеві міста.

За старих часів ледве чи знали тачку. Тоді вживали полозів (гриджіолів)—ледь санчат, зроблених з двох рівнобіжних збитих глицями брусів, на які й клали тягар. Полози були без коліс і їх тягли по землі.

На одній старій римській „темі" знайдено перший рисунок тачки. Бог любови Амор приробляє до тачки точило, щоб нагострити стріли. Знайдено мідяну гравюру XV-го століття, на якій зображено подружню пару старців. Жінка сидить у тачці, а чоловік її везе. Тачка має колеса по боках і уявляє собою вже удосконалення цього приладу. Взагалі старовинні дереворізьби дають дуже багато матеріялу для історії побуту. Треба лише старанно та уважно їх переглянути.

Назва тачки з'явилася, мабуть, тільки 350 років тому. Як її називали раніше, на жаль, не відомо.

Перші тачки виробляли лише з дерева, на них не було ані кусочка заліза. Про це свідчать рисунки. Залізна шина на колесі—це вже пізніший виріб. Пізніше з'явився й мотузок на держаках тачки, який закидають на плечі, щоб рівномірніше розділити тягар, щоб і руках було легше й тачкою керувати зручніше. **о. т.**

КУТОЧОК СМІХУ

ТРИ ПОРИ

Перед вінчанням він говорить, а вона слухає.

В першім році по вінчанню вона говорить, а він слухає.

Пізніше обоє кричать, а сусіди слухають.

* * *

— Чоловіче, ті гриби отруйні, їх не можна їсти.

—Еге, де ж там, це не для тебе, вони призначені на продаж.

ДОВІДАЛАСЯ

— Чи знаєте, кумо, що в моєї жінки по операції слизої кишки вага зменшилась на 4 кг?..

— Ой як кажете!.. Ніколи не думала я, щоб слина кишка важила аж 4 кг!..

СЕРЦЕ ДИТИНИ

Під час обіду приходить телеграма, що бабуся вмерла.

Малий 3васик питає матір:

— Мамо, чи треба зараз плакати—чи скінчимо спочатку обід?

* * *

— Знаєте, кумо, я зі свєєю старою ніколи не сварюся. До полудня вона робить, що хоче, а по полудні я робаю, що вона хоче...

ПО УКРАЇНІ

КОРОТКО

З Німеччини привезено на Україну понад тисячу сівалок, 100 тисяч плугів і культиваторів і найкращий посівний матеріял, серед якого самої тільки сої 4 тисячі тонн.

* * *

В Умані організовано український комітет самодопомоги.

* * *

Площа міста Львова ранше становила 67 кв. клм., а тепер, із приєднанням до міста навколишніх осель, вона збільшилася до 260 кв. клм. Отож густота населення міста зменшилася з 2.925 мешканців на один кв. клм. до 898. Українців у Львові жине 82.284, решта німці й поляки.

* * *

У Станіславові закінчився округовий конкурс самодіяльних солістів. Найкращі виконавці вiзьмуть участь у краєвому конкурсі.

* * *

Новий театр відкрито при Хорольському народньому будинку.

* * *

В приміщенні Бердичівського історичного музею відкрито платну міську бібліотеку.

* * *

До Кам'янець-Подільського музею передано дзвони XVIII віку, що висіли на каланчі в Старому Місті. Дзвони вилито з срібла й міді львівським майстром Теодором Подрецьким у році.

* * *

В Києві утворений інститут хірургії досліджує та вивчає ті й провадить клінічні практичні потрібні для медичного персоналу.

* * *

За розпорядженням генерал-губернатора в Галичині скасовано кому господарство, скасоване свого часу большевиками, повернено власникам-спадкоємцям, які не переживали 1939 року.

НА МИРГОРОДЩИНІ

Населення ще добре пам'ятає, що таке большевизм. У Попівці, одному з сел Миргородського району, є місце, яке селяни звуть „Климовим хутором." Сюди в роки колективізації місцевий большевик Клим Верещака вивозив розкуркулених ним селян та викидав на сніг. В Попівці добре пам'ятають і большевика Івануху, який прославився тим, що, розкуркулюючи селян, загнав у далекі табори та на той світ не одну сотню своїх односельців, а також тим, що розібрав дві церкви.

Село Попівка до революції було одним з кращих сел Миргородського повіту. З приходом влади большевиків село почало хиріти. Млини було зруйновано, виробництва, що були в селі, одне за одним припиняли своє існування. Ліси й сади по-хижацькому знищувались. З кожним роком все туже затягувалась петля большевицького режиму на шиї селянства. В 1933 році в мешканців Попівки лопнув терпець і вони повстали проти большевицьких узурпаторів. Повстання було придушено викликаним з Харкова каральним загоном НКВД.

Зараз в селі Попівці розпочалося справжнє життя. В селі працюють три школі, лікарня, амбулаторія сільська кооперація. Самодіяльний театр підготував десятки виступів. Відбудовано церкву. Надання населенню свободи приватної ініціятиви скоро дало свої наслідки. В селі виникло багато деревообробних та гончарних підприємств, відбудовано паровий млин. Приватна ініціятива, яка так переслідувалась большевиками, породжує зараз нові виробництва й приводить до руху нові виробничі сили. Приклади, які підтверджують це, можна навести багато. Довго збиралися большевики відремонтувати водяний млин в Єреськах, але так цього й не зробили. Після того, як не стало большевицьких пляновиків, млин було пущено в хід без особливих труднощів. Більше того, з ініціятини старости села на ньому було встановлено динамомашину, яка дає струм для освітлення селянських хат.

В Великих Сорочинцях з осени було проведено зяблеву оранку полів та роботи в садах. Прагнучи полегшити собі весняні роботи, сорочинські селяни зорали частину своїх полів у грудні місяці, скористувавшись великою відлигою, що наступила. Цікавo, що таку ж зимову оранку було проведено в Сорочинцях і в минулу зиму, при чому урожай, зібраний з оброблених зимою ділянок, виявився не нижчим, ніж з останніх полів. За зиму сорочинці добре підготувались до весняних робіт. Своєчасно було відремонтовано плуги, борони й сівалки, посівний матеріял було ретельно очищено. Цього року сівбу проведено насінням зі схожістю 97—98%.

Не забули в Сорочинцях і про роботу по благоустрою містечка. В минулому році було побудовано два нових мости через Псьол, відремонтовано дах Спаської церкви, відремонтовано й пущено в хід водопровід, устатковано баню та їдальню. Біля базарної площі установлено красиву вітрину, на якій регулярно вивішуються свіжі газети. В театрі група місцевих артистів-аматорів влаштовує постанови; тут же бувають концерти.

В ряді сел організовано виробництво возів, осей, коліс та ободів. В цих виробництвах була необхідність і вони виникли, хоча спеціяльних декретів про спиці для коліс, як це було раніше при большевиках, не видавалось.

В Миргородському районі, де, виведену з ладу, електростанцію. Однак ця ініціятива не задовольнила міста щодо енергії. Молодий інженер-електростанції Любійчик встановив ініціятивним додатковий двигун, який працює на торфі. Цієї зими п. Любійчик збудував нову електростанцію, яка на відміну від старої працює не на дизельному нафті, а на торфі.

В Миргородській МТС працюють, не рахуючи часом. Незалежно від того, до якої години вони працюють по закінченню робочий час, то вони працюють до затемнення, а в кращі вечори вони можуть зайняться на своїх машинах значно пізніше.

В с.

Завод на Сх

Один німецький концерн, що поширює свою роботу в зайнятих областях та використовує советських воєнних трофеїв, відновлення відбудовано в Сталінській області, а точніше кажучи, в Сталіно. Відновлено вже одна за одною шахти: Ленінградську, Ленінську, Ленінградську, Ленінську, Ленінградську, Ленінську,

КОРОТКІ ВІСТКИ

Будапештські газети підкреслюють, що ходом історичних подій стверджується, що терористичні напасти розпочала англо-американська авіація, яка розбиває сьогодні церкви, школи, лікарні та пам'ятники культури.

Японські війська зайняли місто Хінченгзи в провінції Хонань. Японські винищувачі потопили 16 суден з чунцінськими військами, що тікали по Янгтсе. Місто Чангте—на захід від озера Тунгтінг—евакуйоване.

Німецька авіація напала на англійське портове місто Торквай, де нашими бомбами викликано великі пожежі.

Італійські літаки бомбардували, після 24-годинного перельоту, англійські авіаційні бази в Порт-Судані, де зруйновано важливі оборонні споруди.

Під час нальоту швидкісних німецьких бойових літаків на військові об'єкти південно-англійського портового міста Брайтон, наші машини спускалися до 20—30 метрів—горизонтальним падінням—та влучили кількома бомбами паротягобудівельний завод і електростанцію, розташовану в східній частині міста.

Японською флотою потоплено в Тихому океані 2 наливні кораблі по 15.000 тонн кожен, 6 торговельних пароплавів — 65.000 тонн, 1 транспорт—15.000 тонн та 17 підводних човнів. Крім того, літаками потоплено 4 транспорти — 9.400 тонн водотоннажности.

Міністер-президент Сараджоглу в своїй резиденції Чанкене дав урочистий сніданок на честь дипломатів держав Осі. (П. С.)

ПІЗНО ДОВІДАВСЯ...

що европейська сталь ще міцніша.

Лондон про Черчілевську промову

Як підкреслює шведська газета, в певних колах побоюються, що знов зроблене підкреслення Черчілем війни проти Японії може бути з'ясовано, як „дипломатичний засіб" показати, що наступ проти Европи не може бути проведений у великому масштабі, як це передбачалося раніше (П.С.)

Успіх генерал-лейтенанта Власова

Очистка окупованих областей Сходу від там лютуючих банд продовжується та успішно розвивається. За останні дні вдалося прослідити та винищити з їхніх гнізд численні советські банди, при чому з особливим успіхом оперують частини генерала Власова, які виявляють себе хоробрими та надійними вояками.

Сутички в одному военному канадському таборі

Про сутички, які відбулись недавно в одному канадському военному таборі, одержано такі подробиці: один полк з Онтаріо і другий з Квебеки посперечались один з одним із-за політичних питань. Дійшло до стрілянини, при чому багато солдатів поранено та вбито. Заколот досяг таких розмірів, що вдалось встановити порядки тільки спільними силами канадської кінної та военної поліції. Під час суперечок полки, які посварились, намагались штурмувати один у одного бараки. Двома ночами пізніш знову відбулись заколоти. (П. С.)

В Катині відкрили ще могили

В Катині відкрито до 23 травня сім масових могил з 3.000 трупів. Щодня викопували по 120 трупів. Серед них пізнали колишнього хатнього лікаря маршала Пілсудського (П. С.)

Антисемітизм розширився

На всьому Сході триває антижидівський рух, який зростає з кожним днем. Нові народи і нові частини земної кулі приєднуються до розвитку, який захоплює увесь світ і неухильно в строїме до остаточного знищення жидівського панування. Коли мова йде про ввесь світ, то сюди приєднується також і ворожий табір, хоч Східня Азія з географічних умов не є особливо гарним джерелом інформацій, але все ж можна одержати достатні подробиці, з яких можна довідатись, наскільки Фюрер був прав, коли він на початку цієї війни оголосив про долю жидів, що її вони самі собі готували. В Советському Союзі це здійснюється автоматично, завдяки тому, що над більшістю розвиток, який в цьому загинуть самі розпочатої ними війни. (П. С.)

Жидів зрозуміли

Жидівський часопис в Англії „Jewish Chronicle" жаліється на те, що по деяких фабричних стінах було написано: „Англія Німеччина ваш ворог, жиди!" (П. С.)

Антисемітизм в Англії популяризується

В кількох англійських тижневих журналах завжди друкуються нові листи, що вказують на панування в Англії антижидівського настрою. В одному з цих журналів „Тайм енд Тайд" опублікована відкриті листи, з яких видно, що за останній час антисемітизм з'явився в складі популярних статей преси можна знайти ряд статей, в яких подаються спроби виявити причини антисемітизму. До цього слід додати доповіді про суди, що властиві жидівській расі.

2.700 кілометрів бетону і сталі

Лінія фронту Атлантичного валу в сім раз довша, ніж лінія західного валу, яка становить 2.700 кілометрів проти 450 кілометрів західного валу. І, не зважаючи на це, От за короткий час могла побудувати сильнішій атлантичний вал.

Подібно до того, як це було при будуванні західного валу, французькі залізниці перепрацювують нечуваний потік матеріялів аж до узбережжя Атлантичного океану і Канзлу. Спеціальна транспортна організація вдає про те, щоб не створювались ніяких заторів. Десятки тисяч багатометрового дерева, десятки тисяч тонн заліза по 5 кожного місяця, щоб може Одудо закінчити бункери, які нуть ростуть, як гриби. Кожного дня проїздять по біля цих колосальних затерених площ, вражають побудовані на узбережжі споруди і розташовані там потрібні матеріяли.

Також розв'язано питання робочої сили: за прикладом німецьких фахівців-робітників, закордонні робітники намагаються збільшувати щоденну виробку, чому всі роботи виконуються в установленій терміни.

Дирекція будівництва і організація робітників працюють в зразковому контакті одна з одною. Лише завдяки цьому є можливим цю подвійну лінію позицій фронтом на море і на сухідя, своєчасно побудувати на протязі 2700 кілометрів. Опірний пункт стоїть біля опорного пункту і, коли ще більше буде виготовлено нових бункерів, тоді для цих колосальних укріплень залишиться замкнути лише останні проходи на узбережжі, отже ворог вже не наважиться робити спроби десанту. Це загальне французьке узбережжя в багатьох місцях подібно на відтинки; деякі з них, в яких умови для проведення десанту особливо сприятливі, укріплені якнайсильніше

Особливо укріплені ворота і берегові споруди. Кожна з них захищена з усіх боків, тому що є оточеною системою цих пунктів, яка являє собою лій атлантичний вал. Можливість проводити в усі сторони і тривалий час, коли договорі удалося її отримати. Чином, укріплення розраховано на випадок несприятливої ситуації й дає великі можливості для оборони.

Морський фронт і фронт суходіл знову поділяється на ряд ленні опорні пункти. Ці опорних пунктів складаються із десяти і більше бетонних бункерів. Особливо сильно рплені і забезпечені важливіші місця, що мають ти місцем бою. Тут в обороняному пункті є не менше ніж 6 бункерів. Дехто вважають не тільки бетонні ня, але також накриті пункти панцерним дахом, який настільки значна, що не можуть бути поставлений заді цільних багатоповерхових поставлений на місце ще могуть спеціальних кранів руч а цим бойовим ма для повітряної оборони спеціальні позиції для артилерії, пункти спостер бункери для набоїв, пункт команди і багато інших; згруповано одно або ськ ється спеціальними сполученнями, отже від кожен солдат знаходиться хистом бетону. Всі споруди красно замасковані зеленню або між ними, в долинах, в узбережжі, в спорудах, в набережних, на горбах і сах. З боку моря їх не сім не можна помітити.

Споруди оборони побудовані так, що вони гавань або в якусь бухту під обстрілом. Ворог не якому мертвого простору, якому він міг би ховатись усіх боків буде спостерігань на штурмові вій підпусть на якого спротиву ві частини. Основою оборонна система кожного в сторону суходолу, ний шлях дуже ефективний бетонні бункери спостерігають і можуть тримати ворога шляхи втіку. Ці бункери знаходяться численні ворота, через які можливими для ворога, роблять неможливим ворога, або ліквідувати ці перешкоди. Ці перешкоди шини. Великі площі, які за 6 можливою видимістю, з повітря, захищені від перешкодами і рівчаками. На Канарських ряді великого калібру, собою надійний за

ЗУСТРІЧ ДВОХ СВІТІВ

Одним із наслідків хрестового походу проти большевиків було — вільне чи невільне — зближення двох світів — Сходу й Заходу. Військовий кореспондент Гельмут фон Кюгельген вмістив на цю тему статтю під заголовком „Люди Сходу" в газеті „Дойче Альгемейне Цайтунг". Наводимо уривки з неї.

Перша зустріч німецького солдата з людьми Сходу,—пише кореспондент,—була чисто зовнішньою. Зміна відбулася, коли фронти стабілізувались і німецькі солдати повинні були часто кватирувати в хатах. В цих будинках німецький солдат спочатку схильний силою терпіння, що була в душі народів Сходу; він зрозумів також, що для успішної боротьби з большевизмом мало перемог, одержаних силою зброї. Бо німецький солдат з'явився виховителем не лише від політичного, але й від духовного рабства большевизму. Саме при такому ставленні, із переможеного можна зробити перекоїного, з полоненого — співробітника. Такт допомагав подолати без'ємну, що лежала між душами Сходу й Заходу.

Виходячи з цього пізнання, німецьке командування всіляко підтримує культурний почин, якто: виставки картин, відкриття театрів, створення оркестрів та хорів. В усіх великих населених пунктах демонструються німецькі фільми з російським текстом. Всіляко заохочується відродження ремесел.

Новий порядок прагне відродити місцеве самоуправління, переконуючи людей Сходу в потребі свідомости відповідальности. В сільському господарстві подібні методи приносять уже користь. Скасування колгоспів та відродження індивідуального землекористування сприймається всюди з почуттям радости.

Але це співробітництво з населенням,—говорить кореспондент,—не обмежується областю мирного будівництва. При кожному німецькому з'єднанні є місцеві добровільці. Встановлений Адольфом Гітлером орден для народів Сходу, що має різні ступені, являє собою зовнішній доказ німецької відзначности. Кількість цих добровільців, що борються зі зброєю в руках з большевицькими бандами, безперервно росте. Вони самі, по своїй волі, повстали проти большевицьких утисків.

Німецький солдат,—продовжує Гельмут фон Кюгельген, — намагається зрозуміти тепер душу народів Сходу. Треба пам'ятати при цьому,—підмічає кореспондент,—що ця душа живе в іншому світі, ніж душа західньої людини. Світ Сходу повний контрастів—сили й безпородности, жалости й жорстокости.

Так чи інакше,—закінчує свої спостереження Гельмут фон Кюгельген, — більша частина населення в звільнених областях стоїть морально на німецькому боці. В противагу большевицькій сваволі, вони бачать в німецькій армії та німецькій владі носіїв справедливости, в противагу людиноненависництву — людність, в противагу теророві — свободу.

Н. С.

...організовує ...ичну силу

...ість війни ...ворилось, з'явля... народи мінялись, ...ни, вони з усією ...ю ...ворили опір плуто... ...більшевизмові.

...ські народи зро... ...основним прин... ...добуття свободи ..., нещо за все; ...ворили робітничої си... ...ням народам Ев... ...було досягти ...ої робочої ...ресування Німеччини ...ландію і безсилля ..., але наслідком ...ої свідомої

...немає більш ніяких ...ницьку в спільності ...европейських народів.

...ізацію європейської ...ки стали поставлено на ...ород всіх европей... ...ород: або Европа ...ставить перемогуть ...створять перспективу ...го майбутнього, або ...без винятку загибе ...Прапороносцем в цій ...ді, відповідно до своєї ...ості, є Німеччина. ...Але, коли Німеччина ...тепер особливо ...ертви, то вона в ...вимагати також і від ...европейських народів ...ого внеску на ко... ...ної війни. Тому жод... ...европейська нація не ...ухнути від роботи, ...ої з цієї причини, що ...вимагають інтереси ...ого народу.

...раз констатуємо, що ...зація робочої сили є ...ною передумовою пе... ...Чим швидше її буде ...ено, тим швидше ...ться війна і тим швид... ...можемо ми розпочати ...ову своєї батьків-

...опейське військове ро... ...ення необ... ...і правдивий шлях.

ПРО ЖИТТЯ НАШИХ РОБІТНИКІВ В НІМЕЧЧИНІ

Призначена інспекція ввесь час поліпшує умови для праці й життя

ПС. Особливий інтерес для нас має наказ німецького генерального уповноваженого для вербування на працю до Німеччини Гауляйтера Заукеля. Цей наказ дає ясну директиву про постійні поліпшення умов праці й життя робітників зі Сходу. Гауляйтер Заукель зорганізував інспекцію, якій доручено спостерігати працю робітників зі Сходу на всіх німецьких виробництвах і доповідати йому через регулярні проміжки часу про наслідки цих спостережень.

В цих повідомленнях, передусім, пояснюється метод розставлення до праці робітників зі Сходу, відповідно до їхніх здібностей і попередніх знань. Крім того, йому сповіщають, як розміщені робітники і як вони забезпечуються їжею. Особлива увага надається санітарному доглядові. Генеральний уповноважений приділяє увагу питанням одягу. Він також хоче знати, що зроблено для культурного проведення робітниками зі Сходу вільного часу.

Комісія, призначена генеральним уповноваженим, має повноваження зараз же ліквідувати помічені хиби.

Коли на одному виробництві працює понад 20 робітників зі Сходу, тоді для них призначають одного німецького референта, який захищає всіхні інтереси. Через нього вони можуть давати пропозиції щодо доцільного застосування їхніх професійних знань і побажання до всяких поліпшень. При чому німецький професійний референт, крім того, що з'являється керівником виробництва, відповідає за правильну й соціяльну поведінку робітників зі Сходу.

Зараз німецьке керівництво провадить у всіх країнах і зокрема у нас на Україні добровільний набір робітників для праці в Німеччині, а також установить, що загальну трудову повинність, за якою до цієї праці притягається вся молодь 1922—1926 років народження. Німеччина ясно й одверто визначає мету вербування—праця в сільському господарстві й промисловості Німеччини. Наші робітники працюватимуть там на тих же умовах, на яких працюють німецькі робітники, одержуючи таку ж заробітню платню й продовольче постачання. Вони житимуть у культурних умовах, у спеціяльно призначених і добре обладнаних помешканнях, матимуть такі ж, як і німецькі робітники картки на право придбання різного краму. Як при відрядженні до Німеччини, так і під час праці вони забезпечуються медичною допомогою. Слабодорові звільняються від посилки на роботу або направляються на легку роботу. Вживаються заходи й щодо матеріяльного забезпечення родин робітників, які поїхали до Німеччини—їм видаються продовольчі картки й грошова допомога.

Такі-то зовнішні умови, в яких працюватимуть у Німеччині наші робітники. Треба додати що, працюючи в Німеччині, наша молодь житиме серед народу вищої европейської культури, що матиме гарний вплив на її культурне вихования. На праці вона бачитиме зразки найдосконалішого в світі німецького господарювання, матиме чудовий досвід, пройде гарну життьову школу, що буде для неї неоціненним придбанням на все життя.

Як небо від землі відрізняються ці умови праці українських робітників у Німеччині від тієї каторжної праці, до якої притягали наших людей большевики. Звичайно смішно було й думати й казати, що Німеччина, мобілізуючи робітників, керується при цьому тільки бажанням зробити їм приємне чи корисне. Ця мобілізація, як і всі інші заходи німецького уряду, викликається, перш за все, й виключно злізними вимогами жорсткої війни; але Німеччина провадить її, як і завжди, з максимальною турботою про інтереси кожної людини, кожного окремого робітника. Вона турбується про те, щоб мобілізовані робітники зазнали при цьому якнайменше невигод і, навпаки, мали якнайбільше користі для самих себе.

Коли мати відряджає свого сина чи дочку вчитися до іншого міста, часто заливається при цьому вона гіркими сльозами. Тому-то цілком зрозумілі для нас і справі.

сльози, які ми бачимо при відряджені нашої молоді до далекої, хоч рідної вже, але мало ще знайомої Німеччини. Серце матері буде болісно стискатися й пізніше, навіть тоді, коли дочка чи син напишуть їй, що їм живеться у Німеччині добре й весело. Така вже природа материнського серця.

Поруч з цим не раз чуємо ми нарікання й лементування тих людей, у яких їхні власні діти не їдуть до Німеччини, але які все ж таки з обуренням кажуть про мобілізацію нашої молоді й про різні жахи, які чекають її в Німеччині. Ніколи не слід забувати, що платні й неплатні агенти нашого лютого ворога—більшевизму є скрізь навколо нас, і що вони цілюють невинно й невтомно.

Всі здорові елементи нашої громадськости не повинні ставитись до цього пасивно. Треба завжди і скрізь в розмовах з родичами й знайомими розʼяснювати всім суть справи, з'ясовувати корисність і необхідність трудової повинности. Це є святим обов'язком кожного, хто справді хоче служити загальній справі.

УКРАЇНЦІ ПРАЦЮЮТЬ В НІМЕЧЧИНІ

На малюнкові зразкова кухня для українських робітників, яку обслуговують українці.

ЩЕ ЗІ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛЯНСТВА

Доля, де ти? Доля, де ти? Нема ніякої!
Коли кращої жаль. Боже, то дай злої, злої.

Т. ШЕВЧЕНКО.

...ся ста літ тому писав ...український селянин- ...що спромігся виби... ...з темряви, з кріпацької ...ї, з взаємць і каса... ...Ніколи першого в ...набільших, найсла... ...ших цінить свою ...

...коротке багатостраж... ...життя, справді було ...робітком долі нашого ...ства на багатовіковому ...історичному шляху.

...ництву інших країн ...цікавлять ...

...не виділяли, за часів ...доби, доби Київської ...ківської, простий народ ...ки і селяни) підпадав ...більше під владу бояр- ...верстви.

...не легше селянам ...за доби Литовсько- ...ської (друга пол. XIV ...ть, як і нізніше під час ...ідів татар і турків, коли ...ялася Волинчина, під ...

...уровлюці все ж прибирала ...до, своїх рук ці колишні ...пустки і потроху знову за... ...водили різні по статки, спо... ...чатку невеличкі, згодом— ...більші, а там приходила і ...сама справжня панщина. Тоді ...селяни знову кидали свої ...господарства і розходились ...далі, знову шукаючи без... ...панських просторів...

Так ішло поступове за... ...людіння східньої України ...аж до „Дикого степу".

В ці ж часи закладається ...й організація козацтва, що ...зосереджувалося біля Січі ...на Запорізькі. Так поді... ...згодом докотилися до часів ...Хмельницького і наступного ...поєднання з Москвою, не ...принісши особливого полег... ...шення селянству, що хотіло ...вільно розпоряджатися спо... ...ею працею і своєю волею ...та було проти старих по... ...рядків, колишнього кріпаць... ...кого поневолення.

Так це кріпацтво й зали... ...шилося аж до 1861 року, ...коли воно було скасовано, ...при чому селянству на ...Україні було виділено дуже ...мало землі, особливо на ...Поділлі, Київщині та Пол... ...тавщині. Для України в по... ...ложенні було одмічено, що ...чатку невеличкі, згодом— ...більші, а там приходила і ...сама справжня панщина. Тоді ...селяни знову кидали свої ...господарства і розходились ...далі, знову шукаючи без... ...панських просторів...

Так ішло поступове за... ...людіння східньої України ...аж до „Дикого степу".

В ці ж часи закладається ...й організація козацтва, що ...зосереджувалося біля Січі ...на Запорізькі. Так поді... ...згодом докотилися до часів ...Хмельницького і наступного ...поєднання з Москвою, не ...принісши особливого полег... ...шення селянству, що хотіло ...вільно розпоряджатися спо... ...ею працею і своєю волею ...та було проти старих по... ...рядків, колишнього кріпаць... ...кого поневолення.

Так це кріпацтво й зали... ...шилося аж до 1861 року, ...коли воно було скасовано, ...при чому селянству на ...операції—Централ".

Та всі ті можливості були зліквідовані большевиками. Натомість була запроваджена колективізація, щоб легше було визискувати селян, як в свій час був запропонував це Троцький, а потім провадив це Сталін.

Як оплакувалася праця колгоспників, краще всього видно з такого числа: колгоспник одержував за один день в середньому 1 крб. 20 коп. На такі засоби ледве ж можна було прожити навіть одному чоловіку, не кажучи про членів родини?

Коли пригадати, що до того всього колгоспники були закріплені наприкінці 1940 року, по своїх колгоспах, одночасно з робітниками на підприємствах, любо до того, як Катерина II зробила з селянами 1783 року, то картина повного зубожіння колгоспників, безнадійного визиску їх большевиками буде цілком ясною. Зрозуміло, що при такому тяжкому матеріяль-

(Продовження на 4-й стор.)

ПИЛЬНІСТЬ НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

ОД. Ми знаємо, що кожний з нас може допомагати в цій війні проти большевизму. Але ми працюємо не тільки нашими руками, а також повинні бути готовими повсякчасно довести справедливість нашої справи.

Ворог нашого народу, проти якого ми боремося, не так легко програє війну. Ми знаємо з досвіду, що він не залишить спроб, щоб перешкоджати нашим прагненням до перемоги. І тому ми повинні бути пильними і повідомляти про всяке підозріле явище.

За останній час ця пильність перешкодила злочинним діям партизан. Біля села П. пощастило при допомозі мешканців села злодяги п'ять парашутистів. Як нагороду за цей вчинок, який одночасно є службою для нашої української батьківщини, одержали три селянини від німецьких установ по одному га землі і по 500 крб. Документ на володіння їм урочисто передали в присутності всього села. Крім того, мешканцям села був призначений особливий пайок.

Але цей випадок про трьох селян, теперішніх власників землі, не єдиний. Дамо ще два приклади з низки дальших повідомлень про рішучу оборону нашого населення проти советських спроб саботажу. Біля села Н. завдяки пильності одного селянина змогли зловити групу парашутистів. Його відзначили, нагородивши одним га землі і значною сумою грошей.

Один деревообробник в К. доставив скинутий на двох парашутах матеріял і цим допоміг знищити банди, які знаходились поблизу від того місця. В нагороду за це він одержав у власне володіння тут землю, що її орендував. Крім того, йому дали безкоштовно посівний матеріял на 1943 р. і подарували ще двох поросят, 200 кгр. пшениці і 10 кгр. олії.

Так оцінюють вчинки, які не тільки перешкоджають саботажеві, а одночасно захищали нашу батьківщину й наше власне життя. Тому й надалі треба також будьмо пильними!

ЗАНОТУЙ ДО БЛОК-НОТУ

„Громадяни СССР мають право на віапочинок"

ст. 119 Конституції СССР

І ВІДПОЧИВАЮТЬ:

в таборах НКВД

Дальстрой Колима	5.700.000
Байк - Амурськ. Магістр.	500.000
Чирчикстрой	280.000
Комбінатська підрядна	1.200.000
Усть - Печорські табори	285.000
Біломорсько-Балт. Волго-Москва, Волго-Дон, Маячська проблема і т. ін.	

В тюрмах

біля 3.000.000 чол.

А скільки загинуло в застінках НКВД та гине у засланні ?

Кров наших братів, батьків та дітей вимагає

ПОМСТИ!

Польська інтелігенція в советських в'язницях

ЛС. Представник польських емігрантів в Австралії повідомив, що тисячі польських громадян розумових професій все ще перебувають у в'язницях Советського Союзу, хоч і була обіцянка їх звільнити. Далі про заставник емігрантів сказав, що більшу частину полеглих, вивезених до Советського Союзу, заслано до Сибіру.

Прорив в тоннажі

Союзне управління мореплавства США повідомляє, що від Перл Гарбура на воду спущено 1.477 торговельних кораблів. Дерлави ж Осі знищили 3.213 торговельних кораблів.

Відкриття в Києві Українського Драматичного Театру

Цими днями закінчено організацію в м. Києві Українського Драматичного Театру, дозволеного і затвердженого міським комісаром. Керівником театру призначено режисера Райфюрер-Ляйтенанта радіо-групи Українського інтендантства доктора Фрайберґера.

Театр ставить своїм завданням: показати новому глядачеві не тільки красу зразки української оригінальної драматичної творчости, а й перекладної-класичної і сучасної—без марксистських препарувань і большевицької спотвореності, в історично-вірній і творчо-правдивій методологічній і мистецькій інтерпретації.

Все краще з драматургії, як української, так і світової, знайде місце в Київському театрі.

З цією метою до співпраці в театрі залучаються не лише кращі акторські сили Києва, а визначні київські театро-мистецтво і літературознавці.

Так, на директора театру призначено відомого філолога-науковця Г. Д. Завадовича, мистецьким керівником запрошено визначного режисера І. М. Тінського, на режисуру досвідченого режисера І. М. Ненюка—учня М. Ліолі Садовського, А. Ю. Радмірова - Тимківського та П. М. Гордійчука.

Серед акторського складу театру знаходимо багато відомих акторів: Г. Є. Манька, О. Н. Васильєву, Т. Ф. Садовську, Н. І. Цимбаль, Д. М. Якубовську, З. М. Ярошенко, Л. М. Барвінського, К. М. Миколаєнка, І. І. Садовського, М. М. Сенченко-Чернишову, Ю. І. Ст. ...ий та інших.

До складу театру включено й театральний ансамбль молодих, що подають великі надії—акторів Київської Консерваторії.

З метою найкращої організації теоретичної і практичної мистецької роботи та галузі театральної культури при театрі утворено мистецьку раду, яка складається з визначних українських громадських, наукових і мистецьких діячів.

В репертуарі понад 30 п'єс української та західньо-європейської драматургії. Вже готується до постановки п'єса Івана Кочерги „Ярослав Мудрий", а також „Тарас Шевченко" Ю. Яновського, „Ревізор" Гоголя, „Старший син" Кулішевського, „Ярмарок" Гоголя, „Ніч" І. Мирного. Перші прем'єри в театрі відбудуться вже цього літнього сезону.

Про розпущеність та некультурність

Большевики дуже любили пояснювати спадщиною минулого ненормальні явища громадського життя й побуту — різноманітні прояви грубости, некультурности і т. д., називаючи їх „пережитками капіталізму в свідомости людей". Наскільки таке пояснення було правдиве, ясно кожному спостерігачеві того, як пишно розквітли ці прояви розпущености з того часу, як большевики об'явили „буржуазними заббобонами" стримуючі початки, що накладаються правилами пристойности, доброї моралі, взаємної поваги та гідного поводження. Хто переживав дні „свобод" 1917 р. та „великого октябрю", той пам'ятає, як перетворився зовнішній вигляд вулиць та тротуарів, як нависла в повітрі густа лайка стала вабувати права громадянства, навіть в звичайній розмові, все зробилося ледве не обов'язковим не знімати шапок в громадських місцях та установах, як, словом, звички тюрми й шинку стали проникати всюди.

Спочатку це було большевикам вигідно, бо це були звичаї того прошарку суспільства, який їх підтримував і на який вони спирались. Коли ж зараза стала набирати широких розмірів та розповсюджуватись серед нестійких кіл населення, позбавлених морального керівництва, особливо серед неорганізованої молоді, то самі большевики схаменулися, що вони зайшли занадто далеко й об'явили боротьбу з некультурністю, але було вже пізно: ніякі „кампанії" та „походи" не могли виправити насадженого ними зла; це було ясно не лише ініціаторам цих кампаній, але й усій так званій „советській громадськості".

Як не сумно, вирощене советською владою зло розпущености пережило цю владу і дає про себе знати навіть по цей день. Щоб не ходити далеко за прикладами, взяти хоча б безобразне поводження відвідувачів кінотеатрів, лусків, п'яна лайка, бійки, вид... ді і т. д., відвідувачів ... але заважають ... заплямовують ... го, вони ... дні і ... бешкетують ... ком дозволяють ... впливають ... адміністрація. ... на деяких ... знову керується ... було в четвер ...

Те, що ... одержали ... кваску, зовсім ... дуе, бо з цим ... треба боротись ... тати, що до ... люди Заходу, ... ної культури, ... поводити себе ... доводилося пер... воїни.

По господарствах Охтирщини

Громадське ... № 50, Високого... рави, успішно ... весняну сівбу т... городини до 1-... Хоча більшість ... більшу частину ... сили та багато ... ного чоловічого ... на,—це не ... тих, що залишились ... максимальним ... сил з честю ...

Ворог вчора зробив спробу захопити десантом острів Лемпедузу в Середземному морі. Італійський гарнізон відбив цей напад, потопивши кілька десантних суден, яка показала ... та знищив ворожі війська, яким пощастило ... висадитись на берег.

Шведськодані німецькі бойові літаки обстріляли з ... нників наслідками ворожі аеродроми в Тунісі.

Озимий засів пшениці, якого ... ство має 325 га, ... ся в гарному ст...

Господарство ... с/Управи, свій ... конано на 1 ... лінне відношення ... дарства до обр... ту, якісно про... забезпечать гарне ... цього року.

Хтр.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

„ОК". Відбулися бої між ... ськими військами та ...ськевським в Іранською ...ровідницею.

—В—

„ОК". Міністерство оборони ... шляхів США ухвалило, що автобусний рух ...ью-Йорку слід скоротити на 40%. Далі й молоковози ... мають возити молоко через день, щоб зекономити пальне.

—В—

„ОК". Анкета, що її перевели ... жидів в Америці, дала ... непримельні для них наслідки, бо 61% відповідей були скеровані проти них. Цікавим цікавіше, що в Сполучених Штатах немає жодної організації ані інституту, які сміли б вести антисемітську пропаганду.

„ОК". Як сповіщає керівництво німецького міністерства охорони здоров'я, в Німеччині народилось в 1942 році приблизно 1.5 мільйона дітей, на 500.000 більше, ніж у 1933 році.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛЯНСТВА

(Закінчення)

ному становищі і частому голодуванні, колгоспники прагнули забезпечити себе хоча б присадибним господарством. Але ж, як відомо, спеціяльним декретом було заборонено збільшувати присадибні землі і запроваджено для всіх одні норми.

А скільки ж то муки прийняли ті селяни, що їх мордували чекісти по в'язницях та кидали на заслання, а разом з ними й їхні родини та діти. Скільки мільйонів селян на Україні загинуло від голоду у 1921, 1922, 1933 років, коли советський уряд не тільки не давав голодним допомоги, а, навпаки, звідси ще викачував хліб.

Але ж це все минулося, не повернеться більше. Безконіменчина з своєю непереможною армією покласла цьому край.

Тепер від самого нашого селянства залежить його господарство і добробут. Розумно організована на-

ружена праця та ще з ті... ею допомогою, що її тепер увесь час подає Великонімеччина і насінням і худобою, і технічними засобами, навіть безпроцентні ті болячки, що заподіяли нашому селянству большевики,—забудує руїни війни, поведе господарство по новому, кращому шляху.

Земельний закон німецької влади скасував у цьому році колгоспне законодавство і „примірний (колишній) статут с.т. артілі".

Тепер наше село вже має громадське господарство як перехідну форму с. г. виробництва до новітніх форм господарювання.

Присадибна земля, що була у користуванні кожного, стає його приватною власністю, площа її може бути, навіть поширена, і треба тільки якнайдоцільніше використовувати її під городину, ягідники, садовину, просапні та кормові рослини...

Селянам надано право і на наділ землею для одноособного користування, де є для того потрібні господарські і технічні передумови.

Скотарство не підлягає жодним обмеженням і його дозволяється розгортати якнайширше по всіх галузях.

Треба ще дружніше, ще пильніше всім взятися до роботи, щоб не загубити жодного колоска хліба, ні одної картоплини, ні буряка. Буде хліб, буде городина, будуть корма для худоби.

Ми мусимо прикласти найбільших зусиль, найзавзятішої праці, щоб забезпечити наших визволителів усім потрібним для них в цей вирішальний момент...

Цим ми покладемо міцні підвалини для відбудови зруйнованого господарства нашої країни і наступного її розквіту в нових умовах, в тісній співпраці з німецьким народом та в повній згоді і спілці з усіма народами Західньої Європи.

Проф. Веселовський.

Відповідальний редактор І. Ко...
Зам. 524. Охтирська друкарня.

ЗНИКЛА КОБИЛА з пасьби, світло-сивої масті, грива стрижена, хвіст чорний, чорна смуга на спині, віком 6 років. Хто зна про її місце перебування, прохання повідомити на адресу: Ст.-Іванівська с/Управа.

ЗНИКЛА КОБИЛА ... масті, віком 14 ро... лий. Хто зна... перебування, ... ти гр. Буденку ...

ШІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

П'ЯТНИЦЯ, 11 червня 1943 року | 44 (146)

Декларація Німецького уряду про приватну власність селян на землю в Райхскомісаріяті України

...ЄНІЄ. З першого дня ...ту німецького війська ...ьшовецькі ними області ...ький уряд вирішив ...ватної власности в них більше ...ну систему та створити ...ловідні до європейських ладу умови життя. ...ідповідно провадячи цю ...ку, він видав декларацію ...ро право селян на ...ту земельну власність. ...ле рішення виплив ...ід загальної ситуації ...ого земельного ладу, встановленого ...отягом 1942 року. ...ово розвиває основні ...ложення. Щоб за... ...ивання шляхів здійс... ...ого уряду будуть... ...ані незабаром відпов...

Декларація Райхскомісаріяту для звільнених східних областей така:

Уряд Німеччини визнає існуюче селянську власність. Тому ...ну і по всіх звільнених ...ольшовиків областях німецька влада запроваджує приватну власність на землю для всього трудящого селянства.

Передача землі у приватну власність здійснюватиметься на підставі планового землевпорядкування, згідно постанови про земельний лад від 15 лютого 1942 року. Земля, яку за дорученням німецького управління передано при запровадженні цього землевпорядкування селянам для постійного особистого користування, визнається відмінною приватною власністю.

Наділення земельних наділів і передача землі у приватну власність здійснюватиметься на засадах нового землевпорядкування.

Право на землю має кожний, хто обробляє її власним трудом. Повністю одержують земельні наділи селяни, як ті, що перебувають в місцях землевпорядкування, так і тимчасово відсутні, але які теж мають на неї право. Як наприклад, особи, що працюють нині в Німеччині, що перебувають у військову, військовополонені і воїни червоної армії та евакуйовані або заслані советською владою.

Запровадження приватної власности на землю для селян є визнанням їх заслуг у справі піднесення сільськогосподарського виробництва. Святий обов'язок селянства є і надалі прикладати всіх зусиль для відбудови сільського господарства звільнених областей і тим сприяти остаточному повалению большевизму".

Від імени німецького уряду підписав Райхсміністер РОЗЕНБЕРГ
3 червня 1943 року.

ЗЕМЛЯ КЛИЧЕ!

Охтирка, 11 червня 1943 р.

...ій газеті, в якій ...ає Ва той селі, як вам: ...ти де дасть Бог ...ажерний ...Хоч на старість вам?

(Т. Шевченко)

Україна, колонізована московським жидо-большевизмом, зазнала на собі, на протязі майже тридцяти століть, страхіття советського деспотизму, а особливо—кріпацьких форм запровадженої насильно советською владою.

Селянство, що багатьох століть ... ...ому поколінні ...ві, зобов'язане ... ...ливо комісаріят совєтське ... ...ть ... ...ть ... ...ої совєтської ...

Вони вдавалися до найкращих ...ів захисту запровадження „...бровільної" колективізації, ...ого опору обробляли наступ... ...ами проти озвірілих совєтських ...

Прихоплюючись за красномовними гаслами та посилаючись на ...ангелину „свідомість" відмінності ...ерезницьких мас, що зіскочили ...ого революційного руху про відродження села, про добровільний ...олгоспний рух, висвітлюючи в ...воїй обдуваній пресі фальшиві ...досягнення, заробуті місцями ...ористами, а де й кривавим терором.

Занадто дорого коштувала ...ельство, що запровадження за ...ляхетну ціну, запровадження ...ільськими робітниками Червоної Москви, ...ільськими робітниками, ...ьгосп системи. Знищено було ...ьгосп системи. Знищено було ...ьгосп системи. Знищено було

ЗЕМЛЯ КЛИЧЕ!

(ЗАКІНЧЕННЯ)

вання знову взялося до праці по відбудові в цент зруйнованого сільського-господарчого життя.

Село знову почало відроджуватись, поступово переходячи до нового одноосібного господарювання.

Німецький Державний Уряд видав закон від 15-го лютого 1942 року, за яким запроваджуються в життя нові форми землекористування, щоб зокрема використати безконтрольну колгоспну систему. З якою радістю по всій Україні трудове селянство знову взялося за плуг і перша борозна, вітаючи хліборобську, пашить невимірну родючої землі.

Але Німеччина Взяла і видала закон про відбудову земельного ладу, з метою запровадження в життя нового земельного ладу. Райхсміністер Розенберг видав тепер Декларацію Німецького Уряду для забезпечення сільських господарів про приватну власність селян на землю, декларацію, яку ми сьогодні маємо на шпальтах нашого часопису.

В чому полягає суть цього декрету?

Цим декретом Німецький Уряд визнає і гарантує приватну власність. Родині місцевим селянам земля визначається з 3-го червня цьому власність селян; документ на цю власність селян; документи та що землю забезпечують негайно. Право на користування землею мають всі, хто зможе її обробляти, хоч би вони в цей час і не жили там, де лежить земля.

Оформлення й видів земель покладається на відповідні земельні установи.

З здійсненням цього закону, українське трудове селянство зараз внесено і твердо зможе дивитися в свої радісне майбутнє. За допомогою Німецької Влади і при допомозі порад спеціалістів-агрономів сумлінний хлібороб стане ще кращим, ще більш любити свою землю. Земля є основним джерелом в добробуті хліборобів, а від родючості від його власної ініціятиви й здібностей господарювання, він зможе збільшувати кількість дрібної і великої худоби насінь, насіяльні того він забажає.

Новий декрет на землю явиться основним чинником в добробуті господаря, який сумлінно працює за власною ініціятивою. Землю зможе повернутися до своєї рідної землі, тієї родючої української землі, що знову кличе його до праці.

НІМЕЦЬКА НЕПЕРЕМОЖНА АВІЯЦІЯ

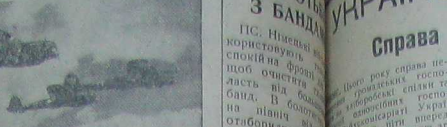

Повітряні з'єднання в бойовому польоті.

Великий нальот на м. Курськ

Нальот німецької авіяції на великий залізничний вузол Курськ мав надзвичайно великі наслідки. Після того, як німецькі винищувачі очистили повітря від совєтських літаків, збивши їх в кількості 50 штук, налетіли кількома хвилями німецькі бойові та винищувальні машини, які скинули сотні бомб на шляхові спорудн та передусім на Курський вокзал, північна та південна частини якого скоро покрилися величезними хвилями пилу, в яких ховалися страшенні руйнування.

Коли німецькі літаки налітали повторно вночі, то здалека можна було вже бачити великі пожежі, що виникли були з першого нальоту. І на цей раз бомбі летіли на важливі залізничні об'єкти та знищено було багато потягів з боєприпасами та іншим військовим майном.

Одночасно з цим наші бойові з'єднання бомбардували станцію Валуйки.

„О. К."

Брітансько-американська авіяція втратила в травні 550 літаків

Брітанці та північно-американці втратили в травні 550 літаків під час їхніх спроб атакувати територію Німеччини. Серед цих машин було 310 4-моторних літаків. Під час оборонних боїв загинули 128 німецьких машин.

„О. К."

Черчіль збирається до Москви

Як пишуть з Гібралтару, Черчіль має намір поїхати з Північної Африки — до Москви — для переговорів зі Сталіном.

„О. К."

КОРОТКІ ВІСТКИ

ПС. Японські війська зайняли [illegible] хінкінзі в провінції Гонан. Японські винищувальники потопили в Янцзе 16 човнів з утікачами-солдатами. Місто Чансте на захід від озера Тунгінг вже залишено.

*

ПС. Один американський літак, що намагався обстріляти з кулемета біля Боноруви (в Сардінії) швидкісний моторний вагон, розбився об скелю; вожатому ж вагона пощастило схоронитись в найближчому тунелі.

*

ПС. Шведський моторний корабель на 2.715 брт. що плив у ворожих просторах, загинув через торпедування.

*

ПС. Із ПАСШ повідомляють, що лише в штаті Іллінойс було пошкоджено повністю 400.000 гектарів орільної площі. В наслідок цього втрачено до 120.000 гектарів збіжжя, вівса і кукурудзи.

*

ПС. При розгляді прибутків жидівських фірм озброєння в Англії виявилось, що фірма суднобудування, на якій керівна роля належить жидам, давала на окремих пароплавах до 80% чистого прибутку.

БОРОТЬБА З БАНДАМИ

ПС. Німецькі вій... користуються... спокій на фронті, щоб очистити... ласть від бандитів. В боях... банд. В болотах... на півночі від... відібрано 2.000 ... і 2.500 цивільних... дували укріплені... і закладені... мінні загородження. ... дували бойові дії... трання розпочато... тований наступ ... і місцевих зусиль... в першій день ... кінно кільце навколо ... дитського район... кільце ставало все ... бандити зробили ... прорвати кільце, ... були при цьому ... вибиті. 27 ... була фактично ... Проте, ще 16-... продовжувався ... вання непроход... лів 1 рушницю, ... бандитських ... числа бандитів ... чоловік і багато ... полон. Майже ... них через їх ... дитський вій... ного суду. В ... собів, як-от: ... 27 шматків, ... 2 автомати, ... 2 автомати, ... 2 автомати

ПРАЦЯ В НІМЕЧЧИНІ

П. С. Підготовляючи загарбницький свій похід проти Західньої Европи й проти всього культурного світу, організовуючи індустріяльні центри добування сировини й виготовлення військових матеріялів у різних далеких і диких районах Советського Союзу, большевики потрібували для цього дуже багато робочої сили. Набрати цих робітників на звичайних умовах вільного найму, влаштувавши для них, а може й для їхніх родин відповідні житлово-побутові й харчові умови— це утворювало великі труднощі й у всякому разі вимагало колосальних затрат.

І от у вільшовський кремлівський кухні був виготовлений, а потім з нещадною рішучістю й послідовністю проведений у життя такий план „вербування" цієї робочої сили. Потрібні робітники, мільйони людей заарештовувались органами НКВД, оголошувались ворогами народу і як державні злочинці, ув'язнені, масами направлялися у відповідні місця роботи, де й мусили працювати роками, а здебільшого до самої смерти в умовах нещадної рабської експлуатації.

Застосовуючи таку систему, большевики вигравали багато; убивали разом не двох, а багатьох зайців. Не треба було проводити трудну роботу закликання, найму й підбору робітників потрібних професій і кваліфікацій—вони просто брали величезні маси людей різних робочих професій і вільно обирали з них тих, які потрібні були для тої чи іншої роботи. Не треба було дуже клопотатися про потрібне харчування — нещасні „злочинці" мусили вдовольнятися мізерною їжею, яка тільки не дозволяла їм зразу ж умерти від голоду й зберігала їх, як робочу силу. Не треба було думати й про помешкання та одяг для робітників—ці раби могли жити в землянках, чи в наспіх скологчених бараках, довершуючи своє старе лахміття. Не було, звичайно, мови й про заробітню платню—яка може бути платня для злочинців, „диверсантів і зрадників". Не треба було клопотатися й про матеріяльне забезпечення родин робітників—навпаки, родичі в своїх останніх ресурсів силкувалися перед його висланням передати в'язневі харчі та одяг, виряджаючи його в жахливу путь. А тим „щасливцям", яким дозволялося листуватися з рідними, їхні одинокі, продаючи останні речі, ще сами посилали весь час у далекі краї пакунки з харчами та одягом.

Ця система унеможливлювала й одверті виявлення незадоволення широких кіл громадськости. Не можна було виявити навіть співчуття нещасним жертвам чи їхнім родичам, щоб не бути обвинуваченим у солідарності з „ворогами народу". Жахлива трагедія мільйонів цих нещасних та їхніх родин, їхні болісні розпачливі муки не мели змоги виявитися зовні; хоч це тільки збільшувало й загострювало страждання невинних жертв, але зовнішній лад суспільства при цьому не порушувався—немов би й не було незадоволених, не було незадоволення, ні ропотів, ні нарікань, ні навіть ні ненависти. Все було безперечно спокійно, все суспільство тільки й вітало цю безсердечну жорстокість.

Провадячи свою священну боротьбу проти некультурного ворога всього людства, Німеччина може виграти цю війну тільки при максимальному напруженні всіх своїх сил, а також і сил тих народів, які борються разом з нею. Ось уже скоро минає два роки, як майже всі боєздатні та працездатні чоловіки Німеччини, Італії та їхніх спільників стоять на фронті, провадячи уперту боротьбу й проливаючи кров за загальну справу. Для підтримки бойового фронту, для постачання армії потрібною зброєю, військовими матеріялами, харчами та одягом мусить бути притягнено до напруженої праці й усе те населення, яке ще боряться зі зброєю в руках на фронті. Воно мусить працювати у себе на батьківщині, мусить працювати й у Німеччині—у сільському господарстві та в промисловості—замінюючи там чоловіків, які стоять на фронті.

Піклування про стан здоров'я робітників

ПС. Великі підприємства збройної промисловости в Німеччині устаткували минулими місяцями для своїх робітників будинки здоров'я, в яких робітники і службовці систематично оглядаються лікарями підприємства, і коли це буває необхідним, на місці одержують лікарську допомогу та медикаменти. Поруч з цим, в цих будинках здоров'я є для користування робітників спеціяльно лікувальні ванни, електричні приладдя та провадяться масажі.

„Га, чи не га"

Є в Охтирці приватні голярні. І майстри там наче в білих халатах і руки наче не мнють і навіть „такса" на стіні висить.

Ну все як і годиться!

Підстригають вони і цивільних, і військових, словом—усіх.

А головне — вміють добре голити. Припустимо, зайшли ви побритися, а вас ще й поголили...

Не зрозуміло? Пояснюємо.

Заходите ото ви в таку голярню, присідаєте й на чергу свою чекаєте. А перед дзеркалом якась поважна особа сидить і голиться. Поголилася тая особа й питає в майстра:

— Скільки?

— Три карбованці.

— Га?

— Три карбованці.

Аж не віриться. Заплатила особа й пішла. Дешево й гарно. Ну все, як по таксі полагається.

— Слідуючий!

Сідає якийсь невідомий дядько з села.

— Що вам?

— Побрийте..

Брить. Спочатку праву щоку, потім ліву, потім бороду.

Дивиться дядько на себе в дзеркало й приємно посміхається, наче скинув з себе двадцять років.

— Скільки—питає.

— Десять карбованців.

— Га?

— Десять карбованців.

Дядько насупив брови, почухав потилицю й питає:

— А чому це так? З того пана три карбованці, а з мене так десять? Хіба в мене гроші дурні, га?

Образилась майстериця.

— Га, чи не га, а з вас десять карбованців. У вас борода жорстка.

Тоді дальше... тить і образливих... а голярні. Сідає... Поголили.

— Скільки?

— У вас нормально... два—чотири карбованці.

Сідає слідуючий... лили.

— Скільки?

— У вас рудо бороди... сять карбованців.

Сів і я. Думаю... менше візьмуть. Бо... під носом ще... бороді всього... та й ті не густі, а... —без пенного... руді.

Поголили й мене.

— Скільки?

— Двадцять карбованців.

Здалося, що я... роди.

— Га?

— Ви теж такого... цять карбованців!

— Чому ж не так...

— Тому, що ви... роди.

Мав заперечити, що... мав, що можуть... речити, та, чого доброго, нагадають, ніби я... натяки на цар'ят...

Можлива річ!

Я не знаю, може... таксою передбачено... так, то слід таку... й затвердити. А...

Гоління перед дзер...

Звичайна борода—	3 крб.
Нормальна —	4 „
М'яка —	5 „
Рижа й жорстка—	6 „
Чорна —	7 „
Без бороди —	2 „

Просимо відповідну... нову затвердити та...

Тепер зрозуміло, ... брюють та ще й то...

І напевне зрозуміє... таке „га, чи не га".

Степан П...

Бібліотека й читальня працюють

Після вимушеної перерви бібліотека знову приступила до своєї роботи по здовоженню читачів: вона з 25 травня відкрита щодня з 11 годин до 1 і з 3 до 6 годин; в суботу з 11 годин до 2, в неділю з 10 до 12. При ній є кімната 1 для читання газет та книжок, які не видаються додому.

Не всі читачі ясно собі уявляють працю бібліотечних працівників. Вони бачать лише один процес: попрохали книжку, бібліотечний працівник зняв її з полки, записав в абонемент—і все. Читач прочитав книжку, одержав естетичну насолоду або взяв необхідні йому практичні відомости, здав книжку, одержав нову.

А чи подумав читач—скільки праці, енергії витрачено на організацію бібліотеки, на підбір книжок, розподіл їх по відділах, на складання інвентарного, абонентного каталогів, карточок? Чи зупинялася хоч раз думка читача на тому, що налагоджена бібліотечна робота, з 15 лютого поточного року, під час останнього перебування большевиків, була не лише припинена, але все книжкове, культурне багатство приведено було до хаосу, частину книжок розграбовано? Після того, як вигнали большевиків,—з 1 квітня працівники бібліотеки, не жалкуючи сил і не рахуючись із часом, знову зібрали й привели в порядок культурні цінності, що залишились, і з 25 травня відкрили бібліотеку для читача. Працівники бібліотеки зробили діло великої культурної важливости. Книжки—культурна цінність людства—в бібліотеці є не мертвим безвідсотковим капіталом, вони—до послуг читача.

На превеликий жаль, бібліотека не може задовольнити повністю попит читача на книгу: багатьох книжок, що цікавлять читача, в бібліотеці немає, а вони були. А куди подались? Їх або розграбовано в дні перебування большевиків, або не здано читачами, за якими по абонементу вони числяться декілька місяців. І те й друге—великий злочин перед бібліотекою, перед культурним читачем. Розкрадачі бібліотечних книжок! Як гнівно звучать ці слова! Яке негідне це явище для мешканців міста!

Абоненти—особи, за якими декілька місяців числяться записані книжки! Чому ви досі не здали цих книжок? Що це—неохайність, забутливість, чи може книжки затримано навмисне, з метою присвоєння? І те й друге ганебно.

Коли близько знайомишся з книжковими будьками, даньої бібліотеки, то натрапляєш на зворушливі факти іншого порядку. Ось знаходиш книжки, так званої, дарчі. Одна книжка—на ній напис: „Дарую бібліотеці" і підпис власника. Ось друга книжка—напис: „Книжка—школа життя, джерело знання. Вона із вдячністю використана мною. Хочу, щоб і іншим читачам була корисна". Підпис власника книжки. Ось іще одна: „Книжка—друголюдини. Вона підтримала мене в тяжкі періоди мого життя. Рона навчила мене розуміти життя й людей. Вона допомогла мені з'ясувати, виробити світогляд. Хай вона послужить і іншим читачам та відверне їх від помилок, які я зробив до знайомства з дорогим другом—книжкою". Підпис власника книжки.

Так! Оце читачі високої культури! Вони розуміють, що книжка — не мертвий, безвідсотковий капітал, який тримають під спудом, вони її роблять надбанням широких мас читачів. Вони розуміють високу культурну роль бібліотеки і допомагають їй у цій роботі власними книжками, перетворюючи їх в дарче користування. Глибокої поваги заслуговує така категорія читачів і повинна бути взірцем для всіх.

Кожен чесний громадянин подає посильну допомогу для успішної роботи бібліотека — це культури — потребує допомоги: всі книжки належать, повинні бути повернені! Вони є національною честю й національною гідністю України, кожен книжковому подяку.

Розумно організована на-

Селянам надано право

Проф.

ОХТИРСЬКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР || П'ЯТНИЦЯ, 11 ч.
„ЗАПОРІЗЬКИЙ КЛАД"
ДЛЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ || Початок о 18 г.
СУБОТА 12 червня
„Зальоти соцького Мусія"
ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ та ЦИВІЛЬНИХ || Початок о 18 г.

Відповідальний редактор І. Я...
Зам. 538. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

НЕДІЛЯ, 13 червня 1943 року | 45 (147)

НІМЕЦЬКЕ ОЗБРОЄННЯ СИЛЬНІШЕ, НІЖ БУДЬ-КОЛИ

СЕРЕДНЬОМУ ВІДТИНКУ ЗНИЩЕНО 207 БАНДИТСЬКИХ ТАБОРІВ

ЗБУДОВАНО ВЕЛИКИЙ ЗБРОЙОВИЙ ЗАВОД В ЯРОСЛАВЛІ

З Головної Кватири Фюрера, 10 червня 1943 р.

Головне Командування Німецьких Збройних Сил оголошує:

На тиловій області середнього відтинку Східнього фронту закінчена дальніша операція проти сильних большевицьких банд. В непрохідній лісовій місцевости ці ви-співсідні угорських дивізій і місцевих сил большевицькі групи були оточені і знищені. 207 таборів, багато воєнного зброя і велика кількість запасів поставлення попали в наші руки.

Крім того, легкі німецькі бойові сили потопили біля Кавказького узбережжя два ворожі постачальницькі судна на 800 брт.

Німецькі повітряні сили знищили біля східнього узбережжя Азовського моря 16 десантних катерів, потопили біля Керчинської затоки советський вартовий катер і затопили пострілами ворожий транспортний корабель.

Для здушення важких німецьких бойових літаків в ніч на 10 червня провели об'єднану атаку на важливий збройовий завод у Ярославлі на горішній Волзі. Величезних заводських спорудах виникли великі пожежі.

Підвищення продукції до 1.000 процентів

ПС. Перед багатьма тисячами робітників, головним чином, воєнної індустрії, Райхсміністер д-р Геббельс і Райхсміністер Шпер виступали з доповідями про сучасний стан німецького озброєння. В доповіді зазначено, що від імени Адольфа Гітлера 9 робітників німецької воєнної індустрії нагороджено високими орденами, орденом Лицарського Хреста до ордена Хреста за воєнні заслуги. В числі нагороджених знаходиться один слюсар з довголітнім стажем, один робітник фронту, два старших майстри, один конструктор, два промислових підприємці і один співробітник із міністерства озброєння і амуніції.

Райхсміністер Шпер указав в своєму повідомленні на те, що німецька воєнна індустрія має величезні, надзвичайні досягнення. Німецьке озброєння зростало із року в рік і в травні 1943 року досягло в усіх галузях рекордних показників. Міністер окремо зупинився на таких пунктах:

1. Набої

Тільки за травень місяць 1943 року виготовлено в тоннах в 6,3 раз більше, ніж пересічне місячне виготовлення.

Виготовлення протипанцерних набоїв, починаючи з 5-сантиметрових, збільшилось проти 1941 року на 1.000%. Виготовлення набоїв для легких польових гаубиць підвищилось на 1.300% і набоїв для важких калібрів на 400%.

Місячна продукція ручних гранат підвищилась на 400% і продукція мін на 1.900%.

2. Зброя

Випуск гармат всіх калібрів, починаючи з 3,7-сантиметрових зріс в травні проти середньої місячної продукції 1941 р. на 400%.

Виготовлення карабінів збільшилось вчетверо. Із-за зрозумілих причин найбільшу увагу було звернено на підвищення продукції важких танків, штурмових гранат, танків типу 4 т „Тигр". Тут саме за останні місяці досягнуто великих наслідків, які далеко перевищують все те, чого можна було досягти в галузі озброєння.

Саме тільки підвищення місячної продукції в виготовленні важких панцерників з лютого по травень місяць цього року становить 200%.

Нові типи літаків

Авіяційне будівництво не поступається своїми наслідками перед армійським озброєнням. Тут за останні роки створено багато нових типів і багато з них вже будується серійним способом. І, не зважаючи на це, число літаків, виробленних в травні місяці цього року, вчетверо перевищує пересічну продукцію. Але, правда, щоб не дати ворогові, хоч і на поодинокихчислових даних, завчасно ознайомитись з великими результатами в цій галузі,

(Продовження на 2-й сторінці)

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ВИСТУПАННЯ РАЙХСМІНІСТРА ШПЕРА

Райхсміністер озброєння і ... Шпер був відзначе... Фюрером за його особисті ... в газулі німецької тех... „Пірстівем Фріца Тодта". ...міністер Шпер зробив Фюре... його Головній Кватирі до... про надзвичайне підне... продукції в минулому ро... виробленню зброї, танків ...ського спорядження. При ...му він особливо підкреслив ...успішну діяльність власних ...вантажування німецьких збройових промисловости. Фюрер висловив ...німецьким техніком свою ...кавую подяку.

Закінчено японські опе... в районі річки Янцекі... —на північний захід від ...ера Тунтінг та передусім ...ніденному березі Янцтце ...місцевостях, що лежать ...проти Ічанга. Японським ...вом довелося тут битись ...10-ю армією Чунгкінга, а ...ом з так званою армією ...ого армією Чунгкінга, в ...ій обидві сягали приблизно 120.000 чоло...

Ворожі сили були розбиті ...час цих операцій, що ...кончилися на початку ...

Зареєстровано 3.630 воро... солдатів вбитими та ...000 взято в полон. ...

БЕЗНАДІЙНЕ СТАНОВИЩЕ

Шанхай. Кільце, в яке потрапили 3 китайські дивізії на південь від Ічанга, звужується все більш і більш. Після того, як японці зайняли Сіянг, оточені загони не мають більш можливости відступити на південь. На захід від Ічанга японські війська просуваються далі наперед. Авіяція Іхня вже просунулась до Сечуана. Навіть у самому Чунгкінгу вже було кілька повітряних тривог. Американці, які мешкають в цій місцевости, вже приготувались до втечі до Советського союзу.

„О. К."

Німецька морська фальота пануе на морях.

Новий наказ про тих, хто переходить на бік Німецької армії

Верховне Командування видало новий наказ про військовослужбовців Червоної армії, які добровільно переходять на бік Німецької армії.

Німецьке Командування вважає, що військовослужбовці Червоної армії, які добровільно переходять на бік Німецької армії, є противниками советської влади і тому надає їм ціни права нових відносин у поводженні, утриманні та участі

ЗАПЕРЕЧЕННЯ НЕ ДОПОМОЖЕ

ПС. Черчіль знову продовжує запевняти, що повітряну війну проти цивільного населення розпочала Німеччина. Тут доводиться йому ще раз указати з усією гостротою, що саме британська авіяція скинула перші бомби в ніч на 21 січня 1940 року на сільські місцевости біля міста Вестерланда на Зільті. Відповідало на це Німеччина і перші бомби на одну британську позицію зенітної артилерії на острові Оркней, таким чином, на воєнний об'єкт. З англійського боку в березні і квітні 1940 року проведено було знову кілька нападів виключно на цивільні об'єкти, на Зільт і на місто Гайлігенгафен в Шлезвіг-Голштейні. Починаючи з часу, коли розпочався похід на захід у травні 1940 року, англійські повітряні напади збільшились і перетворились на повітряний наступ проти німецьких міст.

У Фрайбурзі 10 травня стали жертвою перших великих англійських терористичних нальотів 47 цивільних осіб, в тому числі 13 дітей. Після цього наступними нападами слідували численні бомбардування західньо-німецьких міст і сел. Сотні цивільних обох-ненних, в тому числі багато жінок і дітей, стали жертвою цих нальотів.

Лише з 20 липня розпочалися німецькі відплатні атаки звідти проти Англії, але ці атаки все ж таки обмежувалися воєнними об'єктами. 7-го вересня головного Командування Німецьких Збройних Сил, що німецька авіяція розпочала провадити повітряні атаки велетнями силами також на Лондон. Це є факти, які стають Черчіля за його мерзотність і брехливу практику, до гангстерського степа. Черчіль відповідає також і за суучасну повітряну війну.

доводиться, хоч ми тут маємо великий успіх, ва деякий час утриматись від оголошення відповідних даних.

Можна сподіватись дальшого підвищення

Закінчуючи, міністер підкреслив, що наступної весни місячна продукція знову істотно зростає. „Ми, — сказав він, — дамо фронтові нову зброю, нові танки, літаки й підводні човни в такій кількості, яка дасть нашим солдатам з їхніми особистими, ніким не перевершеними прекрасними якостями можливість не тільки витримати бій проти наших ворогів, але остаточно перемогти його".

Д-р Геббельс застерігає Англію

Потім, під бурхливі, радісні оплески, взяв слово Райхсміністер д-р Геббельс. Він свою промову почав критикою ствердження ворогів, які воюють з державами Осі, нібито становище Німеччини сьогодні є подібним до того, що було у 1917 і 1918 роках. „Мені досить,—сказав міністер—указати тут тільки на одну основну різницю: тоді багато жінок і чоловіків, за проводом жидівсько-марксистських ворогів народу й батьківщини, виходили на вулиці і страйками на виробництвах виготовлення набоїв затримували довіз товаришам на фронт зброї, — зараз же, навпаки, всі німецькі робітники збройної промисловости знають тільки одно гасло — зброя для фронту!"

Міністер сказав

„Між нами не знайдеться ні одного робітника, що мав би намір страйкувати, а, головне, немає більше жидівських підбурювачів, які тоді могли вести перед. В Німеччині немає ніякої групи, що була б готова працювати на руку ворогові. Об націонал-соціялістичну поведінку німецького народу розбиваються всі ворожі спроби підбурювання. Тому ми також не говоримо про мир, а боремось за нього. Ми в наших заходах дбаємо про те, щоб можна було продовжувати війну за всяких обставин так довго, поки ворог не буде повалений на землю. Це є непохитна основа і шлеспрямованість німецького військового проводу".

Німецька відповідь на терор

Після того, як міністер указав на забезпечення в постачанні харчовими продуктами, він перейшов до теми про повітряні напади злінтів. Він сказав: „Ми знаємо, що проти британсько-американського бомбардувального терору є тільки єдиний вірний засіб: — зустрічний терор.

Увесь німецький народ перейнятий тепер тільки єдиною думкою — на удар відповісти ударом. Ми далекі від того, щоб вихвалятись або загрожувати. Ми занотовуємо тепер кожен англійський голос, що в повітряній війні проти німецьких жінок, старників і дітей вбачає гуманний або навіть християнський засіб перемога над німецьким народом. Ці нотатки послужать нам достатньою основою в свій час для відповіді цим пройдисвітам. Британський нарід не має ніякого приводу тріюмфувати. Йому доведеться сплатити по рахунках заборгованість своїх відповідальних осіб, що діяли за дорученням своїх жидівських погоничів і підбурювачів.

Битва на морях

Потім міністер торкнувся діяльности німецької підводної зброї в боротьбі проти Англії і підкреслив, що в перебігові цієї війни, включаючи і травень 1943 року, німецькими морськими силами і повітряними силами потоплено понад 26,5 мільйона брт ворожого корабельного тоннажу. Що це означає, може уявити собі лише той, хто тепер пригадає, як німецька підводна війна у першу світову війну, коли потоплено було ледве 12 мільйонів брт, поставила Англію в роках 1917—1918 на краю безодні. Само собою зрозуміло, так продовжував міністер, англійці вважали це лише після війни. Під час війни вони і американці вихвалялись точнісінько так, як і тепер, удаваним обсягом свого нового будівництва і заперечували цифри потоплень кораблів; скільки б ворог не будував нових суден, але кількість їх далеко недостатня, щоб потовпити їх втрати. І по робітній силі він не зможе вступити з Німеччиною в конкуренцію.

Схід і розмови про вторгнення

Далі міністер говорив про східній театр воєнних дій і пояснив: „Знову прямує на схід безупинний потік зброї і солдатів із батьківщини. Напруження німецького народу в рямцях тотальної війни не були марними. Одного дня вони знайдуть своє застосування. Але коли і де саме, про це можуть вороги ламати собі голову".

„Супротивники говорять про вторгнення у Европу, нібито це було б самозрозумілою справою світу. Жиди хочуть вторгнення, а англійський і американський солдат мусять тим часом своєю кров'ю оплатити їхні рахунки. Німецькі збройні сили є напоготові до їхньої зустрічі. Дюнкірхен і Дієпп стоять тут перед британсько-американськими бойовими силами вторгнення, як попереджувальні сигнали".

Виновність жидівства

Д-р Геббельс змальовав потім ролю жидівства в країнах супротивників і вказав на те, що жидівство намагається стати світовою силою. Але жиди у Вашінгтоні і Лондоні занадто рано радіють, коли гадають, що зможуть довести до прорву таку ненависну для них національ-соціялістичну роз'ясновальну роботу. Уже по всіх країнах все чутніше починають впадати жиди. І вже не далекий той час, коли крик про винуватців в цій жахливій драмі народів пройде через увесь світ. Але ми зуміємо подбати і про те, щоб також і це питання дістало відповідь".

Кінцем буде наша перемога

В кінці своєї промови д-р Геббельс підкреслив, що наша частина світу утвердить після перемоги могутнє суспільство континенту, яке складатиметься із вільних народів, що присвятять себе службі загальній великій справі. Лише так Західна Европа взагалі продовжуватиме своє життя.

Словами: „В кінці цієї боротьби стоятиме наша перемога. Наші вороги не хочуть цьому вірити, але ми доведем їм це, — закінчив міністр свою промову.

Офіційне повідомлення Німецького Верховного Командування

„З самого початку війни Німеччини проти Советського Союзу не припиняються випадки вбивств та звірячого знущання перед смертю, що провадяться большевиками над німецькими військовополоненими і в тому числі навіть над пораненими.

Німецьке Верховне Командування має багаточисленні документальні довади, фотографії й показання свідків про це—як з боку німецьких установ, так і з боку російських військовополонених та жителів звільнених від большевиків областей, а також іноземних представників.

Німецьке Верховне Командування може в любий момент представити всьому світові кричущі матеріяли, видавши по цьому питанню об'ємисту Білу книгу.

Німецьке Верховне Командування не вважало потрібним до цього часу говорити в пресі про звірства, вчинені військово-службовцями Червоної армії й частинами НКВД. Це рішення Німецького Верховного Командування базується на таких міркуваних:

1) В розпорядженні Німецького Верховного Командування є документи, які доводять, що звірства з советського боку чинять-ся навмисне—з метою озлобити німецьких солдатів й спровокувати їх на відповідні звірства. Советський уряд намагається цим припинити, або, в крайньому разі, скоротити число військовослужбовців Червоної армії, які переходять на бік Німецьких військ.

2) Німецьке Верховне Командування мирно співробітничає з населенням зайнятих областей Советського союзу. Опубліковані відомости про большевицькі звірства можуть пошкодити добрим відносинам між німецькими солдатами й населенням, чого й домагаються большевики.

3) Німецьке Верховне Командування впевнене, що питання про тісну спільну працю після війни між Німеччиною та Російським народами є одним з найважливіших питань, які будуть покладені в основу будівництва Нової Европи. Ненависть не повинна затьмарювати цієї спільної праці. Тому Німецьке Командування категорично відмовляється відповідати на звірства, насильства й жорстокости, які чиняться большевиками по відношенню до німецьких військовополонених, репресивними заходами проти російських військовополонених.

Німецьке Верховне Командування, не диалячись на жорстоку боротьбу з советським режимом, вважає своїм обов'язком перешкоджати ненависті у Німецького народу до Російського народу.

Це не виключає, звичайно, можливости, на випадок продовження звірств з боку большевиків, використання Німецьким урядом, по власному розсуду, всього матеріялу й передачі його іноземним представникам: він відкриє всьому світові небачені до цього мерзоти й звірства, що чиняться большевиками."

Ставка,
3 травня 1943 року.

НІЯКІ ПРОВОКАЦІЇ НЕ ПОРУШАТЬ ДРУЖБИ НІМЕЦЬКОГО І НАШОГО НАРОДІВ

БЛАГОРОДНА ВІДПОВІДЬ НА ПРОВОКАЦІЮ

Большевизми, за допомогою спеціяльних каральних загонів, за допомогою Особливих Відділів та НКВД, організує систематичні звірства над тими з німецьких солдат і офіцерів, які з тих чи інших причин стали в руках большевицької армії. Небачені знущання над полоненими, в тому числі й над пораненими, провадяться систематично, послідовно й холоднокровно. Як і в Катинській справі, і в тисячах інших провокаційних справ, перед нами не окремий випадок жорстокости, допущений тією чи іншою особою. Перед нами певна система, що здійснюється з заранї продуманою, далеко ідучою метою. Ця мета для нас цілком ясна. Своїми, нічим не виправданими, жорстокостями, большевизм намагається озлобити німецьких солдат і спровокувати їх на звірства. На думку большевиків, це повинно привести до того, що примусить російських людей, які не хочуть жидівсько-большевицької влади, відмовитись від переходу на бік німецьких військ.

Звірствами проти німецьких військовополонених большевики сподіваються створити між німецькими солдатами, переважно між населенням від большевицьких ластей та Німеччини, самі мерзотними, зірвати різке відмежування руху народу.

В повній відповідності з жидівською большевицькою практикою, провокації ці повинні викликати у цілого німецького народу ненависть до большевиків, викликати у цілого народу, намагаються большевики, відповіді, яка самим посіяти між цими двома великими народами, яка, на думку большевиків, повинна буде перешкодити тісній спільній праці німецького й російського народів.

Відповідь Німецького Верховного Командування мерзотній провокації большевизму сповнена благородности й очевидного державництва.

Даремно жидо-большевики новими й новими жорстокостями, новими звірствами намагаються перешкодити сонцю, що сходить над народами. Вони будуть розбиті! Народи підуть на боротьбу проти большевизму, за будівництво Нової Европи. Сама боротьба нашого народу й інших народів проти большевизму буде основою тісної спільної праці після закінчення війни.

В офіційному зв'язку з цією заявою Німецького Верховного Командування в червні, що зустрічу спільну працю після війни між Німеччиною та Російським народами є одним з найважливіших питань, які будуть покладені в основу будівництва Нової Европи. Ненависть не повинна затьмарювати цієї спільної праці. Тому Німецьке Командування категорично відмовляється відповідати на звірства, насильства й жорстокости, які чиняться большевиками по відношенню до німецьких військовополонених, репресивними заходами проти російських військовополонених.

Німецьке Верховне Командування, не диалячись на жорстоку боротьбу з советським режимом, вважає своїм обов'язком перешкоджати ненависті у Німецького народу до Російського народу.

Це не виключає, звичайно, можливости, на випадок продовження звірств з боку большевиків, використання Німецьким урядом, по власному розсуду, всього матеріялу й передачі його іноземним представникам: він відкриє всьому світові небачені до цього мерзоти й звірства, що чиняться большевиками."

Ставка,
3 травня 1943 року.

І. ЯШНИКО.

ОСТАННІ ДЗВОНИ

(оповідання з минулого)

В 1931 році я залишив рідну столицю й прибув до Київщину перерву до свого рідного села. Я безмежно любив своє село, кучерявий ліс, ділянки хатки під солом'яних бриля. І дитинства:

— А де ж господар, Петро Олеса?

— Ні? Хіба ви не знаєте? Та ж минулому році заїхав на цвинчу його, трьох синів, онуків — усіх... Ну, що там померли, кажуть, що там померли.

У серце мене щось шпигнуло, щось ошпарило мою душу і невимовна біль поточилась до життя, прислухаючись до кожної дрібниці, до кожного, затаєного від приховано, у відчувань, що робиться. Я відчував, що зустріч колись урочистий і я буду перед майбутнім поколінням виховувати про чорні, недобрі дні.

Моє рідне село, як і тисячі подібних українських сел, мінало своє обличчя і мовчки, з затаєним подивом, приховувало в собі свою непокірність. Збудовані на вигоні колгоспний сторожник або конюшня відмалатися в пресі як великі досягнення, як розквіт села, що перейшло так звана мовити „на соціялістичні рейки".

А в цей час тисячі хат, тисячі клунь, хлівів, сажів лишилися. Село втрачало свої чарівні прикраси, знікали стіни, святі вечори з бальорими розмовами, і поступово замість усього блукав приховний шепіт...

Б ли зеленої свята. Я ішов до центру. На майдані — величезна церква з високими банями, з чудовою дзвінницею, приховною за верховіттям високих тополь. В церкві правилася служба Божа. Навколо неї тьовно людей по-святковому вбраних. Вони прибули з околишніх сел, з прилеглих хуторів. З дзвіниці в ранкову тишу урочисто линуть церковні дзвони і могутні хвилі лунають у простір і завмирають десь ген-ген за обрієм...

В сільраді, біля відчиненого вікна сидить уповноважений райпарткому Арон Інгерман, оточений комсомольським активом та місцевою аладою. Він говорить про завдання комсомолу в колгоспному русі. Урочисті дзвони вриваються в кімнату й нервують Інгермана.

На дзвіниці дід Карпо дзвонить в усі дзвони, байдужий до політики.

Інгерман перекосив обличчя, насупив брови й задерш і голову, подивився на дзвіницю.

— Позовіте звонаря!

Згодом дзвони вщухли. Дід Карпо ще. в коридорі зняв стару шапку і увійшов до кімнати.

— Добрий день! Ви мене кликали?

— Да, звал. Прекратіте звонить! — суворо процідив Інгерман.

— Чому? Сьогодні ж у нас велике свято,—пояснив він.

— Ніяких „свят". Прекратіте звонить—і вьо.

Дід Карпо довго мовчав і про щось глибоко замислився. Брови в його насупилися і він мовчки вийшов з сільради. На душі у його стало якось важко і тоскно, наче його образили або побили.

Ось уже четвертий десяток проминув, як він кожного свята злазить на кожну дзвіницю і наче з під неба, голосом дзвонів, говорить до свого народу про день Божий. Він, важко дихаючи, підіймається на дзвіницю, ноги його чомусь тремтять, серце частіше б'ється, а в голові застигла погроза якогось невідомого чоловіка.

О, ні! Він не злякався! Він буде дзвонити! Буде! Що йому до погроз? Так уже спокониву ведеться серед християн. О, він зараз задзвонить!

Рішуче сходить на поміст, над яким позисли з десяток різноголосих, великих і малих дзвонів, і, внутуючись в мотузя наче павук у павутиння, дзвонить урочисто, наче нічого не трапилось. А дзвони линули з дзвіниці могутніми хвилями, урочисто здзвонюючи ранкову тишу.

Інгерман насупив брови й знову подивився на дзвіницю. Дід з довгою бородою, вигинаючись на різні лади, здзвонив відразу в усі дзвони, наче цим самим намагався злити тими дзвонами всю Україну. Інгерман наказав комсомольцям прогнати дзвонаря. Останні подалися до дзвіниці. Серед віруючих помітилось заворушення. В церкві зірвалась служба. Натовп мовчки, важко зітхаючи, спостерігав, що станеться. Комсомольці зібралися на дзвіницю й розпочинали розмотувати діда з мотузків.

Молодий онук Павло підступив до діда і вдарив його в обличчя.

— Будеш дзвонити, чи ні?

Дід звалився на поміст і від несподіванки в його очах застигла розгубленість і відчай.

— Павлику, невже це ти... ти, якого я змалечку виплекав на своїх руках?..

— Мовчи!

Борода в діда затряслася, на очі виступили гіркі сльози і він мав підвестися, але затрясся увесь наче в лихоманці й важко зітхнувши знову впав.

Більше він не вставав...

Через тиждень поснімали дзвони. З того часу не чути на селі могутніх і врочистих дзвонів і не стало більше святкових днів. Вони здавалося зітерлися і назавжди зникли в понурих, сірих буднях...

Я не міг витримати того „буйного розквіту" села і щоб не бачити його і не чути плачу людського, знову поверталося до шумливого міста. І тепер я згадав недолюдків-онуків, нащадків славних праотців, що лядські були розіп'яти своїх дідів, батьків і ім'я наказу якогось Арона Інгермана.

В лісі.

В ДОРОЗІ

Стукають колеса вагонів. У відкриті двері бачимо зелені поля, дихаючі свіжістю ліси, блакитні доріжки. Рік. Нас троє. Два моїх супутники добровільці, які супроводжують у вагонах коней. Струнькі, рослі тварини стоять по-робітництво з Німеччини боки вагона і дивляться разом з нами в зелену далечінь.

Обабва мої супутники — колишні селяни. Один з Дону, другий з Кубані.

Дуже вдячний, задумливими молодями проводять вони будиночки, що привітливо усміхаються із свіжої зелені садів і нагадують їм про рідні покинуті місця.

—Щасливі вони тут,—говорить один з них, набиваючи трубку.

Потяг підходить до маленького полустанка й зупиняється. Біля будиночка, що стоїть біля самого залізничного полотна, залишається гопачком гармонь. З вагона вискакують солдати, що засиділись, і збираються біля танцюючої групи селянської молоді. Один з моїх супутників по вагону не витримує і з виглуком включається в танок. Гопак змінюється вальсом. Де-кількі німців підхоплюють добре вдягнених в українські костюми дівчат і починають кружитись. Коні, танцюючих збирається все більше народу. Гармошка заклинається від радости і раптом потужний сальток паротяга припиняє веселіля. Потяг рушає. На лужку залишається місцева молодь. Дівчата махають руками. Високий фельдфебель, що брав участь у танцях, стоячи на дверях вагона, співучим голосом декламує слова з пісні, добре-знайомої більшости перебуваючих на Східньому фронті німців:

— Досвиданья, милый скажет, а на сердце камень ляжет.

Всі сміються. Позорот. І маленький полустанок зникає з очей. Насувається ніч. В нашому вагоні баганіч. В нашому вагоні багато сіна. Це притягає до нас двох музикантів, що їхали по сусідству. Ми охоче приймаємо їх до своєї компанії. Розташовуємось на ночівлю, але спати не хочеться.

—Заграй щонебудь, — прохає один з добровільців. Музиканти згоджуються і витягають із футлярів тару та бубон. Гучні, різкі звуки кавказької мельодії наповнюють вагон. Коні, перестаївши їсти, нащулили вуха, з цікавістю дивляться на музикантів.

З розмови виявляється, що обидва музиканти уродженці Кавказа. Один з них показує нам свій паспорт: —Ви ще такого може не бачили?

Згортаючись коло каганця, розглядаємо документ, на кожній сторінці якого стоїть штовхний „штамп: „Без права громадянства".

—Мій батько,— розповідає хазяїн документа, — був турецьким підданим. В Росію приїхав у 1918 році. Я значився в документах батька, потім, коли вирос, мені видали советський паспорт, а потім дозволили людей, які включились в цю боротьбу, бажаючи нарешті, домогтися права громадянства в своїй країні.

підданий. В такому становищі я був не один. Всім нам видали паспорти без права громадянства. Перед наступом німецьких військ більшість таких, що одержали такі паспорти, було відправлено до Середньої Азії. Мені вдалося перехоратись і перейти сюди.

Закінчивши розповідь, музикант ударив по струнах своєї тари і дітхнув:

—Ех, життя було мізерна, згадаєш і плюнуть хочеться.

Але плюнути мало. Це добре розуміють колишні советські люди, які всі фактично жили на своїй землі без права громадянства.

Ідуть по шляхах автомобілі, стукають колеса вагонів, мільйони людей, об'єднаних боротьбою з большевизмом, пересуваються по безмежних просторах нашої багатостраждальної Батьківщини, і все частіше й частіше зустрічаєш серед них колишніх советських людей, які включились в цю боротьбу, бажаючи, нарешті, домогтися права громадянства в своїй країні.

В. Страхов.

ФЕЙЛЕТОН

„ІДЕЙНИЙ КОМУНІСТ"

(З МИНУЛОГО)

— О-ох, як же і встигнути не хочеться,—говорив потягуючись в ліжку відомий в селі лодир Пилип Чобіт. На хвилину солодко примружив очі, а потім стукнувши себе пальцем в лоб, радісно вигукнув:

Як же я раніш не догумався? Чи не поступити буде в партію комуністів? Ов Карпо Тур колись коней зна, а тепер — комуніст є на легкій роботі в конторі. Чи не покинути й мені тонтати „колгоспний гній та рано вставати?

Цілий день Чобіт ходив над зливою в партійній оселедок. Зава вийшла дуже довга, безграбна та неграмотна, зате комуністичним духом так і пашіла.

Чобіт писав:

„Я осознав душею й тілом що повинен жити для пользи суспільства а потому вирішив все своє життя свідомо віддати на постройку комунізму і великого діла нашого учителя вождя товарища сталіна мені не жалко своїх сил а рівно і здоровя щоб здобути власть для всього людства а для цього я вирішив вступити в славні ради нашої партії комуністів великого сталіна хай живе товарищ сталін! ура! прошу не відмовити в чому й підписуюсь.

пилип чобіт".

Цілий місяць Чобіт ходив на партійні та інші збори і виступав до трибуни на них. Нарешті наперелюдні свята червоної армії його прийняли.

Новоспечений комуніст не дрімав. Настало жіноче свято 8-ме березня і Чобіта картуз уже майорів на трибуні.

Коли голова сільради оповістив великодушному мітингу на площі імені Каганівичевої тітки, що слово надається голові кооперації, Чобіт повалив затуза з головки картуз, розчесав пальцями волосся і почав:

— Товариші! Яке щастя, що ми імеєм право свабодно висловлювати що на площі і сказати слово промовців з трибуни. Або що може бути приятнішим від носіння по вулиці портретів, особливо родного Сталина. Такого щастя ще не знав світ.

Вот, к примеру, товариші, ми живете, як на курорті. Схотів — і робя фізкультуру. Ми для цього придбали портфіль канцелярія. Схотів почитати — до ваших услуг „Короткий курс історії ВКП(б)". Чого вам ще треба? Це справжній рай, тільки по-комуністичному по-науковому зовуться соціялізмом. А для комуніяні ешо краще буде.

А всьо ето потому, що в руках стоять комуністи. Вот, к примеру, я тоже комуніст і голова кооперації, так складать руководящія людность. Я з шкури лізу, щоб скращати і так прекрасне ваше життя, дорогіе товариші!

І так, товариші, жити стало краще, жити стало веселіше.

Так хай же живе партія комуністів, що складається з таких сталінських соколів, як я і які ведуть нас від соціалізму до щастя кращого комунізму. Ура!

І прокарлючив „ура" насілся з трибуни, аз від мітуги аж посипало з десяток рублевих села Самі-хатки.

— А наш піджарений Чобіт таки вміє трастіцати,— говорили люди, розходячись з мітингу.

— Що значить партієнці... — додав хтось.

Маркіян Обичайка.

Жиди мусять зникнути з усієї Европи

Питання про жидів, так вище румунська „Порунца времі", можна радикально розв'язати тільки єдиним засобом: остаточно усунути жидів, до останнього включно, з усієї Европи. Не існує добрих або поганих жидів. Вони однакові, бо всі мають в своїй крові талмуд. В новій Европі ніяких категорій жидів не може бути, це треба усвідомити. Европейський народ ніколи не зможе забути про свою лютість до інтернаціонального жидівства, яке розпочало війну. (П. С.)

Виставка про чудову Німеччину

Цими днями в різних містах і місцевостях України показана виставка, яка багата чудовими фарбовими світлинами Німеччини. Картини німецьких міст, німецькі краєвиди і німець на своїй батьківщині, яка з'являється головною темою цієї виставки, що має назву: „Чудова Німеччина".

Хто відвідає цю виставку, той тільки ще краще зрозуміє, чому німецький солдат з такою глибокою вірою бореться проти большевизму. Бо, хто може таку чудову країну назвати своєю, той повинен смертельно ненавидіти жидо-большевицький привід знищення і нівеляції.

Але особливе значення для нас має серія фотографій, що показують працю наших земляків в Німеччині. Можна собі уявити, яка радість з'явиться на обличчі відвідувача в якомунебудь місті, коли він на одному з цих фото серед радісного натовпу робітників побачить свого сина.

І, закінчуючи, ми хочемо ще підкреслити, що це дорівнює побаченню з старими любими знайомими. Один наш земляк, який під час першої світової війни був німецьким військовополоненим, при виході з виставки вигукнув: „Все, що ви бачите на картинах, я в свій час бачив в Німеччині на власні очі. Таку високу культуру, як в Німеччині, рідко знайдеш". (П.С.)

Весна в Німеччині.

Удосконалюйте свої знання в Німеччині

ПС. Сербський прем'єр-міністр генерал Недіч відвідав одну групу жидівських сербів, які від'їжджали до Німеччини, щоб там ознайомитись з методами німецького сільського господарства. —Я посилаю Вас,—так сказав генерал,—у Німеччину Державу з тією метою, щоб ви там удосконалили свої знання. Коли ви порівняєте обставини в Німеччині з нашими, то ви побачите, як мені дуже відстали.

ПО УКРАЇНІ

Пам'ятки старовини

Околиці міста Лубень пов'язані з видатними історичними подіями. Понад Сулою ще й тепер помітні сліди земляних укріплень, які були навкруги Лубень—колись найміцнішої фортеці Лівобережжі. Біля Лубень знаходиться й відоме Солонищеське Поле, де відбувався 1569 року кривавий бій між козаками на чолі з Наливайком та жовнірами воєводи Жолкевського. В цій січі, як кажуть перекази, були порубані навіть діти й жінки козаків. Одна з переправ Сулі й досі зветься Наливайковим бродом.

На Лубенщині й досі зберігаються перекази про криваві роки панування Вишневецьких. З ім'ям жорстокого польського воєводи Яреми Вишневецького пов'язані спогади про старий кремезний дуб з великим дуплом. Розповідають, як Вишневецький, розгнівавшись на українську красуню дівчину, звелів своїм слугам посадити її в дупло дуба-віковика. А там були мільярди мурашок, які й пожерли дівчину.

„Г."

● **Херсонський інститут фізичних методів лікування** лікує внутрішні нервові, гінекологічні, очні, хірургічні, дитячі та інші хвороби. В інституті є кабінети електро-світлолікування, рентгено-дослідження тощо.

● **Гебітскомісар Переяславщини** опублікував „щиру подяку всім селянам і селянкам Переяславської області і всім тим, які прийняли активну участь в успішному виконанні весняного посіву".

● **В Харківській школі трактористів** навчається 40 осіб. Термін навчання 1 рік і три місяці. Крім того, нещодавно відкрито відділ з прискореним терміном навчання; там навчається 25 осіб. При школі є гуртожиток та їдальня. Слухачі, в залежності від успіхів, одержують стипендії від 150 карбованців.

● **В Умані зорганізувався український комітет допомоги.**

Тростянецька МТС

Недовго большевицькі орди панували в містечку Тростянці, але в МТС навколи багато лиха. Майстерня залишилась в хаотично мустані, газогенераторзруйновано, устаткування теж частково зіпсовано, з інструменту нічого не залишилось.

Дякуючи допомозі Німецького С/Г. Командування та дружньому колективу робітників, пряця в МТС відновилася. Зараз відбудовано і пущено в хід газогенератор. Колективом робітників відремонтовано трактори, що працюють зараз на розлогих ланах Тростянечини.

Багато автомашин змонтовано для жнивних частин. Зараз приступлено до ремонту сільськогосподарчих машин для весняної кампанії. Поруч з МТС виготовляє с/г. інвентар та для робочого вжитку: [illegible] каструлі, тази і т. п. Тут же [illegible] заготівля інструменту для трактористів та с/г. машин.

Слід відмітити, що [illegible] підготовка трактористів, переустаткування майстерні, що дасть можливість в цей тяжкий воєнний час перекинути дров'яне паливо.

НАКАЗ

До важливіших завдань Районної та Сільських Управ належить боротьба з пожежами та встановлення добрих протипожежної охорони. Для цього наказую:

1. По всіх важливих місцевостях слід організувати пожежних. По всіх місцях, де стоять німецькі або українські війська, роботу цю слід безумовно грискорити.

2. Також по всіх господарчих установах (фабриках, великих майстернях, гуртожитках і т. ін.) слід організувати і розвивати далі необхідні прилади для боротьби з пожежами та протиповітряної оборони. Особливо слід дбати за достатню кількість піску та доцільне його розміщення.

3. При великих пожежах,—та щоб їх запобігти,—вислати команди сумежних місцевостей по перший виклик. Боротьби на допомогу одні одним.

4. Начальники районів та бургомістри мусять повідомляти призначити пожежників,– ставляючи на ці пости людей, які придатні рядних,—та відповідно їх навчати.

Якщо в якому селі виникають труднощі в цій справі, начальник району мусить негайно приходити на допомогу. Де й він не може усунути перешкод (в справах водопоїв людей, придбання ремаенту тощо), то він мусить сповістити про це Фельд - або Оргкомендатуру.

5. Необхідно повсюди дбати за достатнє число водопоїв.

6. Начальники районів та бургомістри мусять пояснювати населенню думку про необхідність обережного поводження з вогнем. Пожежі в місцевостях, де стоять військові, наводять на населення підозріння в підпалах. В таких випадках населення мусить знати, що винних у виникненні пожеж чекає сувора кара по законах військового часу.

7. Щоб ЗАПОБІГТИ ПОЖЕЖ, необхідно, щоб спеціально постійно оглядали небезпечні місця та негайно усували помічені хиби. Необхідно дбати за своєчасну чистку димарів, для чого від начальника району призначається спеціальний трубочист, який входить до складу технічного відділу Районної Управи та встановлює календарний порядок ревізії чистки комнінів та стану небезпечних місць в селах. Він призначає необхідні йому для цього робочі сили (самостійних ремісників або службовців Райуправи). Витрати покривають власники або наймачі будинків за загальними ставками.

8. Німецькі установи перевіряють перевезення в цій справі, вищезазначених міроприємств, при чому начальник району та бургомістр є особами, на яких покладена відповідальність за точне виконання цього наказу. Кожне гаяння суворо карається.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА

НАКАЗ №5

ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ та РАЙОННОЇ УПРАВ

від 8 червня 1943 року.

Помічаються випадки недбайливого відношення деяких громадян Охтирського району до збереження особистих документів (паспортів або тимчасових посвідок про особу), а також вони втрачають ці документи.

Ці громадяни після втрати документів звертаються до Управи з проханням видати їм дублікат.

Ураховуючи, що втрачений паспорт може використовувати інша особа в своїх інтересах, з цього числа вести особливі показання на тих осіб, які втратили (загубили) паспорти.

1. Примусові праці до 2-х тижнів та штраф до 1.000 карбованців.

Крім цього протягом шести місяців не видається паспорт, а лише тимчасова довідка, яка свідчить про особу.

Ці заходи покарання не стосуються тих осіб, у яких паспорти відібрали червоні під час свого перебування на окупованій території, що ще буде доведено.

Начальнику паспортного відділу Управи та бургомістрам району суворо дотримуватись цього наказу.

Голова Районної Управи

Відповідальний редактор І.

Зам. 549. Охтирська Друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 16 червня 1943 року | 46 (148)

В Чунгкінгу панує песимізм

Японці пишуть про нову велику перемогу на центральному фронті Китаю. Вони оточили та знищили в 22-х кілометрах на захід від Іцанга, а саме під Рен'еном, не менш, як 5 чунгкінгських дивізій — біля 50.000 солдатів. Загони, яким вдалося врятуватись, нищаться сьогодні японцями в Паншанських горах. На південь та захід від Тунгтінгського озера японці захопили важливе місто Хзінані і прорвали таким чином велику оборонну лінію китайців, що була споруджена в районі міста Чангте.

В Чунгкінгу панує глибокий песимізм. Там ввесь час хитаються туди й сюди та не знають, на що саме рішитись. Як сказав в одному інтерв'ю Ванґшінґвей —президент національного Китаю,—одні думали, чи не краще б було припинити опір Японії й таким чином покінчити й з твердженням ніби все врятування йде від союзу зі США, Англією та Советським союзом, а інші хочуть покишо вести боротьбу по далі. Але опір падає—поводі, але вірно і навіть найскромніші китайці починають висловлювати своє незадоволення.

По багатьох провінціях панує вже сильний голод. Постачання населення хлібом майже неможливе. Дорожнеча зросла до неможливого. Якщо взяти ціни 1937 року за 100%, то вони сьогодні підскочили на 7.500%.

„К. L."

Нові документи про Катинь

В німецькій пресі опубліковано нові докази провинности советів в масовому вбивстві в Катині, жертвою якого пало 12.000 польських офіцерів. Вони грунтуються на безсумнівних документальних даних, що їх знайшла німецька армія в будинку Смоленського ГПУ і зберегла. В той час багато поляків та низка громадян США звертались листовно в Москву до тодішнього посла США Штайнгардта, щоб одержати відомості про своїх рідних, польських офіцерів, узятих в советський полон, та якнебудь домогтися їхнього звільнення і виїзду з Советського Союзу. Народний Комісаріят в Москві, площа Дзержинського № 2, тобто ГПУ, як це пізніше з'ясувалося, велику частину цього листування затримав і переправив головному управлінню ГПУ в Смоленську. Характерним є той факт, що на більшості „оброблених" документів було зроблено помітку відділу ГПУ, який їх відправляв, „передати спеціяльній команді К. Г.", що значить Козяча Гора, тобто лісок коло Катині, в якому коло будинку ГПУ містяться масові могили польських офіцерів. На інших листах зроблено просту помітку: „Більш-не розшукувати". З жидами, очевидячки, ГПУ вело поводитись інакше, тому що на одному документі, який був клопотанням Нью-Йоркського жида про „дозвіл зв'язку з його ув'язненим советами небожем"—одна з сотень таких самих заяв—було зроблено позитивну помітку: „Лист Комісаріяту Чужоземних Справ,—перевод до табору першої категорії". (П. С.)

Сталін про розпуск Комінтерну

БЕРЛІН. В листі, що його надіслав Сталін спеціяльному кореспондету британського агентства Рейтер—про видимий розпуск Комінтерну — сказано: „Він (розпуск), полегшує роботу „патріотів" у країнах, де люблять свободу, в справі розгортання боротьби з фашизмом. Діяльність большевиків має бути в майбутньому замаскована, що приведе до швидкої більшевизації всесвіту".

Ця цитата зі статті Сталіна дає багато чого, над чим слід подумати. Для нього дійсно надійшов слушний момент для маскування діяльности Москви, скерованої на світову революцію. Але в цей момент світ надзвичайно ясно пізнає і небезпеку з боку большевизму, а в національ-соціялізмі та його союзниках—ту силу, що має остаточно звільнити всесвіт від большевизму, який ось уже 25 років проповідував світову революцію та большевизацію всіх народів.

Їх розшіснано, та тому-то Москва так і лютує.

„О. К."

За Донцем і Уралом

Із офіційних відозв до населення, яке знаходиться на схід від Уралу, виявляється, що Советський Союз переживає труднощі в зростаючій мірі. Так, секретар комуністичної парт. М. Хаборовська Кулькова піддав гострій критиці школи для військового навчання на курсах для советських резервістів. З його слів участників цих курсів придатні для ведення у воєнні дії, в той час, як більшість з молодших (колишнього його батьківщини. Оскільки служать на курсах для залізничної служби, використані для гарнізонної служби, де можуть бути лише тимчасова довідка, яка свідчить про особу.

Ці заходи покарання не стосуються тих осіб, у яких паспорти відібрали червоні під час свого перебування на окупованій території, що ще буде доведено.

Начальнику паспортного відділу Управи та бургомістрам району суворо дотримуватись цього наказу.

Голова Районної Управи

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 12 червня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

НА СХІДНОМУ ФРОНТІ нове пожвавлення бойової діяльности. Крім розвідувальних операцій в районі Кубинського передмостового укріплення та таких же на Північному, справа дійшла до бойових сутичок також і в районі Орла, де відбито з великими втратами для ворога його спроби перейти в наступ, які він підготовив великим артилерійським вогнем.

Під час знищення військами СС та поліцейських банд в тилу середньої ділянки фронту, очищено ще великі площі—після довгих боїв, що точилися цілими днями в майже непрохідних лісах та болотах, як надзвичайно важко було оперувати військовим частинам. Взято після впертого захисту 119 укріплених сел та лісних таборів, збрано 162 земляних укріплення. Банди втратили багато вбитих, велику кількість зброї та припасів.

Італійський гарнізон Пантелерії мусив припинити свій опір противникові, що ввесь час насідав з повітря та з моря—зза шестині води.

Вчора після полудня налетіло велике з'єднання північно-американських літаків на північно - німецьке узбережжя та скинуло бомби на порти Вільгельмсгафен та Куксгафен з великої висоти. Серед населення були жертви.

Минулої ночі нападали британські бомбовози на Західню Німеччину — передусім на місто Дюссельдорф.

Від вибухів бомб в житлових кварталах виникли великі шкоди в будинках та є багато жертв серед населення. Як встановлено до цього часу, ворог втратив під час цих операцій 54 машини, здебільша 4-моторних.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

П.С. Лондонська газета „Дейлі Скеч" в одній статті про настрій серед військових частин США в Европі й Африці, повідомляє, як намагаються ці американці з'ясувати своїм землякам в США, що всі наступні операції проти держав Осі далі будуть ще тяжчими, ніж похід у Північній Африці.

П.С. В Англії, як повідомляє „Дейлі Скеч", наступними днями чекають наказу, за яким повинні стати на роботу у підприємства промисловости озброєння всі чоловіки віком від 18 до 65 років і всі жінки віком від 18 до 60 років.

„ОК". За наказом Фюрера чужоземці німецького походження, які вступили до лав Німецької Армії, одиниць СС, німецької поліції або організації Тодт, мають право бути громадянами Німецької Держави. Таким чином впорядковано стан чужоземців німецького походження, які з'явились до військових лав, які діють на фронтах,—керуючись почуттям своєї належности до німецької нації.

Завод біля заводу

Місто Горький, що було тричі роз-по-раз знищене німецькими бойовими літаками, розташоване при злитті річок Волга і Оки. Уже перед війною там працювали великі заводи: автобудівельний, гідробудівельний, літакобудівельний, локомотивобудівельний, збройовий, заводи для виготовлення моторів, виготовлення інструменту та різних машин, кілька хемічних заводів, майстерень для виготовлення поліграфічної апаратури...

Автомобільний завод ім. Молотова, для прикладу, за мирного часу своєю продукцією задовольняв більш ніж наполовину советські потреби на автомашини та 10-тонні танки. Німецькі скажені літаки атакували, перш за все, цей завод. Перекинули зразину обойму, дьотчики численними бомбами вщухо попали в ціль і викликали великі пожежі та вибухи. Під час відлету було спостережено понад 20 таких пожеж.

Другий напад на місто Горький був ще спустошливіш. Вдавши залученням 1.000-кілограмової бомби було знесено дах з цілої заводської зали і згнуто в високу дугу. Крім того, вибухло кілька складів з паливом. (П. С.)

Викриваючі документи

Італійська газета „Віта Італ'яна" подає зміст секретного документу, з якого ясно видно, що саме є дійсною метою большевизму. Тут іде мова про секретний циркуляр виконкому комінтерну від 16/IX 1921 року до всіх місцевих його організацій, де обговорюється так звана губерніяльна угода між Советським союзом та США.

В цьому документі сказано, що тут йдеться про спеціальне погодження з представниками західнього капіталізму, щоб врятувати населення у військові настинки так по-гано навчених резервів може поставити собі советські армії. Дальший турботи для советських влостей створює проблема рівних ро-ських. Владивостока та інших районів. Транспорту. Диктори Хаборовська, заявляється до установ і міст звертаються до населення, щоб ті переселяли з закликами, щоб ті переселяли для переустаткування і ре-моменту всі наїзні катери, взагалі всі пригодні для переправи судна, які протягом осінніх років і під час зими попускались і здебільшого експлуатувались. Советські влади покладають відповідальність за це на ремонтно-корабельно-будівельні заводи Саратова, Куйбишева і Горького.

(П. С.)

Новий літак

ПС. На одному німецькому аеродромі проведено у вузькому колі фахівців випробовування нової конструкції літака. Міністр озброєння Шпер, завзятий пілот, сам зробив перший спробний політ. Робітники авіяційного заводу з увагою стежили за польотом і після польоту на руках внесли міністра в заводську кантіну. Райхсміністер заявив, що машина своїми якостями перевищує всі дотепер існуючі типи літаків.

РАДІСТЬ НА УКРАЇНІ

Для загального добра

Нова Декларація, що передає землю у власність селянам, передусім поліпшить добробут селян. Збільшиться їхня сільськогосподарська продукція.

Запровадження в життя цієї Декларації дасть селянам змогу збільшити поголів'я як великої, так і дрібної рогатої худоби.

Приватна ініціятива забезпечить кращий обробіток землі й підвищення врожайности сільськогосподарських культур.

Цей новий земельний закон, що є розвитком запровадженого земельного ладу в 1942 році, в корені змінив становище—насамперед швидко збільшиться кількість індивідуальних господарств.

Багато важить те, що право на власність зберігається й за тими, хто тимчасово відсутній, наприклад, працює в Німеччині. Повернувшись додому, вони дістануть у приватну власність наділи землі для постійного особистого користування.

Особливо велике значення цієї Декларації полягає в тому, що вона сприятиме приватній ініціятиві, яку зовсім заглушувала колективна форма советських господарств. Через приватну ініціятиву поліпшиться продуктивність праці нашого селянина і, безперечно, збільшиться сільськогосподарська продукція.

(AD)

Кращі будуть врожаї

З приводу Декларації німецького уряду про приватну власність селян на землю старший меліоратор Ново-Санжарівської районної земельної управи п. Федірець М. Н. висловився так:

„Щоб давати високий урожай, всяка земля потребує певних капіталовкладень, тобто поліпшень, наприклад: угноювання, запровадження сівозмін з травосіянням та ін. Коли земля не є власністю селянина, він боїться вкладати в неї якісь затрати, бо не певний, що встигне повернути їх. Ділянку ж у нього могли відібрати в усякий момент.

Запровадження власности дасть можливість селянинові сміливо робити певні затрати на поліпшення землі, бо він буде певний, що з часом вона відзячить йому вдесятеро за це, якщо й не цього року, то хоч наступного. Коли буде приватна власність на землю, селяни робитимуть на неї навіть такі затрати, від яких користь одержуватимуть можливо й не самі, а вже їхні діти. Це, звичайно, тільки доводить перспективність розвитку сільського господарства за нового ладу".

(AD)

На користь держави й селянам

З передачею землі селянам у приватну власність остаточно відбудеться перехід до одноосібного господарювання. Перевага одноосібного господарювання—це вияв приватної ініціятиви кожного селянина, його особистої зацікавлености у вчасному обробітку землі, посіві, ретельному догляді за посівами, вчасному збиранні врожаю та обмолоті. В наслідок усього цього, як уже доведено практикою, селяни-одноосібники матимуть набагато вищі врожаї, ніж колгоспи.

Минулого року на Полтавщині селяни всі роботи провели вчасно, хоч тракторів і комбайнів майже не лишилось. Орали лише кіньми та волами, молотили подекуди й ціпами. Селяни чесно й віддано працювали, працювали так, як ніколи за совєтів.

Коли ж тепер земля буде передана селянам у власність, кожен з них знатиме, що вона—його, що він її господар, і працюватиме, не покладаючи рук.

Щодо здійснення агротехнічного керівництва агрономічним персоналом на роз'єднаних ланах, то тут нічого складного немає. Безперечно, будуть заведені сівозміни в кожному селі і селянин знатиме черговість культур на своєму полі. Тепер не агроном шукатиме людей на селі, як було за совєтів, а селяни шукатимуть агронома.

(AD)

В ЗРАЗКОВОМУ ГОСПОДАРСТВІ.

ПО ЗВІЛЬНЕНІЙ ЗЕМЛІ

У Таганрозі є новий медичний музей

ПС. Медичний музей в Таганрозі містився багато років в поганому, темному підвальному приміщенні й не лишилось. Орали лише кіньми та волами, молотили подекуди й ціпами. Селяни чесно й віддано працювали, працювали так, як ніколи за совєтів.

Коли ж тепер земля буде передана селянам у власність, кожен з них знатиме, що вона—його, що він її господар, і працюватиме, не покладаючи рук.

Щодо здійснення агротехнічного керівництва агрономічним персоналом на роз'єднаних ланах, то тут нічого складного немає. Безперечно, будуть заведені сівозміни в кожному селі і селянин знатиме черговість культур на своєму полі. Тепер не агроном шукатиме людей на селі, як було за совєтів, а селяни шукатимуть агронома.

(AD)

Церковний православний музей в Таганрозі

ПС. Німецькі установи ще на різдво 1942 року відкрили Церковний православний музей, дуже цінні матеріяли якого раніш були розпорошені по підвалах міста та у приватних осіб. Тепер виявилося, який великий інтерес багатьох кіл населення викликають ці музейні цінності. В зв'язку з по-

У Маріуполі відкривають сільськогосподарську школу

ПС. В зв'язку з великим значенням, яке німецьке командування надає сільському господарству для дальшого розвитку нашої батьківщини, місто Маріуполь розробило докладний план організації сільсько-господарської школи. Цей план та його здійснення міцно підтримав округовий керівник сільського господарства. За допомогою німецьких установ для цієї мети надається велика земельна ділянка. Сільсько-господарська школа матиме завдання поставляти майбутніх добрих спеціялістів з різних галузів сільського господарства та одночасно підвищувати кваліфікацію робітників, що вже працюють в сільському господарстві. Школа виховуватиме не лише наших майбутніх агрономів, а й різних спеціялістів садівництва, хліборобства і т. ін.

У Дніпропетровському освячено нову церкву

ПС. Архиепископ Гавриїл освятив в Чечелівському робітничому кварталі Дніпропетровського українську автокефальну церкву. В освяченні храму Божого, якому надано ім'я Миколаївська церква, брав участь та висловлювалась також представник німецької цивільної влади.

КУТОЧОК ГУМОРУ

ТАК ЇЙ І ТРЕБА!

Загальні збори робітників совхозу.

Роздають премії найкращим стахановцям. Дівчат премійовують поодинці спеціяльним. Надходить ряд до Марії Канталупової, яку робітниці совхозу всі гуртом терпіти не можуть.

Директор: Марія Канталупова!

Канталупова (встає). Я!

Робітниці (хвилюючись):—Невже і їй дадуть нову спідницю?

Директор: За вашу ярливу роботу під час жнив ви премійовані ще бібліотечкою із творів академіка Сталіна!

Робітниці (радісно).—Так їй і треба!

Прибудувався совєтський шпигун Озінка—великі вуха. Через три дні вважатиму своїм.

Відповідальний редактор І. Яценко.

Зам. 553. Охтирська друкарня. У-8.

В селі БІЛЦІ

Коли йдеш із Тростянця на Білку, то обабіч дороги на віддаленні простягаються чудові краєвиди, ті чарующе-невимовні краєвиди, що своєю мінливо - дрімотною красою неєвільно приваблюють людське око.

Ліворуч—ліс, що шось шепоче у верховітті й неначе манить до себе у тінь; праворуч—низинною, зеленим килимом розкинулися запашні луки. За луками про щось мріє стрункий, зелений гай, а далі у далечінь простягся ліс і поле, поле і небо...

Подивишся на край милий і невільно відчуваєш на серці невимовну радість і смуток, і разом з тим в уяві виникають давні спогади з щасливого дитинства...

Ідеш полем. Навколо зеленим руном хвилюються жита. В повітрі, наче дзвіночки, сріблясто заклигаються жайворонки. В небі прозоро, жодної хмаринки.

Подивишся навколо — у душі лечіть і радієш від щирого серця. Ось із-за шпиля на вигоні виринає самотній млин, що, підвозячись із за землі, розпластав свої широкі крила, наче, вітаючи, гладіається вхопити мене в свої обійми.

Я іду стежкою. В зеленій долині широко розкинулося село Білка, приховуючись в кучерявих садках. Посеред села на майдані височить церква. Спускаюся в село. Заходжу в Сільуправу. Не дивлячись на святковий день, в Управі товпляться люди; кожний приходить до старости по своїй справі.

Напроти, на майдані біля церкви повно люду. В церкві йде служба Божа. Люди одягнені по - святковому.

Більшевики щось за три тижні наколи в селі не мало лиха. Відступаючи, вони вивели з села майже всіх коней, забрали збрую, вози і тому весняний посів провадився в занадто важких умовах.

Але, не дивлячись на всі ці труднощі, селяни енергійно взялися до праці. Всі чотирі громадських господарства села — №№ 24, 25, 26, 27 виконали план посіву.

Дякуючи Німецькому Командуванню, військова частина, що міститься на селі, багато допомогла селянам своїми кіньми. Я бував у багатьох хатах і скрізь селяни відповідали в один голос:

— Спасибі Німецьким воякам! Вони багацько нам допомогли!

Населення села цієї весни одержало додаткову пригріжу до своїх городів. Це найкращий засіб поліпшення умов господаря. Зараз іде прополка ярих культур, що віщують на гарний врожай.

Село почало відроджуватися. Помітно велику нестачу коней, с-г ременту, возів. Але більчани ніколи не спиняться перед цими труднощами. За минулих часів це було найліброборніше село на весь район.

Більшевики за двадцять чотири роки вбили в господарю ініціятиву господарювати і кращі, найпередовіші господарі зазнали свою долю в засланні, по чужих краях. Проте зараз село звільнилося від жидобольшевицького ярма і поступово переходить до нових форм заможнього одноосібного господарювання. І не далеко той час, коли більчани знову заможньо, по-новому запанують на своїй рідній, родючій землі.

І. Я.

ШІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II П'ЯТНИЦЯ, 18 червня 1943 року 47 (149)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 16 червня 1943 р.

Верховне Командування Збройних Сил сповіщає:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ відбито кілька сподб протиника перейти в наступ в районі Орла.

Наша важка артилерія обстрілювала з гарними наслідками важливі військові об'єкти Ленінграда.

Німецькі авіяційні з'єднання продовжували вчора свої операції проти скупчення кораблів, що сталося перед Пантелерією. Вони потопили 2 великих санітних кораблі, пошкодили кілька інших та важко розбили 1 винищувач. Великих пошкоджень було спричинено також і в гавані. І наш літак загинув.

Противник втратив в районі Середземного моря 23 літаки.

З-тих 7 ворожих транспортів, про які йшлося 15 червня, як про пошкоджені, затонуло 3—загальним тоннажем 9.000 тонн. Сторожові кораблі збили в Протоці 5 літаків, які входили до складу авіяційного з'єднання, що було напало на наші морські військові сили.

Останньої ночі кілька ворожих літаків пролетіли в Північну Німеччину та скидали там бомби, які спричинили однак лише незначну шкоду.

Швидкісні німецькі бойові літаки бомбардували в ніч на 16 червня окремі військові об'єкти в південно-східній Англії.

НА ФРОНТАХ

За звідомленнями Верховного Командування Німецьких Збройних Сил за час з 13 по 15 червня, на Східньому фронті помічалася бойова діяльність лише місцевого значення при Кубанському передмостовому укріпленні, а також в районі Ржева та Белева. Всі спроби ворога перейти тут у наступ закінчилися для нього невдачею.

Авіяція перевадила 13 червня успішні напади на важливі военні об'єкти в районі середньої течії Волги та бомбардувала важливий залізничний вузол—Єлець. Перед Рибачим північтровом важко було пошкоджено бомбами 2 торговельних кораблі середнього тоннажу.

Під час десантних операцій ворога на острови Лампедузу та Пантелерію, німецькі та італійські літаки напали на ворога, не дивлячись на сильний опір з боку його винищувачів. Потоплено 1 транспорт на 10.000 БРТ, 14 десантних плашкоутів, 3 крейсери та 14 бойових кораблів невеликого тоннажу, серед яких багато винищувачів. 6 транспортів були пошкоджені настільки, що слід вважати, що й вони потонули. 14 червня швидкі німецькі бойові літаки в морі біля Пантелерії вщипали бомбами 7 транспортів середньої величини. Важкі німецькі бойові літаки бомбардували вночі портові споруди Бона. Сильні з'єднання важких німецьких літаків бомбардували в ніч на 13 червня військовий порт Плімут, в наслідок чого виникли великі пожежі. Одночасово були бомбардовані важливі військові об'єкти в південно-східній Англії. Також і в ніч на 15 червня німецька авіяція напала на поодинокі військові об'єкти околиць Лондона та східньої Англії.

Брітанські бомбовози як в ніч на 13, так і в ніч на 14 червня налітали на області Західньої Німеччини. Населення міст Обергаузена та Бохума мало втрати від бомб, які попадали в житлові квартали, зокрема в Бохумі значно пошкоджено громадські будинки та два шпиталі. До цього часу є повідомлення, що збито 49 ворожих бомбовозів з тих, що нападали.

Напад на Ярославль

Під час нальоту німецьких літаків на Ярославль дуже сильно пошкоджено бомбами тамтешній завод синтетичного каучуку, який має для советської військової промисловости велике значення. Пожежі було видно за 250 кілометрів—настільки велике було полум'я від вибухів та руйнувань. Місто було сильно захищено авіяцією та зенітками, але все це не завадило німецьким літакам виконати поставлене їм командуванням завдання. З німецькі машини не повернулися до своїх баз.

Декілька слів про морську війну

ПС. На морі бувають місяці з великими досягненнями і бувають з незначними. Але вирішує справу остаточний результат, і нам не треба нього боятись, тому що в морській війні німецькі підводні човни відграють головну роль. У всякім разі вони топлять більше, ніж можна будувати. Німецьким підводним човнам тепер, правда, складніше шукати свого ворога на величезній, у багато тисяч миль, поверхні моря. Це важке тепер, ніж було тоді, коли між Англією та Америкою стояв майже міст з кораблів. Караванів кораблів вже не так густо плавуть океаном, як 1941 та 1942 року. До того ж і охорона ворожих морських та повітряних сил тепер міцніша ніж раніш. Англійські та американські кораблі, крім того, уникають своїх звичайних шляхів, і треба великого щастя, щоб в морській пустелі зустріти далекохідний караван кораблів.

До того ж успіхи морської війни залежать не тільки від густоти ворожих караванів та сили їхньої охорони. Крива місячних потоплень змінюється ще й тоді, коли негода перешкоджає великій діяльності підводних човнів. Якщо через морські шторми або густий туман не можна стежити, то, безумовно, й бойових можливостей бувае менш, ніж у ясний день.

Але протилежність цим фактором, що перешкоджають, є одне незмінне: це герочність німецької підводної фльоти. Підводні човни завжди знищують ворога там, де вони його вишукали. Вони не дають того існувати там, щоб великими спеціяльними повідомленнями заповнювати перерви між великими військовими подіями, а для того, щоб повідомляти про приріст сили ворожого тоннажу до катастрофи. І вони роблять це безперервно. Тому останній успіх перемоги належить також їм.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Петен про шлях Франції

Голова держави маршал Петен сказав в одному інтерв'ю з кореспондентом „Пті парізієн", що він залишиться на своєму місці, якщо обставини завжди так складатимуться. Маршал підкреслив, що Франція мусить додержуватись тільки одного правила, а саме: бути лояльною та додержувати слова. Тільки в лояльності й ні в чому іншому щастя Франції. Він, Петен, є запорука цієї лояльности. Про англо-американські бомбардування французьких міст маршал Петен сказав: „Таку війну ніщо не може виправдати. Це вже не війна. Тут смерть несуть в беззахисні будинки, і жертвою падають майже завжди бідняки". (п. с.)

Під захистом Европи

ПС. 2.000 російських дітей, які через большевиків втратили батьків і дім, прибули до Латвії, де їх розмістили в родинах. Варті співчуття хлопці й дівчата не мали ні взуття, ні білизни. Чекають ще великий транспорт.

В брітанській нижній палаті

В брітанській нижній палаті заті депутат Шіквет сказав, що звільнені у відставку англійські солдати, які потерпіли під час війни, не одержали до цього часу ні пенсії, ані компенсації. Брітанський міністр по справах пенсій відмовився вести дискусію з цього приводу. (П. С.)

Збройні суперечки в Чункіні

Між урядовими чункінськими і китайськими комуністичними військовими частинами вибухнув новий збройний конфлікт. Китайські комуністичні злійські частини належали до складу четвертини належали до складу четвертої армії, яка з кінця місяця тої армії, яка з кінця місяця стоять на південному березі р. Ян в провінції Ангуї. З 12 квітня чункінські військові частини напали на китайські військові частини, що відступали своєї сили в складі понад дві дивізії і вдалися на частини четвертої армії. В боях, що розгорнулися з жорстокою силою, було знищено більшу частину 16-го батальйону нової четвертої армії. (П. С.)

АНТИНАРОДНЯ ПАРТІЯ

Советська преса, мистецтво та література працюючи за директивами партії і плазуючи перед нею,—вихваляли члевів партії як людей сміливих, чесних, високих моральних якостей.

Народу внушали, що партія стоїть на сторожі його інтересів, контролюючи „народний" державний апарат і щоденно допомагаючи в його роботі.

В багатьох своїх виступах Сталін лицемірно твердив, що в СССР не диктатура партії, а диктатура пролетаріту.

Подібні твердження наскільки смішні, що в кожного викликали мимовільну усмішку.

Диктатура пролетаріяту—цей абстрактно - демагогічний вираз—був лише ігрою слів, бо нічого реального він не втілював у собі.

Аджеж становище робітника не змінювалось від того, чи прибутки виробництва забирав фабрикант чи всепоглинаючий державний жидівський апарат. Пролетаріят, як і решта суспільних груп країни, мучився під гнітом кривавого деспота Сталіна і його зграї опричників, що прикрилась вивіскою ВКП(б). Партію большевиків Сталін перетворив у свою особисту покірну службаку, а сам „вождь народів" здійснював політику, яка була лише в інтересах одного „народу"—жидів.

Партія большевиків і комінтерн стали опорою жидівства, яке під інтернаціональним ярликом боротьби за звільнення робітничого класу і селян боролось за розширення свого впливу, намагаючись здійснити мрію всесвітнього панування.

Методом „керівництва" Сталін обрав терор проти незгодних з його узурпаторськими замислами і всіляке заохочення безідейного, підлабузницького елементу.

Наслідком цього керівництва було знищення большевиків старої генерації, повне вироднення партії. Державні установи були позбавлені мозку. Партійні і советські організації наводнились бездарними

(Закінчення на 2-й сторінці)

АНТИНАРОДНЯ ПАРТІЯ

(ЗАКІНЧЕННЯ)

людьми, які не мали досвіду роботи, але які дуже гарно засвоїли, що їм дозволяється лише одно — аплодувати Сталіну.

В країні запанувало мнимe благополуччя. Люди, задихаючись від страху попасти в число „ворогів народу", тиснувили здравниці „вождю".

Але Сталін не дрімав. Знищивши тих, кого він вважав своїми суперниками, він ставить членів партії в особливо привілейоване становище, створюючи цим відданих собі слуг.

Значна частина партійців була далека від будівничих партійних ідеалів і прийшла до партії лише для того, щоб одержати партійний квиток,—що своєрідну продуктову картку й мандат на зайняття найкращих посад без підготовки до цього.

Прикладом безмежної могутності партійного квитка в СССР, може служити надання Папаніну наукового ступені доктора наук, після його зимування на дрейфуючій крижині. Між тим, єдиною заслугою Папаніна було те, що він взяв страву для інших учасників експедиції, таких же псевдоучених як і він сам.

Також як і в усьому Совєтському Союзі, існувала нерівність і в самій партії. Адженс для тузів-жидів мусили ж бути і партійні слуги.

Згадані плебеї ВКП(б) притягались в партію або обманним або примусовим порядком.

Майже всі вони не поділяли „ідей" партії і тягли лямку тільки тому, що включені з партії всілякo переслідувались.

Повторяємо, ідейність тут була ні при чому. Кар'єристи йшли в партію за для легкої наживи, а частина членів партії була затягнута туди примусом і в усякому разі не ідейністю.

Нарід відчував брехливість політичних гасел большевиків. Партія, обдурюючи народ на кожному кроці, не виконуючи своїх обіцянок, відбравши в нього всі блага, які дала йому революція,—стала перед ним як партія антинародня, що розвалила країну, а її населення привела до злиднів.

Большевики на XVII партконференції постановили зміняти в другій п'ятирічці свідомість людей. Постановили і записали в резолюції, а після закінчення п'ятирічки оголосили: „зроблено!"

Свідомість справді змінилась, але не на користь большевиків. Все населення країни, за винятком тих, які пригрілися біля трону кровожера - грузина,—каїнів чекістів і оточуючих пей трон лакеїв-большевиків,—стогнало в ярмі сталінської диктатури. З кожним роком народне незадоволення зростало.

Робітники були обурені драконівськими законами про виробничу дисципліну.

Селянство не могло простити большевикам мук колективізації й безглуздих путівських скороченням присаджибних ділянок та зселенням хуторів.

Інтелігенція була ображена відсутністю до неї потрібної уваги. Ізольований від закордону науковий світ страждав від практицизму й штурмовщини в науці, які насаджувались там партійними наглядачами —неуками.

Західні області страждали від грубого свавілля малописьменних і некультурних наставників, присланих „керівниками з Москви".

Всі шари населення СССР тягли жалюгідне матеріяльне існування й страждали в кайданах брехні та несправедливості.

В Кремлі влаштовувались банкети, проголошувались тости. „Вождь" займався прийомом актрис та організацією нікому непотрібних польотів. Він ласкаво усміхався своєму народові з трибуни й говорив про щасливе життя. В той же час мільони громадян по його волі гнили в тюрмах, йшли по етапах, вмирали в сибірській глушині, приховуючи в собі жахливий зойк про несправедливість.

Цей зойк був заглушений нестримними аплодисментами, він був задушений політикою терору.

Сталін, оточивши себе вузьколобими підлабузниками, продовжував гвалтувати народню думку, але гвалтівники ніколи і ні в кого не користувалися любов'ю. Ось чому „геніяльна" політика й керівництво Сталіна привели совєтську державу до краху, а громадян СССР до невір'я в гасла большевиків і небажання їх підтримувати.

Сталін ніколи не вважав потрібним погоджувати свої дії з бажанням народу, він не шкодив життя своїх соратників і друзів, розстрілюючи їх при першій підозрі в незгоді. Це був батько, який знищував своїх питомців, як тільки вони підростали і робились самостійними; це був учитель, який скомпромітував своє вчення; це був друг, який не мав друзів, не визнавав дружби.

Ось чому народ, який багато років приховував у серці гнів, але був приниження, кривлячи душею й совістю, аплодували Сталіну, відвернувся від нього, відвернувся від його партії й гостинно пішов назустріч Німецькій Армії.

В. Страхов

СЕКРЕТ КЕРІВНИЦТВА

Контраст між Німеччиною й США в усьому цікавий. Різнилю в здібностях керівників національностей, що борються, на думку поборотого генерала фон-Бернхарді, можна побачити в різниці військового виробництва цих країн.

Беручи до уваги пояснення райхсміністрів Шпера й д-ра Геббельса, проголошені в спортивному палаці в Берліні, так само, як і оставшне повідомлення Нельсона з Вашінгтону, пояснює газета, можна було з „великою радістю" встановити, що вигода „повністю на боці союзників Німеччини".

США, по нейтральних спостереженнях, могли використати лише 63% виробничої могутности, в той час як Німеччині вдалося продукувати значно більше, ніж можна було власне чекати від продуктивности її апарату. Корінь цього в світогляді Німеччини й Америки, який приносить президентові Рузвельту безліч нечуваних труднощі в насадок постійних страйкових рухів, в той час, як доктор Геббельс з обгрунтованою гордістю міг підкреслити, що в Німеччині нема жодного страйкаря, і нові заходи понад це показали збільшення кількости робітників на 3,5 мільйона.

Черчіль побачив себе в дзеркалі

Незадоволення політикою Сталіна

Член Центрального Комітету комуністичної партії США виголосив в Москві Мітін виголосив в Москві промову, звернену до червоної армії, в якій, між іншим, указав на те, що „настав час, коли треба говорити про здійснення військових заповітів Леніна". З самого початку доповіді дивувала різкість, з якою Мітін говорив про необхідність знищення „навмисних зрадників та тих, що прийшли до цього по слабкости". „Ця війна,—заявляє Мітін,—не може бути проведена півзаходами. Перед нами найтяжчі часи". Далі доповідач розʼяснює, що необхідні суворі заходи Москви піддались несправедливій критиці відомих саботажників та темних елементів поза совєтською столицею.

Із цих яскравих слів неважко зробити висновок про ріст незадоволення всередині Совєтського Союзу. В однаковій мірі це стосується й червоної армії, а також і різних совєтських республік.

Вслід за багаторазовими повідомленнями про розповсюдження незадоволення серед населення з Азербайджана стали надходити анадогічні відомости з Узбекістана. Головою президії Верховного Совету Узбекської Совєтської Республіки Ахунбабаєва та його заступника було знято тому, що вони виступали проти московських директив і користувались симпатією населення. Заново призначений головa президії Верховного Совета Узбекістана Абдувалій Мумінов є ставленником Кагановича і повинен, як службовець НКВД, особливо суворо ставитись до всіх „неблагонадійних". Це повстання, спрямоване проти московських керівників, було придушено раніше, ніж удалося встановити зв'язок між важливим центром повстання в Азербайджані та з узбеками, що виступили на боротьбу з большевизмом. Промова Мітіна виключно цікава тим, що вказує свідомість на наміри совєтського керівництва й настрої червоної армії, але також ріст незадоволення в цих областях.

Для друзів Совєтського Союзу в Англії та особливо цікавим буде виступ Мітіна, в якому він говорить про необхідність „розтрощувального удару" Червоної армії для проведення в життя революції в тих країнах і континентах, „що здавалися ліквідованими". Ліквідації терну, московські керівники стали твердити, що ніякої мірі не відповідає від своїх цілей, а ведучи й далі розгадану комуністичну роботу в ремих країнах.

(J.)

Советський Союз і його до країнах розміщення використовують німецьку робітну силу

ПС. Американський тиждений журнал „Ньюс опублікував одну сенсаційну статтю про умови праці совєтів в Сибіру. В ній констатується, що трудові лемі завдають більше великих труднощів, а кількість, що визначається требами фронту, то допального і великі труднощі ці-до забезпечення засобами існування. Але це диктується особливою метою—скорші домагами. Дослівно в ній говориться: „Вся сибірська совєтська промисловість одержує обслуговується ланцюгами та підлітками. В немає більш здатної зброї чоловіків. 57% ників молоді 20 років 63% робітників совєтської промисловості не має технічної освіти.

НАША МОЛОДЬ В НІМЕЧЧИНІ

ські й союзні з ними українські й росіяни можна боряться на кращі майбутнє, порядок у звільнених жидо-большевицькій Європі. В боротьбі беруть участь ростати, і селяни, що працюють на полі. Напружена праця є однаково обов'язком кожної європейської нації. Українська і російська молодь ведуть боротьбу. Багато юнаків і дівчат працюють у різних країнах і континентах. Означає, потреба робітників Німеччини, ють зброю для небувалої війни, при великому ному фронті, московські ють відзначеними, що ці головніших фронтів, самих добровільців молоді. Тому на Україні, в інших країнах Європи оголошено трудову повинність юнаків та дівчат народження 1922-26 р. р.

Як працює наша молодь Німеччині? Листи нашої молоді, що поповнюють українські ряди, дають нам відповідь на це питання. Ось вони:

Діти призначенні до розвитку побажання кожного і кожної дівчини, можливості, враховуються. Наприклад, слюсарі й токарі одержують роботу на заводах і фабриках, селянські молодь направляється роботу в сільському господарстві Німеччини і господарстві. Безумовно, коли того потребує державна необхідність, що визначається потребами фронту, то дотримуються робити від цього порядку ті чи інші відступ ків засобами існування. ного метою—скорші до

Треба враховувати й те, що в сільському господарстві навесні взимку потрібно робітників більше, а взимку менше. Хто бажає, той може працювати до Німеччини всі рідною, коли число німецьких більше, при цього числа рівних розмах. Такі родини працюються на роботу в одному місці і мешкають в одному приміщенні. Родини залишаються на Україні одержують грошову підтримку й харчі за встановленою нормою.

Кожний, хто їде до Німеччини, одержує заробіток у платню за німецьким тарифом; як і на Україні, із зарплатні утримують за харчування, квартиру і державний податок. Тривалість робочого тижня, як і для всіх в Німеччині—54 години на тиждень, тобто такий самий робочий день, як і на Україні. Кожний здібний і працьовитий робітник або робітниця має можливість просунутися по роботі; в залежності від його старання й здібностей, підвищується і заробіток і поліпшуються умови життя. Гроші заощадження за бажаннями робітника можна переслати поштою його родині, що залишилась на Україні. Забезпечується регулярний поштовий зв'язок кожного, хто поїхав до Німеччини, з його родиною.

Які побутові умови нашої молоді в Німеччині?

Ті, що працюють в сільському господарстві, живуть як члени родини в будинках німецьких селян і одержують харчування однаково з членами родини. Ті, хто працює на фабриках, виробних і в копальних, переважно мешкають

Незбутній пам'ятник німецької культури. Старинний замок Потенброун на Нижньому Дунаї.

в загальних, добре устаткованих, простих і чистих робітничих помешканнях з чистими ліжками. Вони одержують харчі за загальною нормою, що встановлена в Німеччині, і гарячу їжу з загальної кухні. Кожний одержує потрібний робочий одяг. Дуже добре зорганізована медична допомога, число хворих серед нашої молоді, що є порядку в роботі, вивчає нові виробничі методи роботи, знайомиться з життям німецького народу і цим поширює свій загальний і технічний розвиток. Цей культурний вплив і досвід цієї життьової школи буде мати далі велике значення для нашої молоді. Відомо, що сталінське виховання і досі має сліди серед деякої частини нашої молоді — безладність, неуважне ставлення до старших, легковажне ставлення до своїх обов'язків. Суворa трудова життєва школа і повинна вилікувати ці хиби.

Спільна праця наших юнаків і дівчат з німецькими робітниками й селянами в Німеччині сприятиме більшому зближенню і взаємному зрозумінню німецького, російського й українського народів. Це також важливо для організації нового кращого порядку в Европі.

З листів та оповідань нашої молоді відомо, що перший час по приїзді до Німеччини вони сумують за рідними місцями, за своїми батьками й знайомими. Це, безумовно, природно й зрозуміло. Тут треба дати пораду кожному юнакові й дівчині. Направлення на роботу до Німеччини не робиться тільки для здоровення кожного окремого юнака чи дівчини. Цього вимагає фронт, потреба перемоги в загальній боротьбі.

Цілком зрозумілі також почуття батьків, особливо матерів, що залишаються на Україні й турбуються за своїх дітей, які працюють у Німеччині. Ці турботи про долю своїх дітей пояснюються природою материнського серця. Обов'язком кожного українця в Німеччині є уважна підтримка таких матерів, особливо, коли вони самотні. З другого боку треба сказати, що деякі почуття матерів цими почуттями користуються агенти Сталіна, які розповсюджують всякі брехливі чутки про „жахливу" працю в Німеччині. Обов'язком кожного свідомого українця є боротьба з такими провокаційними чутками. (А. D.)

Високо над зеленими виноградниками долини Мозеля стоїть гордий замок Кохем.

На острові, серед штучних озер, стоїть чисельський замок Морібург - під Дрезденом. Почали його будувати 1542 року та закінчили між 1722 та 1730 рр.

НІМЕЦЬКІ МІСТА

РЕГЕНСБУРГ

Місто нараховує 70.000 мешканців. Воно розташоване на найбільш північному пункті Дунаю, в центрі Баварії. Центр міста це й досі робить враження старовинного міста. Навколо, немов чудовий вінець, розкинувся новітній і теж гарний Регенсбург. Особливо мальовничий, ніби середньовічна картина, вид зі старезного кам'яного мосту. Укріплення здебільшого мусіли поступитись перед вимогами нового часу, і від Регенсбург—місто дуже рухливе.

Починаючи від вокзалу, тягнуться гарні сквери й ніби зеленим вінком обвивають усе місто. Заклав їх князь Карл фон Тура Таксіс. Пам'ятник славного німецького астронома Кеплера, який тут помер в 1630 році, прикрашає нам заслуги цього великого вченого. Неподалеку стоїть соборна церква, збудована в 1018 році імператором Гайнріхом II. З архітектурного боку ця церква особливо цікава. Крім цього Регенсбург має багато й інших церков. Розкішно спорудженo (десь близько 1000 року) старий гарнізонний двір. Катедральний собор зазнав чимало будівельних змін. Прикрашують його дві 107-метрові вежі. Особливо гарні південні хори; західній головний портал (1385—1395)— це прекрасний пластичний твір. Катедральна скарбниця має багаторічних цінностей. В середньовічних хорах стоять славні надгробні пам'ятники. Збереглася ще з римських часів „Преторська брама", споруджена 179 року після Р. Хр. Будування чудового „Кам'яного мосту", розпочате 1135 року Гайнріхом Левом, тривало десять літ. Цей величезний міст має завдовжки 301 метри, але всього 5 метрів завширшки. Дунай пропливає під ним двома рукавами; недалеко перед мостом він розділяється, а трохи нижче знову зливається в одне річище, а звідси плавають до „Готліятового дому", патриціянської будівлі з XIII-го століття, що має характер замку. Дуже імпозантне враження робить старовинна ратуша з „райхсзалею".

(OAD).

Договір з 195-ма печатками

У віденському палаці Пальф. де зберігаються тепер архіви міністерств внутрішніх справ та юстиції віденського Державного Архіву, влаштовано виставку різних історичних важливих документів, грамот, актів, державних договорів, листів, рукописів, міні тів обрізів за час від 1221 до 1918 року, що охоплюють весь Схід від Фінляндії аж до Балканів та Чорного моря. Найстарший документ Державного Архіву, що його заклали в 1117 році Бабенберги, це охоронний лист, виданий у 1221 році кайзером Фрідріхом II (з династії Штауфів) Німецькому Лицарському Орденові цінний мирний договір, що його підписали в 1435 році в Брестичах представники Польщі, Литви, та Померанії. На цьому документі не менше як 195 печаток. Шляхтичі, що складали договір, зажадали, щоб кожний з них приложив свої печатки.

На виставці є також цінний документ — це перший союзний договір між німецьким кайзером та великим князем московським, який підписали в 1514 році Максиміліян I-й та великий князь Василь III-й.

(OAD).

ОД ПЕКІНА ДО НАНКІНА

Останній китайський імператор з династії Манажу зрікся трону 30 років тому. З монархії Китай став так званою „Незалежною Китайською Республікою", революційний центр якої був у південних провінціях Китаю. Першим президентом Незалежної Китайської Республіки став Юань Ші-Кай. Після трьохрічного уряду-вання, він у 1915 році спробував знову відродити в Китаї монархічний державний лад, але це привело тільки до громадянської війни, бо ж генерали з різних провінцій імперії ще й перед цим намагалися захопити владу у свої руки. Війна набрала таких широких розмірів, що Японія була змушена поробити в 1916 році заходи для охорони своїх інтересів у Китаї. З цього часу японські війська в Манжурії та Монголії змішались.

Тільки під кінець двадцятих років наступників президента Сунь-Ят-Сена — Чан-Кай-Ші, головні націоналістичної партії Гоміндан пощастило приборкати багато повстанських генералів і тимчасово зайести в країні спокій. В нагороду за це обрано його президентом так званого „Національного уряду" в Нанкіні, який мав тоді, в 1931 році, конкуренційний уряд у Кантоні. Тому що японські інтереси в Китаї були й далі зароджені, японський уряд ще більше змішав свої впливи в Манжурії, яка незабаром попала під новий вплив Токіо й, нарешті, стала окремою державою, яка зв'язки прихильности Японії забезпечує багатогалузіне майбутнє.

Це японська інтервенція призвела до порозуміння між Нанкіном та Кантоном. Чан-Кай-Ші зрікся президентства націоналістичного уряду й став верховним командувачем китайської армії. Після цього в 1932 році в Шанхаї дійшло до збройних сутичок між японськими та китайськими військами, в наслідок яких Японія зайняла провінцію Хебей. Токіо робило різні спроби, щоб примусити Китай до вірного розуміння його справжніх інтересів. Але всі ці спроби не мали успіху,—Нанкін не розуміє вимог нової азійської епохи. В 1935 році виникла знову суперечка між Китаєм та Японією, як вияв щораз виразніших намагань північних провінцій Китаю до визволення з-під влади нанкінського уряду.

Коли в 1937 році справжній війни між Нанкіном, у Пекіні вибухнула поважна революція проти японського уряду. Японські війська Судзуки, Хебей та Хунань. Провінції Китаю, що також належали в березні 1938 року до „Уряду відновленої Республіки". Вплив японських військ на провінції Цзянсі та Аньхой і ці розпочалися переговори та нанкінським урядом. Ці переговори, які привели в кінці до Національної Республіки Ван-Цзін-вея, що, як відомо, дістав президентом Ван-Цзін-вея, що, як відомо, дістав президентом Японії при кінці січня 1943 року до Токіо та Чунцзиського уряду.

ХЛІБОРОБ НА ВЛАСНІЙ ЗЕМЛІ

Колективізація — ця страхітлива форма кріпацтва на Україні, коштувала нашому селянству занадто дорого: знищено було найбільш вайпрацьовитіших, заможних селян, було приневолено їх до колективної рабської праці. На них, так звених „земельних фабриках", запроваджено було ті ж самі потогонні методи праці, що й на фабриках та заводах у місті, на яких висилювала стахановщина, що та ж усталювала становище, загострюючи його взаємовинищенням. Закріплене в такий спосіб, селянство змушене було миритися на світовий комунізм без будь-якої надії позволитись з-під большевицького ярма.

Але лезом встигнути гарбкіт бомб і вибухи снарядів по цих урожаях збільшених більшовицьких степах України, як селянство, як хлопомогою німецької влади розпочало важку роботу по відбудові свого зруйнованого сільськогосподарського життя. Робота була справді важка і надзвичайно важке, щоб перемогти спільного ворога—жидо-комунізм—українські селяни мусили прикласти всі свої сили на те, щоб відновити знамене, звищене і якнайбільш спотворене большевиками сільське господарство за чверть століття. Та на це не зважали прихильні українські брати, бо вони добре знали, що той жахливий колгоспний лад, який вдесять у їхнє мирне життя, мов суря, зник назавжди і ніколи не повернеться. І справді, з моменту вступу добрих Німецьких Військ на українську землю, все відразу змінилось. Надії, що їх селянин плекав у глибині душі про повернення волі, про повернення власності, про знищення тієї жахливої колгоспної кабали, створеної большевизмом, Справді, перед селянством зразу відкрились широкі перспективи заможного життя, в плюндрому якого покалічено суцільну працю на власній землі. За допомогою Німецької Влади і при добрій пораді досвідчених агротехніків наші брати вже цього року збільшили і обробили свій засів якнайкраще. Так само ми зможе збільшити кількість худоби і живності, що буде власністю селянина, справжнім господарем, добрим працівником і хозяйським працівником.

Новий декрет про землю «українець-хлібороб» вдічно сприйнє, як величезний дарунок Німецької Влади.

Сплюндрувавши себе святим Хрестом, вручило почне він засіяти своїм ланки дорідним золотим зерном пшениці.

Бог на поміч!

(А. Д.)

Земля буде наша!

Мені сказали, що закон такий вийшов: землю селянам передавати у власність, і спитали, що я про це думаю.

Мій батько, дід і прадід колись у землі, вона їх годувала й одягала—на світі держала. Любили вони землю, шанували. Тільки тяжко було нас обгурено. Большевики общинили нам землю, а нашим на цю общину колгоспне ярмо... Цур йому, пек!

Тепер я працюю в громадському господарстві, а думаю їздити по своїй землі, свої ланки, своє маленьке, не спав би ночами та все працював би на ній, щоб родила і мені й державі. І ось тепер кажуть, що земля буде наша.

Хоч мені вже повернуло за шістий десяток, а я все-таки попрацював ще на власній землі.

Грабківська сільрада.

Яків Микитенко.

З МИНУЛОГО ОХТИРКИ

Охтирка—одно з найстародавніших міст колишньої Харківської губернії. Вже на початку XVII століття вона (тоді Охтирськ) була прикордонним містом й заселялась далеко раніше за Харків, Суми, Лебедин та деякі інші міста старої Слобожанщини.

Яка була Охтирка в ті стародавні часи, можна скатати лише те, що місто було невеличке, як охоронний пункт сторожової лінії проти татар і мало деякі укріплення.

Сама назва „Охтирка" певно пішла від слів „Ахтя-Яр", цебто „Білий Яр", що дає підставу припускати, що ще до приходу козаків з-за Дніпра там був юртвиселок татарських кочовників.

Ахти-Яр лежав неподалеко від польсько-литовського кордону, по сусідству з якою ще в XVI столітті були козацькі виселки: Котельва, Куземено, Більськ та Опішня. 1647 року Охтирку запорабила Московщина.

1654 року заложено Охтирський Троїцький монастир, що й досі вимальовується на чудовому шпилі над Ворсклою. Славиться в Охтирці собор, побудований за пляном славетного італійського художника Растреллі. Тепер він відбудований, і в ньому вині відбувається служба Божа. Зруйновано в Охтирці за часів советів і старовинну Успенську церкву, що має трьохсотрічну давнину. Від неї лишилась тільки незначна половина дзвінці на згадку майбутнім поколінням про варварство більшевиків. Ще кілька років тому церква мала вигляд фортеці з товстими подвійними мурами, з ходами й бійницями для гармат. Кажуть, ніби від час Полтавського походу Петро І—цей кат України,—читав у тій церкві апостола.

О другій половині XVII століття Охтирка починає відроджуватись і міцно пов'язується з добою козаччини Богдана Хмельницького.

Треба сказати, що в історії української літератури Охтирщина відіграла велику роль. На Охтирщині народився славнозвісний український лірик І. Я. Щоголів (1824—1898), Грабовський, Остап Ейшня, який протягом довгих років так сміялео тлузував з червоної Москвої та її большевицьких порядків. Ніколи не забути й Миколу Хвильового (Тростянеччина), трагічна постать якого є для нас символом боротьби за відродження української культури.

І. Яценко.

ШКОЛИ ПРАЦЮЮТЬ

Жити не тільки для себе, а й для загальної користи, для користи народу, для блага свсєї батьківщини, жити не для брюха, а й для духа, жити так, щоб не було соромно емерти,— ось принцип життя, яким керувалась більша частина української інтелігенції до большевицького періоду. Ео ім'я цих принципів, в умовах царського самодержавства, жертвувала всім, навіть життям. І тому ні тюрми, ні заслання, ні смерть не витравили ідейної єснови інтелігенції. Єсна була вірна найкращим традиціям колишнього часу — жити так, „щоб в кожному дні й кожній годині крився повсякчасний зміст, що дає право жити".

Жидо-большевицька влада не тільки відштовхнула, але й намагалась роздавити, знищити інтелігенцію, вважаючи її чужим, ворожим „прошарком". Інтелігенція, що здвилилась жити, в умовах німецької влади не тільки не відмовилась від своїх кращих традицій, а навпаки —окрилилась вірою, надією на краще майбутнє своєї батьківщини. Тому, не роздумуючи, включилася до роботи за своїм фахом.

Большевики у лютому 1943 року зірвали роботу. Після вигнання їх, шкільні працівники, за активною допомогою Німецького Командування та Відділу Освіти, перемішли всі труднощі, все ж таки домоглися свого: з 3 травня знов запрацювали школи. В Охтирці відчинено де-кілька десятків шкіл, з них частина з 7-річним навчанням. В наслідок багатьох нестач, правда, працювати важко, але завдяки практичному досвідові, енергії, спритності, винахідливості, все ж таки вчителі зацікавлюють дітей. Учні охоче відвідують школу та підтримують належну дисципліну.

Навчання в школах безкоштовне. Одержано шкільними 10.000 зошитів. Гріфи, перспективи заможного життя, в плюндрому якого покалічено суцільну працю на власній землі. За допомогою Німецької Влади і при добрій пораді спеціалістів-агротехніків наші брати вже цього року збільшили і обробили свій засів якнайкраще. Так само ми зможе збільшити кількість худоби і живності, що буде власністю селянина, справжнім господарем, добрим працівником і хозяйським працівником.

Новий декрет про землю «українець-хлібороб» вдічно сприйнє, як величезний дарунок Німецької Влади.

Сплюндрувавши себе святим Хрестом, вручило почне він засіяти своїм ланки дорідним золотим зерном пшениці.

Бог на поміч!

(А. Д.)

Земля буде наша!

Мені сказали, що закон такий вийшов: землю селянам передавати у власність, і спитали, що я про це думаю.

Мій батько, дід і прадід колись у землі, вона їх годувала й одягала—на світі держала. Любили вони землю, шанували. Тільки тяжко було нас обгурено. Большевики общинили нам землю, а нашим на цю общину колгоспне ярмо... Цур йому, пек!

Тепер я працюю в громадському господарстві, а думаю їздити по своїй землі, свої ланки, своє маленьке, не спав би ночами та все працював би на ній, щоб родила і мені й державі. І ось тепер кажуть, що земля буде наша.

Хоч мені вже повернуло за шістий десяток, а я все-таки попрацював ще на власній землі.

Грабківська сільрада.

Яків Микитенко.

ФЕЙЛЕТОН

НА ОКОПАХ

Пригадуєте ви, як от нас в 1941 році на окопи брали? Як ми ями копали, груші трусили, по городах лазили?

Пригадуєте?

Щоб німецькі танки прямо в нашу яму гоп—і нема, гоп—і нема!..

А скільки тих танків у наші ями нападало— і за сто років не перелічити!

Ото ж і нас на окопи забрали: і хлопців, і дівчат, і старих, і молодих...

Спочатку моторошно було, а потім аж весело. Хтось навіть одружився.

Копаємо ми й копаємо: здорову яму вирили і довгу-довгу. Якийсь Абраша переконує нас, що лютий ворог зазнає тут свою погразку.

Коли чуємо позад нас:

— Гу-у-у...

А потім:

— Жж-ж... бах!..

Абраша бідний як дременув, як чкурнув на третій швидкості, аж курява знялася. Потім передові червоноармійці, кидаючи зброю, кинулися навтікача. Ну, а ми вже останні плентаємося, щоб вдома Райвоєнкомат не застати...

Вчені—знаємо!..

Ідемо ми та ідемо, помаленьку, ніжками. За жінками поскучали. Такі гарні вони нам здалися, наче йдемо до них знайомитися. А Охтирка далеко від Конотопа. Над самісінькою Ворсклою стоїть, милується...

Ідемо. А дехто терпіливо рожих...

Раптом чую машини гудуть...

Невже фашисти на окопи ні. Здогадався й посміхнувся:

— Пше, пропало...

Дотягалися, чуть нас відмощувалися...

Моя душа ку поспішає вернувся ко місце.

Прийшов я на хати. Дивлюсь, столом вітає ють і мене...

Набрався я тільки так...

На потилиці а синок добрий рот ти-е. Другу точку десь і совети перед несли. А я ті було вдягнено гайно з'їхав, комату що собою рушник диван, чобітки ськовий чоловік халяву і на ві

— Ег-ге— вашому рудню Сталіної! Нехай та й достанеться

Степан Ч

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Охтирської Міської Управи від 9 червня 1943 року

Помічено, що малолітні діти (дошкільного віку) гуляють по вулицях міста без догляду з боку їхніх батьків.

Міська Управа категорично забороняє появу такого зросту на вулиці. Коли такі діти будуть на вулицях, особливо там, де відбувається рух, то батьки цих дітей будуть покарані штрафом.

Поліції стежити за виконанням цього розпорядження, виявляти тих батьків, діти яких будуть на вулиці, доглядо, і подавати мені акти для покарання батьків.

Голова Міської та Райсвної Управи Кіт

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТА РАЙСЬКОЇ УПРАВИ
від 15 червня 1943 року

Всім власникам музичних інструментів установам, а також і тим, хто має їх на прокаті, зареєструвати ці інструменти в Райсвній Управі (вул. Шевченка, 22) до 1/VII 1943 року.

У осіб та установ, які до указаного часу не зареєструють свої інструменти, останні будуть конфісковані.

Голова Міської та Райсвної Управи Кіт

ОБ'ЯВА

15-го червня 1943 року розпочали роботу курси

НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Ті-ни, що бажають вивчати німецьку мову, повинні зголоситися в канцелярії курсів Сумська № 12.

Запис проводиться щодня з 17 до 19 годин.

Платня за навчання 200 карбованців на рік.

Відділ Культури.

12 червня 1943 р. в с. Зникли віком 2 р. та

Взяли

Зам. 555. Охтирська друк

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 20 червня 1943 року | 48 (150)

Дрібна війна в Ля-Манші

Ля-Манш є найкоротший шлях з Північного моря до Атлантики, тобто до океану. Тому Ля-Манш завжди був ареною запеклої війни за панування в європейських водах та Атлантиці. Англія завжди вважала Ля-Манш за область свого панування, щоб, контролюючи, направляти європейський рух за своїм бажанням або й заборонять його. Тому Ля-Манш був якийсь час ареною дій найбільш могутніших в світі воєнних фльот. Відомі адмірали Нідерляндів та Франції віками боролися за відкрпття цього найважливішого шляху Европи.

Тепер становище зовсім інше. Серед двох партій Ля-Манш став нічиїм. Англія втратила там своє панівне становище. Нові засоби боротьби в повітрі, на воді та під водою уневозможливили використовування великих воєнних кораблів. Велика далекобійність важкої берегової артилерії, розвиток підводних човнів, міни та способи передачі відомостей надають війні в Ля-Манші зовсім іншого вигляду. Дрібна війна продовжується з незрівняною упертістю й відважністю.

Останніми часами ОКВ часто повідомляє про сутички легких морських сил в Ля-Манші. Не завжди можна згадувати про численні зарібні с. тички, які там відбуваються майже щодня. Нелко борються обидві партії аз панівний стан. Розуміється, великий корабельний рух припинився. Але обом партіям потрібно завести до берегової охорони військово-важливі конвойовані каравани кораблів. Британські каравани пливуть вздовж англійського берега Ля-Маншу, щоб забезпечити південну Англію або щоб коротшим шляхом дістатись гарда Темзи. Німецькі кораблі пливуть з німецьких або з голляндсько-бельгійських портів на захід та назад, щоб розвантажити залізницю та обслужити збройні сили атлантійського берега. Тому морські бої відбуваються то на англійському, то на французькому побережжі. Оскільки противник намагається найчастіше прорватись вночі, вводячи в дію з'єднання швидкісних човнів, то треба застосовувати також швидкісні човни та міноносці.

Повітряна фльота може втручатись краще вдень, ніж вночі. Береговій артилерії вночі важко брати участь в морських боях, які проходять швидко й дуже напружено. Тоді намагаються загнати противника в мінованну місцевість. Дуже часто бої провадяться на дуже близькому відділенні. Той, кого пошкоджено, робить димову завісу та намагається викрити противника освітлювальною ракетою.

Виключну ролю в цій дрібній війні відграє міна. Обидві сторони завжди намагаються минувати морські шляхи противника та кидати міни з літаків. Після кожного польоту поблизу гавані треба зважати, що скинуто міни, і негайно перевірити, чи шлях є вільний.

Постійні відважні напади німецьких легких воєнних сил в Ля-Манші зв'язують сили противника, якому в інших місцях бракує засобів боротьби з підводними човнами. Поруч з цим постає завдання висвітлити та розвідати сили противника, який має намір висадити десант в великих розмірах. Тому треба своєчасно довідуватись та повідомляти про незвичайні ознаки скупчення воєнних кораблів, транспортів та десантних човнів. Так провадяться жорсткості морські сутички, в яких німецькі моряки з великою мужністю та надзвичайним успіхом перемагають.

(п. с.)

Втрачають більше, ніж будують

Брітанське корабельне будівництво хворіє на хронічну недостачу робітників та сировини і не може та сировини і не може більше компенсувати свої втрати. З цих втрат на долю брітанської морської фльоти припадає щонайменше 300.000 брт. На брітанських же верфях буде зараз піднеслась майже до збудовано за цей час кораблів на 50.000 брт.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватари Фюрера, 18 червня 1943 р.

На СХІДНЬОМУ ФРОНТІ день пройшов спокійно. Нічні атаки літунства були спрямовані проти скупчення ворожих кораблів біля Астрахані і військових виробень на нижній Волзі. Було потоплено 4 вантажних кораблів загальним тоннажем 11000 БРТ. Ще один торговельний корабель середнього розміру було пошкоджено. В ураженнях індустріяльних споруд вчинили великі руйнації.

Під час нападу змішаного з'єднання советських бомбовозів на німецький тиловий караван в Чорному морі, морською охороною артилерією та літунством збито 5 ворожих літаків.

В ніч під 18 червня з'єднання важких німецьких бомбовозів атакувало Аджірський порт Дзьоалі.

Під час вчорашніх терористичних польотів кількох ворожих літаків над Німеччиною скидання бомб не констатовано.

З'єднання німецьких бойових літаків минулої ночі закидало бомбами важкого калібру військовий порт Портсмут. Інші літаки бомбардували окремі об'єкти в південно-східній Англії.

Вісім літаків проти підводного човна

Берлін, 11 червня. Згідно з повідомленням Головного Командування Збройних Сил, в середній частині Атлантичного океану тривав бій між англійськими літаками і підводним німецьким човном. Під час бою, в якому брали участь 8 літаків, останні протягом двох годин багато разів атакували підводний човен. Останньому удалося збити один літак, а котири інші пошкодити. Два з них, палаючи, зникли на обрії. Підводний човен, успішно закінчивши бій, продовжував свої операції. Результат цього бою доводить велике уміння пристосуватись до бойових обставин, а також велику бойову силу підводної зброї. Треба ще почекати, щоб побачити, наскільки підтвердяться багатонадійні повідомлення аліантів, нібито у літаках вони мають всесильний засіб боротьби проти підводних човнів.

(П. С.)

Три роки виграного часу

Берлін, 9 червня.

Журнал „Озброєні сили", що видається Верховним Командуванням Озброєних Сил Німеччини, пише про спроби вторгнення в Пів денну Европу: ворог, що прибув би, не зважаючи на Східній фронт, не мав би перед собою слабкі сили одного корпусу, а мільйонну армію. Захисникам прийшло б на допомогу блискуче організовано континентом оркестрація. Середземноморський фронт—це фронт обороні, так само, як в першій частині війни Німецька Бесстфалія, пізніше Атлантичний вал та береги Норвегії.

До теми вторгнення в Норвегію пише журнал „Озброєні Сили": „Англійці дали промінути трьом роками. Ми значно збільшили Сітка зв'язку сконцентрована. Ми доставили в Норвегію велику кількість військового матеріялу й нагромадили запаси. Сотні тисяч добре озброєних та навчених солдат зайняли своє положення."

ПРОРИВ В ТОННАЖІ

Союзне управління мореплавства США повідомляє, що від Перл Гарбура на воду спущено 1 477 торговельних кораблів. Держави Осі знищили 3.113 торговельних кораблів.

Повідомлення з фронту

(П. С.). Німецька авіяція проводила далі свої нищівні удари проти танкового заводу ім. Молотова в місті Горькому. Цей четвертий наліт проведено було з'єднаннями бомбардувальників дального польоту. Вони мали завдання точно установити обсяг руйнувань і бомбардувати лише важливі об'єкти. Там, де будівлі спорудили ще не були зруйновані, численні фугасні і запалювальні бомби німецьких бомбардувальників дадекої дії довершили цю справу.

Ясна лінія

З самого початку цієї війни ми не знали ніяких вагань і ніколи не вели двойної гри, так заявив міністер внутрішніх справ Словаччини в одній промові з приводу присяги гвардійців. Ми вступили у боротьбу на боці Німеччини ще в той час, коли великих частина европейських держав ще вичікували і вагались. Ми непохитно стоїмо за ідеали Европи, підкреслив далі міністер, і йдемо разом з Адольфом Гітлером і Беніто Муссоліні в рішучу боротьбу в дусі манифесту, з якими вже сім років тому Андрей Глінка звернувся до словацького народу з вимогою стати на боці німецької і італійської націй в антибольшевицькій боротьбі.

(П. С.)

Героїчна боротьба

Токіо. Японський гарнізон острова Атту, який бореться з 12 травня з набагато переважаючими його противниками та героїчно чинить їм опір, вирішив перевести в ніч на 29 травня останню спробу прорватись, що свідчить про незламний героїзм японських вояків. Після того, як ця спроба не вдалася та гарнізон був відрізаний від головних японських сил, довелось рахуватись зі смертю тих його солдатів, які ще були залишилися живими. Гарнізон цей налічував за даними японського генерального штабу 2.000 солдатів в той час, як американські сили сягали 20.000 та набагато перевищували японців також щодо озброєння.

„О. К."

Шпигун для постролу в потилицю

(П. С.). Як виявляється із захоплених в Смоленську документів советського народного комісаріяту внутрішніх справ, після вивозу пострілених у Катинському лісі 12.000 польських офіцерів, прапорщиків і рядових таїор Козельськ знов був заповнений щось 3.400 полоняками, між якими було лише одних урядовців поліції щось близько 1.200. Восени 1940 року вже знову було заготовлено так багато місця, що можна було приступити до Козельська нового транспорт. Повезення, якого зазнали військовополонені в Козельському таборі, варте, щоб його відмітити. Перш за все, цілий ряд військовополонених, що здавались для цього придатними, обробляють всіма засобами і, нарешті, були доведені до того, що готові були провадити шпигунську роботу проти своїх товаришів. Ці шпигунівидали потім ще й Ці шпигунівидали Про багато своїх полонених. Про чому, совети особливо переслідували священиків, які приховали своє знання і намагались об'єднати побожних людей в таборі і гуртували їх людей себе для загальної молитви.

Із іншого повідомлення виявляється, що 17 червня в в Козельському таборі, вілька було вивезено до кінця травня забитих в Катинському лісі польських офіцерів, вже знову було 2.853 польських офіцерів, священиків, інтелігенції, урядовців поліції. Списки з прізвищами цих інтернованих було знайдено в документах ГПУ. Повідомлення має відмітку "серія К"—це означає за установленими даними „Костюшачча гора".

Ще водному повідомленні зазначається, що польські урядові поліції чекали на свою смертну кару, і що один поліцай, який раніше попав у полон, поінформував про це своїх товаришів. Так например, Паша В. пише: „З нашого села 9 чоловік, і ще одна дівчина з Поліки, — працюємо на одному заводі й живемо разом. Живемо добре".

Марія Г. з Любека в своєму першому листі розповідає: „Як тільки ми приїхали, нас тепло зустріли, відвели чисту кімнату в гуртожитку на другому поверсі, видали по дві ковдри, постільну білизну та інш.

Дисциплінованість і самопожертвенність

Коли я збиваюсь познайомився з представниками майже всіх європейських народів (в Німеччині тепер дуже багато чужоземців—робітників та службовців), я вважаю, що маю право заявити, що німці — це справді якийсь особливий, своєрідний народ. Вони, як можна так висловитися, до такої міри „продисципліновані", що в багатьох сторонніх спостерігачів, недобрих до глибоких спостережень, іноді постає враження, що цей народ взагалі позбавлений міркувати. Німці визначаються таким хистом до спільної державної діяльності, до приватної й колективної ініціятиви, що чудо здається, ніби всі вони думають про те саме одночасно. В засадничих, принципових питаннях це безсумнівно так, але тільки в засадничих. У приватному ж житті кожний німець зберігає та розвиває свою індивідуальність. Він завжди шукає логічного висвітлення кожного явища, він думає своєю власною головою, й якщо сучасний німецький уряд у внутрішній політиці вживає примусу чи переконувань менше, ніж якась інша влада, то це можна пояснити лише вищезначеними характерними прикметами німецької національної вдачі.

Для того, щоб „націлити" німця на той чи інший вчинок, не треба його ні агітувати, ні залякувати. Вистачить звичайних пояснень. Начальник дає розпорядження, а підлеглий летить до мети, як бронебійне стрільно. Начальник певен, що кожне завдання буде виконане, щоб там не сталося. Перешкодити може лише смерть. А найбільше певне те, що німецькі громадяни цілком свідомо підкидся на таку високичність дисциплінованості, що той, хто виконує завдання, навіть не жадає від свого начальника вияких пояснень, чи вмотивовань—він знаходить їх сам для себе. Він діє без застережень довіряє своїм старшим товаришам. Їх авторитет в його очах непохитний (це заслуга советського розумного керівництва та дощільної конструкції державного апарату), і він прекрасно розуміє, що виконати й незовсім правильний наказ (бо ж не кожний керівник геній!) завжди корисніше, ніж нічого не зробити, а дискутувати про ефемерну „абсолютну істину".

Кожний крок, кожний задум німця йде від громадського до приватного, від суспільного до персонального. Він не підіграє стихіям,—він повстає проти них.

Дисципліна — це свідома фанатична віра своїм переконанням, це самовіддана любов до рідного народу, це найвища гармонія духу й матерії.

І. Іркутський.

Відповідь литовців большевизмові

ПС. Великий литовський часопис „Атайтіс" коментує одну статтю московської „Правды", яка висловила думку, що балтійські держави треба розглядати як належні до Советського Союзу. Часопис підкреслює в зв'язку з цим, що це тільки знов доводить, яке майбутнє чекає Литву, Естонію і Латвію у випадку советського проникнення. І відверті слова „Правды" — так висловлюється „Атайтіс"— не новина для балтійських держав. Але, коли „Правда" запевняє, що балтійські держави згідно з бажанням своїх народів благали про прийняття їх до Советського Союзу як окремі республіки, то це лише глузування з голих фактів. В дійсності Совєтський Союз в один сприятливий для нього момент раптово вдерся до балтійських держав і підкорив їх собі.

САВЧИН ПІВЕНЬ

Савчин півень зозулястий,
Будучи в районі,
В райпартком вайшов добитись
Точності в законі.
– Добрий день вам, секретарю!–
Курку кличуть смішо.
Той на нього скоса глянув:
– В вас яке є діло?
– В мене діло, секретарю,
Важне, не дрібниця.
Чи помилка, чи шкідництво–
Викрити годиться.
– В Савки є всього три курки,
Півень я четвертий,
А якийсь же недотепа,
Дурень ще й упертий
Написав, щоб ми конали
В день по п'ять яєчок;
Діти Савки теж би їли,
Повен їх запінок.
– Голі, голі!.. Я вже бачу,
Що ти меликуєш.
Це ти проти комунізму
Мені агітуєш.
Це ж ти робиш у парткомі,
А що ж тоді вдома?
Правий ухил. Я вже бачу.
Річ ясна й відома.
П'ять яєць, а вас чотири,
Норма ця з гектара.
Коли будете змагатись,
То дасте й по парі.
По-стахановські несіться
Сталінській державі.
Бач, а ти торочиш норми
Давні та іржаві.
Ти й на вигляд, хлопче, маєш
Українську вроду.
Я тепер переконався–
Ворог ти народу.
Аж упрів сердега – півень,
До кінця зізнався:
— Це так-так, добився права.
Це капець. Попався!
— Зникнутися, секретарю,—
Мовив півник тихо,—
П'ять якби на день єдиний,
То тоді б це з лихом.
Курок три, позичим двоє,—
От і план, будь ласка.
А щодня по п'ять—ну як це?
Ні, нестись—не казка.
— Замовкні Шкідник і ворог!
Ти—куклі у полі.
І курей ти розкладаєш
В курнику на волі.
Більш ні слова не дозволю,
В мене теж немає!
Вже хотів виходить півень,
Аж тут зустрічає
ГПУ його на дверях;
Взявши потихеньку
Зозуластого за гребінь,
Ведуть помаленьку.
Вже на вазорі мерцюдо,
Кури не сідали,
Все ходили та з району
Півня виглядали.
Врятці Савка до повітки:
Півника немає,
На тікора капкан готує
Й люте проклинає.

ЛИСТИ З НІМЕЧЧИНИ

Зраділо серце багатьох матерів і батьків, друзів і знайомих, коли несподівано одержали ми на Великодні Писарівський район понад півтори тисячі листів від наших односельчан з Німеччини. Багато родин одержали одразу по 3 і навіть чотирі листи.

Майже всі пишуть, що вони добре влаштувались, звикають до роботи, одержують високу оцінку за свою працю.

На підприємствах, заводах і фабриках значна кількість українців працює згруповано по кілька чоловік з одного села чи району. Так, наприклад, Паша В. пише: „З нашого села 9 чоловік, і ще одна дівчина з Поліки, — працюємо на одному заводі й живемо разом. Живемо добре".

Марія Г. з Любека в своєму першому листі розповідає: „Як тільки ми приїхали, нас тепло зустріли, відвели чисту кімнату в гуртожитку на другому поверсі, видали по дві ковдри, постільну білизну та інш.

Всі ми одержали костюми й взуття, цього й вистачає. Я працюю в роботу й з роботи трамваєм (коло 4 кілометрів). Щотижня маємо лазні".

Багато дівчат і хлопців прислали фотокарточки. Так наприклад, Мангейма надіслав фотокарточку, де він з подругами в своєму тижнику. Привітні, веселі, задоволені — словом, здоров'я вам усім дідусю за них.

Сердюк—прадідусь на тракторі. Пише на харчі п'ять разів на тиждень. Має чимало промкарт та інш.

В індивідуальних господарствах у німців працюють багато і наші українців.

Так налагоджується життя нашої молоді в Великого Німеччині.

В. Писарівці.

Дружно працюємо

Громадське господарство №49, В.-Веселівської с/Управи, успішно закінчило весняну сівбу та посадку городини. Не зважаючи на те, що большевики при своїй втечі забрали багато тяглової сили та працездатних чоловіків, ті, хто залишились, упертою працею з честю виконали обов'язок перед своєю батьківщиною і Німецьким Командуванням. Зараз же після закінчення сівби господарство приступило до підняття парів, з тим щоб закінчити цю роботу до збирання

Для цього

приступається всі до праці загалом коні, так і корови.

Незабаром розпочнеться збирання нового врожаю. Про це господарство не забуває і хвилину не забуває, сільсько-господарський маневр. Вже відчувається добре жатку та добре. Вся громада поставила за мету зібрати хліб без втрат.

Доводиться до відому громадян Охтирського Грунського районів про те, що всі ті, хто продає „готєкоту" свиней вагою 100 кгр. та більше, повинні негайно пред'явити квитанції до контор „Заготскот" для реєстрації останніх, а також для одержання

Охтирська Райконтора „Заготскот"

До виконання всім ветлікарям та старостам Управ і громадських господарств Охтирщини

Всі конюшні, заражені коростою, повинні 4 серпня порожні. Термін закрити записати (вішмітки українською і німецькими мовами). Коней на цей час заїзджать.

На конюшні повісити вивіску з надписом:

RÄUDE

Betreten bis zum .....

короста (парша)

Займати до .....

ОРТСКОМЕНДАТУРА

Слідуючий номер нашого часопису вийде у вересні

З бази „Заготскота" 12 червня зникла корова тавро № 149, гнідої масті, безрога. Хто знає про її місце перебування, прохання повідомити.

Відповідальний редактор І. Вакуленко

Зам. 558. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

Рік II ВІВТОРОК, 22 червня 1943 року 49 (151)

1941—1943

РОКИ ПЕРЕМОГ НАД БОЛЬШЕВИКАМИ Й ПЛУТОКРАТАМИ

АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКІ ЛАВИ МІЦНІЮТЬ

Рівно вранці, рівно два роки тому на західньому кордоні СССР почалась навала, що потряс усю Европу, впала стіна, яка відокремлювала народи Советського Союзу від народів Західньої Европи.

Два роки тому перед народами СССР відкрились шлях до врятування від большевицького рабства. Німецька Армія та її союзники розпочали перед змученими большевицьким режимом народами СССР нову епоху життя без большевизму та нове життя без большевицького й капіталістів. Населення сіл і міст, звільнених від большевизму областей, радісно вітало прихід Німецької Армії і з перших же днів почало активно співробітничати з нею. Минуло два великих напружених, сповнених подіями й ділами роки.

Цілих два роки війни, яка принесла нам звільнення від большевизму, нам знаменною. Це день, коли ми, що були під ярмом СССР, зустрілися й подружили з народами молодої Европи.

Сьогодні ми оглядаємося назад, підводячи підсумки досягнутому, дивимося вперед, намічаючи контури дальшого.

За минулий рік ми були свідками подій великої важливости. Ми були очевидцями того, як зброя Нової Европи розбила всі плани большевиків та плутократів. Ми стоїмо перед незаперечним і ясним всьому світові фактом, що Нова Европа за минулий рік зміцніла і у військовому, і в економічному, і в політичному відношеннях.

Говорячи про військове становище, неможна ні на одну хвилину забувати, що Німеччина та її союзники — це непорушний бойовий і господарський комплекс країн молодої Европи. Для того, щоб правильно зрозуміти військове становище Німеччини та її союзників, треба виходити не з оцінки окремих тактичних заходів, а чого в результаті їх було досягнуто для всієї Европи.

Европа має два заклятих ворога: большевизм і плутократію. Боротьба з цими ворогами ведеться об'єданним рядом національностей під керівництвом Німецького народу, який перший підняв прапор Нової Европи. Німеччина та її союзники наносять удари і большевикам і плутократам, всі ділянки цієї боротьби однаково важливі. Саме з цієї точки зору слід оцінювати військову ситуацію, що склалася.

На Східньому фронті позиції антибольшевицького блоку, в порівнянні з минулим роком, більш вигідні в географічному й топографічному відношеннях. В результаті боїв минулого року Німецька Армія володіє Кавказькими воротами —Кубанське укріплення, входом ... море, Кримом та по-стратегічної точки ... до всього ... ні ділянк ... більшому фронті, що коштували їм неймовірно великих втрат людьми й військовими матеріялами (біля 2 мільйонів людей та 10 тисяч танків), провалились. Величезні втрати большевиків, цінною яких вони були куплені малозначні у військовому відношенні й сильно зруйновані бойовими діями території, і досягнення Німецькими військами більш вигідних для бойових операцій позицій говорить про перемогу Німеччини та її союзників на Східньому фронті і про невдачу советського командування.

На фронті боротьби з англо-американцями минулий рік ознаменувався укріпленням позицій держав Осі. Війська держав Осі, що були в Африці, блискуче впоралися із завданням зв'язати озброєні сили ворога і нанести йому втрати в людях та матеріялах, забезпечивши цим можливість для укріплення берегів Европи.

В результаті діяльности Німецьких військ в Африці ворог втратив: 120.000 полоненими, 50.000 убитими, 7.337 бронійованих машин, в тому числі 4.036 танків. Втрати держав Осі значно менші, але головне те, що за час боїв було створено могутній Атлантичний вал укріплень, чим ліквідовано небезпеку англо-американських десантів.

Таким чином, за минулий рік европейське об'єднання держав оточило себе кільцем могутньої, тактично вигідної оборони, забезпечивши собі цим вигідне військове становище, передбачивши й паралізувавши ворожі пляни та створивши передумови для успішного здійснення своїх дальніших військових завдань.

До цього слід додати, що за минулий рік військовий потенціял Нової Европи дуже виріс, чого не спостерігається у ворожому таборі. За нейтральними повідомленнями, США могли використати лише 63% виробничої потужности.

Не слід забувати й того, що протягом цієї війни Німецькими морськими й повітряними силами БРТ ворожого корабельного тонажу, в той час як за всю першу світову війну було потоплено 12 мільйонів БРТ, що поставило Англію у 1917—1918 роках в катастрофічне становище.

Ріст військової промисловости відображає бурхливий розвиток всієї економіки Нової Европи і в цьому чималу ролю відограла мобілізація й використання трудових та виробничих резервів.

У звільнених від большевиків областях минулий рік пройшов під знаком дальшої відбудової роботи та ліквідації большевицької колгоспної системи.

Декларація Німецького Уряду про приватну власність на землю, випущена з доповнення та розвиток нового земельного порядку, встановленого 15 лютого 1942 року, блискуче підтвердила з успішним відновленням життя в звільнених областях.

Значення декрету, гарантуючого селянству приватну власність на землю, навряд чи можна переоцінити. Большевики, насильно проводячи колективізацію, відняли в селян обіцяну їм в роки революції землю, закабалили й позбавили селянство стимулу до творчої праці. Результати негайно виявилися в падінні сільського господарства СССР.

Й. Сталін у 1939 році в своїй звітній доповіді на XVIII з'їзді партії большевиків про роботу ЦК ВКП(б) наводив слідуючі багатозначущі цифри. За сталінською статистикою поголів'я худоби в СССР, до 1933 року кількість коней складала 16,6 мільйона голів в той час, як у 1916 році їх було 35,8 мільйона голів, а кількість овець та кіз знизилась до 50,2 мільйона голів в той час, як у 1916 р. їх було 121,2 мільйона голів. Цікаво, що по цих же даних навіть у 1938 році большевики не домоглися відновлення поголів'я коней та овець хоч би до рівня царської Росії. В порівнянні з 1916 роком в 1938 році в СССР було 18,9 % коней і 84,6 % овець та кіз.

Назвавши ці дані, Сталін пише: „Немає сумніву, що відсталість в області конярства й вівчарства буде ліквідовано в найкоротший термін".

Якими методами намагалися виправити своє становище большевики, ясно видно із слідуючої таблиці:

Роки	Кількість таборів в СССР	Кількість ув'язнених (живе політичних)
1922	2	5—6.000
1930	90	1.500.000
1932	140	2.500.000
1936	250	6.500.000

Отже, в 1932 році кількість таборів збільшилась з 90 до 140, а майже в цей же строк кількість коней зменшилась з 32,5 мільйона, що були в 1928 році, до 16 мільйонів голів. Ось що значить большевицька колективізація. Історія показує, що там, де було правильно розв'язано селянське питання, там спостерігалося різке піднесення сільського господарства. Селянинові в основному потрібно дві умови: своя земля і можливість працювати на ній. Декрет про передачу селянам землі створює умови для бурхливого розвитку сільського господарства в звільнених областях.

Проте значення цього декрету не в цьому, що він вперше оголошує народам ще не звільнених територій Советського Союзу, що, позбавившись большевиків, вони позбавляться колгоспного рабства, державного капіталізму СССР.

Економічна політика Німеччини, що йде назустріч потребам народу, послужила могутнім стимулом залучення населення звільнених областей до справи будівництва Нової Европи.

Але не тільки економічні вигоди нового порядку залучили наш народ на сторону Німеччини.

Симпатії звільнених від большевиків народів на боці Німеччини перш за все тому, що вони бачать в ній свого захисника від большевицької небезпеки.

Усвідомлення того, що большевизм є вияв жидівських інтернаціональних прагнень, скерованих проти національних інтересів всіх народів, закріпило дружбу наших народів з Німеччиною, що борється за Нову Европу.

Народи звільнених областей з усією виразністю висловились за чесне й відкрите співробітництво з Німеччиною і на ділі доводять, що працюю по відновленню економічного життя в звільнених областях, працюю на виробництвах Західньої Европи та зі зброєю в руках на фронті.

Кращим висловленням прагнення взяти участь в боротьбі з темними силами большевизму є український добровольчий рух, російська визвольна армія, організація багатомільонних кавказьких, донських, кубинських, узбецьких та інших добровольчих частин з числа народностей, що проживали раніше на території СССР.

Колишні советські громадяни зі зброєю в руках виступають проти ненависного Советського Союзу, палаючи бажанням помститись большевикам за глум над батьківщиною й національними інтересами народів, прагнучи допомогти Німеччині в боротьбі за Нову Европу, за усунення небезпеки большевизму, за справедливий порядок, свободу й братерське співробітництво всіх народів, окрім жидівського.

Наш народ, що відчув на собі жах большевицького режиму, не дозволить большевикам знову одурити себе, як це було в роки жовтневої революції. Антибольшевицький рух ширяться з кожним днем і не лише в звільнених областях, а проникає і в середину Советського Союзу, про це розповідають советські військовослужбовці, що перейшли на наш бік.

Советські солдати й командири, не зважаючи на терор НКВД, зберігають листівки та газети, що потрапляють до них, які видаються органами визвольного руху.

Найкраща участь народних мас в боротьбі за Нову Европу та зріст добровольчого руху ясно й виразно характеризують минулий рік, як рік дальшого ідеологічного зміцнення антибольшевицького фронту.

Все дружніше згуртовуються ряди европейських народів навколо Німеччини Адольфа Гітлера.

Ми не обдурюємо себе, ми не думаємо, що перемоги можна досягти без жорстокої й тяжкої боротьби. Ми знаємо, що большевизм чинитиме опір. Ми не будуємо собі ілюзій й готові до впертої боротьби.

Минулий рік ознаменувався для Німеччини та країн, що згуртувалися навколо неї, зміцненням військового становища, зміцненням економіки та ростом ідейної згуртованости.

Антибольшевицькі ряди Адольфа Гітлера міцніють. Ми стали до лав цих бордів і впевнені в перемозі,

ОХТИРЧАНИ!

Вітаю Вас з сьогоднішнім днем—тим історичним днем, коли Німецька Армія під проводом Адольфа Гітлера перейшла советські кордони, щоб урятувати нас від тривалого большевицького гніту.

Я знаю, що Вам не мало довелося перенести за ці два роки визвольної війни; але все це далеко легше від того тягаря, що несе на собі героїчний німецький воїн, здобуваючи сезон кров за наше визволення від рабського служіння жидо-большевицькому устрою. Своєю працею й своєю боротьбою, яку ведете Ви німецьким солдатам і чим самим допомагаєте всьому нашому народові знищити цю безцільну дикатуру кривавого Сталіна, під ярмом якої ще стогнуть народи не звільнених областей.

Вітаючий Вам за чуйність і прояжені турботи, з якими Ви зустріли й прийнятє німецького солдата, що принісе нам на своїх багнетах волю і звільнення від влади Сталіна, Кагановича та їх прибічників.

Виношу мою щиру подяку всім добровільцям, що вступили до лав Німецької Армії і разом з нею проливають кров за нашу волю; моя щира подяка їхнім родинам.

Дякую всім тим, хто своєю працею на полях та виробках Німеччини прилучив участь у великій боротьбі народів Европи за звільнення й від „червоної примари комунізму"; їхнім родинам моя сердечна й від „червоної примари комунізму"; їхнім родинам моя сердечна подяка.

Вимому подяку всім робітникам пізприємств і виробень м. Охтирки за активну їхню участь у відбудові нашого міста.

Щиро вдячний селянам Охтирщини, що на спустошених большевиками просторах нашої рідної землі, за найтяжчих умов, обсіялися, щоб зростити буйні врожаї і цим самим допомогти в відбудові нашої держави і забезпечити його хлібом.

Вимому подяку всім тим, хто йде в ногу разом з сьогоднішнім народові в забезпеченні його хлібом.

Вимому подяку всім тим, хто йде в ногу разом з сьогоднішнім керівництвом і своєю працею й потом допомагає у відбудові нашої зруйнованої батьківщини.

Міський та Районний Голова А. Максименко.

Чотирикратна пор

(П. С.). Чотири рази намагалися до цього часу большевики розтрощити німецький оборонний пояс, але тепер, в період боїв з весни до березня і кошмарних боїв у тяжких кривавих болотах.

За другим разом — розповідають совєти — вони атакували танки. Після тяжких боїв третього періоду, коли боїв четвертого наступу, з 26 травня по 8 червня і спалено повал 100 танків.

Втрати большевиків були важкою і легкою зброєю, а танками теж дуже великі. Під час четвертої оборонної битви, червня, до тимчасових боях, зазнали великих втрат такі советські з'єднання: 55-та гвардійська стрілецька 2) і 242-га стрілецька дивізії, 216, 383, 395 і 417-та дивізії, а також і 1 НКВД. Великі втрати понесли 7, 9 і 11-та гвардійські бригади, 63-та танкова бригада танкових з'єднань з відомих гвардійської танкової бригади танкова бригада, 6-й танковий ударний полк, 244-й танковий полк, 258-й танковий батальйон.

Стратегічна ситуація після зимових боїв 1943 року

Зимові бої 1943 року скінчилися, й тепер виникає питання, що вони дали кожному з противників, що борються на Сході, та яка тепер там стратегічна ситуація. Запеклі бої, що відбувалися на цілому фронті від листопада аж до березня, дали такі наслідки:

1. Німці задержали у своїх руках оперативно важливі позиції перед кавказькою брамою—на Кубані, не зважаючи на найбільші большевицькі зусилля їх знищити. В німецьких руках залишився і вхід до Азовського моря.

2. Великий большевицький наступ на півдні не вдався. Замість того, щоб відвоювати Україну та випередити найбільші жертви від початку цієї війни, большевики мусіли відступити за Донець і при цьому потерпіли страшні втрати. Німецькі позиції опинилися знову на західньому березі Донця, який, завдяки своєму підвищеному положенню, добре надається як для нападу, так і для оборони. Відвойований большевиками терен, що коштував їм кількох армій, не має жаного стратегічного або господарського значення. Один німецький військовий експерт справедливо називає область між коліном Волги, Дону та Донця „мертвою смугою". Тут від червня 1942 року відбувалися запеклі рухомі бої, під час яких, при наступах та відступах, знищено все, що мало якусь вартість.

3. Великий большевицький наступ біля Орла, яким большевики хотіли зломити опір із кутніх стовпів німецького фронту та, оточивши німецькі сили з півночі й з півдня, знищити їх,—по восьми тижнях боїв скінчився їхньою поразкою. Він коштував їм близько 150.000 мертвих, 10.594 полонених, 1.061 танків, незчисленної кількости військового матеріялу та сотень тисяч поранених.

4. На середньому відтинку фронту німецькі війська, не зважаючи на вперті ворожі напади, що тривали до кінця минулого року, вдержали позиції, висунулі вперед білю Ржева у формі лука. На великі здивування большевиків німці відступили з них тоді, коли там не було й найменшого натиску з боку ворога. Дарма большевики намагалися перешкодити цій системі, яку скорочення фронту,

яку попередив вихід цивільного населення на захід. У багатьох великих нападах біля Вязьми вони мали великі втрати й переконалися, що нові німецькі позиції так само міцні, як і колишні.

5. Спроби большевиків прорватися біля Ільменського озера до Балтійського моря також не вдалися. Біля Великих Лук та коло Старої Руси вони потерпіли великі втрати: тільки під Старою Русою втратили за один місяць 61.000 убитими.

6. На південь від Ладозького озера відбито кілька великих боль-

КІНЕЦЬ ЗИМОВОЇ ОФЕНЗИВИ СТАЛІНА

шевицьких наступів. Тут у січні та лютому большевики втратили 95.000 убитими, але своєї мети — з'єднання Ладозького фронту з Ленінградським—не досягли.

Отакі результати большевицької офензиви на окремих відтинках фронту. Один німецький військовий експерт так загально характеризує нову стратегічну ситуацію після цих нечуваних большевицьких зусиль: „Зимою 1943 большевики розтягли фронт на 2-3 тисяч кілометрів, коня возів і до 10 тисяч танків.

Навіть найбільша держава не дозволить собі таких втрати. В порівнянні з ними втратами німецьких значні. А тому, що сотні фронту у німців звільнилися резерви, відповідно збільшилася на користь Німеччини й її союзників. Східній фронт оперативно цілком змінився. Тепер там досить дорогий ріялу для того, щоб бути готовим од Заходу. Німеччина навіть дозволити собі європейської західній фронт раз нових дивізій, не

Війна німецьких крейсерів на світових морях

ська крейсерська війна по- ...ає тому, щоб обдурити ...ість його зненачала. ...ють тут енер- ...ість крейсерські ...ки, світових морях був ...ий, коли інформації ...ередосвідки й радіо, ...ували на це, німецькі ...ли перемагати й більші ...ні більшою енергією та ...досягненням й одночасно ...ли ведуть таку війну, правда, ...ше особливої стратегії й ...ки.

...ова мова про крейсерські ...ки для перешкодження ворожій ...ці, то в пам'яті виринає на- ...ка „Ельден", що на початку ...ої світової війни став великим ...ем такого роду морських ...ів. Цей крейсер спершу на- ...ав до східньо-азійської ескадри ...а Шпее. Коли вибухла війна, ...ослано з особливими завдан- ...в австралійсько-індійські ви- ...ення. Відплившим там цілком на при- ...ні, він зробив багато подвигів, ...ів в історії морських воєн. Він ...ростяком для всіх британсь- ...морелавців в південно-східньо- ...их водах. Цей крейсер ці- ...ьких років був великою сенса- ...ю місцями був великою сенса- ...ю для світової преси. Крім ба- ...ох ворожих торговельних ко- ...ів цей невеличкий німецький ...ер потопив і кілька военних ...ель. „Емден" бомбардував ...порти і розставляв у них ...и. Полюючи на цього крейсера, ...ер мусив вживати мало не всю ...ю військову силу, що мав ви- ...конувати завдання національно-соціалістичного руху. Першим членом цієї нової організації був сам Адольф Гітлер. Заклик до її заснування він кинув 1920 року. В грудні цього самого року Адольф Гітлер доручив своєму співробітникові, відставному майорові Гюнзайнові, розбудову всієї національно-соціалістичної автомобільної організації, активним членів якої на той час було близько 300. З квітня 1933 року ця організація перейменувалась з національно-соціалістичного автомобільного корпусу в „Національно-соціалістичний моторизований військовий корпус" (НСМК), і це ім'я носить і досі. Коли прийшов до влади націонал-соціалістичний устрій, організація здобула величезні успіхи за мирних часів і свої великі успіхи за теперішньої війни у знаменитій війні за визволення від Адольфа Гітлера, що зрозуміла виключне значення моторів.

Для тих, хто знав любов Адольфа Гітлера до моторів, до автомобілів й літаків, це не було несподіванкою. Вже на початку його політичної діяльности мотор став грати велику роль в багатьох його рішеннях. Ще задовго до того, як доля довірила йому провід над Райхом, належав до тих небагатьох нішів, що придбали автомобіля понад мільйон кілометрів. Пізніше майор не раз висловлював переконання, що свою перемогу він у значній мірі завдячує автомобілеві. Він і його співробітники не мали в своєму розпорядженні такого могутнього засобу пропаганди, як радіо. Коли їм треба було поширити переконливу силу їхнього ораторського мистецтва, то їм на поміч приходив лише автомобіль, за допомогою якого вони швидко пересувалися з місця на місце і міли змогу промовляти до німецького народу.

Початок вирішальної фази в боротьбі за владу в Німеччині (1930 р.) вимагав застосування спеціальної моторизованої формації в складі самої націонал-соціалістичної партії. Саме тоді й повстав „Націонал-соціалістичний автомобільний корпус", що взяв на себе організацію відділів, до яких входили націонал-соціалістичні моторові клуби. Ці клуби виконували завдання національно-соціалістичного руху. Першим членом цієї нової організації був сам Адольф Гітлер. Заклик до її заснування він кинув 1930

ПО УКРАЇНІ

Зразковий обробіток землі у прифронтовій окрузі

Село Миколаївка міститься зараз за донецьким фронтом. Мешканці його — майже виключно жінки, діти та старі діди. Чоловіків немає, а молодих хлопців та дівчат направлено до інших місць. Але й жінки, діти та старі діди з ранку до пізнього вечора невтомно обробляють свою землю. Їхнє земельоробське товариство в зв'язку з війною має всього двох коней та й то неприпасатних. На щастя, вони мають корів, і старанно їх запрягають. Витягають всі придатні плуги та рем'яненти і якнайкраще їх використовують. Окружуючий керівник сільського господарства дозволив членам товариства працювати індивідуально та обробляти стільки землі, скільки кожен зможе. Власним насінням, своїми коровами та своїми плугами вони роблять неможливе можливим.

В колгоспі селянин не мав самостійности, і тому нікої радости робота йому не давала. Діти та старі там вагалі не працювали. Тепер після того, як під німецьким керівництвом вони одержали можливість самостійно господарювати, всі мешканці села з радістю взялись до діла. (П. С.)

Народжується нове село

Село Ольховатку, Карлівського району, через воєнні події минулої зими було цілком зруйновано. Не залишилось ні одного будинка. По обох боках вулиці видно лише купи сміття і серед них 19 важких розбитих і спалених радянських танків та поламаних винтажних машин. Проте, в селі вже знов відроджується життя. До 52 чоловік, що залишилось в селі, прийшли нові, і село тепер має вже 63 сім'ї, які спочатку жили в льохах та тимчасових помешканнях.

Це нове сільсько-господарське село взялося якомога краще обробляти землю. Садки, що містяться серед зруйнованих будівель, мають задовільний вигляд і так само будуть повністю оброблені. Окружний керівник сільського господарства підтримав роботящих селян тим, що надав їм коней та биків з ближчих господарств. Він дає їм також ліс для відбудування будинків. В нагороду за зразкову роботу, господарство цих селян перетворюється на земледробську спілку.

Допомога німецьких воїнів

(П. С.). Весняний обробіток цього року завдяки енергійній роботі українських селян має виняткого добрі наслідки. Німецькі воїни також багато спричи цьому успіхові. Скрізь, де служба це дозволяє, вони охоче допомагали. Особливо цінною допомогою було передусім виконування ними всіх можливих перевезень.

Вівчарство на Україні

Вівчарство відограє на Україні значну ролю тому, що тут умови для розведення овець дуже сприятливі. Тепер справа йде про значне розширення вівчарства й найкраще використовування його продуктів. На підставі попередніх дослідів німецьке сільсько-господарське керівництво визнає найдоцільнішою шпансько-м'ясну породу овець. В цьому напрямку далі поліпшуватимуть породу. Поруч з шпанками залишиться і каракулева вівця, але культивуватимуть її лише в трьох точно визначених областях. У цих областях зосередять всі отари каракулевих овець, які до цього часу поширені по всій Україні.

Радіопересилання для українських селян

(П. С.). Військова радіостанція „Густав" щонеділі о 9 годині 15 хвилині влаштовує пересилання для українських селян. Селяни довідуються, що робиться в галузі сільського господарства. Вони дістають вказівки для своєї практичної роботи на полі та в садибі.

Ці пересилання мають на меті допомагати селянам обробляти свою землю так, щоб одержати найбільшу користь.

До цієї справи приступила низка радіотелеграфістів. Далі буде включено інші. Розуміється, послухати пересилання можна також у кожного керівника сільського господарства.

НАШІ ВОРОГИ В КАРИКАТУРАХ

Американські жиди

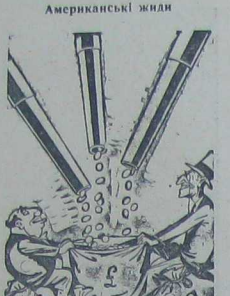

Слід збільшувати озброєння!..

Німецькі підводні човни панують на всіх морях.

Черчіль: Небезпеку підводної війни усунено!

ФЕЙЛЕТОН

ПЕРШИЙ МАШИНІСТ

Знаєте ви, хто такий був першим машиністом на паротязі? Ні! І не знаєте ви, який то був паротяг? І не догадуєтесь ви, куди було проведено перші залізниці?

Ну, гаразд, розповім.

Перший машиніст мав чорні вуса й низьке-низьке чоло. Згодом советські скульптори, працюючи над бюстом машиніста, підвищували йому на два пальці лоб.

Паротяг був самої найпростішої серії „Й. С.". Під тим паротягом були великі „колеса історії". Замість труби була люлька, що завжди пихтіла...

Таким був перший машиніст із своїм паротягом.

Перша залізниця, наперекір науці, була проведена зовсім недавно...

Каганович, що працював в Наркомшляхів, як перший залізничник, заздалегідь подбав про свого зятя й побудував для нього відповідні станції. Від станції до станції треба їхати аж п'ять років!

Перша станція—1-ша п'ятирічка,
друга станція—2-га п'ятирічка,
третя станція—3-я п'ятирічка,
четверта станція—„завершений соціалізм"
і нарешті—„всесвітній комунізм".

За паротягом тягнися вагони. В першому вагоні, як і слід, сидів Лазарь Каганович, в другому — Литвінов - Фінкельштейн, в третьому—Ярославський - Губельман, потім вагон з Ш-м Інтернаціоналом...

Машиніст до паротягу нікого не допускав. Навіть без квитка обходився. Бо хто його знає, защіпить ще клюнку по потилиці „вірний соратник", що й під укіс пустить—і пропадай паротяг! І тому машиніст сам розповів сталінською конституцією паротяг і від подумів почав тиснути на поршні „стахановський рух".

На станції Москва вперше загув паротяг, замигтіли якалки, і поїзд рушив до всесвітнього комунізму...

Каганович на радощах крикнув:

— Да здравствует революція во всем мире і его окрестностях!

І поїхали...

Їдуть. „Колеса історії" крутяться, вертяться, поволочать. Приїхали вони на стоцію —„перша п'ятирічка". А там само біля буфета робітники за кінгрет б'ються. А маніпулянти дають їм по шапках.

Їдуть далі.

Приїхали до „другої п'ятирічки". Навколо станції люди стоять й босі бункають... А далі черга біля універмагу витягнулась.

Питає машиніст:

— А ото що таке?

— То курортники в санаторії загартовуються... а то черга за твоїми „Вопросами ленінізма" стоіть.

— А—а... добре! Росте культура!..

Паротяг був самої найвищ

Повідомлення з фронту

(П. С.) На фронті Орла 2.500 советських ув'язнених, розподілених на шість рот, провели напад на німецьку лінію. Підтримані артилерією й літаками, з загороджувальними командами в тилу, пішли вони на смерть. Після важкого рукопашного бою вони були розбиті. Понад 500 мертвих залишилось на місці бою.

* * *

(П. С.) На фінському фронті на південний схід від Масельської фінськими повітряними силами зруйновано 40 большевицьких бойових точок і вузлів, два склади набоїв і кілька мінних полів. На відтинку між озерами Ладожським і Онезьким Карелакші фінські стрільці під час останніх дн в розвинули успішну бойову діяльність.

* * *

(П. С.) Німецькі легкі морські бойові сили успішно обстріляли советську чорноморську гавань Актарі.

* * *

(П. С.) Міністерство військової фльоти США повідомило про втрату двох підводних човнів. Ці два човни—по 1500 тонн водотоннажністю кожен—вже давно засинули.

Велика демонстрація в Гамбурзі

Ч.земські робітники, що працюють в Гамбурзькій окрузі, побажали публічно виявити своє ставлення до єдности Европи і готовність співпрацювати. Бажання це виконано влаштуванням демонстрації з гаслом „Европейські робітники в Гамбурзі працюють для перемоги". Демонстрація дійшла кульмінаційного моменту, коли окремі делегації виступили і заявили про готовність своїх товаришів по роботі прикласти всі сили для виконання загальних европейських завдань.

Державний секретар і уперер схарактеризував визнання европейських робітників, як демонстрацію міцної, як ніколи, дружби народів. Похід проти большевицької загрози дає тільки одне гасло: Загальна оборона від спільного ворога і загальна відповідальність при спільних інтересах. Хто сьогодні працює для Німеччини,—так закінчив державний секретар,—той працює для Европи. Коли наші солдати показують военну силу нашого народу, то ця демонстрація показує силу роботи. Ми з вами бачимо певність союзу европейських народів, до яких ми з гордістю і належимо.

П. С.

Орден Леніна—архієпископу

Пэриж. За повідомленням з Лєсабону, Сталін надав архієпіско-у Кентерберійському ордена Леніна. Газета „Матен" пише до цього, що якщо ця відзнака неприємна для англіканської церкви, вона може передати її до однієї з численних капличь, побудованих на могилах замордованих большевиками монашок, або покласти ордена на пам'ятник жертвам катинської бійні.

„О. К".

Усунення жидів

Румунський державний вождь маршал Антонеску поступово усуває жидів із румунського господарства. З більшої частини румунських фірм жидів уже вигнано.

П. С

ПОКИДЬКИ ЛЮДСТВА

Оповідання англійського кореспондента

Кореспондент нью-йоркського „Дейлі Мейл" повідомляє про збільшення злочинів в Нью-Йорку.

Непрямо мішає він: „В Нью-Йорку паралельно з господарським зростає кількість злочинів. Які виявили для Нью-Йорку не несподівано, але коли абсолютно проясняє ще до цього не небезпечна ситуація—особливо для жінок—і дійсно тут щось не в порядку. Характерно, що збільшується кількість вбивств ножами й одним найзвичайнішим брутальним методом, який зветься „мечі" і полягає в тому, що нещасні жертві наносять міцний удар в живіт, б'ють її по потилиці і потім забирають у неї гаманець.

І не дивно, що прямо в Нью-Йорку розквітли злочинці (Нью-Йорк ними, здається, конкурує навіть з Чікаго, бо він зробився жидівським сільозарем. Вітаємо, що кожний п'ятий мешканець Нью-Йорку жид. І це показали явища, безумовно, не боялися виявляти своєї зненависті і кровожерности в цьому „гостинному місті".

(П. С.)

Другий Єрусалим

Одна советський сержант, який потрапив в полон, розповідь, що місто Ташкент перетворюється на новий справжній Єрусалим. Раніше це місто мало жидів до 2%, зараз воно набуло вигляду жидівського міста. Під час своєї евакуації він міг констатувати, що жиди зуміли пробрати до своїх рук конфіскацію всіх рационованих товарів і спекулюють ними на чорній біржі.

П. С.

Я К Б И...

була така зброя, то на полі бою зявлялися б і жиди.

П.С. З приводу життя в Ташкенті, в Ішім Саудаберген до Кореспондента журнал „Жиди не мають права організувати державу, бо ця мрія ніколи не здійсниться". Ця тенденція розвивається і тепер. Ішім Ішов Ішов Ішов

Інтелігенція в період відбудови нового життя

(ЗАКІНЧЕННЯ)

спустошена в ідеях, в краєвих надіях, позбавлена ілюзій, занехаяна під тягарем праці, що виконувалась лише як обов'язок, без перспектив на майбутнє,—такою виявилась інтелігенція, що залишилася в живих, на червень 1941 року.

Війна з Німеччиною. В перший же рік величезна територія СССР була звільнена від большевиків Німецькою Армією. Частина інтелігенції вимушена була евакуюватись, частина залишилась.

Який же був настрій інтелігенції, що залишилась перед лицем нової влади? Одні окрилились вірою в краще майбутнє, другі були водіями „Хомі невірующому" —вони не висловлювали ніяких надій, не складали ніяких ілюзій, не мали ніяких планів,—були вичікувально стримані; ця група це перебувала під тиском большевицької пропаганди, що малювала відношення німців до „покірних народів" в найтемніших фарбах.

Минув тиждень після здобуття Німеччиною Армією якої-небудь області. Коректне відношення німців до населення, особливо до жінок (за долю яких, без перебільшення тремтіли батьки, завдяки брехливій пропаганді большевиків), кипуча робота по відновленню зруйнованого господарства, організованість, працездатність німців, уміння не лише залучати до праці, але й активно самим працювати, культура їх в побуті), найбагатший, порівнянно з нашим, побутовий багаж життєвих навичок та вмінь у кожного німецького солдата—все це, разом взяте, зливувало інтелігенцію, особливо останню вищезазначену групу. Страх і тремтіння одних, невпевненість, вичікувальне відношення інших зникли перед фактами дійсности.

На заклик Німецького Командування інтелігенція (спеціялісти всіх родів) відгукнулася першою, і з перших же днів включилась в роботу Комендатури та Міської Управи. Вона відчула себе птахом, випущеним з клітки. Немає за спиною шпигунів! Немає принципу —„Використовуй і не довіряй!" Є лише заклик до чесної праці во ім'я відродження нового життя.

Німецька Армія на своїх прапорах несе нові принципи, новий світогляд для побудови нового життя в Новій Європі. Ці принципи перевірено в своїй життєздатности, дійовости самим німецьким народом на досвіді своєї ж націонал-соціялістичної держави. В протилежність плутократії й комунізму, німецький націонал-соціялізм несе звільненим народам можливість достойного існування, безумовно обмежуючи закономірністю надмірну жадність або самодурство в накопиченні засобів існування. Націонал-соціялізм несе визнання власности, як природної основи для проявлення творчої ініціятиви, інтересу до праці та розвитку дарувань.

Він будує державу на вільній та розвиненій особистості, а не „на людській машині", і тому бореться за здорове виховання на основі загально-родньої праці. Основним положенням націонал-соціялістичної держави у відношенні кожного члена її є твердження: **кожний має право на достойне життя й своє місце на землі.** Зайвих людей немає, якщо вони самі себе не перетворюють у таких. Націонал-соціялізм обертає всі цінности, якими володіє й дорожить людина: сімю, релігію, науки, мистецтво. Він міцно стоїть за високу моральність, за здорове відношення людей як другу до друга, а не як віл—до вовка. Відкидаючи класи, стани, привілеї, він встановлює єдине трудове суспільство, в якому всі повинні працювати.

Окрилена цими принципами, інтелігенція взялася за роботу. І ось в усіх звільнених областях життя, смертельно паралізоване большевиками, воскресло. Пульс його, не зважаючи на тяжкі військові умови, посилено запрацював по всіх головних артеріях господарства, побуту й культури. Інтелігенція, під керівництвом Німецького Командування, з'явилася першою натхненницею, організатором і виконавцем робіт в місті й на селі. Вона то і вдихнула життя в паралізоване тіло міста й села і працює з присутнім їй ентузіязмом для суспільної користи, для блага своєї батьківщини і з міцною вірою в перемогу Німецької Армії.

Гриф.

Кілька слів про предків

Советські фантазери не вгамовуються. Їхні останні натуги—це хапання втопленика за соломинку. Останній пліт їхніх фанпляжів, що відроджують традиції старого російського народного лубка.

Фантазія червоних правителів у винайденні нової бутафорії та балаганного галасу, як то соцзмагання, ударництво та стахановщина, вже вичерпалася. Мимоволі доводиться тепер сталінським верховодам з притаманною їм звичкою засувати свої брудні лапи до кишені російської історії та витягати звідти все те, що й сьогодні ще блищить, не зважаючи на ввесь бруд і помий, виліті большевиками.

Так ними днями виходить тиражем у 1.000.000 примірників лубок роботи художника Анкринського, що ілюструє слова Сталіна про „великих предків".

Коли досі не допомогли ні ранги, ні ордени, ні гвардійські мундири, то може предки вивезуть?

Але цікаво знати, які предки дивитимуться з лубка Анкринського? Чи це будуть великі предки російського народу? Коли так, то що спільного мають вони з різними Кагановичами, Джугашвілі та Берієвим? Чи то будуть горбоносі й пейсаті Авраами, Ісааки та просто Мойши?

Звичайно, це більше відповідало б даному моментові й станові, але з помічю таких предків—далеко не зайдеш...

(OAD)

Сільськогосподарські спроби допомогти селянам

ПС. Головний відділ харчування і сільського господарства Генерального Комісаріяту в Житомирі, організований в Смоковській, під дозором Інституту рослинознавства в Києві, досліднім маєтком, що досліджувати кращі насіння, досліднім маєтком, щоб одержання кращих урожаїв в Україні. Совєтами також було організовано тут дослідну установу в справі хмільництва на далекій околиці цього маєтку, що лежить по Київському шосе, недалеко за околицею міста Житомира. Але, як і скрізь, совєти провадили тут виключно спеціяльні дослід, а в усьому, що не стосувалося цих спеціяльних їх досліджень, залишали справи хліборобства на самовплив. Зараз досліди щодо відбудови сільського господарства охоплюють всі відділи зернових культур, а також культивування хмелю та інші технічні рослини.

Деякі досліди розв'язують питання про кількість насіння, яку потрібно висівати на певних полях. На деяких посівних площах посіяно від 140 до 200 кілограм насіння на гектар. Виявляється, що взагалі український селянин дуже багато висіває насіння, замість того, щоб додержуватись відповідної норми. Інші спроби полягають в дослідженні правильної глибини оранки. Глибина оранки подається при цьому точно в сантиметрах. При інших дослідах вважають на строки — момент, що відограє значну роль в зв'язку з важкими умовами погоди на Україні. Щоб одержати точні дані про опади, в Смоковській обладнана невелика метеорологічна станція.

Коли ми відвідували дослідний маєток, тут відбували виробничу практику юнаки і дівчата із сільсько-господарського Житомирського інституту. Вони ознайомлювались тут з тим, про що говорилося в теорії, тим, що буде дуже потрібне їм доведеться, як майбутнім німецьким сільськогосподарським керівникам давати селянам поради.

Оскільки зараз тут же запровадять практичний робітник, що має місце ніяк не раніше, ніж навесні, то, щоб правити тут за систематичного й повноцінного вивчення якої області.

Таємний будинок

Недалеко від Олександрівського майдану на розі стоїть будинок, який своїм фасадом виходить на майдан. Біля нього був прохід на темну вулицю, якою вночі проходили тільки з замиранням серця. Вузькі вікна тягнись по всьому грязнобілкитному фасаду вздовж облямованих

Д-р ГЕББЕЛЬС ОБ'ЇЗДИТЬ СВОЮ КРАЇНУ

Райхсміністер д-р Геббельс об'їхав місцевості Західної Німеччини, які особливо сильно постраждали від англо-американських нальотів.

В Дюссельдорфі, Дортмунді, Вупперталі та інших місцевостях вестфальської

СПОКІЙНА ПРАЦЯ

своєї батьківщини він ознайомив з віропримствами, що там вжито для допомоги людності, яка постраждала від повітряних нальотів. В Дортмунді він говорив перед демонстрацією, яка налічувала понад 20000 людства, відмітивши надзвичайний спокій населення та його твердє рішення боротись з підлим ворогом до остаточної перемоги.

В Вупперталі взяв міністер Геббельс участь в траурній церемонії на честь жертв, що загинули під час англо-американського нальоту 30 травня. Він говорив тут від імені всієї нації та апелював до всесвітньої громадської думки з протестом проти брітанців та американців, які ведуть військові дії проти мирного населення—жінок, стариків та дітей, маючи надію хоч таким чином зламати бойовий дух німецького народу. „Я приїхав до Вас,—сказав він,—щоб сказати Вам, мої земляки, що Ви в Вашій боротьбі не самотні, бо ввесь німецький нарід оточує Вас своєю любов'ю. Після війни міста та села знову будуть відбудовані кращими ніж сьогодні. Але мертвих ми не зможемо покликати до життя. Вони пали солдатською смертю на полі чести за свободу та велич Німеччини. Ми всі знаємо, про що йдеться в цій війні—що йдеться в ній більше, ніж коли-небудь. Ворог нам це досить часто говорив в обличчя—він хоче нав'язати нам мир, перед умовами якого жорстокости теперішньої війни являлися б цвітнем.

Проти такої підлої спроби знищити найбільший з культурних народів Європи повстає вся Німецька нація—сильна не тільки своєю зброєю, але й нагтроєм своїх чоловіків, жінок та дітей. Голосно хочу я сьогодні говорити,—сказав пан Геббельс далі,—щоб всі мене чули! Я стою як прокурор та опелюю до людства всесвіту! Я скаржуся на ворога, який не ставить собі іншої мети крім тієї, щоб мучити безборонне населення та приборкати його громадянами, жорстокостями та горем,—щоб знищити його національну свободу!

Ніколи це не вдасться, але вічною ганьбою покриє себе уряди тих народів, які застосовують такі методи до старих, жінок та дітей! Ворог чудово знає, що нашій військовій промисловості він заподіє мало шкоди, але тут йдеться лише за те, щоб зламати наш войовничий дух!"

Далі д-р Геббельс сказав, що Фюрер ввесь час намагався уникнути цієї війни, або принаймні надати їй більш гуманних форм, але Англія відмовлялася від такого погодження та недавно ще сказано було з одної ніші з англійських радіостанцій, що вони радіють, якщо чують про загибель наших стариків, жінок та дітей! Але прийде час,—сказав д-р Геббельс, коли ми зламаємо терор контрударон.

В щасливий день перемоги замайорять і тут, у розбитих вулицях, державні прапори і більше ніж хтонебудь, зможе тоді людство наших західніх та північно-західніх областей сказати, що вони були в авангарді бойових операцій і тепер вони матимуть право і на лаври перемоги!

Хороший стан транспорту

Проти тверджень англо-американської пропаганди, яка хоче обгрунтувати терористичні напади на німецьке населення, щоб також завалити пошкодження німецьким транспортним засобам, міністер шляхів сполучення Німеччини д-р Дорпмюллер констатував, що спроможність німецьких залізниць сьогодні далеко вища від свого рівня за мирних часів. Виробництво їх велике як ніколи. (П. С.)

Нові звірства большевиків

В зв'язку з виявленням братських могил польських офіцерів в районі Катині колишній агент НКВД дав зізнання про те, що в районі Одеси теж є братські могили жертв ГПУ. На основі його зізнань було виявлено й відкрито братську могилу, в якій було, приблизно, 6.000 трупів. За показаннями агента, підтвердженими місцевими жителями, в 1940 р. після відступу большевиків Бессарабії, Буковини, румуни з особи інших національностей були приведені до цього району в тюрми. Тепер проводяться ті розкопки, про що повідомляє вищезгадане виявлення 6.000 трупів.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Як пише англійська газета „Івнінг Стандарт", брітанська повітряна фльота втратила до цього часу 47.000 чоловіка екіпажу.

Головне Управління суднобудівництва США повідомило, що за останній час збудовано і 477 торговельних кораблів, але втрачено за той же час 3.213 кораблів, що їх знищено противниками.

Рузвельт телеграфував, як „Верховний Головнокомандувач армії та фльоти" керівникові страйкарів гумової промисловости, що в разі страйк не буде припинено, урад вжине необхідних заходів.

З США сповіщають, що в штаті Іллінойс затоплено 400.000 га польової землі, що означає повну загибель 120.000 га хлібних злаків, вівса та кукурудзи.

Газета „Нью-Йорк Геральд" пише, що в разі Чунгкінгського урядові не буде дано допомоги, то йому загрожує смертельна небезпека з боку японців.

З острова Сардінії пишуть, що там вбито багато пастухів та худоби куле-метним вогнем американських літаків тії ж самі знищають кожного, хто робить спроби рятувати худобу.

Письменник та кореспондент німецького вісника Гетеборгс Хандельс Тідінген Ганс Фрідерік Блунк прибув до Стокгольму, повернувшись до Швеції з Перської держави. Він був там, як англійський військовий кореспондент.

З'єднання італійських літаків минулої ночі бомбардували порти біля берегів Адріатичного моря, причому було потоплено 2 кораблі загальної місткости 10.000 тонн, а 1 військовий корабель було пошкоджено.

Над Італією збито 20 ворожих літаків.

Як про це заявляє начальник санітарної служби англо-американських військ генерал-майор Кребс, повідомляється, що в Тунісу понад 15.000 американців до лазаретів, а також до Марокко.

Нові трактори

Українське хліборобство дістало вже помітну допомогу від німецької сільськогосподарчої промисловості машинами та різним хліборобським знаряддям. Проте, ця допомога весь час збільшується. Нещодавно для МТС Київської генеральної округи знову одержано багато нових дизельних тракторів. Машини вже завезені на місця.

На полі.

Самовідданість української селянки

В Павлоградській округі з'явилася банда, яка почала грабувати місцеве населення. Одна бандитська група в кількости десяти чоловік вдерлася до хати самотньої жінки. Але селянка зуміла використати слушну хвилину, щоб вискочити з хати та повідомити про це, що трапилось, в поліцію.

Негайно прибула поліція. Виникла сутичка з бандитами, під час якої хата селянки цілком згоріла, але бандитів було знищено.

Сільськогосподарський керівник Павлоградської округи скликав старост та похвалив перед ними відвагу української селянки. Він доручив збудувати для жінки нову хату, видати їй корову, придбати хатні меблі та різні продукти харчування.

„Г. П."

ВЕЛИКІ ЛЮДИ ПРО ЖИДІВСТВО

Ми наводимо тут висловлювання про жидів великих людей різних часів, різних народів, різних політичних поглядів, але які мали одну загальну рису—вони були антисемітами.

Діодор, римський історик і письменник (30 до РХ—20 по РХ) повідомляє в своїй „Загальній історії", що вже друзі царя Антіоха (175—163 рр. до РХ) радили йому цілком знищити юдеїв, „бо серед усіх народів вони є ізгоями, які не хочуть зближення ні з якими іншими народами і дивляться на всіх, як на своїх ворогів".

Сенека (4 до РХ—65 по РХ), один з найзначніших філософів старолатинського Риму: —„Звичаї цього злочинного народу (іудеїв) настільки закріпились, що широко розповсюджуються в усіх країнах; переможені нав'язали свої закони переможцям".

Мартин Лютер (1483-1546) —вождь протестантської боротьби проти папства, засновник лютеранського віросповідання: „Всі боягузливі подихи й жидоби їхнього (іудейського) серця сповнені бажанням колинебудь зробити з нами, язичниками, так, як вони зробили з язичниками в Персії в часи Есфірі. О, як люблять вони цю книжку Есфірь, яка так співзвучна з їхніми кровожерними прагненнями й надіями, що жадають помсти та вбивства! Сонце ніколи ще не освітлювало більш кровожерливого й мстивого народу, який тому уявляє себе народом Божим, що повинен вбивати й душити іноверців".

Джордано Бруно (1548—1600) — знаменитий італійський мислитель, захисник Коперніка та мужній борець проти католицького мракобісся, спалений інквізицією на вогнищі: „... вони (жиди) уявляють собою плем'я, яке розносить настільки сильну заразу, морально настільки прокаження й небезпечне, що заслуговують, щоб їх знищували ще до народження... Жиди—народ завжди низький, роболінний, безчесний, відокремлений, самкнутий, що уникає зносин з іншими народами, чим презирством, наволікаючи насебе цим самим цілком заслужене презирство з їхнього боку".

Мудра імператриця **Марія Терезія Австрійська** у власноручному посланні в придворній канцелярії в 1717 році писала: „Надалі жодному жидові, як би він не називався, не повинно надаватись право проживання тут без мого письмового дозволу. Я не знаю більш шкідливої для держави чуми, ніж цей нарід, в наслідок його вміння шляхом об'єднання, лихварства й грошових операцій, так і всякими іншими способами, поволі, але безперервно, зосереджує в своїх руках майно всіх підданих, і тому я хочу, щоб жиди були вигнані з моїх країн".

Вольтер. Подібні ж погляди висловлювали і інші люди того часу—**Кант, Гете, Шіллер і Гердер**.

На зорі XIX століття великий правитель і полководець Франції **Наполеон**, в своєму зверненні до Державної ради від 30 квітня 1806 р., говорив: „Діяльність жидівської нації з часів Мойсея, в силу всієї її схильности, полягала в лихварстві й злиденстві... Французький уряд не може байдуже дивитись на те, як низька, занепала, здібна на всякі злочини нація захоплює в свої виключне володіння обидві чудові провінції старого Ельзаса. Жиди довідаться розглядати як націю, а не як сектУ. Це нація в нації... Жиди обібрали цілі села, вони знову ввели рабство; це справжні зграї воровів... Шкода, що спричинившись жидами, не походить від окремих осіб, але від усього цього народу в цілому. Це черва і сарана, що спустошують Францію..."

„Я хочу бачити в себе краще язичників, аніж жидів; всі вони цікаві й ошукані. Я використаю зло, а не розплоджую",—говорив **Петро Перший**.

„Г. П."

Як лютував большевизм у Прибалтійських країнах

Варто пригадати методи большевицького терору в буйних Прибалтійських країнах. Поскільки взагалі існує можливість зробити перегляд та облік народньо-господарських ушкоджень, їх визначають в Латвії, не зважаючи на короткий час большевицького терору, в 800 мільйонів літас, що дає цілі маленькій країни становить величезну суму. Зра-

Чи не стрибне він на нас, якщо ми його випустимо?

ховано також, що 10% промислового устаткування було зіпсовано, 30% будинків зруйновано, 50% будинків пошкоджено, 50% всіх доріг зруйновано, 50% всіх мостів знищено, 50% всіх залізничних вагонів та 50% всіх паровозів знищено. Крім того, 50% всіх коней та 50% всієї худоби було вивезено.

Ще більш вражаючі цифри, коли взяти до уваги, що в Прибалтійських країнах було 1 мільйон 900 тисяч населення, з яких 1 мільйон 200 тисяч було в Латвії. Ці цифри показують, що в Латвії було 63% населення, в Естонії 60% і в Литві 50%. Ці цифри показують, що в Латвії було 63% населення, в Естонії 60% і в Литві 50%.

Ще більш вражаючі цифри, коли взяти до уваги, що в Прибалтійських країнах було 1 мільйон 900 тисяч населення, з яких 1 мільйон 200 тисяч було в Латвії

ВІДЗНАЧЕННЯ 22 ЧЕРВНЯ НА ОХТИРЩИНІ

В ОХТИРЦІ

22-го червня в Охтирському театрі відбувався урочисті збори, присвячені другій річниці від початку війни, що принесла нам звільнення від більшовицького режиму.

Театр було прикрашено прапорами й живими квітами.

Перед українським населенням та представниками Німецької Армії, що зібрався в залі, виступив з теплою вітальною промовою на німецькій та російській мові представник від Німецького Командування.

Схвальними оваціями зустрічало населення маленьку дівчинку, яка передала пану офіцерові букет польових квітів.

Від українського населення зборів вітав районний та міський бургомістр пан Максименко.

Присутні прослухали доповідь українського журналіста п. Фрея про славетну дату українського народу — 22 червня та підсумки двох років війни.

Збори супроводжувались виступами охтирської капели, яка виконала ряд українських пісень.

РАДІО НА СЕЛІ

Населення села Мало-Павлівки відмітило день другої річниці з дня визвольної війни, зібравшись на урочистих зборах, де було прочитано редактором української газети доповідь про підсумки минулого року та значення дня—22 червня для українців.

В СЕЛІ ПОЛОГАХ

В селі Пологах, Охтирського району, відбулися збори, на яких було проведено бесіду з питань сучасного політично-військового становища.

Після бесіди селяни прослухали концерт грамзапису.

В СЕЛІ ЛИТОВЩІ

В Литовці було проведено збори, на яких виступив один з українців, що був у числі 15 делегатів, які відвідали в січні цього року Німеччину.

Урочисті збори в Груні

В районному центрі Груні, в міському саду відбувся багатолюдні збори населення, на яких виступив з коротким вітанням районний бургомістр і було зроблено доповідь про другу річницю визвольної війни.

Присутні прослухали концерт української й німецької музики.

У ТРОСТЯНЦІ

В районному центрі Тростянці 22-го червня п. р. дала концерт військова радіо-пересувка.

ІВАНІВСЬКА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ

На Іванівській дослідній станції відбулися урочисті збори, де було зроблено доповідь про підсумки двох років війни.

Німецькі зразкові господарства.

ДЕМОКРАТІЯ

Амстердам. Губернатор штату Мічіган запровадив в Детройті надзвичайний стан, бо під час занепокоєння, яке спрямовувалося проти кольорового населення, було вбито 18 осіб і понад 700 осіб поранено. Скасування невільництва визначає для 13 мільйонів американських негрів не більш, ніж перехід від кріпацтва до соціального поневолення.

Так пише одна американська газета до негритянського питання в США. Окремі автобуси, кіно, ресторани, це й сьогодні ще доля негрів в Сполучених Штатах. Всюди по містах США негри животіють в жалюгідних кварталах, а на селі вони створюють лави батраків найнижчого ступеня. В наслідок цих принижень незадоволення негрів чимраз зростає. Так всюди йдеться в демократичних країнах. Те, що дає одна рука, друга відбирає.

«О. К»

Міністерство хліборобства США об'явило, що види на врожай в США за травень місяць погіршали та вважаються сьогодні найгіршими за останні 3 роки.

ЛІТАК Ю 52

Найбільш поширений німецький транспортний літак це літак Ю 52, що має 3 двигуни. Ще за мирних часів він був найбільш відомий як комунікаційний літак. Назва Ю—це скорочення назви Юнкерсових заводів, одної з найстарших німецьких фабрик літаків, названої так від імени її засновника професора Юнкерса, а число 52—це нумер верстатного мод ля.

Напевно цікаво буде довідатися дещо про історію цього літака Ю 52, бо вона—цікавий приклад того, як промислове досягнення мирного часу обертається безпосередньо у великі збройне й воєнне досягнення і як також чимало винозкладуться підвалини для воєнних досягнень у прийдешніх мирних часах.

Ще в 1930 році Німецьке Товариство Повітряної Комунікації замовило на Юнкерсових заводах у Дессаві перший тип цього літака. Отже під час кризи сконструйовано тоді дуже поступовий тип літака. З'явилися він був найбільш відомий як комунікаційний літак. Назва Ю—це скороченна назви Юнкерсових заводів, одної з найстарших німецьких фабрик літаків, названої так від імени її засновника професора Юнкерса, а число 52—це нумер верстатного мод ля.

Ю 52 має дуже велику запасну потужність. Якщо один двигун перестане працювати, то він із своїми двома двигунами може ще триматися на висоті 2.500 метрів. Він має надзвичайно добрі й міцні шасі, що дає йому змогу стартувати й сідати навіть при найгірших умовах. Цей літак—архітвір аеродинамічної, тобто пристосованої до течій повітря й вітру, конструкції, яка під час льоту зустрічає найменший опір повітря і крім того, він такий міцний, що його довговічність майже не має меж. Звичайні типи літаків дуже скоро стають непристарними. Факт, що тепер у транспорті вживають Ю 52, доводить це те, що в Німеччині будування транспортних літаків відстало, але скоріше те, як відразу добре був сконструйований цей літак. Його першому конструкцію літаків з дрібними змінами та поправками використовують і досі. Ю 52 став дуже популярний. Його скрізь тільки хвалять.

Незабаром Ю 52 дістав змогу виявити свої прикмети й у війні—вперше під час еспанської війни, коли Ю 52 перевозив війська генерала Франка з Північної Африки до Еспанії. Описи для його досвіду, перебудовано в тривимоторний літак Ю 52 в наступних роках завоював увесь світ. Двадцять п'ять країн закупили Ю 52 і перевозили ним вантажі та людей. Цього літака вважали тривалість роботи протягом повітряної комунікації.

Ю 52 має дуже велику запасну потужність. Якщо один двигун перестане працювати, то він із своїми двома двигунами може ще триматися на висоті 2.500 метрів. Він має надзвичайно добрі й міцні шасі, що дає йому змогу стартувати й сідати навіть при найгірших умовах. Цей літак—архітвір аеродинамічної, тобто пристосованої до течій повітря й вітру, конструкції, яка під час льоту зустрічає найменший опір повітря і крім того, він такий міцний, що його довговічність майже не має меж. Звичайні типи літаків дуже скоро стають непристарними. Факт, що тепер у транспорті вживають Ю 52, доводить це те, що в Німеччині будування транспортних літаків відстало, але скоріше те, як відразу добре був сконструйований цей літак. Його першому конструкцію літаків з дрібними змінами та поправками використовують і досі. Ю 52 став дуже популярний. Його скрізь тільки хвалять.

Незабаром Ю 52 дістав змогу виявити свої прикмети й у війні—вперше під час еспанської війни, коли Ю 52 перевозив війська ге-

Заборонений час на липень місяць встановлюється так само як і в червні: з 9 год. вечора до 4 год. ранку.

Рух в ці години дозволяється лише особам, мають письмовий дозвіл Ортскомендатури.

Невиконання цього розпорядження карати

Лише у випадках надзвичайної скрути порушувати заборонений час без спеціального волу, як наприклад: під час виникнення (для гасіння), для термінового виклику лі разі смертельної небезпеки, та в ін. подібних падках.

Фельдкомендант

ОБ'ЯВА

1. Населення закликається до здавання старості заліза й металу.

Для предметів, які за своєю величиною і вагою не бути приставлені особисто, досить вказати на то знаходження.

2. Ті, що відгукнуться на цей заклик, одержать харчовими продуктами, водкою та табаком.

3. Зі збору викаючені:

а) танки;

б) залізо, сталь і металічні частини з підприємств заводів, маніїв, молочарок і т. ін.) також і в то коли ці підприємства зруйновані або не працюють

в) тонке листове залізо;

г) кузови та частини автомашин.

4. Староста під час здачі утилю Німецькому ванню одержує бони, при чому визначається:

за залізний і стальний утиль 1 марка (10 крб) з

за кольорові метали 3 марки (30 крб) з

При пред'явленні цих бонів сільсько-господарському данту їм видаються харчові продукти, або табак, або ін. лежно від наявности, з розрахунку за кожну вітну

або 500 гр. пшона, ячної крупи чи кукурудзи,

„ 250 гр. соняшника,

„ 100 гр. махорки,

„ 1.6 літра водки.

Одержані харчові продукти, табак та водку видає бирачам утилю.

5. Суворо забороняється виганячування і зберіг із машин або іншим спорудам, що знаходяться в р можуть бути використані за своїм призначенням.

Старостам наказується слідкувати за точним вик цього наказу і вони зобов'язані передавати Німецьк його покарання всіх тих осіб, що порушують цей

Охтирка, 20 червня 1943 року.

ФЕЛЬДКОМЕНД

У ВІВТОРОК, 29 червня | В ПРИМІЩЕННІ ОХТИРСЬКОГО МІСЬКОГО ТЕАТРУ

ДЛЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ

ВІДБУДЕТЬСЯ ГАСТРОЛЬ КОЛЕКТИВУ ХОРОВО-СЬКИХ АРТИСТІВ

ПІД НАЗВОЮ:

„Українське народне мистецтво, веселий гум

В програмі: МУЗИКА, ТАНКИ, СПІВИ

Початок о 17 г. 30 хвилин. Дирекц

Нагадується передплатникам часопису „Голос Охт що 29 червня останній термін передплати на друг

Віктія Зем

Відповідальний редактор І. Ф

Зам. 614. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 30 червня 1943 року | 52 (154)

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА НАЙСИЛЬНІШУ ОБОРОНУ

Берлін. В ніч на 21 чер- ня сильна німецька ескад- ра бойових літаків ата- кувала авіаційні заводи та авіаційні заводи совет- ської збройової промисло- вости в Ярославлі. Півтори години тривала бомбар- дування, зокрема заво- дів, до знаходяться на пів- ніч від міста. Наслідком цих повітряних атак були сильні вибухи і тривалі ве- ликі пожежі, які під час відбутого спостерігали льот- чики на віддаленні до 250 кілометрів. Більшовики, що здійснюючи в дію заго- роджувальні бальони, ни- нищівники і сильний зеніт- ний вогонь важких і легких батарей, намагалися, але без успіху, зменшити силу дії німецької повітряної атаки. Хвиля за хвилею ні- мецькі бойові літаки нале- тали і влучно скидали свої важкі вантажі бомб в ком- лекси великих будівель та в склепові залі, які через мить цілком опинилися в по- лумї та страшних руїнах.

Уже в ніч на 10 червня з'єднаними німецькою авіа- цією була проведена атака на заводи Ярославля, при чо- му місця великої продукції синтетичного каучуку були вщенно вражені. Нова ата- ка німецьких бойових літа- ків в ніч на 21 червня, за дотеперішніми бойовими повідомленнями, мала такий же сильний ефект. Три ні- мецькі літаки не повернулися з цієї атаки на свої бази.

Німецькі літаки бом- бардували важливі для во- рога шляхи сполучення в північній частині Східного фронту. Не зважаючи на ве- ликий вогонь багатьох важ- ких зенітних батарей, бом- би все ж таки влучили у тільки- ки збудований, в зв'яз- ку з відсутністю волховсь- кого залізничного мосту, допоміжний міст. Через важкі пошкодження цього мосту советський під'їзний до фронту шлях знов се- рйозно зруйновано. З'єдна- ння винищувачів охороняли повітряний шлях бойових літаків і збили 30 більше- вицьких машин.

Інші з'єднання літаків за- дали большевикам великих шкод успішними глибоки- ми нападами на військові позиції й населені пункти на схід від Матвіївого Кур- гану та Куп'янської, а та- кож цілий день успішно нападали на вокзали, залі- зничні колії, потяги та аеро- дроми ворога в південній частині Східного фронту. Коло Новоросійська бойо- ві літаки бомбардували склади советських вантажів.

(П. С.).

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера,
28 червня 1943 року

Головне Командування Збройних Сил Німеччини повідомляє:

Часткові напади ворога на схід від Демідова та під Великими Луками відбито.

На інших ділянках східнього фронту день пройшов взагалі спокійно.

Денні та нічні напади авіяції було спрямовано проти залізничних об'єктів в тилу ворога.

Після полудня 27 червня ворожий загін в 60 літаків напав на німецьку валку в районі Шевенінгена. Ворожі бойові та винищувальні машини було розігнано та 9 літаків збито. Валка дійшла до порту свого призначення з неве- ликими пошкодженнями.

Відвідування Східнього легіону

(П. С.) Посол де Брінон заявив французьку столицю, щоб відбути на Східній фронті і пере- дати перебуваючим там французь- ким добровольцям привітання від маршала Петена і від шефа уря- ду Лаваля. В одному повідомлен- ні для радіо де Брінон підкрес- лив, що він передасть французь- ким добровольцям запевнення, що за їх боротьбою проти більше- визків для врятування європейсь- кої цивілізації з увагою стежать у всій Франції.

Японські льотчики також наносять удари

(П. С.). Сильні частини японських винищувників і бомбардувальників военно- морської фльоти проводять із Дунга на Гвадалканар атаки проти ворожих транс- портних з'єднань. Як уже відомо, літаки военно-мор- ської фльоти досягли таких успіхів: потоплено 4 вели- ких, 2 середніх і 1 малий транспортний пароплав во- рога. Інший великий транс- портний пароплав дуже пошкоджено. Крім того, потоплено ворожий крей- сер. Зістрелено щонайменше 32 ворожих літаки.

За 18 нальотів втратили 184 бомбардувальники

(П. С.). За 18 нальотів, які зробили бомбардувальники США на об'єкти в Німеч- чині і зайнятих західніх областях, німецькими ви- нищувальниками зістрелено 184 бомбардувальників. При цьому заслуговує особливої уваги те, що знищено пере- важно чотиримоторні на- дважно бомбардувальники. Від- далеко польоту з найсиль- ніщим озброєнням, які мали на борту 12 кулеметів. Ні- мецькі втрати—18 літаків.

* * *

(П. С.). В Англії дуже стурбовані зростаючими ці- фрами зістрелених англо- американських літаків над Німеччиною, Італією і зай- нятими областями. В Англії вже перестали вірити, що війна в повітрі приведе до вирішальних результатів.

ПЕРЕМОГА БУДЕ НАША

Змобілізувавши всі матеріальні і людські резерви колосальної країни, більше- вицьким наставив їх на службу єдиній меті — створенню збройного кулака для пере- несення свого чорного ре- жиму на інші народи світу. Розчарувавшись у своїй час в розрахунках на самови- никнення т. з. пролетарсь- ких революцій в буржуаз- них країнах, сталінська клі- ка знизує свої попереді до- гуки і посилено перетво- рює власну країну на арсе- нал для збройної інтервенції проти західніх країн.

Посилена концентрація советських військ і колос- сальної маси військового спорядження, які мали па- водніти Європу, примусили Німеччину попередити на- мір ворога і розпочати про- ти большевизму гнибоко прогресивну війну. В зви- тажну боротьбу вступили молоді передові сили Євро- пи з великим творчим по- тенціялом.

Народи Європи тісно об'єднялися в цій війні про- ти свого ворога. Перед ними військовий час поста- вив колосальні завдання.

Які ж ці завдання?

Відбудова зруйнованого ходом війни господарства країни і відновлення еконо- мічного життя, розвиток національної культури.

Розчищення нового життя від большевицьких елемен- тів і большевицького на- строю.

Мобілізація всіх духовних сил для боротьби з больше- вицьким світоглядом і ви- роблення нового, передо- вого світогляду, що мав би стати нашим факлом у бу- дуванні нового життя.

Такі з першого дня війни поставали завдання. Вони сто- ять в усій своїй широті і сьогодні. І останнє з них є чи не найбільш складним і важким.

За час праці Німецького управління, наші установи, контори, підприємства ввій- шли в нормальний ритм праці і, треба відати спра- ведливість їх робітників, вони працювали віддано, дисциплінованно і акуратно. Тепер, коли на Україні жит- тя ввійшло в відносний практично - виробничий ритм і при цьому було проявлено немало творчого запалу,

(Закінчення на 2-й сторінці)

НА ФРОНТАХ

Як повідомляла Головна Квартира Фюрера 26 червня, на Східньому фронті німець- кі та румунські війська проводили цілком успішні активні операції. Декілька нападів советів було відбито в районі Орла — з кривави- ми втратами для ворога.

25-го перед південем сильні з'єднання бомбовозів США намагалися пролетіти над центральної Німеччини, ко- ристуючись з густих хвиль. Вони були своєчасно ви- крити німецькими винищу- вачами, розігнані та приму- шені скинути їхні бомби в море, або над узбережжям.

Наші винищувачі під час сильних боїв збили 25 важ- ких ворожих бомбовозів, а кораблями, що охороняли суднову валку, збито ще один літак.

Британські бойові літаки нарали минулої ночі на За- хідню Німеччину, зокрема на місто Бохум. Населення мало втрати від вибухових та запалювальних бомб, які падали на житлові квартали міста.

Як вдалося встановити до цього часу, збито 30 воро- жих бомбовозів, при чому їх знищення цих 56 під час знищення цих 56 ворожих машин наших ви- нищувачів загинуло 8.

За повідомленням від 27 червня, від Великими Лука- ми відбито під час боїв ніч-на-вічі кілька наступів ворога, підтриманих бронє- виками.

На решті Східнього фрон- ту день пройшов без випад- ків, вартих уваги.

В Кубанських плавнях та районі Мурманського узбе- ріжя Мурманського узбе- режя явищею потоплено багато ворожих десантних суден, 2 канонерки берего- вої оборони та 1 мінови- довловач.

Минулої ночі бомбардо- вано промислові об'єкти в районі Волги.

В Західній частині Середзе- много моря німецькі та італійські авіяції з'єднан- ня напали на ворожу валку кількома хвилями.

Як це вдалося встановити до цього часу, пошкодже- но важко 11 великих тран- спортів; 1 наливний кора- бель загорівся.

Ворог втратив 14 літаків під час денного нальоту на 1 німецький літак не повер- нувся до своєї бази.

Поодинокі ворожі літаки залітали вчора до західньої та північно-західньої Ні- меччини. Про скинені бомбо до цього часу не по- відомлялося.

Фронтові повідомлення

На горішньому Дінці по- одинокі танки „Тигра" ворожі лінії з метою зни- щення ворожих танків та бойових станів советів. „Тиграм" пощастило зни- щити кількох советських тан- ків, протитанкових гармат і бункерів, без власних втрат.

Москва визнала, що ні- мецькі повітряні сили ус- пішно атакували разюшу волзьку гавань Саратов. Саратов є вузловий залі- зничний пункт і значний пункт для перевантаження нафти.

(п. с.)

коли всі людські сили відносно підкорені потребам ведення тотальної війни, ми спогладаємо на нашу другу сторону життя, на його духовну сторону.

Поруч здорових і міцних, що вдихають свіже повітря на повне своє єство, є серед нас і слабі духом, є люди з тяжко розбитими нервами і втраченою вірою в краще. Наш святий обов'язок—підбадьорити і підтримати таких людей, вдихнути в них те, чим ми самі повні. Цим не вимагаємо від, щоб кожний був обов'язково героєм, але спільними силами ми можемо досягти того, щоб кожний, який знаходиться в нашій рядах, почував себе не одиноким, почував бажання бути посильно корисним у переборюванні нашої багатостраждальної батьківщини. Ось тому завданням кожного свідомого українця є мобілізація всіх духовних засобів для подолання їх на службу обновлення нашого народу, для боротьби з большевицьким світоглядом.

Ми певні, що серед справжніх ворогів большевизму цей заклик знайде свій відгук. Передусім певні за тих, хто відчував на собі удари большевицького кнута. Також певні за тих, які в атмосфері все подавляючої комуністичної капіталізації перед большевицьким мракобіссям „не понесли свою душу, як останній добрий костюм на базар, щоб одержати за нього і свою пучку життєвих благ".

Консолідація антибольшевиських сил, яка особливо останнім часом розгорнулася на Україні та в інших звільнених областях Сходу, змінює віру в кінцеву неминучу перемогу над большевизмом. Ця віра опирається в першу чергу на міць німецького народу, з його колосальною промисловістю і могутньою армією.

Не особисте благо і особисті розрахунки лягають в основу боротьби антибольшевицьких сил, а холодний розум і безмежна ненависть до ворога та рішучість боротись проти жидівсько-інтернаціоналістських тенденцій, за свое національне буття, визначає позицію антибольшевицьких сил в цій війні.

Всі європейські народи, і в тому числі і українці, знають добре, що в цій війні не може бути компромісу. Тому все здорове, що зберіглося в людстві, зі зброєю в руках підіймається на боротьбу проти жидобольшевизму та його спільників.

І хоч ми бажаємо миру, але мир зараз неможливий без розгрому і знищення большевизму, а тому ми мусимо прагнути до організації всіх сил для досягнення остаточної перемоги, аби большевизм більше не загрожував нашій батьківщині.

М. Воскобійник.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Депутат Канадського парламенту від провінції Онтаріо підтримав у промові по радіо тезу про необхідність приєднання Канади до Сполучених Штатів. Ця декларація викликала в Канаді сильний скандал в політичних колах.

* * *

В Канадському порту Сен Жан сталася демонстрація англійських моряків перед консульством Сполучених Штатів. Британські матроси відмовилися плавити на американських кораблях через океан до Південної Африки—везти туди харчові продукти. Вони заявили, що пішенина та м'ясо мусять йти до Англії.

* * *

Дев'ятирічний внук президента Рузвельта, син Елліо Рузвельта, що базився з рушницею, в „необережності" застрелив одинадцятирічного співучасника гри.

П. С.

Як повідомляє „Ньюс Хронікл" з оперативної смуги Нової Гвінеї, японці значно підсилили свою оборону в районі Рабаула. Японські війська вживають зенітні гранати надзвичайної розривної сили. Ці гранати мають назву „римські свічі". Літаки, що їх обстрілюють, потрапляють в оточення вибухів червоного, блакитного й оранжевого кольорів.

„о. к."

Між Болгарією й Румунією відбулися переговори щодо побудови нового через Дунай. Болгарський міністр сполучення пояснив, що цей новий міст сприятиме зближенню обох народів—сусідів не лише в напрямку господарчому, але й культурному та політичному.

„о. к."

ЧАС НЕ ЖДЕ.

„Поспішайте, хлопці, бо німці топлять ... встигаємо будувати".

Німецька відповідь на повітряний терор

Генерал-літак Квале, обговорюючи в статті під назвою „Британська повітряна війна" в „Мюнхенських найновіших вістях" методи англо-американської повітряної війни, доводить, що Німецька Армія покинула високі відомі й пізнрилені Женевською Конференцією правила ведення війни, навіть і повітряної. Генерал літак Квале пізкреслює, що Німеччина не зважаючи на те, що Великобританія відкинула німецькі пропозиції про обмеження бомбардування, все ж додержується старих правил ведення війни, так само і повітряної. Так, у війні з поляками серед цивільного населення були порівнюючи нечисленні жертви. Винятком була Варшава. На передовій позиції вона була справжньою фортецею, яку оборонял понад 100.000 солдатів, і комендант якої заключав цивільне населення до оборони. Все ж військові й повітряні сили вдарили лише тоді, коли комендант цілі десять днів відхиляв всі пропозиції й вимоги щодо здачі. Цим вимоги военної етики задоволе-но так, як рідко траплялося в історії.

У зв'язку з цим генерал Квале пригадує, що 1939-40 року ні на Францію, ні на Англію не впала ні одна німецька бомба. Так само ні одна німецька бомба. Так само ні тоді, коли Англія 12 січня почала повітряні напади в західній частині країни, і після нападів 10 травня 1940 року й великої кількости нападів на об'єкти, що мають незначний военний інтерес. Якщо Німеччина відійшла від вимог етики в повітряній війні у виключно обгрунтованих винятковних випадках, почавши наступ на невійськові цілі у відповідь за бомбардування, то лише через потребу оголосити шах Англії, яка, відкинувши всяку етику, терористичними нападами лякає етичність і терпливість німецького народу. Це свідоме порушення всіх правил етики в повітряній війні є не що інше, як спроба продовжити голодну блокаду першої світової війни іншими сучасними засобами.

(П. С.)

Помилились щодо війни на Тихому о

(П. С.). „Надзвичайно тяжкі й тривалі операції чекають американців у Тихому океані, і США мусять так чи так принести тяжкі жертви, від яких ніхто не захоче і не зможе їх звільнити". З такою думкою звертається в американський газеті „Америкен" видатний геополітик Америки професор Колумбійського університету Георг Реннер до громадськости і цілком відверто попереджає земляків, що для боїв в Тихому океані далеко не досить однієї тільки зброї. Американський народ мусить підготуватись застосувати також ідеї, як засіб боротьби, коли він хоче бути досить сильним, щоб перенести жертви, які стоять перед ним.

Ці серйозні попередження і тверезі думки знайшли свій вираз також і в журналі „Сатурдей Івнінг Пост". Він настирливо вимагає від американців створити собі реальне уявлення про Японію. Силу Японії й диво висока мораль її населення здивували увесь світ і, перш за все, Америку. За здивовання було б занадто, коли б можна справді узнати Японію.

Воєнні спекуля... в Вашингтон

Нью-Йоркський ... „П. М." сповіщає ... ще скандал з нафтою ... великих розмірів ... скандал, між іншим ... впутані південноамериканський міністер ... фльоти Кнокс і ... рал Стюарт. ... нафти США з ... виконують постачання ... ському фльотові і ... мають великі корис... ліки підкупи берут... з тісного кола ... вельта і міністра ... фльоти Кнокса.

Зменшення видобутку вугілля

Англійський міністерство промислового ... Ллойд Джорж ... заявив, що в цьому ... тижневий видобуток ... є нерівно на 100.0... менший, ніж у мирні роки.

СТАЛІН ПРОГРАЄ ДВА РОКИ

Тисячі кілометрів, які німецькі й союзницькі війська залишили за собою на Сході, вирвані сотнями тисяч, навіть мільйонів людей та воєнних матеріялів. Що і як Сталін згубив. 22 червня 1942 року було коло 4,5 мільйонів полонених, значно більше убитих і поранених, коло 20 тисяч танків і 23 тисячі літаків, а на сьогодні ми маємо більш ніж 20 мільйонів полонених, убитих і поранених. Мінімально 30.000 танків і 40.000 самольотів мусів Сталін принести в жертву за ці два роки війни. До цього приєднується значна втрата від перебіжчиків, що позначається так на матеріяльній, як і на ідеологічній стороні війни, яку веде Сталін. Два роки усунення пошкоджень і інтенсивної відбудовної роботи, що її провело німецьке управління, довели, що Німеччина веде цю війну не для руйнування, а вона хоче у взаємовідносинах між большевиків земних запровадити краще життя, підвести культуру на вищий щабель. Мільйони мешців і мільйони їхніх союзників вилилися від московської пітаній, побажинши все як найгірше. Мільйони українців з власного переконання пізнали Німеччину. Цим Сталін програв війну не лише тарматами й самольотами, а й на фронті пропаганди.

Оскільки стратегічна буда совєтська воєнна машина, коли вона повинна була напасти на Європу у слушний момент перед 1941 р., оскільки також вона зараз розбита й повністю. І знов мусів Сталін постачати все нові людські резерви й нові матеріяли з виробень за Уралом та на Волзі. Він кинув їх у бій в сподіві мовні місці і зміг здобути подекуди успіхи й боротьбі з німцями, які в наслідок тяжких оборонних боїв також мали втрати. Через зростаючу далечінь простору зменшилась ударна сила перших місяців, порівнюючи з 22 червня 1941 року. Все більше наближались до запеклих позиційних боїв, які проте не мали характеру західно-окопної війни, що велася за першої світової війни. Німецька армія зберегла свою винятково елястичність при наступі й обороні, ініціятива воєнних дій завжди була в німецьких руках.

Коли Сталін гадає, що він може говорити про чудо коло Сталінграду, то нищі можуть йому протиставити поразку коло Харкова. Сталінград — повинен був бути вихідним пунктом совєтського наступу, який має припинитись аж у Берліні, але Совєти не дійшли і до Дніпра. Що Сталін загубив, так це руїни, які після війни в краю. Сталінград, свої виробні не випускають більше танків, у Воронежі не будують більше літаків, а великий і багатий на вугілля Донецький басейн, а також і важлива Чорноморська гавань Новоросійськ і одного дня не були в совєтських руках. Війна на Сході через надзвичайні умови вимагає концентрації сил на коротких лініях. Ця ціна зайнята, і її міцно тримають у руках.

Москва може підводити підсумки своєї дворічної війни, як вона хоче цього. Від Ленінграду, як і від Новоросійська, тисячі кілометрів і більше до того місця, звідки німецькі військові частини виступили 22 червня 1941 року. Балтійські країни, Білорусь і нею Україну забрано. У Сталіна, мільйони людей загинули на совєтському фронті, мільйони відправлено на роботу на оборонні фабрики, а звідти відправлено їх на фронт. Мільйони жінок і нечисленна кількість дітей є останні руки, які працюють для сталінової війни, в той час, як земля кличе людей, які повинні її обробляти. Сталін їх забрав, тепер стукає голод у єслі й міста. Нестача людей позначається на зростанні дезорганізації совєтського транспорту. Все для фронту, все - для оборони і совєтського господарства, це є гра ва-банк, яку Совєтам нікому не вдалося узгоджити. Кожна частина має надзвичайне значення для війни і може й повинна перш за все задовольнити фронт. Тому сила совєтського тилу через це неминуче повинна знизитись.

В той час Німеччина і Європа згуртовуються і вона до такого напруження ще не знала історія. Дехто з робітників загальної роботи для німецької оборони виявилось у зрості продукції 1.000 процентів проти року перед початком війни проти Москви. В цей час виробництво всіх воєнних матеріялів фронт все збільшувався. Німецька зброя і спорядження, робітничої сили для виробництва воєнних матеріялів і сільського господарства, кількість яких для фронту збільшувалась, розвивалась і вдосконалювалась у всіх частинах. 22 червня 1941 року знайдено супротивників Сталінами сильних, як і ніколи. Але до цього не дійшло тому. Але до цього не дійшло тому. Але до цього не дійшло тому

Костянтинопільський часопис про німецько-турецьку дружбу

Значення німецько-турецької дружньої угоди добре оцінив часопис „Тас-фірі Ефкяр", який довів, що дружба поміж Німеччиною та Туреччиною грунтується не лише на спільності інтересів. Німеччина з щирим розумінням стежить, як Туреччина напружувала сили, щоб розвіяти кайдани. Шеф німецької держави в багатьох виступах виказував свої дружні почуття. Ця дружба обох країн, що почалася за давніх історичних часів, сьогодні, каже газета далі, ще певніше викристалізувалася.

Складена два роки тому дружня угода відкрила шлях новій великій господарській співпраці на грунті взаємного довір'я. Історичне значення угоди ще краще можна зрозуміти цього року. Далі турецька газета каже, що підписання цієї угоди визначає добре ставлення Німеччини до Турції і окреслює дальшу зовнішню політику Туреччини. Стаття закінчується похвалою лояльності Німеччини до Туреччини, що такі самі почуття Туреччина має до Німеччини. Вона висловлює бажання, щоб після війни лояльність та дружба поміж Німеччиною та Туреччиною продовжували розвиватись в атмосфері взаємного довір'я і були зразком для інших народів. (П. С.)

Стихійна катастрофа в Туреччині

Туреччина зазнала природньої катастрофи. В Костянтинополі відчули два сильні підземні поштовхи, центр яких лежав у дуже багатій сільсько-господарській області в північно-західній Анатолії. Телефонний зв'язок між столицею і Костянтинополем перерваний і тільки експрес—Анкара, який незадовго перед тим залишив Костянтинополь, не зміг через землетрус їхати далі й повинен був зупинитись. Місто Індапапар, в якому нараховують 24.000 мешканців, майже цілком зруйновано.

В Костянтинополі поряд з численними будинками пошкоджено колону Костянтина, пам'ятку першої половини 4-го сторіччя. Її загрожує завал. Вночі пройшла злива, яка спричинила велику повінь і значно пошкодила врожай. (П. С.).

Німецька сироватка— остання врятування

В наслідок епідемії сипного тифу, що розповсюдився в Стамбулі, й нестачі сиворотки, населенням околодів неспокій. Як тільки стало відомо, що місцева німецька лікарня повітряним шляхом одержала сироватку проти сипного тифу, на цю лікарню почався штурм всіх національностей.

* * *

В Дрездені устаткковано дослідний інститут сипного тифу, в якому у великому масштабі вироблятиметься винайдена німецькими вченими захисна прищеплювальна речовина проти цієї зарази.

П. С.

Вугільна криза в Англії

ПС. Спеціальний кореспондент „Йоркшір пост" доповідає про недавне відвідування копалень в південному Йоркширі. Він пише, що під час цієї подорожі йому пощастило встановити причини, чому британське вугільне виробництво систематично знижується. Він їх перераховує: 1. Відсутність робочої елности поміж робітниками й керівниками копалень, 2. Численні страйки, 3. Часта відсутність робітників на роботі без поважних причин, 4. Затримка в розв'язанні скарг робітників, 5. Зростання втоми від роботи, яка в першу чергу випливає з високого віку сьогоднішнього гірничого робітника.

Видобуток нафти в Америці зменшився

(П. С.) Американський міністер внутрішніх справ Ікес повідомив, що в зв'язку зі недостачею робітників та недостатніми транспортними можливостями видобуток нафти в Північній Америці дуже зменшився. США, які раніш вивозили нафту, мусять тепер її ввозити.

Продавщиця німецької текстильної кооперації з покупцем порцелян.

Текстильний відділ німецького текстильного універмагу.

ПО УКРАЇНІ

Українців нагородили орденами

Відзначення Райхсміністром Розенбергом

ПС. При своєму відвідуванні України Райхсміністер Розенберг в Києві відзначив орденами деяких українців, які особливо заслужили своєю роботою по відбудові України. Передавання орденів відбудося в будинку Генерального Комісаріяту в присутності Райхскомісара Гауляйтера Кох, генерального комісара Магунія і представників місцевих цивільних управлінь міста Києва. Після передавання

Відзначення українських добровільців за хоробрість

У Рівному відбулося урочисте відзначення трьох українських борців з лав батальонів охорони орденом хоробрости, установленим Фюрером і наданим ім шефом СС і поліції. Урочистість відбулася у присутності командира жандармерії й комісара області. До установлень у вояцькі лави бійців з батальону охорони промовляв командир батальону й шеф жандармерії, підкреслюючи суть і значення боротьби українського народу проти большевицьких банд. Згодом три українські бійці одержали Орден Хоробрости й бронзовий хрест Заслуги 2 класи з мечами.

(П. С.).

* * *

До Берлячева прибув український батальон поліції, що дев'ять місяців стояв у боях проти сталінських банд, які намагаються дезорганізувати та стримувати швидкий розвиток нового, вільного життя визволеної України.

Старшини й бійці того хороброго батальону оповідають про славні бої та сутички з різними бандами. Свідомі великого обов'язку оборони батьківщини від нападів скритого ворога, українські добровільці добре і поволоки виконали свої завдання.

Підполковник Емлер, командир німецької поліції зазу, візначив багатьох українських поліцістів відзнаками хоробрости та медалями заслуги. (П. С.).

3.000 рядкових сіялок і 100.000 плугів для України

ПС. Понад 3.000 рядкових сіялок і понад 100.000 плугів та борін було одержано з Німеччини для обробления ланів на Україні. Довезена велика кількість насіння, в тому числі 4.000 тонн одного сої, що його буде розподілено.

Геологічні дослідження України

ПС. Геологічний Інститут у Києві поруч із геологічними дослідженнями України має завдання розшукувати нові родовища, які можна б було використовувати в гірничій, кам'яній та керамічній промисловості. Крім того, він даватиме висновки в справі будівельних плянувань та водного господарства.

Заснування Краєзнавчого інституту хемії та хемічної технології

ПС. Для охорони досліджень таких хемічних завдань, які безперечно являються военноважливими, засновується, як повідомляє Райхскомісар для України в своєму обіжнику, Краєвий інститут хемії та хемічної технології з осідком в Києві.

В склад цього інституту входять існуючий досі в Києві інститут хемії, Київський хемічно технологічний інститут та крем'яно-хемічна лабораторія.

Підпорядкування новоздасновано Краєзнавчого Інституту виникає з обіжника з 30 вересня 1942 р. в справі „Підлягання Науково-дослідних інститутів".

Організація конярства на Україні

ПС. З розпорядження державного комісара України в Головному Управлінні Харчування та Сільського Господарства організовано „Головне Управління конярства та кінностадарництва" в якому наладі буде сконцентровано всі питання конярської справи.

Одночасно при генеральних комісарах буде відряджено спеціальні „Управління конярства та кінностадарництва", керівники яких зватимуться „Уповноваженими в справах конярства та кінностадарництва".

Ця реорганізація покаже, яке виключне значення надається конярству на Україні в умовах відбудови господарства і особливо сільського господарства.

В родині що їх діти, брати та сестри працюють у Німеччині на виробництві та в сільському господарстві й цим самим допомагають в основній мірі великій перемозі над ворогом—жидо-большевизмом.

Кожен неприємне чекає від близьких та рідних листів і звісток. В зв'язку з цим Німецька пропаганда влаштує по неділях з 10 год. 15 хв. до 10 год. 30 хв. спеціяльні радіопередачі для українських робітників, що працюють в Німеччині. Ці радіопередачі транслюватимуться Остерреїхським радіовузлом. Отже кожному, хто має в себе радіоприймач, треба запрошувати знайомих і родину в цьому осяї, і цим самим дати можливість почути листи і розмову своїх близьких та рідних. Крім того, за малою кількістю приватних радіоточок, по можливості, населення закликається слухати ці радіопередачі і з німецьких відомств, що є в установах та на підприємствах.

Відповідальний редактор І. Яценко.

Зам. 621. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

Рік II П'ЯТИЦЯ, 2 липня 1943 року 53 (155)

З ПРАЦЕЮ ДО ПЕРЕМОГИ

Охтирка, 2 липня.

Московські зажидіолені володарі на чвертьстоліття вряховали свою совість у кремлівські льохи і, не черпаючи, навіть не лупаючи воячи, виступали перед народом з обдудними гаслами, з брехливою пресою, що аж ніяк не знаходила відгуку серед людського загалу.

Даремно вони для закріплення своїх жидівських комуністичних ідей утворили ніпіпорливу армію ГПУ, даремно в сотнях таборів вони тримали тисячі й мільйони кращих синів нашого народу. Даремно вони на кожному перехресті розпинялися про свої „соціялістичні досягнення"; їм не вірив і не повірить наш український народ.

Занурившись зір у вибоїсту, залиту слізьми й кров'ю совєтську дійсність, ми побачимо, як на кістках нашого народу жидо-большевизм будував пам'ятники сталінській добі. Один з найганебніших пам'ятників сталінської доби—це Біломор-канал імени Сталіна. Там, під мільйонами кубометрів землі, скніють кістки наших батьків, братів, сестер.

А канал Москва-Волга, а Дніпрельстан, а тисячі дрібних і великих таборів ГПУ з мільйонами ув'язнених, на яких ще й досі чекають вдома родини та діти!

Кожен свідомий українець, гідний своєї чести й свого ім'я, тверезо дивиться на історичні події сьогоднішнього дня, допомагаючи своєю працею у відбудові напівзруйнованої большевиками батьківщини.

Сьогодні всі звільнені народи колишнього Советського союзу повстали проти жидо-большевизму, і кращі їхні сини пліч-о-пліч з німецьким вояком б'ються на фронтах, борючись за краще майбутнє свого народу. Настав для всіх народів Сходу історичний час визволення з-під жидо-большевицького ярмління.

Українці, що зазнали на собі якнайбільшого поневолення й кптування з боку московського імперіялізму, перші виступили на боротьбу з ненависним їм одвічним ворогом — жидівством.

Наші брати на заході добровільно зголошуються на боротьбу з ненависним большевизмом, посилають кращих своїх синів і братів до лав української дивізії „СС".

Німеччина мобілізувала всіх здатних носити зброю синів свого народу на священну боротьбу з жидівством. Не одна мати мовчки, прощаючись з сином, з гордістю посилає його на Схід, на боротьбу. Німецький героїчний вояка сміливо дивиться в історичне майбутнє, виконуючи священну ролю визволника.

На місця на виробних та в сільському господарстві, які раніше поїздали німецькі вояки, народи всієї Европи посилають від себе працездатних робітників до Німеччини. І ми, українці, мусимо з гордістю віддати на певний час своїх синів і дочок до праці в Німеччину. Ніхто не стане суперечити тому, що кожному школа розлучатися з своїми рідними. Але наші українці їдуть не на фронт, не в бій, а на мирне будівництво в Німеччину, щоб там своєю працею допомогти в боротьбі за остаточну перемогу над загальним ворогом і швидке завершення війни. Цілком природньо, що мати завжди журиться за дитиною. А хіба не бувало, що батьки, з доброї волі випроваджуючи сина чи дочку до міста вчитися або на заробітки, теж тубили сльозу й журилися? Така вже вдача кожної родини. Ми, українці, виряджаємо своїх синів, але яка то буде радість і гордість, коли до нас знову повернуться наші діти, невпізнаванні милі діти, що приїхали в Німеччині і досвід, і практику, і культурні звички европейських народів.

Отже кожний робітник, від'їжджаючи до Німеччини, мусить з гордістю в серці усвідомити те, що він з'їде працею йде до перемоги. А перемога—це краще майбутнє для нас і наших дітей.

АЛЯНТИ ВТРАТИЛИ 71 БОМБАРДУВАЛЬНИК

(П.С). Після того, як британська авіяція під час своєї нічної терористичної повітряної атаки на житлові квартали міста Крефельда втратила загалом 44 бомбардувальники, німецькі винищувальні літаки і зенітна артилерія в передобідні години 1 вересня (22-го червня) у вівторок (22-го червня) під час нальотів мішаних з'єднань ворожих бомбардувальників на Райх і Нідерланди зістрелили ще 27 ворожих бомбардувальників. Таким чином, німецькі нічні винищувальники, винищувальні літаки зенітна артилерія в промі жок часу менший ніж 24 години знищили 71 британський і північно-американський бомбардувальник.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера,
30 червня 1943 року

На Східньому фронті не було військових дій, які були б варті уваги.

В Чорному морі німецькі підводні човни потопили 2 кораблі—2000 тонн водоміщости, а легкі морські бойові одиниці—1 совєтську канонерку після короткого нічного бою. Авіяція знищила перед Новоросійськом 1 вороже сторожове судно.

Сильне з'єднання важких німецьких бойових літаків з гарними наслідками бомбардувало минулої ночі кораблі та портові споруди гавані Бон.

В районі Середземного моря збито вчора 12 ворожих літаків. 2 наші винищувачі не повернулись до своїх баз.

Німецькі підводні човни потопили в Середземному морі та Атлянтичному океані 9 кораблів—49.000 брт. Судна ці входили до складу валюк, а деякі пливли самостійно. Під час цих операцій справа доходила до важких боїв. Відомо мінами 1 винищувач, 3 парусні транспорти та 1 пароплав.

Під час цих боїв наші судна збили 5 ворожих бомбовозів.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

В Советському Союзі збільшуються знову голоси, що вимагають створення другого фронту. Молотов заявив, що лише другий фронт може підтриматти Совєти, а „Правда" вважає, що буде великим ризиком, якщо в 1943 році союзники не створять другого фронту.

„О. К."

* * *

Начальник генерального штабу США, генерал Маршалль, спрямував міцні напади проти малих народів, які відмовляються вступити у війну на боці Сполучених Штатів. Начальник генерального штабу пов'язав свої пояснення з загрозами стосовно післявійськового часу.

„О. К."

* * *

(П. С.) В одному Советському офіційному оповіщенні з приводу другої річниці початку европейсько-советської війни совєти вимагають швидкого утворення другого фронту в Европі. Повітряні атаки на Німеччину і Італію, так зазначено в оповіщенні, є недостатні для досягнення перемоги.

(П. С.). Делегація туреиьких офіцерів прибула в Німеччину з метою подорожування.

* * *

(П. С.). Міське управління Берліна найближчими тижнями перебудує 6 будівель з метою утворити приміщення для православних церковних відправ на задоволення релігійних потреб східних робітниць і робітників.

* * *

(П.С.). Один італійський підводний човен потопив в Середземному морі із одного сильно озброєного конвою каравану один пароплав і тяжко пошкодив два. Італійський торпедний літак потопив перед тунісським узбережжям один торговий корабель середнього розміру.

Військовополонені користуються відпустою

Як повідомляє газета „Дойче Україніше Цейтунг", командування Німецької армії відпустило 250.000 французьких військовополонених на батьківщину в двохтижневу відпустку.

Після відпустки французи повернуться знову до Німеччини, але вже не як військовополонені, а як вільні робітники, яким буде дано можливість працювати на німецьких підприємствах.

Французька преса приділяє цій події багато уваги й відмічає, що „в історії це небувале явище".

(„З").

НА ФРОНТАХ

Як повідомляло Верховне Командування Збройних Сил Німеччини 29 червня, під Великими Луками і на південь від Старої Руси було відбито кілька атак противника.

Німецькі винищувачі вогнем своїх кулеметів знищили в Кольській бухті 1 вороже швидкісне судно. У західній частині Середземного моря німецький підводний човен потопив ворожий крейсер класи „Фробішер", який входив до складу сильної валюк, та влучив міною ще один корабель.

З'єднання швидкісних німецьких бойових машин бомбардувало знов зерібром, кораблі та портові споруди Пантелерії.

Ворог втратив знову в районі Середземного моря 18 літаків.

Британська авіяція знов перервала минулої ночі терористичний напьот на житлові квартали Кельна. Виникли значні пожежі в густо населених кварталах міста від численних запалювальних бомб. Кельнський собор важко пошкоджено вибуховими та запалювальними снарядами. Населення міста зазнало втрат.

Напади поодиноких ворожих літаків були спрямовані на деякі місцевості західньої та північно-західньої Німеччини.

До цього часу є відомості, що збито 26 ворожих бомбовозів. 11 чотирьохмоторних літаків збито під час повітряних боїв зі з'єднаннями американських бомбовозів, які намагалися напасти на один з опорних пунктів Атлантичного узбережжя. І німецький літак не повернувся до своєї бази.

Ліквідація лондонського уряду де-Голля

За повідомленнями з Лондона, генерал де-Голль заявив про розпуск французького „уряду", що перебував у Лондоні. Всі його дії, як заявили в Алжірі, відхиляються. Таким чином генерал де-Голль цілком відмовився від претензій на будь-яку самостійну роль. Тепер він є другим головою створеного недавно, фактично під керівництвом Жіро, „Французького Комітету Національного Визволення".

ЯПОНСЬКИЙ НАСТУП В КИТАЇ

(ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД)

1 червня 1941 р. Головна Квартира японського Імператора спотікається про переможення закінчення великих наступальних боїв в напрямку до столиці нечорнобільного Китаю—Чунціну. Тактика мовчання, як кажуть тих умілю використовує вона для того, щоб замаскувати свої наміри, щоб не дати йому чути ворога, щоб не дати йому жодної можливості розгадати наступ нищівного удару, прямо-таки нищівного генерального удару дезорієнтувати генеральні штаби противників Держав Осі—і на цей раз повністю себе оправдала.

В той час, як газетарні та пустозвонні газети Англії й Америки передчасним закопленням з перемогами, японські війська вже взяли по-за Ічаном більш до наступу, на великих просторах Китаю розгорнулись запеклі бої, про справжні розміри яких ніхто ще сьогодні не має уявлення. Лише тепер, коли основні битви закінчилися перемогою японської зброї, Імператорська Квартира подала дуже обмежені та скупі відомості про ці, історичної ваги, події. Таким чином, покривало таємниці відкрито рівно настільки, як цього дозволяють стратегічні міркування.

Стрімко та грунтовно підготований наступ японської армії розпочався 5 травня на захід від озера Тунтин та з району Ансина й був спрямований в напрямку Чунціну. По одержанні досі відомостям, японські війська стоять вже на берегах річки Янцзи, на південний захід від річкового порту Ічана.

Бій закінчився повною поразкою чунціньських військ, які понесли при цьому важкі втрати. В горах біля Ічана було замкнено та майже повністю знищено 5 чунціньських дивізій. Матеріальні втрати теж досягли високих показників.

Увага світової громадської думки знову звернена на східно-азійську арену воєнних дій, а в пресі з'являють все частіше з'являються сторубонні заголовки—„Як довго ще держатиметься Чунціп".

Щоб повністю оцінити ці події з погляду загального розвитку воєнних дій, треба згадати супереч ки, які мали нещодавно місце в таборі альянтів. В той час як Черчілль сильний всю увагу приділяти війні в Європі, Рузвельт все більш і більш загрозу, яка насувається з Азії, та має намір всі військові зусилля перенести до Тихоокеанських просторів. Це є зрозуміло.

Безприкладний кар'єрист, генерал Чан Кай-Ші, який запродався большевикам за плуторократичні, який мініме ідеї, як ж рукавички, затягнув також пастлій солдат Чан-Кай-Ші. Зібравши навколо себе тих провідників, починаючи від Сунь-Ят-Сена, які зв'язані капіталістичними тяжкіх так званої китайської армії, воєнної армії, та мобілізувати основному примусовим шляхом масу населення. Чан-Кай-Ші, почав не сприймати дати Китаю, го об'єднаного гасла.

В 1942 р. Чан-Кай-Ші, зу своїх панів кінець кінцем військах в Бірму на допомогу англійцям, щоб вони там прикрили своїм тілом утікаючих англійців. Цей факт відкрив широким масам, що війна ведеться не для порятунку Китаю, що вона потрібна тільки Кай-Ші в інтересах англо-американців.

Незадоволення поширилося і в армії. Це видно особливо недавно, в останній час, коли японські генерали разом зі своїм військом перейшли на бік визволителів уряду. Ван-цин-вея. Японці цілком певно знає, що така ж ситуації катастрофа в тому ж порядку неминуча.

Японія розпочала новий наступ. Її сила та удари мець не ослабла з тих часів, коли японські війська за казково короткий час займали одну за одною провінції Китаю, що досі вважалися непри-ними.

Гонконг та Корегідор, Мінда-та Вейк і передусім Сінгапур—ось ті етапи, які залишають вець все самовпевнене рожеві базіканія англо-американців. Та цей раз удар спрямований не по Китаю в величезний коте-який тільки тому й тримався, ці, що територія його необ-а людські резерви нечисленні стоїть тепер під загрозою.

Цим самим Англія та Америка втрачають свого азійського союз-ника, а з ним і останні шанси ювати в майбутньому в Ки-Світ ще часу тривалий бо-ротьба—невідомо, але висно-ні ясні.

(М. Н.)

Підвищення зарплати

„ОК". Робітникам, що працюють у вугільних шах-тах Японії, спеціяльною по-становою японського уряду платню підвищено на 10%.

Нова ескадрилья

Для заміни іспанських літунів на Східному фрон-ті, з іспанської столиці відбула нова ескадрилья іспанських літунів до ро-вільців.

„О. К"

Адольф Гітлер розмовляє з дітьми.

Не тільки спостерігати, треба й самим воювати

(П. С.) Естонська газета „Уз Елу" лише: На початку другої світової війни ми почували себе, як глядачі. Лише тоді, як Советський Союз нав'язав нам своє змагання, відчули ми наш зв'язок з цією боротьбою. І ми тепер усвідомили більш, ніж будь-коли свою належність до Европи. Ця боротьба займає перше місце в всьому нашому житті до того часу, поки небезпека зі Сходу остаточно не буде усунена.

НАВАЛА ІУДЕЇВ У МОСКВУ

З перших же днів большевицької революції іудеї з Білорусії, Польщі та України величезним потоком рушили до центральних міст Советського Союзу, а особливо в Москву. До війни 1914 року жидів у Москві було зовсім мало і лише після революції число їх з кожним роком почало збільшуватись. Коли року 1897 жидівське населення Москви складало тільки 8.000, то в 1920 році кількість їх виросла до 28.000, в 1923 році — 86.000, в 1926 році — 131.000 і в 1937 році наблизилася до 450.000.

Це означає, що з 3,5 мільйонів мешканців Москви в 1937 році — кожний восьмий був жидом. Недаремно в советських колах широко розповсюджувався анекдот про те, як останній жид, відправляючись з Берлінчика до Москви, передав ключі свого міста старості Советського Союзу Калініну.

Кількість жидівського населення Москва далеко перегнала Варшаву, хоча остання в свій час мала найбільшу жидівську громаду в Европі. В цьому відношенні столиця СССР займає друге місце після Нью-Йорку.

Ознаки заклопотаності

(П.С.). Колишній посол ПАСШ в Советському Союзі Деві заявив 21 червня: Скрізь в Советському Союзі помітно ознаки турбот. Втрати серед солдатів і цивільних досягли мільйонів. Далі посол ПАСШ заявив, що без Советського Союзу ПАСШ не можуть складати жодного пляну майбутнього миру.

НІМЕЧЧИНА КЛИЧЕ НАС!

Німеччина взяла на себе оборону Нової Европи. Боротьба проти все розростаючого большевизму знаходиться всі народи Европи з повним довір'ям до Німецького проводу. В Новій Европі кожний народ, що активну участь в боротьбі, займе відповідне собі місце. Так об'єднається сьогодні Европа в одну спільну родину народів. Сходу, які вже роки томилися під большевицько-жидівсько-большевицьким ярмом, приходять все більше до зрозуміння, що вони можуть жити лише тоді, коли приєднаються до цього фронту. Німеччина вітає кожний народ, що готовий прийняти участь в новому будівництві. Німеччина покликала до загальної мобілізації всіх сил. Відбуваються бої та перемоги проти большевизму створили умови до остаточного смертельного бою. Мільйони трудящих всіх країн Европи напружують на підприємствах німецької промисловості та кують зброю для фронту. Народи Сходу, які знайшли німецьких військовим, хочуть допомогти в цьому. Тисячі добровільців продовжуються і працюють в німецькому сільському господарстві та німецьких фабриках. Вони повні признання та похвали до того, що вони бачили та пережили. В своїх листах до родичів висловлюють здивування та захоплення німецьким краєм та його людьми. Жидівсько-большевицькі агітатори затуманювали свої народи на протязі 24 років якимсь раєм, що тільки Советський Союз є державою робітників та селян. Чого вони тільки не набріхували? Як в дійсності виглядає советський рай, кожен переконався, відчув на собі.

Лише на терені Волинської області, де большевизм панував на протязі двох років, тисячі українських чоловіків та жінок були жертвою НКВДистів. Тисячі гинуть ще сьогодні в сибірських степах або в нужденний спосіб загинули.

Що ж доброго створив большевизм для своїх робітників і селян?

Кожному німцеві, що приїжджає до цього краю, волосся стає дибом від того, що він бачить, будь це в місті чи на селі. В старих большевицьких володіннях, де він запрацював більше 20 років, він створив режим правдивого страхіття. Вільного селянства не існує. Все село, а тепер передусім і на місто, щоб мати повну картину життя і соціальних відносин советського раю.

Одна життєва правда кидається нам у вічі. По кілька родин стискались в малих, брудних і нужденних приміщеннях. Жидівські директори фабрик бачили в сірій масі лише об'єкт експлуатації. В жодній державі на землі нема стільки бідних й нужди, як в цьому пропагованому советському раю. Тому й не дивно, що Сталін і його жидівські сотрапники мали причини до того, щоб герметично замкнути державні кордони, щоб советські люди випадково не довідалися про життєві умови інших народів. Може нас хтось запитати, а як же жив в цей час німецький селянин і робітник? Тому зазділегідь даємо відповідь, що цього німцеві доводилося напружено працювати, а особливо тепер, в час війни, але він знає, навіщо він працює. Він знає, що праця його не піде марно, тільки принесе йому самому користь і збільшить його добробут. Не маємо на думці й цілий світ знає Німеччину, як високо-сільськогосподарську країну. Кожний селянин прибуває до Німеччини, і захоплюється оранкою худоби і багаті селі.

Весна в Німеччині.

А як виглядало життя німецького робітника по містах і яким воно є на сьогоднішній день, так про це мають змогу переконатися сотні тисяч чужинців. І в цьому відношенні вони знов же таки скажуть, що високий стан культури німецького робітника не є байкою, а реальною дійсністю. Таких нужденних помешкань, які зустрічаємо на Сході, Німеччина взагалі не знає.

Багато хто має власні муровані хати, здебільшого з 2—3 кімнат, кухні і лазні, з гарним городом. Фабрики і контори улаштовані просторо і зайшно. Квіти прикрашають вікна і балкони. По закінченню роботи кожен має можливість одягнути чисте убрання і відпочити в оточенні родини. Так живе німецький робітник, який показаний жидівською пропагандою як пригноблений та нещадно експлуатований невільник. Так оглядати Німеччину власними очима і переконатися, як підло жидівські агітатори вас обдурювали.

Німецький селянин і робітник заключають Вас до співпраці в Райху. Ви матимете в Райху краще життя, ніж тут. Там дбають про чисте і добре приміщення. Прохарчування для Вас забезпечене. Будете мати заробіток і добре заробляти. Передусім ви зможете перейнятися гарним досвідом німецького господарства.

В німецькій крамниці.

Я працюю в німецького селянина

Всі, звичайно, не раз бачили плакати, на яких зображено життя й побут німецького селянина. Відверто кажучи, я до цих плакатів ставився з деяким недовір'ям. Бо мені, що народився на селі й виховався в умовах сер-зняного советського колгоспу, тобто людині, що добре знає село й сільську працю, таке життя здавалося просто неможливим. Інстинктивно я відчував, що умови побуту й життя німецького селянина значно ваші, ніж нашого советського колгоспника, принукая навіть, що окремі плакати, дас. щось не так, жили всі-де зливалось неможливим.

Те, що я побачив своїми очима, перевершило всі мої сподівання. Розповім для прикладу про своє життя.

Я живу й працюю в сільського господарстві в Тюрінгії — гористій, лісистій, надзвичайно красивій області Середньої Німеччини. Тут сіють жито, пшеницю, ячмінь, багато картоплі, буряків; але особливу увагу приділяється тваринництву. Нас, робітників, 4 чоловіка. Дівчата живуть у великому будинку господаря, ми, чоловічому будиночку. Всі зручності великого будинку господаря — електрика, ванна, радіо, водопровід і т. д. і у нас. Господар наш старий, але на диво працездатний і його господарське око від-чувається буквально всюди. Його відношення до нас — відношення суворого, але справедливого голови сім'ї і дуже добре, бо його знання й досвід легко переда-ються нам, не зважаючи на труднощі, зв'язані з мовою. Ми поступово спрягаємо німецьку систему праці, точну, без посідання, суворо розраховану й обов'язково високоякісну.

Крім щоденного утримання, тобто харчування, одягання, квартири, освітлення, прання постільної білизни, робочого одягу, ми одержуємо ще по 25 марок на місяць заробітку і карточки на промислові товари, тобто право купити що потрібно із взуття й одягу за своїм вибором та бажанням. А при існуючих цінах - гарний костюм 45—55 марок, туфлі—8—12 марок.—за 3—4 місяці я, сільськогосподарський робітник, можу одягтися не гірше советського інженера, не говорячи про те, що я щоденне харчування та побутові умови в мене значно кращі й для більшости советських громадян просто недоступні.

В національно-соціалістичній Німеччині селяния займає почесне місце. Він усвідомлює собі важливість виконання ним національно-політичних та економічних завдань і разом з усім народом бере участь у будівництві національно-соціалістичної держави.

Кожен селянин обов'язково повинен в с. г. школі набувае необхідних знань для правильного ведення господарства. Для виховання нового покоління й нашого усіх сільсько-господарських питань в Німеччині створено організацію Рейхснерштанд. Ця установа керує всім сільськогосподарським життям.

Господарства постачаються високосортним посівним матеріялом та кращими, продуктивними породами худоби. По всій країні сільське господарство електрифіковано й механізовано.

Для мене, як і для всіх нас, робітників - українців, що приїхали на роботу в сільське господарство Німеччини, ця робота є одночасно й великою школою, де ми вчимось не лише працювати, але й бути вільно працюючи, але й бути вільно працювати, але й бувати своє нове життя, яке — я знаю це — буде дійсно щасливим.

Н. Сашнов

Нові методи лікування

ПС. У Берлінській лікарні ім. Роберта Коха поцастили застосувати нові методи лікування при переломах да лікування при переломах кісток. Методи лікарні полягають перевірот в справі лікування переломів кісток і методи накладання шин та гіпсових пов'язок.

І. Яценко.

ФРАГМЕНТИ ЖИТТЯ

I

Космачівка — старовинне українське село, що, наче гніздечко, притулилось до підніжжя Прикарпатських гір і там заховалося серед розкішної чарівної долини.

За селом у далечінь простяглися високі узбіччя гір. Вони мовчки, в столітній задумі, стоять собі мов на сторожі і мрюють...

Про що вони мрюють? Чи може вони згадують, як колись, давно-давно, вперше до Космачівки прибула з поневоленої України втікачі і там серед гір знайшли собі притулок? Чи може то вони мріють про чарівну сопілку чабана? А може вони по-своєму горлують, що немає в Космачівці ні тих слів журливих, ні горя людського, люди завжди живуть дружно та в згоді?

Хто його знає...

На свято до гір сходиться молодь і весело розважається собі на дозвіллі. Тоді, між узбіччям крутих гір, в мінливі простори линуть мельодійні пісні, а їм у відповідь із ущелин, із-за скель лунко вторить на тисячі фантастичних голосів казковий відгук. І тоді здається, що співають і гори, і скелі, і ущелини — вся Прикарпаття...

Село жило по-своєму: мирним, лагідним життям. А колись трапилось у Космачівці нещастя. З гір скотилася снігова лавина і знесла Якову Панеку хату, розчавила отару овець і все добро змела без сліду. Яків присів на руїнах колишнього полвір'я й важко зажурився. Та не такої космачівці вдачі, щоб залишити в біді свого земляка, і всією громадою пішли йому назустріч. Щось за два тижні йому заново відбудували нову хату з просторими кімнатами; знесли хто ягня, хто вівцю, і в нього знову з'явилися і хата, і вівці, і втрачене лихом господарство. Панек зажив так само, як і раніше, наче нічого не трапилося, і був вдячний і громаді і Богові, що не залишили його при лихій годині.

Інколи траплялися пожежі, або якесь інше лихо, та громада вмить-ліце назустріч господареві, і ніяке лихо не в змозі подолати такої спільноти.

Так живуть собі спокон-віку славні традиції в селі Космачівці. О, ні! Так живуть усі прикарпатські українці, що їх прадіди і дід-ди знайшли собі порятунок і щастя.

II

Незабутній 1933 рік.

На Україні лютує голод. Смерть бродить по оселях з гострою косою, полюючи на життя зголоднілих і пухлих батьків, матерів, малих дітей. Ця сумна звістка дійшла до Карпат і Прикарпаччини. Підхопивши чиюсь добру думку, люди почали збір збіжжя на допомогу голодуючим. І здавалося, що цей щирий заклик підхопили навіть мовчазні гори, і з віддалених хуторів, з далеких осель, гірських ущелин зерноним потоком потекла допомога до советських кордонів. Нарід, гуртуючись у спільні громади, заговорив в один голос.

— Допомогти нашим братам! Допомагаючи Україні, ми подолаємо голод і смерть.

Космачівка теж підхопила цей заклик і гисячі пудів жита, ячменю, кукурудзи, проса було зібрано на користь голодуючим українцям. Вони раділи з свого доброго діла, маючи надію на те, що це збіжжя врятує від смерти якусь тисячу конаючих людей.

III

Бідні, скудні матері з одчаєм блукають по селу в надії здобути своїм дітям чогось попоїсти. А по-під тинню вмирають дітки і вередь смертю в їх очах скло безрадне, але гостре бажання до життя.

О, бідні, бідні діти! Чи було коли в історії людства, щоб на житниці, на хлібній, родючій Україні діти пухли від голоду, та мерли по-під тином. Хто відібрав від них цю точок хліба? Чия злодійська рука нишпорила по-під пічком і, здобувши дещо, злий гречик з кукурудзою, людина злорадно вигукувала:

— Ага, приховуєте від державни!.. Гаразд!..

Мати!.. Яке святе слово мати! Й досі повстає в ви-снажена мати блукає по-за жомних ям, щоб здобути й кошик жменьку жом-Віртовий віддалив гонить з-за невідома мені мати ре-зе в яму за здобиччю і ви-міня полетіло в її бік. Ви-на ойкає, падає з перева-тою ногою і гірко ридає від болю, від образи.

А люди мерли. Благали допомоги від світу і, благаючи, мерли сотнями, тисячами, мільйонами...

IV.

На таможні в цей час формувались спеціяльні по-тяги, перевантажені зер-ном. Якісь невідомі служ-бовці змінювали маршрути і вся ця пожерства заходу, ці обминаючи Україну, йшла транзитом до Рабінська та інших міст і там на вели-ких млинах все перемелю-валось на комбікорм. І звідти знову йшли перева-тажені вагони в нескінченні совхози ГПУ для відгодів-ді великої рогатої худоби. Корови, збільшуючи удій, давали рекордні показники і все молоко переробляють на масло, тисячі тонн якого йшли на Москву, Ленінград. До закритих розподілів. А задимив йшла за кордон і на міжнародному ринку утворювала советський дем-пінг.

То було масло, збите з людської крови...

СЕЛЯНИ НА ВЛАСНІЙ ЗЕМЛІ

АД. Запровадженням приватної власності на землю зроблено новий вирішальний крок для ліквідації спадщини, що дісталася німецькому урядові в окупованих місцевостях Сходу.

Німецький уряд з самого початку поставив своїм завданням ліквідувати в окупованих місцевостях Сходу господарські наслідки більшевицького панування й поступово відродити на ґрунті здорових господарських умов ні зруйновані большевицькою безгосподарністю та війною місцевості. Антиєвропейська політика Совєтів протягом десятиліть не давала можливости цій території виконувати своє природне призначення, що їй припадає в Європі.

Перш за все поставало питання, чи залишилося в колишніх колгоспників після багатьох років большевицького пригнічення досить приватної ініціятиви та особистих здібностей, щоб вони були здатними, без примусу колгоспної системи до самостійного творчого виробництва на наданій їм землі. Але дуже швидко виявилося, що здебільшого існують всі потрібні умови переходу до приватно господарських форм роботи.

Коли в окупованих східніх місцевостях умови життя стабілізувалися та коли восени з'ясував, що новий господарський лад дає успішні наслідки, кожна було зроблено дальший крок, оголосити приватну власність на землю. Цим розпочата ще минулого року і в збільшених розмірах запроваджена цього року передача землі в індивідуальне користування одержує своє остаточне оформлення й правову підставу. Селяни, які одержать землю, дістануть таким способом і запоруку, що ця земля залишиться в їхньому володінні, і вони зможуть її й далі передавати у спадок. Колишні умови володіння, цілком природньо, не можна враховувати за нового ладу. Колишні межі володіння навряд чи можна встановити, та й, крім того, відновлення колишніх умов володіння не дасть можливости досить повно використовувати наявний урожай ресурсів та наявну робочу силу. Справа тепер в тому, щоб вибрати тільки найбільш справедливий та простіший спосіб розподілу землі, щоб забезпечити максимально інтенсивну її обробку.

Розподіл землі буде проведено на ґрунті господарської доцільности з врахуванням природніх умов. Величина частина селян одержить землю з єдиним площинним на базі сільськогосподарського товариства, тому що це є найпростіший та найсправедливіший спосіб розподілу землі, який можна якнайшвидше здійснити. Крім того, за єдиного площинним в сільсько-господарським товариств окремі господарства, які через недостачу ременту не можуть власними засобами обробляти свою землю, матимуть кращу можливість допомагати один одному спільною товариською роботою.

Але там, де подібні умови не склалися для такого поділу, й завині інші передумови, селяни одержують землю відокремлено, як хутори, які або при селі містяться, або заново влаштовуються на переданій землі.

Банкноти вартістю в один карбованець

Згідно з розпорядженням Райхскомісара України за № 21 від 22 жовтня 1942 року, Центральний банк України приступив до випуску банкнотів вартістю в один карбованець.

Нові банкноти розміром 4,8 х 9,3 см, на білому папері з оливковозеленою сіткою, незабаром будуть пущені в обіг.

В дитячих яслах

Діти—сенс і основа родинного щастя. Це стародавня істина, непорушна давня істина, непорушна ніякими ураганами історії. Сім'я без дітей—що поля й луки без квітів та зелені. Сумна, нудно монотонна сім'я без дитячого лепету, сім'я без дитячого сміху, широї дитячої ласки й заливного сміху.

Тому не дивні часті факти, коли бездітні чоловік та дружина беруть на виховання чужу дитину.

Діти — наше майбутнє. Законною гордістю й глибоким сенсом існування споконвіків свідомість батьків, коли вирощені діти вступають до самостійного життя і визнані потрібними для суспільства й господарства.

Однак, вирощування дітей—нелегке завдання. Ці люди маленькі, наївні людинки вимагають до себе складних їх турбот, бережного й ніжного поводження. Тому величезна відповідальність лежить на тих, кому доведеться не лише харчувати, але й виховувати дітей, закладувати фундамент характеру й життєвих навичок.

Але ми живемо в тяжку, жорстоку епоху. І не всі батьки, з поважних причин, можуть приділяти належну увагу маленьким.

Історія вказала в різному часі батькам виробила засновіла організовує дітей дошкільного віку у формі дитячих ясел, дитячих садників. В умілих, досвідчених руках—це надзвичайно корисна установа і для дітей і для батьків.

Ось і в Охтирці знайшлася енергійна жінка, що зрозуміла вимоги часу, невідкладну потребу побуту. Як завідуюча, при сприянні Німецького Командування й Міської Управи, вона перемогла серйозні труднощі для організації дитячої установи, і з 1 червня ц. р. почалося нормальне, пляномірне життя дитячих ясел.

Прийнято й приймаються діти віком від 6 місяців і до 6 років. Час перебування в яслах — від 6 годин ранку до 6 вечора. Продуктами постачає Міська Управа та С. Г. Комендатура. Годують дітей тричі на день. Меню різноманітне, порції та поживність їжі цілком задовільні.

Є відповідна до віку дітей мебля. Дітей розділено на 2 групи: старшу й молодшу. Час провадять на площадці, на сонці, на свіжому повітрі. Діти перебувають під постійним доглядом та керівництвом двох досвідчених вихователько.

Масові гри, організовані вихователькими, провадять ся дітьми з великим інтересом. Цікаво дивитись на малят, як вони помітно набувають навичок організо-

[illegible] ритм руку та [illegible] ніси корова [illegible] жується особ[illegible]

„Сталі зайчики скакать,
Сталі ножкамі стучать".

Приємно звучать голоси діток, які відчеканюють слова й енергійно притупують ніжками та ляскають долонями.

Їдять діти в двох кімнатах: старші — в одній, молодші—в другій. Саджання за стіл, процес обіду й вечері — дуже спокійно: ніякого крику, ні капризів.

Після обіду для мертвої години. В одних з них кімнатах — тихо — діти кажуть: „Дядя, ми спимо". І перед тещини очі — голосок малят, коли хтось, як вони, дивиться на їх, дяя з цікавістю на них.

Навички організованого порядку, дисципліни, звички долягають за вечір, вони виконувати необхідне, уже вчаться, вчуваються в поведінці. Уважне, любовне ставлення до дітей, вихователів до дітей, вихователькою обслуговуючого налому помітно на кроці, і цим, безперечно, пояснюється спокійна дитяча атмосфера в ясельках.

Заслуговують уваги кар з фельдшерицею прикріплені до дитячих ясел. Вони, в щоденному дружньому контакті з дбаючою, ласкавою, лежному [illegible] стан всієї установи, в часто [illegible] попереджують зараз [illegible] ня. Ведеться [illegible] щоденник, по якому можна дізнатися про стан здоров'я кожної дитини. Дбаються й доброякісних продуктів.

Загальне враження від тячих ясел відрадне: душі бажаємо процвітання цій важливій та корисній для батьків установі.

Конференція українських письменників

14 червня ц. р. в м. Харкові була скликана перша конференція українських письменників.

Доцент Харківського університету п. Наконечний М. Ф. робив доповідь—„До вивчання лексики, українського мови". п. Куп'янський М.—„Большевицька русифікація української мови", проф. п. Петровський П.—„Сучасний стан української поезії" і п. Марко—„Обличчя сучасної німецької поезії".

Крім доповідей на конференції відбувався виступи драматургів, поетів і прозаїків. Поет О. Веретенников прочитав вірші „Запорізька Різдво", „Пам'ятник", „Пісня України", „Мудрість", проф. В. Петров—оповідання „Курортна пригода", Галич—„Клини".

Промовці підкреслили, що німці не тільки створили умови для розвитку українського мистецтва в цілому формах і жанрах, але хотять, щоб українські письменники, поезії й драматурги найактивніше взяли участь за створення нових творів, особливо п'єс, так потрібних українським театрам і читачеві.

П'ЯТНИЦЯ, 2 липня — В МІСЬКОМУ ТЕАТРІ (для цивільних та військових)
„ЦИГАНКА АЗА" початок о 5 год. 30 хв.
СУБОТА, 3 липня КОНЦЕРТ початок о 6 год.
НЕДІЛЯ, 4 липня „ЗАПОРІЗЬКИЙ КЛАД" початок о 6 годині.

26 червня 1943 р. зник хлопець Божко Іван Сергійович віком 14 років. Хто знає про його місце перебування, прохання повідомити за адресу: Охтирка, 4 сотня, Соловейників пер. № 5. Божко С. Я.

25/VI ц. р. зник хлопець Божко Мик. Вас. 1924 р. народження середнього зросту, блондин, без головного волосся, кульгавий хворий. Про його місце перебування, прохання повідомити за адресу: с. Олешня, Куркулівка.

Відповідальний редактор І. Яценко.

Зам. 628. Охтирська друкарня.

ОЗИМА СОВКА

Озима совка в нашій місцевості має дві генерації (двоє поколінь). Весною, як прогріється грунт, гусінь окукліється. Метелик з'являється в перший або другій декаді червня. Вночі метелики совки ховаються під листя, грудочки землі і рідко літають; льот їх починається після заходу сонця.

Живуть метелики озимої совки 20 днів і більше. Самиці відкладають яйця. За 6—12 день із яйця вилуплюється гусінь, яка живе 3—3,5 декади в залежності від погоди й харчування.

Гусінь першої генерації приносить велику шкоду, підгризаючи сходи цукрові буряки, моркву, цибулю та ін., а гусінь другої генерації дуже шкодить озимим посівам, під'їдаючи росточки зерна, що ще не з'явились на поверхню ґрунту. Також гусінь поїдає листя озимини, підгризаючи сходи цілком коло вузла кущіння.

Заходи боротьби з метеликом озимої совки:

1. Вилов метелика на щумовую мелясу. В темні ночі улов метелика досягає 2,000 штук на одно стандартне коритце. Ловці коритця роблять з листового заліза, розміром 56×32×7 см.; ставлять їх від краю плянтації на 10—20 метрів, на висоті 1 метр (на 1 га 4—5 коритець). Мелясу розводять водою (на 1 частину мелясу 3 частини води) і додають дріжджі з розрахунку 50 грам на 1 літр води. Такого розчину витачить на 20 коритець.

2. Агрокультурні заходи знищення бур'янів на парах та просапних культурах, межниках, шляхах і т. д. в період льоту метелика.

3. Озимина посіяна в ранні строки менше пошкоджується гусеницею озимої совки.

4. Хемічний метод боротьби з гусінню: оприскування озимини, оприскування та розкладання отруйних приманок:

Одиплють с мішню от рут: 1 частина паризької зелені та 3 частини гашеного вапна; такої суміші треба 4—6 кг на 1 га. Кремфтор-натру—8—10 кг. на 1 га.

При оприскуванні, яке дає гірші наслідки, ніж оприлювання, дозування отрут такеє: на 10 літрів води фтористого і кремфтористого натру 50 грам, паризької зелені 20 грам з добавкою 50 гр. свіжогашеного вапна.

Отруйні приманки виготовляються із зеленого листя буряків, бур'янів, картоплі, яке січуть і змішують з отрутою так, щоб отрута не стікала, додаючи для цього мелясу. Купки такої приманди розкладають по чистому пару; на 1 га треба 100—1.0 кг. отруйної маси.

Агроном РЗУ Прісіч.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

ЦІНА 1 КРБ.

Рік II НЕДІЛЯ, 4 липня 1943 року 54 (156)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера,
2 липня 1943 року

Після Кубанського передмостового укріплення відбито [illegible]

На Дорогобужем відбито кілька місцевих атак, при чому [illegible] втратили кілька сот чоловіка вбитими та полоненими [illegible] були відступити до їхніх вихідних позицій.

З району середнього відтинку фронту закінчено з успіхом [illegible] німецьких військ брали участь СС та поліція, яким [illegible] авіація. Висаджено в повітрі 350 укріплених [illegible] окопаних бандитських табори. Бандити [illegible] 194 окопаних бандитських табори. Бандити [illegible] багато вбитих та велику кількість зброї та припасів.

На час нальоту численних британських винищувачів на [illegible] Роттердам, було збито 7 ворожих літаків. 1 корабель пошкоджено бомбою.

На берегами окупованих провінцій Заходу знищено [illegible] німецькою авіацією ще 4 ворожі літаки.

НА ФРОНТАХ

Як повідомляла Головна Квартира Фюрера, 30 червня на Сіднькому фронті точилися серйозні бої лише в РАЙОНАХ ЛІСІЧАНСЬКА ТА КІРОВА.

Авіяція нападала з гарними наслідками на артилерійські позиції, аеродроми та тилові опорні пункти ворога та вщілила бомбами [illegible] угрупування ворожих [illegible] на північний схід від [illegible] Ворожі [illegible] Ворожі [illegible] Ворожі

борів, через жахливий 1933 рік. З'єднаними кістками всієї і тундри Крайньої Півночі, і тайга Далекого Сходу, і тіцінні пустелі Середньої Азії, і сніжні не вивільняють своїх батьків, сини, братів.

Червона Московія і за раз все ще намагається загнати звільнену з під жахливої ярма Україну, прагнучи на ній новому одну, суцільну могилу. Ці жидо-більшевицькі кати женуть у бій всіх нові і нові безглузді жертви, одверто виявляючи свою ненависть до українського народу, до наших чоловіків і жінок. Вони залишили серед нашого народу бандитів і шпигунів, що завжди нам у мирній відбудові батьківщини і поширюють серед загалу всілякі сплітки. Ці шпигуни, вартії найсуворішої кари, пускають чутки, що українців вербують до Німеччини в найневбезпечніші місця, де найбільше мов бомбардують, вони плетуть з совєтської сторони червоне павутиння, намагаючись ним оплутати українську громадянськість.

Але у відповідь усім цим шпигунам і провокаторам ми, українці, з гордістю виражаємо до Німеччини своїх синів і дочок.

Нехай їхня почесна праця, їхня кравця пошта, праця на виробних Німеччини, буде помстою над кривавим більшевизмом, що на протязі чверти століття розпинав Україну на всіх перехрестях. Зараз славні сини України з добровільної армії, поруч з німецьким вояком, б'ються на фронтах Сходу проти одвічного ворога людства—жидо-більшевизму. Вони б'ються за свій вільний край, за краще майбутнє нашого народу.

Ми бачимо—прокинувся Дніпро наш дужий. Піднялися сини України і історичний час пробив на сполах, закликаючи нас в ослах. Знову настає час, коли випала доля помститись за нагуту над нами, за всі ті знущання над нашими батьками, братами. Ми віримо в недалеке майбутнє, коли знову по всій Україні повстанковому залунають дзвони, ми урочистих молебнів і в рідних оселях знову заграє вільне, щасливе життя.

Наш український народ ніколи не забуде, як червона Москва, підбивши Україну піступом і ярадою, зброєю та блехнею, сіяла на наших землях лише руїни і смерть, духовно й фізично винищуючи український народ.

Перед нами розкриваються свіжі братські могили, де наші батьки й брати кличуть нас по помсти, до захисту рідного краю.

Тільки через наполегливу працю там, де це вимагає час, чи в Німеччині, чи у себе на батьківщині, тільки через зброю, спільно з німецьким воїном, ми здобудемо собі краще майбутнє й щасливе життя.

Мученики з могил кричать і благають до нас: більшевизми не знають пощади, вони готують вам ще гірше!

Історичний час визволення настав!

Смерть більшевизму—це життя й щастя нам і нашим дітям!

Борітесь за честь рідної України!

І. Яценко.

ДОПОМОЖЕМО СВОЄЮ ПРАЦЕЮ ПЕРЕМОГТИ НАШОГО СПІЛЬНОГО ВОРОГА—БОЛЬШЕВИЗМ

Їдьте працювати до Німеччини

Сучасна війна, нав'язана німецькому народові жидівсько - більшевицьким плутократії з метою досягнути змоги всесвітнього панування, викликала безчисленні жертви, зруйнувала мільйони селянських господарств, господарство ряду країн, відірвала на фронт для збройної боротьби мільйони робітників і селян. Мільйони німецьких воїнів, не шкодуючи свого життя, зі зброєю в руках ведуть нещадну боротьбу, добиваючи решткки азіятської більшевизму.

22 роки жидівського панування на Україні принесли нечувані в історії людства страждання. Ми з'знали голод, жахливі злидні, в'язниці, далекий Сибір, тортури НКВД, поневіряння —всі можливі фізичні і моральні утиски. Сталін принісніс нам кров і сльози, німці дали нам волю. Вони доводять це не словами, а ділом — земельною реформою, звільненням ремесла, справжньою соціяльною справедливістю.

На фронті мільйони німців ведуть війну з нашими ворогами, а тому в німецьких селянських господарствах і промисловості не вистачає робітників, щоб забезпечити фронтові всі потрібні потреби, щоб забезпечити населення і допомогти іншим країнам, яким війна зруйнувала господарство.

Сміло, без вагань, їдьте на працю до Німеччини! Там панує порядок і спокій, встановлені умови праці. Там чекають на Вас чепурні селянські господарства з добрими привітними людьми, світлі фабрики з удосконаленими верстатами. Для українських робітників побудовано в містах цілі квартали, і Вам там створять блискучі житлові умови. Вас забезпечать заробітною платою і харчуванням нарівні з німецькими робітниками.

В Німеччині, як ніде, пікнуються про здоров'я робітників, закони захищають підлітків і жінок від надмірної праці, забезпечена допомога висококваліфікованих лікарів. У вільні години відпочинку Вас будуть розважати музика, кіно, виставки, для Вас будуть організовані екскурсії.

Коли, після перемоги над большевизмом, Ви знову повернетесь в Україну, Ви заслужите особливої уваги і в першу чергу Вас наділяють землею, ремонентом, створять всі умови до заможного життя.

Сміло їдьте працювати до прекрасної Німеччини, де сяє сонце справжньої волі і добробуту.

Молодь у час дозвілля.

З подорожніх вра

Нашкодь кам... бавив шинкаря... господар своєї... вперед, вперед... нами відкривається... вид, нові дороги... селені пункти... нас, українців... обробки землі. Скрізь ди порядок і чистоту... кова господарність... Дороги від нашого... шим художнім... чисті, доглянуті... деревами. Я часто... в задоволенням... тепер. По цих дорогах не зустрінеш... ходів. В школу і... діти їдуть не вліз... сипелях, лише... машинах та ... В нас, під совєтською

В СТОЛИЦІ НОВОЇ ЕВРОПИ

За декілька кілометрів від Берліна ми сідаємо на електропоїзд. Стрілою мчиться наш поїзд до Берліну. Ось і Берлін. Широкі, чисті вулиці, по боках яких красуються світлі багатоповерхові будинки. На вулицях великий рух. Багато людей (військових і цивільних), автомашин, трамваїв, мотоциклів та інших машин для обслуговування столиці. Ще сільки на вулицях Берліну людей і машин, що можна подумати, що Німеччина ні з ким не веде ніякої війни. А проте навпаки. Ми голосимося в комендатурі і йдемо в місто. По механізованій драбині спускаємося в метро. Як гарно і світло всюди! Просторно й чисто.

За хвилину приходить електропоїзд і ми заходимо в нього. Як на крилах проносимося від стоянки до стоянки. Потім виздимо наверх. Знову бачу веселих людей, швидкі машини і ряди, ряди солдат. Бачу Гітлерівську молодь з піснями, яка справляє враження німецьких воїнів. По всіх кафе і ресторанах я чую веселу музику. Заходимо й сюди. За чепурно убраними столами, серед великої зали, з дорогими картинами, сидять багато німецьких воїнів. Всі веселі і життєрадісні. По таких торгових підприємствах застосовують механізацію в обслуговуванні відвідувачів. Наприклад: При одній стіні встановлені крани, над якими розміщені прорізи. Під кран підставити склянку і в прорізі кинути 10 пф. і без допомоги офіціянта, чи продавця відкривається кран і повна шклянка напіг'ає пива. Для мене це була новина також. При таких кафе і ре тораних завжди є музика. Крім цього для розваг і задоволення бажань відвідувачів є зроблений двір для стрільби та різні розваги. Тому то для приїжих багато звичайних речей являється новиною. Для того, щоб задоволити народні потреби і бажання, німецький уряд йде на різні уступки для розвитку своєї нації. Це видно з усього. Наприклад: в крамницях по дешевій ціні, маючи картку, можна по потребності за 12 марок купити добрі чоботи. Тоді, як в СССР такі чоботи можна буде з трудом купити за 400—450 крб. Для збереження товарової вартости та утримання товарової ціни на товари в німецькій торгівлі запроваджена карткова система. Така система не дозволяє продовжувати спекуляцію. Тому то зза дешевости і культури німецьке населення так гарно і добре вдягнене. Видно, що люди матеріяльно забезпечені хорошо, не знажачи на війну. Крім цього по вулицях і площах є поставлено багато пам'ятників, статуїв і скульптур сучасности й старовини, що показують розвиток німецького народу та його культури. Є багато музеїв старовини, в яких знаходяться величезна кількість розкошів і цінностей. Бачу будинок міністерства. Дивуюсь, що цей будинок знаходиться майже без охорони. А в СССР міністерство було крутом обставлене... ною НКВД. Лю... цях бачу з гарно... турною будовою... Лікарні та кінотеатри... великих розмірів і... поверхів, що ніде... на вулицях Берліна... гатьох високих б... встановлені ліфти, ... німають і спускання... з поверха на ... всіх перехрестях ... встановлені електр... тофори, які керу... вуличним рухом. ... розставлено телеф... док для користу... хожим. Є багато ... в яких продають... та журнали на р... вах, також україн... та „Голос".

З усього видно, ... сока культурність ... ність, чесність, ... та віра в свою ... Адольфа Гітлер... жуть Німеччину ... перемогу над с... гами.

Першотравневе свято в Берліні.

Агроном РЗУ Прісич. І Зам. 625. Охтирська друкарня.

БОЛЬШЕВИКАМ НЕ ЗМИТИ СВОЄЮ ЧОРНОЮ КРОВ'Ю КРОВ ЗАМОРДОВАНИХ УКРАЇНЦІВ

ЖЕРТВИ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ТЕРОРУ В М. ВІННИЦІ

Після тривале важка ... ... розкриванням ... масових жертв, за... ... Вінницьким НКВД. ... ... розпочато вже ... ... 228 ка... ... ...

АНГЛІЇЦІ САМИ ПРО СЕБЕ

(П.С.). Деяким англійцям видається тут слово. Це знавці військової справи та військові публіцисти, вони собі говорять найвекучіші для Англії воєнні питання. По-перше, про вторгнення в Європу, подруге, про бомбардування і, третє, про оборонні дії підводних човнів.

Дьепп лише цеглина

Першим подаємо слово публіциста Г. Свеффера, який в часопису „Ніль" обмірковує можливість вторгнення в Європу. Він пише:

„Дьепп відібрав велику платівку за науку і перекінав альянтів в тому, що навіть зовсім несподівана для Німеччини висадка десанту і недоцільна і неможлива.

Канадські щоденні часописи спочатку писали про великий успіх у Дьеппі. Але, коли потроху виявлялися величезні втрати, з усією Канадою зробився ніби нервовий припадок.

Відтоді багато разів обмірковували та зважували. І завжди знов приходили до думки, що коли в такій, порівнюючи маленькій, воєнній операції, як в Дьеппі, втрачено так багато військових сил, то велике втягнення в Європу викличе такі величезні втрати людей та матеріялів, що ніхто не зможе собі й уявити.

Європа має тепер укріплення, в яких Дьепп становить лише одну цеглину. Ціла низка фортець охоплює Європу й захищає її з усіх боків".

Втрати перевищують виробництво

Слово має тепер генерал-лейтенант сер Дуглас Бровн Рігг. В одній статті в „Івнінг Ньюс" говорить він про бомбардування і застерігає проти переоцінки їх. Він пише:

„Тому, що бомбардуванню надають занадто великого значення й забувають про все інше, можна навіть програтити війну. Коли б Англія та США мали б навіть півтора-рази в повітрі, це ще не значить, що Німеччина буде розбита остаточно. Але коли німцям вдасться досягти гегемонії в морі, вони зможуть заморити Англію голодом".

На цю ж тему пише аеро-кореспондент „Йоркшір Пост". Він намагається порівняти втрати англійців від час їхніх терористичних бомбардувань з продукційними можливостями Англії. І приходить до такого висновку: „В усіх попередніх коментарях про британські повітряні напади на німецькі території охоче забувають про занадто великі втрати, хоч це і є кардинальне питання. Це є безглуздя протягом двох місяців щоночі нападати і втрачати при цьому таку кількість літаків, яка перебільшує продукційні можливості Англії".

Погляди адмірала В. Джемса

Кінець-кінцем, подамо погляди керівника британської морської інформаційної служби, адмірала сера Вільяма Джемса на головні воєнні проблеми Англії, про які читаємо в „Дейлі Міррор" таке:

„В зв'язку з загальним розвитком оборонних сил у цій війні, оборонні споруди Німеччини вздовж європейського побережжя також далеко міцніші, ніж були раніш. Крім того, вона має можливість в найкоротший час стягувати військо й матеріяли власним десантним транспортом, можуть лише констатувати, що в спробах висадки десанту величезні перевагу має Німеччина. Крім того, завжди є небезпека, що десантні з'єднання будуть відрізані ворогом від своїх тилових морських частин. Не треба забувати про підводні човни та про те, що Англія ще не знайшла засобів боротьби з ними".

Не треба подавати багато таких висловлювань. Британці зрозуміли, що Європу оточено укріпленнями, яке англо-саксонським силам існуючий засобами не подолати.

Відважні німецькі пілоти

П. С. Воєнний кореспондент подав з одного командного пункту на заході яскравий зразок оборонної сили в загрозливих з повітряного боку областях.

Як особливий подвиг, кореспондент із фронту повітряної війни зображає повітряні бої капітана Франка, який один протягом ночі під час блискучого одиночного польоту знищив 6 ворожих літаків. Цим самим капітан Франк дав приклад своїм молодим товаришам, призначеним для нічних польотів, як молодій зміні льотчиків. В наслідок потужного загального застосування сил повітряної оборони на заході за час менше 24 годин 23-VI зістрелено 136 ворожих літаків, в тому числі 129 чотиримоторних бомбардувальників. В червні до цього часу під час терористичних нападів проти Німеччини і зайнятих західніх областей збито 351 ворожий літак.

П'ЯТЬ НОВИХ ФІРМ У КИЄВІ

(ПС). В Україні весь час засновуються нові фірми. Ось тепер в Києві засновано знову п'ять нових підприємств.

Ціллю заснованої з основним капіталом одного мільйона карбованців Київської Контори продажу дерева, т-во з об. пор. є технічний і купецький розвиток постачання південної України необробленим деревом та переведення завдань в ході загального розподілу і транспорту дерева.

Ціллю заснованої з капіталом 100.000 марок Спілки сталевих фабрик, залізних і сталевих металів в Україні, т-во з об. пор. в Києві, є торгівля залізом, сталлю, металами, пірничими і гутяничими продуктами, набування і керування всякого роду підприємствами, які мають ціллю збут та переміну тих продуктів та участь в цих підприємствах.

Ціллю заснованого з капіталом 100.000 марок Товариства труб Маннесманна та торгівлі залізом в Україні, з об. пор., є торгівля всіма виробами фабрик труб Маннесманна в Дюссельдорфі та торгівля іншими виробами підприємств цього концерну.

Ціллю заснованого з капіталом 5 млн. крб. товариства „Офам" з об. пор. продукція та збут електричних ламп.

Ціллю заснованого з капіталом 1.000.000 марок Товариства торгівлі залізом в Україні, з об. пор., є торгівля всіма виробами фабрик труб Маннесманна в Дюссельдорфі та торгівля іншими виробами підприємств цього концерну.

Ціллю заснованої з капіталом 1.000.000 марок Спілки для заснування і керування підприємствами, які мають ціллю збут та переміну тих продуктів та участь в цих підприємствах.

Ціллю заснованого з капіталом 5 млн. крб. товариства „Офам" з об. пор. продукція та збут електричних ламп.

Ціллю заснованого з капіталом 100.000 марок Товариства труб Маннесманна та

Брітансько-американські втрати за один лише тиждень

(П. С.) З наміром заспокоїти населення англо-американська преса публікує повідомлення про нове шалене спорядження літаків. Але ж воєнні в основному жертвою брітансько-американських повітряних нападів були церкви, лікарні, дитячі будинки, жінки і діти, — це є доказ того, що північно-американські й англійські льотчики навмисне бомбардують об'єкти невоєнного значення.

Під час брітанських терористичних нападів на Бохум скинуто було бомби також на дитячий будинок. При цьому було засипано в підвалі 100 дітей, з яких до цього часу удалось відкопати лише 50 мертвих. Англійська служба повідомлень знову висловила думку деяких англійських духовних осіб про убивство жінок і дітей. Убивство дітей в Бохумі є дальшою ланкою в ланцюгові брітанських злочинів. Але все ж, — як висловлюється англійська служба повідомлень? „При цьому знову довили себе на думці, як приємно, коли чоловіки, жінки і діти думають так тяжко страждати".

Проте брітанці і американці примушені свої терористичні напади оплачувати все зростаючими втратами своїх машин. За останній тиждень брітанці і американці втратили: у вівторок — 39 кількаторних бомбардувальників, у середу — 62, в четвер — 72 машини, у п'ятницю—66 машин. Таким чином, протягом одного тижня втрачено кругло 260 машин. Але дуже високі не тільки матеріяльні втрати: на знищених ворожих машинах брітанська і американська авіяція втратили щонайменше 3.000 льотчиків, яких треба було вивчати протягом не одного року.

Переважає всі конструкції

(П. С.). Проведений під керівництвом Райхсміністра Шпеєра огляд трупи танків, що включає в себе майже всі типи французьких, англійських, совєтських і німецько-американських машин, знайшов свій відбиток в німецькій пресі в малюнках і статтях. Тактично-технічні якості, одноголосно уникаючи ворожої чи недоцінки зброї і якости танків, підкреслюють те, що німецький солдат завжди забезпечується зброєю і знаходить собі допомогу від німецького винахідника у відношенні нових конструкцій, а також і нової оборонної зброї. Німецьке керівництво під час проведених походів захопило у великій кількості вороже спорядження і набуло великого досвіду на основі проведених спроб.

Момент оборони повинен бути аналогічним. Система двох осіб у бойовій машині ні була особливо вдалою; ці машини набагато відрізняються від давніх типів першої світової війни. Англійці перепробували конструкції багатьох типів рукаві багатьох типів рапанцерну зброю; вони в своїх конструкціях старанно вивчали властивості машин щодо сили вогню, рухливости, придатности до керування і міцности броні. Треба визнати, що американці можливо меншою кількістю типів. Важливим є в будуванні танків розміщення. В цьому відношенні Німеччина забезпечує солдатам якнайбільшу можливість руху. Його не зазвичують у ворожих танках. В розвитку танкового будівництва Німеччина завжди веде перед. Справді, своїм новим типом „Тигр" вона переважила всі закордонні машини.

КОРОТКО

На К имському півострові почали збирати врожай, який значно перевищить торішній.

* * *

Латвійські студенти та молодь з'явилися до збору врожаю, де працюють сьогодні понад 100.000 добровільців.

* * *

Німецька авіяція 27 червня напала на великі склади нафти в Астрахані. Совети потерпіли від великих пожеж, які виникли, великих збитків.

* * *

У Відні відкрито новий науково-дослідний Інститут для вивчення поширена площ під культурними рослинами. Очолює цю установу професор Штубе.

У Ризі відкрито для загального огляду підвали колишнього латвійського міністерства внутрішніх справ, де діяли органи ГПУ під час більшовицької навали. Керують екскурсіями студенти, які добре вивчили всі подробиці методів, за допомогою яких тут вбивалися люди.

* * *

Американське агентство сповіщає, що до цього часу констатовано 171.642 випадки дезертирства з лівої німецько-американської армії.

* * *

Через вступ на роботу тисячів німецьких жінок і дівчат, робітниці, які потребують відпочинку, одержують додатково 450.000 днів відпустки. (П. С.)

Щорічний традиційний похід з смоленщини через великими демонстраційними німецькими робітниками

Призначення фельдмаршала Уейвелла віце-королем Індії

За офіційним повідомленням англійськрго радіо, головнокомандуючого англійськими військами на Далекому Сході фельдмаршала сера Арчібальда Уейвелла знято з свого посту й призначено віце-королем Індії. На його місце призначено генерала Аухінлека.

Призначення Уейвелла віце-королем викликало сенсацію в усьому світі, і особливо в Англії. Справа в тому, що вперше на пост віце-короля призначено військового, який перебуває на службі. Дипломатичний кореспондент шведської газети „Дагенс Нюетер" пише з цього приводу: „Англійське світове панування вимагає органічного включення Індії до складу імперії. Тому, призначення Уейвелла, з англійської точки зору, є найважливішим призначенням, яке було зроблено уридом Черчіля".

В свій час генерал Уейвелл уже приймав участь в придушенні повстання індусів у 1908 році. Тепер його завданням є придушення всякого визвольного руху в Індії, використання Індії як джерела людських та економічних резервів. Настілком призначення Уейвелла буде посилення терору в англійському Індостані, боротьби проти визвольного руху за свою волю.

Субас Чандра в Токіо

Вождь індуських націоналістів Субас Чандра Бозе, один з найенергійніших діячів за незалежність Індії, прибув до Токіо. Він був прийнятий міністром закордонних справ Токіо.

Субас Чандра Бозе в квітні 1941 року з'явився в Берліні, де німецькому урядові зробив заяву про становище в Індії. Після цього Субас Чандра Бозе виїхав до Японії, де також виступав з промовами по радіо.

Зараз він особливо активно займається питанням визвольної боротьби індійського народу. Він створив у Сінгапурі Індійську національну армію, до складу якої увійшли військовополонені індійці, які перебували в японському полоні. Ця армія, створена за допомогою японських військових властей, складається з 40.000 чоловік.

Гримаси большевицького спорту

Чемпіон шахрайства

Коли по всьому світу почалося готування до берлінської олімпіади, большевики кинули претензійне патріотичне гасло: „Всі світові рекорди з спорту мають належати СССР". Як це гасло здійснено на практиці, видно з таких прикладів:

Влітку 1936 р. в Москві були проведені великі змагання по марафонському бігу. Понад сто учасників взяли старт на стадіоні „Динамо", простягнувшись довгим ланцюгом вздовж Хімкінського шосе, але не минуло й трьох годин, як трохи не половина бігунів перетяла лінію фінішу.

Я очам своїм не вірив. Лише кілька днів перед тим дійшло до мене повідомлення про феноменальні рекорди марафонського бігу на берлінській олімпіаді, й я не міг навіть уявити собі, щоб хтось міг бодай наблизитися до рекорду японця Сона, а тут раптом—один, другий, третій, десятий... двадцятий... тридцятий...

Час — свідок об'єктивний. Я чесно порівняв показники бігунів і, замість звіту, заходився писати захоплену оду. Я згадав героїчного воїна Мільтіада, згадав Спиридона Люіса — першого європейця, що наважився пробігти сотню Евклеса, але не встиг я перегорнути сторінки, як з відділу преси ЦК ВКП(б) надійшов короткий наказ: „Про марафонський біг нічого не писати".

І досі я не знав точно всіх обставин справи. По Москві ходили чутки, що хтось з японського посольства зажадав обізнатися з дистанцією бігу, проїхав по ній і потім виявив, що спідометр (ходомір) показав не 42,195 кілометра, а майже точно 41. Я не знав, чи воно було так. Але факт, що шахрайство було викрите, і більшовики не могли цього приховати. В усякому разі вони знайшли „козла відпущення": головного суддю змагань Ратова віддали під суд і засудили.

І це був не поодинокий конфуз.

Того ж таки 1936 року довелося з скандалом знулювати всі рекорди СССР з плавби, бо московський закритий басейн, де вони були встановлені, був, як виявилося, на кілька сантиметрів коротший від норми. А 1939 року, під час змагань за першість СССР у легкій атлетиці, що відбувалися в Харкові, не кажучи вже про те, що стрибки вздовж з розбігу робилися на доріжці з помітним сліпом уніз при сильному попутному вітрі, сталася така пригода:

Тетяна Севрюкова штовхнула ядро на 14 з таком метрів, не дотягнувши тільки кількох сантиметра до світового рекорду німкені Мауермайер. На стадіоні загриміли фанфари, але... коли ядро, що його штовхала Севрюкова, зважили, то виявилося, що воно на цілих 500 грамів легше, ніж це належить за міжнародними правилами.

„Фабрика леопардів"

„Фабрика леопардів" — так гордячі прозвали змагання за першість Москви в боксі, що відбувалися 1940 року в Палаці Фізкультури імені Осовіахему. А спричинилися до цього новенькі боксерські рукавиці, видані учасникам змагання мабуть чи не вперше за весь час існування совєтської влади. Ці рукавиці мали чудодійну силу: після кожного удару на тілі супротивника залишалася чорна пляма. Під кінець третього раунда обидва супротивники ставали плямистими, як леопарди. Судді мали змогу по цих плямах перевіряти кількість завданих ударів. Дехто навіть іронізував, що коли боксерські рукавиці завжди фарбувати лимоном, то боковим суддям зовсім скасують зайву роботу.

Якось раз, рухаючись по рингу, один з учасників змагань через недогляд подалися в обличчя більшовика. І не дивно що коли один з атлетів — Олександр Божко — спробував знокаутувати грудьми вагу 150 кгр., то ноги розсунулися в різні боки, і він опинився на кулаку. Протягом 20 раундів

Футбол у церкві

В Ленінграді, на Ейборській стороні, недалеко від заводу ... велика стара церква, перетворена большевиками в спортивний клюб. На тому місці, з якого колись вигодовували проповіді й молились до Бога священики, заводські хлопці змайстрували боксерський майдан. І почали один одного мучити.

Позаганяли в стіни гаки, понавішували волейбольних та баскетбольних сіток. Нічого не залишилось від попередньої релігійної урочистости. Тільки з вікон, які раніш, зносячись

Нові подробиці звірств большевицьких катів у Вінниці

НЕ ЗАБУДЕМО!

...ських полів творились ... Вінниці 1938 року. ... тоді справляло свій ... кривавий бенкет ... тими жертвами, ... тавро „ворогів на... ... і просто над ... непокараними ... в закритих ван... ... привозили ... вулицю засуд... ... Стогін ... загрузувався заведе... ... моторами. Засудженим ... руки і живим... ... кидали ...

Судова комісія за ... лікарів, представ... ... і преси 24 тра... ... приступила до роз... ... цих „трагіч...

... діддається описові та ... картина, яка роз... ... перед присутніми, ... було виконано з однієї ... могили 102 людські ... із зв'язаними руками. ... Сьогодні ми подаємо пер... протокол медичної ... проведеної цією ... Експертиза роз...

кривае страшні методи убивства невинних людей. Катеринаєвідисти скидали трупи в глибокі ями, пересипали їх цементом і вапном. Де вапна було замало, одяг жертв прекрасно зберігся.

Понад два тижні тривають розкопки, могил цих мучеників. Немає дня, години, щоб біля тіл нещасних не збиралася велика кількість людей. З очима, повними сліз, вони розглядають їх замучених і знівечених, шукаючи серед них і своїх і близьких. Виявляється, що багато замордованих були засуджені в „далекі табори, з суворою ізоляцією, без права листування". Так, учителька О. В. Яніпька з м. Брайлова знайшла качкет свого чоловіка. Її чоловік працював до арешту в м. Жмеринці на пошті. Жінка наполегливо намагалася дізнатися про долю свого чоловіка. Якось одного разу підійшла вона до вікопа чергового енкавеиста. Той, клятву:

витягши якусь книгу і знайшовши прізвище її чоловіка, прочитав: „Яніцький Віктор Іванович, поляк, засуджений як ворог народу до далеких таборів без права листування з суворою ізоляцією. Поляк? — перепитала жінка. —Який же він поляк, коли він українець, у мене ж метрика є, це прикра помилка. —„Не волнуйся, мамаша, — відповів енкавеїст, —уже поздно ісправлять ошібкі..." Цими словами було сказано все.

„І скільки ще розкидано могил з останками замордованих жидо-большевизмом, патріотів і борців за честь, волю і славу України! Рясно вкрита наша країна їхніми могилами, не всі вони, можливо, будуть виявлені і розкопані. Багато таких невідомих страдників, що віддали своє життя в ім'я рідного краю.

Але вони не забутні! І мертві, вони кличуть до помсти, до боротьби з жидо-більш

Плутократична Америка, як вона є

Знову страйк в США

(П. С.). Перший страйк після прийняття закону проти страйків в США, спонсорований „Унайтед прес", відбувся 28 червня, в якому приняло участь 2.000 робітників автомобільної промисловості з Гріслер-Верк. В наслідок цього зупинилось виробництво гармат, танків, літаків, вантажних автомашин. Далі зазначає „Унайтед прес", що в Пітсбурзькій області цього тижня замешалось виробництво сталі.

Захворювання в США

(П. С.).З повідомлення товариства психіятрів США видно, що від початку війни з кількости звільнених з різних причин солдатів біля 20 проц. були нервово хворими. Досвід показав, що особливо нервово захворювали солдати морської піхоти США після довгого перебування на фронті.

Большевикам надають волю дій

Девіс — колишній посол США в Москві сказав в одній з своїх промов, що Німеччина Америка має на мір все тісніши та ближче зобязанність з большевиками та підтримувати пляни їхні. Таким чином ще раз офіційно підтверджено рішення союзників дати большевикам повну свободу дій в Европі!. (П. С.).

Ця війна є війною президента США

Сенатор США Уелер заявив в одній промові, що Рузвелтові удалося приховати від населення своєї справжній курс, в наслідок чого населення однодушно вирішило, що війна є війною президента США. (П. С.)

Венеричні хвороби в столиці США

(П. С.). В столиці США жахливо збільшуються венеричні хвороби і туберкульозні. Збільшення венеричних хвороб—так пояснюють у Вашінгтоні—„разюче" і дуже небезпечне в наслідок же великої концентрації солдат у Вашінгтоні. Зважаючи на те, що в лікарнях не досить місця, повторно захворівших змушені залишати серед суспільства.

Турботи про культурні розваги іноземних робітників

(П.С.). Робітники з усієї Европи зібралися працювати на німецьких збройних заводах, а також в інших галузях господарства та індустрії для загальної перемоги. Вони всі вязнають, що вірять Німеччині більше, ніж фантастичним твердженням торгів та заброю плутократів або з „советського раю".

Націонал-соціялістична Німеччина турбується не тільки про те, щоб дати цим чоловікам і жінкам працю і зарплатню, а вона також турбується про культ. рні інтереси усіх іноземних робітників. Наприклад, в Берліні служба іноземних мов видає для німецького робітничого фронту тижневі часописи різними мовами. Завдяки цьому робітники поінформовані про загальні політичні події і про події на батьківщині. Вони також будуть ознайомлені з бажаними і метою нової Німеччини, і щоб вспіше зрозуміти своє теперішнє оточення.

Художня виставка в Мюнхені

26 червня в Мюнхені в будинку німецького мистецтва доповідію Райхсміністра д-ра Геббельса була відкрита в 1943 році 7 велика німецька художня виставка. На урочистому відкритті були присутніми численні відомі представники Держави, партії, армії, мистецтва й науки.

Д-р Геббельс зазначив при цьому про надзвичайні успіхи німецького народу в культурному відношенні. Коли культура Німеччини і Італії відокремилась би від західньо-европейської культури, так пояснює міністер, то від останньої нічого не зосталось би.

(п. с.).

Поворот 250.000 карелів

З 400.000 карелів, які після зимової війни проти Фінляндії в 1939-40 році мусіли шукати собі притулку у Фінляндії, до цього часу 250.000 змогли знову повернутися до своєї карельської батьківщини.

П. С.

СВЯТА ПОМСТА

1. Арешт

(А. Д.). Нещасти було цілком неспівданим. Темної січневої ночі хтось наполегливо постукав у двері одного з помешкання. На вулиці стояли дві машини. Будинок оточили якісь невідомі особи.

— Хто там?—спитав тремтячий зляканий дитячий голос.

Двері негайно відчинили. Біля стіни стояв хлопчик років дванадцяти.

Через табачний дим бачив Петрусь процедуру трусу.

Хлопчик підбіг до батька й обняв його, ніби намагаючись врятувати від біди.

— Геть, гадюченя!—і дитину вдарили кулаком в обличчя; він упав на ліжко.

Для Коновалових почалися чорні дні.

2. Визволення

Кінець-кінцем після шести місяців страждань та голоду Коновалови одержали записку, в якій було написано: „Коли ви одержите цю записку, мене не буде вже на цьому світі. Зрадники батьківщини загубили мене.

Ваш батько й чоловік Івзн Георгійович Коновалов".

Советський Союз гарячково готувався до війни. Сталін, хоч і склав дружню угоду з Німеччиною, але за лаштунками домовлювався з капіталістами. Але Німецька Армія випередила жидо-большевиків і почала війну на советській землі. Народ не хотів воювати із своїми визволителями, і червоноармійці здавались в полон, знищуючи своїх комісарів-жидів.

У визволених районах Сходу налагоджувалося нове щасливе життя.

І Коновалови почували себе щасливими. Івга Василівна працювала в сільськогосподарській комендатурі. Петрусь був дорослим серйозним юнаком. Він був щасливий, але по обличчю його було видно, що він багато пережив. Заповіт батька не виходив з його голови, і він вирішив узятись за серйозну справу.

3. Трудовий фронт

Обер-лайтенант ласкаво зустрів Петруся й розпитував про життя та родину.

— Я хочу вступити до Німецької Армії, хочу з честю виконати батьків заповіт. Я помщуся за батька й за мільйони людей, що загинули від сталінського терору. Клянуся до кінця життя бути вірним Адольфові Гітлеру. В обличчі Петруся була рішучість, говорив він із запалом.

— Любий юначе! Я розумію Ваше прагнення великої помсти. Але для армії ви ще молодий, прийняти вас не можна. Я раджу вам вирушити на працю до Німеччини. Своєю роботою для війни Ви помститесь за життя Вашого батька. Крім того, ти, що Ви побачите в Німеччині й чого навчитесь там, стане Вам в пригоді для відбудування країни після знищення жидо-большевизму.

Петрусь щиро поважував офіцерові за розумну пораду й вирішив їхати до Німеччини.

4. У визволеній країні

На пероні коло потягу багато народу. Тут і молодь, і старі, жінки й чоловіки.

Хлопці й дівчата їдуть до Німеччини. Щасти, Боже!

Петрусь цілими днями дивиться у вікна, йому радісно бачити відроджену батьківщину.

В полі працює селянин з сім'єю. Власна земля. Як гордовито звучить це! Все, що большевики двадцять п'ять років вливщували в серцях українців, тепер є вільним. Ніколи селянин вже не покине своєї земліґодувальниці. Закінчить він весняні роботи, жнива, і в його комори попливуть люди золотої пшениці. Не страшний тепер голод, яким большевики морили народ.

— Не марно загинув батько! — подумав Петрусь.

Він їхав рідною землею. Скрізь зустрічалися життерадісні, веселі люди.

Проїхали Україну, Польщу. А ранком широко розкритими очима розглядав Петрусь чудові краєвиди Німеччини.

5. Німеччина—країна щастя

На другий день Петруся з товаришами направлено на завод.

Земля пробуджувалася від сну.

Сонце виходило поволі з-за сріблянх гір. Німецьких гір. Німеччина! Країна чудових дерев. Вінчує з німецьких дерев. Ще ранок, а вже на вулиці багато народу. Чистота. Сапер зразком чистоти в світі. Над міською ратушею довго розвівався великий прапор Німеччини. Щасливий народ дивився й живе порядком. Ось і Остання повертає очима з жінкою на робітників.

В кімнату входив з обережністю, не забруднити ногами, білосніжних дверей та вікон.

— Тут я буду спочивати після роботи.

Задоволився ним.

Ідальня була просвітлою, з скатертями, сервіз. Давно Петрусь не їв так.

Але час було йти на завод. Який містечко! Все, все підігріт. Дерева, ліси, ліс та перевозять.

Всі зустрічали Петруся. Вони вирішили спочатку на заводу. Помік. Спочатку на заводу. Помік. Спочатку на заводу. Помік.

КАЛІНІН І РЕЛІГІЯ

„Президент" СССР, Калінін, виголосив промову, звернену до групи фронтових пропагандистів, в якій він закликав останніх до терпимости по відношенню до віруючих солдатів та до їх „релігійних обрядів". Зокрема, Калінін „захищав" право віруючих солдатів на носіння хрестів.

Виявержки з цієї промови Калініна наводяться в останньому номері комуністичного „Спутник агітатора". Калінін констатує в ній, що серед бійців, особливо серед літніх, зустрічаються віруючі, які носять на грудях хрести і моляться, при чому молоді бійці часто над ними глузують. „Ми,— продовжує Калінін,—повинні, однак, пам'ятати, що ми нікого не переслідуємо за його релігію".

Далі Калінін, повторюючи гасло Леніна „релігія—опій для народу", говорить: „Ми вважаємо релігію фальшивим забобоном і боремося з нею шляхом переконування". За 25 років ставлення комуністів до релігії не змінилося, таким чином, ні на йоту.

„Але оскільки значна частина населення Советського Союзу перебуває під владою релігії, і оскільки багато людей глибоко релігійні, ми не можемо боротися з нею шляхом глузування. Правда, якщо декілька юнаків знаходять задоволення в подібних глузуваннях, в цьому немає ще нічого страшного. Однак, ми не повинні перетворювати ці глузування в систему".

Запаморочливі зигзаги советської „генеральної лінії" витравили із нас звичку дивуватися сталінській „діялектиці".

Тому, виступ Калініна, що по-батьківському захищає віруючих бійців від глузування молодих хуліганів, не може справити на нас занадто сильне враження.

Однак, промова Калініна до вищої міри показова і для тієї безсовісної й блюзнірської гри большевиків з релігією, і для розуміння трагедії, що здійснюється за рубежами фронту.

Показовий „релігійний НЕП", який провадять большевики в релігійному питанні, означає вимушену, обставинами, сугубо тимчасову, поступку. Ти прямо проти віруючих бійців означало б послабляти живу силу армії. Немає сумніву в тому, що коли національна ідея та релігія перестануть відограватн корисну для большевиків роль, вони знову об'являть їх шкідливими забобонами. Знову мільйони російських людей розпалкуватимуться засланнями та стратами за те, що повірили большевикам... це все на випадок гіпотетичної перемоги большевизму.

В промові Калініна показові фрази: „Так значна частина населення СССР перетинна під владою релігії". Це зайвий раз підтверджує, що 25 років терору та антирелігійних переслідувань не могли витравити з народньої душі „релігійних забобонів"— живої релігійної віри. Фраза „ми нікого не переслідуємо за релігійне переконання" уявляє собою чистісіньку воду брехню, бо спростовує астрономічними цифрами страчених та засланих за ці самі переконання.

Щоб ж стосується фрази: „Ми боремося з релігією шляхом переконування",— то всьому світові відомо, що розуміють большевики під „переконуванням", під „соціялістичним переконуванням". Большевики, що запеклі атеїсти в теорії та на практиці вільну волю людини, під вихованням розуміють насильницьке „перековування", що прагне витравити з живих душ усе сяєте, перетворити їх в „мертві душі", покірних рабів безособового колективу.

Релігія була й залишиться для большевиків „опіюм для народу", суть же большевизму складає, за визнанням Леніна, „войовничий атеїзм".

КНИГА ПРО ЦЕРКВУ В СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗІ ПОЗИННА ОБДУРИТИ АМЕРИКАНЦІВ

Щоб переконати американців у тому, що большевизм ніби-то дружньо відноситься до церкви, як передає канадський часопис в Монтреалі „Те-Стандарт", в Америці є книга, надрукована англійською мовою в Советському Союзі: „Правда про російську церкву". Цей трактат, вихвалений канадськими журналами і розповсюджений якого сприяли північно американський і канадський уряд, міститься на 457 стор., має багато ілюстрацій церквей і удаваних попів у церковному одязі. Ця книга має 50 попівських „поясненъ", в яких вони співають хвалені меті зробити большевизм приступним для салонів Англії і З'єдиних Штатів Північної Америки.

Ну, большевизм може думати, що він змінив своє справжнє лице перед іншими народами. Він більше не обдурить. Ми ненавидим його тому, що добре його вивчили.

(У. З.).

Руїнники культури

Європейська преса про бомбардування Кельнського собору

Тяжке руйнування Кельнського собору розглядається норвезькою пресою, як варварський вчинок проти культури. „Афтонпостен" пише: „Всіх золотих скарбів у воротів дежав Осі не вистачить для того, щоб побудувати подібного роду монументальну споруду, як Кельнський собор, з яким зв'язаний комплекс ідей, що впливав на всю європейську культуру".

(П. С.).

Так оце „Верховний Совет СССР"

Незабаром після проголошення ганебно - брехливої „сталінської конституції", згідно з її 134—142 статтями, переведено в Советському Союзі так звані „вибори до Верховного Совету СССР".

До Верховного Совету СССР були обрані на чотирі роки всі найвидатніші члени уряду зі Сталіним на чолі, маршали та генерали, „найкращі представники НКВД", „цвіт" советської інтелігенції, а також певна кількість всякого гатунку „вельможних" стахановців, колгоспників та доярок. Цих уже залучено до Складу Верховного Совету для того, щоб надати йому вигляду „народнього представництва". Як „працювали" ці „народні представники" з колгоспників та робітників, можна собі уявити, наприклад, з діяльности депутата Псковського району—тракториста Єгорова, який, за його власним признанням, більше займався „продуктивною" діяльністю в буфеті Верховного Совету (де депутати безплатно діставали алкоголь, і то в необмеженій кількості), ніж у залях засідань Совету.

Депутатка Верховного Совету з Велико-Луцького району, колгоспниця Щелкунова, обмежувала свою діяльність тим, що завжди підносила руку, коли голосували „за"—це єдине, що вона робила на протязі кількох літ свого перебування в „советському парляменті". Цікаво, між іншим, зазначити, що вона майже не вміла писати, а читати по складах книжки чи газети було для неї чистою мукою.

Звичайно, всі ці Єгорови та Щелкунови були тільки маріонетками в руках Сталіна та його банди. При перегляді стенографічних справоздань, скажім, шостої чи сьомої сесії Верховного Совету СССР, не знайдем ані одного випадку, щоб хтось із депутатів утримався від подачі голосу, не кажучи вже про голосування „проти",—цього ніколи не було!

Таким власне „голосуванням" ухвалювано всі заходи, за допомогою яких підготовляв війну.

Війна, що вибухла в 1941 році, була ретельно спокійне життя советського благополуччя, проголошений день 1941 року, відбутись, совет... було вже не ... до німецька ар... аж до центру ... частини СССР ... Верховного Со... налів, що до ... відклала вибор... становище СССР ... жалюгідне. В ... року советські ... знову мусили ... бори до Верхов... СССР ще на ...

Дезорганізація в ... військовій ...

Советський ... Калінін заявив ... своїх промов ... ліквідацію числ... зорганізаторів ... продукції, які ... воїй армії та ... озброєння й ... Ці кари, що ... Калінін, здаєть... жують сповіщен... ких газет про те, ... ліну доводиться ... зі внутрішнім ... су організації ... армії генерала ...

Заслуги ... німецької ...

За поглядами ... ній статті, що ... в мадрідській ... для оцінки ставл... пейських націй ... ми мають велике ... досягнення німець... на службі людст... статті зазначається ... початку війни, ко... частина Европи ... мовитися від ф... ної продукції ... „багато еспанців ... ками драматичного ... наслідок якого ... нути багато ... бракувало німецьких ... каментів". Не ... створені війною ... німецькі дослідни... жували свою ... факт, що терапія ... ляє німецькою ... далі фактом те, ... кі наукові досл... багатші у всьо... Можуть говорити ... Німеччини хто ... але досягнення ... в медицині і в ... кому разі назв... численних винал... людей було вр... ки німецькими ... тами. Німецький ... стверджує, наприклад, ... статті, стоїть ... великій частині ... війні, але ... народів світу, не ... ції людськості. ... народів світу, не ... чи раз, кольору ... мови. Німецька ... вратувоє сьогодні ... навіть ворогів Ні...

СС Стрілецька Галицька Дивізія

Ніколи не міг український народ примиритися з большевицькими загарбниками. Ось чому уже перші роки революції відзначені збройною боротьбою синів України за свою Батьківщину.

Ця боротьба, як ми знаємо, закінчилася тоді для України нещасливо.

Жидо - большевики кривавою рукою придушували всяку спробу протесту, і гинули сини України в нерівній боротьбі.

Обезкровлена Батьківщина наша не могла власними силами скинути нестерпний гніт большевизму. Ось чому як друзів зустрів український народ Армію Великонімеччини, що на своїх бойових прапорах несла йому соціяльне і політичне визволення.

Націонал - соціялістична Німеччина по природі своєї державної структури підтримує вільний розвиток кожної нації. „Ми,—говорить Вождь німецького народу Адольф Гітлер,—охоплені безмежною любов'ю й відданістю своїй нації. Ось чому ми поважаємо національні права інших націй".

З перших же днів приходу німецької Армії на Україну почалося дружнє співробітництво українського й німецького народів. Це співробітництво виявилось не лише на трудовому фронті, але й на полі збройної боротьби. Багато українців почало вступати до лав німецької Армії, щоб пліч-о-пліч з німецькими вояками боротися з світовим жидо - большевизмом, виборювати щасливу долю і для своєї Батьківщини.

Тепер, коли боротьба набула свого найвищого напруження, серед українців з більшою силою зросла свідомість необхідности саме збройної боротьби з ще недобитим большевизмом.

У Галичині цей рух знайшов своє оформлення: там 28-го квітня цього року проголошено акт про створення СС Галицької Стрілецької Дивізії.

Провідник Українського Центрального Комітету професор доктор В. Кубійович звернувся з такою відозвою до громадянства Галичини: „Вождь Великої Німецької Держави дав свою згоду на утворення окремої української добровільчої військової формації під назвою СС Стрілецької Дивізії Галичини.

Поруч геройської Армії Великонімеччини та добровільців інших европейських народів виступаємо і ми до святої боротьби проти найбільшого нашого національного ворога та смертельної небезпеки для всього культурного людства".

Акт про створення Стрілецької Галицької Дивізії знайшов гарячий відгук на терені Галицької області. Всюду по містах і селах відбулись урочисті багатолюдні збори й маніфестації. Робітники, інтелігенти, селяни, ремісники масами почали вступати до лав Галицької Дивізії, щоб сповнити почесний обов'язок перед Батьківщиною.

В ПОЛІ І НА САДИБІ

Кормова база вирішує долю тваринництва

...ня із наслідків при... ...у колективізації і ...ництва на руйнуван... ...ю нею України ... ...ня послідів у ху... ...ництвах загалом ... 3,5 мільйона ... Колективізація ви... ...ою ініціятиву в селян... ...ловатку тваринництв... ...ня їх до крайнього ... Це не дивно, бо ...

Німецькі домогосподарки купують свіжі овочі.

...ер, коли вже Німець... ...ряд видав декрет про ...ставлення власності селян... ...ю, кожен хлібороб ... розводити худобу в ...ежених кількості. Є ... немало поступово збіль... ...ться її кількість і підви... ...ться її продуктивність; ...ож, щоб правильно прохо... ...розвиток тваринництва, ...ого потрібні добрі ...ми.

...ожному з селян відомо, ...ми кормова база вирішує ...ток тваринництва, а тварин... ...ство вирішує долю сільс... ...ого господарства.

...ед кожним громадсь... ...господарством, перед ...ями чесним українсь... ...селянином стоїть зав... ...створити якнайкращу ...мову базу, яка б забез... ...живні речовини і воду, що ...ходять з ґрунту вгору, а також і ті, які рослина-„господар" виробляє своїм листям і які йдуть до коріння вниз.

В тому разі, коли кущів омели на деревах буде багато, вони можуть засохнути. Деревина того дерева, на якому є багато кущів омели, непридатна для виробів і може бути використана лише на паливо. З зазначеного можна бачити, яку велику шкоду приносить цей паразит і оскільки потрібною є боротьба з ним.

Розмножується і розповсюджується омела при допомозі плодів-ягід, які знаходяться в місці виходу листка.

Гігієнічні хліви для свиней

Що більш гігієнічні будуть хліви для свиней, то менше буде хвороб і пошестей. Крім цього, наслідки годування будуть також кращі, а свиноматки, приміщені в чистих хлівах, приносять більше поросят.

Коли хочемо годівлю свиней грунтовно покращати, мусимо звернути увагу на влаштування відповідних хлівів. Зі збільшого можна виділити засоби переробити вже існуючі хліви. Цю роботу найкраще провалити під час вигону свиней на пашу. В першу чергу треба подбати про те, щоб у хлівах було повітря і світло. Треба звернути увагу на те, щоб не було протягів, які шкодять тваринам. Дуже важливою річчю є далі те, щоб долівка в хліві була суха. Це можна зробити вимощенням або бетонуванням. Сухий хлів, в якому добре зачиняються двері і вікна, дає також потрібну теплоту.

Знищуйте омелу!

Останніми роками на лісових та декоративних деревах можна спостерігати значне розповсюдження небезпечного рослинного паразита—так званої омели, що може шкодити також і фруктовим деревам (абрикосам, грушам).

Омела паразитує на тонших гілках і являє собою круглястий кущик з жовтувато-зеленим цупким листям, яке не опадає навіть під час зими, бо ця рослина до морозів нечутлива.

Омела харчується за рахунок дерева-„господаря", на якому вона паразитує. Харчується вона в такий спосіб, що перехоплює соки початку війни, коли

Боротьба за високий врожай

Не зважаючи на трудноші військового часу, великих успіхів домагаються селяни на Полтавщині у відбудові зруйнованого большевиками сільського господарства. Вирощений і своєчасно зібраний в минулому році врожай показав, що це лише перші кроки українських хліборобів на шляху до найвищої продуктивности праці. Є всі підстави стверджувати, що з кожним роком праця на полях буде проходити організованіше, лани обробляться краще і врожай збиратиметься ще вищий. Показником цього є добровільно проведена весняна сівба на ланах Полтавського району. Більшість громадських господарств, добре підготувавшись до роботи, вчасно і добровільно провели весняний засів полів. Майже всі голівні культури засіяно в ланках, що й дало свої гарні наслідки.

Не припиняється робота і надалі.

Велика кількість громадських господарств, борючись за високий врожай наступного року, приступили до плекання парів.

Організація сінозбирання

Сінозбирання в сучасний момент повинно бути однією з найважливіших робіт по забезпеченню тваринництва грубими кормами. Необхідно всім керівникам держмаєтків негайно закінчити ремонт та остаточно перевірити справність косарок, лобогрійок, ручних кіс, кінних грабель, волокуш та необхідної кількости гарб.

Можна одержати найкраще сіно і найбільше в ньому буде споживних речовин, коли починати косовицю перед початком цвітіння трав і закінчити в час цвітіння. Тому термін для косовиці повинен бути не більше 5—8 днів. Скошувати сіно слід на 4—5 см. від поверху ґрунту. На другий день після скошення трави, необхідно провести загрібання її в валки. Краще часового загрібання проводити кінними граблями поперек покосів.

Остаточно сіно повинно досушуватись тільки в валках, але ні в якому разі не на покосах. Товсті валки сіна необхідно на протязі дня ручними вилами ворушити, а коли просохне, підсичір, обов'язково скласти в високі копиці розміром від 12 до 18 пудів.

Коли сіно в копицях остаточно висохне, необхідно його зараз же заскирдувати. Для скирдування місця такі, щоб не підтікала вода.

Аби не псувати сніджого сіна, необхідно на низ скирди покласти сухої соломи, товщиною до 25 см., чи хворостяного хмизу, або сухого бур'яну.

Краще, коли розмір скирд буде в господарствах одинаковий: довжина 20 м., ширина 5 метр. і вишина 6 метрів. В час скирдування необхідно стежити за тим, щоб краще сіно класти в середину, а гірше по боках. Сіно на скирду розкладати рівномірно і дуже добре втоптувати середину, щоб після того, як зляжиться, не получилось впадин.

Для того, щоб краще зберегти сіно, необхідно скирди ставити бочковидною формою з загострення конусовидним верхом. По своїй довжині скирди ставити зі сходу на захід, так як в цьому напрямку на Донеччині восени та зимою переважно бувають великі вітри. Гарно поставлені скирди дають керівникові господарства гарну оцінку в його роботі.

Після скирдування зараз же необхідно провести обмір всіх скирд і зробить підрахунок, скільки є в господарстві сіна.

На кожній обрахованій скирді ставиться дощечка з написом: черга скирди, вага та дата скирдування.

Всі скирди оформляються відповідними актами і здаються на підзіт людині, яка відповідає як за збереження, так і за правильну видачу по бухгалтерських накладних.

ЗБІЛЬШИМО ПЛОЩУ ЗРОШУВАЛЬНИХ ГОРОДІВ

...весь південь України має ...остатню вологість. В та... ...умовах можливе ви... ...ування культурних рос... ...тільки при належній ...робці ґрунту, що забезпе... ...зволожування волого... ...ти, а для рослин, що ...ливо люблять вологість, ...ки при штучному зро...ванні.

...ершою справою зрошу... ...ня земель для вирощу... ...ння городніх культур зай... ...лись окремі господарі, ...ні дуже добре були свідо... ...ні цій справі, любили її, ...ою працею забезпечу... ...ли вирощування городни... ...ої кількості, що її ціл... ...ли вистачало для проми... ...ого населення. Для по... ...ання використовувалась ...ка течія річок або ж бу... ...лись невеличкі греблі, ...ні піднімали воду і, таким чином, була можливість зрошувати землю самоплином, без допомоги механізмів. Більш високі місця зрошувались за допомогою двигунів та помп або ж простих засобів—чигирів, норій та інше.

В перші роки після колективізації всі ці господарства занепали, спорудни були зруйновані, і там, де до цього вирощувались овочі, стали рости бур'яни, що спричинилось до гострої нестачі овочей не тільки для промислових робітників, а навіть і для самих селян-хліборобів.

Тільки в останні роки при советській владі знову стали займатись питанням вирощування городини на зрошувальних землях.

Таких можливостей багато, і подекуди вже в цьому напрямку провадяться роботи.

Також звертається увага на зрошування за допомогою чигирів, норій та інш., де не потрібне пальне, а може бути використана жива тяглова сила.

Крім того буває так, що в господарстві раніш був ставок, який прийшов у занепад, чи то в наслідок воєнних дій, чи в наслідок поганого господарювання, і зараз потрібує небагато коштів, щоб його відновити. Тоді це слід зробити не відкладаючи, бо з часом такі споруди швидко псуються і може статись так, що їх трудніше буде відбудувати, чи збудувати нові.

Там, де споруди залишились, але не використовуються з тих чи інших причин (відсутність пального і інш.), треба за ними доглядати, щоб вони не псувались далі.

Німецьке Командування всіляко допомагає господарствам, щоб зрошувальні системи працювали. Там, де потрібно в невеликій кількості пальне, воно по можливості відпускається; де можливо зробити поливання за допомогою електричного струму, туди відпускається ліміт енергії та матеріали для прокладки електролінії; там, де потрібні гроші та матеріали для відбудови зруйнованих споруд, вони також відпускаються.

Звичайно, що в воєнний час допомога не може бути надана зразу всім, а тому напрямок роботи по зрошуванню мусить бути такий, щоб при найменшій затраті коштів та матеріялів і головне, без витрати пального забезпечити можливість зрошування хоч би невеликих площ.

ЧАРІВНИЙ НІМЕЦЬКИЙ КРАЄВИД.

Приватна власність селян у визволених областях сходу

Керівник справ міністерства д-р Бройтігам, Берлін

(А.Д.) Коли 15 лютого 1942 року Райхсміністер для визволених східніх областей і голосив новий аграрний порядок, він тим самим мав на увазі зробити крок, що знаменує революційну дію для всіх визволених східніх областей.

Було прийнято рішення, яке мусило розв'язати в тилу війська, що вели війну, перебудову всіх аграрних взаємовідносин в період війни, яке б мало значення для майбутнього. Цим треба було довести, що Німецька Держава твердо вирішила, наскільки дозволяє становище, відмежуватись від большевицьких основ і також на визволених східніх областях побудувати певний новий порядок.

Також треба було зробити перш за все правильний розподіл, і при цьому розподілі треба було мати на увазі також і тих, які в цей час були відсутніми, як, наприклад, селяни, що побажали поїхати на роботу в Німеччину, военнополонені, добровільці допоміжної служби, забрані большевиками особи і, нарешті, також ті, які ще й досі змушені в червоній армії захищати ненависну їм аграрну систему. Для цієї мети треба було залишити запасний фонд землі, але ж одночасно треба було подбати, щоб ця резервна земля була оброблена.

Але треба було ще особливо указати на одну обставину: селянин не мав ніякого інтересу щодо форми господарювання до того часу, поки він змушений був увесь свій урожай, включаючи навіть і те, що потрібне для власного харчування, віддавати в колективів. Перехід від колективів через громадські господарства до хліборобських спілок гарантує тепер також переміну в системі розподілу. В хліборобських спілках провадиться тепер визначення певних основних зобов'язань, які рівномірно розподіляються між окремими селянами в хліборобській спілці. Тепер селянин зацікавлений в тому, щоб краще обробляти землю і одержати більший прибуток, а також більшу кількість зернових продуктів для своїх потреб, або для вільного продажу. Вже тепер видно, що ця система має для селянина надзвичайно велике заохочувальне значення. Але цим також досягається ще дальше, а саме: чим більше потрапляє сільсько-господарських продуктів на міський ринок, тим краще забезпечуються харчовими продуктами великі міста, які до цього часу переживали великі труднощі.

Але тепер, після того, як вже сотні тисяч селян знову одержали в своє володіння твердо визначені і точно вимірині ділянки землі, наступив момент також урочисто відзначити одержання власності. Що декларацію про власність Райхсміністер для визволених східніх областей оголосив від імени німецького державного уряду. Всі працюючі селяни, поля яких в хліборобських спілках уже обмірині, одержали їх тепер, як власність. Тут не виключені при розподілі власності також ті відсутні селяни, які учитувались ще під час переходу громадських господарств до хліборобських спілок.

Німецька держава не побоялася відновити селянську приватну власність вже в період війни. Це не є поверхня назад маєткових відносин, що були в 1917 році, і не є повернення в країну колишніх російських великих поміщиків,— це є насправді справедливий розподіл землі і садиб між всіма працюючими селянами, який тільки взагалі можливо провести. При цьому також не забуто відсутніх і подбано про те, щоб кожен селянин одержав так багато землі, щоб вона забезпечувала існування його і його сім'ї. Цим доводиться те, що Німеччина не прибула в країну, як про це постійно твердила большевицька пропаганда, щоб пограбувати у селян землю, але якраз Німеччина перший раз у всій російській історії встановлює здорові й справедливі взаємні власницькі відносини щодо землі й садиб; ці відносини дають тверді підвалини для всього господарства країни і забезпечують для народів Советського Союзу після остаточної перемоги над большевизмом щасливе майбутнє.

Олекса Веретенченко.

СЕЛЯНИН

Тут упала бомба, як прокляття —
тут орав невтомний селянин:
кінь лежить, розтерзаний на шмаття,
і живим зостався тільки він...

Цілий вік трудився дні і ночі,
все пройшло, робите чересло!..
Краплі поту заливають очі,
зрошують напружене чоло...

Раптом кров ударилася в скроні,
вигнув спину, вперся на рілці,
стиснувши в поранній долоні
теплу грудку рідної землі...

Він стоїть, як велетень в граніті,
натягнулися жили, мов дроти,—
і нема такої сили в світі,
що могла б його перемогти!

„Н. У."

Харків'яни в Німеччині

Уряд Великонімеччини надає відпустки в першу чергу тим робітникам зі Сходу, які проявили себе на роботі. Днями в п'ятитижневу відпустку прибула група робітників-харків'ян, які добровільно поїхали на працю до Німеччини взимку 1942 року.

Всі прибулі з Німеччини виглядають добре, мають свіжі обличчя. Сусіди, які добре знали Олімпіаду Розгозу до її від'їзду до Німеччини, кажуть:

Яка була, такою і є.

Олімпіада — ще молода 22-х річна дівчина. Бадьора. Одягається вона вже якось не по-нашому, а по-європейському. Григорій Соколов і Ігорь Золотарьов теж чистенькі, добре одягнені, поповніли.

Всі прибулі частково опанували німецьку мову.

Ощадна книжка для дітей загиблих робітників

(Б. Б.) Адміністрація однієї фабрики перероблення дерева в Саксонській області для кожної дитини загиблого в цю війну робітника завела ощадну книжку. Фабрика вносить на цю книжку до 14-річного віку дитини щомісяця 10 марок, а на Різдво, крім цього, щороку по 100 марок.

ФЕЙЛЕТОН.

„НЕДІЙСНЕ ХЛОП'ЯТКО"

Господи, і які тільки не новелися на світі люди: і хитрі, і одверті, і розумні, і глупі.

Але такої людини, як Никонор Овсійович, мало де пошукати. Це простісінький собі чоловічок, що на власній шкірі зазнав знущання ГПУ, був розкуркулений, побував у кількох таборах і пережив. Живучий Никонор Овсійович!

А що то за люлина— просто душа чоловік!

Коли прийшли німці в село, тоді повернули йому хату, прирізали гектар садиби з свдочком — тільки жити Никонору Овсійовичу, та Бога хвалити. Аж розплакався він на радощах:

— Хай живуть героїчні німецькі солдати! Хай щезнуть прокляті большевики! —щиро вигукував він, трясучи стиснутим кулаком на схід...

Аж ось прийшла йому записочка: меншого сина Панька кличуть працювати до Німеччини.

— Як, Панька!? Та йому тільки дев'ятнадцятий голосочок... Боже мій, то що це таке?

І тут же були розподілені ролі: Никонор Овсійович мусить шукати сина і весь час важко зітхати, його дружина, Гапка, обов'язково повинна голосити, як хто зайде до хати. Сльози повинна пускати не менші за красолю—для щирости. Панькові випала доля тижнів на два забігти без вісти на... горище—і щезнути...

Прийшли на другий день.

— Де ваш Панько? Він мусить своєю працею в Німеччині допомогти німецьким воякам в перемозі над жидо-большевизмом.

— Та я... та ми... та воно ще хлоп'я... воно далі припічка ніде ще не було, ще заблудиться.

— Никонор Овсійович так штовхнув жінку в бік, щоб крупніші сльози були.

— Де Панько?

— Й-Богу вже цілий тиждень нема! Може заблудився. Подумали: може й дісно заблудився.

І пішло по селу: у Никонора Панько щез, або ж просто щось трапилось. На другий тиждень поїхав сам Никонор Овсійович ніби відшукувати сина. І ніде не знайшов. Через два тижні приїхав він до міста і прямо в редакцію:

— Де тут ре...

— А що вже...

— Та в мене... забігло, так я... хочу... Ось зятю...

Читаємо:

„Я, громадя... Овсійович Сем... являюсь, що у... хлоп'ятко... з... ками: карокий... см., на лоба ве... мер, якщо не... то матиме ... прохання вважати дійсним".

— А сміхом во...

Та я ж сміяв... ко... 19 годочків...

— Ні, батьку, ... мо його «Ліси»... він де-н... грає...

— Та що вже ... чого вдіяти...

— Ну, що ж ... мо...

Повертається ... нор Овсійович ... рідного села, до ... А в цей час ... пилося сахо... хлоп'я в весе... лади, аж луна ... титься, як сол... ледве до гори ...

Марусино, ... лій мене.

Візьми мое ... мені своє...

Почули про ... дійшло і до Ов... Привели його ... і не впізнали. ... вуси, відросля, ... хлоп'я ледве підн... нуло.

Сутеліло. Ав... товпу підтяг і ... Овсійович.

Що тут таке?

— Та, ось... ... рище заховаєте, ... чини не хотів Ген...

— Не хотів... Р... чила советська ... ливі великих втрат во... жих живій силі, його ар... лерії та автоколонам. Під ... ські повітряних бо... а також і вотнем наших ... ників було збито в се... дньому відтинку східньо... фронту 1943 советських ... літаків. Обер-фельдфебель ... Штрезль, вожатий в одній ... авіаційних колон, збив за ... дні 25 літаків. Наші втра... —13 машин.

Нічні нальоти нашої авіації були спрямовані проти ... коонів, залізничних спо... рудів та тилових опорних ... єктів противника.

На решті Східнього фронту не відбулося значних ... операцій.

На берегах Сіцілії знище... но німецькою та італійсь... кою авіацією 16 британсько-... вісячно-американських лі... таків,—здебільша 4-моторних. Над Атлантикою та ... берегами Протоки збито ... ще 4 літаки.

Під час нічних нальотів ... кількими силами, скинуто ... кількасот бомб на Західню Ні... меччину, які не спричини... ли значних шкод.

ПЯТНИЦЯ, 9 липня — В МІСЬКОМУ ТЕАТРІ для військових та цивільн... „МАЙСЬКА НІЧ". Початок о 6 год. ... СУБОТА, 10 липня — КОНЦЕРТ. Початок о 6 год. ... НЕДІЛЯ, 11 липня — „ЦИГАНКА АЗ... Початок о 5 год. ...

Відповідальний редактор І. ...

Зам. 653. Охтирська Друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

РІК II НЕДІЛЯ, 11 липня 1943 року 57 (159)

ВЕЛИКІ ТАНКОВІ БОЇ В РАЙОНІ БЄЛГОРОД-ОРЬОЛ ТРИВАЮТЬ.

ЗА ДВА ОСТАННІ ДНІ СОВЄТИ ЗНОВУ ВТРАТИЛИ 820 ТАНКІВ ТА 310 ЛІТАКІВ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 9 липня 1943 року

Великі бої в районі Белгород—Орьол продовжуються з усе збільшуваною силою. З позавчорашнього дня в місці прориву ідуть сильні танкові бої, в яких совєти з великим напруженням намагаються затримати наші танкові частини, що просуваються. При цьому ворог понісе великі втрати людьми, втратив 420 танків, а також велику кількість гармат.

Авіація підтримувала наземні бої, вибиваючи перш за все із строю залишаючи вороючої сили ворога. Вчора ворог втратив у повітряних боях та від зенітного вогню 117 літаків.

В області Середземного моря при нальоті англо-американських з'єднань ворог втратив 26 літаків.

Минулої ночі англійські бомбовози знову налітали на Кельн та його околиці. Є втрати серед населення та пошкодження будинків. Кельнський собор знову став жертвою нападу— були попадання. За попередніми відомостями, збито 9 ворожих бомбовозів. З інших літаки було знищено в Каналі та над Атлантичним океаном. Морська зенітна артилерія збила 3 ворожих літаки. Загальні втрати ворога на заході та в області Середземного моря складають загалом 41 літак.

НА ФРОНТАХ

Як повідомляла Головна Квартира Фюрера 8 липня 1943 року, в районах Белгорода та на південь від Орла продовжувались великі бої між панцерниками, при чім час яких наші війська, маючи і частини близьких резервів, розташовані по обидва боки по селах, були відрізані. Авіація підтримувала наші війська, що продовжували успішно. Вони знищили понад 400 советських танків. Ворожа система укріплень, розташована по обидва боки по селах, була зруйнована

СТАНОВИЩЕ ТУРЕЧЧИНИ

18 червня 1941 року було укладено дружній німецько-турецький пакт про ненапад, підписаний особливо уповноваженим німецьким послом, фон-Папеном та туре цьким міністром закордонних справ. Цей договір зобов'язував обидві держави до взаємної поваги недоторканности територій. Він вимагав також уникати дій, прямо або посередньо скерованих один проти одного, а також вирішувати всі питання, які стосуються інтересів обох держав, в дусі взаємної дружби. Пакт було укладено на десятиріч ний строк.

Договір було укладено за чотирі дні до початку війни з СССР. До цього часу туре цько-французький договір, укладений в жовтні 1939 року, було анульовано вибуттям із строю одного з тих, що підписали його. Значення англо-турецького договору було обмежено другим додатковим параграфом його, в якому говорилося про те, що договір втрачає силу в тому випадку, якщо Туреччина вступить в збройну боротьбу з Советським Союзом.

Німецько-турецький дружний пакт не передбачав ніяких обмежень. Обидві держави, що постраждали від наслідків Версальського договору, уклали угоду без всякої прихованої думки.

В свій час Англія була зацікавлена в збереженні Османської імперії. Пальмерстон та Дізраелі всілякопідтримували „хвору людину". Одначе, з часу Сальсбері, в інтересах Англії був розклад Турецької імперії. Дякуючи підривній роботі англійських агентів в арабських землях, цієї мети було досягнуто. Туречька імперія розпалася. Коли потім Кемаль-Паше Ататурку, вдалося відтворити турецьку державу на нових засадах, Англія була надзвичайно незадоволена. Лорд Бальфур назвав її одним з своїх прямов головну турецької держави „голо ною бандитів".

Адольф Гітлер в своїй промові 4 травня 1943 року дав позитивну оцінку справи Ататурка. „Туреччина була в першій світовій війні на шою союзницею, сказав він. Нещасливе закінчення війни важким тягарем лягло на обидві країни. Великий відтворювач нової Туреччини перший дав зразковий приклад відродження пере моженої країни". Севрський договір повинен був стати, по заяву англо-французької дипломатії могилою „хворої людини". Однак, Кемаль-паша виявився блискучим хірургом, що врятував Туреччину від загибелі. У 1923 році посланик Кемаля-паші, Ісмет-паша, нині президент Туреччини Ісмет іноню, успішно представляв свою переможну країну на конференції в Лозанні.

29 жовтня 1923 року Кемаль-паша заснував турецьку республіку. З того часу, а особливо за останній час Туреччина уклала договори ледве не з усіма іноземними державами. Густа сітка договорів, укладених Туреччиною, охоплює Берлін, Москву, Кабул, Каір, Женеву, Лондон та інші столиці. Причина цього лежить в геополітичному положенні Туреччини, яка є свого роду посередницею між заходом і сходом та перебуває в сфері перехрещення інтересів протилежних таборів. Тиск Англії та Франції на післявоєнну Туреччину був особливо відчутним.

Укладення німецько-турецького договору 1941 року виявилось в Англії велике розчарування. Ідеї намагався представити цей договір як „непріємний епізод". Лорд Вінтертон задав прямо в парламенті питання: „Як може Туреччина підтримувати договори з Німеччиною та Англією". Той же лорд Вінтертон додав ще „Рано чи пізно, Туреччині доведеться вирішити, на чиєму боці вона знаходиться". Однак, хоч Лондон і Вашингтон незадоволені, Туреччина протягом двох останніх років виявилась немізнно на „турецькому" боці. Мільйон турецьких солдатів, закликаних під прапори, стоять на варті турецького нейтралітету.

(„Н. С.")

На цьому малюнку бачимо великого муфтія Єрусалиму під час його промови на відкритті Ісламського Центрального Інституту в Берліні.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

З того часу, як Ірак включився у війну, з лав його військова дезертували понад 1/6 частини солдатів.

* * *

Нова німецька Біла книга доводить документально, що Британія одна лише винна в бомбо-терорі, що саме Англія розпочала війну проти цивільного населення.

* * *

З 1-го березня по 30 червня потопили італійські морські та авіяційні з'єднання 388.000 тонн ворожих кораблів.

Михайло Антонеску, заступник румунського міністра-президента,—приїхав до Італії як гість італійського уряду.

* * *

Перед Рандовою знищено японською авіяцією 5 транспортів, що належали США.

* * *

Ямерфоргський єпіскоп Англія/ послав телеграму жидо-большевицькому посланику Майському, де сказано: „Співпраця з большевизмом відкриває перспективи до щасливого майбутнього всесвіту!".

Європа непереможна

Париж. Пєр Лаваль заявив в одній з своїх промов, що Європа непереможна. Світ переконаний,—сказав міністер далі,—що Німеччина вміє воювати. Там не виголошують гучних промов, але працюють та віддадуть удар за ударом.

Новий німецький посол в Римі

Рим. Новий німецький посол при Папському престолі граф фон Бісмарк передав у понеділок XII. моменти папі. Пію XII. прийому вояк обслуги для привітання. Після цього папського походу є нагородження нового нападу на

в південно-східній відбувся дуже важливий. Цієї області не більше порівнянні з 1939 році. Палаюче —Балкани перетворилися на бастіон південно-східної Європи, народи довести досить сильні твердо волю боротися цю батьківщину проти нового нападу, хоч відчинялися із півдня. ще не забули Нейльської угоди, Англія і Америка підготувати для цього трудолюбивого селянського народу умови і найбільш дової комісії Лавала болгарським урядом Зоневим.

Угода Німеччини з Болгарією

В Берліні відбулося засідання мішаної комісії болгарської комісії. Палаючого товариства між обома державами передбачено поряшок обміну до 1 жовтня Ціна на продукти, що зитимуться, не буде на. Переговори про в дусі дружнього розуміння. Угоду було головою німецької

Бастіон південно-східньої Європи

Початком останніх подій розпалась будь-яка надія на Ірану. Наряду з цим відновлено Ірану сухопутний коридор Атлантичний океан можна вважати закритим. В наслідок цього англійська і італійська армії незабаром будуть з'єднані. Цей час у частину Середземного моря. Німецькі танкові дати належний всякому вторгненню спробує напасти. Але він не важитись, і всі важливі військами держав щоденно довозяться. Проте, у ворожої оборонне своє Проте, у ворожих позиціях, і ця надія пісня, приїхав до німецького міністерства, щоб зустріч—статс-секретар нал Мальоне.

Ще більш загрозливого моря, доведеться взяти перед собою не її, що в Африці, відносно слабої, сили експедиційного корпусу, а (не зважаючи на Східний фронт) величезні сили мільйонних армій. Оборонний фронт величезний, на забарикадованих шляхах напівзамкненої колоніальної області, а ім прийде на допомогу випробувана організація цілого континенту, яка сьогодні блискуче підготовлялась до можливого нападу ізвідці.

Можливий напад на південно-східно Європу повинен бути перш за все надзвичайно важким для воєнача, тому, що німецькі і італійські війська на Балканах заволоділи вже всіма вважливими позиціями, а також підступами до цього можливого нового театру воєнних дій і пристосували їх до оборони.

Це стосується, перш за все, острова Кріта, який вже більше 2-х років знаходиться у німецьких руках. Черчіль сподівався в 1941 р. зробити остров Кріт за вихідний пункт нових політичних і військових планів. Він заявив у Нижній палаті, що Кріт будуть боронити проти будьякого нападу не на життя, а на смерть, без думки про відступ. Призначений для Кріта головнокомандувач, новозеландець генерал Фрейберг, говорив навіть про Кріт, як про вихідний пункт для майбутніх англійських ударів. Але це були надії, які не справдилась. Коли Англія розцінювала Кріт, як оборонний пункт перед Єгіптом і Суецьким каналом, то в Лондоні тоді теж помилились щодо можливостей німецького керівництва в повітряній війні, і Кріт упав жертвою цієї помилки.

Але Балканський похід створив також зовсім нові передумови, яких в такій формі ще ніколи не було. Вже з протилежної сторони указувалось на те, що ворогові, який би висадився, перемігши навіть найнебезпечнішу нейтральну землю Середземного моря, доведеться взяти перед собою не її, що в Африці, відносно слабої, сили експедиційного корпусу, а (не зважаючи на Східний фронт) величезні сили мільйонних армій. Оборонний фронт величезний, на забарикадованих шляхах напівзамкненої колоніальної області, а ім прийде на допомогу випробувана організація цілого континенту, яка сьогодні блискуче підготовлялась до можливого нападу ізвідці.

Можливий напад на південно-східно Європу повинен бути перш за все надзвичайно важким для воєнача, тому, що німецькі і італійські війська на Балканах заволоділи вже всіма вважливими позиціями, а також підступами до цього можливого нового театру воєнних дій і пристосували їх до оборони.

Це стосується, перш за все, острова Кріта, який вже більше 2-х років знаходиться у німецьких руках. Черчіль сподівався в 1941 р. зробити остров Кріт за вихідний пункт нових політичних і військових планів. Він заявив у Нижній палаті, що Кріт будуть боронити проти будьякого нападу не на життя, а на смерть, без думки про відступ. Призначений для Кріта головнокомандувач, новозеландець генерал Фрейберг, говорив навіть про Кріт, як про вихідний пункт для майбутніх англійських ударів. Але це були надії, які не справдилась. Коли Англія розцінювала Кріт, як оборонний пункт перед Єгіптом і Суецьким каналом, то в Лондоні тоді теж помилились щодо можливостей німецького керівництва в повітряній війні, і Кріт упав жертвою цієї помилки.

Інспекційна подорож

Шанхай. Японський головнокомандуючий генерал Тойо прибув до Шанхаю з інспекційною подорожі по південних районах.

Як тепер стало відомо, висадився 25 червня в Палермо літак Сумітрі в-ховий командувач німецько-експедиційних сил—фельдмаршал граф Таранто, який робить першу інспекційну подорож.

Сьогодні він знову повернув до своєї головної квартири.

Потоплено шведський корабель „Венеція"

(П. С.). Британська преса повідомляє про втрату потопленого перед південно-африканським узбережжям норвезького торгового корабля, що плавав на британській службі. Корабель одержав три торпедних удари і потонув у дуже короткий час. Шведський моторний корабель „Венеція" (1600 брт.), що плавав також на британській службі, потоплений перед бразильським узбережжям.

Чарівна німецька архітектура

„Г О Й"

З Семеном Соломоновичем ми зустрілись зовсім випадково в трамваї. Я їхав з роботи додому.

Хтось дуже впирається портфелем в мою спину. Обурений, я оглядаюсь і раптом зустрічаюсь очима з Семеном Соломоновичем. Він перший пізнає мене.

—Пробачте, любий Олександр Ілліч,—якось ніяково виправдовується він,—чортяча це мукомолка, а не трамвай... вірите, третій вагон уже пропускаю.

Я ледве встигаю відповідати на його запитання.

— Як здоров'ячко дружини? Як Любочка? Не хворає?.. Вчиться? А?! Успіхи гарні? Приємно, дуже приємно. Я завжди був думки, що вона здібна дитина...

З Семеном Соломоновичем ми були давні знайомі. В довійськовий час ми жили в одному з ним будинку, займаючи сумежні квартири. Він працював у великій паперовій фірмі і несміючи розщинював революційні ідеї, розгортали. Це була дуже культурна, ділова людина, зовсім позбавлена єврейських рис, хоч і належала вона до ізраїлевого плем'я.

—Треба завжди відрізняти жидів від євреїв... — говорив він.—Єврей ніколи не дозволить собі того, на що здібний пархатий жид...

Коротше кажучи, наші родини тісно зжилися між собою, але пройшов час і ми роз'їхались, не знаючи про долю один одного. Та ось, раптом, знову випадково зустрілися...

— Ну, а ви вже давно в Харкові,—запитав я.

Немов хмарка оповила обличчя Семена Соломоновича і загасила його посмішку.

— У місті я недавно,—заговорив він, — влаштувався бухгальтером на заводі. А родина ще там. Квартирна криза... Обіцяють надати жилплощу, але швидше за все самому доведеться нажружитись і купити що-небудь... Важко, родина там, а я тут. Самому зараз доводиться жити в заводському гуртожитку.

Я яскраво уявив собі життя заводського гуртожитку: брудні „постелі, захаркані підлоги, вибиті у вікнах шибки, заткнуті ганчірками... і мені зробилося жаль його. Я запросив його до себе на вечерю.

— З великою приємністю, — пожвавився Семен Соломонович. — Знаєте, так хочеться відпочити душею в сім'ї... З задоволенням.

Вдома моя дружина прийняла нас дуже привітно. За тарілкою супу ми розговорились, згадали важкі часи громадянської війни. Врешті, наша розмова торкнулася сучасного політичного становища... Він з обуренням лаяв жидів, які прибрали до своїх рук владу, Сталіна, який запродався жидам...

Ми весело реготалися з його влучних дотепів.

— Я дуже щасливий, що маю можливість у вас спокійно, не боючись сторонніх ушей, відверто поговорити. У вас дійсний рай. З вами ваша дружина—чудова господарка. Ви—щасливі люди! — невтомно повторював Семен Соломонович.—А-я... Я не зумів зберегти свого гніздечка.

Обличчя Семена Соломоновича малювало неприхований відчай.

— Саша,—раптом звернулася до мене дружина,— а чому б нам не виділити Семенові Соломоновичу куточок в їдальні? Канапа у нас вільна. Хай но поживе в нас, доки влаштується з квартирою...

— О!— Семен Соломонович молитовним рухом вдячно склав свої пухкі долоні,—у вас золоте серце! Як мені вас дякувати? Я... заплачу вам скільки завгодно... Зараз же,—додав він.

Семен Соломонович поселився у нас.

Одного разу ввечері Семен Соломонович одержав від своєї дружини листа. Прочитавши його, він звернувся до нас:

— Ось пишуть... у Розочки після грипу почалися болі в грудях. Дружина повідомляє, що там немає обізнаних лікарів, нікому довіритись... Я не знаю, що й робити... Розочка потребує гарного лікування, рентген...

— Ну, Семен Соломонович,—сказав я,— цьому не важко допомогти. Нехай вона приїздить і зупиняється у нас. Я гадаю, що й Розочці знайдеться Тимчасово, звичайно, Семен Соломонович має надію дня-ми отримати квартиру? Я певно висловив йому це.

Семен Соломонович розчулився.

— Любі мої, як я вам зробили більше, ніж ближчі родичі, ніколи не зазнрали до мої Як мені вас дякувати! Семен Соломонович подумав за мене, як я кишені кусту висикався.

— Ви, мені—рідні люди! Ніякої квартири... простягли руку до

Ми виставили з кімнати до кухні поставили в ній

Розочки.

Розочка з успіхом ходила курс лікування дила просвічування ген, приймала

Одного разу вона з міста і повідомляла віла про те, що

її давня мрія: її до музичної студії.

Ми здивувались: жила у нас вже місяців Квартира наша була ка, тісна і вона заважала... Нічого тупати в студію, баром їй доведеться ти з міста? Чи

Любий Олександр Ілгідністю вимовив він, чись двома пальцями дника мого підїжака,— Семен Соломонович

Любий Олександр Ілліч — звернувся один до мене, типовий з чорним кучерявим

піднявся з стільця.

Так... Чим можу бути... він швидко перебив

— Не руште з місця. Ось вер. Ми мусимо зробити ще обшук. Це ваші речі?

Після того, як були перевсі речі, агенти забрамої документи і наказали мені одягнись. Дружина з плачем кинулася мені на шию.

— Саша... Завіщо це?...

Але що я їй міг відповісти?

* *

Слідчий відкинувся на спинку крісла. Я уважно подивився на нього. Передмною була морда бульдога, що затиснув щелепами свою жертву...

— Що, будете мовчати?— Він глибоко затягнувся димом цигарки і поволі випустив його через ніздрі. Я мовчав.

— З ким ви розмовляли про Сталіна, іменуючи нашого любимого вождя масовим убивцею?... З ким говорили про сталіновський терор?— звернувся один з чорним кучерявим

— Ні, ні, ні... Чим можу бути... Ви Олександр Ілліч Розочки.

Розочка з успіхом ходила курс лікування дила просвічування ген, приймала

Одного разу вона з міста і повідомляла віла про те, що

її давня мрія: її до музичної студії.

Ми здивувались: жила у нас вже місяців Квартира наша була ка, тісна і вона заважала... Нічого тупати в студію, баром їй доведеться ти з міста? Чи

Любий Олександр Ілгідністю вимовив він, чись двома пальцями дника мого підїжака,— Семен Соломонович

Любий Олександр Ілліч — звернувся один до мене, типовий з чорним кучерявим

піднявся з стільця.

Так... Чим можу бути... він швидко перебив

— Не руште з місця. Ось вер. Ми мусимо зробити ще обшук. Це ваші речі?

Після того, як були перевсі речі, агенти забрамої документи і наказали мені одягнись. Дружина

— Семена Соломоновича? —здивувався я.

В мене все захололо. Звичайно вдома, за столом, я частенько відверто висловлював свої думки, ми вели дружню бесіду... Невже ця людина могла наклепати так на мене... Я відмовлявся вірити власним вухам.

— Тепер пригадуєте?... Чи ви, живучи на одній квартирі, були незнайомі?—Слідчий глузливо дивився на моє розгублене обличчя.

Моя „справа" на очах обростала плотню та кров'ю. Я загрузав у ній, мов муха в патоці. Після цього допиту мене ще де-кілька разів викликали до слідчого. Нарешті, оголосили вирок „трійки": за дискредитацію „трійки": за дискредитацію „трійки": за дискредитацію

ПО ВИЗВОЛЕНІЙ ЗЕМЛІ

ЖИТТЯ ПІД ЛЕНІНГРАДОМ

Глов. Зараз в Глобському районі, не врахо-вуючи міста, працює 44 школи з 2.700 учнями. В цих школах працюють 105 вчителів. В минулому учбовому році в Глобському районі було лише 27 шкіл з 1.600 учнями. Не так давно в місті відбулося відкриття ремісничої школи. В місті відмінно працює недавно організована примирлива комісія, завдання якої полягає в розв'язанні різноманітних цивільних справ, головним чином, про повернення і розділ майна та позови на утримання членів сім'ї. Велика частина розв'язаних справ звичайно закінчувалась примиренням обох сторін.

В солдатському клюбі по ініціативі місцевого командування робітників та службовців районного міського управління, на яких присутні всі волосні старшини районну та представники німецького військового командування, з російським населенням.

Обласна нарада агрокомів у Харкові

Два дні — 25 і 26 червня — у Харкові тривала нарада головних агрономів окружних та районних земельних управ Харківської області. Крім представників округ та районів, в її роботі взяли участь працівники агрономічного відділу Вікадо, Харківської Обласної земельної управи; були також присутні представники Обласного управління державних маєтків, Обласспироспілки, Обласної цукрової контори та ін.

Нарада була присвячена підсумкам весняної сівби 1943 року, питанням поточної роботи та наступних жнив.

Доповідачі звернули увагу присутніх на правильну організацію управління сільського господарства та завдання українських агрономів.

Концертом і товариською вечерею закінчилась нарада.

Г. Д.

Відновлення трамвайного руху

Краматорське. Недавно в Краматорському урочисто відзначено відновлення трамвайного руху в місті. Трамвайними колями знову рухаються чепурненькі вагони.

Чимало зроблено для організації охорони здоров'я населення. Є лікарня і дві поліклініки. Працює швидка допомога, лазня. В кожному селі району утворені медичні дільниці. В місті організовано двоє ясел.

Відбудований завод

Київ. Недавно пущено в експлуатацію другий київський хлібний завод-автомат. Тепер у місті діє три хлібних заводів, які цілком забезпечують потреби хлібопечіння.

З харчових підприємств Києва другий хлібний завод-автомат зазнав найдошкульнішого руйнування. Тому і відбудовні роботи тут були дуже складні і потребували багато часу. Довелося капітально ремонтувати приміщення, наново ставити все водогінне й парове устаткування, повністю змінювати електричну мережу тощо.

Дитячий будинок

Хуртовина війни залишила багатьох дітей без батьків, без крову.

У звільнених областях цим дітям місцева влада за ініціативою Командування приділяє відповідну увагу — відкриваються дитячі будинки. Такий будинок організовано і в нашому місті.

Завідувачка дитбудинку, за допомогою Міської Управи та Комендатури, привела помешкання в належний вигляд і, таким чином, в ньому знайшли притулок 45 дітей віком від 1 до 13—14 років. Штат, який обслуговує цю дитячу установу, складається з 13 чоловік: завідувачки, рахівника-комірника, 3-х вихователок, няні, 4-х прибиральниць, куховарки, праді та нічного вартового. Діти перебувають під достатнім піклуванням та доглядом вихователюк. Останні організовують для дітей ігри, розповідають казки, привчають до організованості, до самообслуговування та трудових звичок. При дитячому будинку є городня площа. Посадка овочів, прополка та взагалі догляд за городом провадиться при активній участі з боку дітей.

Харчуються діти чотирі рази на день. Кількість та якість їжі задовільні. Особлива потреба була у верхньому одязі, взутті. Але Міська Управа та громадські допомогли вийти з цього становища: завідувачка дитячого будинку вже одержала для дітей партію взуття, одягу та білизни.

Слід відмітити чуйне відношення кустарів-одиночок міста Охтирки — кравців та шевців: вони відгукнулись на скрутне становище дітвори з дитячого будинку і кожен з них з власного матеріалу зробив по парі взуття або одягу. Приклад гідний наслідування! Гриф.

ФЕЙЛЕТОН

ЯК ВАМ ПОДОБАЄТЬСЯ

(З минулого)

Хома Агейович Гусев недавно закінчив советський інститут і вперше в своєму житті почав викладати російську літературу.

Він зайшов у свій клясс, поклонився на учнів, потім у свій журнал.

— Маліков!

З передньої парти підвівся хлопчик.

— Я, /

— Скажи, будь ласка, хто написав „Євгенія Онєгіна"?

Хлопчик опустив голову й мовчав. Це роздратувало вчителя.

— Як, ти не знаєш, хто написав „Євгенія Онєгіна"?

— Ій-Богу то не я. Я ніколи такого не писав,—ізарндав.

Вчитель весь почервонів. Він вискочив із класи й побіг до директора школи, партійного висуванця з кондитерської фабрики.

— Сергій Парамонович! Як Вам подобається: Я питаю в учня Маліков, хто написав „Євгенія Онегіна", а він розрюмився й клянеться, що то не він написав. Директор школи діловито замислився, поморщив лоба й виніс своє рішення:

— А знаєте, Хома Агейович, може й дійсно то не він написав? Маліков—хлопець гарний...

Вчитель на це нічого не відповів і пішов додому.

Вдома він у гарному настрої. На канапі в кімнаті спокійно мимрив.

До нього зайшов по квартирі... А, Хома Агейович! Ви щось журні, неприємності?

Вчитель відповів:

— Знаєте, сьогодні в класі таю учня спитав, хто написав „Євгенія Онєгіна", а він плаче й каже, що то не він. А потім директора школи, сусіда, каже новина, а він каже: „Може й дійсно він не написав? Малик гарний..." Як вам подобається?

Агент НКВД не замислився і зразу відповів:

— Не турбуйтеся, може якось він загадимо...

На ранок наступний до вчителя з'явився батько і почав сварити:

— Хома Агейович, порядкуй Ви зі своїми учнями, директором і разом з батьками, а мене не чіпляйтеся... Я не маю контрреволюції, що то хлопець данно шпигував, а не написав „Євгенія Онєгіна".

Як одна зіпсує життя, як діють шкідники час...

Степ.

ПЕРЕД ЖНИВАМИ

ХЛІБА ВИСТИГАЮТЬ

На ланах Кременчуччини вистигають рясні хліба. Громадські господарства та хліборобські спілки незабаром почнуть збирати урожай. Са москидки, жниварки, косилки — напоготові.

По-господарському підготувались до цієї справи і машинно-тракторні станції. Наприклад, Жвинчицька МТС, Градизького району полагодила 20 комбайнів, вчасно відремонтувала рядовий ремонт. Ці господарствам зберігають тепло та потрібне.

Для обмолоту в громадських господарствах укомплектовано тильні гарнітури. Вони по газогенераторах.

У цьому році в Кременчуччині більше ланів, ніж торік, вирощувалися і до них

В. Ол.

ОБ'ЯВА

Охтирська районна станція нагод є повідомляє, що місячні квитки за радіоабонемент на 1943 рік будуть видаватися тільки при пред'явленні членської книжки. Без якими дійсна до 15 липня 1943 року, всі недатовані квитки вважаються недійсними.

Всі громадяни, які відмовляються до трансляційної мережі і користуються приватними радіоприймачами, зобов'язані зареєструвати свої радіоприймачі. За невиконання цього розпорядження винуватці будуть притягнуті до суворої відповідальності.

Охтирська районна станція радіофікації.

Відповідальний редактор І. Ол.

Зам. 670. Охтирська друкарня.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka
Рік II СЕРЕДА, 14 липня 1943 року 58 (160)
ЦІНА 1 КРБ.

5 ЛИПНЯ ВОРОГ ВТРАТИВ 28.000 ПОЛОНЕНИМИ, 1.640 БРОНЕМАШИН ТА 1.400 ГАРМАТ

ВЕЛИКА ІСТОРИЧНА МІСІЯ

Від суворих берегів Льодовитого океану до ковильних степів Кубані, від непрохідних брянських лісів до мальовничих вод красуня Дніпра іде жорстока битва.

Такої війни, ні по своїх масштабах, ні по кількості армій і народів не знає історія. Тут пліч-о-пліч з нашим солдатом б'ються червоні й італійці, росіяни й французи, українці й грузини, козаки й вірмени, башкири й туркмени. Тут, під полі бою,—всі народи Союзу, ознаменовані хрестом Всевишнього на святу справу—на бій за Правду, Честь, що так жорстоко поруганої більшевиками.

Ця війна іде не за переділ світу, не за підкорення чужих територій, як про це говорять більшевики. Ні! Це священна війна всіх прогресивних народів Європи проти більшевицької чуми, проти жидівської загрози панування над світом.

Тому слова-гасла, кинені народам Європи вождем Великої Німеччини Адольфом Гітлером і закликаючи на боротьбу з режимом, де править золото й купка жидо-більшевиків, були сприйняті, як скрижалі нової віри, як звістка про волю, про щасливе майбутнє.

Разом з народами Європи піднялись на боротьбу проти своїх поневолювачів наші народи. Вони піднялися могутніми й сильними в гніві своєму після 25 років терпіння й страждань, переживши в „сталінському раю". І зараз на полях жорстоких боїв, серед лицарських подвигів та небезпек, виростає героїчна епопея братерства по зброї європейських народів. Це братерство зміцнюється кров'ю всіх націй Європи, що підняли меч проти загрози іудейства.

Вождь Німеччини народу Адольф Гітлер говорив, що „мужем є той, хто як муж береться й обороняється. А народом є лише той народ, який готовий в разі потреби виступити на полі бою". Наш народ знайшов у собі достатньо мужності, щоб „як народ виступити на полі бою" із споконвічними ворогами своєї Батьківщини — жидо-більшевиками.

Боротьба за звільнення нашої Батьківщини має бути ще тяжка й жорстока. Для перемоги над ворогами нашої Батьківщини необхідна згуртованість рядів Визвольного Руху. Вони повинні пам'ятати, що в час тяжких випробувань, які випали на долю нашої Батьківщини, **нас повинна поріднювати й об'єднувати загальна мета—перемога над більшевизмом.**

В цьому єднанні наших народів—запорука Визвольного Руху.

Кожен народ не повинен забувати, що національна свобода й справедливість переможуть лише тоді, коли загальними зусиллями всіх націй Європи буде розбита жахлива машина більшевиків.

Ми виконуємо велику історичну місію.

Минуть роки! Але кров, пролита спільно за світлу справу боротьби з більшевизмом, не висохне; не зотліють кістки сильних та сміливих—хто кинув виклик темним силам червоної чуми, хто гордо підняв зброю за щастя Батьківщини, за долю її народів.

Ми повинні бути горді цією місією й гідно її виконувати до цілковитої перемоги, до останнього подиху. І народ не забуде своїх синів. Він складатиме про них поеми й пісні, він передаватиме з вуст в уста поколінням про цю війну нащадків воскреснемо ми із сідини віків і пройдемо могутнім строєм.

П. Б.

Вбивство Сікорського
БАЖАННЯ МОСКВИ

Колишній польський військовий міністер та головнокомандуючий польської армії генерал Сікорський помер вночі проти понеділка, коли „бомбардувальник, що вилетів з Гібралтару, впав на землю і розбився".

Як повідомляє англійське інформаційне агентство „Рейтер", при нещасливому випадку з літаком загинув Сікорський і його польські супроводжуючі, в той час як англійський пілот залишився живий.

Сікорський є останньою катинською жертвою,—таке враження робить повідомлення про смерть шефа польської еміграції в польських еміграційних колах Швеції. В цих колах немає сумнівів, що Сікорського вбито. В цих колах вже давно боялися такого кінця з Сікорським, тому що його вперті вимоги спричинялися до відомих суперечок з Москвою, які надзвичайно перешкоджали англійській політиці в британсько-совєтських взаєминах. Сполучаються одержати певні докази, що вбивство Сікорського заподіяли агенти секретної служби, за давно складеними англійськими планами, очевидячки, за совєтською ініціативою.

У Каїрі прагнуть в зв'язку з убивством Сікорського, що шеф польської еміграції незадовго до свого від'їзду з Каїру висував гострі обвинувачення проти совєтського та англійського урядів. (П. С.)

УСВІДОМЛЕННЯ МЕТИ МИРУ

(П. С.). Буенос-Айрес. Відомі радіо-передачі під заголовком „Будьмо кращими аргентінцями" знайшли великий відгук в аргентінській громадськості. Багато совєтських втікачів та аргентінців звернуто перш за все уваги на промову відомого національного політика Лізарнаціонального політика Лізарнаціонального політика Лізарнаціонального

ФАЛЬШИВІ ЗАВЧАСНІ РОЗРАХУНКИ

Останнім часом критика загального військового становища в англійській та американській пресі знову зробилася більш тверезою й песимістичною. Великі ілюзії розвіялися з першими весняними штурмами.

Німецька армія, разом з її союзниками, не зважаючи на важкі удари протягом цієї другої сніжної зими, знову стала паном ситуації. Зважаючи на це, в Лондоні та Вашінгтоні бачать, що їхні завчасні розрахунки виявилися фальшивими. До того ж Німеччина останніми місяцями сконцентрувала всі свої сили для війни й озброєння.

У Лондоні зростають турботи з приводу небезпечного розвитку боротьби в Атлантичному океані. Загроза від підводних човнів, наперекір пророкуванням Черчіля, не зменшилась, а навпаки збільшилась. Брак тоннажу зростає і вже сьогодні є головною перешкодою для Англії та США в здійсненні поважніших інтервенційних планів. Вже операції в північній Африці вимагали великої кількости тоннажу і принесли стільки втрат, що проблема постачання стала важкою для ворога. Лише в березні цього року англо-американці втратили більше 1,1 мільйона брт. Цю втрату дуже важко надолужити, тому створено, здається, вже шосту комісію, яка має розглянути всі можливі засоби боротьби з німецькими підводними човнами. Німецька воєнна фльота, разом з німецькою повітряною фльотою, заявляють, що вони потопили ворожих кораблів від початку війни 25,83 мільйонів брт. Ці цифри досить переконливо свідчать про те, що бій в Атлантійському океані належить до найтемніших питань військової програми противників Держав Осі.

Щоб це якнайшвидше змалювати картину, кінце треба вписати в розрахунок Лондону та Вашінгтону негативну для них війну в Східній Азії. На цьому фронті США втратили знищеними місяцями велику частину своєї морської фльоти. Загроза Австралії не усунена. Чункінський Китай, пославлений постачання, показав себе безсилим державним утвором. Крім того, по японському бої виступили проти Англії та США ще й національний Китай (Нанкін). Через те знову значно змінилася справа Великої Азії. Тепер уже можна чути розважні голоси в США про те, що становище японців з господарської погляди з'мінилося настільки, що ду зміцнилося настільки, що Японію треба вважати непереможною.

Тому в Лондоні і Вашінгтоні цілком слушно розглядають загальне військове становище дуже тверезо. Бажання безглуздими повітряними нападами терорізувати цивільне населення і також не зможе полішити балансу англійців. Воно лише зміцнить у Держав Осі непохитне прагнення до рішучої перемоги. Перемога належатиме молодим державам, які борються за кращий світовий лад.

Черчіль:—Друже, допоможи гумою.
Рузвельт:—Почекай, вирощую.

Брітанські спекулянти на війні

(П. С.). Нечувані прибутки, що їх мають брітанські верфі від воєнних замовлень, критикуються англійським тижневиком „Лідер". З боку уряду 1 підприємців, зазначається в статті, від початку війни заявляли, що в Англії не буде дозволено в цю війну ніяких спекулятивних воєнних прибутків. Це—неправда, і ця неправда виявляється в недавніх повідомленнях. За повідомленнями головного ревізора уряду, англійські верфі мали від нового суднобудівництва до 90% чистого прибутку.

На 1.728.000 тонн менше

(П. С.). Уповноважений ПАСШ по забезпеченню паливом Гарольд Іккес заявив, що в наслідок страйків вуглярів, в ПАСШ було здобуто кам'яного вугілля в першій половині 1943 року на 1.728.000 тонн менше, ніж за той же час попереднього року.

Англо-американський нафтовий струмок пересихає

В північно-американській і в брітанській пресі щораз більше чути голосів, які звертають громадську увагу на помітне зменшення тоннажу перевезення нафти. Взорожих наливних суден до жовтня минулого року зменшилося на 4,6 мільйонів брт, а втрати ворожих наливних суден з того часу перевищили 5 мільйонів брт. Дотепер-ріші спостереження показали, що дуже чутливі наливні судна плинуть звичайно в міжних конвоях. Конвоїв, складених виключно з наливних суден і таких великих, на зразок недавно затопленого в дорозі до північної Африки, — тепер нема. З цього факту можна робити висновок про ту нетерпличку, з якою в північній Африці чекають цього надзвичайно цінного добра.

Втрата п'яти мільйонів брт наливної фльоти,—це кількість, яку можна собі уявити, взявши на увагу, що в середині 1939-го року Америка мала всього 2,8 мільйонів брт наливних суден. Отже за цей час вороги втратили наливної фльоти вдвоє більше, як її мала Америка до війни. Брітійська імперія мала в той самий час 3,3 мільйони брт наливних суден, Норвегія—2,1 міл. брт, Голяндія—понад 0,5 міл. брт, Панама—понад 0,43 міл. брт і Японія—0,43 міл. брт. Нових наливних суден збудовано під час війни близько 1 мільйона брт. Будування одного наливного судна триває до трьох місяців; обладнання такого корабля машинами, помпами, дуже розгалуженим трубковим сполученням, та й саме наливне приміщення ставлять великі вимоги будівельникам. Як сильно вплинула війна на плавбу наливних суден — яскраво помітно з кількости суден, що проходять Панамський канал. Лондонський часопис „Тролеум Таймс" подає, що в 1941—1942 році цим каналом проходило наливних суден, а в січні минулого року менше, як 1 щодня. Вже десять місяців кількість наливної фльоти, що була менша за 1941—1942 року. Незважаючи до 0,6 суднобудівництва, що 1924-му році, кількість суден вала 4,7 судна на Після 1924 року ця фльоту приплавло 20 вського транспорту, тепер тільки 7,5%. Цей шення пояснюється все браком наливної яку зменшили німецькі водні човни, та перевантаженням вантажу з ких парогодів на суднений транспорт. Нев ніву, що трудності риканського внутр транспорту, та постійного поставання німецьких затоплення німецьких водними човнами ча американських налив ден, яких треба зас наливними кораблями бережної плавби.

Визання „Дейлі Експрес"

Лондонська газета „Експрес" визнає, що танці й північно-амери з боях в Північній Аф вичерпали свої запас ликобрітанії резерви військових матеріял стільки, що зараз ні лінии мусять бути дуж відчутними.

Девіс констатує

(П. С.). Відомий робітничий США Елмер Девіс ви уряду США та інши нив стан повітряних подій тим, що обо Рурської області нанесено знищено. „Там стоять тровано могутні оборонні засоби", а саме: літаки нищувачі та протилітакові артилерію, чим і пояснюється величезні втрати та „найкраще вимуштруваного персоналу" з британії і та США повертаються фльот. Девіс думає, що англо-американські повітряні наступи далі, мабуть, не зможуть проваджатися в такій самій висоті.

Озброєння Італії підсилено

(П. С.) Італійська совєтська промисловість має жати дальше значне силення. Комітет госп ської незалежности ві ловуванням Дуче вив заснувати 23 нові рики, які будуть зай ляти задіяні, корис текстильні й інші ви важливі вироби.

БОРОТЬБА ЗА ТОННАЖ

З того часу, як Рузвельт устряв у війну, чуємо й читаємо всюди, що американська продукція дуже зросла і тому мусить підпорядкувати собі всі сили, які так чи інакше впливають на військові події. Особливо чуємо про це, коли провадиться інтернаціональна розмова про війну за тоннаж,—а про це мало не щодня говорять, намагаючись перекричати одне одного, військове інформаційне бюро у Вашінгтоні, Морський секретаріят, преса і радіо. Вони публікують гігантичні розрахунки і вся ця гра в числа повинна переконати в одному: найінтенсивніша підводна війна нічого, мовляв, не може вдіяти проти безлічі кораблів, що їх будують на корабельних США.

Американці розраховують на лінивість світової громадської думки взагалі, а коли йдеться про їхне корабельне будівництво—то й на зрозумілу необізнаність неморських країн у ділянці інтернаціональних мір і ваг. Всі рахують величину корабля відповідно до розміру його тоннажу (брт), міря, яка більша за тонну на 20 центнерів. Теперішня морська війна навчила багатьох людей, які не мають нічого спільного з пароплавством, розуміти, що то є „брт". Цей факт американці хочуть використати в своїх інтересах. Коли вони говорять про кількість продукції, то згадують просто тонни, сподіваючись, що кожен під цими американськими цифрами розумітиме „брт". Отут і зарито собаку. Американці рахують власне так званими тоннами: це є тонна, що відноситься до „брт",як 0,6 до одного, отже трохи більше половини „бруттотонни".

Наприклад: якщо найбільший потенціял корабелень США, скажімо, буде 16 - 20 мільйонів янкітонн, то 16 мільйонів таких тонн відповідає 10 мільйонам „брт". Протягом місяця корабельні США дадуть близько 820.000 брт. Таку кількість бажають американці цього року збудувати. Чи вони цього досягнуть—інше питання. Але порівнявши ці бажані цифри з успіхами німецьких підводних човнів за березень. В цьому місяці була дуже несприятлива погода, однак протягом березня німці затопили 1 052.000 брт, цебто 1,7 мільйонів янкі-тонн. Це рівно на 200.000 брт. більше, ніж американці думали збудувати. Насправді вони збудували минулого року лише половину цього-торічної проектованої кількости, а саме 8.090.000 янкі-тонн, або 4,8 мільйонів брт. Отже вони відстали з новим будівництвом порівняно з втратами на 50%. Те саме буде і в цьому році.

Та хоч би які високі були цифри ворожої продукції, хоч би які були нові охоронні засоби протичовника—чи то швидкі кораблі, чи найхитріші прилади чи літаки,—німецькі підводні човни не здадуть ініціятиви. Розгортання наступальних дій адмірала Деніца продовжується і триватиме так довго, аж поки нерви ворожого постачання будуть перегризені.

Найкращий доказ зміцнення німецької підводної війни—це порівняння наслідків березня цього року з березнем минулого року. В березні 1942 року, перед-довсім в американських водах, які тоді не мали захисту проти підводних човнів, потоплено 91 пароплав —584.900 брт. В цьому році березневі наслідки збільшились на 138 кораблів—мільйон брт. Отже, не зважаючи на зміцнену охорону на всіх морях, успіхи значно підвищилися, приблизно на одну третину.

НЕПРИЄМНА ЗГАДКА

...ська верхівка в ...ління кинула в маси ...ство—людина—не ...ність для сове- ...ент, ніде в світі ...ається, як тут, ...ентний" батьків- ...

...в країні матеріа- ...ких цілей, де так ба- ...ються про будів- ...нового шаленого ...ь воєнного боєу ...ряджало відпо- ...ення. Навіть ті ...делегації робітни- ...фесорів, журналі- ...логів, що приїз- ...з закордону по- ...ь, як живуть совет- ...ля, були засліплені ...ом, що бачили.

...ло людське око, ...ла мали великий ...нього товарообі- ...ські американізо- ...ини, клуби, театри, ...заводи, фабрики... ...того з тих чужин- ...в свій час побували ...ж, зокрема такі ію- ...французький письмен- ...Андре Жід або ...ький істарті, своїм ...розумом побаг- ...о в советах гарні ...дося, а за ними хо- ...халява дійсність. ...ли довілі, вони ма- ...ту відверто поділи- ...ними думками з земля- ...і треба сказати, ...ні були настільки ...ено-непримітні для ...ників, що цих „дру- ...дні зразу ж оголо- ...ними ворогами і на- ...ими. Але відвідую- ...ними закордонни- ...ають англо-американ- ...журналістами, кра- ...статочного раю, цілі- ...ередило думки попе- ...ників.

...подорожні чужинці ...ине були вражені ...отяжінню життя со- ...их громадян, позбав- ...бульної ініціятиви, ...их думок, самостій- ...мислення. Рабське ...акло на людей ...ворю одноманітності, ...ності щодо повсяк- ...матеріяльних турбот ...их їхніх духовних ...

...ими роками настир- ...ждо - комуністичної ...ди, облудними обі- ...кремлівська верх- ...рисвала народ, до- ...го ідіотичного ...ву. Виморені безна- ...ськими працями, ...ть, трудящі, що не ...часу, ні можливості, ...більш, волі, вдум- ...критично з'ясувати ...ський сенс боль- ...пропаганди, зник- ...кінцем приймати ...ло. Комуністи ...показовлюю агіту- ...ород в цьому на- ...

...дійсність тим ча- ...ала, що все життя ...ського було цілк- ...безсоромному підпорядк- ...ерсам більшеви- ...ікування народом, ...мовляв, у советах є ...найвищою цінністю, було порожнім звуком, грубим маскуванням, за яким ховалась жахлива правда. На фабриках і заводах робітники працювали за провокаційними стахановськими методами, шаленно виготовляючи озброєння. Вони змушені були допомагати мілітаризувати країну для здійснення жидо-большевицьких далекосяжних планів захопити владу у цьому світі, запалити „світовий жовтень". Комуністи регулювали заробітню платню так, щоб трудящий школи не міг відчувати себе матеріяльно забезпеченим. Справді, робітник відчував, як з кожним днем він фізично слабіє і не міг відірватись від стахановського станка, відчував себе дійсним додатком до машини.

Селяни, загнані в колгоси червоним терором і безприкладним голодом 1933 року, змушені були жити на мізерних раціонах.

Зараз це в минулому.

Український народ, який в часи большевиків пройшов нечувано-важкий хресний шлях, був врятований доблесною Німецькою Армією від дальших жорстокостей, що чинили йому кати. Звільнені українці—селяни, робітники, інтеліґенція,—побожно-піднесено стали до творчої роботи, допомагаючи Німецькому Народові остаточно перемогти жидо-большевизм.

(П. С).

Фахівець у справах національних

Посівши владу, Сталін відразу ж потурбувався про те, щоб якнайшвидше вилучити й знищити не тільки всякі документи, які свідчать про його темне й злочинне минуле, але й усі стенограми та протоколи його виступів з часів перед большевицькою революцією, що могли б викрити його теоретичне вбоззто та безпринципову зміну „політичної шкіри. Майбутнім історикам доведеться чимало попрацювати над тим, щоб викрити всі Сталінові „злочинки словом і ділом".

Всеж дещо з „літературної спадщини" (якщо можна назвати таким пишним словом Сталінові агітаційні статейки та демагогічні промови), що їх „хазяїн Советського Союзу" залишив у своїх офіційних виданнях, дає нам змогу зрозуміти, до якої брехні й обманних обіцянок вдавався Джугашвілі, прямуючи до влади. Що тільки обіцяє він народам Росії, коли хоче по їхніх спинах пролізти вгору! Дуже цікава з цього погляду промова Джугашвілі про національні справи на квітневій большевицькій конференції 1917 року в Петрограді.

Большевицьку конференцію скликано незабаром після провалу кривавої провокації 2)-го квітня. Від 7-го до 12-го травня нового стилю большевики нелегально збиралися в приміщеннях жіночого медичного інституту.

12-го травня (29-го квітня старого стилю) Джугашвілі виступив з „доповіддю про національні справи". Ця доповідь — перший крок Джугашвілі до влади серед народів Росії. Ця доповідь дала йому змогу після повалення большевицького перевороту пролізти на становище „народного комісара в національних справах", а звідти й на генерального секретаря партії. Грузин-запільщик, що найбільшу частину свого життя провів серед різноплемінних народів Закавказзя,— що може бути кращого для біографії „фахівця в національних справах!" Так садив, мабуть, і Ленін, висуваючи Джугашвілі на становище наркома.

На конференції Джугашвілі виступає, як оборонець усіх „поневолених народів Росії". Він присягається боротися за повну національну свободу й „самовизначення народів". Він говорить про те, що „гнобленим народам, які входять до складу Росії, треба надати право самим вирішити, чи хотять вони залишитися в складі Російської держави, чи хочуть відокремитися в самостійну державу".

За кілька років кавказькі народи справді схотіли національного самовизначення. Джугашвілі й большевики кров'ю залляли Кавказ в громадянській війні проти націоналістів Грузії, Азербайджану та Вірменії. Від того часу „геніяльний фахівець в національних справах" уславився найлютішими й нескінченними розстрілами націоналістів усіх народностей Росії. Україна, Кавказ, Узбекістан, Туркменія, Киргизія побачили та не вичищення всіх патріотів, що насмілилися мріяти про визволення своєї батьківщини із сталінської тюрми народів, перед яким блідніють всі колоніяльні розправи імперіялістів.

Та інакше воно не могло й бути, бо завжди Джугашвілеві обіцянки, присяги, високі слова про волю—були тільки викрутом, демагогією, ошуканством, під машкарою якого можна одурити маси та запанувати над ними.

Ватікан засуджує комунізм

(П. С.). Ватікан офіційно заявив, що ніяких дипломатичних зносин з Советським Союзом провадити не ким Союзом провадити не може. Він засуджує комунізм, а Советський Союз його не зрікається.

МІЙ ЗНАЙОМИЙ

(Оповідання Е. В. Торопова)

З ним я був знайомий трохи відділено: так сказати, шапкове знайомство. Зустрічались де-небудь на нейтральному ґрунті, перекидались двома-трьома словами, що нічого не значили, й розходились. Звали цього мого знайомого Трохим Остапович Скрипка і був він, коли я його знав, завідувачем трудової школи, з одначасно з тим викладав у тій же школі природознавство. Свою педагогічну діяльність і всю роботу школи він підкоряв одній ідеї, яку підхопив, очевидно, в своєму райпартКомі і далі якої пяти не зумів: „в советській школі виховання повинно переважати над освітою". Цю згубну ідею він провадив з настирливістю вузьколобого партійця, що погано відрізняв мракобісся від освіти.

В той час у мене була приятелька: Маруся С-ва. Їй було 16 років і вчилася вона в тій школі, якою завідував т. Скрипка. Маруся частенько заходила до нас в гості і кожного разу простодушно дивувалася, розповідаючи мені та моїй дружині про свої шкільні справи.

— Микола Володимирович, а хіба гарно видавати товаришів?—запитає бувало вона, випромінюючи світло наївного нерозуміння з молодих очей.

— В чому справа Маруся?

— Та ось сьогодні Скрипка на уроці говорив, що в советській школі обов'язково про те треба видавати товаришів... якщо знаєш, що у кого-небудь дома говорять що-небудь проти советської влади, або якщо знаєш, що в кого-небудь батько офіцер чи піп, так обов'язково про це треба доносити... Хіба це гарно?

Другого разу вона прийшла обурена.

— Та що це за Скрипка у нас така паршива! Цілий урок нічого не говорив про природознавство, а все переконував нас самим різати курей, колоти поросят і топити щенят!

— Навіщо їх топити?—нічого не зрозумів я.

— Це, говорить, виховує й загартовує характер, а то, говорить, нас маніловщина зайдає! Курочки ви, говорить, їсте, а самі їх різати боїтеся! Треба, говорить, не боятися вбивати!

— Ги... так... Не боятися, говорите? Я, Маруся, з марксизмом мало знайомий! Можливо, по марксизму вбивство і є вищою доброчесністю, хто його знає!

Одного разу Маруся влетіла до нас в урочні години, очевидно втікши з школи; вона притискувала до грудей свою наївну купку книжок та зошитів, і задихалася від біґу та обурення; а на обличчі її і в очах був жах, змішаний з осудом. Вбігши в кімнату, вона так сильно й надривно розридалася, що ми з дружиною тільки переглянулись: що сталося? А така щось стала...

— Наш Скрипка... цей Скрипка... він...

Рядання заважали їй.

— Що—він?

— Він... кат!

Я подумав було, що Маруся висловлюється лише, так сказати, фігурально, і кваліфікує ним рішучим словом яку-небудь чергову педагогічну несподіваність советського педагога. Проте, виявилось, що я помилився: Маруся висловлювалась не фігурально, а буквально, бо завідуючий 5-ською трудовою школи, педагог Скрипка, виявився колишнім катом. Але зміст і значення цього відкриття, як не неймовірне воно для нормального людського розуміння, збільшується до інфернального остраху тим, що т. Скрипка сам... так, сам! сам розповідав про це і, головне, розповідав на лекції дітям.

Він розповідав, що в роки червоного терору він працював в Н-ській Губчеці і за власним бажанням був „виконавцем", тобто проводив у виконання смертні вироки. Ніяких подробиць я не знаю, та й знати не хочу, але зате з того часу я знаю, що в систему советського виховання, яке—не забудьте!—повинно переважати над освітою, входило ознайомлення 15—16-річних хлопчиків та дівчаток з холодом передсмертних хвилин, з хитаючою походкою смертників, коли їх „ведуть", з напівбожевільними очима, якими вони це дивляться, з тією мерзенною останньою підготовкою і, нарешті, з тією останньою камерою, де повітря просякнене запахом крови, що розкладається, де тьмяна лямпочка висить під стелею, де вже не пролунає жодного слова, де на стінах видно сліди крови, мозку, де...

Схлипуючи, збиваючись, обриваючи тремтячими пальцями рукава кофточки, Маруся розповідала нам про цей урок природознавства, а ми з дружиною... ми з похолоділими душами слухали її нескладні слова і всім єством розуміли, що відніні для Марусі закінчились усі радості її майбутнього життя, бо не можна ж у 16 років безкарно для душі заглядати в ту камеру і не можна ж одержувати виховання, хоча б і советське, від... ката!

Я знаю, що деякі батьки, дізнавшись про цей урок, робили спробу ходити в РайВНО і всі намагалися виясняти: чи знають в РайВНО про попередню професію т. Скрипки і чи відповідає вона його теперішній педагогічно-виховній діяльності? В РайВНО їм відповіли сухо, коротко й неохоче:

— Знаємо. Відповідає.

Зверніть увагу на вирощування сої

Соя є одною з найбільш вартісних культур. Крім китайських горіхів, немає такої сільськогосподарської культурної рослини, яка за сто днів свого росту продукувала б стільки білка, жиру, як соя, а жир і білок — це власне ті речовини, що їх недостаток сьогодні найбільш відчуваємо.

Тому, що Україна являється найбільшим тереном, в якому кліматичні умови відповідають вирощуванню сої, то на вирощування її в округах, які до цього придатні, треба звернути особливу увагу.

Соя — це одна з рослин, яка найбільше продукує поживних речовин, тому й треба нею особливо піклуватися. Її треба вважати за просапувальну культуру, яка вимагає багато праці і уваги так, як напр. цукровий буряк.

Після засіву сої треба ще до сходів очищувати посівну площу боронами від бур'янів. При цьому стежити, щоб не пошкодити проростання сої, бо маленькі рослинки легко можна бороною зламати. За 10 — 12 днів соя звичайно проростає, якщо є достатня кількість вологи та необхідна для проростання температура. За перших 40 днів соя розвивається поволі, але це не повинно нікого знеохочувати. В цьому часі треба через просапування та полоття якраз створити передумови, щоб соя в період зацвітання могла швидше розвиватися.

Прочистивши посівну площу під час проростання сої з допомогою борін, можемо після цього підождати до 10 днів, доки можна буде просапувати її ручною сапкою. Друге просапування наступає тоді, якщо земля зашкарубне, бо соя вимагає безумовно розпушеного ґрунту. Добре розпушена земля — це передумова доброго і раннього врожаю. До зацвітання треба ще щонайменше два рази провести просапування, при цьому ця робота може бути виконана машинною. Рядньо проходимо машиною просапувальною машиною дещо далі від рослинок, бо соя пускає доволі широке корінця, яке легко можна пошкодити. Ручне просапування наступає найкраще незабаром після машинового, в подночас пропалюємо бур'ян між рядами і тоді підходимо цілком близько плоскою ручною сапкою до рослинок, які вже пустили сильний корінь. Підгортання рослинок сапкою тоді вже не шкодить.

"Досі пропонували проріджувати сою в рядках. Певно, що цим заходом можна досягнути дещо більшого збору. Проте, краще вжити потрібну тут роботу силу для ще одного просапування, щоб підгорнена сою перебувала у шораз кращій ґрунтовій структурі. Кожне просапування сої, проведене у відповідний час, може збільшити її збір на центнер від гектара. Зате результат непорівнювання буде такий, що поодинокі рослинки не вирощуватимуть своїх стручків так низько, як це звичайно бачимо. Таким чином облегшуємо собі збір машиною.

Щоб осягнути якнайбільше насіння сої, усі місцеві вирощувачі сої мусять звернути якнайбільшу увагу на обробіток своїх полів. Особливу увагу треба звернути на сорти: Крушульська соя $^{0}/_{0}$, Дніпропетрівська 132, Харбінська 111.

Це ще не значить, що можемо забувати про розмноження інших сортів сої.

ЧЕСНА ПРАЦЯ

На питання, що виникало через населення — чим і як краще допомагати фронтові в боротьбі з більшевизмом давалася одна відповідь — чесна праця кожного на своїй ділянці роботи в суспільне дотримання установленого порядку. І повсякденні факти переконують, що переважна більшість населення західніших областей чесно працює, з повною свідомістю виконання громадянського обов'язку.

Відділ освіти ознайомився зі станом шкіл в районі. Відвідали 41 школу, і в усіх цих школах — вчителі на своїх місцях, працюють сумлінно, чесно, проявляючи ініціятиву і нерідко винахідливість в переборенні труднощів у шкільній роботі.

Зараз на селах сезон польових робіт. Діти в кожній сім'ї необхідні, як допоміжна сила. Тому в деяких школах відвідування учнів неакуратне. Однак, поруч з цим, в багатьох школах учителі з батьками зуміли організувати день так, що відвідування дітей нормальне і в успішності їх є певні позитивні наслідки.

Багато енергії затрачено й проявлено велику настирливість з боку завідуючих школами в обладнанні шкільних приміщень. В умовах війни це робота нелегка. Треба віддати справедливість і багатьом бургомістрам, які подавали активну допомогу завідуючим, в наслідок чого заняття в школах розпочато своєчасно і проходять вони безперебійно.

В багатьох школах почалася підготовка, ремонт приміщень для зимових занять.

Таким чином, і на цій ділянці в звільнених областях відчувається пульс життя.

Гріф.

КОСАРІ

Вийшли косарі на луки. Виходили вони щороку в цю пору, коли половіли жита і над степом стояв п'янкий дух.

Та тепер — не тільки з косами, мантачками, брусками, але і з гарним настроєм. Тоді на кожному кроці пригнічувало, нестерпно муляло осоружне ярмо. Тепер — вільні господарі на своїй землі.

Тоді косар позирав на свого сусіда: чи вийшов? Тепер, раннього ранку, він поглядає на сусіда: чи той не перший пішов?

Ці настрої — думки вдумно висловив дід Карпо:

—Ех, косвтимемо... Аж гай гудітиме!

І дійсно. Косою він орудує так, що за ним ледве встигають. Соковиті пишна трава падає густими покосами. А він спиниться на хвилину, скине бриля, витре рукавом полотняної сорочки піт з чола і скаже:

—Отак колись мій дід косив і мене вавчав.

Думка у всіх одна: настала гаряча пора. Доки вистигне хліб, треба, не гаючи дорогого часу, скосити траву. Збереш більше сіна — буде більше худоби.

Поспішає на луки Іван Степанович, молодий господар, що цієї весни повернувся з полону. Хвалиться:

—Корова в мене є, теличка є. Ще й овець бажаю розвести. Тепер нам не заборонять, аби тільки працював чесно. А худоба сіно любить...

* * *

Шляхом поволі йдуть воли. Риплять гарби, навантажені запашним сіном.

Це ведуть новий врожай із луків у господарство, на приймальні пункти. Кожна гарба врожаю збагачує, змінює нас, нашу країну. Про це знає і косар, видзвоноючи косою, ніби на сполох, і возій, що йде рядом з волами. Над ними ясне, блакитне небо. А ось загуркотіли літаки і нагадали про наші суворі дні, про нове життя, яке народжується у вогні.

В. С.

Радіо допомагає нам

Ви чули через солдатський радіопересилач „Гусляр" статті з сільсько-господарських питань, які нам читав український диктор. В цих статтях є важливі вказівки для нашої практичної сільсько-господарської роботи. Ми можемо тут багато чого навчитись, наприклад, як краще обробляти наші садиби і поля.

За панування більшевиків в колгоспі, в цьому примусовому виробництві, ми розучились самостійно думати і працювати. Передусім, молодшим з нас бракує знаннів для такої обробки нашої землі, щоб вона давала більше прибутків. Німецьке керівництво сільським господарством бажає нам тепер ці знання знову передати, і ці статті для цього призначені.

Ми можемо регулярно слухати ці статті, передусім в радіостанції ... їх від солдатів ... лача. Але таком ... ники сільським ... ном охоче ... ність слухати ... своїх радіо ... неділю, о 9 ... будемо ... тись велико ... мецьких ... обробляти ...

Також у ... 18-15 слу ... нас повідом ... і привітання ... працюють у ...

Запорізький ...

Запорізьке ... атр виник із ... ників студій ... годні надіт ... Систематичн ... розпочав ... За цей час ... 19 прем'єр.

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ

§ 1. Обов'язки реєстрації

Кожна особа повинна бути зареєстрована в ... місця мешкання. Хто ще не зробив цього, повинен ... реєстрацію не пізніше двох тижнів після того, як ... це розпорядження.

За реєстрацію осіб віком до 18 років відповідають ... інші особи, що мають право піклуватися їх, а також ... й квартиронайматель.

§ 2. Прописування й виписування

Кожний, що приїжджає до якої-небудь місцевості ... короткий, чи то на тривалий час, повинен прописатися в бургомістра. Він одержує посвідчення про ... повинен замість цього видати посвідчення про ... попереднього місця мешкання.

Виїжджаючи зі свого місця мешкання, треба ... гомістра, подавши посвідчення на право розпорядження ... про пересування на малу відстань з вказівкою про ... посвідчення про прописку. Після цього бургомістр ... чення про виписку. При реєстрації треба вказати ... ім'я, день народження, місце народження, ... кання, національність, підданство й ... прописуванні треба вказувати день приїзду і ... а при виписуванні — день виписки і майбутнє місце ...

§ 3. Зміна квартири в тій же місцевості

При зміні квартири в тій же місцевості тій, ... повинен заявити про це бургомістрові протягом ... переїзду на нову квартиру.

§ 4. Обов'язки домовласників і квартиронайматель

Кожний домовласник, керівник будинку або ... начений бургомістром мешканець будинку, який ... найчаєм відповідає за те, щоб усі особи, що ... чи в квартирі або виїжджають з них, ... вались у бургомістра. Вони повинні встановлювати ... відповідні реєстрації, перевіряючи особисті ... зобов'язані реєструватися, або їхні посвідчення ... або звертаючись з запитом до бургомістра.

§ 5. Будинкові списки й будинкові книги

Домовласники, керівники будинків або мешканці, ... спеціально призначені для цього бургомістром, ... будинковий список, що залишається в будинку; в ... бути записані всі мешканці будинку поіменно з ... і дня народження, номера особистого посвідчення ... дня приїзду. Будинкові книги совєтського ... вати далі. Місцевий комендант може вимагати ... динкових списків коло входу до будинку для ... ві таблиці, на яких зазначається номер квартир, ... мешканця будинку.

§ 6. Обов'язки бургомістрів, провадячих реєстрацію

Бургомістри вносять приписки, виписки, ... Ці списки повинні містити в собі: прізвище, ... ня, місце народження, професію, національність ... вання, попереднє місце проживання, ... вання, день прописки або виписки й ... чення (паспорти).

§ 7. Посвідчення про прописку

Бургомістри повинні видавати посвідчення ... писку й виписку. За це посвідчення можна ... 3 карбованців.

§ 8. Визначення покарання

Порушники цих правил будуть ... дають притулок сахалтам або іншим особам, ... совєтської служби, будуть розстріляні. Взагалі ... зазнає, крім того, кожний, хто дає притулок ... ням у поліції.

Особи, що порушують обов'язок зареєструватися, ... збавлені засобів харчування на певний час або ...

Місцевий ...

Відповідальний редактор ...

Зам. 687. Охтирська артіль ...

Зам. 670. Охтирська друкарня.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

ЦІНА 1 КРБ.

рік II П'ЯТНИЦЯ, 16 липня 1943 року 59 (161)

В РАЙОНІ БЄЛГОРОДА ТА НА СХІД І ПІВНІЧ ВІД ОРЛА ВОРОГ ВТРАТИВ ЗА 2 ДНІ БІЛЯ 700 ТАНКІВ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Головної Кватири Фюрера, 14 липня 1943 р.

Сильні контрнаступи совєтів у РАЙОНІ БЄЛГОРОДА було ... котра з дуже тяжкими втратами для ворога. На одній ... ділянці було знищено без залишку два полки та взято ... полоненими. Противник втратив на цьому відтинку ... з вечора знов більш ніж 200 танків.

В РАЙОНІ НА СХІД ТА НА ПІВНІЧ ВІД ОРЛА совєти про... ... великими силами жорстокий наступ, який не дає про... ... великих перевит, не зважаючи на великі втрати. ... ого, як у бій введено німецькі резерви, бої тривають ... з цією метою, при чому наші сили перейшли в контр... ... За два останніх дні також і тут знищено понад ... танків.

Німецька авіяція брала великими загонами участь у боях, ... на Східньому фронті. Вона знищила багато тан... ... збила 212 ворожих літаків.

ПІВДНІ СИЦІЛІЇ німецькі та італійські війська чинять ... ... опір ворожим десантним частинам, які намага... ... перейти до активних операцій по лінії Августа-Лікарта ... ... гірських позицій.

Винищувачі та італійські авіяційні з'єднання безперервно про... ... повідження на право полювати ... ... успішні операції проти британсько-північно-американ... ... сил. В районі Середземного моря збито 34 во... ... літаки.

Німецькі бомбардувальні з'єднання провели минулої ночі ... ... нальот на місто Ахен. В житлових кварталах ... ... та старого міста виникли великі пошкодження. ... ... будинків зруйновано. Влучено в Ахен... ... населення понесло важкі жертви. Під час нальо... ... повітряних піратів збито 21 бомбовоз. Як повід... ... додатково, в ніч на 13 ... під час нальоту на ... літаками ... моторо... ... бомбовоз.

Німецькі бойові літаки закидали міни ... ночі бомбами всіх ... міста та порт Гуль, а також важливі військові об... ... південного берега Англії.

Головної Кватири Фюрера, 13 липня 1943 р.

... ... на південь від Белгорода німецькі наступаючі війська, роз... ... 2 ворожі танкові групи, здобули далі території. Проти... ... сильних совєтських піхотних та танкових з'єднань, які ... перехнути совєтами з інших відтинків фронту і з тан... ... пунктів, та направлені проти опорних пунктів німець... ... на північ та схід від Орла, були від... ... з надзвичайними втратами для ворога.

... ... знову знищено військовими з'єднаннями, частинами ... ... повітряних боїв та бомбардувальної авіяції збито ... ... 103 ворожих літаки було збито ... ... час повітряних боїв та зенітною артилерією наших ...

... ... тривають жорстокі бої проти десантних частин ...

... ... та італійських авіяційні з'єднання брали безперерв... ... в денних боях та бомбардували безперервно ... ... Сицілії, та направлені проти опорних пунктів німець... ... берегами острова десантну фльоту, наносячи їй якнайтяж... ... втрат. Збито 25 ворожих літаків над Сіцілією та Сардінією.

... ... важких німецьких бойових машин бомбардувало ... ... ночі — з гарними наслідками — портові та докові спо... ... англійського міста Грімсбей.

... ... напади нашої авіяції було спрямовано на окремі ... ... Лондона та південного берега Англії. Один німецький ... ... повернувся до своєї експедиції.

... ... літаки далекої дії були знову направлені проти ве... ... ворожих кораблів, що їх вдалося підпалити в Атлантич... ... 11 липня. Один з обох транспортів вже був по... ... а другий було потоплено бомбами. Таким чином ворог ... втратив 2 пароплави — 30.000 брт водоміскости.

ГАНЬБА РУЇННИКАМ КУЛЬТУРИ

(П. С.). Відомий угорський історик культури про... ... Тібогтеровця заявив: ... червня цього року, ... дошкодження Кельн... ... собору, буде в іс... ... культури днем трау... ... і ганьби. Повідомлення ... мене в саме серце".

(П. С.). Кельнський епіс... ... одержав велику кіль... ... дописів із усіх кол. в ... яких висловлюється про... ... хання залишити в теперіш... ... ньому стані собор, як пам'... ... ятник про злочин брітансь... ... кого воєнного керівництва.

Сікорський був на перешкоді

(П.С.). В зв'язку з убивством Сікорського в Каїрі пригадують, що шеф польських емігрантів ще недавно, перед виїздом із Каїру, гостро скаржився на совєтський і британський уряди. Турецька преса підкреслює те, що смерть Сікорського значно полегшує позиції Лондона щодо Москви.

Лондонський кореспондент газети „Стоктольмс Тідніген" повідомляє, що шеф польської інформаційної служби в Лондоні, передаючи відомості про смерть Сікорського, додав, що Сікорський був попереджений про небезпеку подорожі на британському літакові, але він вагався прислухатись попереджувальних голосів.

Активність Японії

(П. С.). Японська Головна Квартира видала комюніке про досягнені успіхи під ... операцій на острові ... В цьому комюні... ... зазначено, що до цього ... було ... ... рожих літаків, ... і тяжко по... ... ших. Крім того, ... зістрелено щонайменше ... ворожих літаків. В районі ... потоплених біля острова Рендова ворожих військових кораблів був один крейсер клясу „Б" і 4 винищувачі; один транспортний корабель був тяжко пошкоджений. Також були тяжко пошкоджені ще один крейсер клясу „Б" і один винищувач. Не повернулися на свої бази 31 японський літак.

Проблема Фінляндії як прикордонного народу

На віденській конференції журналістів головний редактор д-р Рантакарі говорив про проблему Фінляндії, як прикордонного народу на північному сході Європи. Він підкреслив, що одно те саме покоління фінів ось вже втретє бореться з тим же самим ворогом. Але на цей раз фіни мають щастя боротися пліч-о-пліч з найміцнішим народом світу. Свій спокій та відвернення лихої долі від інших народів північ, які мають спокій, не му-

Поздоровлення героїчної команди італійського підводного човна, що відзначився в успішних боях.

Позиція Еспанії та Португалії

В одній з останніх своїх промов в Нижній палаті Черчіл зробив досить ясне попередження на адресу нейтральних держав, які чекають, що англо-саксо-ські демократії „видуть по... ... лабленими з світової війни.

Безсумнівно, що, в першу чергу, це попередження Черчіла стосується до Еспанії.

На початок другої світової війни Еспанія примуше... ... була залюбувати свого ра... ... нанесені громадянською ... Це було основною ... причиною, що генерал ... Франко обґрунтував ... уряд постійним ... даннями охоронити ... літет Еспанії. Для змі... ня своїх позицій Еспанія ... Португалія утворили більок держав Іберійського півострова, який є досить великою силою на європейському континенті.

Але говорячи про нейтралітет Еспанії, треба сказати, що будучи нейтральною в світовій війні, вона Еспанія ніколи не пересдавала бути нейтральною в боротьбі проти комунізму. Еспанія зробила величезну послугу Європі й усьому світові, виступивши проти комунізму й розгромивши його на своїй території. Легко собі уявити, як би склались дальші події, якщо на Іберійському півострові утворилася б в 1936 р. „еспанська совєтська республіка", що була б зв'язана з СССР й загрожувала не тільки усьому середземноморському басейну, але й Франції. Безсумнівно Франко об'єднав навколо себе всі ... ...

Велике знищення авіоматок

Під час морських боїв у південній частині Тихого океану японці зауважили, що американські військові кораблі були вже без супроводу авіоматок. Зауважено також „допоміжні авіоматки", тобто великі торговельні судна з тимчасовими палубами для літаків. Ці судна, певна річ, не могли замінити справжніх авіоматок. З цього можна було зробити висновок, що американці, після тяжких втрат авіоматок у Тихому океані, або цілком уже не мають їх, або вважають за потрібне берегти їх рештки. Якщо американці, крім „Горнет", „Веспа", „Інтерпрайс", „Йорктаун", „Ленсінгтон", „Саратога" та „Ранжер" не мали інших авіоматок, тоді цілком зрозуміла їхня обережність. Шість із названих авіоматок стали жертвою японських нападів. Тільки залишався ще „Ранжер". Американці хвалилися, що вони швидко відберуть від японців усе втрачене в Тихому океані. Це означало, що вони швидко організують та підготують до бою потрібний військовий матеріал. Не мало б бракувало також авіоматок.

З того, що американці вислали для охорони північно-американського шляху свою останню авіоматку „Ранжер", можна зробити висновок, що для англо-американців важливіша охорона цього морського шляху, аніж здійснення нахвалявань про знищення японської морської сили.

Дії „Ранжера" в Атлантійському океані не довго тривали. Його долю було швидко вирішено. Потопив його невеликий підводний човен капітана фон Бюлова, пустивши чотири торпеди.

Звичайно, американський військовий міністр Кнокс заперечував що втрату. Але й зрозумію, особливо, коли ще робить цей найбільший американський брехун. Офіційне американське запечення втратило за цей час свою силу. Бо в той самий час, коли „Ранжер" пішов силком за багатьма іншими американськими торговельними та військовими суднами й англійці втратили в 1942 році не менше, як 12 мільйонів брт, та що втрати тоннажу англійської торговельної фльоти в 1942 році перевищили кількість тоннажу новозбудованої фльоти. І це міністр Кнокс цього разу на вимогу Черчіля, заперечував, але сенатська комісія „Трюмен" і в цьому випадку розкрила його брехню, що раз підтвердивши, що її обрахунки мають добрі підставки. Цікаве в опублікуванні комісії „Трюмен" те, що вона підтвердила звідомлення Держав Осі про затоплення англо-американського тоннажу. Комісія визнає, що в 1942 році Німеччина потопила 9.004.000 брт, Італія — 840.000 брт і Японія 2.200.000 брт. Міністрові Кноксові не пощастило з брехнею. „Ранжер" так само лежить на дні океану й ніяке заперечення його не врятує.

Слід зазначити, що британські втрати авіоматок не поступаються перед американськими. Британці втратили: „Курраджус", „Глоріус", „Арк Рояль", „Ігль", „Евінчурір", допоміжну авіоматку „Одасіті" і біля Цейлону „Гермес". Разом англо-американці втратили 14 авіоматок.

„Евр" про Німеччину

Французька газета „Евр" дала свого кореспондента від поїздку через Німеччину. Він пише про надзвичайно велику дисциплінованість народу, яка провадиться методично, без нервування, без нетерпіння нервування. Німецькі фабрики працюють вдень і вночі з повним навантаженням. Повітряні нальоти не можуть вплинути на припинення або уповільнення продукції. Нерви німецького народу кріпкі. Якби не було видно військових, то можна б було легко забути за війну. Про психологічний або моральний надлам не може бути й мови в Німеччині і організовану німецьку силу не можуть зламати ніякі перешкоди.

Льотчики - добровільці

Агентство Стефані передає повідомлення свого спеціяльного кореспондента, що на одній з південних ділянць Східнього фронту декілька екскадриль укомплектовано льотчиками - добровільцями.

Вони навчалися в німецьких авіяційних школах, і, не зважаючи на недовготривалість навчання, добровільці є першокласними бійцями на винищувачах завдяки своїй сміливості й відвазі.

Кораблі із гуми

Новий план побудови парусних суден з каучуку для перевозки вантажів із південних областей в Японію дав гарні наслідки. Досліди по побудові гумових кораблів було проведено торговельною громадою півдня в одному з портів Яви.

Навантажені кораблі транспортуються до місця їхнього призначення за чайними моторними суднами. Там, після розвантаження, гумові кораблі розбираються й перероблюються на різних каучукових виробництвах.

АМЕРИКАНЦІ СТЯГАЮТЬ БОРГИ

Американський морський міністер Нокс дав пояснення, як саме США думають розраховуватися з своїми союзниками. З цього пояснення видно, що крім баз, відступлених Сполученим Штатам два роки тому за 50 старих торпедників, вони хотять дістати від Англії ще нові базь.

Слово „база"—це лише безособна назва, вжита замість слова „колонія". Принаймні самі американці вважають, що області, в яких вони мають свої бази, переходять під їхній повний військовий, господарський та політичний вплив. Покищо для поліпшення постачання своїм збройним силам вони використовують господарських доради ників і забезпечують для американського вжитку не тільки всі наявні вироби продукції, але й те, що має бути вироблено в майбутньому. Якщо десь є місцеві авторитетні представники, як, наприклад, марокканський султан, президент Ліберії або емір Ковайту (Іранська затока), там американці набувають концесії і передають їх американському капіталові. Президент Рузвельт розіслав до американських консулів, що працюють над добуванням земних скарбів, інструкції засівнить плоди культурта запорожних. Можна сказати, що крім відомих, багато таких, про які ще не чувати і американські дослідники, і мариконери, і місіонери, і амбасадори, що дають американці концесії.

Щось приховує

(П. С.) Голова колгоспу Сапого професору Сапого під час його від було заборонено в будь-яке ознайомлення мисловістю. Про це домляють московські пондерти турецьких Вони вказують на також і в області, які знаходяться під панування цям ставляться ще щодо ознайомлення нізацією большевицького управління.

Повстання в Азербайджані

Уже з початку квітня доходять сюди уривачисті відомості про те, що на советському Кавказі і в Закавказзі спалахнули антибольшевицькі повстання. З даних, що тільки но надійшли з Ірану і Туреччини, ясно видно, що ненависть кавказьких і закавказьких народів до большевиків вилилась у відкритому повстанні і в масовому саботажі.

Головне вогнище повстання знаходиться, очевидно, в советському Азербайджані. Радіостанція Баку оповістила ще 1 квітня 1943 року про те, що совнарком Азербайджанської ССР оголосив у країні стан облоги. У Баку страхом смертної кари ронено виходити з після 8 годин вечора. часно з тим радіо повідомила про ного командування, які, кажучи, не зовсім лошено після того, спалахнуло повстання советської влади. Вважається до не дуже по ностях керівників ві ділів політичного управління, як Шіфрес, Геккерн, Фішман та інші, привертають увагу до інтригансь махінацій синів „вибраного народу" і ще переконливіше виявляється суперництво серед людей цієї раси.

У 1935 року все більше жидів з'являється в списку вищих комісарів советської армії, в той же час военний комісаріят перебуває в руках жида Мехліса. Не значаючи на те, що він офіційно є лише заступник военного комісара, він фактично керує всім военним управлінням і одночасно посідає посаду „верховного керівника політичного управління советської армії". Подібно стоїть справа й у інших відділах советської армії: в авіяції, в „закордонному відділі военного комісаріяту", у военно-політичній академії імени Толмачова в Москві, які очолюють жиди Смускевіч, Мацюнік та Ресник.

Навіть на посадах командирів кадрових частин советської армії ще раніше можна було знайти жидів, як, наприклад, в 1935 році армійськими генералами були Рапопорт і Цейтлін.

Щось приховує

(П. С.) Голова колгоспу Сапого професору Сапого під час його від було заборонено в будь-яке ознайомлення мисловістю. Про це домляють московські пондерти турецьких Вони вказують на також і в області, які знаходяться під панування цям ставляться ще щодо ознайомлення нізацією большевицького управління.

Повстання в Азербайджані

Уже з початку квітня доходять сюди уривачисті відомості про те, що на советському Кавказі і в Закавказзі спалахнули антибольшевицькі повстання. З даних, що тільки но надійшли з Ірану і Туреччини, ясно видно, що ненависть кавказьких і закавказьких народів до большевиків вилилась у відкритому повстанні і в масовому саботажі.

Головне вогнище повстання знаходиться, очевидно, в советському Азербайджані. Радіостанція Баку оповістила ще 1 квітня 1943 року про те, що совнарком Азербайджанської ССР оголосив у країні стан облоги. У Баку страхом смертної кари ронено виходити з після 8 годин вечора. часно з тим радіо повідомила про ного командування, які, кажучи, не зовсім лошено після того, спалахнуло повстання советської влади. Вважається до не дуже по ностях керівників ві ділів політичного управління, як Шіфрес, Геккерн, Фішман та інші, привертають увагу до інтригансь махінацій синів „вибраного народу" і ще переконливіше виявляється суперництво серед людей цієї раси.

У 1935 року все більше жидів з'являється в списку вищих комісарів советської армії, в той же час военний комісаріят перебуває в руках жида Мехліса. Не значаючи на те, що він офіційно є лише заступник военного комісара, він фактично керує всім военним управлінням і одночасно посідає посаду „верховного керівника політичного управління советської армії". Подібно стоїть справа й у інших відділах советської армії: в авіяції, в „закордонному відділі военного комісаріяту", у военно-політичній академії імени Толмачова в Москві, які очолюють жиди Смускевіч, Мацюнік та Ресник.

Навіть на посадах командирів кадрових частин советської армії ще раніше можна було знайти жидів, як, наприклад, в 1935 році армійськими генералами були Рапопорт і Цейтлін.

Жидівське проникання в советську армію

Все незамаскованіше виявляються намагання більшовицьких жидів протиснутися на посади советського командування, які, кажучи, не зовсім лошено після того, спалахнуло повстання советської влади. Вважається до не дуже по ностях керівників ві ділів політичного управління, як Шіфрес, Геккерн, Фішман та інші, привертають увагу до інтригансь махінацій синів „вибраного народу" і ще переконливіше виявляється суперництво серед людей цієї раси.

У 1935 року все більше жидів з'являється в списку вищих комісарів советської армії, в той же час военний комісаріят перебуває в руках жида Мехліса. Не значаючи на те, що він офіційно є лише заступник военного комісара, він фактично керує всім военним управлінням і одночасно посідає посаду „верховного керівника політичного управління советської армії". Подібно стоїть справа й у інших відділах советської армії: в авіяції, в „закордонному відділі военного комісаріяту", у военно-політичній академії імени Толмачова в Москві, які очолюють жиди Смускевіч, Мацюнік та Ресник.

Навіть на посадах командирів кадрових частин советської армії ще раніше можна було знайти жидів, як, наприклад, в 1935 році армійськими генералами були Рапопорт і Цейтлін.

ЧАРІВНИЙ КРАЄВИД.

„Економіст" про перспективи врожаю в Совєтському Союзі

Англійський господарський журнал „Економіст" присвячує погану карткову постачання совєтського сільськогосподарського виробництва Совєтського Союзі. Совєтського Союзу сільськогосподарське виробництво „Економіст", набагато гірше, ніж минулому десятиріччі. Це зрозуміло, тому що врожай цього року Совєтському Союзі значно менший від середнього. Посівна площа обробленої області цього року буде менше, ніж раніше, навіть коли не брати до уваги Україну та області, окуповані німцями. Не вистачає і сільськогосподарських машин, і робочої сили.

В інших частинах Совєтського Союзу, тобто між Сибіром і Волгою, так говорить далі „Економіст", різне становище. Зерновий центрам, в середній і нижній частині Волги, як і в Казахстані, загрожує жахлива посуха. Всі попередження совєтської преси тамошнім селянам підготувались до періоду посухи, а саме, більш, ніж раніше, розпушити і глибше зорати землю, мало використано, тому що селянам для цього не вистачає допоміжних засобів і сил.

Голоси української преси про приватну власність селян

Декларація німецького уряду про приватну земельну власність селян викликала велике зрушення серед цілої української громадськости. Зокрема ця декларація стала для українського селянина справжнім стимулом до ще більш посиленої праці. Живий відгук найшла ця справа також і в усій українській пресі.

Центральний орган українського селянства „Український хлібороб", що виходить у Київі, називає декларацію „документом, кожний рядок, кожне слово якого український селянин сприймає з почуттям невимовної радости. Ця радість, це здійснення мрій селянина про власну землю прийшло після багатьох років страждання в більшовицьких колгоспах, пів років під'яремної праці на національній землі, яка була йому злою мачухою".

Але „відтині свята земля" годувальництва стає власністю хліборобa",—пише далісно „Український хліборо». Декларація німецького уряду про запровадження селянської приватної власности в Україні не тільки назавжди усуває большевицьку систему рабства в сільському господарстві, але й створює для українського селянства основану на законних правах власність на землю й угіддя. Як бачимо, німецький уряд послідовно здійснює свою політику, спрямовану на відбудову зашеланого сільського господарства України, на піднесення добробуту українського селянина. Вже з проголошенням нового земельного ладу український селянин відчув, що німецький уряд турбується про його майбутнє. Старанна праця селян, що була виявом їх подяки своїм визволителям, була належно оцінена; запровадження приватної власности на землю для селян є признанням їх заслуг у піднесенні сільськогосподарського виробництва... Тепер кожний селянин, одержавши власну землю, ясно бачить перед собою певну мету. Він знає, що його майбутня доля—в його власних руках.

Інший український часопис „Рідна нива", що виходить у Пирятині, стверджує: „Аграрна політика німецького уряду на Україні, спрямована на встановлення селянської земельної власности і її всебічну підтримку та захист, якнайкраще забезпечує інтереси і прагнення селянства, піднесячи його добробут на рівень умов життя селянства європейських країн".

Берднічівська „Нова доба" у статті свого головного редактора В. Семенюка стверджує з приводу декларації про приватну власність селян на землю також: „Сьогодні слово „земля" набрало іншого змісту у неозорянній єдності з історією і буттям нашого народу. За що ж землю, яку незабаром отримає наше селянство, з часів половців і печенігів до царської, а пізніше до жидівської Москви наш народ не жертвував своєю боротьбу. І ніколи ніхто не був спроможний подолати і знищити нашого народ, бо був не в силі розʼєднати селянина з землею. Тяжкі репресії, масове катування, голод, злидні—все робилося советами в ім'я того, щоб відірвати селянина від землі. Правда, колгоспи зʼявили, землю сполюдовували, хлібороба обезсмертили, в душу його ввійшли, але він жив від землі! Як неповнощінне дитя без батьків, так земля не була повноцінна без селянина. Як у посуху в'яне і жовкне урожай, так в'янув, жовк селянин без власної земл... Пам'ятаймо, землю дали нам німці! Отже, мусимо все зробити, щоб одержане право на власну землю закріпити".

На окрему увагу заслуговують міркування „Дніпропетровської газети". В дуже цікавій і вичерпній статті м. ін. пишеться: „Аграрне питання завжди було великим питанням нашої батьківщини. На прагнення селянства до своєї землі виграли большевики в 1917 р., кинувши гасло: „Земля селянам". Селянство повірило большевикам, пішло за ними, але... землі не одержало. Навпаки, у селян відібрали навіть ту землю, яка належала їм ще за царизму, зробили її державною власністю. Найбільш працьовитих, здібних селян заслали й розстріляли („розкуркулювання"), а інших перетворили в „пролетаріят", зігнавши в колгоспи.

Тому цілком природно, що наше селянство, мріючи про загибель большевизму, цілком позʼязувало по загибель з розʼязанням по-новому аграрного питання... Насилька важливого значення надавала німецька влада земельному питанню і наскільки прагнула йти назустріч бажанням нашого селянства, видно з того, що така важлива й складна реформа, вимагаюча витрат колосальних засобів і великої кількости кваліфікованої й некваліфікованої робочої сили, була оголошена й стала проводитись в життя під час війни і не зважаючи на війну... Значення цього державного акту настільки важливе, що його неможливо переоцінити. Відмітимо головне: 1) повністю і остаточно знищуються економічні відносини, що існували за большевиків, і відновлюється приватна власність, органічно ворожа советському устрою, несполучна з ним; 2) створюються найсприятливіші умови для швидкого відновлення господарства нашої країни і особливо його основи—сільського господарства; 3) кожен чесний, працьовитий селянин побачив, що його старання не пропадають задарма, що німецький уряд оцінює його працю і йде назустріч його бажанням і сподіванням; 4) наноситься смертельний удар провокаторам, большевицьким агентам, ледарям, що твердили, ніби німці відлають землю поміщикам і що всі їх обіцянки селянам—тільки обман. Селяни наочно переконуються в протилежному".

Працьовитому селянинові—земля

Німецький провід зацікавлений в тому, щоб продукційність праці збільшилась. Багато хто каже, що для селян найкращим є окреме господарство.

Згадаймо, що працьовитих селян, як „куркулів", большевики арештували й вислали. Крім того, на селі немає тих робітників, які мобілізовані в червону армію. Бракує також реманенту, тягової сили та худоби. Далі, ті молоді робітники, які залишилися, здебільшого не мають жодного досвіду для ведення самостійного селянського господарства. Це б усе призвело до значного зменшення продукційності, чого ні в якому разі не можна припустити. Там, де місцеві обставини це дозволяють і де є дільні господарювати селяни, там можна переходити й зараз до окремих селянських господарств.

Покладаючись тільки на свої власні сили, селянин не мав би змоги як слід обробити свою земельну ділянку. Хліборобського реманенту, який є в колгоспі, не вистачить для того, щоб надіяти кожного селянина коняком й потрібним господарським приладдям, якого тепер, гарбою, тощо. Селяни об'єднуються в групи, щоб найкраще допомагати один одному.

У тому, що селянин, після здачі належної натуральної норми, яка як податок передається державі, може вільно розпоряджатися лишками вирощеної своєї ділянки, ми бачить винагороду собі. Тому він силкуватиметься старанніше й краще обробляти свою ділянку й прикладати більше зусиль, що піде тільки на краще для його майбутнього.

Хто буде старанним і працьовитим, хто покаже, що він хоче спільно працювати для відбудови нового ладу й для забезпечення майбутнього, той мусить сам відчути плоди своєї старанности і своєї свідомої відповідальної роботи. Остаточна наша мета така:

„Працьовитому селянинові—його земля".

ХАМЕЛЕОН

Дні, що настали після того, як Ленін розтроїв в „меншовствуючого" Сталіна та його компанію, яскраво викривають одну з найтиповіших та найогидніших властивостей майбутнього „мудрого вождя світового пролетаріяту" — характерну сталінову здібність в небезпечну хвилину, рятуючи власну шкіру, раптово відмовлятися від усього, що визнавав ще вчора. Агітувати за те, що недавно опльовував. Подібно до хамелеона вимить змінювати колір шкіри. Вчорашніх співорців—проголошувати ворогами. Що вчора було чорне—називати білим. З переляку повертати кермо свого корабля у цілком протилежний бік. Скільки ще разів у своєму дальшому житті буде Сталін блискавично змінювати шкіру, передчуваючи провал? Скільки він буде видавати наказів і декретів, які боронитимуть те, за що вчора ще він та його посібники просто розстрілювали людей? Це не „гнучкий політик" — це спритний шахрай. Це безпринципова, властолюбна й безчесна людина, для якої настанови, ідеологія, погляди—це не щось свяге, в ім'я чого людина може вмерти, це не визнання святої віри, яку людина боронить до останнього зітхання: „я стою й стоятиму за це!"

Ні—для Сталіна ідеологія це тільки засіб досягнути влади. І якщо вона сьогодні не помагає йому, він, не вагаючись, викине її на смітник. Ідеї, віра, принципи, все це тільки комплект від мичок до душі тих людей, що їх треба підкорити. Вчора ці відмички відмикали—слава їм! Сьогодні не підходять—їх викидають у порожнявий хлам.

Квітневі дні 1917 року вперше широко викривають безпринципність та безідейність Сталіна того часу.

31-го березня Сталін боронить єдиний блюк з меншовиками та іншими соціял-демократичними течіями.

27 квітня 1917 року в числі 32-му „Правды" хамелеон проповідує вже цілком протилежне, говорячи, що „політика", рекомендована народниками, трудовиками та меншовиками, „політика" лавірування між класами та ганебного тупцювання на місці — це не політика революційного пролетаріяту.

Ще вчора Сталін обстоював довір'я до Тимчасового уряду, сьогодні він уже швиденько натягнув іншу шкіру й у тому ж числі „Правды" ганьбить Тимчасовий уряд, як „уряд фабрикантів та поміщиків", що здатний тільки видавати „реакційні міністерські заборони, що встромляють палки в колеса революції".

Ще вчора Сталін був „оборонцем", галасав про захист батьківщини „революційними солдатами", а на квітневій большевицькій конференції він уже кричить про „пропаганду проти війни" та про те, що „воювати не можна".

Він завзято й захоплено голосує за резолюцію Леніна, що проголошує „Геть війну!" й починає період, коли большевики ставлять свою ставку на покидьки російської армії, на дезертира й шкурника, що заливає фронт.

Усе те, що визнавав Сталін і до чого він кликав народні маси перед приїздом Леніна, все було блискавично закинуте й забуте, коли Сталін відчув, що Ленін, приїхавши, відкидає його на задвірки партії.

Втриматися на поверхні, не дати вирвати з своїх рук хоч якусь владу серед партійної верхівки, — заради цього Джугашвілі може в першу-ліпшу віру перехриститися. Віровідступник—це надто урочисто назвати так Джугашвілі. Ні, він просто хамелеон і перевертень.

ІНІЦІЯТИВА—ВЕЛИКЕ ДІЛО

У звільнених областях іде капуста робота по відновленню господарства. Безробітним може бути лише той, хто не хоче працювати. Для будь-якої спеціальности знайдеться діло. Та й не лише спеціяліст, а й людина просто з ясними навичками в галузі тієї чи іншої роботи може знайти собі робоче місце.

Чи міське, чи сільське господарство багатогалузні й вимогливі щодо різноманітности спеціяльностей. Місцями відчувається нестача перш за все спеціялістів середньої кваліфікації, нестача теслярів, слюсарів, токарів, ливарників-формовщиків і. т. д.

Кустарне виробництво відроджується.

В нашому місті знайшовся енергійний інженер, що зрозумів запити часу і з власної ініціятиви ще в 1942 році організував ремісничу школу, а з серпня місяця вона працювала вже повним ходом. Ініціятива, любов, чесність у праці— велике діло.

Зуміла ж людина добрати людей—всього 6 чоловік, переконати їх в доцільности задуму, й загальними зусиллями вони створили надзвичайно цікаву, суспільно-державну справу: ремісничу школу з двохрічним курсом. При школі є 5 майстерень: столярна, ковальська, слюсарна, токарна, ливарно-формувальна. Всі верстати, все устаткування зробили самі, без сторінньої допомоги. Завдання школи дати фахівців середньої кваліфікації. Програмові учбові предмети: математика, фізика, хемія, машинознавство, механіка, технологія, креслення, німецька мова. Бюджет часу для занять розподілено так: 3 години—теорія (в другому півріччі—2), 4 год. практика (в другому півріччі—5 годин). Учнів прийнято для старшої групи на базі семирічки, для молодших—на базі 5—6-річного навчання.

Інструктори — досвідчені, віддані справі люди, зуміли не лише зацікавити учнів, але й допомогли швидко оволодіти практичною процесом роботи.

Школа з честю закінчує перший рік навчання: практичне навчання проходить на виконанні замовлень від підприємств, установ та військових частин. Інструктори, з директором на чолі, мають повну підставу пишатися успіхами учнів: замовлення виконуються в строк, робота сумлінна, високої якости. А замовлення бувають дуже серйозні, особливо по литтю частин с.-г. та іншого устаткування. І учні самостійно проводять усі процеси аж до випуску готової продукції. В кожній майстерні є вже чудові працівники з учнів.

Наприклад, трьохгранні напильники, на які дуже великий попит, в усьому процесі виготовляють учні. І ця продукція одержала вже загальну оцінку, визнання за нею високої якости.

Заслуговує уваги і інший факт: школа не має бюджету—вона існує на госпрозрахунку, лише інструктори одержують зарплатню із коштів Міської Управи. Устаткування майстерень, утримання учнів та обслуговуючого персоналу—все це із коштів госпрозрахунку. При інших умовах це джерело існування школи не зовсім надійне. Однак вона так зарекомендувала себе якістю роботи, що в замовленнях немає недостачі і, при вмілому керівництві, школа не хиріє, а росте.

При школі зорганізовано їдальню. Обід з двох блюд. І це досягнення має гарний вплив на процес роботи учнів та всіх робітників і службовців школи. Всі учні одержують плату за роботу по ставках учнівської кваліфікації, а з серпня будуть розщінені як кваліфіковані робітники. Більша частина учнів має підставу одержати добру атестацію при затвердженні в кваліфікації.

Гарно поставлено в школі й медичне обслуговування. Учні так зарекомендували себе працею й поведінкою, що при всякій потребі медичної допомоги знаходять живий відгук.

Школа всіма сторонами своєї роботи справляє позитивне враження. За розмахом, об'ємом виконуваних замовлень вона схожа з життєвим підприємством. Необхідно більше уваги до неї з боку відповідних організацій для її підготовки до нового учбового року, особливо в забезпеченні паливом.

Гриф.

ПО УКРАЇНІ

В БОГОДУХОВІ

Якось не віриться, що декілька місяців тому відбувалися жорстокі бої. Відгриготали вибухи гарматних снарядів, проскреготали гусениці важких танків, пройшли тисячі ніг, і не здійнялось ніякого сліду. Срібний зелений покров приховав усе. І знову вітер гонить хвилі по полях пшениці, біліють на городах вишні, пасуться хустки селянок, пасуться на пасовиськах череди, і із глибини зелених просторів доносяться голос перепела. Тільки де-не-де чорніючі залишки розбитих автомобілів нагадують про військові події, що тут відбувалися.

Плавко мчиться автомобіль по накатаній шинами дорозі „грейдерке". Попереду видніються будови Богодухова. Поворот, і ми ідемо по Пушкінській—центральній вулиці міста.

Основна частина Богодухова розташована на ізрізаних ярами схилах. Маленькі, криві вулички, як правило, не замощені і лише в центрі—на Пушкінській, Вокзальній та деяких інших в тротуари. Як і в інших невеликих містах, в Богодухові за роки советської влади побудовано дуже мало, зруйновано й знищено багато. Доводиться дивуватись, що большевики, руйнуючи церкви, залишили саму назву Богодухів, не назвавши місто іменем якого-небудь свого жида.

Занедбаність і зубожіння за роки советської влади відчуваються в кожному куточку міста. Проржавілі дахи будинків, обвалені східці ганочків, покошені, напівгнилі дерев'яні паркани,—все це свідчить про діяльність „жилкоопів" та міськради.

Розбитий на місці Соборної площі сквер (собор зруйновано большевиками), як і майже всі насадження советського періоду, позбавлений смаку в плянуванні й підборі порід. Советські озеленювачі любили швидко ростучі породи, щоб відразу товар обличчям показати. А товар виходив поганий, дешевий. Порінявши цей сквер з акацій та спотворених невмілою підрізкою американських кленів з живописним маленьким парком, що знаходиться поруч з Богодуховом в невеликому маєтку Дем'янівка, де вишикувались стрункі ялини, білюють берези, розвісили над спокійною водою нижні гілки плакучі верби, і стає зрозумілим, як знизився смак та вимоги до нього в роки большевиків.

В роки советської влади живописна Дем'янівка використовувалась в найрізноманітніших напрямках: спочатку тут жили й господарювали випадкові люди, потім вона була передана господарчій організації що скоро-чено звалася „Плодоовоч", потім в декількох будовах маєтку розташувався будинок відпочинку. Господарів було багато, порядку мало. Запустів сад, старі дерева з кожним роком родили все менше, і нікому не прийшло на думку посадити нові. Паркові насадження зарослі, рози здичавіли й перетворилися в шипшину. І так дичавіло все.

В останні зимові місяці 1943 року мешканці Богодухова були свідками того, що дике обличчя більшовизму абсолютно не змінилося. За час свого короткотермінового перебування в місті большевики остаточно скомпрометували себе. Арешти, п'яний розгул, нестримні хвастощі, брехня—ось що залишилось в пам'яті населення від перебування їх у місті.

Про образ советської армії без слів розповідає залізний хрест, що безмовно стоїть в міському сквері над могилою похованого тут німецького вояки. Біля цього хреста були й інші дерев'яні. Коли советські частини увійшли до міста, большевики майже всі дерев'яні хрести зламали, залізний хрест зламати виявилось не так просто і тоді військові, з партійними квитками в кишені і в формі сталінської армії, відкрили по хрестові стрілянину, і, продирявивши його кулями, задоволені своїм подвигом, з п'яною лайкою пішли геть.

Треба відмітити, що могили советських солдат, після очищення міста від большевиків, збереглися й досі, хоча багато написів на надгробних стовпах і носили явно пропагандистський характер.

Становище в советській армії характеризує і такий маленький епізод. В період контр-наступу Німецької Армії в передмісті Богодухова один советський загін зайняв оборону під командуванням старшого лейтенанта. Несподівано появились німецькі танки.

—Ворожі танки!—доповів лейтенантові спостерігач.

—Тихше! А то в підрозділі взнають,—зупинив його лейтенант, намагаючись не панікувати.

Цілком зрозуміло, що після того, як вигнали большевиків, життя Богодухова було дуже розладжено, але не минуло і декілька тижнів, як населенню удалося знову відновити всі галузі міського господарства. Зараз в місті є базар і ціла сітка приватних та кооперативних торгівельних і кустарних підприємств. Відкрито театр, випускається газета.

Міське споживче товариство розгорнуло свою діяльність. Зниження цін на ринку. Зі... воно відкрило ... буфетів, ... фотографію ... майстерні. ... ...ішні вироби ... ...ни порівнюючи ... нах і організуючи ... товарів та продуктів ... місце, міському ... товариству вдалося ... значного ... на ринку.

Міське управління ... вадячи правильно ... но, не забуває й ... товку до нового ... року. Вже зараз ... відкрито декілька ... середніх шкіл.

Склад худоби збільшено

(П. С.). Держгосп ... сар для України ... каз, щоб для ... складу худоби ... дошат та телят, ... забою телят ... повному обсязі ... бочих коней з ... кожному сільсько... ському заклад... мум одне лоша, ... роні мінімум одне ... шість робочих ... трьох корів мусить ... щитись на розплід ... телят.

ХОРОВА КАПЕЛА ім. Лисенка

Великою допомогою ... Дніпропетровському ... ється українська ... капела ім. Лисенка, ... керує досвідчений ... п. Копичійський. Капела ... дається з 35 осіб ... пає в українській ... нальних костюмах. ... має в репертуарі ... німецьких творів. ... переважно українські ... 1 біля 50 сольних ...

Особливу популярність ... здобула капела ... німецьких залізничників. ... неділі капела дає ... у приміщенні ... ...ці, де її ... чають.

Дирекція залізничної ... сила капелу регулярно ... їздити для обслуговування ... залізничників на ... ший виїзд капели ... на станцію П'ятихатки.

Нова зубна клініка в ...

(П. С.). Охорона ... місцевого населення ... дання, якому ... вільна влада ... дику увагу. Тому ... мирі, де вже ... райських зубних ... влаштовано зубну ... клініку з сучасним ... кування. Великі ... зубних лікарів ... в ній населення ... стачають ... медикаменти.

Відповідальний редактор І. ...

Зам. 698. Охтирська друкарня.

ЦІНА 1 КРБ.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

Рік II НЕДІЛЯ, 18 липня 1943 року 60 (162)

ВЕЛИКІ БОЇ НА СХОДІ ТРИВАЮТЬ.

ЗА ОДИН ДЕНЬ БОЛЬШЕВИКИ ВТРАТИЛИ 530 ТАНКІВ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 16 липня 1943 р.

Великі бої на середньому відтинку Східнього фронту тривають. Ворог, не зважаючи на погану погоду, кинув ... нову групу ворожих військ. Контрнаступи противника ... ...ли на від'ємний фронту, в наслідок сильних втрат, що їх ... ...ворог попередніх боях. Напрями того, совети повели ... ...ступу—від Курська до Сувенічів,—намагаються ... ...ти своє становище,—але були скрізь від... ...ними втратами, при чому на фронті однієї тільки ... ...ки вчора 230 танків. Всього ж втратили совети вчора, ...ого великої битви, 530 танків.

...ки, не зважаючи на погану погоду, підтримували на... ...ська та збила 49 літаків.

...ня Сицілії відбито німецькими та італійськими від... ...ки, також і вчора численні англо-американські напади, ...ні проти лінії Адрігенто (на південь від Кертанії) та ... ...ворогові важких втрат. Збито багато його танків.

...ко-італійська авіяція з великим успіхом нападала ... ...ні вночі на скупчення кораблів біля берегів Сицілії. По... ...ено або важко пошкоджено кілька ворожих транспортів.

...ні від 10 до 14 липня включно втратила горожа де... ...ни 54 кораблі та гринавині 52 кораблі—біля 300.000 брт водо... ...ни. Багато інших кораблів та десантних плашкоутів ... ...ими бомбами.

...ня на нальоту на німецьку базу в Середземному морі, ...ні вночі на скупченні кораблів та бортові зенітки збили 7 воро... ...ків.

...ної ночі ворожі літаки напали на деякі місцевості ... ...ї Франції, порушивши, як і звичайно, нейтралітет Швей... ...ни. При цьому населення зазнало значних втрат.

...ові бойові літаки залетіли вдень також і до північної ... ...ини східньої Німеччини. Авіяційно-оборонні сили збили ... ...ка вдень і минулої ночі 14 британсько-американських ...ків.

...ські бойові літаки налетіли в ніч на 16 липня на Лондон. ... ...ні чоловік потопили під час нападів на великі та по... ...і кораблі, що їх охороняли з повітря і з моря, 8 паро... ...ків 51.000 брт водотоннажности та один транспортний ...ах.

З Головної Квартири Фюрера, 18 липня 1943 р.

...ня включно на погану погоду, важкі бої на Східньому ... ...ні тривають. В районі Белгорода розбито концентричним ... ...ом одну ворожу групу та знову відбито недавно під... ...ні сильні сили. На вхід та північ від Орла ворог про... ...ував свої безуспішні напади, які він переводив танковими ...ами. Його спроби прорвати німецькі позиції було відбито ... ...ими для нього кривавими втратами. Наші війська ве... ...ли успішно до контрнаступу, що успішно розвивається. ... ...ворожі протиді фронту великої битви було вчора знову ... ...ено 256 советських танків, а повітряні наші сили знищили ...ків літаків.

...ній Італії тривають, не слабнучи. В багатьох ... ...ях відбито ворожі наступи, підтримані бронемашинами, а ... ...ому військово-італійського фронту знищено ворожі пара... ...ути. Що їм удалося було приземлитися.

...ко-італійська авіяція спричинила ворогові значних ... ...ень, потопивши або великодушно збивши загалом ... ...ських транспортних кораблів.

...ські літаки вночі вчора напали вчора вранці на ... ...ні ворожі залізничні з'єднання. Нанесено ... ...ня чимало втрати. Під час сильних повітряних боїв, в та... ...ями збито 22 ворожі літаки, серед яких 14 ва... ...ків американських бомбовозів. 5 німецьких винищу... ...ків повернулись до своїх баз.

...ні літаки вночі вчора вночі вночі вночі ... ...ки скидали бомби без будь-якого плану.

ХТО ВІДПОВІДАЄ ЗА ПОВІТРЯНУ ВІЙНУ

(П. С.). Німецький держав... ...ний керівник ... ...ки ... ...ки ... ...ки

Стихійні демонстрації

(П. С.). З різних місцевостей Італії до Риму надходять повідомлення про стихійні демонстрації італійського населення. Італійський народ, вірний своїм войовничим традиціям, висловлює тверду рішучість битися до останньої краплини крові, обороняючи країну від ворога.

Бойова готовність Італії

(П. С.). Увага всієї Італії скерована на Сицілію. Усі думки й почуття зв'язані з боротьбою, що точиться на узбережжі Сицілії, де висадився англо-американський десант. Готовість до обопільних військових жертв видна на обличчях жителів великих північних і середніх промислових міст, особливо величезного Мілану. В усіх розмовах відчувається тверда довіра до внутрішнього та зовнішнього фронту й певність власної бойової сили та сили союзників, — лише з приводу сьогоднішніх воєнних подій „Кор'єре дель Сера".

Парашутистів на Сицілії знищено

(П. С.). В берлінських політичних колах після 14-денного бомбардування Сицілії чекали десанту. Десантна операція британських і канадських частин відразу ж перетворилася на бої з надзвичайно великими втратами для ворога. Узбережжі батареї на південно-сході вже повітряна зброя діяли зразково, потопивши ряд транспортних суден з військом та матеріялом і зістрелявши 33 ворожі літаки. З'єднання парашутистів, що з'явилися ранковими годинами, були знищені. Цілком певно, що ворог усіма засобами підготував операцію на Сицілії і наважився її провести. Але Вісь протидіятимуть усією своєю силою, де б ворог не з'явився. Можливо, альянтам вдасться десь ступити на землю Європи, але дальше перебування там — це вже інша річ.

Держави Осі спокійно дивляться назустріч подіям. Участь народів у тотальній війні принесла багаті плоди. На Східньому фронті є досить вояків з найкращою зброєю. За повідомленням кореспондента „Юнайтед Прес" із Москви, протитанкові гармати большевиків майже-безсилі проти німецьких „Тигрів". Ми ще не маємо точних відомостей про величезні втрати людьми у совєтів. За першими неповними даними, в районі дій однієї армії налічують понад 10.000 полонених червоноармійців. Криваві втрати противника на тінянку Белгорода—Орла перевищують це число втроє. Загальна кількість знищених большевицьких літаків зросла до 1112.

Дії торпедних літаків

(П. С.). У водах Бону італійськими торпедними літаками також пошкоджено три торговельні пароплави альянтів на 29.000 брт.

Італійські торпедні літаки знову провели успішні напади на ворожі кораблі, що відбували подорожі або стояли на котві біля північно-африканського узбережжя. Потоплено три великі торговельні пароплави разом на 40.000 брт. і тяжко пошкоджено ще один корабель на 8.000 брт.

Битва з караваном на Середземному морі

(П. С.). Спеціяльний кореспондент агентства Стефані подає подробиці нападів італійських торпедних літаків на ворожий караван біля північно-африканського узбережжя, про що сповіщалось у звідомленні з 9 липня. Караван ішов на захід під охороною численних військових кораблів. Перший напад відбувся біля Кап-де-Фер, де два кораблі на 10.000 брт. і 15.000 брт. були влучені кількома торпедами й потоплені на місці. На кораблях сталися великі вибухи, тому кореспондент Стефані робить висновок, що це були судна, завантажені боєприпасами. Другий напад відбувся у Філіппівільській затоці, де потоплено третій пароплав на 15.000 брт.

ВОРОЖИЙ ДЕСАНТ НА СІЦІЛІЇ У ВАЖКОМУ СТАНІ

(П. С.). На Сицілії італійським резервам, що стали до бою на східньому та південному узбережжі, вдалося відкинути американців до моря. В наслідок одночасних операцій німецьких військ на схід від американських пляцдарму, американські частини були розбиті, а рештки їх відступили. Навальний удар перешкодив дальшому опорові, і залишки ворожих частин скинуто в море. Їхні спроби зв'язатися з транспортними кораблями зазнали невдачі, бо німецькі та італійські бойові літаки й мисливники потопили значну частину десантної й транспортної фльоти.

Так само й на східньому узбережжі брітанський пляцдарм був настільки звужений, що смуга зосередження уже наскрізь прострілюється легкою італійською та німецькою артилерією.

ВАЖКІ ВТРАТИ ВОРОЖОЇ ФЛЬОТИ

(П. С.) Італійське радіо подає такі відомості з приводу дій італійської повітряної зброї в Сицілійській протоці та узлових південного узбережжя Сицілії. Перший виступ італійської авіяції відбувся вночі проти 10 липня. Важкі бойові літаки провели хвилеві напади на ворожі кораблі між Мальтою та сицілійським узбережжям. Було поцілено і важко пошкоджено багато кораблів. Одночасно італійські бойові літаки провели напад на порт Ля-Валетта на Мальті, спричинивши вибухи на фрахтових пароплавах та легких десантних суднах, що були готові вийти з порту.

10 липня італійські повітряні з'єднання, не зважаючи на дуже міцний оборонний вогонь, з малої висоти атакували кораблі та численні човни біля берега Сицілії, скидаючи бомби та обстрілюючи бортовою зброєю. Ворожі сили зазнали втрат і важких пошкоджень. Нищильники атакували десантні фльотилії, що наближалися до берега. Хоча ці з'єднання набиралися розпорошено, щоб утруднити напад, — вдалося знищити багато човнів з десантним військом. Слідом за цим стрімкоспадні літаки, супроводжувані нищильниками, напали на фрахтові пароплави; міцно охоронювані військовими кораблями та авіяцією. Один великий пароплав був влучений двома бомбами. Далі були влучені ще два менші пароплави. В повітряних боях між італійськими нищильниками, з одного боку, і багатьма бойовими літаками „Мітчел" і нищильниками „Спітфайер" — з другого, було збстрелено два „Мітчели" і кілька „Спітфайерів". Важко пошкоджено ще 10 „Мітчелів" і кілька „Спітфайерів". Вночі проти 11 липня італійські бойові літаки далекої дії спричинили пожежі та вибухи на кількох кораблях. Особливо успішно діяли італійські торпедні літаки. Висаджено корабель з боєприпасами, ще один, 15.000 тонн, був важко пошкоджений. Треба вважати, що один крейсер і пароплав на 7.000 брт. загинули. На борту ще одного крейсера виникла пожежа. Далі влучено пароплав на 6.000 брт., що йшов у супроводі трьох кораблів. Після того, як на борту почалася велика пожежа, екіпаж покинув пароплав. Дальші напади італійської повітряної зброї були скеровані проти ворожого пароплавства у водах французької Північної Африки, щоб перешкодити ворожому постачанню. О 22 годині італійський торпедний літак за 5 морських миль на схід від Кап-Блян атакував пароплав на 8.000 брт., що йшов у супроводі 10 кораблів. Після вибуху торпеди стався другий вибух, після чого пароплав став потопати. Інший торпедний літак потопив на схід від Кап-Роз охоронюваний двома міноносцями пароплав на 5.000 брт.

Ніяких несподіванок!

(П. С.). Військовий кореспондент Німецького Інформаційного Бюра, підбиваючи підсумки поділів минулого тижня, стверджує, що почався новий етап війни. Він пише, що битва за Сицілію, а також подальша битва на Сході в районі Орла—Белгорода, яка розгорнулася з місцевої німецької операції, привели англо-американського противника до становища, коли йому доводиться робити вимушений хід. Незручність цього становища розуміє кожен шахіст. Безперечно, реакція совєтів на німецьку розвідку операцію 5-липня руйнує пляни виступу, встановлені Лондоном та Вашінґтоном. З одного боку, і Москва другого, у військових колах Берліну давно мала намір протиударом. Схолі в Заході або в Північній. Давно ліковані в Німеччині робиці щодо стягнення англо-американських повітряних і морських, а також щодо перекидання значних військових контингентів на південний Держави Осі завжди знали про ворожі наміри. Отже, сліпа операція не була виключена.

Непереможна сила німецької зброї

(П. С.). До звідомлень про бої в районі Белгород—Орел Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає такі деталі: Танкові гренадерські дивізії і танкові гренадери СС стояли перед системою позицій оборона, яку большевики в останні місяці надзвичайно зміцнили незчисленною кількістю всякого виду загород, бойових стоянок, бункерів, танкових ровів, мінних загороджень та протитанкових ровів. Тоді два ці дивізії зброї СС за кількох важких штурмових дій мат прорвали совєтські передові лінії, перерізали, і система укріплень совєтів, не зважаючи на загороди і чисельні контратаки ворога та бойові стягнення, скоро опинилася в руках. В жорстокому і безперервному безпосередньому бою, в безпосередньому близькій дистанції, що виключала перевагу його духу німецьких частин, на оборонних позиціях, до ворожої системи укріплень першим вступив танковий полк. Під час цих дій з повітряних боїв вони перемогли сорок танки, становища, що могла поліційна і протитанкова авіяція. Танки „Тигр" німецьких виявили свою звичайну вагу перед ворожою бронёвими. Інші танки демонстрували таку вагу німецької зброї.

Даремні удари Сталіна; вони нічого йому не дають.

В той час, як по всіх ділянках нестримним пересувалися совєтські спорти для військових тин, які прорвалися, ву винявся перед сила й зразкова ність усіх частин збройних сил, які печили успіх у цих

ПІДОЗРІЛА ГРА З МОСКВИ

Катастрофа з якої домер танковий викинувши сенсацію в насвідомість жесірасу та ло зують на те, що торний літак ви після старту, що дії могли лягти тись, та що ви ника прикоряння дідні жахливо одного факт, що нещасного випад ня Гібралтар вже шевицька влада Москви.

Бої на Соломонових островах

Японська Головна [illegible] повідомляє, що [illegible] Ворожі бойові [illegible] ворожі [illegible] на своїх бойових [illegible] на [illegible] Вони намагали [illegible] острів Ново [illegible] провадяться [illegible] місткі цього [illegible]

Бойові затоки Кула [illegible] захід від ост [illegible] Гвінеї, розгор [illegible] склад розміщений [illegible] Гвінеї, що [illegible] з японських частин, і [illegible] співдії з однією японською фльотилією винищувачів потопив передранковими годинами 5 липня в коротку морську битву з ворожі військові кораблі кляси „Ан[illegible]".

5 липня бойові одиниці японських морських сил зістрелили вдень 10 ворожих літаків над затокою Кула. В ніч на 6 липня одна японська фльотилія винищувачів атакувала одно сильне ворожі з'єднання, що складалося із понад 10 крейсерів і винищувачів, і в перебігу бойової сутички дуже швидко потопила один крейсер та пошкодила другий.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

[illegible] служба інформ[illegible] повідомляє, що бри[illegible] військовий міні[illegible] Джемс Ґріґґ був [illegible] катастрофі літа[illegible] Ґріґґ був [illegible] якої став Сі[illegible] За кілька мить [illegible] старом літака він [illegible] Джемс Ґріґґ на другий [illegible] розбився до Лондо[illegible]

* * *

[illegible] український опер[illegible] сеанс ОРЕСТ РУС[illegible] кий похав на гос[illegible] виступи до Галичини, [illegible] секарт у Стрию.

* * *

[illegible]ська „Нова До[illegible] подала повідомлення [illegible] ПІДРАХУНКИ НАС[illegible] ВІД БОЛЬШЕВИЦЬКО[illegible] ВУВАННЯ в містечку [illegible] ковці, з якого заслано [illegible] 2.000 кращих госпо[illegible] де вмерло від голоду [illegible] семи та в останньому [illegible] знесено 20 хуторів.

[illegible]отоплено 13.000 брт

(П. С.). Біля туніського [illegible]ережжя італійські тор[illegible] літаки настільки важ[illegible] [illegible]ручили два ворожі па[illegible] [illegible]ходів, разом на 13.000 [illegible], що їх можна вважати [illegible] втраченої.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ

Виступ відомого норвезького письменника Кнута Гамсуна

На засідання другої міжнародної конференції журналістів у Відні прибув славнозвісний норвезький письменник Кнут Гамсун, котрого присутні зустріли гарячими оплесками. Письменник привітав представників багатьох націй і прохав вибачити, що втомлений працею і дорогою, він, на жаль, особисто не може виголосити своєї промови. Прочитання своєї промови він передав норвезькому членові президії, головному редакторові часопису „Фрїт Фольк" Арнтові Рінговлові.

„Заразою, яка загрожує світові", — каже норвезький письменник існуючі зараз симпатії до Англії. Кнут Гамсун піддав суворій критиці злочинну англійську політику. Кнут Гамсун заявив, що він хоче „як норвежець, як людина та як германець" викласти свою думку щодо питання, яке охоплює словом „Англія". Особливо гострі закиди робить Кнут Гамсун тим своїм землякам, які в душі все ще стоять на боці Англії та які не можуть зрозуміти поставу питання на основі історичних досвідів. Він говорить: „Також Франція та багато інших народів мали таку саму орієнтацію. Це є наслідком англійської політики та англійської поведінки. Англія перефарбувала та офальшувала почування народів, приглушила та ослабила їхню думку. В ході століть Англія зуміла видурити собі довір'я людей і то у виразній суперечності з їх власними досвідами та з тим, що вони бачили своїми очима. Таємницею політики Альбіону є зрадлива міщанина золотих обіцянок та примусу, облудної побожності та жорстокості, секрет-сервісу, насилля та збивств.

Таким міцним ситам не міг протистатися ані край Кнута Гамсуна, ані інші країни. Ось хоч би глянути на Францію. Немає країни, яка в ході століть мала б більше підстав задуматися над співпрацею з Англією і так званою англійською приязню. Є лише один великий могутній край, що відкинув отруту англійської політики — Німеччина. Але саме ця його могутність і сила розбудила в Англії смертельну ненависть. Німеччину прятн її волі було втягнено у першу світову війну. Вона, як завжди хоробро боролася, але її ворогами були чотири частини світу. Проте, не зважаючи на це все, Німеччина не була зазубрена на загибель. Німеччина є сусідом усіх, вона є державою середини. Подіі наступного часу ніяк не були ознаками загибелі. Бо тепер час приніс Німеччині національ-соціялізм, вияв та чудо волі германської сили.

Англія не могла погодитися на той зріст Німеччини. Вона мусила знову йти на війну. Гітлер зробив все, щоб це оминути. Але Англія хотіла війни. Та вона не хоче вести її сама. Як звичайно, вона хоче примусити інших іти на війну за себе, отже край за краєм сходить кров'ю до останнього чоловіка, щоб служити Англії.

Ми бачили, яку вартість дошенту знищати здоров'я спроможність розуміння народів. Англія хотіла війни, і Гітлер витяг меч. Він бажав нового часу, він бажав усім країнам дати нове життя. Його діяльність не була даремна. До нього призучалися народи й нації. Народи хочуть разом з ним боротися та перемагати. Адольф Гітлер дає світові щиком новий визначність. В цьому йому поспішить. Його бойовий друг Муссоліні стоїть біля нього з Італією, а так само і інші континентальні країни. Вони спільно досягнуть мети, і війна закінчиться.

Моя віра і знова така: Англію треба позбавити на землю. Не досить перемоганців більшевиків та американців, треба перемогти Англію, бо інакше не буде миру на землі. Мій погляд спирається на тому, що бачив у поведінці Англії у цілому світі. Також моя батьківщина у кожному поколінні відчувала силу та зловживання силою Англії. У наших „чотирьох стінах" пережили ми навіть діяння секрет-сервісу. Думаю, що у моєму довгому житті я зрозумів, що найбільша частина всяких неспокоїв, гнівів, недотримування слова, насильства та міжнародніх суперечок має джерело в Англії. Також сьогоднішню війну та все нещастя, яке вона приносить світові, завдячуємо Англії. Англію треба знищити".

Атлантійський та Тихий океан

(П. С.). Коли в середині 1941 року взаємини між Японією та Сполученими Штатами загострилися, британський уряд направив ескадру лінійних кораблів остільки сильно була ослаблена, що більш 2 кораблів дати не змогла. Таким чином після вирішальних перемог японської фльоти під Перл Гарбуром 8 грудня 1941 року події в Атлантійському океані вплинули на розвиток подій в Тихому океані. Успіхи німецьких підводних човнів в Атлантійському океані сприяли несподівано швидкому падінню фортеці Шонан. Брітанський прем'єр-міністер казав тоді в парламенті, що він зробив все можливе, щоб своєчасно підсилити гарнізон острова. Військових сил та матеріялів було досить, але транспортних засобів для їх пристани ки не вистачало. Так само як, що японська фльота не зустрічала ворожих лінійних кораблів в боях в Яванському морі в лютому та березні 1942 року, частково пояснюється тим, що ворог не ризикував оголити Атлантійський океан. Тоді ж відбулася і зворотний хід. 23 січня 1942 року японські підводні човни вперше з'явилися біля східного берега північної Америки. Вони спочатку не зустрічали ніякої охорони вороного морського транспорту. Протягом місяців доводилося американцям надолужувати те, що раніш промарали, й це було не легко тому, що головна частина їхніх військових сил мусіла оборонити морський рух у Тихому океані.

Обмеженість вантажних кораблів, що сталася через успішні дії німецьких підводних човнів, та збільшення потреба в них в зв'язку з обороною австралійсько-ново - зеландських водних шляхів та берегів, з другого боку, ускладнили справу. Утворення великого ворожого фронту у крайній та середній Азії не могло вплинути з бажаною силою. Так само й дуже переходу Індії до наступу на японське військо в Бірмі не вдався. В господарській галузі почувалася відсутність каучуку та олива. Оливо треба було добувати в Болівії, але воно тут не мало такої якости, як малайське. Каучук можна було б постачати з Бразілії, але незвичка підводних човнів на тому шляху була більшою, ніж з Малайї. Тому тоді почалася нестача гуми. Отже, дії в Атлантійському та Тихому океані весь час впливають одні на одних. Те саме можна сказати про надсилання допомоги Совєтському Союзові та боротьбі біля Соломонових островів, як і про розділ ворожих лінійних кораблів та задоволення потреб в нафтопливних кораблях.

Ефективність цих впливів збільшується через відсутність одночасних воєнних цілей, що ми спостерігаємо в ворожому таборі. Воєнне командування Сполучених Штатів пропонує Великобританії перемістити центр ваги воєнних дій у Тихий океан, але Лондон відповідає треба надавати Атлантійському океанові. Тому зрозуміло, що три місяці тому один англійський часопис скаржився на те, що спільна війна противників Держав Осі має непереможні труднощі, бо кожен воює за свій страх та ризик. Відсутність одностайности в політиці воєнних цілей більше відбивається на їхніх воєнних діях. Штучний, протиприродній спілці не обминуть своєї долі.

Потоплено крейсер США

(П. С.). В затоці Кюла, біля острова Новой Гвінеї, японськими бойовими повітряними силами потоплений крейсер США „Елена", як повідомляє про це північно-американський військовий департамент.

Крейсер належав до числа найновіших легких крейсерів флоти США. Він має водотоннажність 16.030 тонн, на воду спущений 1938 року.

КРАЄВИД НІМЕЧЧИНИ

ЗІСТРЕЛЕНО 26 ЛІТАКІВ

Під час повітряної атаки англо-американських літаків на один японський опірний пункт у південній частині Тихого океану японською протиповітряною обороною було зістрелено 26 ворожих авіомашин. В числі знищених літаків кілька важких бомбардувальників.

Пісимізм голови брітанського об'єднання судновласників

В англійській газеті „Ферплей" вміщено статтю голови брітанського об'єднання судновласників Е. Т. Натгса. Вже попередня світова війна, пише він, значно пошкодила брітанське судноплавство. Вже в 1935 році виявилася загроза з боку інших країн, які перейшли до власного судобудівництва та стали незалежними від англійського. До того ж англійська держава не зуміла втримати свого судобудівництва та багатоза конкуренцією та багатоза кораблів перейшли до неанглійських компаній.

Що ж до можливих перспектив післявійськового часу, то тут вони дуже чорні та безнадійні.

Німецький футбольний спорт під час

На думку державного керівника спорту, збереження активности спортових організацій під час війни має величезне значення для військового виховання. Ось чому, як тільки керівник німецького спорту накреслив ясну лінію спортової діяльности, можна було й на цей рік скласти літню програму для всіх родів спорту. Щодо футболу, то в цій галузі відбивалися змагання на першість між футбольними командами окремих областей. До цих змагань усі товариства вперто готувалися.

Всі ці товариства й багато інших зв'язані з найкращими сторінками історії німецького футболу. Треба лише згадати, що спортова арена стала ще більше, ніж раніше, можна було вимагати від спортову участь у ньому ролю. Ігри вимагали розваги, концентрації, дисципліни, напруження. Футбол — це масовий командний спорт, що виховує дисципліну, почуття відповідальности — якостей кожної молоді. Саме ці якості виховувати не лише тоді, коли людина буде солдатом — держава перебуває в боротьбі.

Друга мистецька виставка в Кіз

У приміщенні колишнього Історичного музею відкрилася 8 червня друга мистецька виставка, в якій прийняло участь 210 митців-малярів (проф. Світлицький, Кричевський, Жакевич), скульпторів (Жук, Кавалерідзе, Діндо і інші), молодих живописців і графіків.

Журі виставки ухвалило преміювати також роботу молодих митців: Володимира Сидорчука, Вас. Шевченка, Олени Лісовської, Катер. Кричевської, Юрка Повстенка, Г. Малакова, Т. Фоміна, О. Березовського, А. Оверчука і ін.

Експоновано 958 робіт: 801 картина, 47 скульптур, 61 вишивка, 9 керамічних і порцелянових виробів, 18 іграшок і 21 реклама.

Картини відображають здебільшого український пейзаж, а також портрети й мертва природа. За найкращі полотна треба визнати: „Під Києвом" — Кияченка, „Брід" — Беклемішевої, „Кобзар" — Ігакевича, „Мені тринадцятий минало" — Носка й ін. Оригінальні також роботи харківського митця Жеваго та портрети професорів — Леонтовича, д'Метца і Королькова — у виконанні Жалко-Титаренка. Високу майстерність показують скульптури Кавалерідзе — „Дон Кіхот", Жука — погруддя Заньковецької та Кропивницького.

Творча потенція молодих і старих майстрів мистецтва виросла й дозріла; не відзначили представники німецького командування, що відвідали виставку, а генеральний Магунієво. Огляд тривав коло Генеральний комісія зверну увагу майстрів укр. тентра — Кричевського, Світлицького, Кавалерідзе, розову і ін. нових творчих ля докладного ральний комісар побажав прибор тин. Довго тако він і на скульпторах.

Залишаючи виставку, генеральний комісар висловив щиру ставникам українського туря за підйом національного, яке було здобуто шевизмом, побажав ро процвітання Ук талановитих сил.

ДОБРИЙ ПОЧ

Охтирська Місто разом з Комсе горнули велику організації (заве приємствах та уст

Уже працюють обслуговуюча служба, службовців. В ганізації — це здалень.

Цей розмах р диктовний тим покращення ніків та служб вітати і тим біль бота ця недалек пітлива й ретель енергії та наполе

ОБ'ЯВИ

Доводиться до відому родин, члени яких на роботу до Німеччини, що видача речей буде провадитись 26 та 27 числа сім'ям буде провадитись 26 та 27 числа місяця на Біржі Праці, а для мешканців Сільпуправах в інші числа.

Голова Районної Управи МАКСИМ

Охтирська Райспоживспілка КУПУЄ у населення ВСІХ РОЗМІРІВ як нові, так і старі, що були в ужитку, а також рогожі.

Оплата провадиться сіллю від 2-х до 8 кгр. в залежности від розміру, і, крім того, доплачується від 66 до 104 крб.

Бочко-тара приймається щоденно в усі робочі дні:
7 год. ранку до 5 год. дня в таких пунктах:
1. Двір Райспоживспілки—Перший Базарний пров.
2. Засоллювод—Харківська вул. № 122. Райспоживспілка

Відповідальний редактор І. ЯЦЕНКО

Зам. 707. Охтирська друкарня.

МАРІЯ ГАЛИЧ

ПАРАШУТИ

(А. Д.). Понад три роки стояла Дідукова хата пустою край села, хоч голова сільради вже котрий раз оголошував, що продає її на злам. Покупця не було. В селі шушукались, що часто бачили, як у Дідуковій хаті посеред ночі блимав огонь, і мигала у вікні довга Даниллова тінь. Баба бранка божилась, що то домовик, що Данило Дідук притужив свою хату й літає до неї опівночі з далеких таборів. Дехто вірив тому, дехто посміхався може, мовляв, і домовик.

Данила Дідука не розкуркудили, його просто забрали в тридцять сьомому році разом з іншими. Це всі були літні поважні чоловіки. Були між ними й сиві діди з довгими бородами і щіпками в руках. Всі учені, письменні. Бо, як провели колективізацію, всіх, що лишилися ще на селі, загнали вчитись. Вчили їх там багато чого, насамперед, того, що Сталін—геній, світовий вождь народів, а так само й того, що всі люди пішли від мавпи. Мавп'ячого, мовляв, роду.

Данило Дідук якось сказав з того приводу:

— А дід Тихвань он кажуть, що в цих краях були степи все та й степи, і жадних мавп в степах тих ніби не водилося.

— То дехто з жінок чи не від мавпи, бува,—пожартував Павло Рудюк.

Учитель—його прислали сюди із райпарткому—розсердився на ті жарти.

— М-да,—незадоволено прокашлявся він.

— Бачите високий хрест на цвинтарі,—уже серйозно говорив Данило Дідук до вчителя,—там лежить мій прадід, що перший з козаками оселився в степу. Був за отамана.

— Мене ето мало інтересно,—відповів вчитель.—Об етом раскажете в другом месте, когда вас спросят,—загрозливо подивився він на Данила.

Село таки справді було козацьке. Колись то була караулка від татарських набігів. Билися з турками, татарами, з ляхами, москалями. Потім, за старим козацьким звичаєм. Саме за те більшовиками. Саме за те шостку хату, як увірвалися в село. Саме того й не могли дарувати більшевики селянам і Данило певен був!—повік не дарують. Годі провік не згадувати. Тому в кінці навчання, як сказав учитель заповнити анкету, Данило усміхнувся до себе й вивів у рядочку, де стояло питання про походження: „від мавпи". Підписався й подав анкету разом з усіма.

Читав учитель ті анкети чи ні, тільки в тюрмі вже сказали Данилові, що його засуджують на десять років заслання за те, що приховував своє походження. Шопрасда, не його самого, а всіх, скільки не було того люду по тюрмах, засилали кого куди. Сплюнув чоловік на те та й годі. „Хитро, мовляв, як поділили людей на куркулів і незаможних, щоб легше було перехватати їх: сьогодні тих, завтра інших.

І Данило Дідук утік із таборів.

Переховувався скрізь по селах з підробленим паспортом, а до себе в хату навідувався тільки вночі, як усі спали. Тягло його до господи, хоч там не було вже ні жінки, ні дітей. Тільки здичавіла кицька теж приходила вночі до хати й сиділа скраю на припічку, обгорнувши хвостиком передні лапи. Сиділа так поодаль хазяїна й, не помічаючи його, дивилася в піч на огонь. Коли Данило клав їй шматок печеної картоплі, кицька дегенько лапкою присувала до себе ближче ласощі, їла, перевертаючи муру голову то одним боком, то другим. Хазяїна вона не пізнавала й цілі дні вешталася десь по полю. Ловила мишей.

Отак потайки одвідував Данило свою хату, аж поки браве німецьке військо не вигнало із села совети. Тоді вже Данило Дідук посеред білого дня пройшов вулицею, голосно привітався до сусідів і вийшов у своє подвір'я. Поправив віконниці, двері, оглянув хазяйським оком крокви, стропила на хаті. Треба було зразу вшивати дах, бо стіни, хоч і нові ще, позаткали, от-от розвалються.

Другого дня перед світом розбудили Данила советські літаки. Вони все кружляли та й кружляли над селом. Потім щось гупнуло на горищі й Данило вийшов на подвір'я. На хаті в нього лежав парашут. Він зачепився за обдертий комин та „й повис там, як білий шовковий дах над безверхою Даниловою хатою. Під парашутом спущено було ящики, прикріплені до дошки. На червоній стрічці говорилося до селян, що от їм зброя—хай вони допомагають советам битися. За те їх потім совети визволять.

—Ну й визволителі!—похитав Данило головою.—Двадцять п'ять років визволяли, ще їм мало!

Він спустив з хати один ящик і поволік його до сільуправи. В сільуправі Данило побачив ще чимало чоловіків з такими, як у нього, ящиками.

—І те від мавпи гостинця приніс?—спитав його Павло Рудюк на порозі й розрегочався мало не на все село.—Це ціла скриня з придаником.

Всі ящики з гранатами, кулями, бомбами, динамітом позносили до сільуправи під охорону поліції.

Тепер Данило Дідук старости. Він походжає по селу в білій шовковій сорочці з вишитими закарпашами й манишкою, в білих штанях. Та й усі на селі причепурились, як ні разу за останні роки. Хустки на жінках і спідниці нафарбовано в різні кольори: зелені, червоні, сині, бузкові, чорні. А сорочки білі, як вишневий цвіт навесні.

Івсе то советські парашути!

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka

РІК II СЕРЕДА, 21 липня 1943 року 61 (163)

ВОРОГ НЕСЕ ВАЖКІ ВТРАТИ.

ЗА ДВА ДНІ ЗНИЩЕНО 752 БРОНЕМАШИНИ

ФЮРЕР ВІТАЄ ПРЕЗИДЕНТА ГАХА

(П. С.). З нагоди дня народження чеського президента д-ра Гаха Фюрер надіслав йому телеграму, висловивши йому, його родині й чеському народові щирі побажання здоров'я й дальших успіхів у державній діяльности.

* * *

З нагоди 71-річчя президента д-ра Гаха часописи вмістили великі статті, присвячені його життю й діяльности, а „Чеське Слово" опублікувало, що д-р Гаха одержав блискучий прикладом виконання зобов'язань, взятих ним перед Райху і безкастанно побажав прибор тин. Довго також він і на скульпторах.

Турецькі офіцери у Фюрера

(П. С.) Німецька преса публікує фотерепортаж про прибуття Фюрером делегації турецьких офіцерів. Туреччина військова місія від 26 червня до 7 липня перебувала на Східньому фронті, а також оглянула військові частини та укріплення на Атлантійського валу. Турецькі офіцери мали нагоду широко ознайомитися з озброєнням і станом частин. Перед своїм поверненням до Туреччини вони були прийняті Фюрером і шефом Генерального Штату Сухопутнього Війська.

Перевага німецького керівництва

(П.С.) Нові успіхи посиляють перевагу німецьких бойових літаків на південь та північ від Курська, що виявляється в дальшому злобутті території та великих втратах більшовиків, є наслідком переваги німецького керівництва. Воно полягає насамперед у чіткому співвідношенню повітряної зброї і танкових з'єднаннями. Вони, в свою чергу, щільно пов'язані з переднями частинами, саперами, що знешкоджують міни, батареями, що переносять уперед заслонний вогонь, та штурмовими частинами гренадирів — все це співпрацює з математичною точністю. Потужна бойова міць нашого контрудару ламає і розбиває більшовицький опір, робить жахливими гекатомби людських жертв советів.

Минулої неділі 5 советських танків важкої конструкції використали більшовицький відтяжувальний загін для того, щоб здобути без бою. Вказуючи на свій намір обернення назад дулами гармат, вони підійшли до передових німецьких танків. Ці перебіжчики, а також численні інші, що дедалі більше поодинці або групами переходять на наш бік, вказують на безцільність надзвичайно великих кривавих втрат більшовиків перед лицем цілком несподіваної для ворога бойової сили німецьких частин та великої переваги в озброєнні.

Успіхи танкового корпусу

(П.С.) В районі Білгорода—Орла один німецький танковий корпус протягом перших чотирьох днів наступу завдав советам таких втрат: 132, переважно найважчі, советські танки, 22 гармати, 89 протитанкових гармат, 395 кулеметів та гранатометів і понад 4.000 полонених.

Один німецький артилерійський полк на південному відтинку Східнього фронту упродовж 8 тижнів руйнував донецькі мости не менше, як 23 рази. Більшевики весь час намагалися відновлювати мости. Але після кількох пострілів результати їхньої напруженої роботи сходили нанівець.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 19 липня 1943 р.

Совети вчора даремно нападали на середину та південну частину Східнього фронту. Вони потерпіли при цьому високі криваві втрати та втратили 337 бронемашин. У районі Кубанського передмостового укріплення ворог припинив свої активні операції після великих втрат. На Міусі та середньому відтинку совети продовжували свої спроби прорвати наші позиції, але всі вони були відбиті нашими військами, що хоробро боронилися. На півночі від Белгорода були відбиті піхотні та бронетанкові з'єднання противника, що наступали кількома хвилями на нашу головну лінію бою. На всьому відтинку фронту біля Орла, наші війська відбили, після боїв з переважним успіхом, наступи ворожих сил, що були скеровані проти численних секторів фронту, при чому ворог понів особливо важких втрат.

На решті Східнього фронту—лише дії місцевого значення.

Авіяція брала вдалу активну участь у великими загонами в наземних оборонних боях. Румунські винищувачі збили 17 советських літаків.

В Сіцілії борються німецькі та італійські війська вперто з наступаючим ворогом—частково бережучи участь в активних оперативних. На березі на південь від Катанії відбито спробу висадитися піхоти та бронечастин прорвати наші позиції, в брітанської піхоти та бронечастин прорвати наші позиції, в чому їх активно піатримували важка судова артилерія та сильні авіяційні загони.

Німецька та італійська авіяція бомбардували вдень і вночі транспортну фльоту противника — у Сіцілійських водах з великим успіхом.

Під час оборони німецьких судових валок біля берегів Норвегії та Голландії був потоплений 1 ворожий підводний човен та німецькими винищувачами збито 5 літаків. Ще 4 ворожі літаки, між ними 1 великий літаючий човен—були знищені над Протокою та над Атлантикою. І наш літак не повернувся до своєї бази.

Минулої ночі літаки над Німеччиною лише поодинокі ворожі машини.

Німецькі підводні човни знов потопили 10 кораблів — 62.000 брт, що вони входили до складу ворожих валок.

З Головної Кватири Фюрера, 18 липня 1943 р.

Битва на Східньому фронті поширилась сьогодні і на південному та набула дуже активного характеру. Біля Кубанського передмостового укріплення ворог даремно продовжував свої напади на низку висот на захід від Комишеві. Після сильної артилерійської підготовки совети перейшли у наступ на фронті Міуса та Донця. Їхні спроби прорвати фронт силами піхотними частинами та танками розбилися об відчайдушний опір наших військ, які перейшли в контрнаступ для вирівнювання незначних проривів місцевого значення.

В районі Орла тривають з неослабною силою важкі оборонні бої. Вчора совети втратили всього 415 танків. Авіяція брала активну участь в наземних боях своїми бойовими ескадрильями. Таких і активно піатримували наші війська в їхніх операціях. Вночі велися спеціяльні проти підвозу ворожих сил залізницями.

На Сіцілії бої поспилися. Активні авіяційні операції були скеровані проти ворожих військ та військових об'єктів на східньому березі Сіцілії.

Після того, як німецькі винищувальні загони перешкодили північно-американській ескадрильї здалеїтіи в одну з німецьких аеродромів, противник напав на головну територію. Населений пункт, що має лише незначні втрати від бомб, що їх було скинено на житлові квартали.

Було збито 10 четирьохмоторних бомбовозів. 5 наших машин не повернулося до їхніх баз.

Легкі німецькі морські сили були кілька раз атаковані швидкісними човнами—вранці 18 липня—біля голландських берегів. Німецькому з'єднанню вдалося підпалити 1 вороже судно.

Поодинокі ворожі літаки залітали минулої ночі та вдень до Німеччини 2 з них було збито.

ПОВІТРЯНА ОБОРОНА МІЦНІШАЄ

(П. С.). Зростання числа зістрелених альянтських літаків під час останніх терористичних нападів на Італію, а так само збільшення втрат англо-американських бомбардувальників при нальотах на Німеччину та зайняті західні області вказує на те, що оборонні засоби німецьких кораблів та наземної артилерії значно поліпшали.

НА ФРОНТАХ

Як повідомляла Головна Квартира Фюрера 17 липня, бої на північ від Белгорода ослабли, але в районі Орла ішли важкі оборонні операції, при чому советські наступи було відбито після вперті бої, які точилися з переміним успіхом. На всьому відтинку було збито 251 танк. На решті Східнього фронту було відбито кілька наступів, піатримуючих танками та бойовими літаками, зокрема скеровані проти східньої дільниці Мозового укріплення. Так само—і на окремих відтинках фронту на Міусі.

Авіяція обстрілювала з особливим успіхом позиції та пересування військ противника. Збито в повітряних боях та зеніткам 80 советських літаків.

В Сіцілії ворогові не вдалося досягти будьяких значних успіхів, не зважаючи на великі його намагання—зокрема в районі Катанії. Німецькі подонкові винищувачі та їхні з'єднання нанесли ворогові важких втрат та збили над Сіцілією 16 ворожих літаків. Всього ворог втратив у районі Середземного моря 34 літаки.

В Мессинській протоці справа дійшла до кількох сутичок між німецькими та брітанськими швидкісними суднами, під час яких було потоплено 1 брітанський судно та ще 1 мабуть знищено, а ще кілька підпалено нашою артилерією.

Німецькі та італійські літаки успішно бомбардували ворожі розташування на Сіцілії.

В морі перед Еймойденом відбили німецькі портові охоронні судна напад брітанського з'єднання швидкісних кораблів. І ворожий швидкісний мінний бот було так сильно пошкоджено, що доводиться рахуватися з його загибеллю.

Декілька ворожих літаків перелетіли північно-західню та південну Німеччину, при чому від поодиноких нападів виникли незначні пошкодження.

Сконцентрована сила Східньої Азії

(П. С.). Уся сила майже мільярда людей у Східній Азії концентрується нині для того, щоб знищити Англію та Америку,—заявив прем'єр-міністер Тодо перед центральною радою «Руху для підтримки імператорського трону». До такого висновку прийшов він під час подорожі по окремих країнах та районах Східньої Азії. Різні народи цих країв сьогодні цілком усвідомили мету Японії і працюють спільно з Японською Імперією. Згадана подорож, а так само останні відвідини південних областей ще більше зміцнили його глибоку певність кінцевої перемоги. Японський фронт батьківщини перетворився на єдину велику воєнну машину. Тим часом в Європі Німеччина та Італія б'ються у найщирішому братерстві зброєю.

Чункінг паралізований

(П. С.). Як сповіщає американський кореспондент із Чункінгу, японська блокада фактично паралізувала військову й господарську силу Чай-кай-ші. Повітряний транспорт з Індії не можна порівнювати з колишніми можливостями транспортування Бірманським шляхом. Із Советського Союзу не можна вже діставатися постач. З усієї мережі китайських залізниць ледве кордонів у руках Чан-кай-ші лишається незначна частина. Так само дуже підупав річковий транспорт, як і сполучення грунтовими шляхами. Японська блокада надзвичайно утруднила становище Чункінгу.

Бої на Соломонових островах

(П. С.) Як сповіщає Японська Головна Квартира, японські літаки морської фльоти 11 липня атакували ворожі з'єднання, коли ті збиралися висадитись на північно-західньому узбережжі острова Нью-Джорджія. Японська залога на цім острові, починаючи з 5 липня, дала енергійну відсіч противникові, який, висадившись у різних місцях острова, намагався зі сходу та півночі просунутися до Мунди. Одночасно з цією операцією фльотилія японських міноносців, у водах на північ від острова Кулямбангра, вночі проти 12 липня розгромила вороже з'єднання, у складі якого було принаймні чотири крейсери. Під час цього бою потоплено два ворожі крейсери і ще один пошкоджено. Один японський крейсер був тяжко пошкоджений. Цей морський бій офіційно звати ється „нічним боєм біля Кулямбангра".

* * *

(П. С.). Японські збройні сили протягом 8 днів потопили або тяжко пошкодили в районі Соломонових островів 28 ворожих військових та транспортних кораблів і збстрелили 191 літак. Противник втратив увосьмеро більше літаків, ніж японці. На думку японських військових кіл, втрати американської фльоти в останніх боях — близько 3.000 чол.

* * *

(П. С.) Як сповіщає Японська Головна Квартира, 7 липня з'єднання японської авіяції напали на ворожі частини, які просунулися на острів Ребіяна, і спричинили численні пожежі на позиціях противника.

Дії японської авіяції

(П. С.). Японська Головна Квартира повідомляє про новий напад японської морської авіяції на австралійський опорний пункт Брукс Крік. Японці збстрелили в повітряних боях 16 ворожих винищувачів, 7 важких бомбардувальників знищили на землі й у п'ятьох місцях підпалили військові споруди опорного пункту.

Японські добровільці

(П. С.). Протягом останніх тижнів 10.000 японських студентів вищих навчальних закладів добровільно вступили до авіяції морської фльоти. До війська вступило багато добровільців і з інших шарів японського населення.

Індійська національна армія міцніє

Токіо. Сила заново створеної індійської національної армії розпочнеться військовими колами приблизно в 10.000 чоловіка. Серед них є артилерія, інженерні війська та розвідчики. Офіцери та солдати цієї армії мають уже великий досвід позад себе, а також і грунтоване навчання—вони створювали основні сили в боях за Малаї. Командна мова нової армії є індуська. Армію ведуть та вчать офіцери—індуси. Японія визнала її як союзне військо. Субхас Чандра Бозе написав листа до офіцерів та солдатів, у якому він пише, що день утворення цієї армії є найщасливішим днем усього його життя. Бойовий клич визволителів Індії є: „Вперед на Делі!".

Шонан. Індуси, що проживають в Східній Азії, палко вітають утворення індуської національної армії та великими масами добровільно записуються до їх лав на боротьбу з англійськими гнобителями.

Дюїсбург—це один з найважливіших центрів німецької промисловости.

Франція не мала причин для війни

(П. С.). Голова французького уряду П'єр Ляваль звернувся до делегації колишніх французьких військовополонених із закликом підтримати його в його мирній політиці. У Франції в 1939 році не було жодних причин до війни. Вона не голодувала, і їй не треба було оборонятися. Делегація з 3.000 колишніх фронтовиків заявила, що президентові про вислухання його мови.

16.500 убитих фр

(П. С.). Як повідомляє з Нью-Йорку, з почі з загальною 63.000 французьких полягло 16.5 0.

Зменшення продукції сталі в США

(П. С.). Управління продукції США відзначає, що продукція сталі в Сполучених Штатах протягом останніх тижнів лиття відповідно до продукції попереднього тижня на 125.000 тонн.

Потоплено 167.000 брт.

(П. С.). За час від 1 до 10 липня німецькі підводні човни потопили 167.000 брт загального тоннажу.

Потрібні оклади

Департамент США виділив спеціальну комісію, яка має вивчити прибутки американських суднобудівельних компаній. Встановлено, що деякі підприємств, взявши на себе покриваючи один одного, одержують потрійні оклади.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Відбулися збори з приводу другої річниці завоювання лісної фортеці Сашейки, в яких узяв участь генерал, що командує групою військ фронту під Кандалакшою. Він сказав: „Тут лежать у спільних могилах німецькі та фінські солдати, які впали під час наступу на Кандалакшу. Ці герої скріпили їхньою кров'ю незрозривне братерство між німецькими та фінськими солдатами, які забезпечать і щастя обох народів після перемоги над большевизмом.

* * *

Токіо. Японська преса висловлюється з. приводу утворення індійської визвольної армії. Цей факт,—пишуть газети, —є найвизначніший за всі ці останніх років історії, сьогодні індуси вступаються за збороть ще самих себе, а інтереси.

* * *

Англійський уряд ливо вимагає прийн кону про мобілізацію жіночого населення до 30 років для суднобудівельної вості—в галузі ван номашин.

* * *

(П. С.). В районі рода—Орла потоплених восьми днів 2.080 совєтських тобто пересічно 2 на день.

...мульо 70.000 ...орців

...ки сповіщає анг... ...мунійне бюро, ...ло 60.000 англійських ...ів загинули в цій ...результаті втрат ...ргівельної ...ійни у цій війні ...ських кораблях та ...ській службі ...ло 70.000 моряків. ...ло 30.000 представників ...ських народів, ...ських норвежці, ...ські матроси з інших ...ських країн.

...ські страйку

...С. Радіо— Мекей з ...ської Юнайтедстанських Повідомляє, що ...ськорейшен, що до...ється до 9 домен...ся страйкати ще 9 ...ків, спричи...ня виробництва ...ня виробництва ...ня виробництва

МІНОЛОВИ

В особі командира-четвертого фон Кампца вперше відмічено мінолова німецької військової фльоти лицаря-хрестом з дубовим листям. Новий лицар цієї високої відзнаки був спершу шефом фльотилі міноловів. В 1941 році йому доручено керування фльотилією аки-тих мінонищувачів і з цим призначенням він мав розв'язати цілу низку особливо важливих завдань. Його фльотилія швидко здобула собі визначну славу. А що при її операціях не обходилося без критичних моментів, свідчить такий випадок: під час однієї операції мінолови під командою фон Кампца, напало на них шість 40 англійських бомбовозів і винищувальних літаків. Між повітряною і морською силою зав'язався бій. Німецький командирський тралер збив два літаки, але й сам одержав такі ушкодження від бомб, що потонув. Плівучи у воді, фон Кампц, разом із своєю командою тричі вигукнув „слава" на честь Фюрера. Нарешті другий човен підібрав капітана і хоч фон Кампц був ранений, він і далі керував боєм, аж поки англійці, втративши п'ять літаків, повернули додому.

Це є лише один приклад скромного геройства мінолов, які в цю війну мають незрівнянно важливіші завдання, ніж за першої світової війни. Їхній операційний обшир тепер набагато більший. Під'їзд до всіх найважливіших портів, що знаходяться в руках німців, треба завжди очищати від мін. Треба висилати цілі фльотилії міноловів і мінонищувачів на широкі морські простори. При тому не треба забувати, що тепер мінна війна стала значно гострішою, бо по обох боках широко застосовують і повітряну зброю для мінування важливих морських просторів. Команди мінолов'я мають виконувати дуже небезпечну працю, до якої долучається ще й небезпека з повітря, що при теперішніх методах боротьби є для них постійною загрозою. За першої світової війни противники вживали не більш-менш вільного руху на морях. Без міноловів і мінонищувачів порти й опорні пункти залишилися б абсолютно блокованими і для пароплавства були б сильними. Отже ці невеличкі одиниці військової фльоти своєю, повною труднощів, фаховою роботою тримають відкритими морські шляхи. Від їхньої роботи залежать усі морські операції, і рух на морі, і всі успіхи морської війни.

У 50 мільонів разів яскріші за сонце

До астрономічних явищ, які викликають подив навіть у астрономів, належать так звані нові зірки.

Недавно відкрито нові зірки, які через їхню яскравість називають яскрішими новими зірками („Supernovae"). Обрахунки показали, що своєю яскравістю нові зірки належать до сьомої кляси над нульовою яскравістю зірок, отже на добі мінусів. Що цілком визначено геометричну ясність спостерегли не тільки на зірках нашого Чумацького шляху, а й на зірках у спіральній туманності, отже системах Чумацьких шляхів, більш віддалених. Ще в 1895 році відкрита професором Гартвігом у туманности Андромеди нова зірка, віддалена від нас на один мільйон світлових років, має абсолютну ясність 15-ої величини. Відкривши згодом у тисячах інших спіральних туманностей нові зірки, астрономи переконалися, що йдеться про цілком окрему клясу зірок, і завели для них означення -- зірки нові зірки („Supernovae").

Досі відкрито 46 таких ясніших нових зірок, які знаходяться в різних спіральних туманностях. Їхня ясність мінус 15-ої величини означає, що вони прибли-зно в 50 мільонів разів ясніші за наше сонце.

На підставі своїх спостережень астроном Цвіккі припускає, що приблизно кожних 600 років у кожному Чумацькому шляху спалахує одна ясніша нова зірка. Отже на 20 000 нових зірок припадала б одна ясніша нова зірка.

Вавде та Цвіккі обрахували, що кожна ясніша нова зірка випромінює за 25 днів стільки теплової енергії, скільки наше сонце випромінює за мільон років.

Астрономи припускають два випадки цього страшного спалаху. Перший раз спостеріг у Чумацькому шляху в 1572-му році славетний шведський астроном XVI-го століття Тихо Браге нову зірку, яка була ясніша за планету Венеру. Другий спалах яснішої нової зірки, як подає японська та китайська хроніка, відбувся в 1054-му році в сузір'ї Бика. З ним пов'язують теперішню газову туманність Рака, яка щораз більше поширюється. Обраховано, що спалахнула ця ясніша нова зірка 1172 року.

Головний вівтар церкви Тертинів у Мюнхені. Цю церкву збудовано між 1663—1675 роками в римському барокковому стилі. Всередині рясно оздоблена пишними ліплениками.

Що пише „Правда"

Перед нами лежать 25-29 числа цьогорічної „Правды". Що пише сьогодні, в другому році війни на Сході, большевицький офіціоз? А в тім „пише" — це забагато сказано. „Правда" перш за все публікує. Вона опубліковує без кінця-краю „привітання", „заяви вірности" й обіцянки „трудящого населення СССР", адресовані „му рому батющі" Сталінові.

Найважливіша річ це, розуміється, пожертви. Привітання як привітання, обіцянка вірности як обіцянка вірности, це принаймні нічого не коштує. Але „пожертви"! Гей, мої читачі, таж ми всі пригадуємо собі дуже добре, як у Совєтському Союзі відбувається збирання „добровільних пожертв". Хто з нас забув що геніяльну систему обдирання, неперевершеним зразком якої були наприклад „государственные займы".

Це виглядає, як сумний жарт, коли вічно читаємо: „з особистих заощаджень".

Чи пригадуєте собі, як звучать такі привітання по-грабованих своїми никові?

Щоправда з не привітання, жертву, ширість беру під сумнів горівна Керенс командира вій Ворошилов(Ук ласть) заклика нок командира ників військ самого як вона с жертву із свої заощаджень, а тва танкової Феліска Дзер

Що НКВД ви Дзержинськ святити танк яка має боро бисті заощад радо позір

Що ж це, ко пише „Правда" ? ределяя в ч. 2 и сделал для ф

Розуміється, ський підданий зробив для ф він мусить бо вати, менше ви жертвувати, мо щоб задоволь моги соціалістич гання саме так вано не дозволя ти на місці, що че все вперед.

На третій сто ды, вміщені ти писи з фронту". ротьба з німець ними силами дя ся як весела п

Фото з фронту намальовані ол які зовсім не „невразливих". В цьому червоноармійці ворожих поля це так справді ім нічо не заг великої тіні, що фотографія черв Підпис: „Вона ся до ворога" зують—фотогр

Ім'я Сталіна ся в 4-х вор не менше, ніж теперішнє „ливий той, хто буде її читати!

Відповід

Охтирська друкарня

На толоці

Серед бійців Сашко Чайка був мовчазний, сумовитий юнак. Він наче над чимсь завжди замислювався, щось обмірковував, пригадував. Іноді його запитували друзі, чому він такий зажурений, сумний, і завжди Чайка відповідав, що це в нього такий характер.

Між німецькими й совєтськими окопами лежала зорана толока, на якій зрідка маячили кущики полину й осоту. Толока була заміновна і тепер ця хвиляста рілля набула якогось особливого, таємничого вигляду. Там приховувалась смертельна небезпека.

Одного разу на світанку на толоці пролунав вибух і почувся стогін.

—Приготуватися!—подалася команда і вряз звуки тривоги переповнили вже сіріючу темряву. І знову напружена ранкова тиша. Бійці стояли на сторожі й ніхто не знав, що сталося на толоці. Політрук, ідучи по окопу, заглядав у обличчя бійців, немов намагався розгадати їх мовчання.

Командир другого взводу відрапортував:

—Товариш політрук, у моєму взводі нема бійця Чайки!

—А його зброя?—спитав політрук.

—І зброї теж!..

Раптом хтось вигукнув:

—Он він, на толоці!...

Бійці побачили за якихось п'ятсот метрів Сашка Чайку, що дуже поволі переповзав по рілі між кущами.

Політрук негайно наказав:

—Завернути назад!

—Поле міновано,—нагадав йому комроти.

Залягла тиша. Погляди всіх були прикуваві до толоки.

—Загине... промовив хтось.

—Він пораненнй!—сказав другий.

Наставивши долоні рупором, командир взводу закричав:

—Товариш Чайка, там ворог!.. Наказую повзти назад!..

—Повзи ти сю-ди-и!—ясно долинули слова Чайки.

—Огонь!—наказав політрук.

Командир рота подав команду стріляти і вся рота, націлившись на Чайку, припала до гвинтівок. Пролунав постріл, другий, третій... Знявся пил і Чайка сховався за пилом.

Політрук, витягуючи шию, виглядав з окопу. І знову голова Чайки замаячила на толоці. Подавалась команда, лунали постріли і врешті стало дивно, чому жодна куля не влучає в Чайку.

Політрук підозріло оглядував бійців, що стріляли, наче шукаючи серед них, хто навмисне не поцілює в нього. Але бійці старанно цілились і точно виконували наказ. З німецьких окопів пролунав лише один постріл. Тоді політрук особисто виліз з окопу, став навколішки і почав з автомату націлятися в Чайку. І раптом, наче скошений сніп, він звалився назад в окоп. Кілька автоматних черг пролунали з німецьких окопів і скосили його назавжди. Тепер стало ясно, що й німці зрозуміли задум відчайдушного бійця. За нього зав'язується бій.

Та Чайка не квапився. Він, маскуючись поміж кущами, повз уперед. Раптом з боку німців вдарив міномет і тієї ж хвилини вихор нищівного вогню покрив совєтські окопи.

Але ось вогонь з німецького боку припинився, курява розповзлась і на прояснілій толоці вже не стало видно скопюрбленої постаті. Згодом з німецьких окопів замаячила біла хусточка і совєтська пілотка, підняті на багнеті. Кожен зрозумів, що Чайка вже там, і тепер, посилаючи їм свій повітряний привіт, наче прохав товаришів наслідувати його приклад.

—Припинити вогонь!—подалася команда, і мовчазні бійці облишили стрілянину...

Андрій Дудка.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka

Рік II ПЯТНИЦЯ, 23 липня 1943 року 62 (164)

З 5-го ПО 19 ЛИПНЯ СОВЄТИ ВТРАТИЛИ 45.175 ПОЛОНЕНИХ, 4.827 БРОНЕМАШИН, 2.201 ГАРМАТУ, 1.080 МІНОМЕТІВ ТА 2.344 ЛІТАКИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 21 липня 1943 р.

На Міусі та середньому Дінці противник робив спробу вчора прорвати наш фронт оборони сильними піхотними та бронетанковими силами. Важкі кровопролитні бої точаться чергувались з нашими контратаками. Бої тривають.

Також і в районі Орла тривали на схід та на північ від цього важкі оборонні бої. На південній ділянці цього фронту вісім великими втратами для противника його спроби розбито і відкинуто. Місцеві прориви ліквідовано. За вчорашній день наші війська знищили 133 совєтських бронемашини.

За час від 5 до 19 липня взято під час жорстоких активних та оборонних операцій 45.175 полонених, знищено нашими наземними військами, загонами СС та зенітками 4827 бронетанків, 100 танків знищено авіацією. Крім того взято або знищено 2.201 гармату, 1.080 мінометів. За той же час збито 2.344 совєтських літаки.

У Чорному морі німецький підводний човен потопив вантажний пароплав 2.000 тонн водомістности, а в Кронштатській бухті підірвано гонгом берегової батареї судному валку. Доводиться вважати, що судна ті потонули.

Під захистом густого туману ворог зробив спробу в ніч на 20 липня висадитись на півночі Норвегії — біля Вардо, при чому в цій операції брали участь значні сили. Негайно зосередженим вогнем військових частин, військової фльоти та авіації цю спробу висадити десант було цілком ліквідовано. Ворог був змушений відступити з великими втратами під покровом густого туману.

На західній ділянці Сицілійського фронту німецько-італійські війська провели наказані їм переміщення, при чому ворог не чинив їм ніякої перешкоди. На сході ділянці відбито численні напади британських військ та виправлено негайними діями прорвани місцевого значення.

В боях проти ворожої транспортної фльоти також і вчора є гарні успіхи. Як уже сповіщалося, з'єднанням важких німецьких бомбардувальників підпалено в ніч на 20 липня порти-сперуди гавані Ля-Валетта—на Мальті та взучено бомбами 7 великих ворожих транспортів, з яких знищено принайні 2.

З'єднання німецьких швидкохідних канонерок провело операцію проти зайнятого ворогом порту Сіракуз, де потопило—в наслідок несподіваного нападу—2 винищувача та 1 човен—в наслідок несподіваного нападу—2 винищувача та 1 ворожий пароплав в 3.000 тонн водомістности, а ще 1 великий корабель був важко пошкоджений мінною.

З Головної Кватири Фюрера, 20 липня 1943 р.

Наступ совєтів на Східньому фронті розбився і вчора об успішну оборону наших військ, які надзвичайно успішно підтримала авіяція, що збила знов 562 танки. Біля Кубанського плацдарму авіяція, що збила знов 562 танки. Біля Кубанського району частково ворога, які мають лише місцеве значення, були відхинуті по деяких місцях могутніми контрнаступами наших збройних сил. По інших відтинках цієї ділянці фронту ваші війська спинили—після жорстоких боїв—наступ сильних піхотних та танкових з'єднань ворога.

На Сіцілії відбито численні наступи сильної ворожої піхоти та танків—після сильних боїв, в яких брала активну участь німецька авіяція—машини близького бою.

Німецька та італійська авіяція продовжувала і вчора свої успішні операції проти транспортної фльоти противника. Під час цих операцій було, між іншим, потоплено бомбами один ворожий транспорт—повна 10.000 тонн водомістности.

Минулої ночі німецькі бойові літаки нападали на Мальту,

Щира „приязнь" англо-американських плутократів

Терористичний напад англо-американських літаків на район Парижа 14 липня коштував життя 63 французам. Паризька преса вмішує широку інформацію про напад та фотознімки знищених будинків. Часопис „Ожурдюї" відначає, що поцілено не в військові об'єкти, а лише в військові квартали. «Пті Паризієн» пише, що англійці та північно-американці в день французького національного свята знову довели свою „щиру приязнь", скидаючи бомби на Париж.

Тубільні військові з'єднання

З тільки що опублікованого зведення видно, що на Східньому фронті паніо-пліч з німецькими військами борються з большевиками і значні тубільні одиниці, при чому з зрозумілих причин не може бути подано ніяких точних даних про їхній чисельний склад.

Ці тубільні одиниці є такі:

1. Російська Визвольна Армія, яка складається з добровільців росіян під керівництвом генерал Власова. Рух цей зустрічає все більшу підтримку також і з боку російського цивільного населення.

2. Українська Визвольна Армія. На Україні відхід від большевизму пройшов ще швидше, аніж в Білорусії й сьогодні тут б'ються з большевиками численні добровільці-українці.

3. Козацькі з'єднання—донці, кубинці і терські—давно визначені смертельні вороги большевизму, які є серйозним противником завдяки їхнім видатним військовим здібностям.

4. Легіони народів Сходу об'єднують добровільців з Кавказу та Туркестану.

5. Естонці, латиші та литовці формують значні з'єднання, що входять до складу загонів СС.

Солдати, що входять до складу тубільних з'єднань, носять німецьку форму з особливими значками, з що-до постачання всім необхідним, то вони прирівняні до німецьких військ.

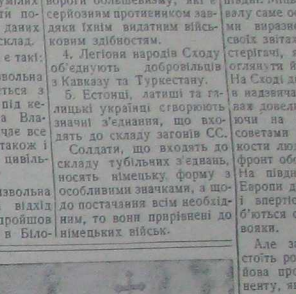

Добровільці зізвільнених областей Сходу йдуть на фронт воювати з большевиками.

На фото: добровільці під час походу для дачі присяги. Попереду несуть полковий прапор після виходу з служби Божої.

Бої на Нью-Джорджії

(П. С.). 13 липня місяці з'єднання японської морської авіації зіштрелили 11 ворожих літаків під час взпеклих боїв із з'єднанням в складі 60 ворожих

В японському полоні

(П. С.) Брітанський військовий міністер оголосив у нижній палаті, що в японському полоні перебувають 31.800 англійських солдатів, що 3-поміж 24.000 солдатів, що пропали безвісти, більшість теж в полоні. В японських руках перебувають також близько 40.000 цивільних

націльників. Далі японські літаки атакували ворожі військо, що висаджувалося на північно-західньому узбережжі Нью-Джорджії, і завдали йому важких втрат.

31 військовий корабель

(П. С.) Від 30 червня японцям вдалося потопити біля острова Нью-Джорджія 31 ворожий військовий корабель і транспортник, а також ще кільк суден. Зіштрелено понад 200 ворожих літаків. У боях за цей остріз ворог втратив близько 10.000 солдатів.

Оборона міць Европи

(П. С.) Три фронти охороняють європейський простір: Атлантійський вал на заході, Східній фронт, скерований проти совєтів, і середземно-морська зона на півдні. Міць Атлантійського валу саме останніми тижнями виразно засвідчили в своїх звітах невтральні спостерігачі, які мали нагоду оглянути його укріплення. На Сході дві зимові кампанії в надзвичайно важких умовах довели, що, не зважаючи на введення в дію совєтами величезної кількости людей та матеріялів, фронт оборони непохитний. На півдні оборону сильну Европи доводять мужність і вперті, з якою там б'ються сьогодні італійські вояки.

Але за цими фронтами стоїть робоча сила та збройова промисловість континенту, який переважає інші континенти густотою населення та міццю виробничого знарту. Виражуючи, що в країнах Европи, контрольованих державами Осі, живе понад 360. мільйонів людей, які дають близько 170 мільйонів робітників.

Цю силу з'єднаної робочої сили Европи не може перевищати ніякий інший континент, у тім числі й Північна Америка. Щодо промислового устаткування європейський простір приймаємі дорівнює кожному іншому континентові. Але тоді як засоба боротьби протів Европи її ворогу мусять пристаратися за тисячі кілометрів, унутрішні шляхи Европи можна вважати за відносно короткі. Перевага внутрішніх ліній Европа використовує не лише в військовій, а і в господарській галузі.

Цією могутньою господарською й военною силою керує єдина воля, тим часом, як у ворожому таборі дють суперечливі інтереси Москви, Лондону, Вашінгтону. За такого становища Европа може цілком спокійно чекати наступних подій.

2.800 танків і 1.600 літаків

(П. С.) Починаючи від 5 липня, в районі Белгорода —Орла знищено понад 2.800 большевицьких танків і 1.600 літаків.

Виходи охороняються!

(П. С.). Один совєтський „полонений, взятий в оточених боях, переживав німецькі повітряні напади на Горьківський центр большевицької збройової промисловости. Щоб під час нападів не припиняти роботи, совєти зачиняють виходи з заводських цехів і становить збройну варту. Під час одного німецького нападу так загинуло 4.000 робітників.

Японцями збито 2.376 ворожих літаків

Tokio. Як сповіщає Японська Головна Квартира, з 1 вересня 1941 року до 9 липня 1943 року збито японською авіацією в південній частині Тихого океану всього 2.376 ворожих літаків, при чому найвищих успіхів на Соломонових островах" тут ще не враховано.

Японська фльота потопила протягом останнього тижня в районі Соломонових островів 28 ворожих військових та транспортних кораблів та збила 191 літак противника. Японці вважають, що США втратили за останні бої приблизно 3.000 літаків.

Нове порушення невтралітету

(П. С.). Англо-американські літаки знову порушили швейцарський невтралітет. Біля Бувере на Женевському озері впав літак, при чому загинуло п'ятеро людей зі складу екіпажу. В околицях Берну скинуто бомби.

Марно актрачені бомби

(П. С.). „Бомбардувати Німеччину—це кидати бомби на залізобетонний будинок. Цементова стеля може обсипатися, але сталева середина тримається міцно", —пише відомий журналіст Вард Прайс у часописі „Дейлі Мейл".

Потоплено 5 ворожих крейсерів

(П. С.) 15 липня в Римі оголошено, що протягом останніх двох діб союзна авіяція та італійські підводні човни завдали ворожій фльоті таких втрат: 5 ворожих крейсерів було потоплено і ще два пошкоджено. Вісім міноносців вже.

—Не сьогодні, пане! Тільки що прибув підводний човен.

Безнадійні пляни США

(П. С.) На кінцевому засіданні центральної ради „Руху підтримки імператорського трону" представник армії генерал-майор Ягакі зробив докладний огляд военного становища. Ягакі заявив, що США покладалися на три чинники: час, сировину та виробничий потенціял. Але їхні сподівання не здійснилися. Вони не добилися запланованих результатів, а чинник часу діє на користь Японії. Тому американці намагаються цього або найпізніше наступного року перейти до наступу. Наступ на Японію, щоб послідовно відвоювати один по одному втрачені острови, коштував би для американців багатьох років завзятої столиками й перегородженну парканчиком, — недоторкана межа, заборонена зона, що відокремлює житлокопівських урядовців од простих смертних, пожильців, одвідувачів житлокопівської контори. На сірому обличчі управдому лежить важка печать утоми. Він іде до свого столика, сідає й стискує голову долонями рук.

Дирижер зайняв своє місце за пультом.

— Читайте, що вони там пишуть! — каже він, не піднімаючи голови:—Читайте і тоді пишіть!

— Пакт перший: скликати збори пожильців...

— Пишіть! — наказує управдом. — Пакт перший. Зобов'язуємось скликати двічі збори пожильців й забезпечити стовідсоткову явку. Додайте: влаштувати виступи артистів естради. А то ніхто не прийде. Цього не пишіть. Читайте:

... Пакт 2: випустити житлокопівську стінгазету, присвячену переведенню „Місячника".

— Еге!—мелянхолічно кидає управдом.

— ... і соцзмагання між жилкопами на краще переведення „Місячника"...

— Умгу! — подає управдом репліку й насупляється.

—... Оце жилкоп № 14.845 викликав нас на соцзмагання.

— Ну, і що ж з усього того?

— А те, що треба щось робити, — зауважує секретар.

— Робити?—управдом задумливо здійжає з голови круглу ушанку. — Робити, кажете? — повторює він: — Викликають? Ну, що ж, коли вони викликають нас, то ми їм надішлемо зустрічний виклик. Га?

Він широко роззявляє чорну пастку гнилозубого рота й позіхає. Запах горілчаного перегару й тютюнового смороду наповнює маленьку кімнатку, щільно

— Пишіть,—захоплюється творчим ентузіязмом управдом: — Пишіть. Зобов'язуємось: випускати щотижня протягом „Місячника" жилкопівську газету, одночасно —випускати двічі на тиждень будинкові газети і щодня екстренні бюлетені.

— Щодня? — з подивом, майже з жахом перепитує секретар.

— А так, щодня!—енергійно стверджує управдом: — Додайте: в міру потреби, двічі на день! Додайте,— ніби капітан у шторм, зірваним голосом накazує управдом: — Додайте: прикрасити помешкання ЖК гаслами та плякатами, оформити куток, присвячений „Місячникові чистоти", виготовляти гасла та оголошення і розвісити їх по всіх будинках, дворах і східцях.

Одчинилися двері. До канцерярії разом з хвилею сивого морозного повітря увійшла одвідувачка. Її зустріли з підкресленою увагою.

— Ось вона ініціятива мас! —прохрипів управдом, підвівши голову:—Маєте рацію!

—Ви, розумієтеся,—глибоко зітхнувши до всі секретар: —з конкретними пропозиціями щодо переведення „Місячника чистоти". Не залічимо вас до активу. Прошу вас, сідайте. Дайте нам коротких відомостей анкети. Ваше прізвище, ім'я? Рік народження? Ос тійність? Соціяльне Маєте родичів за кордоном?

— Та, ні... Та ч... Та ні, не, бачте, канялізація...

Вона хотіла додати ще, але її перервала. Їй не дали говорити. На неї замахали руками:

— Не заважайте! Не заважайте! Не заважайте! ніколи! У нас соціялістичне

— А в мене канялізація!

— Ну так що, що канялізація? — недовільно зітхнув управдом.

— А те, що прорвала каналізаційні рури. Заллало мою. Тече коридором, всіх кімнатах смерділо, книжній квартирі одсирілася тинк, стеля завалюється. Ремонтувати треба. От

— Ну, от, ремонтувати! Треба бути сознательною, громадянко! У нас тепер ідеться місячника чистоти, а зовсім не ремонту квартир.

— Але ж смердить. Помешкання руйнується.

— Ну так що, що смердить? Уряд і партія, гадаю, краще за вас знають, коли оголосити місячник чистоти, а коли місячник ремонту каналізації. Коли буде оголошено місячник ремонту, тоді й зверніться.

— Квартира доти розвалиться! Жити не можна.

— Розвалиться? А ви сигналізуйте. Пишіть до „Правди". Коли прийде час, ваші сигнали відзначать в передовій „Правды". А ми виступимо ініціяторами переведення соцзмагання на кращий ремонт. Більше громадської активности, громадянко!

— А тепер?

— Що тепер?

— Ну, якщо залляло квартару, стеля завалюється. Рури протікають. Це ж ваш обов'язок ремонтувати.

— Ну, наш! Хіба ж ми кажемо, що ваш?

— То ви будете ремонтувати?

— Чому не будемо! Оце закінчимо з цим місячником...

Одвідувачка зітхнула:

— Та це ж через місяць!

— Навіть смішно! Може, через місяць, а може й зовсім. Звідкіля ми знаємо? Я казав вам, коли буде? Я ж казав вам, коли буде на те директива з центру. Та ви не турбуйтесь, громадянко, все одно у нас немає грошей. Гасла, плякати, стінгазети, папір, фарба, праця, —усе це гроші. Виступи артистів,—це теж влетить у копійочку. Вам же, коли не Петрусенкова та Донець, ви на збори й не прийдете.

Жінка плює й голосно гуркає дверима.

— Тільки заважають! — зітхає бухгалтер.

— Явна саботажниця! — констатує секретар.

— Підемо далі! Що там у них, цих мізерних бабцях? Читайте!

— Підсилити діяльність санкомісії, виключити вибулих, дообрати...

— І це все?—зневажливо питає управдом:—Пишіть! Зобов'язуємось втягнути всіх пожильців у переведення „Місячника". Встановити на санкомісії в ЖК, виділяти відповідальних по будинках, зобов'язати щопівгодини подавати звіти за ходом. Щотижня робити збори пленуму скликати збори пленуму санкомісії разом з активом.

Виклик ЖК 14.845 виглядав блідо й безбарвно суддав блідо й безбарвно суддав блідо й безбарвно судді рости цієї могутньої епопеї, героїчної симфонії, перейнятої пафосом соцбудівництва.

— Іван Семенович кого хочеш переплюнє!—сказав же, коли не Петрусенкова та Донець, ви на збори й не прийдете.

Жінка плює й голосно гуркає дверима.

— Тільки заважають! — зітхає бухгалтер.

— Явна саботажниця! — констатує секретар.

— Підемо далі! Що там у них, цих мізерних бабцях? Читайте!

— Підсилити діяльність

місячника чистоти".

Після місячника чистоти проходить місячник освіти хему. Енергійний управдом змагається за перше місце. Усім співробітникам жилкопу доводиться працювати на протигазах. Щодня відбуваються учебові тривоги. Господині з протигазовими масками вартують коло будинків.

Одчиняються двері. На порозі контори з'являється одвідувачка.

— Ви чого?

— Та про ремонт квартири. Ви казали...

— Що казали?

— Що відремонтуєте! Та коли?

— Громадянко! Чи ви з неба звалилися, чи що? Хіба ви не знаєте, що тепер провадиться місячник освоєхему?

— Ну, так що?

— А то, що ми всю нашу енергію повинні зосередити на справі оборони бабцівщини. Отже, ми всі громадські витрати на придбання плякатів, таблиць ОВ, протигазів....

І управдом показує на кучу гумових масок, якусь блящану спорудку на колесах, ящик з піском та дюжину лопат, звалених в кутку жилкопівської контора.

А ремонт?

— Буде директива, ми з радою душею.

— Таку на вас!—і вайшла.

Одчиняються двері. До контори входить літня жінка, кур'єрка, що розносить повістки й папірці з міліції.

— Кому тут? Щоб розписатись?

Одержавши папірець прочитують вголос: „За антисанітарний стан дворів в будинках 17, 19, 23, 10 Домоуправу ч. 000859 оштрафувати на 200 крб.".

— Яке безладдя!—обурюється управдом:—адже „місяць чистоти" вже давно минув. Ми занесені на дошку ганьби, а вони штрафують нас за антисанітарію. Що ж це виходить? Тепер провадиться місячник ОСО, а дбай за санітарію?

І обложено простягає секретареві повістку.

РУЇННИКИ

Вони зруйнували Стародубських і Мстиславських, складали бомби на Смоленськ, Тулу, Орел, Курськ, Харків, Сталінград і Ростов. Вони знищували свої ж злочинні витвори їх як „справжні" британських авіаторів від відповідальних за цивільне населення до звичайних рядових, що не хотіли воювати. Вони виконували чужі накази, радіючи і сміючись, коли вони на нещастя нарікали на ганебних. Причинці британських авіаторів, що не хотіли воювати, — це ті самі люди, які з розкошів тому вимагали смоленськими під загрозою „Та фанатична воля опору, яка виявляла на Сході руйнуванням ческо-відомих храмів. Печерський собор у Києві, як скрізь обертала церкви на цивілізаторів, гуральні та клюби,—вирішила, що настав час скерувати свою нелюдську ненависть і проти славетних соборів Європи. Ця воля ненавидіть величні споруди як вияв вищої культури, рівня якої злочинцям не досягти. Вороги обачає в цих пам'ятках символ національної культури та національної самосвідомости, тобто тих сил, знищення яких він прагне, здійснюючи свої темні плани світового панування над поневоленими народами. Вічний жид скерував свою жадобу руйнації проти символів національної віри, національної єдности та культури. Британські і американські літуни є лише рабами волі, ворожої культури, а разом із там і зрадниками не тільки культури Заходу, але й будівної людської моралі.

Знищено пам'ятки величезної цінности

Наліт англо-американських розбійників на Ахен

(П. С.). Після кількох нападів на Кельнський собор, оснащеним бомб важко пошкодження не було, але не менше місто, де коронувалися імператори. Дуже пошкоджено Ахенський собор, збудований майже 1.200 літ тому — у більший свій час, тоді ще Карлом Великим. Майже зруйновано Пфальцкаплицю собору та частину, де зберігалися знаки гідности німецьких імператорів, що їх вживалося для коронування. Варвари цією коронуванні. Варвари знищили речі, загальновідомі, майже з жахом перепитує секретар. ціни, не важливі для нас, але ні в якому разі не культурні, не кажучи вже про людську більшість населення.

Свідчення „економіста"

(П. С.). Цінний додаток до німецької Білої Книги з приводу провини Англії в бомбардуваннях з повітря являє собою стаття лондонського часопису („Економіст" з 6.VI-1943 р.), де говориться про жахливу конференцію роззброєння. З неї видно, що британський уряд уперто добивався права застосовувати бомбардування з повітря, хоча лише він один обстоював цю думку. Німеччина, Франція та 16 інших європейських країн вимагали цілковитої заборони повітряної війни, насамперед бомбардування. Єдиною країною, що підтримувала погляд Англії, був Ірак.

„Економіст" вимагав тоді від англійського уряду без застережень та обмежень відмовитися від своєї позиції і таким чином виправдати себе в очах цілого світу.

Полягло 92.704 американці

(П. С.) Інформаційна служба США повідомляє, що американські втрати з початку війни складають 92.704 чоловіка. З цього числа 65.525 вояків втратила армія і 27.179—фльота та берегова охорона.

Советський провід на задоволений союзників

Совєтський провід дав наказ будівнику цінної зброї безпечити свою армію власною зброєю і не вважатись на обіцяну допомогу союзників, бо їхні англо-американські друзі... як пізно —гомовили, а прийшло платити—повіміле.

Потоплено 4 ворожих пароплави

(П.С.) Італійські торпедні літаки потопили 4 ворожі пароплави на 27.000 брт. Крім того, пошкоджено важкий крейсер і два торгівельні кораблі середнього розміру.

СЕРБСЬКА ПРЕСА ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ВТРАТИ СОВЕТІВ

Сербська преса в зв'язку з двохріччям війни на сході за цей час втратили 20.000.000 чоловік убитими, пораненими та полоненими; 36.000 танків, 56.000 гармат, 40.000 літаків і т. д.

Ну і зацерчає тепер сталінське твердження, що большевики не рекордсмени і СССР—не країна економічних чисел.

Ворожі втрати в частині Середземного моря

Під час нічних нападів уздовж Сіцілійського узбережжя італійські торпедні літаки 14 липня потопили 2 великі пароплави та один міноносець. Пошкоджено 6 кораблів, один з них важко, 2 міноносці, великий торговельний корабель і, крім того, малі судна. Вчора знищено 34 ворожі літаки. У середній частині Середземного моря італійський підводний човен потопив альянтський пароплав на 15.000 брт. Ще один підводний човен торпедував 2 крейсери і пошкодив третій—класи „Джервіс". Так само влучено четвертий крейсер класи „Фаерлес". Усі чотири крейсери треба вважати за втрачені.

КАЗАЛА КУМА—ДАМ ПШОНА...

Як відомо, на початку війни Америка обіцяла своїм союзникам подавати широку військову допомогу, зокрема горючими матеріялами. Однаже, нещадавно американський міністер внутрішніх справ заявив, що в зв'язку з збільшенням витрат горючих матеріялів, часу стало не вистачати не лише для вивозу, а навіть і для власних потреб. Зараз США довозять газ з інших країн.

Одним словом, казала кума—дам пшона, а у неї в самій нема.

М'ЯСНИК.

Все мої й мої соціяльні маси
жене Сталін на смерть, але все без пащеки!

Нотатки спостерігача

Часопис „Дагостен" (Стокгольм) повідомляє, що в колах, близьких до американського посольства, говорить, ніби раптовий поворот Сталіна від антибільшівського терору до церковної пристальности та розпуск комінтерну зробило на прохання Рузвельта. Справа в тому,—повісюють компетентні щодо цього особи, що Рузвельт, передбачаючи недалекі перевибори, хоче трохи знайомляється в очах американського народу свого приятеля з Кремля, через дружбу з яким підірвається і авторитет самого президента, що, зрозуміло, дуже невигідно в часи передвиборчої кампанії.

Але головним чином варте подяки не те, що Сталін так різко відступив від своїх попередніх принципів, а те, що зламавши програмові принципи, він, за його словами, ні на йоту не відійшов від „найпослідовнішої в світі науки"—марксизму-ленінізму. Істинно чудова і дивна ота наука марксизм! Все рівно, що диявло: куди поверчуй, туди і вийшло.

Москва—найулюбленіше після Нью-Йорку місто для жидів. 1897 р. в ній було тільки незамасковання 8.000 жидів, 1920 р.— 28.000, 1923 р.—86.000, 1926 р.—131.000, 1937 р.—450.000.

Тепер зрозуміло, чому в жидівській пісні „Москва моя" буквально сказано: Москва моя—страна моя, Та самая любімая...

СТАЛІН ВИМАГАЄ

(П. С.). В доповіднім листуванні Сталін знов вимагає від Рузвельта іваазії, тому що, як він каже, без спільного та цілком потрібного другого фронту проти Німеччини успіху досягти неможливо.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НА ЖНИВАХ

14 липня. Світало. Ще до схід сонця зібралися з Вишневого 26 косарів та 38 в'язальниць, щоб рушити в поле й розпочати збирати багатий врожай. Високе буйне жито... Весело задзвеніли коси, виблискуючи проти сонця. Лягали покоси. Селяни з радістю приступили до жнив. Кожен відчув ту урочисту хвилину, коли знову в полі задзвеніли коси, простягнулися довгі покоси, за чесну працю нагороджуючи селянина багатим врожаєм. Не дивлячись на несприятливу погоду, косарі за кілька годин встигли скосити перші 6 га жита. Селяни з 86 господарства вирішили спільно й дружньо впоратися з жнивами й своєю почесною працею допомогти у відбудові свого рідного краю, а цим самим вони допомагають героїчним німецьким воякам у перемозі над ненависним селянству жидо-більшовизмом.

с. В.-Веселе

НАВЧАЛЬНИЙ РІК ЗАКІНЧИВСЯ

Ще 7 годин ранку, а вже шкільне подвір'я Бакрівської початкової школи заповнене життєрадісною дітворою та батьками. Чути веселі розмови, співи. Там дівчатка й хлопчики грають у якійсь гру „Кіт та мишка," а там стоїть гурт школярів і пишається букетами запашних квітів. Це вони сьогодні, 16 липня, прийшли до школи на свято закінчення учбового року. Ось пролунав веселий дзвоник. Всі учні разом з батьками заходять до світлої, чистої класної кімнати.

Букети квітів дарують учні вчителям, а сонечко заглядає в радісні обличчя учнів і наче радіє разом з ними. Шкільне свято учнів разом з учителями та батьками відкриває завідуюча школи. В своїй розмові завідувачка доповідає про роботу школи в 1942—43 учбовому році, про літній відпочинок дітей та допомогу батькам під час збиральної кампанії. Також велику увагу звернула вона на збирання лікарських рослин. Потім учні заслухали своїх учителів, які розказали учням про їх успішність та поведінку, та оздержали карточки про успішність. Усі учні зобов'язалися допомагати батькам вдома та збирати лікарські рослини.

Знов співи, веселі розмови. Шкільне свято закінчилось, і діти, подякувавши вчителям, рушили додому на літній відпочинок. „К."

Агрономічні курси в Золотоноші

(П. С.). Не зважаючи на тяжкі воєнного часу, золотоношські агрономічні курси не припиняли своєї роботи. Недавно відбувся випуск четвертого курсу. Абітурієнти по закінченні науки дістали звання молодших агрономів і після короткої відпустки, мають стати до праці.

Підвищення врожайності в Протектораті

(П. С.). Протягом останніх 4—6 років у Протектораті Чехія-Моравії досягнено підвищення врожайности на 20%, що ж до якости—навіть на 50%. Це є результатом поліпшення посівного матеріялу, підвищення продукції плодо-родництва, поширення культивування цукрового буряка, хмелю та ячменю, а також збільшення погоділя'я худоби. Останніми роками Протекторат став експортувати свою с.-г. продукцію.

Садівництво в Україні

(П. С.). За німецькими статистичними даними, в Україні і в Криму використовується 600.000 га під плянкомірне вирощування овочевих дерев. З них використовується 25% під садівництво, а переважна частина дерев—це молодняк. В Україні є понад 317 великих шкілок овочевих дерев, в яких восени 1942 р. було 3,6 мільйонів щеп і 51 мільйон інших овочевих дерев, що їх можна було вжити для розведення садів, для охорони від вітрів та для інших культурних цілей.

Нарізано 169.000 га

(П. С.) У Київській Генеральній Окрузі членам громадських господарств та товариств спільного обробіткуземлі нарізано вже 169.000 га присадибної землі.

ДІЯЛЕКТИКА

На одному з колхозних зборів Іванові дуже вподобалось слово „діялектика", яке міський промовець повторював майже в кожному реченні. За роз'ясненням цього красивого і незрозумілого слова іван звернувся до секретаря комсомольської організації.

— Діялектика? — Гм... — промовив секретар, почухавши потилицю, —це, брат, коли теза й антитеза. Так, наприклад, Зінов'єв та Бухаріни і різні там П'ятакови раніше були он які провокатори, а потім їх „шльопнули", як ворогів народу. Зрозуміло?

Але Іванові зовсім було незрозуміло. Він пішов до шкільного вчителя Антона Антоновича.

— Діялектика, — посміхнувся Антон Антонович, — надівши на ніс криве пенсне, —як би це тобі пояснить, молодий хлопче? От раніше в школі був Дальтон-план і різна там проробка, і на голові ходили, а потім зміцняли дисципліну, запровадили двійки та п'ятьорки, застанили зубрити по підручнику. Оце тобі і буде діялектика.

Але роз'яснення Антона Антоновича також не задовольнило Івана.

— Піду я до дядька Тимохи — вирішив він.

Дядько Тимоха, почувши запитання Івана, хитро підмогнув правим оком і сказав:

— В двадцять п'ятому році, хлопче, у мене було показове господарство. З району приїздили і говорили: „Молодец Тімофеєвіч". Преміювали мене. А в тридцятому році за це ж показове господарство мене розкуркулили та заслали в кінець таборів дядя.

Оце тобі, хлопче, і діялектика.

В армію взяли Івана — війну посадили, а ось „діялектика" ні.

Перед боєм політрук Авраменко провів політбесіду. Червоноармійці задавали питання:

— Чому, товаришу політрук, раніше після Суворова та Олександра Невського буржуазними відрижками, а зараз вони — слов'янськими, і на їх честь салюти завели?

— Це, товариші, є діялектика, авторитетна річ і політрук.

— А чому раніше топографічних стратегів тепер у нас погони носять?

— Це, також діялектика.

— Чому раніше попи нігті давили і церкви відправляли, а тепер можуть і зволяють та за віру воювать заставляють.

— Ну, що ж? Знову ж таки діялектика.

— Коли підрозділ в бій пішов, політрук Кожушкін, шкандибав за ним кричав: „За Сталіна! За Святую Русь! За Ура!"

Червоноармійці [illegible] підрозділу перестрілись, покидали гвинтівки і закричали наступаючим німцям: „Камрад, Іван обернувся до Абрамовича і всадив багнет в животсте пузо.

— Ай, вей, что его кое?!—заголосив політрук.

— А це і є твоя жидівська діялектика, — крикнув Іван.

Зміст мудрого слова стало йому зразу ясним.

Школа трактористів у Черкасах

(П. С.). З 1 лютого 1942 р. в Черкасах працює школа трактористів. В ній навчається 40 людей. Термін навчання—1 рік 3 місяці. З 1 вересня відкрито ще відділ трактористів з 8-місячним курсом навчання. Там вчиться 25 людей. Школа забезпечена викладачами фахових дисциплін та літературою. Практика відбувається по цехах майстерень і в бораторіях. Є гуртожитки та їдальня. Слухачі одержують стипендію від 100 до 150 карбованців, в залежности від успішности.

1 травня відбувся випуск молодих трактористів і механіків-байнерів.

Залізничний тариф на Україні

З червня 1943 року в межах Мінської, Київської й Дніпропетровської дирекцій комунікацій запроваджено залізничний тариф для транспорту пасажирів та ручного багажу. Тарифи лише на певних відтинках, за користування певними потягами. Подорожні повинні перед від'їздом купувати квитки на поїзд. Продаж квитків видаються для цього підставні залізничні каси в пустки. Багажу не приймається.

ОБ'ЯВА

Охтирська Райспоживспілка КУПУЄ у населення Вуйків ВСІХ РОЗМІРІВ як нові, так і старі, що були під солодом, а також розсип.

Оплата провадиться сіллю від 2-х до 8 кгр. за вагою в залежности від розміру, і, крім того, доплачується грошима від 66 до 104 крб.

Бочко-тара приймається щоденно в усі робочі дні від 7 ранку до 5 год. дня в таких пунктах:

1. Дівір Райспоживспілки—Перший Базарний провулок.
2. Засолзавод—Харківська вул. № 122.

Райспоживспілка.

15 липня ц. р. зникла кобила вороної масті, грива стрижена, віком 3 роки. Хто знає про її місце перебування, прохання повідомити на адресу: Громадське господарство № 44, м. Охтирка.

Відповід. редактор І. ЯЦЕНКО.

Охтирська друкарня. Зам. № 75

Англійці починають бачити справжнє жидівське обличчя

Вже кілька разів повідомлялося, що у Великобританії жидівське питання становить пекучу проблему. Безперечні господарські труднощі, як і тягар війни, все більше почали відкривати очі британцям на злочинну поведінку жидів. Коли ще не все британське населення зрозуміло сучасну жидівську проблему, то в широких колах все ж таки вже помітили, що жиди використовують скрутний стан англійського народу. В англійських часописах збільшились письмові повідомлення, які покищо в іноземній, майже у вибачливій формі, звертають на те, що життя і діяльність жидів викликають обурення англійців, і сприяють поширенню антисемітизму.

Жидівські керівні кола дуже скоро помітили, що існує загрозливе коло, вороже жидівським позиціям, і почали вживати заходів до власного рятування. Жидівську расу спочатку попередили їхні товариші, щоб вони так не впадали в очі, тобто трохи стримали паразитів. Одночасно з цим жидівські керівники робили тиск на британські урядові установи для того, щоб ті затримували поширення антисемітизму. Зокрема до точного виконання всіх жидівських бажань, вони мобілізували британських журналістів, які одержали доручення захищати в своїх статтях, ніби-то, вневажених і переслідуваних жидів.

Також відомий англійський журналіст Ганнен Свафер був примушений боротися з'ворожими до жидів настроями. Наслідки були протилежні наміреві жидівських підбурювачів. Ганнен Свафер зазнав невдачі, коли намагався в статті, надрукованій в журналі „Ворл Пресс Нью", одверто застерегти від все більш поширюваного антисемітизму в Англії.

Ціла низка листів, які він одержав від читачів, показали думки багатьох британців. Деякі ввважали його за жида, але інші запевняли, що його підкуплено жидівським золотом, цього Свафер, очевидно, не міг заперечувати. Один моряк англійської фльоти написав йому в своєму листі: „Або ви сам жид, або маєте якісь особливі підстави, що танцюєте під жидівську дудку. Що швидше будуть усунені жиди, то краще буде для світу. Підніміємо ж бокал і вип'ємо за той день, коли не буде жидів".

В іншому листі було написано: „Це дуже цікаво, що Ви також танцюєте під дудку ваших жидівських панів. Тільки добре, що англійський народ, нарешті, побачив зростаючу жидівську небезпеку. Я сподіваюсь, що ця свідомість народу буде й надалі зростати. Я не знаю, до якої національности належите Ви самі, але до того часу, поки Ви живете в Англії, поки Ви перебуваєте під захистом Англії і одержуєте англійські гроші. Ви повинні також поставити собі за труд бути англійцем. Вже досить того, що Англія була примушена вступити в цю війну проти власних інтересів, щоб захищати не що інше, як фінансові інтереси жидів. Я сподіваюсь, що антисемітизм в Англії надалі буде скрізь поширюватись. Вже дуже довго жидівські фінансисти, жидівські спекулянти, а насамперед ті, що наживаються на військових поставках, контролювали нас і наше життя. Жиди в Англії стали якоюсь заразою. Тому наш уряд в майбутньому повинен більш не давати захисту жидам і заборонити видавання їм віз на в'їзд".

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 25 липня 1943 року | 63 (165)

ЦІНА 1 КРБ.

ВОРОГ НЕСЕ ВАЖКІ ВТРАТИ.

ЛИШЕ ЗА ДВА ОСТАННІ ДНІ ЗНИЩЕНО 729 ТАНКІВ ТА 105 ЛІТАКІВ

Лицарський орден

(П. С.). Рудольф фон.-Рібентроп, 22-річний син Райхсміністра закордонних справ, що бере участь у війні як командир сотні Дивізії Танкових Гренадирів СС лайбштандарту Адольфа Гітлера, одержав Лицарський Орден Залізного Хреста за особливу мужність, виявлену в боях на півночі від Білгорода.

Берлін. Під час боїв під Белгородом було взято півтонною дивізією „Велика Германія" понад 2900 полонених та збито або знищено 82 ворожих танки і багато гармат. З 3600 советських бронемашин, що повідомлялося про їхне знищення з 5 липня, 550 були знищені авіяцією з 5 по 13 липня. Втрата 1659 літаків є великим ударом для советської авіяції. Щоб мати зірну увву про масштаби бою між Белгородом та Орлом, досить пригадати, що під Києвом совети втратили 884 бронемашини, а під Вязьмою-Брянським 1197.

Стокгольм. „Гетеборгс Моргенпостет" має звістки з Лондона, що 400.000 советських солдатів є в небезпеці бути відрізаними—вастількі велика кількість і сила німецьких бронемашин. 2 бронеколони, що були введені советами в бій, були в короткий час перетворені в купи палаючих уламків.

Німецькі „Тигри" надзвичайно сприяли цьому успіхові.

Мадрід. Понад 40.000 осіб, що належать до громадян держав Осі, було переселено з берегів Середземного моря до Північної Сао-Паоло вглиб Бразілії, згідно наказу тамтешнього уряду. Потяги, якими вони їхали, були перепоновені. Люди сиділи навіть на дахах вагонів. Поліція вимагає, щоб усі німці, італійці та японці покинули берегові місцевості.

339.000 кв. кілометрів

(П. С.). За останніми відомостями, зайняті німецькими частинами області України становлять 339.000 квадратних кілометрів. Отже Райхскомісаріят України в півтора рази більший, між британські острови разом із Північною Ірляндією.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 23 липня 1943 р.

Противний поширив свої сильні наступи на дальші відтинки Східнього фронту. Не зважаючи на це, всі його спроби прорвати наші позиції, не спинюючись перед будь-якими втратами, були марні. Всупереч всім твердженням ворожої пропаганди, війська Німецької Східньої Армії стоять твердо і непорушно. В найтяжчій співпраці з авіяцією наносять вони ворогові якнайтяжчих кривавих втрат. Вчора втратили совети 566 танків та 105 літаків, не враховуючи тих танків, що були розбиті з повітря.

Біля Кубанського передмостового укріплення та на південь від Ладозького озера протинник розпочав, після сильної артилерійської підготовки, з введенням в дію бронемашин та бойової авіяції, активні операції, на які давно вже чекало Німецьке Командування. Спроби ці не вдалися остаточно.

На відтинку між Азовським морем та Білгородом совети продовжували свої безуспішні атаки на німецькі позиції. Групи, що намагалися прорватися на північному заході від Куйбишево, були відбиті, при чому було знищено 50 танків. Дуже невеликим рештком удалося втекти.

В Орловському напрямі совети кинули в бій сильні,—частково свіжі,—піхотні та бронетанкові з'єднання, які теж було відбито з великими втратами в боях, що точилися з переміннім успіхом.

Під час нальоту одного советського авіяційного з'єднання, що намагалося напасти на німецьку судову валку безпосередньо біля північних берегів Норвегії,—було збито напими винищувачами та зенітками нашої фльоти 15 ворожих літаків.

На Сіцілії і вчора точилися важкі бої в середній ділянці фронту, під час яких було відбито ворожі атаки з великими втратами для противника. На західній ділянці було завдано тилову оборонну позицію. Ворог ішов слідом за нами, але дуже нерішуче. Біля Катанії триває артилерійське змагання.

Під час нічного нальоту на ворожу валку—між Мальтою та Сіцілією—наша авіяція вдучила бомбами важкого калібру 4 ворожих транспорти середнього розміру.

З Головної Кватири Фюрера, 22 липня 1943 р.

Совети продовжували вчора свої даремні спроби прорвати німецькі позиції на всьому фронті від Азовського моря до Орловського бойового участку.

Їхні напади, що їх провадили частково свіжі війська, скеровані головним чином на дільниці від Куйбишево, Ізюмом, на північ від Белгорода та в Орловській дузі, було відбито або вогнем військ, що відбивали їхні штурми, або ж бомбами з наших окопів і всі спроби прорвати були невдалі перед нашими лініями оборони. Частковий прорвані нашим контрударами назад. Ворог понісе великі кривавні втрати, а наші війська взяли багато полонених. Збито 13 важких бронемашин та кілька гармат захоплено нашими частинами.

Під час атаки на кораблі в порту Августа—в ніч на 21 липня—німецькі та італійські судно—10.000 тонн водоміскости та пошкодила бомбами ще 5 кораблів і 1 броньований десантний плавучий. І німецький підводний човен знищив 3 ворожі кораблі, з яких 2 транспорти—12.000 тонн водоміскости.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Заступник керівника харчової секції уряду США заявив, що США зовсім не думають постачати харчі половині всесвіту, а більш думають за те, аби забезпечити самих себе та своїх спеціяльних друзів.

Державний секретар США Ікке заявив, що авіяція потребує щоденно на 80.000 долярів бензину. Всього на потреби війни уходить щодня здобичі одного нафтопромисла.

ВЗАЄМОДОПОМОГА—СВЯЩЕННИЙ ОБОВ'ЯЗОК УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН

(А. Д.). Сучасна селетенська війна, що спалахнула у всьому світі, приносить народу дуже багато різних труднощів.

Ми зараз відчуваємо нестачу різних сільськогосподарських машин, різного ременту, тягової сили, а також і робочих рук. Особливо відчувається недостача чоловічих рук. Причина ясна. Багато чоловіків ще більшовиками забрано й погнано на фронт. Багато не повернулося з Сибіру, Соловків та інших советських концтаборів, багато загатовано чоловіків в підвалах НКВД. Але також багато нашої молоді,—хлопців і дівчат поїхали працювати до Німеччини, щоб замінити німецького воїна своєю працею в Райху. Багато чоловіків добровільно пішли служити в поліцію, в Українське визвольне військо і т. д. Але це не повинно негативно відбитись на роботі і житті нашого народу, особливо в цей час, коли наша країна ось уже другий рік провадить відбудову майже зруйнованого господарства. Для того, щоб прискорити цю велику відбудову, потрібна широка взаємодопомога між селянами, регулювання сільськогосподарських робіт — так, як зараз воно проходить в Німеччині.

Раніш німецькі селяни підтримували один одного порядком сусідської допомоги. Тепер взаємодопомогою відає керівник місцевого селянства разом з комендантом місцевого відділу, бургомістром і завідувачем школи. Вони розсудливо і вміло керують використанням наявних сил, направляючи відповідне чи число робочих рук, коней і машин туди, де в них є невідкладна потреба. Селяни прекрасно розуміють це і вважають взаємодопомогу за свій священний обов'язок. Селянка, чоловік якої на фронті, або вдова, залишена чоловіком якої жди знаходить собі найкращого порадника в особі керівника місцевого селянства, а вся сільська громада старанно допомагає їй зібрати врожай, обмолотитись і вчасно зробити ту чи іншу роботу на полі. Спільне подолання перешкод міцно згуртовує їх організованість і взаємодопомога можуть бути гідним зразком і для інших країн.

Так колись було і в нас на Україні. Наш український народ відзначався серед других народів своєю добродійністю і гостинністю. Тому ці прекрасні риси і ввійшли в прислів'я інших народів: „добрий, як українець", а українці кажуть „краще допомогти братьом бідним, ніж самому розкошувать".

За советів не було й мови про любов до ближнього, про якусь найменшу допомогу бідним чи вдовам. Совети зуміли розкласти і основну ячейку суспільства —сім'ю. Де ж тут було і думати про любов і допомогу бідній вдові, коли в багатьох випадках чоловік боявся дружини, батьки боялись дітей!

Поряд з іншими народами випало на долю і нашому багатостраждальному українському народові майже 23 роки покоштувати цього „щасливого і радісного" сталінського життя.

Та зараз все це в минулому.

Визволений український нарід, що став в ряди з Великим Німецьким народом проти варварства, повинен відтворювати свої кращі традиції.

Наші серця мусять бути чулими до ближнього. Ми не повинні бачити, щоб наших очах один важинався, а другий страждав.

Зараз підходить велика робота—уборка нового врожаю, а там молотьба і уборка городини! Ми мусимо все це зробити так, щоб жоден грам не залишився незібраним. Ми мусимо допомогти один одному, допомагати вдовам і тим, що не мають сили самі зробити.

Взаємодопомога—є священний обов'язок українських селян.

М. Бунчук.

СВІТОВЕ ЖИДІВСТВО

Жиди прагнули опанувати цілу Європу. В Австрії кількість жидів за час від 1848 до 1937 року збільшилася з 100.000 до 2.000.000. Усі великі західньо-європейські міста, як от Париж, Лондон, Амстердам, Брюсель затоплені жиди. Багаті жиди виїздили до Америки, бо це була „земля обітована" для цих провокаторів. Звідти вони досунулись до південної Америки та південної Африки. Всюди вони розмовляють переважно німецькою мовою. Але також швидко вивчають потрібну для їхніх гешефтів мову тубільного населення. У 1925 році 80% усього світового жидівства говорило німецькою мовою (за жидівською статистикою), а 20%—англійською. В 1937-му році в США було 5 мільйонів жидів, які належали до жидівської релігійної громади. Якщо підрахувати також вихрестів, то кількість жидів у США буде значно більша. Нью Йорк—це столиця світового жидівства, в який живе 2,5 мільйони ортодоксальних жидів. Кожний четвертий мешканець Нью-Йорку — жид. В Бруклині кожний третій мешканець—жид. 30% загальної кількости жидівства живе в Америці. Ще в 1880 році жиди складали тут 3,3%, а в 1900 році вже 11%, населення.

Чікаго та Філядельфія нараховують 400.000, Клевеленд, Детройд, Балтимор, Пітсбургіт, Бостон — понад 200.000 жидів.

Від 1884-го до 1914-го року до США прибуло понад 3 мільйони жидів. Серед них було 1,5 мільйона жидів з колишньої Росії, США — це найбільш зажидівлена держава. Тут вони забезпечили собі керівні місця в різних ділянках. В цьому їм дуже допомагав Рузвельт. Вони його дорадники

Сталін та його соплемінники. Подивіна гнга...

та творять його оточення. Світ знає такі жидівські імена: Лятвардія (нач.жижа) голова міста Нью-Йорку, Б. М. Барух, С. Розенман, Т. Моргентау, Маркус Пекора, Д. Брандейс, Яхіе Коган, Чарлі Чаплін, Ц. Лемелен, Фелікс Варбург, Отто Кан, Й. Зелігман та інші... Американські жиди впливають тепер на громадську думку, затоплюють брехнею свій світ, щоб заробляти на цій своїй війні та оплюванням світ. Це їхня мета.

Також в Англії кілька десятків років тому жиди захопили в свої руки керівні державні місця. Вони тут мають вагу навіть при королівському дворі. Жиди в Англії—це державні фінансисти. Дорогу до цього промостили їм Ротшильди.

Під час війни багатьом верствам населення Англії відкрилися очі на жидів з їхніми спекуляціями та перекупництвом. Особливо визначаються цим жидівські емігранти. Вони, користуючись правами політичних емігрантів, не виконують ніяких воєнних обов'язків і мають час на свої брудні гешефти, продазять в суспільство та набувають тут певного значення. В Англії почали вже пізнавати цих „вошей у кожусі". Суди

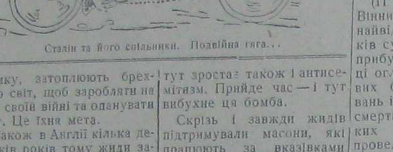

Німецькі вантажні пароплави в 3.000 тонн з зерном означає...

тут зростає також і антисемітизм. Прийде час — і тут вибухне ця бомба.

Скрізь і завжди жидів підтримували масони, які працюють за вказівками жидівства. До масонських лож охоче приймали жидів. Були навіть чисто жидівські масонські ложі. При всіх світових завороженнях жиди та масони відогравали головні роли: в Росії, Італії, Еспанії, Франції та Німеччині. Перша й друга світова війна—це їхня робота. Доказ — це акти, знайдені в зайнятих німецькими військами країнах. У 1933 році жидівськими осередками були: західня частина СССР, Німеччина, Франція, Італія, Балкани, Північна Африка, Північна Америка. Менше їх було в Азії та Південній Америці. Зовсім вільної від жидів не було, здається, жодної країни в світі. Жиди обминали тільки північні країни, на півночі від полярного кола та взагалі всі рідко заселені краї, бо там не було легкого заробітку. Північна Африка зазнала більшим жидівським поінстановщем. В Палестину від 1918 року прибуло коло 500.000 жидів. Майже нема жидів у Японії, Китаї та Індії.

В 1935 році жидів налічували в:

	мільонів	населення
Польщі	6,1	мія. на 31,9
СССР	3,0	„ „ 160,0
Німеччині	3,4	„ „ 66,0
Румунії	3,2	„ „ 18,0
Франції	2,9	„ „ 41,0
Малятщині	1,3	„ „ 5,9
Англії	1,7	„ „ 45,9
Австрії	0,9	„ „ 6,7
США	9,8	„ „ 122,7

У 1933-му році найбільш зажидівлені були міста: Пінськ (74,6%), Єрусалим—60%, Трополіс—53%, Салоніки—38%, Лімасол—34,5%, Варшава—33%, Нью Йорк—30%, Будапешт—23%, Відень—16,3%, Прага—14%, Чікаго—10,5%, Амстердам—10,4%, Франкфурт на Майні—6,3%, Антверпен—6,1%, Москва—5,5%, Берлін—4,7%, Лондон—2,3%, Гамбург—1,7%.

В цій викликній жидівській війні—жидівство борониться за своє існування. Вперед напружує свої сили, щоб опанувати цілий світ, але воно також сягнуло того, якого ворота на національ-соціалістична партія мечинні та її союзники. Колись жидівство зломає цю війною воно готувало собі погибу.

НА УКРАЇНІ

Інтернаціональна комісія у Вінниці

(П. С.). 13—15 липня у Вінниці перебувала комісія найвідоміших представників судової медицини, яка прибула туди, щоб на місці оглянути жертви масових вбивств більшевицьких катувань і встановити причину смерти. При участі німецьких та місцевих лікарів проведено експертизу 517 трупів. Комісія підтвердила все, всгаюзлене професором Шрадером, і виявила, крім того, нові жахливі подробиці катування. Констатовано, що більшість замордованих у Вінниці закопано живими. Протокол, підписаний 11 професорами та лікарями і переданий керівникові іноземного відділу державної охорони здоров'я, містить, між іншим, таке: досі відкопано з перших частково спорож-

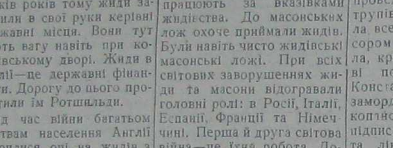

34 зал без хліба для великого міста в 1.000.000 мешканців.

нених могил 1.206 трупів, що з них 817 досліджено за всіма правилами судової медицини. Членів комісії оглянули всі до цього часу виявлені місця, за винятком трупи закатованих у Вінниці. Всі ями вирили однакову форму, розмір і глибину. Лише 10 могил були більші й глибші, а в оглянутих могилах трупи скрізь лежать один на одному. Трупи положіть однакова: винятку одягнені і мінус всі із зв'язаними назад руками. Три жіночі трупи були цілком роздягнені, руки не зв'язані. Із взятих родичів та свідків, а також і з документів, знайдених при трупах, так само як і змін, яких зазнали тіла забитих, видно, що вбивства сталися в 1938 році.

Новий злочин гангстерів

(П. С.). Північно - американські льотчики напали на розташоване поблизу від Афін курортне місце. Пляж був переповнений відпочиваючими. Американський бомбовик упали в гущу людей. До цього часу установлено 30 убитих і ряд поранених, в тому числі багато дітей і дітей.

260 ГОДИН ПІД ГРАДОМ БОМБ

Хто йде з Темрюка на Таманський протоку бачить тягнучий рід і заводські димарі. Це Керч. Поле руїн, зорите легкими гребенями — коли напасе темрява — ще сповільна дорога вздовж протоки. У присмерку довгі

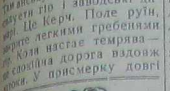

Пасажирський пароплав в 10.000 тонн мороженого м'яса сюючас...

тіні лягають на блискучу поверхню води. Здалека долинає і затихає шум моторів. Це востанне переїжджають понтони. Біля дороколи перекидали назад видані з Західнього Кавказа і більше переїздів. 260 годин прайшли вони під градом бомб, завжди під загрозою мін упертого ворога, який хоч у невеликій мірі хотів надолужити те, що не вдалося йому у великих розмірах під час дисциплінованого проведеного відступу армії.

Завдання змінилося. Ті самі понтони, які діяли під час боїв у Севастополі, тепер перевозять німецьких саперів під вогнем ворожої артилерії до Тамані. Сьогодні доставляють вони дуже велику частину постачання для кубанської укріпленої смуги. А більшевики, які безоглядно кидають людей і матеріяли у бій на цьому відтинку фронту, так само напружують всі свої сили, щоб перервати або перешкодити німецькому постачанню. Спроби їх розбиваються об суворе виконання обов'язку солдатів з „вантажних морських повозів".

На світанку понтони підпинаються якорі для першого виїзду. Вони пливуть востаннє, коли настає ніч. Вони знають, що особливо велика небезпека чатує при навантаженні або розвантаженні, і тому докладають всіх сил, щоб скоротити цей час. Інколи їм вдається провести це за 3 хвилини. Гармати завжди на сторожі і готові почати обстріл.

Персонал завжди тримає потужні мотори готовими.

Коли настає коротка ніч, понтони знов виходять. Вони займають позиції на шляху і забезпечують постачальну дорогу від всяких несподіванок. День-у-день, ніч-у-ніч, тиждень-у-тиждень.

Понтон не пристосований

Пасажирський пароплав в 10.000 тонн мороженого м'яса сюючас...

до того, щоб на ньому жити кілька тижнів. Але матроси завжди до нього. Місця тут мало, і вони перемагають себе. Одного разу

87 днів без м'яса для міста в 1.000.000 мешканців.

вони з здивованням виявили, що вже три дні не минався. Проте, хто про це думає, коли увечері, смертельно втомлений, лягає, а під час короткої ночі ще мусить вистояти дві години на варті і напружено стежити за хитрістю ворога. Вони багато бачили, перенесли багато нестатків. Те, що вони тепер роблять на службі армії, їх виконання обов'язку, не залишиться без результатів.

ФЕЙЛЕТОН

„РЕСПУБЛІКА НА КОЛЕСАХ"

Що таке Україна?

Україна—це нежна територія, Україна — це Київ, Харків, Полтава й інші міста, Україна—це Дніпро-Славута з численними приплавами, Україна - це, нарешті, український нарід з його культурою, мовою, мистецтвом, побутом та звичаями.

Ось що таке Україна!

А що таке нинішня УССР?

Нинішня УССР—це Хрущов, Гречуха та Корнійчук, УССР—це Сталінова служниця, УССР—це дерев'яна ступа, в якій „екс - вожді" українського народу день-крізь-день товчуть волу, УССР—це, нарешті, „республіка на колесах".

Ось що таке УССР?

Якийсь час УССР пересувалася з місця до місця поїздом. Після, мабуть, за скороченими залізничного руху в СССР, стала їздити вантажником. А ще через якийсь час вона пересіла з вантажника на звичайний селянський віз. Возом вона їздить і до сьогодні.

У грудні 1943 року „республіка на колесах" прибула до Москви. Там відсвятковано її дванадцяті атиатній ювілей. Потім того сказано:

— Була в Москві?

— Була!

— Сталіна бачила?

— Бачила!

— А тепер котися собі геть!

І вирушила УССР з Москви назад. Але як його котитиметься, коли всюди снігу, снігу та ще снігу.

Пересіла УССР з воза на сани. Іде — не іде, стоїть — не стоїть. Аж раптом звістка: червона армія підступає до Харкова.

Забігались „екс - вожді". Надсилають Сталінові вітальну телеграму, а самі мерщій поспішають у далеку дорогу. До Курську мчали вони кіньми, від Курську до Белгорода їхали волами, а від Белгорода до Харкова довелося плуганятися коровами.

Та ось, по довгій і тяжкій дорозі, „екс - вожді" опинилися в Харкові. Стали до роботи. Перш за все, звичайно, пишуть відозву до українського народу. Але тут, як на гріх, лзиіка: німці оточують місто! „Екс-вожді" чинили бігаиину.

— Запрягаймо коні!

Але коней нема: червоноармійці забрали.

— Запрягаймо воли!

І волів нема: червоноармійці порізали на м'ясо.

— Запрягаймо корови!

І корів нема: потелялися.

— Запрягаймо людей!

І людей нема: „всі розбіглися.

— Запрягаймося самі, аби тільки повтягати нашу соціяльну УССР!

Так і зробили: Гречуха з Корнійчим запрягнулися в ярмо, а Хрущов, як секретник Сталіна, сів з батурою за поганяйла.

Як саме вони тікали з Харкова, у нас про це точних відомостей нема. Але ми уявляємо собі ось таку приблизно картину.

Гречуха з Корнійчим заламують один одного в ярмі, а Хрущов пирщить їх обох по ребрах батурою та погукує:

— Гей, підручний!

— Гей, боровзявий!

Отак вони дременули аж за Дінець.

Де ж тепер УССР?

Де ж вона може бути — кочує. „Екс-вожді" спинятися оце десь коло річки, наберуть води, наллють в „державну" ступу і починають товкти. Та що ж їм робити, коли нема в них ні тераторії, ні міст, ні рік, ні народу. Лишається одне: товкти в ступі воду.

І вони її товчуть!

Анатоль Гак.

Відбудова в Македонії

(П. С.). Міністер-президент Фідов у розмові з представниками „Зорі" в Скоплє, оповідаючи про свою подорож по Македонії, висловив задоволення проведеною там роботою. Народ,—заявив міністер-президент,—помірно, з піднесенням працює в усіх галузях господарства й духовного життя. Він перебуває в свідомості свого обов'язку в даний момент. Країна дуже підчула те, перебуваючи в чужоземному поневоленні, і уряд вирішив підтримувати кожен захід, скерований до господарського піднесення Македонії.

Генерал Галлер відмовився від посади

Новий уповноважений польського емігрантського уряду при польських військах, що розташовані на Близькому Сході, генерал Галлер відмовився, як передають, від своєї посади.

Харчова криза у большевиків

(П. С.) Видавець часопису „Нью-Йорк Таймс" Артур Зульцергер, що недавно повернувся з Москви, визнав гострий брак харчових продуктів у Советському Союзі. Як він говорить, усі допоміжні засоби використані для потреб большевицького війська.

Цікава статистика

Зворушення останніх літ, а саме від великої кризи у світовому господарстві до теперішньої нової війни, тяжко пошкодили серцям людей у США. Один тільки американський обезпечувальний фахівець на всякий випадок запевнює, що останні дані статистики являють собою вражаючий доказ цього припущення. Більш 350.000 людей помирає у США щороку від паралічу серця. А взагалі другим місце серед причин смерти займає рак, від якого у США помирає щорічно більш як 150.000 осіб. Дальшими причинами є удар мозку, якого жертвою щорічно падає 115.000 осіб. Грип та запалення легенів забирають 90.000 жертв.

НОВЕ МІСТО В СОВЕТАХ

(А.Д.). На далекій околиці совєті, серед дикої природи, де протікає велика річка Далекого Сходу Амур —повесні 1932 року розпочато було велетенську роботи. То з наказу Кремля нещасні в'язні, тисячі „контрреволюціонерів", будували нове місто Комсомольськ. Зігнані в цю понуру холодну місцевість чоловіки, жінки, навіть діти з сокирами й пилами пішли „з настуи" на непрохідну амурську тайгу, де мало бути закладене „сонячне" місто.

Під наглядом випробуваних чекістів напівголодні, виснажені тюрмою, змучені нелюдськими знущаннями тисячні юрби розчищали тайгу, загачували болота, вирубували ліс, прокладали шляхи, возили каміння, пісок, будували цегельні... З раннього ранку і до глибокої ночі при світлі електрики, ледве пересуваючи ноги, снували тут люди, тинучи тих, що вже лежали мертві, тримаючи лопату в руках, або тих, що вже конали. З наказу чекіста-комсомольця рили яму і загортали мовчки мертвих, що загинули під канчуком большевика. Свіжі сили заступали їхне місце. В'язні уперто копали, носили, рубали, бо завжди на них була націлена рушниця.

Так, з дня в день большевики силами вільних страдників-невольників будували нове місто. З дня в день росли нові могили, з дня в день розстрілювали сотнями тих, хто зчесленний кидав хоч на хвилину сокиру чи кайло, щоб відпочити, з дня в день вбивали тисячі тих, кого запідозрювали в намірі втекти.

Поневолені люди жили в тісних брудних бараках вкуді здорові і хворі на тиф, дезинтерію, скорбут. Жінки, чоловіки й діти їли якусь смородину юшку, шматок черствого хліба, запивали гниллю амурською водою. Кожен слабував на пропасницю. Лікарської допомоги не було ніякої.

Працювали мовчки, а коли вривався терпець — стогнали, проклинали свою долю або тихенько розраджували один одного. Чути було українську мову. Справді, сюди, в це Дантове пекло, присилали найголовніше українців. - Серед незнаної дикої природи—великих сосен, чагарників, баюр і глибоких болот,—гинули працьовиті українці тисячами. Тут можна було бачити і заможнього колись селянина (куркуль) з пишної Полтавщини, і степовика з Херсонщини, професора з Києва, і інженера з Харкова, і агронома з Чернігова, і скромного пастиря з Полтави... Всім їм готувалась тут одна доля — безглузда смерть серед дикої тайги.

Точно підрахувати кількість в'язнів, що загинули на будові міста Комсомольська досить важко, але сміливо можна сказати, що найшли тут смерть десятки тисяч.

Тільки через три роки большевики вступили в другу „фазу" побудови цього міста. На кістках невольників почали ставити великі заводи, фабрики, палаци. Потрібні були фахівці, які б могли для вельможних комуністів будувати тутешні, різні комбінати, розробувати індустрію з метою зробити це місто індустріяним центром Советського Далекого Сходу, передуючи центром воєнної індустрії. Большевикам важно було зосередити тут всеможливі кадри подалі від кордону.

На пустирях, де раніше ступала нога людини, скрізь ми все тих же в'язнів збудовано було потужні фабрики, заводи, аеродроми, каф'єри. На розчищених місцях виросли вулиці з прекрасними будинками, в яких оселилось вельможне жидівство.

Засофальтоване полотно міста Далекого Сходу назавсе заховало в своїх надрах тисячі українців, що загинули тут від каторжної большевицької праці.

КВІТИ ЖИТТЯ

„Наше майбутнє", „найщасливіші дни в світі", „квіти життя" і т. д. Цими словами жонглювали совєтські верховоди. Цими словами рябіли совєтські газети. А на ділі, в дійсності, ті „квіти життя" росли під парканом, в руїнах робітних будинків, прирівнялися собою безкінечні російські шляхи, висіли на вішніках трамваю і на поїзних буферах, на дахах заізнавічних вагонів та під вагонами кочували з одного міста країни в інший.

Большевики завжди зазвеяли, що безпритульність нічого „спадщина проклятого старого режиму", але вони нічим не могли пояснити той факт, що в кінці другого десятка років панування совєтських керівників безпритульних дітей досягає не менше 15 років. Діти не зрадилися як при „проклятому царському", а при совєтському режимі.

Тепер, коли війна перевернула і без того дезорганізоване життя „щасливих" совєтських громадян, нещасні совєтські діти потрапили до ще гірших умов, ніж раніше, що, безумовно, потягло за собою поповнення ними рядів безпритульних та безоглядних. Становище нещасних совєтських дітей настільки погіршало в останній час, що вони в останній час, що вони в останній час, що вони

УЧБОВИЙ РІК ЗАКІНЧИВСЯ

Людина—розумна істота. У відміну від тварин, вона не лише їсть, п'є, спить, але й прагне удосконалить своє існування, оправдати його розумною, морально задовольняючою метою.

В умовах соціального буття, з точки зору суспільного значення, людина розглядається, набуває суспільну цінність тоді, коли вона живе не лише особистими, але й суспільними інтересами, живе з користю для суспільства й держави.

Яка користь суспільству і тим більше державі від людини, яка живе виключно егоїстичними особистими цілями, живе замкнуто: „Ні в кого нічто, ні він ні в кого?"

Людина з суспільними інтересами, тим більше з державними, координує, поєднує з ними свою користь і, таким чином, набуває звання повноцінної особи.

З цієї точки зору заслуговує уваги учительська інтелігенція. В умовах військового часу, мирячись з особистими обмеженнями, природними в умовах війни, вона, во'ім'я свого професійного обов'язку організувала учбовий рік з учнями і довела свою роботу до кінця. 15 липня закінчився учбовий рік. За визнанням самих учителів, понад сподівання учні не лише відвідували школу, але й виконували завдання по засвоєнню непройденого та закріпленню вивченого програмового матеріалу. Відповідно зі знаннями та навичками проведено укомплектування класів.

В 3-ій школі міста зуміли зорганізувати навіть раюк „з кашею" для учнів.

Учні, святково одягнені, дівчатка—у вінках із полових квітів, веселі, жвітерадісні, з захопленням господарювали по приготуванню каші, вареників і т. д., прикрасили зеленню та квітами

Розвага дітей. Гра на сонечку.

свої класи, змагаючись у кращому художньому оформленні.

На урочистій частині ранку директор виступив з доповіддю про підсумки навчальної роботи; зачитування похвальної відмінників та успішності та поведінці учні зустріли дружніми оплесками.

Після доповіді була художня частина. Хор дівчаток і хлопчиків із учнів 5—6 класів, під керівництвом учительки, виконав декілька пісень. Був і сольний виступ. В числі номерів декламації було прочитано 3 вірші німецькою мовою. Одна дівчинка свій номер виконала блискуче: з піднесенням, чітко, з художнім розумінням декламаційного мистецтва.

Після художньої частини учні частувалися — кожен клас у своїй кімнаті, озеленій, розквітчаній букетами живих квітів.

Під музику баяна ранок закінчився танками для дітей.

Буденні дні занять для дітей закінчилися, таким чином, святково.

Директор зі своїм учительським колективом одержав подяку від батьків за турботи про дітей, за працю з ними. Це кращий доказ суспільної цінності вчителів.

Гриф.

БУДИНОК ІНВАЛІДІВ

Праця з користю для себе й суспільства, праця задоволення, праця на здібностями й нахилами—природна стихія для розумного існування людини. Фізично працею вона може і втомлювати, але можливо і втомлюватись, але можливо і відчувати задоволення, бадьорий, піднесений настрій.

Добре, коли діло ладиться, робота іде гаразд.

Але ось бувають тяжкі моменти в житті, коли людина, по старості або взагалі, помимо своєї волі, втрачає працездатність, а в тяжких умовах війни залишається до того ж без сім'ї, притулку. Важко описати гірке становище людини від свідомости своєї безпорадности, безпричальности.

Міська Управа з Комендатурою, в загальній турботі про людей, приділяла увагу й інвалідам. Для них є Будинок інвалідів. В розпорядженні Будинку є три приміщення. У 18-ти кімнатах розташовані підопічні—всього їх 51 чоловік. Останні кімнати використовуються для різних служб (контора, їдальня, кухня, пральня і т.д.).

В складі підопічних—10 чоловіків, останні—жінки. Національний склад—найрізноманітніший: є німці, українці, кавказці, росіяни і навіть військовополонені. Останні присилаються для витримки—на час установлення працездатности.

Підопічні обслуговуються постійною медичною допомогою. Є медсестра та санітарка, які працюють по штату. Є амбулаторна кімната.

Продуктами Будинок постачається від Райуправи.

При будинку інвалідів є допоміжне господарство. Всієї присадибної землі 3 гектара; з них 2,5 гектара оброблено для овочів та коренеплодів.

Вигляд, загальний стан городу справляє приємне враження: тарин (кормові) трьох сортів (кормові), ряди буряків, (цукрові), ретельно прополені й прорізані, тисячі коренів капусти, ніде сім не пошкоджені хворобами, велика площа картоплі, добре обгорнеої, без жодної бур'яниння, огірки, помідори, лажани і т. д.—все це в відмінному стані. Своєчасно проведено сінозбирання.

Дивлячись на стан господарства, (подвір'я, сараїв, комор), можна зробити висновок, що скрізь є досконале господарське око і уміла рука.

Завідує будинком інвалідів, колишній капітан. Йому 73 роки. Сили і любов до своєї професії взагалі до праці дають йому сили тримати все господарство в зразковому стані. З усіх підопічних 10 чоловік частково працездатні, і вони з ними то завідуючий разом з Інваліди, що вміють, фізичну роботу, одержують додаткове харчування, грошову оплату праці, відповідно своєї працездатности.

При наявності достатнього господарства не буває тяглової сили, коня. Завідуючий узяв у Міської Управи одного коня. І сіно і овес допомозі цієї комунальної установи рано город, і зараз ці роботи виконує всі чергові робітники по возінню.

В господарстві є кури. Яйця від них дають також хворим. Є свиноматка, приплід від якої чекають серпні місяці.

Таким чином інваліди мають для себе не лише притулок, засоби до існування, турботу про старість, але й умови для посильної розумної праці, яка зміцнює фізичне й моральне здоров'я.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ?

Що блискавка ніколи не попадає в птиць, бо вони покриті пір'ям, а пір'я є чудовий ізолятор електрики.

Що коли б не опір повітря, град був би також нищівний, як кулеметний вогонь.

Що найважча книга в світі є грецька історія Аттіки. Книга важить цілий центнер.

Що гори на місяці досягають 8 кілометрів височини.

Що людство розмовляло 6.760 мовами.

Що 2796 мовами. Коли ряд до живих мов і мертвих можна вважати, що вона свою історію людства.

Що новий метод добування золота, який добувається з 1 тонни в 57.000 раз дорожче самого золото. Одна унція такого металу коштує 2 мільйони долярів.

Що на поверхню Землі щоденно падає до 40 мільйонів метеоритів.

ОБ'ЯВА

Охтирський Держплодорозсадник МАЄ ВІЛЬНУ ПОСАДУ САДОВОДА і запрошує на цю посаду спеціаліста, який обізнаний з теоретичного та практичного боку в садівництва.

До уваги населення

Перевірка документів в четвер, 22 липня, в міщенні театру, після концерту, буде проведена загальним контролем населення, що прибуло в Охтирці.

Відповідальний редактор І. Ф...

Зам. 749. Охтирська друкарня.

ПО УКРАЇНІ

Транспортний інститут у Дніпропетровську

(П. С.). Вже більше року при німецькій владі існує в Дніпропетровську єдиний на Україні інститут інженерів залізничного транспорту, в якому навчаються студенти колишнього Дніпропетровського транспортного інституту та студенти інших інститутів. Кафедри інституту забезпечені висококваліфікованими викладачами. Серед них відомі професори: Олійниченко (директор інституту), Антоконенко, Красовський, Гомілля, Клек, Крижанівський, Малов, Марченко.

На чотирьох факультетах, що їх має інститут—механічному, експлуатаційному, електротехнічному та будівельному навчається більше 400 студентів. Минулого року 15 студентів закінчили інститут і одержали дипломи. Вони направлені працювати на залізницю.

Студенти інституту зараз готуються до екзаменації сесії та до літньої практики на виробничих місцях.

При інституті працюють підготовчі курси до нового набору.

Сельцівський народний дім

Два місяці працює Сельцівський дім, що вміщує 409 глядачів. За цей час відбулося кілька вистав та концертів. Понад 20 аматорів сцени з місцевого населення — педагоги, службовці, залізничники, школярі, беруть жваву участь як виконавці. Будинок, крім місцевого населення, охоче відвідують німецькі воїни та добровільці. Найулюбленішим репертуаром артистів-аматорів є народні пісні й танки, деклямації, художнє читання, водевілі.

(П. С.).

Фабрика меблів у Золотоноші

(П. С.). Вже майже півтора року, не зважаючи на тяжкі воєнні обставини, працює в Золотоноші фабрика меблів. Фабрика добре устаткована, у великій мірі механізована й має кваліфікованих робітників.

Фабрика виробляє потрібні для населення предмети щоденного вжитку, починаючи від дерев'яних миcок і кінчаючи великими меблями, а недавно почали виробляти вози для громадських господарств.

Нові трактори

(П. С.). Київ.—Українське хліборобство вже одержало помітну допомогу від німецької сільсько-господарської промисловости машинами та різним знаряддям до обробітку землі. Ця допомога весь час зростає. Нещодавно для МТС Київської генеральної округи знов одержано 115 нових дизельних тракторів. Машини вже завезено на місця.

У Лозовій

(П. С.). В центрі міста багато зруйнованих будівель. Нема приміщень для шкіл, але вихід знайдено. Школярів розбито на 17 великих груп, до кожної прикріплено педагога, і таким чином понад 2.500 учнів міста й району продовжують навчання.

В місті є театр, капела бандуристів, балетна група й хор. Лозову часто відвідують художні сили з інших районів. Двічі на тиждень виходить часопис „Лозівські Вісті".

Нормально працюють 3 лікарні, одна поліклініка, 2 аптеки та 6 медичних дільничних лабораторій.

Пригода з журавлем

Миколаїв. Миколаївський кутючок живої природи має особливу назву — акваріюм-зоосад. Тут є риби майже з усього світу; зокрема найрідкісніші в світі — гуппі, золоті китайські. На подвірї акваріюму-зоосаду росте єдине на Україні дерево гінго білоба, родоначальник усіх дерев. В Японії і Китаї це дерево вважають священним і садять його лише біля храмів.

Недавно трапився досить цікавий випадок: журавель, що прожив у зоосаді 45 років, задумав тікати, але, піднявшись високо в небо, втратив орієнтацію, криза, які відвикли від льоту, перестали діяти. В цей час літав літак. Льотчик, помітивши журавля, притишив літ. Журавель спокійно сів у кабіну і з льотчиком приле тів у Миколаїв. Тепер він повільно проходжає по своїй „резиденції", не звертаючи уваги на відвідувачів акваріюму-зоосаду, і ясно вже не думає тікати.

ЦІНА 1 КРБ.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

Goloss Achtyrschtschiny

Stimme von Achtyrka

РІК II СЕРЕДА, 28 липня 1943 року № 64 (166)

ВОРОГ НЕСЕ ВЕЛИКІ ВТРАТИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 26 липня 1943 року

Совети продовжували і вчора свої даремні спроби прорвати німецькі позиції під Орлом, обабіч Кубанського передмостового укріплення та на південь від Ладозького озера. На всьому фронті від Азовського моря до Білгорода атаки значно послабшали—в наслідок великих кривавих втрат, що вони потерпіли за цей час.

Після окремих випадків, сповіщається також: Кубанського передмостового укріплення спалось нашими контратаками або розбито нашими контратаками або розбито на позиціях місцеві наступи ворога, підтримані артилерією та авіацією. В районі Орла совети провели вчора даремні три спроби прорвати наші позиції, — вводячи в бій сильні піхотні, бронетанкові з'єднання,— але безрезультатно. Найбільш запекла боротьба на південь, південний схід та на північ від міста. Всі вони відбиті в сильних боях, де також авіація, частково від-на-від, взяла участь наша авіація, частково від-на-від, знищено багато їхніх бронетанків.

На багатьох дільницях фронту німецькі війська перехопили в контратакуп та відкинули противника назад.

Постійні сильні активні операції противника на південь від Ладозького озера було відбито з великими для нього втратами. І батальйон, якому вдалося вдертись до наших позицій, знищено контратаєупом. Всього збито вчора 130 ворожих бронетанків.

В Чорному морі легкі німецькі морські човні одиниці нападали на советські пункти висадки та на спорудні для навантаження і потопили 2 каботажні кораблі—800 тонн водотоннажности.

На Сіцілії—на північній та середній дільницях фронту німецько-італійськими військами відбито кілька ворожих наступів, що їх підтримували танки.

У водах перед Сіракузами німецькі бойові літаки потопили з ворожої торговельної пароплави—20 600 тонн загальної відомістности та пошкодили ще 14 транспортів.

Ворожі авіяційні з'єднання провадили знову серйозні терористичні напади на німецькі міста. Вчора бомбардували знову Гамбург і Кіль, деякі місцевості німецького північного узбережжя, окупованої райони та місто на південь, південний схід та на північ від міста. Всі вони відбиті в сильних боях, де також авіація, частково від-на-від, взяла участь наша авіація, частково від-на-від, знищено багато їхніх бронетанків.

Під час бомбардувань вчора міста та порт Гуль (Англія), скинувши на нього бомби всіх калібрів. З наші машини не повернулися до їхніх баз.

Під час бою німецьких охоронних суден з британськими швидкохідними кановерками, про які йшлося вчора, наші успіхи ще збільшилися; ворог втратив всього 2 швидкохідних кановерки, а ще 2 було підпалено.

З Головної Кватири Фюрера, 25 липня 1943 року

Біля Кубанського передмостового укріплення та на Міуському фронті відбито кілька сильних ворожих атак, при чому наші війська частково перехопили в контратаєуп.

На решті ділянок фронту Дінці бойова діяльність була обмежена. Сильні советські розвідувальні загони знову даремно спробували прорвати наші позиції біля Білгорода.

Під Орлом тривають бої з переміннім успіхом, при чому на багатьох відтинках фронту советські війська відкинуто нашими успішними контрударами. Прорви місцевого значення ліквідовано.

На південь від Ладозького озера і вчора не вдалися численні спроби противника прорвати наші позиції, при чому ворог понів особливо тяжкі втрати.

За вчорашній день совети втратили в боях 125 танків.

Під час останніх боїв особливо відзначилася 16 рейнсько-вестфальська гренадерська бригада СС.

На Сіцілії точилися вчора лише бої місцевого значення—без успіху для противника. Винищувальні загони авіації брали активну участь у наземних боях. Зенітки підполили в Мессінській протоці і ворожий корабель.

Перед Нідерландським узбережжям вчора вночі знову дійшло до кількох сутичок між охоронними суднами німецької валки та англійськими швидкохідними кановерками. І кановерку було потоплено. З інших підпалено та ще декілька пошкоджено. Частину їхніх екіпажів вдалося врятувати.

Біля берегів далекої Північної німецькі винищувачі відбили сьогодні вранці нальот ворожих авіяційних з'єднань на нашу валку. З 35 літаків, що налетали, збито 17, серед яких 11 бомбовозів.

Під час нальоту британських бомбовозів на Норвегію населенню спричинено важких втрат пораненими та вбитими, при чому в Дронтгейму були надзвичайно великі пошкодження в житлових кварталах.

Сильне з'єднання північно-американських бомбовозів зробило минулої ночі терористичний нальот на місто Гамбург — з великими втратами серед населення та сильними руйнуваннями серед житлових будинків, культурних установ та спорудні громадського значення.

Протиавіяційні загони нашої армії збили в районі нашого північно-західного узбереження та над берегами Норвегії—як це вдалося встановити до цього часу—17 машин з числа тих, що нападали на Гамбург.

Під час безуспішного нальоту ворожих літаків на Крім, про який йшлося вчора, над островом збито 21 ворожий літак.

Норвегія міцно укріплена

(П. С.). Закінчено будівельні роботи на останніх великих артилерійних позиціях узбережжя середньої Норвегії. Минулої осени німецькі сапери, Організація Тодт і норвезькі робітники біля самого фіорда висадили гранітні скелі й протягом зими збудували фундаменти для гармат. Спеціальними засобами на гору привезено окремі частини гармат і там змонтовано їх. І з суші до артилерійної позиції ідуть галереї завдовжки понад 100 метрів. У великому підземному ході, що служить сховищем для артилерії, міг би вміститися цілий ванкажний поїзд. Цією артилерійною позицією на важливому місці вивершується система норвезьких укріплень.

Жертвою впали 100.000 індійців

(П. С.). Міністер в справах Індії Емері в зв'язку з запитом у нижній палаті повідомив, що на 31.8.1942 р. втрати індійського війська сягають понад 100.000 чоловік, з яких 3.286 померлих, 9.168 поранених, 3.236 полонених та 86.298 пропали безвісти.

Біля Сіцілії

(П. С.). Італійський торпедні літаки потопили біля Сіцілії пароплав з бойовими припасами на 12.000 брт. Італійські швидкохідні плавні човни торпедували один пароплав на 10.000 брт. і важкий крейсер. Крім того, потоплено шведський пароплав „Сіцілія", що був на американській службі, і бразільський пароплав „Піратіні".

Становище в Советському Союзі гіршає

Зимовий наступ, організований большевиками взимку 1942—1943 року, мав на меті відкинути німецькі війська за Дніпро, по можливості форсувати в де-яких місцях Дніпро, закріпитися на виглідних позиціях і потім далі рушити на захід.

І треба визнати, що перший період зимових бойових операцій дав большевикам де-який успіх. Німецькі війська під тиском зосереджених великих сил ворога змушені були на де-які час відійти. Та незабаром Німецьке Головне Командування Збройних Сил перегрупувало своє військо і нанесло советам такий могутній контрудар, об який розбилися всі мрії й сподівання ворога досягти Дніпра. Большевицький наступ був зламаний, значна частина території знову потрапила до рук Німецького Командування, а большевики, тікаючи, втратили величезну кількість трофеїв, багато живої сили, техніки.

Варте уваги тимчасове здобуття червоними Харкова. В свій час советська й спільна їй англо-американська преса трубили до хрипоти на весь світ про так би мовити сталінську „перемогу". Сталінові за цю „перемогу"—здобуття Харкова, було надано звання маршала, хоч у військовій справі він тямить як неук.

Незабаром німецькі війська нанесли червоним новий контрудар, в результаті якого всі „перемоги" і навіть сам Харків вони втратили. Від советських „успіхів" у Сталіна залишилась сама маршальська назва.

Сумні результати зимових та весняних подій нічому не навчили червоне верховне командування. Сталін, ознайомившись на свої поразки, ще дужче розпалився у своїй люті. Йому не шкода мільйонів загублених російських солдатів, до якого не доходить рідання й прокляття все нових і нових сотень тисяч вдов та сиріт, його люте серце ніколи не

(Закінчення на 2 сторінці)

НА ФРОНТАХ

Як повідомляла Головна Кватира Фюрера від 24 липня 1943 року, біля Кубанського передмостового укріплення, на фронтах по Міусу та Донцю, від Білгородом та на шведень від Ладозького озера було відбито—з великими кривавими втратами для противника—його посилені спроби прорвати наш фронт. Ударна танкова група противника в 50 бронетанків знищено. Бої з переважним успіхом тривали в районі. Орла, де спинено сильні уступи піхоти та бронетанкових з'єднань ворога.

На нашим контрнаступом вдалося цілком знищити сильну військову групу противника. Було збито 557 ворожих танків.

На Сіцілії ворог окупував західню частину острова з містом Палермо. Місцевість ковних операцій ми вважали за необхідне покинути, при чому під час оборонних боїв, що їх вели німецько-італійські війська, відбито кілька ворожих ударів. Наші активні операції пройшли успішно.

Під час нальоту важких німецьких бойових літаків на ворожі кораблі, що стояли в порту Августі, пошкоджено 6 транспортів та потоплено 1 корабель в 2.000 тонн водомісткости.

Кораблі німецької військової фльоти збили на півночі від Сіцілії—в морі—8 ворожих літаків.

Під час безуспішної спроби ворожих літаків напасти на острів Кріт збито наших 10 літаків та пошкоджено багато інших.

В ніч на 23 липня відбили конвойні кораблі однієї німецької валки—біля берегів Нідерландів—напад британських швидкохідних кановерок та пошкодили під час багатогодинного бою 4 ворожих судна настільки, що доводиться вважати їх загубленими. Валка досягла порту свого призначення, не втративши жодної одиниці.

Становище в Совєтському Союзі гіршає

(ЗАКІНЧЕННЯ)

пом'якшає від людських сліз і річок народної крови. Сталін знову почав „великий наступ" на відтинку фронту Орел—Білгород. На це його штовхнули англо-американські жиди, що задні бяться до останнього російського солдата. Сталін уявляє, що висадка десанту на окремому острові Сицілії є другий фронт. Цим самим англо-американські плутократи сподіваються на все пе лєпше: дивіться, ми теж воюємо!, і Сталін в солідарність капіталістам почав знову кидати у бій мільйони жертв. Та Німець-ке Командування задум черпонних. На відтинку фронту Орел—Білгорода червоні понесли нові поразки. За час з 5 по 19 липня червоні втратили 45.172 полонених, 4.827 танків, 2.201 гармату, 1.080 мінометів, 2.344 літаки. Ця цифра з кожним днем зростає до нечувана розмірів. Совєтські резерви вичерпуються, лави рідшають. Зараз сталінський уряд закликає до армії 1927 рік народження та чоловіків до 55 років. В совєтах мобілізовані дівчата та самітні жінки. Але солдати не хочуть війни, не хочуть захищати інтереси жидо-большевізму. Сталін, хитрий і жорстокий по вдачі, хапається за соломинку. Він витяг з архіву на Божий світ Олександра Невського, Кутузова, Суворова, використовуючи їх для піднесення патріотизму.

Народ розуміє, до чого його ведуть Сталін та Каганович з їхніми жидами, і йде у бій під натиском жорсткої розправи заслонних загонів. Про це свідчать всі без винятку полонені офіцери та червоноармійці. Народ не обдурять ні введенням погонів, ні відкриттям церков, ні жидівським патріотизмом. Другою поразкою сталінських військ є те, що Сталінська пропаганда занадто багато кричать за свій „мишиний тил" і слабкість тилу ворогів.

Та в дійсности і в це нарід не вірить. В сільському господарстві відчувається гостра нестача тракторів, трактористів мобілізовано на фронт, коней немає, т-та-та мало, і лани наполовину залишаються незасіяними. Це загрожує неминучим голодом на майбутнє. Навіть зараз в Ново-Сибірську пуд боронний коштує 3.500 крб., а в Завол жі—4.800 крб. Це підтверджують полонені, що були там взимку та пі-весні. Жінки червоноармійців, одержуючи 150 крб. допомоги, бідують під натиском жидівських мішків з грошима. Родини обіщя гнуть спини, лляють сльози і піт у колгоспах, зате там ви не побачите жодного жида. Вони, ці жиди, зайняли собі теплі місця подалі від куль та снарядів. Вони хозяюються за спиною російського народу, підбурюючи його бігися до останньої краплі крови. Але наш народ у гіркий час крізь сльози іноді любить пожартувати, висловити доте-пи. Ось що кажуть у совєтах про жидів:

„Вони мужньо борються. Жиди здобули собі штурмом три міста: Челябінськ, Ташкент, Алма-Ату". І дійсно, жиди вивезли все багатство з України і потіклали подалі від фронту, залишаючи замість себе інші народи.

Нестача людських резервів примусила ката Сталіна повернутися лицем до в'язнів і йде у бій під натиском жорсткої розправи заслонних загонів. Про це свідчать всі без винятку полонені офіцери та червоноармійці. Народ не обдурять ні введенням погонів, ні відкриттям церков, ні жидівським патріотизмом. Другою поразкою сталінських військ є те, що Сталінська пропаганда занадто багато кричать за свій „мишиний тил" і слабкість тилу ворогів.

Та в дійсности і в це нарід не вірить. В сільському господарстві відчувається гостра нестача тракторів, трактористів мобілізовано на фронт, коней немає, т-та-та мало, і лани наполовину залишаються незасіяними. Це загрожує неминучим голодом на майбутнє. Навіть зараз в Ново-Сибірську пуд боронний коштує 3.500 крб., а в Заволжі—4.800 крб. Це підтверджують полонені, що були там взимку та пі-весні. Жінки червоноармійців, одержуючи 150 крб. допомоги, бідують під натиском жидівських мішків з грошима. Родини обіщя гнуть спини, лляють сльози і піт у колгоспах, зате там ви не побачите жодного жида. Вони, ці жиди, зайняли собі теплі місця подалі від куль та снарядів. Вони хозяюються за спиною російського народу, підбурюючи його бігися до останньої краплі крови. Але наш народ у гіркий час крізь сльози іноді любить пожартувати, висловити дотеп

ЩО ПОВИНЕН ЗНАТИ КОЖЕН

Які язики розповсюджують брехню, начебто російські полонені голодують у німців і з ними кепсько поводяться.

В дійсності правда виглядає так: військовополонені говорять вам прямо, що за їх долю можна не турбуватися. Їм видається гарне харчування: двічі на день густий суп, хліб, увечері чай. Хворих та поранених лікують у госпіталях. Лазня та дезінфекція одягу бувають часто, в міру потреби.

Які язики брешуть, що червоні одержують мовляв, від американців дуже могутні й нічим невразливі танки.

В дійсності на полях недавніх боїв ви можете побачити багато сотень спалених дотла і знищених „хвалених" танків.

Багато хто звик вірити в базікання про невичерпність людських резервів у большевиків.

Але ми в числі полонених бачимо 16-річних підлітків та 55-річних стариків. Червоні мобілізували вже юнаків 1927 року народження.

До дівочої армії призиваються дівчата та самотні одружені жінки. Значить резервів у Сталіна нема. Вони потерпів кедрову армію, а тепер думає хоч трохи протриматися при владі з допомогою дітей, стариків та... дівчат. Але всім відоме російське прислів'я: „За гриву не втримався, за хвіст і зовсім не утримаєшся". Так воно і є на ділі!

Вороги говорять, неначе постачання армії та населення в СССР не гірше, ніж до війни.

Нам відомо, що не гірше, ніж до війни, живеться командирам і політпрацівникам червоної армії та жидам —завідуючим на заводах і в магазинах. Вони наживаються на народному лихові і селянин та робітники мруть з голоду, щоб жили ці комісари вели гарне життя. Червоноармієць, який несе на собі весь тягар війни, ледве не вмирає з голоду.

Говорять, що жиди уже не мають в Росії такої влади, яку мали раніше, що СССР стає націоналістичним, а патріотизм розвивається. Не дивіться на це. Ці жиди — кагановичі, мехліси, фінкельштейни та інші як і раніше царюють на своїх місцях. Правда, жиди бояться відкрито показуватись народові, бо це небезпечно для їхнього життя. Росіяни ненавидять їх. Про патріотизм можна лише сказати, що бійці давно вже не хочуть воювати за „батька голоду" Сталіна та його кліку. Політичні в'язні, вірно, рвуться на фронт, але відразу перехоплять на наш бік.

Сталін та жиди женуть народи СССР на вірну загибель. Бійці гинуть на фронтах, а їхні сім'ї дома голодують. Із такого тяжкого становища виходу немає! Урожай збирати нічим, та й половина полів залишилася незасіяною тому, що немає тракторів, немає пального та запчастин, не вистачає живого тягла. Поля та скотні двори пустують. Голод стукає у двері кремля.

Дише один вихід залишився для всіх народів СССР: разом з Німеччиною та Російською Визвольною Армією боротися до цілковитої та рішучої перемоги над ворогами людства — юдо-большевиками.

ГАНГСТЕРИ США ЗНОВУ ПРАЦЮЮТЬ

Після скасування в США заборони продавати спиртові напої, весь не американський світ почав бути потроху забувати про золоті часи провідника гангстерів Аль-Капоне. Кримінальні романи, що їх читачі колись купували на розхват і які оспівували героїв злочинного світу, теper мало кого цікавлять і понят на них не такий, як колись. Але всі ті, що жалкують за цією кривавою романтикою, розбійницькою романтикою, можуть знову втішатися. Чудові часи трюмфально-го злодійства знову повертаються, як достойне культурне явище в країні Рузвельта. Всі газети цікавляться ним докладно і підносять ним громадянству, як щось повчальне. Нема сумніву, що гангстерство знову воскресло в усій своїй свіжості. Всі ясно вибухла внутрішня війна проти права й справедливості. Правда, існує деяка різниця: гангстери не повернулися в шикозькі й нью-йоркські шинки, де колись збиралась усі злодії, вони знайшли собі інші закутки, іншу схованку і вигадали інші методи.

Тепер саме, коли в США кожний чоловік і кожна жінка потрібні для війни, вони знайшли можливість організуватися в товариство під іншою приключкою, перед якою блідніють всі попередні. Приписи щодо розподілу продуктів, здається, видно лише для їхньої користи. Наприклад, газети „Лайф" і „Тайм" сповіщають, що так званим „пайковим спекулянтам" пощастило домогтись того, що масло зникло з базарів на кілька тижнів. Спекулянти вуглілям працюють з неменшим успіхом. Так, наприклад, англійське посольство в Вашінгтоні мусіло протягом кількох холодних березневих днів працювати в неопалених помешканнях, аж поки купило для себе на чорній біржі за дорогу ціну вугілля. І м'ясо стало рідкістю, — і м'ясо стало рідкістю, — і денькі крамниці продають його лише тим клієнтам, які платять високі ціни.

Серйозна небезпека лежить ще в тому, що гангстерам пощастило захопити в свої руки цілі галузі продукції і, нарешті, примусити важку промисловість купувати на їхньому ровину. Мало не щоночі доходить до стрілянини між поліцією і гангстерами на берегах Естріверу — найулюбленіших закутках гангстерів. Ця стрілянина часто-густо перетворюється в страшні криваві побоїща. З них постають нічні тривоги, бо найближчі мешканці думають, що ворог напав на Нью Йорк. Великі спекулянти мають навіть власні кораблі, які плавають поміж західньою Індією та Північними штатами.

Охорона залізниць також зв'язана з великими труднощами. Часто злодії на залізничних шляхах нападають гангстерами і пограбують разом з ними. На деяких місцях, вагони взагалі перевалюють на вантажівки. Автомобілі і вантажівки з добрі ціни. А продаються набагато дорожче. Для цього масштабу й боротьба з гангстерами стає щодня все більш і більш безуспішною. Деякі урядові газети навіть були спробу домогтися організації гангстерів взяти їх за відповідну платню на службу. Але було б несподіванкою, коли б же і каторжників не звільнено під „словом честі" з умовою, що вони вступлять до війська. Це було б останнє лише в тім, що вони контрабандисти, злочинці, спекулянти погодяться скласти з урядом такий договір, бо вони почувають себе у „вільному" світі занадто добре і мають собі на майбутнє найкращі перспективи.

Розбудова Проскурівської округи

Проскурів уже за совєтських часів був вузловим пунктом, отже важливим з стратегічного погляду містом. Через нього проходить автострада в південному напрямку аж до румунського кордону, а в іншому напрямку — через Шепетівку — до Рівного. Важливий залізничний шлях Львів — Вінниця також проходить біля Проскурова. В порівнянні з іншими ця округа має кращі комунікаційні зв'язки. Саме ж місто після відступу большевиків було, як звичайно, зруйноване.

Гебітскомісар, починаючи свою діяльність у Проскурові, знайшов там дуже багато роботи, яку треба було виконати, щоб створити на цьому певної міри кращі відносини. В місті є багато фабрик і заводів, які промислових підприємств, які за часів служили совєтським Німецьке управління зараз же відновило свою діяльність. В тому напади англо-американських військ і відбито вогнем німецько-італійських, що було розбито негайними контрударами наших військ.

Вночі перед островом авіацією знищено 5 і вночі 1 наливний корабель — 7.000 брт. 6 великих транспортів пошкоджено.

Сильні ворожі авіаційні з'єднання продовжували минулої ночі терористичні нальоти на Гамбург. Винікли дальші руйнування та частково великі пожежі в кількох кварталах міста. Населення знову мало втрати. Як це вдалося встановити до цього часу, зенітними та винищувачами збито 47 літаків з числа тих, що нападали.

Вчора наші протиповітряні частини збили знову 9 ворожих машин над окупованими територіями Заходу.

В бою з британськими з'єднаннями швидкісних канонерок потоплено німецькими охоронними суднами перед голландським узбережжям і канонерку та пошкоджено ще 1 настільки, що можна вважати її загибло. Наші кораблі повернулися без втрат до їхньої бази. Бойові літаки далекого бою напали знову на ворожу валюту. що плавала під охороною в Атлантиці. Потоплено 2 торговельні кораблі — 12.000 брт. загальної водомістки. 1 корабель — 5.000 брт. — одержав настільки серйозні пошкодження, що наближався на бік. 2 великі вантажні кораблі було пошкоджено.

Німецькі підводні човни потопили в Атлантичному океані та в Середземному морі 8 кораблів — 44.241 брт. загальної водомістки, пошкодили 1 крейсер, 6 вантажних кораблів і збили 3 ворожих літаки.

З Головної Кватири Фюрера, 27 липня 1943 року

Головне місце боїв на Сході було і вчора ...Орлом. Наші війська, що їх активно підтримала авіація, відбили кілька спроб ворога ...ернути наші позиції на південь, схід та ...вінчу від Орла, при чому бої велися з ...вним успіхом, але ворог поніс великі ...ві втрати. Знищено багато совєтських ...ів.

...в решті Східнього фронту велися вперті ...вопні бої біля Кубанського передмостового ...укріплення, на Міусі та на південь від ...ського озера, в той час, як на Дінці та ...Білгородом на захід місце лише сутички місцевого значення. На північний захід від Криму та на північ від Кубишевого ворог перейшов знову в наступ великими силами, що підтримувала авіація та бронечастини. Були ці відбито, при чому частина наших ...ків переходила в контрнаступ. Також і на ...ень від Ладоги ворог вів у бій нові частини, які нападали на німецькі позиції, підтримані сильними авіаційними з'єднаннями.

...ечі були відбиті в жорстоких боях вічі, при чому наші війська повторно перейшли в контрнаступ та спрямували ворога ...ких з ...ів на південну Східнього фронту ...ворожі втрати склали 213 танків.

...ких ...ів Кубанського передмостового ...ення ще тривають уже місяці; особ...лася Саварська 97 дивізія.

...ки ...ів ворожі всі ворожі ...ки на німецько-італійські позиції. ...ких ...ських ...ків ...ів ...ів ...ів

ІНТЕЛІГЕНЦІЯ

(ЗАКІНЧЕННЯ)

Якщо в минулому столітті основні кадри культурної сили виходили із середовища забезпечених класів із дворян та поміщиків, то в останній час рівень культури та розвиток техніки вимагають настільки великої кількости освічених людей, що знання та освіта вже перестали бути монополією верхівки. Сьогоднішня інтелігенція — це вчорашні робітники та селяни, що представники широких мас народу.

Створюючи з СССР грандіозну фабрику зброї та годуючись до здійснення своїх інтернаціональних цілей, большевизм вимушений був створювати могутню інтелігенцію. Помимо своєї волі, большевикам довелося дати знання та освіту сотням тисяч робітників і селян і ці знання дуже часто обертались проти них же. Навчаючись у вищих учбових закладах, вчорашні робітники та селяни, на студентській лаві переконувалися в антинародності большевизму та шукали шляхів здійснення справедливого й щасливого життя для свого народу. Обманом та терором доводилося стримувати інтелігенцію від відкритого виступу проти советської влади.

Ми розглядаємо нову інтелігенцію в цілому, як здобутку, освіченому культурному, частину нашого народу і пишаємося нею.

Все більше й більше наших інженерів, лікарів, наукових працівників та інш. знаходять собі застосування, включаючись до боротьби з большевизмом.

Ми знаємо, що наші інженери прекрасно зарекомендували себе на німецьких заводах. Звання кількість їх працює зараз в авіяційній промисловості, в електрометалургії та в області геології. Наші лікарі на фронті та в тилу провалять блискучі операції, що одержують високу оцінку з боку своїх німецьких колег, наші наукові працівники одержують учені ступені в німецьких університетах та керують лабораторіями.

Так інстинктивно, вже під час війни, намічається й росте культурне співробітництво народів. Визвольний рух вимагає зараз багато культурних сил. Ми пишаємося нашою рідною інтелігенцією і впевнені в тому, що побачимо її в перших рядах визвольної боротьби.

Г. Муромцев.

Ген. Масленіков не дочекався 1.000 гармат

Із Шанхаю, що завжди добре поінформований про події в СССР, наспіла вістка про новий конфлікт між большевицьким верховним командуванням РККА, управою военної індустрії та центрами постачання, що вибухнув з приводу „ухилів" в постачанні. Заломання масових большевицьких наступів на Кубанську німецьку масу, Кремль пояснює спізненим транспорту 400 бронетанків та 1.000 гармат, що їх даремно очікували армії генерала Масленікова, командарма советських сил на Кубанському фронті. Такий самісенький факт мав місце на фронті в районі Великих Луків, де постачання не підвезло на час не лише зброї й війська, але й харчів. Наслідком тих занедбань зарешетовано двох високих головарів большевицької збройної індустрії, Чи це поможе? Мабуть ні, якщо взяти на увагу безперебійні вильоти німецької авіяції, що послідовно бомбардує залізниці, транспорти та навіть далеко за фронтом приховані воєнзаводи большевиків.

ТАК ПИШЕ НІМЕЦЬКА ПРЕСА

Німецька преса, обговорюючи висліди двох років гігантських боїв з ворогом людства й Европи, підкреслює з цілою повагою знання України та протичинні большевицької готовности українського визволеного народу, що ніколи не покладав зброї в боротьбі проти деспотії й імперіялізму Кремля.

М. ін. великий німецький щоденник „Донауайтунг" поміщає в номері від 22-го червня ц. р. багато ілюстровану статтю про визволення українського населення дводенною декларацією нещодавньою декларацією українського уряду. В цьому важливому документі, закінченні тієї статті, передрукованої газетами, передрукованої братьма чужинецькими газетами, військовий кореспондент СС, Мартін Швєбе пише:

„Цілком так, як селянство на сході стало своєю працею на допомогу Німеччині, наш союзник Україна дозволяє нам тими днями переживати прояви його прихильности у багатогранних постатях. Добровольчі полки в рамах Німецьких Збройних Сил, що мають також офіцерів із власних теренів, вже давно показали свою бойову вартість, а так називаємі „Гіві" (допомічні добровільці), будучи помічними персоналом наших дивізій, запомінь місцевого населення, стали для німецького воїна незаступними співробітниками. Вони разом з робітниками і молодими робітницями, які працюють у Німеччині, скріплюють наш фронт.

Хоч війна нанесла українській землі важких ран, не зважаючи на великі тягарі, що вона їх вимагатиме від його жильців ще в майбутньому, незалежно від того, як довго ще наслідки змінливих подій можемо сказати, що ми над Дніпром стали не лише з наших найкращих союзників у боротьбі проти смертельного большевицького ворога.

Як фюрнест Німеччини фортеця Европи, що на упійшла в серце континенту. Після двадцяти років большевицької експлуатації нове вона виконувати історичне завдання, арсеналом Европи".

Церемоніяльне винесення прапора.

Добровільці за вивченням кулемета.

Попередження

(П. С.) Директор „ Фр кому радіо Буссар, ви нувшись до Віші, оглядну розколи у Ві оповів про свої вра представникам аге Офі. Як він з жахо реслив, не треба ск судової медицини для статації того факту, жертви були по-звір закатовані. Франпузьк род мусить зробити вки з цієї події і пр ти спільно з цивілізо народами Европи. І ще, яке байдуже п покн большевики не муться до масових вань у Франції.

ЖИДІВСЬКЕ САМОВИКРИТТЯ

(П. С.). В творі „Жиди ного жиди", який вийшов в Нюрку 1934 року, чи-ський письменник, ко-ний в Америці, Перший з усіх жи-ських законів каже, що ходить жити. Однако-ково, якими засобами та з якими цілями. Ані жити, ані вмерти не можна чого досяг-ської мови, вони поверг-ся до своїх старих ідеалів, завоювання омани, ошуки, що ненависть до ворога не є просто найелементарнішим інстинктом людської природи, одним з важливих інстинктів оборони проти цілковитого знищення. Більше мені нічого сказати. Вороже ставлення жидів не є нав'язане ззовні, як в цьому хочуть переконати нас, це інстинкт самообо-ронний в кожній людині, яке жиде від її народження. Цей інстинкт, що вимагає не-обхідно заплющити око, коли бачить несе до нього порох. Він надто швидко й так са-мо, що це інстинкт анти-семітства. Почитайте істо-рію переслідування жидів в Єв-опі та Америці! Скрізь їх ви-гоняли, допомагали переселятись, вступати в ін-ше суспільство і брати участь в загальних справах. Але швидко відкривалися од-ин за одною коли діяль-ність в країні, але через якусь нечесність скрізь їх виявлене ганебно виганяли знову. Не раз вони діс-тали повністю заслужили ці наслідки обурення їх-ніх переслідувачів. Жидів-ство — це ніби моральний параліс. Народи, які дали себе ним заразити, мають моральні зрадливі й шкід-ливі для здоров'я наслідки. Якщо ви маєте якісь сум-ніви, гляньте на якийсь на-рід в Европі, що перебуває в жидівських лапах. А якщо хочете пересвідчитись біль-ше, подивіться тільки на те, що тепер відбувається в Америці".

Хто це писав? Може „на-ціоналістський фанатик расизм"? Ні в якім разі! Автор цього твору жид Семуель Рот. Винісши цю подяку Франц Розе в Белградській „Донау-цайтунг". Особливо розвивається Семуель Рот про те, як його з дитинства вихо-вували в жидівській расовій свідомості і ненависті до кожної іншої крови. „Нічого іншого жид дійсно не хоче й не сподівається доля-ти через жидівську шко-лу, як тільки того, щоб в його дитині живо підтри-мували свідомість, що вона є жидом і що жидівська раса має продовжувати війну проти своїх сусідів". Так Семуель Рот скидає одно по одному покривала, від-кривачи тайбуу свого на-роду. Як діяпов він до цього? Ще 1925 року він опублікував так само в Нью-Йорку зовсім інший твір з передмім словом жидівсько-го літератора Ізраеля Цанг-віля, який з кровожерною фантазією мілює майбутню помсту „за те, що було за-подіяно беззахисному наро-дові". Про „наверцення" не може бути й мови, бо жид залишився жидом. Чому в 1924 році робить він те, що з старозавітним Ноєм зробив його син? Це не єди-ний випадок, коли жиди самі себе нещадно вивер-вають. Так, наприклад, Вальтер Ратенав відчув по-требу самообвинувачення. В „Вражіннях" (Лейпціг, 1902) він якраво змальовує вражіння від берлінських жидів на вулиці Тіргартену в театрі. Вимушена весе-лість цих людей не може приховати стару, ненажерну ненависть, яку вони несуть в собі. Вони не думають, що лише одне покоління, яке стримує всі природні сили, врятувало їх від того, що переживали їхні батьки". Отже Ратенав, як і Рот, вважає, що антисемітизм є нат-уральний інстинкт само-оборона. Ці вибухи вислів жидівських представни-ків, можна пояснити лише з комплексу неповноцінно-сти, але вони грунтуються не на персональній, а на расовій підсвідомості. Інак-ше кажучи, це прояви жи-дівського нечистого сумління.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Під час обговорення в парляменті США проекту закону про державну допо-могу судноблудівництву, бу-ло офіційно встановлено, що на одній верфі в Мочі-гані прибутки сягають 116%. „Стокгольмс Тідніген" з цього приводу пише: „Мож-на зрозуміти, що за таких обсягів 1.000.000 судноблу-дівельних робітників США вимагають підвищення зар-плати".

* * *

(П. С.). Німецька цивільна влада відкрила в Білорусії 350 шкіл. Близько 100 ди-тячих будинків піклуються

„Тигр" потопив ворожі кораблі

(П. С.). Німецькі війсь-ко на Сицілії останніми днями було поставлене пе-ред незвичайними бойови-ми завданнями. Йому до-велося в узбережній смузі кілька разів вести бої з ворожими кораблями. Танк „Тигр", під час британсько-американських десантних маневрів, під прикриттям маслинового гаю узяв під вогонь прямим наплюван-ням ворожі кораблі. Влу-чним поціленням „Тигро-ві" пощастило знищити 4 ворожі десантні судна і 1 військовий корабель, що охороняв десант.

„Тов. Дімітров і далі в своїй ролі"

Під заголовком „Військо-ва революція в Европі — ніадія Советського Союзу" — копенгагенський часопис „Національ Тіденде" опуб-ліковує кореспонденцію зі Стокгольму, в якій подано, що комуністичний централь-ний комітет у Швеції, зтід-ки з недискретним повідом-ленням одного советського службовця, вже на один місяць до проголошення розв'язання третього інтер-національу одержав напрям-ні, в яких між іншим ска-зано: Товариш Дімітров і в дальшому держатиме в своїх руках нитки, хоча найбільшу вагу треба пок-ласти на те, щоб за'язки між шведським централь-ним комітетом і Москвою не були надто явними. Всякий безпосередний кон-такт шведських комуністів з советською посолкою в Стокгольмі, п. Колонтай, і іншими большевицькими дипломатами, з уваги на все те, заборонені.

В інструкціях, поданих шведським комуністам, в яких була ціла низка на-рямних для майбутньої по-літики шведської комуні-стичної партії, сказано дале-ше, що треба довести до європейської революції, яка запевнить большевизмові перемогу. Але з дуже ве-ликою обережністю треба діяти на те, щоб у ле-тючках та інших публіка-ціях уникати старих комуні-стичних гасел, дати, зро-зуміло, треба підкреслювати загальну нужду і використування її капіталізмом. В теперішньому моменті не на місці також атаки проти аліянтів. Назирищі совет-ської інструкції читаємо: що з старих шведських комуні-стів треба поінформувати про те, що розв'язання третього інтернаціоналу слід розцінювати як захоплення, потрібні на час війни.

Співчуття Японії

(П. С.). Японський посол в Римі Гідако висловив гу-бернаторові Риму співчут-тя Японії, з приводу теро-ристичного нападу. Він пе-редав йому при цьому значну суму грошей для потерпілих від бомбардування. Потім він відвідав у римських лікарнях постражданих від повітряного на-паду.

Нема виправдання

(П. С.). „Берлінське Тіденде" пише з приводу руйну-вання базиліки Сан Льорен-цо в Римі: Руйнування чу-дової базиліки, збудованої Костянтином Великим в 330 р., і передусім факт багаторазових польотів над храмом перед бомбардуван-ням виключають будь-яку спробу виправдання.

Виселення жидів з Софії

Виселення жидів з болгар-ської державної столиці здебільша вже проведено в життя. Як довідується со-фійський представник бл-гарського „Донав-Цай-тунг" від комісара для жи-дівських справ Белєва, рі-ше про яких 27.000 осіб, що їх мають виселити, ко-ло 20.000 осіб перекинено вже на провінцію, і то здеб-більша в північну Болгарію. 4.000 осіб затуртовано в т. зв. робітничих групах. Тепер е ще в Софії яких 2.000 жи-дів, з яких 1.000 живе в ви-шинах подгрунях, що їх через те не виселять. Однак на майбутнє закон про охо-рону нації робить такі мі-шані подружжя неможлив-ими. Виселенням жидам не вільно займатися на провін-ції торгівлею. Щоб вико-нувати ремесло, жиди по-требують окремого дозволу. Жидям, що мають чужи-неньке громадянство, сказа-но, що вони мусять покину-ти державу в означеному речинці, бо в противному випадку також виселять їх на провінцію. Через висе-лення жидів звільнилось у Софії 3.000 помешкань, че-рез що значно зменшилися мешканеві труднощі. Взаг-алі, як заявив комісар Бе-лев, виселення жидів з Со-фії остаточно закінчиться до вересня цього року і то-ді болгарська столиця буде зовсім вільна від сенів і до-ньок Ізраїля.

Д-р Геббельс оглянув Кельн

Кельн. Райхсміністер д-р Геббельс особисто обзвався пошкодження, що їх зазна-ло під час останніх бом-бардувань місто, зокрема со-бор та інші історичні пам'я-ники. Як керівник міжміні-стеріяльної Ради, він впев-нився в тому, що всі вказів-ки, дані урядом щодо допо-моги, дійсно виконано, та дав на місці ще низку вка-зівок додатково. Пан міні-стер міг при цьому щочно переконатись у незламному настрої кельнського насе-лення та його твердій рішу-чості протистояти ворожо-му теророві.

Хартія „на обов'язкова"

(П. С.). Облудний маневр з так званою Атлантійською хартією тепер визнано, — пише „Моргенпостен" з при-воду заяви Черчіля в нижній палаті про те, що Ат-лантійська хартія „не обов'-язкова" і не потребує ра-тифікації. Норвезька газета вбачає в цьому потвердження остаточної капітуляції Англії перед Советським Союзом у питанні про пре-тензії на европейські тери-торії. Цинічне визнання Чер-чіля викликало в скандинав-ських державах величезний інтерес і дало привід для багатозначних висновків.

Господарство Ірану розхитано

(П. С.). Північно-амери-канський керівник ірансь-кого міністерства фінансів здавів англійцям, що під час їхньої диктатури в Ірані господарство цієї країни розхитано ще дужче.

Спека в Еспанії

У Еспанії панує велика спека, особливо в південній частині краю. Так в Севілії на сонці термометр показує 51,8 степенів, а в затінку 41,3.

162 49 1

БОЛЬШЕВИЗМ І СЕЛЯНСТВО

«Село на нашій Україні,
Немале писанко. Село
Зеленим гаєм поросло,
Цвітуть садки, біліють хати».

Цвітуть садки, біліють хати... Читаєш ці рядки великого поета і мимоволі стає в уяві мальовниче село українське. Біленькі хатки, садки вишневі, зелені левади. Так було. Але за роки панування більшевизму ніким стало українське село. Звикли вишневі садки й гаї обвалилися хати.

З початку революції й до кінця свого панування в Україні обдурювали більшевики селянство, прикриваючись гаслами „Земля і воля", „вся влада—трудящим". Ще в роки громадянської війни продзагони відбирали у селян хліб і худобу, часто вибираючи з комор все до останнього зерна. Почались повстання.

Мені згадується один випадок. У 1920 році у селі Хухрі, Охтирського повіту вночі повстанці убили продагента жида Фейгіна. Вранці в село прибув карний загін Лазаренка. Сотні селян були зааретштовані як заручники, й Лазаренко власноручно розстрілян коло волості 4 невповинних селян, між ними й свого дядька.

Селянські повстання примусили большевиків зробити на деякий час поступки—увести НЕП: замінити продрозверстку продподатком, дозволити вільну торгівлю, збільшити кількість необхідного для селян краму. Легше стало селянам, та не надовго. З 1928 року почався новий наступ на селянство. Силою загнали його большевики в колхоз, відібрали хліб, худобу. Найкращих господарів „розкуркулювали", конфіскуючи все майно, і засилали на далеку Північ, Сибір, де вони гинули від каторжної праці на большевицьких стройках.

„Жить стало лучше, жить стало веселей", — сказав в 1935 році Сталін. Ці слова повторювались щодня в газетах, в промовах і писаннях. „Сегодня весело живется, а завтра будет веселей". Але цікаво навести деякі факти: Ленін в одній з своїх книжок, виданих ще до революції, писав, що в 1892 році батрак за рік споживав 419,3 кг. хліба й 13,3 кг. сала. „Ось як,— каже Ленін, — експлуатує поміщик батрака!" Але за совєтськими даними, в 1935 році у колхозах на рік залишалось пересічно по 261,6 кг. зерна на душу, тобто майже вдвоє менше, ніж мав батрак в царській Росії, в про сало й говорити не доводиться.

Щороку збільшували большевики норми хлібозадачі, викачуючи з колхозів майже весь хліб.

Поголів'я худоби теж усе зменшувалось, а норми м'ясопоставок щороку збільшувались.

Систематично відбираючи у селян всі продукти, большевики спекулювали ними, граблячи знов же селян та робітників. Колхози здавали хліб державі по 1 крб. 8 коп. за пуд пшениці, а державний хліб продавала 1 крб. 50 коп. кілограм. Жоден спекулянт не наживав таких відсотків! А на вирученому, манufактуру, гас тощо уряд накладав 100, 200, 300% надвишки на користь бюджету.

Мільйони тонн хліба, м'яса, масла, лісу, консервів відправляли большевики за кордон і продавали за безцінок. За кордоном можна було дешево купити совєтські консерви, цукор, сигнетець, масло, а пограбовані й обдурені селяни та робітники Совєтського союзу, що своєю працею все це зробили, не мали в що вдягтися і взувтися, жили в злиднях, умирали з голоду.

Селянин був безправною істотою, рабом, що не мі навіть вийти з колхоза з власного бажання. Підневільну працю, безправне існування, злидні й голодну смерть— ось що приніс большевизм селянству.

ІЗ БОГОДУХОВА

З 17 липня по Богодухівському району розпочалася жнива. Поруч із застосованими збиральних машин, де косовиця вручну. На 22 липня скошено 12.000 га.

Деякі громадські господарства на час жнив організували дитячі ясла.

* * *

Районна Земельна Управа одержала 7 великих м

Рукопис Мані врятовано

В 1930 році появився в єгіпетській місцевості Фаюм рукопис, що містив у собі безсліпно загубленій колись твір Мані. Мані вважали за „Посланця світла". Його вчення поширилось у третьому столітті після народження Христа майже у всіх культурних країнах. Він сам народився в 216 році по Христі і був розп'ятий в році 273. Тому, що літературна про Мані та його учнів радикально була знищена християнами, мусульманами і буддистами, пізнавання досі наука його космічну філософію тільки на підставі висловів його ворогів та найвних полемічних творів.

Стан цього рукопису, що вирнув у Фаюм і був схожий на сильно згущену кашу торфу, не залишав шторправда і фахівцям багато надії на відшифрування. Тепер вдалося відомому німецькому консерваторові і дослідникові Г. Ібшеру після неймовірно тяжкої праці цю купу грузу, яку єгіпетська земля після півтори тисячі літ нам віддала, довести до того, що вона промовила. Гуго Ібшер зробив уже доступними і чітками або врятував від знищення рукописи з цілого світу, починаючи з арамейських папірусів та срібного кодексу — готського перекладу біблії Вульфілі, кінчаючи рукописі Авести. Ібшер, який недавно помер, сказав, що відчитання рукопису Мані є одним з найтяжчих завдань. Проте з допомогою його субтельної техніки та безмірної терпеливости, вдалося Ібшерові відділити з безформної маси тонесенькі листочки, закон

Цікаві дрібниці

Батьківщина лиж

Батьківщина лиж є зовсім не Скандинавія, як гадає багато, а Тібет. Найстарші знахідки лиж на північ Європи відносяться до 1.000 років до нашої ери. Але розкопки поблизу Тібету виявили ще більш старі знахідки. Одна монастирська хроніка повідомляє: „коли лежить білий порох (сніг), то вони становлять тварин на коней з дерева".

Правда, пізніше тібетці знову забули про свое вміння їздити на лижах.

Курка кладе чорні яйця

В одному селі біля Тревізо одна курка щодня кладе по два чорних яйця і цим викликае велике здивування. Всі збігаються, що подивитися на це диво, але ще й досі не знайшли пояснення цьому рідкісному явищу.

Надзвичай випадок

В одним опуху вирізаний в одного юнака в лік та (Італія) знайден Припускають, що справа про надзвичайний випадок нер близняти, при яко ношене близня сформований юнак, но бі ембріон невд близняти. Годібни був констатований декілька років то ції.

Наймогутніш

Найсильніший по коли б то не був ликано вибухом Кракатова в 1883 ного було чути на Родріту, який від згаданого в 3.000 англійських

Вшанування пам'яті дорогих

Пам'ятник в селі Марченках померлим 1933 року

Було квітуче колись село. Серед степового простору розселились статечні господарі. Хутори Лещенків, Кивенків, Марченків і Мелашенків зловили високу могилу, і коли було зійдеш на неї—відкривався чарівний український краєвид. Білі хати в садках, мов вибілене полотно, вимирали. Малося в достатку худоби, збіжжя. Славились марченківські парубки й дівчата високим зростом і красою.

Та прийшов жахливий час—і затужили хутори, посіріли хати, садки вирубувались, а господарі пухли з голоду. Серед степу родючого, серед хвилястих житів і пшениць вимирав люд. Багато, передчуваючи страшну хуртовину, втекло на Донбас, на виробництва і залізниці. Покинулись хутори пустками. То там, то в другому дворі вимирала ціла сім'я. Було 750 чоловік, а в жахливе лихоліття—1933 року—померло 138. Село неначе почорніло, неначе люди подуріли. Вмирали батьки, а діти ходили по містах і просили шматок хліба. Вмирали матері серед опухлих посинілих дітей. І ніхто не заглядав до них, не підносив хоч би краплі води. Мов тіні, бродили люди по полю і, переслідувані жахливою примарою голоду й смерті, не вплінавали своїх близьких, сусідів...

Минуло десять років, але привиди страшного лихоліття й досі повертають людей у смуток та жаль.

Упали кайдани совєтського терору і повернулись у село вигнанці, тероризовані владою, серед них теперішні керівники села п.п. Мелашенко та Кива. Оживають хутори, зеленіють поля, наділі буйним хлібом, садками, городиною. Всім українським роботящим селянам повернена земля і воля. Зітхнуло спокійно село.

—Ех, якби-то встали наші батьки, діти...

Туга й жаль за трагічно померлими не дає спокою. І ось виникає тут чудовий прояв людяности. Щирість, сердечність людей—і вигнанців, і тих, що вціліли в селі від страшного 1933 року—перетворились у глибоку пошану до своїх земляків, що своєю голодною смертю протестували проти нелюдського жидо-большевицького терору. Виникла гідна повага й подиву ініціятива: вшанувати пам'ять померлих, вшанувати за старим українським звичаєм, достойно, урочисто.

В середині села, на колись дуже високій могилі, яку двадцять років розорювали і не могли розорити, поставили великий з міцного дуба хрест. Навколо могили посадили селяни червону калину, уквітчали хрест вечним вінком із квітів. Навколо хреста могилу дбайливо посипано чистим пісочком, а гробівницю біля хреста уквітчано й застелено зеленим килимом степової трави. І воскресли смуток та жаль, а разом з тим і заспокоєння батьків, матерів і дітей: вони віддавали свою щиру пошану померлим.

День св. Петра й Павла був подвійно великим святом для Марченок і навколишніх сіл. Від малого до старого—всі готувалися, щоб прийти на могилу і вклонитися своїм землякам, ставшим жертвою жахливого жидо-большевицького експерименту. Воістину вражаюче урочистим був потоки людей, що йшли хресним походом з священиками на могилу. Сотні живих прийшли сюди віддати пошану покоління, молитись за упокій замучених душ, могилу та нове кладовище відправити ванажливим почуттям вічної молитви і, здавалося, природа в цей день ніщима в урочистості...

Коли після [illegible] до [illegible] на цій [illegible] ознаки [illegible] пам'ятник [illegible] пам'ятника про [illegible]

Охтирська Райспоживспілка КУПУЄ ВСІХ РОЗМІРІВ як нові, так і [illegible] а також роздяг.

Оплата провадиться сідлю від [illegible] в залежности від розміру, і, крім того, від 66 до 104 крб.

Бочко-тара приймається щоденно [illegible] ранку до 5 год. дня в таких пунктах:

1. Двір Райспоживспілки—Перший [illegible] провулку.
2. Засолзавод—Харківська вул. № 12.

Райспоживспілка

Відповідальний редактор І. Ко

Зам. 757. Охтирська друкарня.

ШІСТЬ 1 КРБ.

ГОЛОС Охтирщини

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС
ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ
BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | СЕРЕДА, 9 червня 1943 року | 43 (145)

ЧАС ПРИБОРКАТИ...

(Охтирка, 9 червня).

Десь хтось щось сказав, хтось підхопив, комусь передав і пішла чергова вигадка. Хто казав, чому казав— завжди залишається невідомим. Де-хто слухає й не вірить, де-хто слухає і вірить, а вигадка йде. Іде від одного до другого, а кожен щось до неї додасть, внесе яку „подробицю", прикрасить. Чийсь-то злий язик нишком ляпнув, а тися-ся людей, передаючи один другому яку-небудь вигадку, нервує і себе й других.

Які тільки вигадки не можна почути в місті. Балакають, що червоні Суми взяли, балакають... та чого тільки не балакають. Доходить ці вигадки й до редакції. У редакції звикли не вірити на слово, дай нам твердження — документ. Перевіряти кожну вигадку просто. Ну, скажемо, балакають: „Сумы взяли червоны". Дзвонимо по телефону до сум, до управління містом, ім сміються: „Нічого подібного не було, весь час ходимо на місці, працюють всі установи, виробництва, місті червоних не було". тут же виявляється, що в цих ворожі язики розповсюджують вигадку, що ми Охтирка зайнята.

Одного телефонного дзвоника буває досить, щоб упевнитись у недійсності вигадки. Варт з'явитися у місто ком або трьом робітникам району, як по місту розповсюджуються сплітки: село Н. вже евакуйовано", у нас ціх поліцаїв, пи... „Чому ви тут?" Говорять: „Приїхали у командировку." І так яку б вигадку ми не перевіряли, все ї початку до кінця брехня. Ми не вважаємо за зробне спростовувати кожнісенітницю. Але боротьбу з вигадками та тими, іх розповсюджує, буде вводитись з усією суворістю військового часу. Ті, розповсюджує вигадки помагає большевицьким агентам. Не будемо вдягати на свідомих і неміх поширювачів вигадок, вони однаково доповість розповсюдженню ких провокацій, однанервують населення, військово мусять відповідати за це. Нервуючи населення, вже і без того пережило, любителі та їх джерела — вські провокатори, тирливі мухи, турбують нас. Гоніть їх, та так енергійно, щоб другого разу така настирлива муха вже не мала змоги турбувати. Попереджуйте спроби ворога підірвати нашу волю до перемоги над большевизмом.

Німецьке командування своїми повідомленнями та розпорядженнями досить інформує населення про те, що відбувається. Цілком зрозуміло, що воно не може сповіщати населення про всі свої мироприємства, розкривати перед усіма свої оперативні пляни. Дотримування військової таємниці є основна умова успіхів на фронті. Населення повинно розуміти, що коли пересувається якась військова частина, то командування не може кожного разу пояснювати, що ця колона прямує туди, а ця частина туди.

Все, що робить військове командування, прямує до однієї мети—здобуття перемоги над нашим ворогом — большевизмом. Боротьба вимагає витримання, спокою та повного довір'я командуванню.

Ми, що перенесли жахливі 25 років совєтського життя, знайдемо у себе досить витримання зараз, коли боротьба з большевизмом вступає у свою вирішальну фазу. Ми спокійно дивимось вперед, бо наша мета ясна, ця мета— боротьба до повного усунення большевицької небезпеки. Український нарід розуміє, що в цій боротьбі єдина вірна для нього можливість—це повна і відкрита співпраця з Німеччиною.

Розуміючи це, ми знаємо й те, що ворог не дрімає, що він розповсюджує вигадки, що він нервує населення. Знаючи та розуміючи це, ми повинні боротися з ними, що вносять у наші лави дезорганізаційні вигадки, та робити те, що нам вказує Німецьке Командування, всі розпорядження й повідомлення якого друкуються в газеті та передаються по радіо.

В. С.

ВДАЛИЙ НАПАД

Німецькі літаки зробили напад 25 травня на місто на південному узбережжі Англії.

Англійська преса повідомляє про великі пошкодження, які завдали німецькі бойові літаки у нальоту о 12 годині англійському узбережному місту. „Дейлі Геральд" сповіщає, що німецьким літакам, не зважаючи на міцну повітряну оборону, при денному світлі вдалося напасти на місто при низькому спущенні. Майже на рівні даків будинків провадили вони свій наступ. Від об'єктів, на які вони кидали бомби, залишились вали купи каміння, де рятувальні групи шукають засипаних.

Бомбардування промислових підприємств міста Горького

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 7 червня 1943 року

Верховне Командування Збройних Сил сповіщає:

Ворожі напади БІЛЯ КУБАНСЬКОГО ПЕРЕДМОСТОВОГО УКРІПЛЕННЯ ТА НА ПІВДЕНЬ ВІД ОЗЕРА ІЛЬМЕНЬ відбито з успіхом.

Сильні з'єднання бойових літаків напали вчора знову на індустріяльні підприємства міста Горького. При гарній гідимості вдалося вцілити багатьма бомбами верфі цього важливого центру збройної промисловости. І наш літак загинув.

Наша авіяція потопила біля берегів Кавказа 2 ворожі швидкохідні канонерки та 1 винищувач підводних човнів.

5 червня знищено було на Східньому фронті 83 совєтських літаки.

Швидкісні німецькі бойові літаки успішно напали вчора під час глибокого нальоту на важливі військові об'єкти південно-англійського міста Устбурна.

„ТИГР"—ОСТАННЄ СЛОВО НІМЕЦЬКОЇ ТЕХНІКИ

Новий танк „Тигр" вже випробований на фронті, як нерозлива машина, що витримує найсильніший артилерійський вогонь, навіть на близькій віддалі.

На Східньому фронті

Як повідомляла Головна Кватира Фюрера, 5-та 6-та травня на Східньому фронті не трапилось нічого істотного, якщо не вважати на живу бойову діяльність в районі Кубанського передмостового укріплення. 6 травня на північний захід від Крим-

ської німецько-румунські війська відбили кілька ворожих атак. Як і минулої ночі, сильні з єднання важких німецьких бойових літаків знов напали на військові заводи міста Горького—на середній течії Волги. Можна було спостерігати численні влучання бомб у великі заводські споруди та склади пального; пожежами було охоплено великі площі.

У Кримському морі швидкісні літаки потопили 2 ворожих торговельних корабля. Наші винищувачі збили, як це відомо до цього часу, 23 совєтських літаки.

Совєтські втрати на Кубані

ПС. Атаки совєтів на Кубанському плацдармі коштували їм в цьому році не менше як 15 совєтських стрілецьких дивізій, 37 стрілецьких бригад, 2 танкових бригад і 2 повних повітряних флот.

Вогнева завіса на Кубані

ПС. Під час останніх трьох днів совєтського наступу на Кубанському фронті Кубанська визвольну большевики зробили до 30.000 артилерійських пострілів і одночасно тим бойові літаки скинули до 10.000 бомб. Далі совєти вжили й дим, що свої танки, запасні гармати і гранатомети, щоб допомогтися прориву фронту. Не зважаючи на цю перекоту, німецькі військові частини твердо протистоять ворожому натискові.

Вальовська бригада в боротьбі проти большевизму

ПС. Вальовський легіон, який досени 1941 р. дуже відзначився в важких боях проти большевизму на Східньому фронті й до якого щомісяця прибувало значні числа добровільців, перетворено на бригаду.

ПС. Число добровільців галичан-українців становить уже понад 62.000 чоловік. Зголошуються далі ще нові добровільці. Крім того, уже понад 400.000 робітників із Галичини зайняті працею в Райху.

Нові втрати англо-американської морської фльоти

Протягом травня місяця італійські підводні човни та винищувачі потопили в Середземному морі та Атлантичному океані 13 англійських та американських торговельних пароплавів. Сім важко пошкоджено. (П. С.)

Опір знесилив Чунгінг

Лондонський часопис „Дейлі Геральд" пише про стан Чунгінгської області, Війни, реквізиції, податки й погані транспортні умови спричинили великий голод в місцевостях, опанованих Чан-Кай-ші. Опір повільно, але безперечно, слабне. Чунгінг втратив найбагатші китайські місцевості від Нанкіну. (П. С.)

Позиція Чехії

ПС. Чеський уряд видав заклик до чеського народу, в якому, між іншим, сказано: всі спроби втручання ворожих чужоземців і чеських емігрантів, не вдалися, завдяки реальній політичній позиції чеського народу. Чехія займалась і займається далі своєю мирною працею, чим вона допомагає геройській Німецькій Армії досягти остаточної перемоги.

(П. С.) і (закінчення на ст. 4)

КОРОТКІ ВІСТКИ

Будапештські газети підкреслюють, що ходом історичних подій стверджується, що терористичні напоряди розпочала англо-американська авіація, яка розбиває сьогодні церкви, школи, лікарні та пам'ятники культури.

Японські війська зайняли місто Хінчентзи в провінції Хонань. Японські війська випливучі потопили 16 суден з чунцінськими військами, що тікали по Янтсе. Місто Чанте—на заході від озера Тунтінг—евакуйоване.

Німецька авіація напала на англійське портове місто Торквай, де нашими бомбами викликано великі пожежі.

Італійські літаки бомбардували, після 24-годинного перепуску, англійські авіабази Бази в Порт-Судані, де зруйновано важливі оборонні споруди.

Під час нальоту швидкісних німецьких бойових літаків на військові об'єкти південно-англійського портового міста Брайтон, наші машини спускалися до 20—30 метрів—горизонтальним польотом—та влучили кількома бомбами паротягобудівельний завод і електростанцію, розташовану в східній частині міста.

Японською флотою потоплено в Тихому океані 2 наливні кораблі по 15.000 тонн кожен, 6 торговельних пароплавів — 65.000 тонн, 1 транспорт—15.000 тонн та 17 підводних човнів. Крім того, літаками потоплено 4 транспорти — 9.400 тонн водомісткости.

Міністер-президент Сараджоглу в своїй резиденції Чанкене дав урочистий сніданок на честь дипломатів держав Осі. (П. С.)

ПІЗНО ДОВІДАВСЯ...
що європейська сталь ще міцніша.

Лондон про Черчілевську промову

Як підкреслює шведська газета, в певних колах побоюються, що знов зроблене підкреслення Черчілем війни проти Японії може бути з'ясовано, як „дипломатичний засіб“ показати, що наступ проти Європи не може бути проведений у великому масштабі, як це передбачалося раніше (П.С.)

Успіх генерал-лейтенанта Власова

Очистка окупованих областей Сходу від там лютуючих банд продовжується та успішно розвивається. За останні дні вдалося прочесліднти та вигнати з їхніх гнізд численні советські банди, при чому з особливим успіхом оперують частини генерала Власова, які виявляють себе хоробрими та надійними вояками.

Сутички в одному воєнному канадському таборі

Про сутички, які відбулись недавно в одному канадському воєнному таборі, одержано такі подробиці: одним полк з Онтаріо і другим з Квебека посперечались один з одним із-за політичних питань. Дійшло до стрілянини, при чому багато солдатів поранено та вбито. Заколот досяг таких розмірів, що вдалось встановити порядки тільки спільними силами канадської кінної та военної поліції. Під час сутичок полки, які посварились, намагались штурмувати один у одного бараки. Двома ночами пізніше знову відбувись заколоти. (П. С.)

В Катині відкрили ще могили

В Катині відкрито до 23 травня сім масових могил з 3.000 трупів. Щодня викопували по 120 трупів. Серед них пізнали колишнього хатнього лікаря маршала Пілсудського (П. С.)

Антисемітизм розширився

На всьому Сході триває антижидівський рух, який зростає з кожним днем. Новині народи і нові частини земної кулі приєднуються до розвитку, який захоплює увесь світ і неухильно всесвітньої остаточного знищення жидівського панування. Коли мова йде про ввесь світ, то сюди приєднується також і ворожий табір, хоч Східня Азія з географічних умов не є особливо гарним джерелом інформацій, але все ж можна одержати достатні подробиці, з яких можна довідатись, наскільки Фюрер був прав, коли він на початку цієї війни оголосив про долю жидів.

Антисемітизм в Англії популяризується

В кількох англійських тижневих журналах завжди друкуються нові листи, що вказують на панування в Англії антижидівського настрою. В одному з цих журналів „Таймєнд Тайд“ опубліковано відкриті листи, з яких видно, що за останній час антисемітизм в Англії став популярним. Зазначається, що в англійській пресі можна знайти в яких подаються спроби виявити причини антисемітизму. До цього слід дати доповіді про різні дні, що властиві жидівській расі.

Жидів зрозуміли

Жидівський часопис Англії „Левіш Хронікл“ пише, що жидам живеться на те, що на їхніх фабричних стінах було написано: „Англія Німеччина наш ворог, жиди!“ (П. С.)

2.700 кілометрів бетону і сталі

Лінія фронту атлянтичного валу в сім раз довша, ніж лінія західного валу. Вона становить 2.700 кілометрів проти 350 кілометрів західного валу. І, не зважаючи на це, ОТ за короткий час могла побудувати сильніший атлянтичний вал.

Позібно до того, як це було при будуванні західного валу, французькі залізниці перепрявляють нечуваний потік матеріялів аж до узбережжя Атлянтичного океану з Каналу. Спеціальна транспортна організація дбає про те, щоб не було пробігу незавантажених вагонів, а також, щоб не створювалось ніяких заторів. Десятки тисяч багатометрового дерева, десятки тисяч тонн залізо потрібно кожного місця, щоб можна було закінчити бункери, які вже ростуть, як гриби. Кожного, хто проїздить по-бідя цих колосальних загороджень, вражають побудовані на узбережжі споруди і розташовані там потрібні матеріали.

Також розв'язано питання робітної сили: за прикладом німецьких фахівців-робітників, закордонні робітники намагаються збільшувати щоденну виробку, можуть всі роботи виконуються в установленний термін.

Дирекція будівництва і організація робітників працюють в тісному зразковому контакті одна з одною. Лише завдяки цьому є можливим що подвійну лінію позицій фронтом на море і на суходіл, своєчасно побудувати на протязі 2.700 кілометрів. Опірний пункт стоїть біля опорного пункту і, коли ще більше буде виготовлено нових бункерів, тоді для цих колосальних укріплень залишиться замкнути лише оснащені проходи на узбережжі, отже вгорі вже не наважаться робити спроби десанту. Це загальне французьке узбережжя в багатьох місцях подібно на вітчизну; деякі з них, в яких умови для проведення десанту особливо сприятливі, укріплені якнайсильніше.

Особливо укріплені всі і берегові пункти. Кожна захищена з усіх боків, щоб на неї оточено системою вогневих пунктів, яка являє собою найсильніший атлянтичний вал. Всі можливість проводити в усі сторони і тримати тягом довгого часу, коли рогові удалося її оточити. чином, укріплення розрахо на випадок несприятливої ції її дає великі можливості для оборони.

Морський фронт і фортеці суходіл знову подається опорні пункти. Кожних опорних пунктів складається десяти і більше бетонних бункерів. Особливо сильно ріплені і забезпечені важливіші місця, що можуть ти місцем боїв. Тут в кожному оборонному пункті є по кілька бункерів. Деякі мають не тільки бетонні стіни, але також накриті суцільними залізними панцерними захистом, який настільки значна, що ні бомби, доставлений якщо ціальних бетатонних поставлений на місце з могою спеціальних кранів руч з цими бойовими ви для повітряної оборони спеціальні позиції для артилерії, бункери для бункери для набоїв, бункери команд і багато іншого. згруповано одно біля зв'язано спеціальними сполученнями, отже під кожен солдат знаходиться хистом бетону. Всі споруди красно замасовані за допо між ними, в лісах, узбережжі, в спорудах і набережних, на горах сах. З боку моря їх сім не можна помітити.

Споруди оборонних побудовані так, що вони гавають або в якусь бухту під обстрілом. Ворог ніякого мертвого про якому він міг би пра усіх боків буде спрям голь на цьому основні падають на його спеціал ві частини. Подібно оборонна система буд в сторону суходолу, ливий шлях буде за бетонні бункери стоять і можуть тримати ш шляхи вглиб. На самих зосередяться численні ро перешкоди, або інших ви шин. Великі площі, на ла б можливому наступ з повітря, замінені різни перешкодами і різними вилками. На Каналі ос ремі великого калібру і собою надійний захист

ЗУСТРІЧ ДВОХ СВІТІВ

Одним із наслідків хрестового походу проти большевиків було—вільне чи невільне—зближення двох світів—Сходу й Заходу. Військовий кореспондент Гельмут фон Кютельген вмістив на цю тему статтю під заголовком „Люди Сходу“ в газеті „Дойче Альгемейне Цайтунг“. Наводимо уривки з неї.

Перша зустріч німецького солдата з людьми Сходу,—пише кореспондент,—була чисто зовнішньою. Зміна відбулася, коли фронти стабілізувались і німецькі солдати повинні були часто квартирувати в хатах. В цих будинках німецький солдат спочатку схильний був бачити лише бруд та кепсько одягнених „примітивних“ людей. Під час походу німецький солдат не мав часу займатися цими людьми й придивитися до них. До того ж, незнання мови утруднювало зносини. Після ж стабілізації фронту німецький солдат одержав можливість з великою увагою поставитись до звичаїв та психології чужих йому раніше людей.

Таким чином, він дізнавався про дощільність селянської печі, яка раніше викликала в ньому здивування, а також про дощільність багатьох звичаїв, які раніше здавалися йому „примітивними“. В кепсько одягнених „бродягах“ він побачив бідних та розорених большевизмом людей. В злидних жили люди великої сердечности й душевного здоров'я. Змінилися погляди німецького солдата і на політичний бік війни. Він побачив, що не за кожним „Іваном“ приховується большевик: большевизм зумів лише скористуватися силою терпіння, що була в душі народів Сходу; він зрозумів також, що для успішної боротьби з большевизмом мало перемог, одержаних силою зброї. Бо німецький солдат з'явився визволителем не лише від політичного, але й від духовного рабства большевизму. Саме при такому ставленні, із переможеного можна зробити переконаного, з полоненого—співробітника. Такт допомагав подолати безодню, що лежала між душами Сходу й Заходу.

Виходячи з цього пізнання, німецьке командування всіляко підтримує культурний почин, якто: виставки картин, відкриття театрів, створення оркестрів та хорів. В усіх великих населених пунктах демонструються німецькі фільми з російським текстом. Всіляко заохочується відродження ремесел.

Новий порядок прагне відродити місцеве самоуправління, перекоюючи людей Сходу в потребі свідомости відповідальности. В сільському господарстві подібні методи приносять уже користь. Скасування колгоспів та відродження індивідуального землекористування сприймається всюди з почуттям радости.

Але це співробітництво з населенням,—говорить кореспондент,—не обмежується областю мирного будівництва. При кожному німецькому з'єднанні є місцеві добровільці. Встановлений Адольфом Гітлером орден для народів Сходу, що має різні ступені, являє собою зовнішній доказ німецької вдячности. Кількість цих добровільців, що борються зі зброєю в руках з большевицькими бандами, безперервно росте. Вони самі, по своїй волі, повстали проти большевицьких утисків.

Німецький солдат,—продовжує Гельмут фон Кютельген,—намагається зрозуміти тепер душу народів Сходу. Треба пам'ятати при цьому,—відмічає кореспондент,—що ця душа живе в іншому світі, ніж душа західньої людини. Світ Сходу повний контрастів—сили й безпорадности, жалости й жорстокости.

Так чи інакше,—закінчує свої спостереження Гельмут фон Кютельген,—більша частина населення в звільнених областях стоїть морально на німецькому боці. В противагу большевицькій сваволі, вони бачать в німецькій армії та німецькій владі носіїв справедливости, в противагу людиноненависництву—людність, в противагу теророві—свободу.

Н. С.

Європа організовує робітничу силу

Ще, Жорстокість війни та боротьба з'єднали європейські народи міцніше, ніж коли, вони з усією силою стають опір плутократії і більшовизмові.

Європейські народи зрозуміли, що основним принципом для здобуття свободи і добробуту, перш за все, повинна бути робітничої сили відповідним Європи було досягти чого можна досягти мобілізації всієї робочої Німеччина Німеччини ня. Німеччина ясно й одверто визначає мету вербування—праця в сільському господарстві й промисловості Німеччини. Наші робітники працюватимуть там на тих же умовах, на яких працюють німецькі робітники, одержуючи таку ж заробітню платню й продовольче постачання. Вони житимуть у культурних умовах, у спеціально призначених і добре обладнаних помешканнях, матимуть такі ж, як і німецькі робітники картки на право придбання різного крамарського. Як при відряджені до Німеччини, так і під час праці вони забезпечуються медичною допомогою; слабодержавні звільняються від посилки на роботу, або направляються на легку роботу. Вживаються заходи й щодо матеріяльного забезпечення родин робітників, які поїхали до Німеччини—їм видаються продовольчі картки й грошова допомога.

Такі-то зовнішні умови, в яких працюватимуть у Німеччині наші робітники. Треба додати ще, що, працюючи в Німеччині, наша молодь житиме серед народу вищої європейської культури, що матиме гарний вплив на її культурне виховання. На праці вона бачитиме зразки найдосконалішого в світі німецького господарювання, матиме чудовий досвід, пройде гарну життєву школу, що буде для неї неоціненним придбанням на все життя.

Як небо від землі відрізняються ці умови праці українських робітників у Німеччині від тієї каторжної праці, до якої притягали наших людей большевики. Звичайно смішно було б думати й казати, що Німеччина, мобілізуючи робітників, керується при цьому тільки бажанням зробити їм приємне чи корисне. Ця мобілізація, як і всі інші заходи німецького уряду, викликається, перш за все, в виключно залізними вимогами жорстокої війни; але Німеччина провадить її, як і завжди, з максимальною турботою про інтереси кожної людини, кожного окремого робітника. Вона турбується про те, щоб мобілізовані робітники зазнали при цьому якнайменше невигод і, напевно, мали якнайбільше користі для самих себе.

Коли мати відраджає свого сина чи дочку вчитися до іншого міста, часто залежиться при цьому вона гіркими сльозами. Тому то цілком зрозумілі для нас є справі.

УКРАЇНЦІ ПРАЦЮЮТЬ В НІМЕЧЧИНІ

На малюнкові зразкова кухня для українських робітників, яку обслуговують українці.

ПРО ЖИТТЯ НАШИХ РОБІТНИКІВ В НІМЕЧЧИНІ

Призначена інспекція ввесь час поліпшує умови для праці й життя

ПС. Особливий інтерес для нас має наказ німецького генерального уповноваженого для вербування на працю до Німеччини Гауляйтера Заукеля. Цей наказ дає ясну директиву про постійні поліпшення умов праці й життя робітників зі Сходу. Гауляйтер Заукель зорганізував інспекцію, якій доручено спостерігати працю робітників зі Сходу на всіх німецьких виробництвах і доповідати йому через регулярні проміжки часу про наслідки цих спостережень.

В цих повідомленнях, передусім, пояснюється метод розставлення до праці робітників зі Сходу, відповідно до їхніх здібностей і попередніх знань. Крім того, йому спонішають, як розміщені робітники і як вони забезпечуються їжею. Особлива увага надається санітарному доглядові. Генеральний уповноважений приділяє увагу питанням одягу. Він також хоче знати, що зроблено для культурного проведення робітниками зі Сходу вільного часу.

Комісія, призначена генеральним уповноваженим, має повноваження зараз же ліквідувати помічені хиби.

Коли на одному виробництві працює понад 20 робітників зі Сходу, тоді для них призначають одного з німецького референта, який захищає всіхні інтереси. Через нього вони можуть давати пропозиції щодо дощільного застосування їхніх професійних знань і побажання до всяких поліпшень. При чому німецький професійний референт, крім того, що з'являється керівником виробництва, відповідає за правильну й соціяльну поведінку робітників зі Сходу.

Зараз німецьке керівництво провадить у всіх країнах і зокрема у нас на Україні добровільний набір робітників для праці в Німеччині, а також установило загальну трудову повинність, за якою до цієї праці притягається вся молодь 1922—1926 років народження. Німеччина ясно й одверто визначає мету вербування—праця в сільському господарстві й промисловості Німеччини. Наші робітники працюватимуть там на тих же умовах, на яких працюють німецькі робітники, одержуючи таку ж заробітню платню й продовольче постачання. Вони житимуть у культурних умовах, у спеціально призначених і добре обладнаних помешканнях, матимуть такі ж, як і німецькі робітники картки на право придбання різного крамарського. Як при відряджені до Німеччини, так і під час праці вони забезпечуються медичною допомогою; слабодержавні звільняються від посилки на роботу, або направляються на легку роботу. Вживаються заходи й щодо матеріяльного забезпечення родин робітників, які поїхали до Німеччини—їм видаються продовольчі картки й грошова допомога.

Такі-то зовнішні умови, в яких працюватимуть у Німеччині наші робітники. Треба додати ще, що, працюючи в Німеччині, наша молодь житиме серед народу вищої європейської культури, що матиме гарний вплив на її культурне виховання. На праці вона бачитиме зразки найдосконалішого господарювання, матиме чудовий досвід, пройде гарну життєву школу, що буде для неї неоціненним придбанням на все життя.

Як небо від землі відрізняються ці умови праці українських робітників у Німеччині від тієї каторжної праці, до якої притягали наших людей большевики. Звичайно смішно було б думати й казати, що Німеччина, мобілізуючи робітників, керується при цьому тільки бажанням зробити їм приємне чи корисне. Ця мобілізація, як і всі інші заходи німецького уряду, викликається, перш за все, в виключно залізними вимогами жорстокої війни; але Німеччина провадить її, як і завжди, з максимальною турботою про інтереси кожної людини, кожного окремого робітника. Вона турбується про те, щоб мобілізовані робітники зазнали при цьому якнайменше невигод і, напевно, мали якнайбільше користі для самих себе.

Коли мати відраджає свого сина чи дочку вчитися до іншого міста, часто залежиться при цьому вона гіркими сльозами. Тому то цілком зрозумілі для нас є справі.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛЯНСТВА

Доля, де ти? Доля, де ти? Нема ніякої!
Коли кращої жаль, Боже, то дай злої, злої.
Т. ШЕВЧЕНКО.

...ля ста літ тому писав ...країнський селянин..., що спромігся вибити...з темряви, з кріпацької ..., з в'язниць і каса...

Миколи першого в ...найбільших, найсла...ших поетів світу.

...о коротке багатостраж...ття, справді, було ...відбитком долі нашого ...ства на багатовіковому ...історичному шляху.

...ляхту інших країн ...да щасливіша доля.

...віддавна, за часів ...ства, доби Київської ...ньої, простий нарід ...ни і селяни) підпадав ...льше під владу бояр...верстви.

...е не легше селянам ...з доби Литовсько...ської (друга пол. XIV ...ку і пізніше під час ...а татар і турків, коли ...далася козаччина, під ...захист якої починає удаватися міська та сільська тодішня людність, щоб визволитись якось спід важкої панської кормиги.

Те ж саме тяжке становище селянства залишилося і тоді, коли перед Хмельниччиною майже всі українські землі підпали під польське право.

Все селянство опинилося в обставинах дуже близьких до давнього невільництва. Всіх селян було позбавлено права на землю: землю вважали королівською або жалували королівською або панською.

Поміщики мали право, як хотіли, розпорядитись майном, а навіть життям своїх кріпаків-селян.

Чутки про вільні, зовсім безпанські землі манили селян все далі й далі на схід, до Слобожанщини...

Найзаможніші пани та урядовці все ж прибирали до своїх рук ці колишні пустки і потроху знову заводили різні податки, спочатку невеличкі, згодом—більші, а там приходила і сама справжня панщина. Тоді селяни знову кидали свої господарства і розходились далі, знову шукаючи безпанських просторів...

Так ішло поступоре заселюднення східної України аж до „Дикого степу“.

В ці часи закладається й організація козацтва, що зосереджувалося біля Січі на Запоріжжі. Так події згодом докотилися до часів Хмельницького і наступного поєднання з Москвою, не принесли особливого полегшення селянству, що хотіло вільно розпоряджатися своєю працею і своєю волею та було проти старих порядків, колишнього кріпацького поневолення.

Так це кріпацтво й залишилося аж до 1861 року, коли воно було скасовано, при чому селянству на Україні було виділено дуже мало землі, особливо на Поділлі, Київщині та Полтавщині. Для України в подальшому було одмічено, що тут немає „Великоруської общини“, а має місце подвірно-дільнича форма...

Але ж і після скасування кріпацтва селянам доводилося орендувати польову землю, пасовиська і луки поміщиків на дуже важких умовах або за половину, як спільникам, обробляти землю поміщицьку своїм ремеслом, своєю худобою, власною працею.

Шукаючи шляхів до можливого поліпшення їх господарювання, відомий артільщик, Микола Васильович Левицький, за прикладом Західньої Європи, запровадив був заведати с. г. артілі і розробив для них відповідний статут. На допомогу їм ставала кредитова кооперація („Союз банки“) та пізніше „Союз сільськогосподарської кооперації—Централ“.

Та всі ті можливості були зліквідовані большевиками. Натомість була запроваджена колективізація, щоб легше було визискувати селян, як в свій час був запропонував це Троцький, а потім провадив це Сталін.

Як оплачувалася праця колгоспників, краще всього видно з такого числа: колгоспник одержував за один день в середньому 1 крб. 20 коп. На такі засоби хіба ж можна було прожити навіть одному чоловіку, не кажучи про членів родини?

Коли пригадати, що до того всього колгоспники були закріплені паперівцями, одначасно з робітниками на підприємствах, подібно до того, як Катерина II зробила з селянами 1783 року, то картина повного зубожіння колгоспників, нещадного визиску їх большевиками буде цілком ясною. Зрозуміло, що при такому тяжкому матеріяль-

(Продовження на 1-й стор.)

(Закінчення на 2-й сторінці)

...німецькі бойові літаки бомбардували вночі портові споруди Бона. Сильні з'єд...

...дання. З німецької малої... не повернулися до своїх баз.

...міністр, зрозуміти, що за... раз доводиться сильно скорочувати пайки. (П. С.)

...було знищено більшу частину 16-го батальйону нової четвертої армії. (П. С.)

...наводилися ...оздирання

ПИЛЬНІСТЬ НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

ОВ. Ми знаємо, що кожний з нас може допомагати в цій війні проти більшевизму. Але ми працюємо не тільки нашими руками, а також повинні бути готові повсякчасно довести справедливість нашої справи.

Ворог нашого народу, проти якого ми боремося, не так легко програє війну. Ми знаємо з досвіду, що він не залишить спроб, щоб перешкоджати нашим прагненням до перемоги. І тому ми повинні бути пильними і повідомляти про всяке підозріле явище.

За останній час ця пильність перешкодила злочинним діям партизан. Біля села П. лощастило при допомозі мешканців села зловити п'ять парашутистів. Як нагороду за цей вчинок, який одночасно є службою для нашої української батьківщини, одержали три селянини від німецьких установ по одному га землі і по 500 крб. Документ на володіння їм урочисто передали в присутності всього села. Крім того, мешканцям села був призначений особливий пайок.

Але цей випадок про трьох селян, теперішніх власників землі, не єдиний. Дамо ще два приклади з низки дальших повідомлень про рішучу оборону нашого населення проти совєтських спроб саботажу. Біля села Н. завдяки пильности одного селянина змогли зловити групу парашутистів. Його відзначили, нагородивши одним га землі і значною сумою грошей.

Один деревообробник в К. доставив скинутий на двох парашутах матеріял і цим допоміг знищити банди, які знаходились поблизу від того місця. В нагороду за це він одержав у власне володіння тут землю, що її орендував. Крім того, йому дали безкоштовно посівний матеріял на 1943 р. і позаряд ще двох поросят, 200 кгр. пшениці і 10 кгр. олії.

Так оцінюють вчинки, які не тільки перешкоджають саботажеві, а одночасно зацікавлюють нашу батьківщину в нашій власне життя. Тому й ніщо власне життя. Тому й ніщо власне життя. Тому й в майбутньому також будемо пильними!

ЗАНОТУЙ ДО БЛОК-НОТУ

„Громадянин СССР мають право на відпочинок"

ст. 119 Конституції СССР

І ВІДПОЧИВАЮТЬ:

в таборах НКВД

Дальлаг та Колима . . .	6.700.000
Байк - Амурлаг. Магісто -	900.000
Карлагстрой	580.000
Куйбишевлаг гідроузол .	1.500.000
Устя - Печорські таборн.	395.000
Біломорканал, Волга-Москва, Волга-Дон, Мишинська проблема і т. ін.	

в тюрмах

біля **3.000.000 чол.**

А скільки загинуло в застінках НКВД і гине у засланні ?

Кров наших братів, батьків та дітей вимагає

ПОМСТИ!

Польська інтелігенція в совєтських в'язницях

ПС. Представник польських емігрантів в Австралії повідомляє, що тисячі польських громадян розумових професій все ще перебувають у в'язницях Совєтського Союзу, хоч і була обіцянка їх звільнити. Далі представник емігрантів сказав, що більшу частину поляків, вивезених до Совєтського Союзу, заслано до Сибіру.

Прорив в тоннажі

Союзне управління мереплавства США повідомляє, що від Пера Гарбура на воду спущено 1.477 торговельних кораблів. Державж ж Осі знищили 3.213 торговельних кораблів.

Відкриття в Києві Українського Драматичного Театру

Цими днями закінчено організацію в м. Києві Українського Драматичного Театру. Його дозволеного і затвердженого міським комісаром. Керівником театру призначено інтенданта радіо-групи Українських драматичних творців доктора Фрайбергера.

Театр ставить своїм завданням: показати новому глядачеві не тільки кращі здобутки української оригінальної драматичної творчости, а й перекладної-класичної і сучасної—без марксистських препарувань і большевицьких спотворень, історично-вірній і творчо-правдивій методологічній і мистецькій інтерпретації.

Все краще з драматургії, як української, так і світової, знайде місце в Київському театрі.

З цією метою до співпраці в театрі залучаються не лише кращі акторські сили Києва, а визначні київські театро-мистецтво і літературознавці.

Так, на директора театру призначено відомого філолога-науковця Г. Д. Завадовича, мистецьким керівником запрошено визначного режисера М. Л. Тінського, на режисуру досвідчених режисерів І. М. Нечюка—учня Миколи Садовського, А. Ю. Радмірова - Тимківського та П. М. Гордійчука.

Серед акторського складу театру знаходимо багато відомих акторів: Г. Є. Манька, О. Н. Васильєву, Т. Ф. Садовську, Н. І. Цимбалу, Д. М. Якубовську, З. М. Ярошенко, Л. М. Барвінського, І. М. Миколаєнка, І. І. Слдовського, М. М. Таєнко-Чернишову, Ю. І. Суховій та інших.

До складу театру включено й театральний ансамбль молодих, що подають великі надії—акторів Київської Консерваторії.

З метою найкращої організації теоретичної і практичної мистецької роботи в театрі утворено мистецьку раду, яка складається з визначних українських громадських, науковних і мистецьких діячів.

В репертуарі понад 30 п'єс українських та західньо-европейських драматургів, уже інтенсивно до постави «Наталка-Полтавка» І. П. Котляревського, «Тарас Шевченко» І. Кочерги, «Ярослав Мудрий» І. Ле, «Цар царства» Ю. Яновського, «Ніч на Івана Купала» Ю. Яновського та — молодого українського драматурга. Г. Старицького-Слонського «Ярмарок» Спектакль І. М. Нечюка «Ніч» буде премієво в театрі на початку сезону, який розпочнеться восени цього року.

Про розпущеність та некультурність

Большевики дуже любили повсюдно спадщиною минулого ненормальні явища громадського життя й побуту — різноманітні прояви грубости, некультурности і т. д., називаючи їх „пережитками капіталізму в свідомости людей". Наскільки таке пояснення було правдиве, ясно кожному спостерігачеві того, як пишно розквітли ці прояви розпущености з того часу, як большевики об'явили „буржуазними забобонами" стримуючі початки, що накладаються правилами пристойности, доброї моралі, взаємної поваги та гідного поводження. Хто переживав дні „свобоа" 1917 р. та „великого октября", той пам'ятає, як перетворився зовнішній вигляд вулиць та тротуарів, як нависла в повітрі густа лайка стала набувати права громадянства, навіть в звичайній розмові, як зробилося ледве не обов'язковим не знімати шапок в громадських місцях та установах, як, словом, звички тюрми й шинку стали проникати всюди.

Спочатку це було большевикам вигідно, бо це були звичаї того прошарку суспільства, який їх підтримував і на який вони спиралися. Коли ж зараза стала набирати широких розмірів та розповсюджуватись серед нестійких кіл населення, позбавлених морального керівництва, особливо серед неорганізованої молоді, то самі большевики схаменулися, що вони зайшли занадто далеко й об'явили боротьбу з некультурністю, але було вже пізно: ніякі „кампанії" та „походи" не могли вирвати насадженого ними зла; це було ясно не лише ініціаторам цих кампаній, але й усій так званій „совєтській громадськості".

Як не сумно, вирощене совєтською владою зло розпущености пережило цю владу і дає про себе знати навіть по цей день. Щоб не ходити далеко за прикладами, взяти хоча б безобразне поводження, відвідувачів театрів в шапках, лускування п'яна лайка, по шинки, вхід до дії і т. д. Пр... відвідувачів не... але зважають... заплямовують... го ж вони вперті... ливі і вважають... бешкету—річ не... ком дозволену; ... вплинають на ... адміністрації. П... на деякий час, ... знову беруться ... було в четвер ...

Те, що такі ... одержали совєт... кваску, зовсім ... дує... бо з цією ... треба боротися, ... тати, що до на... люди Заходу, лю... ність культури, ... поводити себе т... доводилося перед... вонІти.

По господарських Охтирщини

Громадське гос... № 50, Виссчанської ... рави, успішно ... весняну сівбу та ... городини до 1-го ... Хоча большевики ... більшу частину ... сили та багато ... вого чоловічого ... ня,—це не зл... тих, що залишились, ... максимальним нап... сил з честю викон... ний с/г Комендатур... Особливо видат... господарств бригад... яка показала гара... роботи.

Озимий засів ... пшениці, якого ... ство має 325 га, з... ся в гарному ста...

Господарство № ... с/Управи, свій план ... кончано на 1 черв... лінне відношення ... дарства до оброб... ту, якісно проведе ... забезпечать гарний ... цього року.

Хутор...

ЗНИКЛА КОБИЛА з пасьби, світлосивої масті, грива стрижена, хвіст чорний, чорна смуга на спині, віком 6 років. Хто знає про її місце перебування, прохання повідомити на адресу: Ст.-Іванівська с/Управа.

ЗНИКЛА КОБИЛА масті, віком 14 років, ... вій лищук. Хто зна... перебування, прохання ... ти гр. Бубліку М. Г.

Відповідальний редактор І. ...

Зам. 524. Охтирська друкарня.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛЯНСТВА

(Закінчення)

ному становищі і частому голодуванні, колгоспники прагнули забезпечити себе хоча б присадибним господарством. Але ж, як відомо, спеціяльним декретом було заборонено збільшувати присадибні землі і запроваджено для всіх одні норми.

А скільки ж то муки прийняли ті селяни, що їх мордували чекісти по в'язницях та кидали на заслання, а разом з ними й їхні родини та діти. Скільки мільйонів селян на Україні загинуло від голоду 1921, 1922, 1933 років, коли совєтський уряд не тільки не давав голодним допомоги, а, навпаки, звідси ще викачував хліб.

Але ж це все минулося, не повернеться більше. Великонімеччина з своєю непереможною армією поклала цьому край.

Тепер від самого нашого селянства залежить його господарство і добробут. Розумно організована на пружена праця та ще з тією допомогою, що її тепер увесь час подає Великонімеччина і насінням і худобою, і технічними засобами, незабаром залікує всі ті болячки, що заподіяли нашому селянству большевики,—забудує руїни війни, поведе господарство по новому, кращому шляху.

Земельний закон німецької влади скасував у цьому році колгоспне законодавство і „приміряний (колишній) статут с. г. артілі".

Тепер наше село вже має громадське господарство як перехідну форму с. г. виробництва до новітніх форм господарювання.

Присадибна земля, що була у користуванні кожного, стає його приватною власністю, площа її може бути навіть поширена, і треба тільки якнайдоцільніше використовувати її під городину, ягідники, садовину, просапні та кормові рослини...

Селянам надано право і на наділ землею для одноосібного користування, де е для того потрібні господарські і технічні передумови.

Скотарство не підлягає жодним обмеженням і його дозволяється розгортати якнайширше по всіх галузях.

Треба ще дружніше, ще пильніше всім взятися до роботи, щоб не загубити жодного колосочка хліба, ні одної картоплини, ні бурячка. Буде хліб, буде городина, будуть корма для худоби.

Ми мусимо прикласти найбільших зусиль, найзавзятішої праці, щоб забезпечити наших визволителів усім потрібним для них в цей вирішальний момент...

Цим ми покладемо міцні підвалини для відбудови зруйнованого господарства нашої країни і наступного її розквіту в нових умовах, в тісній співпраці з німецьким народом та в повній згоді і співці з усіма народами Західньої Європи.

Проф. Весєловський.

ЦІНА 1 КРБ.

165

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ЦІНА 1 КРБ.

ОКРУГОВИЙ ЧАСОПИС ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ BEZIRKSZEITUNG.

Goloss Achtyrschtschiny | Stimme von Achtyrka

Рік II | П'ЯТНИЦЯ, 18 червня 1943 року | 47 (149)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 16 червня 1943 р.

Верховне Командування Збройних Сил сповіщає:

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ відбито кілька сроб противника перейти в наступ в районі Орла.

Наша важка артилерія обстрілювала з гарними наслідками важливі військові об'єкти Ленінграда.

Німецькі авіяційні з'єднання продовжували вчора свої операції проти скупчення кораблів, що стояло перед Пантеллерією. Вони потопили 2 великих десантних кораблі, пошкодили кілька інших та важко розбили і винищували. Великих пошкоджень було причинено також і в гавані. І наш літак загинув. Противник втратив в районі Середземного моря 7 літаки.

З тих 7 ворожих транспортів, про які йшлося вчора, як про пошкоджені, затонуло 3—загальним тоннажем 9.000 тонн. Сторожові кораблі збили 4 Протові 5 літаків, які входили до складу авіяційного з'єднання, що було напало на наші морські військові сили.

Останньої ночі кілька ворожих літаків пролетіли в Північну Німеччину та скидали там бомби, які незначно пошкодили, але лише незначну шкоду.

Вдвидкісні німецькі бойові літаки бомбардували вночі на 16 червня окремі військові об'єкти в південно-східній Англії.

НА ФРОНТАХ

За звідомленнями Верховного Командування Німецьких Збройних Сил за час від 13 по 15 червня, на Східньому фронті помічалася бойова діяльність лише місцевого значення при Кубанському передмостовому укріпленні, а також в районі Ржева та Белєва. Всі спроби ворога перейти тут у наступ закінчилися для нього невдачею.

Авіяція перевадила 13 червня успішні нальоти на важливі военні об'єкти в західній середній течії Волги та бомбардувала важливі залізничний вузол—Єлець. Перед Рибачим півостровом важко було пошкоджено бомбами 2 торговельних кораблі середнього тоннажу.

Під час десантних операцій ворога на острови Лампедузу та Пантеллерію, німецькі та італійські літаки напали на ворога, не дивлячись на сильний опір з боку його винищувачів. Потоплено 1 транспорт на 10.000 БРТ, 14 десантних плашкоутів, 3 крейсери та 14 бойових кораблів невеликого тоннажу, серед яких багато винищувачів. 6 транспортів були пошкоджені настільки, що слід вважати, що й вони потонули. 14 червня швидкі німецькі бойові літаки в порі біля Пантеллерії вщілили бомбами 7 транспортів середньої величини. Важкі німецькі бойові літаки бомбардували вночі портові споруди Бона. Сильні з'єднання важких німецьких літаків бомбардували в ніч на 13 червня військовий порт Плімут, в наслідок чого виникли великі пожежі. Одночасово були бомбардовані важливі військові об'єкти в південно-східній Англії. Також і в ніч на 15 червня німецька авіяція напала на поодинокі військові об'єкти околиць Лондона та східньої Англії.

Британські бомбовози як в ніч на 13, так і в ніч на 14 червня налітали на області Західньої Німеччини. Населення міст Обергаузена та Бохума мало втрати від бомб, які попадали в житлові квартали, зокрема в Бохумі значно пошкоджено громадські будинки та два шпиталі. До цього часу є повідомлення, що збито 49 ворожих бомбовозів з тих, що нападали.

Напьот на Ярославль

Під час нальоту німецьких літаків на Ярославль дуже сильно пошкоджено бомбами тамтешній завод синтетичного каучуку, який має для совєтської військової промисловости велике значення. Пожежі було видно за 250 кілометрів—настільки велике було полум'я від вибухів та руйнувань. Місто було сильно захищено авіяцією, та зенітками, але все це не завадило німецьким літакам виконати поставлене їм командуванням завдання. З німецькі машини не повернулися до своїх баз.

Декілька слів про морську війну

ПС. На морі бувають місяці з великими досягненнями і бувають з незначними. Але вирішує справу остаточний результат, і нам не треба нього боятися, тому що в морській війні німецькі підводні човни відограють головну роль. У всякім разі вони топлять більше, ніж можна будувати. Нікольким підводним човнам не 1941 та 1942 року. До того ж і охорона ворожих морських транспортів стала тепер міцніша ніж раніш. Англійські та американські кораблі, крім того, тягнуть своїх звичайних шляхів, і треба великого щастя, щоб в морський пустелі зустріти далекоїдний караван кораблів.

До того ж успіхи морської війни залежать не тільки від густоти ворожих караванів та сили їхньої охорони. Кривда місячних потоплень змінюється ще й тоді, коли нігода перешкоджає вести війну морських літаків або густий туман не можна стежити. Якщо, то, готуючись, й бойових можливостей буває менш, ніж у ясний день.

Але протилежність цим фактором, що перешкоджають, є одне незмінне: це перочитість німецької підводної роботи. Підводні човни завжди знищують ворога там, де вони його виявили. Вони не так густо плавуть океаном, як і 1942 року. До того ж і охорона ворожих морських транспортів стала тепер міцніша ніж раніш. Англійські та американські кораблі, крім того, тягнуть своїх звичайних шляхів, і треба великого щастя, щоб в морський пустелі зустріти далекоїдний караван кораблів.

АНТИНАРОДНЯ ПАРТІЯ

Совєтська преса, мистецтво та література, працюючи за директивами партії і плазуючи перед нею,—виховували членів партії так людей сміливих, чесних, високих моральних якостей.

Народу внушали, що партія стоїть на стороні його інтересів, контролюючи „народний" державний апарат і щоденно допомагаючи в його роботі.

В багатьох своїх виступах Сталін лицемірно твердив, що в СССР не диктатура партії, а диктатура пролетаріяту.

Подібні твердження насьміли сміщні, що в кожного викликали мимовільну усмішку.

Диктатура пролетаріяту—цей абстрактно-демагогічний вираз—був лише ігрою слів, бо нічого реального він не втілював у собі.

Адже становище робітника не змінювалось від того, чи прибутки виробництва забирає фабрикант чи всенародначий державний жидівський апарат. Пролетаріят, як і решта суспільних груп країни, мучився під гнітом кривавого деспота Сталіна і його зграї опричників, що прикривались вивіскою ВКП(б). Партію большевиків Сталін перетворив у свою особисту покірну служанку, а сам „вождь народів" здійснював політику, яка була лише в інтересах одного „народу"—жидів.

Партія большевиків і комінтерн стали опорою жидівства, яке під інтернаціональним ярликом боротьби за звільнення робітничого класу і селян боролось за розширення свого впливу, намагаючись здійснити мрію всесвітнього панування.

Методом „керівництва" Сталін обрав терор проти незгодних з його узурпаторськими замислами і всіляке заохочення безідейного, піддабузницького елементу.

Наслідком цього керівництва було знищення большевиків старої генерації, повне виродження партії. Державні установи були позбавлені мозку. Партійні і совєтські організації набудились бездарними

(Закінчення на 2-й сторінці)

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Петен про шлях Франції

Голова держави маршал Петен сказав в одному інтерв'ю з кореспондентом „Пті парізієн", що він залишиться на своєму місці, якщо обставини завжди так складатимуться. Маршал підкреслив, що Франція мусить додержуватись тільки одного правила, а саме: бути лояльною та додержувати слова. Тільки в лояльності й ні в чому іншому шлях Франції. Він, Петен, є запорука цієї лояльности. Про англо-американські бомбардування французьких міст маршал Петен сказав: „Таку війну ніщо не може виправдати. Це вже не війна. Тут смерть несуть в беззахисні будинки, і жертвою падають майже завжди бідняки". (п. с.)

Під захистом Европи

ПС. 2.000 російських дітей, які через большевиків втратили батьків і дім, прибули до Латвії, де їх розмістили в родинах. Варті співчуття хлопці й дівчата не мали ні взуття, ні білизни. Чекають ще великий транспорт.

Ситуація в ПАСШ

„Коли розглянути ситуацію, то вона складається на користь Держав Осі", пояснює турецька газета „Тасвірі Ефкар" у статті з розглядом тяжкої внутрішньої і зовнішньої ситуації ПАСШ. Громадськість ПАСШ настоює на активізації війни на Далекому Сході, бо, бачуи на увазі, що Японська сила Чанкшу ослабла, вважають, що сильно-азійський театр воєнних дій набуває такого ж значення, яке зараз має европейський. Через внутрішньо-політичні труднощі в ПАСШ, симптоматичним є вибори сенатора в Мічигані, де в результаті боротьби з середини партії, яке і називають „Ла боротьба призвела ПАСШ до нерухомого становища. (П. С.)

Скорочення харчування в ПАСШ

Генріксон—американський міністр продовольчих справ об'явив, що в США рекетуються для армії 25% харчових запасів. Американський народ мусить,—заявив міністр,—зрозуміти, що зараз доводиться сильно скорочувати пайки. (П. С.)

В британській нижній палаті

В британській нижній палаті депутат Шіквет сказав, що звільнені у відставку англійські солдати, які постраждали під час війни, не одержали до цього часу ні пенсії, ані компенсації. Британський міністр по справах пенсій відмовився вести дискусію з цього приводу. (П. С.)

Збройні суперечки в Чункіні

Між ураднями чунківськими і китайськими комуністичними військовими частинами вибухнув новий збройний конфлікт. Китайські комуністичні військові частини належали до складу четвертої армії, яка з квітня місяця стоїть на південному березі р. Ми Цзе и провинції Ангуй. З 12 квітня чунківські військові частини почали пітягати свої сили в складі понад дві дивізії і напали на частини четвертої армії. В бою, що розгорнувся з жорстокою силою, було знищено більшу частину 16-го батальйону нової четвертої армії. (П. С.)

АНТИНАРОДНЯ ПАРТІЯ

(ЗАКІНЧЕННЯ)

людьми, які не мали досвіду роботи, але які дуже гарно засвоїли, що їм доводиться лише одно — аплодувати Сталіну.

В країні запанувало мнимe благополуччя. Люди, задихаючись від страху попасти в число „ворогів народу", тиснавши здравниці „вождю".

Але Сталін не дрімав. Знищивши тих, кого він вважав своїми суперниками, він ставить членів партії в особливо привілейоване становище, створюючи цим відданих собі слуг.

Значна частина партійців була далека від будьяких партійних ідеалів і прийшла до партії лише для того, щоб одержати партійний квиток,—що своєрідну продуктову картку й мандат на зайняття найкращих посад без підготовки до цього.

Прикладом безмежної моральності партійного квитка в СССР, може служити надання Папаніну наукової ступені доктора наук, після його зимування на дрейфуючій крижині. Між тим, єдиною заслугою. Папаніна було те, що він взяв участь у двох інших учасників експедиції, таких же псевдоучених як і він сам.

Також як і в усьому Совєтському Союзі, існувала нерівність і в самій партії. Аджеж для тузів-жидів мусили ж бути і партійні слуги.

Згадані плебеї ВКП(б) притягались в партію або обманним або примусовим порядком.

Майже всі вони не поділяли „ідей" партії і тягли лямку тільки тому, що виключені з партії всілякo переслідувались.

Повторяємо, ідейність тут була ні при чому. Кар'єристи йшли в партію за для легкої наживи, а частина членів партії була затягнута туди примусом і в усякому разі не ідейністю.

Нарід відчував брехливість політичних гасел большевиків. Партія, обдурюючи народ на кожному кроці, не виконуючи своїх обіцянок, відбравши в нього всі блага, які дала йому революція,—стала перед ним як партія антинародня, що розвалила країну, а її населення привела до злиднів.

Большевики на XVII партконференції постановили змінити в другій п'ятирічці свідомість людей. Постановили і записали в резолюції, а після закінчення п'ятирічки оголосили: „зроблено!"

Свідомість справді змінилась, але не на користь большевиків. Все населення країни, за винятком тих, які пригрілися біля трону кровожера - грузина,—катів чекістів і оточуючих цей трон лакеїв-большевиків,—стогнало в ярмі сталінської диктатури. З кожним роком народне незадоволення зростало.

Робітники були обурені драконівськими законами про виробничу дисципліну.

Селянство не могло простити большевикам мук колективізації й безглуздих путінських скороченням присадибних ділянок та зселенням хуторів.

Інтелігенція була ображена відсутністю до неї потрібної уваги. Ізольований від закордону науковий світ страждав від практицизму й штурмовщини в науці, які насаджувались там партійними наглядачами —неуками.

Західні області страждали від грубого свавілля малописьменних і некультурних настанників, присланих „керівниками з Москви".

Всі шари населення СССР тягли жалюгідне матеріяльне існування й страждали в кайданах брехні та несправедливості.

В Кремлі влаштовувались банкети, проголошувались тости. „Вождь" займався прийомом артистів та організацією нікому непотрібних польотів. Він дасково усміхався своєму народові з трибуни й говорив про щасливе життя. В той же час мільони громадян по його волі гинули в тюрмах, йшли по етапах, вмирали в сибірській глушині, приховуючи в собі жахливий зойк про несправедливість.

Цей зойк був заглушений нестримними аплодисментами, він був задушений політикою терору.

Сталін, оточивши себе вузьколобими підлабузниками, продовжував гвалтувати народню думку, але гвалтівники ніколи і ні в кого не користувалися любов'ю. Ось чому „геніяльна" політика й керівництво Сталіна привели совєтську державу до краху, а громадян СССР до невір'я в гасла большевиків і небажання їх підтримувати.

Сталін ніколи не вважав потрібним погоджувати свої дії з бажанням народу, він не шкодив життя своїх соратників і друзів, розстрілюючи їх при першій підозрі в незгоді. Це був батько, який знищував своїх питомців, як тільки вони підростали і робились самостійними; це був учитель, який скомпрометував свое вчення; це був друг, який не мав друзів, не визнавав дружби.

Ось чому народ, який багато років приховував у серці гнів, але був примушений, кривлячи душею й совістю, аплодувати Сталіну, відвернувся від нього, відвернувся від його партії й гостинно пішов назустріч Німецькій Армії.

В. Страхов

СЕКРЕТ КЕРІВНИЦТВА

Контраст між Німеччиною й США в усьому цікавий. Різницю в здібностях керівників національностей, що борються, на думку покійного генерала фон-Бернхарді, можна побачити в різниці військового виробництва цих країн.

Беручи до уваги пояснення райхсміністрів Шпера й Геббельса, проголошені в спортивному палаці в Берліні, так само, як і останнє повідомлення Нельсона з Вашінгтону, пояснює газета, можна було з „великою радістю" встановити, що вигода „повністю на боці союзників Німеччини".

США, по нейтральних спостереженнях, могли використати лише 63% виробничої могутности, в той час як Німеччині вдалося продукувати значно більше, ніж можна було власне чекати від продуктивности її апарату. Корінь цього в світогляді Німеччини й Америки, який приносить президентові Рузвельту безкінечні труднощі в наслідок постійних страйкових рухів, в той час, як доктор Геббельс з обґрунтованою гордістю міг підкреслити, що в Німеччині нема жодного страйкаря, і нові заходи понад це показали збільшення кількости робітників на 3,5 мільйона. „О. К."

Черчіль побачив себе в дзеркалі

Незадоволення політикою Сталіна

Член Центрального Комітету комуністичної партії Мітін виголосив в Москві промову, звернену до червоної армії, в якій, між іншим, указав на те, що „настав час, коли треба говорити про здійснення військових заповітів Леніна". З самого початку доповіді дивувала різкість, з якою Мітін говорив про необхідність знищення „навмисних зрадників та тих, що прийшли до цього по слабкости". „Ця війна,—заявляє Мітін,—не може бути проведена півзаходами. Перед нами найтяжчі часи". Далі доповідач роз'яснює, що неохідні суворі заходи Москви піддались несправедливій критиці відомих саботажників та темних елементів поза совєтською столицею.

Із цих яскравих слів неважко зробити висновок про ріст незадоволення всередині Совєтського Союзу. В однаковій мірі це стосується й червоної армії, а також і різних совєтських республік.

Вслід за багаторазовими повідомленнями про розповсюдження незадоволення серед населення з Азербайджана стали надходити аналогічні відомости з Узбекістана. Голову президії Верховного Совєта Узбекістана Абдразалій Мумінов є ставленником Кагановича і повинен, як службовець НКВД, особливо суворо ставитись до всіх „неблагонадійних". Це повстання, спрямоване проти московських керівників, було придушено раніше, ніж удалося встановити зв'язок між важливим центром повстання в Азербайджані та з узбеками, що виступили на боротьбу з большевизмом. Промова Мітіна виключно цікава тим, що кидає світло на наміри совєтського керівництва й настрої червоної армії, але також і ріст незадоволення в областях.

Для друзів Совєтського Союзу в Англії і США особливо цікавим є виступ повинно бути, що верне визнання, що позицією Кремля час здійснення заповітів Леніна". час Ленін визнавав значення червоного „розтрощувального ме мента для проведення тової революції в ін тих і континентах". вдаваної ліквідації терну це офіційне повідомлення з ва вказівкою на очолю тову резолюцію принципи Леніна" пусту гру. Ро комедію ліквідації терну, московські ер стали твердити, що ні в якій мірі не від ся від своїх цілей, ючи й далі розгор комуністичну робот ремих країнах.

(...

Советський Союз і А... до крайніх розм... використовують жін... робітну силу

ПС. Американський журнал „Ньюс опублікував одну се ну статтю про умови совєтів в Сибіру. В ній констатується, що тр лемі завдають більш ведиких трудощів, н нестача робітників. пального і великі тр що до забезпечення ків засобами існува людськими життєвими вами. Дослівно в ш говориться: „Вся ст промисловість обслуговується лашту ми та підлітками. 8 немає більш значи зброї чоловіків. 52% ників молодші 23 р 63¾ робітників сі промисловості немає якої технічної освіти.

ОД ПЕКІНА ДО НАНКІНА

Останній китайський імператор з династії Манаджу зрікся трону 30 років тому. З монархії Китай став так званою „Незалежною Китайською Республікою", революційний центр якої був у південних провінціях Китаю. Першим президентом Незалежної Китайської Республіки став Юань-Ші-Кай. Після трьохрічного урядування, він у 1915 році спробував знову відродити в Китаї абсолютичний державний лад, але це привело тільки до громадянської війни, бо ж генерали з різних провінцій імперії ще й передтим намагалися захопити владу у свої руки. Війна набрала таких широких розмірів, що Японія була змушена зробити в 1916 році заходи для охорони своїх інтересів у Китаї. З цього часу японські впливи в Манджурії та Монголії зміцнилися.

Тільки під кінець двадцятих років наступникові президента Сунь-Ят-Сена — Чан-Кай-Ші, головні націоналістичної партії Гоміньдан почастково приборкати багато повстанських генералів і тимчасово завести в країні спокій. В нагороду за це обрано його президентом так званого „Національного уряду" в Нанкіні, який мав толі, в 1931 році, комкурентційний уряд у Кантоні. Тому що японські інтереси в Китаї були й далі загрожені, японський уряд ще більше змішив свої впливи в Манджурії, яка незабаром попала під новий вплив Токіо й, нарешті, стала окремою державою, яка зв'язки прихильности Японії забезпечує багато-радіяне майбутнє.

Ця японська інтервенція призвела до порозуміння між Нанкіном та Кантоном. Чан-Кай-Ші зрікся президентства національного уряду й став верховним командувачем китайської армії. Пізніше в 1932 році в Шанхаї дійшло до збройних сутичок між японськими та китайськими військами, в наслідок яких Японія зайняла провінцію Хебей. Тоїо зробило ще спробу, щоб примусити Кигай до вірного розуміння його справжніх інтересів. Але всі ці спроби не мали успіху,— Манкіо не розуміє вимог нової азійської епохи. В 1935 році вичинка знову суперечка між Китаєм та Японією, як вияв широкої агресивної кампанії північних провінцій Китаю до визволення з-під влади націоністського уряду.

Коли в 1937 році відсправжній війни між Нанкіном, с Пекіном, Японія оприлюднила за ряду ще було попередження ушного уряду в Китаю. Японці зайняли так званий „Центральний Чан-Кай-Ші був зм катя захисту в Чанкін сом вплини великої поступово поширялася вінди Суйюань, Хубей, та Хунань. Провінції Китаю, що також в зі-під влади Чан-Кай-Ші, в березні 1938 року з „Уряд відновлення Республіки". Вплив поширялася на провінції яя. Цикл та більш-менш ці розпалися передусім ськими та намісниками, які прийшли в ру до порозуміння кої Національної ур президентом Ван-Цзін-в якого, як відомо, зро січня 1938 року до відк рони Японії проти Анг та Чунцінського Китаю

НАША МОЛОДЬ В НІМЕЧЧИНІ

Німецькі й союзні з ними, також українські й російські воїни борються на фронті за краще майбутнє, за новий порядок у звільненій від жидо-большевизму Європі. В цій боротьбі беруть участь і робітники, що працюють на верстату, і селяни, що працюють на полі. Напружена, сумлінна праця є необхідним обов'язком кожного члена європейської родини народів. Українська і російські молоді також почесне місце в спільній боротьбі. Багато наших юнаків і дівчат добровільно працюють у Німеччині. Одначе, потреба промисловости й сільського господарства Німеччини, що кують зброю для небувалого удару, при великому відході чоловіків на фронт, задовольняється приплавом самих добровільців молоді. Тому на Україні, і в інших країнах Європи, оголошено трудову повинність юнаків та дівчат народження 1922-26 р. р.

Як працює наша молодь в Німеччині? Листи нашої молоді, оповідання українців, що їздили до Німеччини, кажуть таке:

При призначенні до роботи побажання кожного юнака й кожної дівчини, де можливості, враховуються. Наприклад, слюсарі й токарі одержують роботу на заводах і фабриках, селянська молодь направляється на роботу в сільському господарстві Німеччини і т. Безумовно, коли того вимагає потреба державна необхідність, що визначається потребами фронту, то доводиться робити від цього порядку ті чи інші відступи. Але це диктується особистою метою—скоріш досягти перемоги. Треба враховувати й те, що в сільському господарстві навесні і влітку потрібно робітників більше, а взимку менше. Хто бажає, той може виїхати до Німеччини всі до родиною, коли число працездатних більше, приблизно, ¾ всього числа членів родини. Такі родини направляються на роботу в одне місце і мешкають в одному приміщенні. Родина, що залишається на Україні, одержують грошову допомогу й харчі за встановленою нормою.

Кожний, хто їде до Німеччини, одержує заробітну платню за німецьким курсом; як і на Україні, він зарплатні утримують за харчування, квартиру і державний податок. Тривалість робочого тижня, як і для всіх в Німеччині—54 години на тиждень, тобто один самий робочий день, як і на Україні. Кожний робітний і працюватний робітник або робітниця має можливість просунутися по роботі; в залежності від його старання й здібностей, він одержує і заробіток і поліпшуються умови життя.

Грошові заощадження бажанням робітника можна переслати поштою до його родини, що залишилась на Україні. Забезпечується регулярний поштовий зв'язок кожного, хто поїхав до Німеччини, з його родиною.

Які побутові умови нашої молоді в Німеччині?

Ті, що працюють в сільському господарстві, живуть як члени родини в будинках німецьких селян і одержують харчування однаково з членами родини. Ті, хто працює на фабриках, виробляє і в копальнях, переважно мешкають

Незбутній пам'ятник німецької культури. Старинний замок Потгенбурґ на Нижньому Дунаї.

в загальних, добре устаткованих, простонях і чистих робітничих помешканнях з чистими ліжками. Вони одержують харчі за загальною нормою, що встановлена в Німеччині, і гарячу їжу з загальної кухні. Кожний одержує потрібний робочий одяг. Дуже добре зорганізована медична допомога, число хворих серед нашої молоді, що працює в Німеччині, не більше 2%.

Роботу наших юнаків та дівчат, крім її значення для безпосередньої допомоги фронту, треба розглядати і з іншого боку. Кожний юнак і дівчина, що знаходяться в передових культурній країні—Німеччині, звикає до твердої виробничої дисципліни і порядку в роботі, вивчає нові виробничі методи роботи, знайомиться з життям німецького народу і цим поширює свій загальний і технічний розвиток. Цей культурний вплив і досвід цієї життьової школи буде мати дуже велике значення для нашої молоді. Відомо, що сталінське виховання і досі має сліди перед деякої частини нашої молоді — безладність, неуважне ставлення до старших, легковажне ставлення до свіх обов'язків. Сувора трудова життєва школа і повинна вилікувати ці хиби.

Спільна праця наших юнаків і дівчат з німецькими робітниками й селянами в Німеччині сприятиме більшому зближенню і взаємному зрозумінню німецького, російського й українського народів. Це також важливо для організації нового кращого порядку в Європі.

З листів та оповідань нашої молоді відомо, що перший час по приїзді до Німеччини вони сумують за рідними місцями, за своїми батьками й знайомими. Це, безумовно, природно й зрозуміло. Тут треба дати пораду кожному юнакові й дівчині. Направлення на роботу до Німеччини не робиться тільки для здоволення кожного окремого юнака чи дівчини. Цього вимагає фронт, потреба перемоги в загальній боротьбі.

Цілком зрозумілі також почуття батьків, особливо матерів, що залишаються на Україні й турбуються за своїх дітей, які працюють у Німеччині. Ці турботи про долю своїх дітей пояснюються природою материнського серця. Обов'язком близьких і знайомих є уважна підтримка таких матерів, особливо, коли вони самотні. З другого боку треба сказати, що цими почуттями матерів користуються агенти Сталіна, які розповсюджують чутки про всякі брехливі чутки про „жахливу" працю в Німеччині. Обов'язком кожного чесного українця є боротьба з такими провокаційними чутками. (А. D.)

ПРЕКРАСНІ ЗАМКИ НІМЕЧЧИНИ

Високо над зеленими виноградниками долини Мозеля стоїть гордий замок Кохем.

На острові, серед штучних озер, стоїть мисливський замок Морнбург - під Дрезденом. Почали його будувати в 1542 року-та закінчили між 1722 та 1730 рр.

НІМЕЦЬКІ МІСТА

РЕГЕНСБУРГ

Місто нараховує 70.000 мешканців. Воно розташоване на найбільш північному пункті Дунаю, в центрі Баварії. Центр міста ще й досі робить враження старовинного міста. Навколо, немов чудовий вінець, розкинувся новітній і теж гарний Регенсбург. Особливо мальовничий, ніби середньовічна картина, вид зі старезного кам'яного мосту. Укріплення здебільшого музеєм поступитись перед вимогами нового часу, бо Регенсбург—місто дуже рухливе.

Починаючи від вокзалу, тягнуться гарні сквери й ніби зеленим вінком обвивають усе місто. Закладе їх князь Карл фон Турн Таксіс. Пам'ятник славного німецького астронома Кеплера, який тут помер в 1630 році, пригадує нам заслуги цього великого вченого. Неподалеку стоїть соборна церква, збудована в 1018 році імператором Гайнріхом II. З архітектурного боку ця церква особливо цікава. Крім цього Регенсбург має багато й інших церков. Розкішно спорудженo (десь близько 1000 року) старий герцогський двір. Катедральний собор зазнав чимало будівельних змін. Прикрашують його дві 107-метрові вежі. Особливо гарні південні хори; західній головний портал (1385—1395)—це прекрасний пластичний твір. Катедральна скарбниця має багато дорогоцінностей. В середній нави та на бокових хорах стоять славні вітражні пам'ятники. Збереглася ще з римських часів „Преторська брама", споруджена 179 року після Р. Хр. Будування чудового „Кам'яного мосту", розпочате 1135 року Гайнріхом Левом, тривало десять літ. Цей величезний міст має завдовжки 304 метри, але всього 5 метрів завширшки. Дунай пропливає під ним двома рукавами; недалеко перед мостом він розділяється, а трохи нижче знову зливається в одне річище, а звідси пливе до „Голлштатського дому", патриціянської будівлі з XIII-го століття, що має характер зимку. Дуже імпозантне враження робить старовинна ратуша з „райхсзалею".

В цій залі з 1663 до 1806 рр. відбувались німецькі райхстаги. У княжій „колегіяльній" залі висять прекрасні гобелени XIV—XVI століть, на яких зображені сцени з ловів, з Трістана й Ізольди та Тангейзера. Посередині висять чепуруї „Дзір Нептуна" та „Поліційний двір". Поруч—„Золотий хрест", що довгі літа був тая званого „Імперського гостинницею".

Хто хотів би оглянути місто одним поглядом, хай вийде на гору Св. Гройці. Покидаючи цей прекрасний куточок німецької землі, хай не забуде оглянути „Вальгаллю". Цей почесний храм німецького духу взвишається на відкритій височині—Бреннебергзі.

В 1937 році в урочистості Фюрера тут поставлено погрудя німецького композитора Брукнера.

(OAD).

Договір з 195-ма печатками

У віденському палаці Пільф, де зберігаються тепер архіви міністерств внутрішніх справ та юстиції віденського Державного Архіву, влаштовано виставку різних історичних важливих документів, грамот, актів, державних договорів, листів, рукописів, мап та образів за час від 1221 до 1918 року, що охоплюють ввесь Схід від Фінляндії аж до Балканів та Чорного моря. Найстарший документ Державного Архіву, що його закалали в 1117 році Бабенберги, це охоронний лист, виданий у 1221 році кайзером Фрідріхом II (з династії Штауфів) Німецькому Лицарському Орденові під час його заснування. Цікавий мирний договір, що його підписали в 1435 році в Брестичах представники Польщі, Литви, та Померанії. На цьому документі не менше як 195 печаток. Шляхетичі, що складали договір, замість підписів ставили на ньому свої печатки.

На виставці є також цінний документ — це перший договір між німецьким кайзером та великим князем московським, який князем московським, який підписали в 1514 році Максиміліян І-ий та великий князь Василь III-ий.

(OAD).

ХЛІБОРОБ НА ВЛАСНІЙ ЗЕМЛІ

Колективізація — ця страхітлива форма кріпацтва на Україні, яка тувала вашому селянству золото дорого знищено було мільйонами цивілізованою більшовицькими селян, було приневолено їх до колективної рабської праці. На цих, так званих „земельних обрядах", запроваджених було ще за часів попередньої праці, що й сьогодні, на фабриках та заводах, і на всіх, хто за усякого становища, що якій несвідомість, за- трагічними йому підневіллям, Закріпачення в такій спо- живанням. Закріпачення було про- об, селянство мусіло без- дувати до світової комунізм без- будівлі від виходились ярмо більшовицького ярма.

Але недовго довелось затискувати гвинт. Вже в перші роки більшовицької влади розпочалась запекла боротьба проти куркульства, як селянства, за допомогою німецької влади розпо- чало вільну роботу по відбудові вищого зруйнованого сільськогоспо- дарського життя. Робота була дуже важка і відповідальна. Адже ж, щоб перемогти куркульство- ворога—жидо-комуну—українсь- кі селяни мусили працювати всі сили, щоб відновити знищене і вкінець спотворене більшовиками сільське господар- ство за чверть століття. Та на це не зважали працьовиті українські ґрунтові, бо вони добре знали, що тільки колективний лад, який вів- дає у тінь вперед життя, мов суне, зник назавжди і ніколи не повернеться. І справді, з моменту вступу дослідних Німецьких Військ на українську землю, все змінилось. Назад, що їх селянин плекав у глибині душі про повернення волі, про повернення такої дорогої, такої милої йому землі—справдешньої. Селянин одержав землю! Це була чарівна казка, яка щасливила хліборобів до- вершення.

Щоб використати більшовицьких колективних систему, Німецький Перший Уряд видав закон від 15-го лютого 1942 року, за яким впроваджено землекористування. Цей новий закон дав кожному населенню, що з усіх закутків України надходили до міністерства відомості про небувалий ентузіазм, відданість і шанування, що виявляє селянство до праці, до землі, до своїх хат. Ще більшою була радість, коли вони довідались, що вирішальний вплив на долю землі мають самі селяни. Ще більшою була радість, коли вони довідались, що вирішальний вплив на долю землі мають самі селяни. Ще більшою була радість, коли вони довідались, що вирішальний вплив на долю землі мають самі селяни.

Але Німецька Влада на цьому не спинилась. В розвиток закону від 15 лютого 1942 року і з метою подальшого впровадження нового земельного порядку, райхсміністер Розенберг видав декларацію, яка зайняв тих східних областей про право власності для селян на Сході. Не- забаром будуть видані інструкції, які розширюють закон, який вже широко проведено в життя цей новий декрет.

В чому основна суть декрету?

Декретом цим Німецький Уряд визнає і гіпатичне приватну влас- ність. Розділ між місцевим селянам землі вилився в 3-го чергова приватною власністю селян, доку- мента на таку землю видавати мають всі, хто зможе її обробляти, щоб бо вони в цей час і не жили тяжко було нас обурено. Боль- шевики обіцяли нам землю, а наділи на шию колгоспне ярмо... Цур йому, пек!

Тепер я працюю в громадсь- кому господарстві, а думаю тіль- ки про одно: якби була своя зем- лечка, не спав би вночі та все працював би на ній, щоб про- і мені й держава. І ось тепер ка- жуть, що земля буде наша.

Хоч мені вже повернуло на шостий десяток, а хочеться по- рашювати ще на власній землі.

Грабинівська сільгурада.

Яків Микитенко.

З МИНУЛОГО ОХТИРКИ

Охтирка—одно з найста- родавніших міст колишньої Харківської губернії. Вже на початку XVII століття вона (тоді Охтирська) була прикордонним містом й за- селилась далеко раніше за Харків, Суми, Лебедин та деякі інші міста старої Сло- божанщини.

Яка була Охтирка в ті стародавні часи, можна ска- зати лише те, що місто бу- ло невеличке, як охорон- ний пункт сторожової лінії проти татар і мало деякі укріплення.

Сама назва „Охтирка" певно пішла від слів „Ахти- Яр", цебто „Білий Яр", що дає підставу припускати, що ще до приходу козаків з-за Дніпра там був юрт- виселок татарських кочовни- ків.

Ахти-Яр лежав недалеко від російсько - литовського кордону, по сусідству яко- го ще в XVI столітті сули козацькі виселки: Котельва, Куземено, Більськ та Спіш- ня. 1647 року Охтирку за- тарбала Московщина.

1654 року закладено Ох- тирський Троїцький мана- стир, що й досі вимальо- вується на чудовому шпилі над Ворсклою. Славиться в Охтирці собор, побудова- ний за планом славетного- го італійського художника Растреллі. Тепер він відбу- дований, і в ньому нині відбувається служба Божа. Зруйновано в Охтирці за часів советів і старовинну Успенську церкву, що має трьохсотрічну давнину. Від неї лишилась тільки незнач- на половина дзвінниці на згадку майбутнім поколін- ням варварство боль- шевиків. Ще кілька років тому церква мала вигляд фортеці з товстими подвій- ними мурами, з ходами й бійницями для гармат. Ка- жуть, ніби від час Полтав- ського походу Петро І— цей кат України,—читав у тій церкві апостола.

О другій половині XVII століття Охтирка почина відроджуватись і міцно пов'язується з добою коза- цьких війн Богдана Хмель- ницького.

Треба сказати, що в істо- рії української літератури Охтирщина відіграла велику роль. На Охтирщині на- родився славнозвісний ук- раїнський лірик І. Я. Що- голів (1824—1898), Грабов- ський, Остап Вишня, який протягом довгих років так сміяно глузував з черво- ної Московії та її больше- виських порядків. Ніколи не забути й Миколу Хвильо- вого (Тростяненчина), тра- гічна постать якого є для нас символом боротьби за відродження української культури.

І. Яценко.

ШКОЛИ ПРАЦЮЮТЬ

Жити не тільки для себе, а й для загальної користи, для користи народу, для блага своєї батьківщини, жити не для брюха, а й для духа, жити так, щоб не бу- до соромно вмерти, — ось принцип життя, яким керу- вавалась більша частина укра- їнської інтелігенції до сов- шевицького періоду. Во ім'я цих принципів, в умовах царського самодержавства, жертвувала всім, навіть жи- тям. І тому ні тюрми, ні заслання, ні смерть не ви- травили ідейної основи інте- лігенції. Вона була вірна найкращим традиціям ко- лишнього часу — жити так, „щоб в кожному дні й кож- ній годині крився повсяк- часний зміст, що дає право жити".

Жидо-большевицька вла- да не тільки відштовхнула, але й намагалась роздавити, знищити інтелігенцію, вва- жаючи її чужим, ворожим „прошарком". Інтелігенція, що залишилась жити, в умо- вах німецької влади не тіль- ки не відмовилась від своїх кращих традицій, а навпаки —окрилилась вірою, надією на краще майбутнє своєї батьківщини. Тому, не роз- думуючи, включилась до роботи за своїм фахом.

Большевики у лютому 1943 року зірвали роботу. Після витискання їх, шкільні працівники, за активною допомогою Німецького Ко- мандування та Відділу Ос- віти, перемігши всі труд- нощі, все ж таки домоглися свого: з 3 травня знов запрацювали школи. В Ох- тирці відчинено де-кілька десятків шкіл, з них части- на з 7-річним навчанням. В наслідок багатьох нестач, правда, працювати важко, але завдяки практичному досвідові, енергії, спритно- сти, винахідливості, все ж таки вчителі зацікавлюють дітей. Учні охоче відвідує- ють школу та підтримують належну дисципліну.

Навчання в школах без- коштовне. Одержано шко- лами 10.000 зошитів. Гріф.

ФЕЙЛЕТОН

НА ОКОПАХ

Пригадуєте ви, як ото нас в 1941 році на окопи брали? Як ми ями копали, груші трусили, по городах дазнали?

Пригадуєте?

Щоб німецькі танки при- мо в нашу яму гоп—і не- ма, гоп—і нема!..

А скільки тих танків у наші ями нападало—і за сто років не перелічити!

Ото ж і нас на окопи забрали: і хлопців, і дівчат, і старих, і молодих...

Спочатку моторошно бу- ло, а потім аж весело. Хтось навіть одружився.

Копаємо ми й копаємо: здорову яму вирили і дов- гу-довгу. Якийсь Абраша переконує нас, що глибо- ворог зазнає тут свою по- разку.

Коли чуємо позад нас:

— Гу-у-у-...

А потім:

— Жж-ж... бах!..

Абраша бідний як дремен- нув, як чкурнув на третій швидкості, аж курява зня- лася. Потім передові черво- ноармійці, кидаючи зброю, кинулися навтікача. Ну, а ми вже останні плентаємося, щоб вдома Райвсенко- мат не застати...

Вчені—знаємо!..

Ідемо ми та ідемо, по- маленьку, ніжками. За жін- ками поскучали. Такі гарні вони нам здалися, наче йдемо до них знайомитися. А Охтирка далеко від Ко- нотопа. Над самісінькою Ворсклою стоїть у чер- милується карасями.

Ідемо ми помаленьку, ідемо. А дома на нас терпляче чекають та ро- рожах усе б'ються.

Раптом чуємо—по машини гудуть. Поляки?

Невже советські? на окопи завернуть. ні. Здогадаються нас ма й посміхаються до ни в невідомій ще уніф

— Пане, бітте!

Догадалися ми, а чуть нас підвезти, в мошувалися де хто

Моя душа після пі поступово з тіла вернулася на своє місце.

Приїхав я аж до хати. Дивлюся, а в столом німці ром ють і мене запрош

Набрався я на тільки так...

На похилля прок а синок шоколаду ст ти-те. Дружина точку десь знайш совети перед ате несли. А в тій п було написано, що гайно з'явився до Р комату «що візьмі собою рушник, дві лизни, чоботи, галі ський конток, ло

— Еге,—думаю,— вашому рідному бать Сталінові! Нема дур

Та й зостався дом

Степан Пі

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Охтирської Міської Управи від 9 червня 1943

Помічено, що малолітні діти (дошкільного віку) ви гуляють по вулицях міста без догляду з боку старш

Міська Управа категорично забороняє пускати діте ного зросту на вулиці. Коли такі діти будуть вияв вулицях, особливо там, де відбувається значний рух батьки цих дітей будуть покарані штрафом.

Поліції стежити за виконанням цього розпоряджен виявляти тих батьків, діти яких будуть по вулиці гляду, і подавати мені акти для покарання батьків.

Голова Міської та Районної Управи МАКСИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТА РАЙОННОЇ УПРАВ від 15 червня 1943 року

Всім власникам музичних інструментів (гітарно установам, а також і тим, хто має їх на зберіг зареєструвати ці інструменти в Районній Управі, штрассе 22) до 1.VII 1943 року.

У осіб та установ, які до указаного вище часу н єструють свої інструменти, останні будуть конфіско

Голова Міської та Районної Управи МАКСИ

ОБ'ЯВА

15-го червня 1943 року розпочали роботу курси

НІМЕЦЬКОЇ МОВИ.

Го-ни, що бажають вивчати німецьку мову, повинні записатися в канцелярії курсів— Сумська № 12.

Запис провадиться щодня з 17 до 19 години.

Платня за навчання 200 карбованців на рік.

Відділ Культури.

12 червня 1943 р. ЗНИКЛИ кобила рижа віком 2 роки, на лоб та лівій віком 1 рік масті, на лобі зірка жене, задня ліва мички біла. Хто ба місцеперебування, повідомити на адрес ка, Бойня, Лосєвку

Відповідальний р І. Я

Зам. 555. Охтирська друкарня.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka
ЦІНА 1 КРБ.
Рік II ВІВТОРОК, 22 червня 1943 року 49 (151)

1941—1943
РОКИ ПЕРЕМОГ НАД БОЛЬШЕВИКАМИ Й ПЛУТОКРАТАМИ
АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКІ ЛАВИ МІЦНІЮТЬ

...ро вранці, рівно два роки то- ...а західньому кордоні СССР ...ався тишу, що потрясе усю ...ву, впала стіна, яка відокрем- ...ародів Советського Союзу ...родів Західньої Європи.

...роки тому перед народами ...ої відкрився шлях до врятую- ...від більшовицького рабства. ...ська Армія та її союзники роз- ...перед змученими більше- ...ським режимом народами СССР ...ня в нове життя без больше- ...та капіталістів. Населення ...ених від більшовизму област- ...радісно вітало прихід Німець- ...рмії і з перших же днів по- ...активно співробітничати з ...Минуло два великих напру- ..., сповнених подіями й діла- ...роки.

...та початку війни, яка принесла ...звільнення від більшовизму, ...ся знаменною. Це день, коли ...ки, що були під ярмом СССР, ...лися й подружили з народа- ...молодої Європи.

...годні ми оглядаємося назад, ...ючи підсумки досягнутому, ...ємося вперед, намічаючи кон- ...дальшого.

...минулий рік ми були свідка- ...одій великої важливости. Ми ...очевидцями того, як збройні ...й Європи розбила всі пляни ...евиків та плутократів. Ми ...но перед незаперечним і ясним ...ому світові фактом, що Нова ...ина за минулий рік зміцніла і ...ськовому, і в економічному, ...олітичному відношеннях.

...оворячи про військове станови- ...неможна ні на одну хвилину ...вати, що Німеччина та її со- ...ники — це непорушний бойовий ...іосподарський комплекс країн ...олої Європи. Для того, щоб ...ильно зрозуміти військове ста- ...ище Німеччини та її союзників, ...а виходити не з оцінки окре- ...тактичних заходів, а чо- ...результаті їх було досягнуто ...всієї Європи.

...ропа має два заклятих ворога: ...ьшевизм і плутократію. Боро- ...ися ними ворогами ведеться об'єд- ...ням ряду національностей під ...вництвом Німецького народу, ...а перший підняв прапор Нової ...опи. Німеччина та її союзники ...ють удари і більшевикам і ...кратам, всі ділянки цієї бо- ...ьби однаково важливі. Саме з ...точки зору слід оцінювати ...чну ситуацію, що склалася.

...а Східньому фронті позиції ...ьшовицького блюбку, в ...явнені з минулим роком, більш ...ні в географічному й топогра- ...ному відношеннях. В результаті ...минулого року Німецька Ар- ...володіє Кавказькими воротами ...убанське укріплення, входом ...овське море, Кримом та по- ...ощення. Із стратегічної точки ...у, позиціями по всьому фронту. ...роко задумані пляни більше- ...ки та Сталінським фронті по ...ширились виробництво гармат, ви- ...пуск всіх калібрів, починаючи з 3,7 см. зріс на 400%, в кількість протитанкових гармат на 600%. Значення підвищення продукції тяжких танків типу 4 і „Тигр" та нових типів літаків зрозуміле.

...коштували їм неймовірно великих ...трат людьми й військовими мате- ...ріалами (біля 2 мільйонів людей ...та 10 тисяч танків), провалились, ...чезли багатотрильйонові надії ...народи Советського Союзу ...родів Західньої Європи.

Величезні втрати більшевиків, ці- ...ною яких ними були куплені ма- ...лознані у військовому відношенні ...й сильно зруйновані бойовими ...діями території, ...і досягнення Ні- ...мецькими війсь- ...ками більш вигід- ...них для бойових ...операцій позицій ...говорить про пе- ...ремогу Німеччини ...та її союзників на ...Східньому фронті ...і про нездачу со- ...ветського коман- ...дування.

На фронті боротьби з англо- американцями минулий рік ознаменувався укріпленням позицій держав Осі. Війська держав Осі, що були в Африці, блискуче впорались із завданням зв'язати озброєні сили ворога і нанести йому втрати в людях та матеріалах, забезпечивши цим можливість для укріплення берегів Європи.

В результаті діяльности Німецьких військ в Африці ворог втратив: 120.000 полоненими, 50.000 у битими, 7.337 бронійованих машин, в тому числі 4.036 танків. Втрати держав Осі значно менші, але головне те, що за час боїв було створено могутній Атлантичний вал укріплень, чим ліквідовано небезпеку англо-американських десантів.

Таким чинном, за минулий рік європейське об'єднання держав оточило себе кільцем могутньої, тактично вигідної оборони, забезпечивши собі цим вигідне військове становище, передбачивши й парализувавши ворожі пляни та створивши передумови для успішного здійснення своїх дальших військових завдань.

До цього слід додати, що за минулий рік військовий потенціял Нової Європи дуже виріс, чого не спостерігається у ворожому таборі. Райхсміністер Шпеєр і Райхсміністер д-р Геббельс в своїх промовах назвали цифри росту Німецьких озброєнь, які наших ворогів примушують задуматись.

Згадаймо, що, в порівнянні з 1941-м роком, місячна продукція протитанкових набоїв зоільшилась на 1.000%, набоїв для польових гаубиць на 1.300% для важких калібрів в

Важливо те, що військове виробництво Німеччини продовжує зростати, чого не спостерігається у ворожому таборі. За нейтральними повідомленнями, США могли використати лише 63% виробничої потужности.

Не слід забувати й того, що протягом цієї війни Німецькими морськими й повітряними силами потоплено понад 26,5 мільйона БРТ ворожого корабельного тонажу, в той час як за всю першу світову війну було потоплено 12 мільйонів БРТ, що поставило Англію у 1917—1918 роках в катастрофічне становище.

Ріст військової промисловости відображає бурхливий розвиток всієї економіки Нової Європи і в цьому чималу роль відограла мобілізація й використання трудових та виробничих резервів.

У звільнених від більшевиків областях минулий рік пройшов під знаком дальшої відбудовної роботи та ліквідації більшевицької колгоспної системи.

Декларація Німецького Уряду про приватну власність на землю, внесена в доповнення та розви-

Роки	Кількість таборів в СССР	Кількість ув'язнених (вище політичних)
1922	2	5—6.000
1930	90	1.500.000
1932	140	2.500.000
1938	250	6.500.000

ток нового земельного порядку, встановленого 15 лютого 1942 ро- ку, блискуче поєднується з успіш- ним відновленням життя в звіль- нених областях.

Значення декрету, гарантуючого селянству приватну власність на землю, навряд чи можна переоцінити. Більшевики, насильно про- водячи колективізацію, відняли в селян обіцяну їм в роки револю- ції землю, закабалили й позбавили селянство стимулу до творчої праці. Результати негайно виявились в падінні сільського господарства СССР.

Й. Сталін у 1939 році в своїй звітній доповіді на XVIII з'їзді партії більшевиків про робо ЦК ВКП(б) наводив слідуючі бага значущі цифри. За сталінсько статистикою поголів'я худоби СССР, до 1933 року кількість ко ней складала 16,6 мільйона голів в той час, як у 1916 році їх було 35,8 мільйона голів, а кількість овець та кіз знизилась до 50,2 мільйона голів в той час, як у 1916 р. їх було 121,2 мільйона голів. Цікаво, що по цих же да них навіть у 1938 році більшеви- ки не доможлися відновлення по- голів'я коней та овець хоч би до рівня царської Росії. В порівнянні з 1916 роком в 1938 році в СССР було 48,9% коней і 84,6% овець та кіз.

Навівши ці дані, Сталін пише: „Немає сумніву, що відсталість в області конярства й вівчарства бу- де ліквідовано в найкоротший термін".

Якими методами намагалися вип- равити свое становище більшеви- ки, ясно видно із слідуючої табли- ці:

(Закінчення на 2-й сторінці).

ОХТИРЧАНИ!

Вітаю Вас з сьогоднішнім днем—тим історичним днем, коли Німецька Армія під проводом Адольфа Гітлера перейшла совєтські кордони, щоб звільнити нас від тяжкого більшевицького ярма.

Я знаю, що Вам не мало довелося перенести за ці два роки визволення, що цінується вами високо вище від того тягаря, що несе на собі кожний.

Я знаю, що Вам не мало довелося перенести за ці два роки визволення від нього. Але все це далеко менше від того тягаря, що несе на собі мої війни; але все це далеко легше від того ярма, що гнітить нас під проклятою, пролизаючи свою пащу, Совєтською системою. Своєю працею героїчний німецький воїн, пролизаючи свою пащу, Совєтською системою. Своєю працею від радянського єврейсько-більшевицького ладу, від радянського єврейсько-більшевицького устрою. Своєю працею від радянського єврейсько-більшевицького устрою. Своєю працею єврейсько-більшевицького устрою. Своєю працею єврейсько-більшевицького ладу, від радянського

ІНТЕЛІГЕНЦІЯ

(ЗАКІНЧЕННЯ)

Ми розглядаємо нову інтелігенцію в цілому, як здобуток революції, як культурну силу, створену нашого народу і нашим ладом. Все більше й більше наших інженерів, лікарів, учителів, письменників та інших знаходять собі застосування, включаючись до боротьби з більшевизмом.

Ми знаємо, що наші інженери прекрасно зарекомендували себе на німецьких заводах. Значна кількість їх працює зараз в авіаційній промисловості, в електрометалургії та в області електрогеології. Наші лікарі працюють в тилу проти фронті та в тилу проводять блискучі операції, що одержують високу оцінку з боку своїх німецьких колег, наші наукові працівники одержують учені ступені в німецьких університетах та керують лабораторіями.

Так інстинктивно, вже під час війни, намічається й розсте культурне співробітництво народів. Визвольний рух вимагає багато культурних сил. Ми пишаємося нашою рідною інтелігенцією і впевнені в тому, що побачимо її в перших рядах визвольної боротьби.

Г. Муромцев.

ТАК ПИШЕ НІМЕЦЬКА ПРЕСА

Німецька преса, обговорюючи висліди двох років гігантських боїв з ворогом людства й Європи, підкреслює з цілою повагою значіння України та протибольшевицької готовности визволеного українського народу, що ніколи не покидав зброї в боротьбі проти деспотії й імперіялізму Кремля.

М. ін. великий німецький щоденник „Донауцайтунг" помістив в номері від 22-го червня ц. р. багато ілюстровану статтю про визволення українського селянства з пут колгоспництва та нещодавньою декларацію німецького уряду. В цією статті тієї статті, незакінченої тієї статті, передрукованої багатьма українськими газетами, автор, военний кореспондент СС, **Мартін Швебе** пише:

„Цілком так, як селянство на сході стало своєю працею на допомогу Німеччині, наш союзник Україна дозволяє нам тими днями переживати прояви дуже прихильности у багатогранних постатях. Добровольчі полки в рямах Німецьких Збройних Сил, що мають також офіцерів із власних теренів, вже давно показали свою бойовість, а так називаєму вартість, а так називаєму „Гіві" (допоміжні добровільці), будучи помічним персоналом наших дивізій, зможе місцевого населення, стали для німецького воїна незаступними співробітниками. Вони разом з молодими робітниками й робітницями, які працюють у Німеччині, скріплюють наш фронт.

Хоч війна нанесла українській землі важких ран, не зважаючи на нелегкі тягарі, що вона їх вимагатиме від його жильців ще в майбутньому, незалежність від того, як довго ще існуватимуть в народніх масах, що так довго перебували у відокремленості, наслідки змінливих подій можемо сказати, що крім над Дніпром стала зв'язок із наших найміцніших союзників у боротьбі проти смертельного ворога большевицького верховництва.

Як форпост Німеччини на сході, як фортеця Європи, на знищила в нашому континенту. Після довгих двадцяти років большевицької експлуатації нас вона викохувати в історичне завдання, арсеналом Європи".

Церемоніяльне винесення прапора.

Попередження

(П. С.). Дирекція ... су Франції при ... у радо Буссе ... ... опов... розко... ... предсід... ... ОФІ. Як він з ... реслив, не треба ... судової медицини ... статації того факт... жертви були по-з... закатовані. Франц... род мусить зробити ... ки з цієї події і ... ти спільно з ... народами Європи. ... ще, як байдуже ... поки большевики ... муться до масово... рань у Франції.

Добровільці за вивченням кулемета.

ТАЄМНІ ДОКУМЕНТИ ЕВРОПЕЙСЬКИХ АРХІВІВ

Комісія архівів міністерства закордонних справ видала під спільним заголовком „Генеза війни 1939 року" 33 дипломатичних звітів та записок з французьких, польських, бельгійських та інших документальних матеріялів, які попали в німецькі руки.

Перший том цієї серії документів—„Рузвельтова дорога до війни" на основі ясних та незаперечних фактів показує, як президент США систематично підготовував нову світову війну та крок за кроком вів народ США до цієї війни.

Частина документів відома вже з „Білої Книги" ч. 3, виданої у 1940 році міністерством закордонних справ, деякі інші були вже опубліковані у щоденній пресі. Решта опублікуються вперше. Всі ці матеріяли яскраво показують громадськості політику підпалювачів війни з Білого Дому та викривають відповідальність Рузвельта за цю війну. Одночасно збірка документів стверджує панівний жидівський вплив на політику США і викриває, що за спиною Рузвельта стоїть кліка жидівських змовників, яка користується Рузвельтом як знаряддям.

Для Рузвельта війна мала бути виходом з його внутрішньо-політичної невдачі, а жидам війна була нагодою набити гаманець, як це вже було минулої світової війни. Їхня мрія про жидівське панування над цілим світом мала стати дійсністю. Найважливіше в документах є те, що саме після чужих держав, отже сторонні для німців люди, записали наміри Вашінтонського уряду. Саме звіти польського посла у Вашінгтоні Потоцького та французького посла де Ляруе виявляють, як неродимно жертвувано польський і французький народи для жидівської війни.

Документ ч. 1 викриває Рузвельта як запеклого ворога націонал-соціялістичної Німеччини. На основі одної події, яку французький посол описує в звіті міністрові закордонних справ у Парижі, посол стверджує, що Рузвельт має ненависть не лише до Німеччини Адольфа Гітлера, а взагалі до Німеччини. Виходячи з цієї ненависти, президент США повів ворожу політику на інші тотальні країни, як Японію і Італію. Тому, що президент добре знає, що населення США не підтримає його, він поступово усунув весь опір громадської думки та створив собі низку вірних союзників, які були готові виступити з ним на шлях війни всупереч громадській думці.

Для цього жиди зробили „Рузвельту добру послугу, „вивуючи" американський нарід до політики вмішування. Президент та його жидівські поплічники використали всі нагоди, щоб загострити світові політичні суперечності та заховатися за спини європейських держав, коли почнеться війна. Вже 1937 року Рузвельт робив натиск на французький уряд, щоб примусити його до антияпонських заходів. Ті намагання він продовжував і в наступні роки. Приєднання Австрії до Райху використали вони для своєї пропаганди ненависті. З цього приєднання Рузвельт зробив висновок, що „конче потрібно змінити силу опору західніх держав". Так само використовуючи судетську кризу, державний секретар Семмер Велз гарантував французам допомогу США та підбивав Англію виступити проти „войовничого німецького мілітаризму". Зрештою натискав також на тинську Америку, щоб вона шував її вступити до ту проти тоталізму.

Коли в наслідок цієї провокації між ... відносини між ... ною та Польщею, ... та його попаління ... колотити воду, що ... ніше було довге ... Вже в листопаді ... головний посол ... у Європі—парал... Булліт обіцяв ... послові, що Вашінгтон зумовно візьме ... війні, якщо перед ... братимуть участь ... Франція. З ініціятиви Шінгтона польські ... загострював свою ... ще у відношенні ... Данцигу, а Англія ... шавським монтаж ... зарядистам ... рантію, яка в кінці ... кала що війну. ... час Булліт виклю... французів несподі...

ЖИДІВСЬКЕ САМОВИКРИТТЯ

(П. С.). В творі „Жиди шукають житя", який вийшов у Нью-Йорку 1934 року, читаємо: „Перший з усіх жидівських законів каже, що жиди мусять обманювати всіх інших цінями. Однаково, якими засобами та в якій цінами. Аби жити, жиди не можна чого досягнути силою зброї, вони повертають до своїх старих методів знищування омано, брехливістю та чарами спокуси. Непідкорених вони просто нищать. Ось чому ненависть до чужинцям інстинктом людських природи, одним з важливих інстинктів оборони ... ки проти шкідливого зни... ... Більше мені нічого ... Вороже ставлення ... жидів не є нав'язане ... переживання, як в цьому ... жиди хочуть дереконати ... це є інстинкт самооборони, який в кожній людині, як інстинкт, що вимагає негайно завішувати око, коли ... ятер несе до нього порох. ... Так само швидко й так само вірно діє інстинкт антивійськ... просування жидів в Європі та Америці! Скрізь їх добре приймали, допомагали їм пересилятись, вступати в ... суспільство і брати ... участь в загальних справах. ... Ці швидко відкривалися одно по одному кола діяльности в країні, але через ... їхню нечесність скрізь їх ... нарешті ... ...

БОЛЬШЕВИЗМ І СЕЛЯНСТВО

„Село на нашій Україні,
Немазане дьогтем, село,
Зеленим гаєм поросло,
Цвітуть сади, біліють хати".

Читаєш ці рядки нелікого поета і мимоволі стає в уяві мальовниче село українське. Біленькі хатки, сади вишневі, зелені левади. Так було. Але за роки панування большевизму ціним стало українське село. Звикли вишневі сади й гаї, обвалялись хати.

З початку революції й до кінця свого панування на Україні обдурювали большевики селянство, прикриваючись гаслами „земля і воля", „вся влада — трудящим". Ще в роки громадянської війни продзагони відбирали у селян хліб. І худобу, часто вибираючи з комор все до останнього зерна. Почались повстання.

Мені згадується один випадок. У 1920 році у селі Хухрі, Охтирського повіту вночі повстанці убили продагента жида Фейгіна. Вранці в село прибув карний загін Лазаренка. Сотні селян були зв'язані, завершовані як заручники, й Лазаренко власноручно розстріляв кожного десятого непокірних селян, між ними і його дядька.

Ці звістки повстання прибільшовиків зробили свій час поступки — так звані НЕП: заміниті продрозверстку продподатком, що дозволяв вільну торгівлю, збільшити кількість необхідного для селян краму. Легше стало селянам, та не надовго. З 1928 року почався новий наступ на селянство. Силою загнали його большевики в колхоз, відібрали хліб, худобу. Найкращих господарів „розкуркулювали", конфіскуючи все майно, і засилали на далеку Північ, Сибір, де юни гинули від каторжної праці на большевицьких тройках.

„Жить стало лучше, жить стало веселей". — сказав в 1935 році Сталін. Ці слова повторювались щодня в газетах, в промовах і піснях, в романах і віршах. „Сегодня весело живем, а завтра будет веселей". Але цікаво навести деякі факти: Ленін в одній з своїх книжок, виданих ще до революції, писав, що в 1892 році бідняк за рік споживав 419,3 кг. хліба й 13,3 кг. сала. „Ось як, — каже Ленін, — експлуатує советскими данными, в 1935 році у колхозах на рік залишалось пересічно по 261,6 кг. зерна на душу, тобто майже вдвоє менше, ніж мав батрак в царській Росії, а про сало й говорити не доводиться.

Щороку збільшували большевики норми хлібоздачі, викачуючи з колхозів майже весь хліб.

Потолів'я худоби теж усе зменшувалось, а норми м'ясопоставок щороку збільшувались.

Систематично відбираючи у селян всі продукти, большевики спекулювали ними, грабіжачи знов же селян та робітників. Колхозн здавали хліб державі по 1 крб. 8 коп. за пуд пшениці, а держава ж пуд хліба продавала 1 крб. 50 коп. кілограм. Жоден спекулянт не наживав таких відсотків! А на взуття, мануфактуру, тас тощо уряд надавщик на користь бюджету.

Мільйони тонн хліба, м'яса, масла, лісу, консервів відправляли большевики за кордон і продавали за безцінок. За кордоном можна було дешево купити советські консерви, цукор, спотець, масло, а пограбовані й обдурені селяни та робітники Советського союзу, що своєю працею все це зробили, не мали в що вдягтися і взутися, жили в злиднях, умирали з голоду.

Селянин був безправною істотою, рабом, що не міг навіть вийти з колхоза з власного бажання. Підневільну працю, безправне існування, злидні й голодну смерть — ось що приніс большевизм селянству.

ІЗ БОГОДУХОВА

З 17 липня по Богодухівському району розпочались Ібшер, який недавно помер, сказав, що відчитання рукопису Мані є одним з найтяжчих завдань. Проте з допомогою його субтельної техніки та безмірної терпеливости, вдалося Ібшерові відділити з безформної маси тонесенькі листочки, закономарки. Мистецтво виробників харківської вом німецьких Крім того, з одержано 15 ки Дірінг, 2.100 кос косарок, 55 культи і 2.000 плугів. рядля розподілені мадських господ

Рукопис Мані врятовано

В 1930 році появився в єгипетський місцевості Фаюм рукопис, що містив у собі безсідно загублений колись твір Мані. Мані вважали за „Посланця світла". Його вчення поширилось у третьому столітті після народження Христа майже у всіх культурних країнах. Він сам народився в 216 році по Христі і був розп'ятий в році 273. Тому, що література про Мані та його учнів радикально була знищена християнами, мусульманами і буддистами, пізнавали досі наука його космічну філософію тільки на підставі висловів його ворогів та наявних полемічних творів.

Стан цього рукопису, що вирвинув у Фаюм і був схожий на сильно згущену кучу торфу, не залишав шопрадда і фахівцям багато надії на відшифрування. Тепер вдалося відомому німецькому консерваторові і дослідникові Г. Ібшерові після неймовірно тяжкої праці купу трухлу, яку єгипетська земля після півтори тисячі літ нам віддала, довести до того, що вона промовила. Гуго Ібшер зробив уже доступними і читкими або врятував від знищення рукописи з цілого світу, починаючи з арамейських папірусів та срібного кодексу — готського перекладу біблії Вульфілі, кінчаючи рукописі Авести.

Цікаві дрібниці

Батьківщина лиж

Батьківщина лиж є зовсім не Скандинавія, як гадає багато, а Тібет. Найстарші знахідки лиж на півночі Європи відносяться до 1.000 років до нашої ери. Але розкопки поблизу Тібету виявили ще більш старі знахідки. Одна монастирська хроніка повідомляє: „...оли лежить білий порох (сніг), то вони становлять тварин на коней з дерева".

Правда, пізніше тібетці знову забули про с... ня їздити на лижах.

Курка кладе чорні яйця

В одному селі біля Трезвізо одна курка щодня кладе по два чорних яйця. ... викликає великє зди... вання. Всі збігаються, щоб подивитися на це диво, але ще й досі не знайшли пояснення цьому рідкісному явищу.

Надзвичайний випадок

В одним опуху, що ... вирізаний в одного 1... ного юнака в лікарні ... па (Італія) знайдено ... Припускають, що тут ... випадок неродивш... близнятами, при котрому ... ношене близня, тобто ... родився юнак, носило ... 61 ембріон невин... близнята. Подібне ... був констатований ... цього роду.

Найміцніший шум

Найсильніший шум, ... коли б то не був, було ... ликано вибухом вулк... Кракатова в 1883 р. Ви... його було чути на ост... Родрігу, який віддале... від згаданого вулкана ... 3.000 англійських миль.

ІЗ БОГОДУХОВА

З 17 липня по Богодухівському району розпочались обстежування посівів ярових культур. Поруч із застосуванням збиральних машин, де косовиця вручну. На 22 липня скошено 12.000 га.

Деякі громадські господарства на час жнив організували дитячі ясла.

* * *

Районна Земельна Управа одержала 7 великих мотоциклів, 3 з яких будуть використовуватись для обслуговування МТС, 4 — для керівників районних установ.

Вшанування пам'яті дорогих

Пам'ятник в селі Марченках померлим 1933 року

Було квітуче колись село. Серед степового простору розселились статечні господарі. Хуторя Лещенків, Кивенків, Марченків і Мелашенків оповили високу могилу, і коли було зайдеш на неї—відкривався чарівний український краєвид. Білі хати в садках, мов вибілене полотно, вабували. Мялося в достатку худоби, збіжжя. Славились марченківські парубки й дівчата високим зростом і красою.

Та прийшов жахливий час—і затужили хутори, посіріли хати, садки вирубались, а господарі пухли з голоду. Серед степу одючого, серед хвилястих житів і пшениць вимляв люд. Багато, передчуваючи страшну хуртовину, ...ло на Донбас, на винтва і залізниці. Покинули хуторя пустками. ...во в другому дво... ...шла сім'я. Бу... ...чік, а в жахли...ве лихоліття—1933 року—померло 138. Село неначе почорніло, неначе люди подуріли. Вмирали батьки, а діти ходили по містах і просили шматок хліба. Вимирали матері серед опухлих, посинілих дітей. І ніхто не заглядав до них, не підносив хоч би краплі води. Мов тіні, бродили люди по полю і, переслідувані жахливою примарою голоду й смерті, не впізнавали своїх близьких, сусідів...

Минуло десять років, але привиди страшного лихоліття й досі повертають людей у смуток та жаль.

Упали кайдани советського терору і повернулись у село вигнанці, тероризовані владою, серед них терпіливі керівники села п.п. Медашенко та Кива. Оживають хутори, зеленіють поля, наливі буйним хлібом, садками, городиною. Всім українським роботящим селянам повернена земля і воля. Зітхнуло спокійно село.

—Ех, якби-то встали наші батьки, діти...

Туга й жаль за трагічно померлими не дає спокою. І ось виникає тут чудовий проект людяности. Щирість, сердечність людей—і вигнанців, і тих, що вціліли в селі від страшного 1933 року—перетворились у глибоку пошану до своїх земляків, що своєю голодною смертю протестували проти нелюдського жидо-большевицького терору. Виникла гідна поваги й подиву ініціятива: вшанувати пам'ять померлих, вшанувати за старим українським звичаєм, достойно, урочисто.

В середині села, на колись дуже високій могилі, яку двадцять років розорювали і не могли розорити, поставили великий з міцного дуба хрест. Навколо могили посадили селяни червону калину, уквітчали хрест великим вінком із квітів. Навколо хреста могилу здбайливо посипано чистим пісочком, а гробовищо біля хреста уквітчано й застелено зеленим килимом степової трави. І воскресли смуток та жаль, а разом з тим і заспокоєння батьків, матерів і дітей: вони віддавали свою шану пошану померлим.

День св. Петра й Павла був подвійно великим святом для Марченок і навколишніх сіл. Від малого до старого — всі готувалися, щоб прийти на могилу і вклонитися своїм землякам, ставшим жертвою жахливого жидо-большевицького експерименту. Воістину вражаюче урочистим був потоки людей, що йшли хресним походом з священиками на могилу. Сотні живих прийшли сюди віддати пошану померлим, помолитись за упокій ... замучених душ, оспів... могилу та нове кладо... відправити панахиду. З... рим почуттям відбувал... молитва і, здавалося, ... природа в цей день ... нишкла в урочистій ... ліі...

Коли під'їжджати до ... ла Марченки, то ще з ... леку видніється могила ... на ній великий хрест. ... ознака пошани й любо... прояв сердечної людяно... і згадки живих про ... вих. Шануймо свої ... ляків, зберігаймо ... пам'ять про них!

А. К.

Охтирська Райспожинспілка КУПУЄ у населення БОХ РОЗМІРІВ як нові, так і старі, що були від ... а також розсіч.

Оплата провадиться сіллю від 2-х до 8 кгр. за бо... в залежности від розміру, і, крім того, доплачується ... від 66 до 104 крб.

Бочко-тара приймається щоденно в усі робочі дні від ... ранку до 5 год. дня в таких пунктах:
1. Двір Райспожинспілки—Перший Базарний провулок.
2. Заводзавод—Харківська вул. № 122.

Райспожинспілка

Відповідальний редактор І. Яцен...

Зам. 757. Охтирська друкарня.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ
Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 1 серпня 1943 року | 66 (168)

ЦІНА 1 КРБ.

ВАЖКІ ВТРАТИ ВОРОГА БІЛЯ ОРЛА

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Кватири Фюрера, 30 липня 1943 року

В районі Орла знову відбито сильні наступи ... ... ворога та бронетанкових частин проти... ...ника.

На південь від Ладозького озера активна ... ...ність ворога значно послабла. Повторні ... ...ди противника, які мали місцевий характер ... ...ювались авіяційними з'єднаннями, було відбито з ... ...ликими кривавими втратами для противника.

Німецька фльота знову обстрілювала во... ...ні лінії нижній на річці Міусі та пошкодила ... ...артилерійським вогнем бронепотяг противника.

У Фінській затоці потоплено нашими лег... ...ими бойовими одиницями 1 советське військове судно.

На Сіцілії німецькі війська відбили в се... ...ній ділянці фронту ворожі спроби його ... ...рушити—з великими втратами для против... ...ника. Біля південного берега острова вдалось ... ...бомбою ворожий транспорт—8.000 брт. водомісткости. Слід вважати, що корабель цей загинув.

В Атлантичному океані авіяцією потоплено 1 торговельний пароплав — 10.000 брт. водомісткости. Ще два великих кораблі серйозно пошкоджено.

Ворожі авіяційні з'єднання нападали вчора на Гельголанд та на деякі місцевості, розташовані по північно-західньому узбережжю Німеччини, між іншим і на Кіль. Повторено також важкий терористичний наліт на Гамбург, яким спричинено далеші руйнації в місті. Населення мало великі втрати. Противповітряні з'єднання збили 54 ворожі літаки.

Німецькі бойові літаки в ніч на 30 липня скидали бомби на об'єкти південної Англії.

Охоронні кораблі німецької військової фльоти потопили минулої ночі біля берега Чертелліна британську швидкохідну канонерку.

З Головної Кватири Фюрера, 29 липня 1943 року

В багатьох відтинках Орловської дільниці фронту вели наші війська, активно підтримані авіяцією, вівесь день важкі оборонні бої.

Всі спроби противника прорвати наші позиції було відбито після боїв з перемінним успіхом. при чому совєтам було знову нанесено важких втрат. Вони втратили лише на дільниці від Орла понад 100 танків та 33 літаки.

На решті фронту ворог вів лише операції місцевого значення, які було відбито, при чому подекуди справа доходила до дуже серйозних сутичок або контрнаступів. Всього збито вчора 186 советських танків.

Під час останніх важких оборонних боїв на південь від Ладозького озера особливо відзначилася і східньо-прусська піхотна дивізія.

Наступи, що їх вели американці вздовж північного берега Сіцілії, відбито. Сильні ворожі загони, підтримані авіяцією, намагалися прорвати наші позиції в середині сіцілійського фронту, але були відбиті рішучим опором наших військ. Перех південним берегом Сіцілії, під час нічного нальоту, німецькі літаки важко пошкодили 6 транспортів.

Північно-американські авіяційні з'єднання наші винищувачі та замусили безпанно скинути бомби. Пошкоджено місто Кассель та декілька сел. Населення мало деякі втрати, також пошкоджено будинки. Наша авіяція збила 35 важких 4-моторних ворожих бомбовозів. 7 наших винищувачів загинули.

Минулої ночі небагато ворожих літаків літали над північно-західньою та західньою Німеччиною.

Німецькі бойові літаки нападали на військові об'єкти Лондона.

Німецький генерал серед доброчинців, які відзначились в боях.

Маршал Бадольйо—голова італійського уряду

(П. С.) Агентство Стефані повідомляє про те, що король і імператор Віктор Емануїл прийняв від Муссоліні заяву про демісію з посту голови уряду і міністра-президента. Він призначив головою уряду і міністром-президентом маршала Італії П'єтро Бадольйо.

Вважають, що ця урядова зміна пояснюється станом здоров'я Муссоліні, який останнім часом захворів.

Борці за нову Европу

(П. С.) 21 липня в столиці Хорватії Загребі голова хорватської держави прийняв параду майбутніх офіцерів та унтер-офіцерів хорватської армії, які пройшли курс вишкіл у німецьких інструкторів. Парада, що на ній було 150.000 осіб, а також дітей, перетворилася на підвесену демонстрацію, коли при проходженні частин голова держави з своїм почтом став на чолі одного відділу і марширував вулицями Загребу.

Німецько-шведський товаровий обмін

Німецька та шведська урядові комісії провадили з 5 по 14 липня 1943 року нараду в Стокгольмі. Зроблена з цієї нагоди провірка наслідків першого півріччя 1943 року привела до стверджения, що німецько-шведський товаровий обмін за цей час проходив дуже задовільно і значно перевищив попередній рік. Щодо товарового обміну в другому півріччі 1943 року домовились, що треба розширити, а тим, що загальний результат 1943 року осягне передбачений, бажаний розмір для господарства обох народів. Обидва уряди згодні з тим, що треба працювати до дальшого позитивного розвитку обопільних вивозів.

Французькі СС-частини

Франція приступила з запалом до створення французьких СС-частин. Як повідомляє посол де-Брінон, Фюрер дав свою згоду на утворення цих частин. Маршал Петен допомагає всіма силами цій організації.

Зброя випробовується на фронті

(П. С.). Німецьке міністерство озброєння протягом останнього року одержало від фронтових солдатів понад 10.000 пропозицій про поліпшення зброї, з яких 27% було відразу застосовано, а інші, цілком нові, запроваджуються для підвищення якости німецької військової продукції. Чимало найновішого німецького озброєння завдячує свою конструкцію практичному співробітництву німецьких фронтових вояків.

Поразка советів біля Варде

(П. С.) З приводу спроби советського десанту біля Варде в північній Норвегії сповіщають: в густому тумані під прикриттям легких морських сил 40—50 суден спробували наблизитися до суші. Вогнем усіх з'єднань тихоходільного війська та повітряної зброї внесено було замішання серед советських суден. Кілька човнів було влучено. При другій і третій спробах десанту човнам завдано нових втрат, так що судна противника стали відступати, за винятком важко пошкоджених кораблів. 10 советських суден треба вважати за остаточно втрачені.

На середньому Дінці

(П. С.) За два дні лише в районі дій однієї армії на середньому Дінці підбито 121 советський танк. Як визначають на підставі ... ...емих повідомлень та свід... ...чень військовополонених, ... число поранених і вбитих ... значно перевищує дані ... звідомлення Головного Ко... мандування з 21 липня, де сповіщається про 45.000 по... донених. В Льодовому оке... ані відбито напад з'єднання ворожих літаків на німець... кий караван. З 33 машин, що нападали, збито 13.

Чуннінг стомлений війною

(П. С.). Міністер закордонних справ Чункінгу Сун цими днями прибув до Лондону. Політичний кореспондент часопису „Ньюз Кронікл" Вернон Бартлет пише про значення цих відвідин. Він заявляє, що припинення постачання военних матеріялів до Чункінгу в результаті втрати Бірманського шляху збільшує втому від війни в Китаї і посилює трудноші, які стоять перед чункінгським урядом. Навряд чи переговори з Суном знову змінять англо-китайську приязнь.

Секретарітка Мерседес Ніка — генеральний секретар еспанського Червоного Хреста, в одному з лазаретів на Східному фронті.

На фронті праці

(П. С.). Офіційно повідомляють, що в німецькому господарстві працює більше людей, ніж перед війною. Характерне типове для використання людських резерв те, що всі галузі продукції цілком забезпечені робітниками. Німеччина має сьогодні в своєму розпорядженні робочої сили значно збільшене, в результаті планової організації праці.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

* * *

(П.С.). Канцлер англійської державної скарбниці сер Кінгслі Вуд заявив, що Англія витрачає тепер на війну щодня 13.125 мільйонів фунтів.

* * *

(П. С.) Невпинні на роботу робітників викликає гострі скарги англійської газети „Ворад Рів'ю". На багатьох підприємствах протягом тижня з різних причин не виходять на роботу переєдино 14%. Численні неполадки впливають на працездатність окремих робітників. Підприємці не дбають за здоров'я трудящих. Загальний життєвий рівень дуже знизився. Це все впливає на зниження збройної продукції в Англії.

(П. С.). „Англійський уряд для стабілізації цін на харчі мусить витратити 210 млн. фунтів", — заявив канцлер державної скарбниці Кінгслі Вуд, виступаючи перед нижньою палатою. На думку часопису „Ньюз Кронікл". витрати в цьому секторі проти 1940 року потроюються.

* * *

Щоб охоронити збірки церковних речей від нових нападів альянтської авіації, всі бібліотеки та культурні скарби Риму переносяться в папські палаци.

* * *

(П. С.). Міністер фінансів США Моргентав оголосив про випуск трьох американських військових позик.

„Балянс, що навіває смертельний сум"

Англо-американські нарікання з приводу затоплення пароплавів

Матроси демократичних держав називали сумну підводного Атлантійського океану „дорогою жахів". В ній „дірою мертвих". В цій смузі тепер найбільша небезпека для торговельних суден. Тут вони уже не один конвой з людьми та амуніцією. Тут зосім не розм'якшею. Тут завіяв пристаєзане, як заявив прес-атташе американський амбасадор в Нью-Йорку ніким преси в адмірал Кінг, також питання оборони проти підводних човнів. Це справа дуже близька до визнання банкрутства.

Американський часопис „Фортуна", орган американської тяжкої промисловості, писав недавно з приводу цього питання: „Судноплавство демократичних держав опинилося зараз у такому стані, коли воно не може задовольнити навіть найпекучіших потреб". Під цим найпекучішими потребами він розумів щораз тяжче становище Англії щодо постачання. Особливо йшлось про СССР, як це видно з англійського часопису „Обсервер", в якому писав полковник „Конвої потерпіли в Арктиці дуже великі втрати. Ми не маємо ні засобів оборонятись від німецьких підводних човнів, ні належної оборонної зброї проти німецьких підводних човнів, не кажучи вже про загрозу нашим конвоям од збройних там надводних морських сил". Ще виразніше говорилося з приводу цього питання в часописі „Нью-Йорк Пост": „Північний Льодовий океан — це могила конвоїв. Система морських транспортів потерпіла тут повну невдачу".

На таку виразну безрадність совєтське агентство „Тасс", а з ним і вся совєтська преса, відповіли новими вимогами на англо-американську адресу.

„Становище нестерпне" — пише „Таймс". Там наводять слова лорда Стрбаольчичного Атлантійського океану, висловлені ним у аргентинському тижневику „Радіо": „Англії і Америці не дуже охоче слухали, але після зведення комісії „Трамен" почали надавати їм значення: „Взагалі німці подають справжню кількість втрачених порожніх кораблів". „Таймс" продовжує: „З стратегічних оглядів покинуто не можна опускувати всіх утрат, бо чинених нам ворогом відповідними чоловік. Це певністю можна сказати: в цьому криється головна причина того, чому тепер не можна послати конвоїв до совєтських пінічних пристаней та зовсім не можна знайти кількатиць і матросів, які раз-кували б пускатися в дорогу".

Кладовище альянтських кораблів коло Сіцілії

(П. С.) В порті Августа коло Сіцілії торпедою влучено порожній пароплав на 10.000 брт. і пошкоджено так, що він незабаром затонув. Ще два пароплави, кожен по 6.000 брт., пошкоджені настільки, що їх доводиться вважати за втрачені.

Турботи м-ра Нокса

(П. С.). Встановлений американським морським міністром Ноксом найновіший термін, коли буде усунена небезпека від підводних човнів, повільно наближається. Але замість меншати, число потоплень знову значно зростає, досягаючи в липні досі 0,75 мільйонів брт. Кількість втрати британсько-американської торговельної фльоти біля Сіцілії будуть точно встановлені, побачимо, що липень — один з найважчих місяців для альянтів і що всі пророкування м-ра Нокса зведені німецькою винахідливістю нанівець.

Гине англійський тоннаж

(П. С.). Англія перестає стояти на чолі всього світу — пише сер Арчібальд Гердінер в „Дейлі Скетч". Хаос особливо панує в торговельному мореплавстві. Про розмір ватне кораблебудівництво не може бути мови. За винятком незначних решток Англія втратила всі кораблі передвоєнного часу. Один відомий судновласник втратив 6 із 7 кораблів, другий — 5 з 6. Є пароплавна компанія, що залишилася з одним пароплавом з 32. Такі сумні результати чотирьох років війни на морі.

33 МІЛЬЙОНИ БРТ.

(П. С.). Втрати торговельної фльоти британців та американців протягом минулих 47 місяців війни становить 33 мільйони брт. Далеко більша частина цих втрат припадає на британську фльоту, при чому кораблі ні Великобританії можуть новим будівництвом надолужувати ледве шосту частину їх.

Чому Німеччина визволилася від жидів

Якщо „демократичний" світ лицемірно питається, чому Німеччина усунула жидів із свого громадського життя, то на це можна відповісти: коли б це не сталося, то жиди знищили б Німеччину.

Ще в 1918-му році жидівське забезпечило собі в Німеччині всі важливіші позиції. Жиди були тут рівноправними громадянами, але не хотіли бути такими в своїх обов'язках перед державою. Частина німців опинилася в господарській залежності від жидів. Расове питання не набрало ще ваги. Змішування жидів з німцями не було рідким явищем. Не одна жидівка при допомозі грошей дісталася до аристократичних родин. Деякі жиди одружувалися з німками, або жили з ними на віру.

Коли після 1918-го року до Німеччини почали прибувати жиди зі Сходу, то вони знайшли тут для себе добре підготовлений грунт. Широкими потоками напливали жиди в своїх засмальцьованих халатах до німецьких міст. Уряд не бачив небезпеки, яка загрожувала Німеччині від чужої раси. Швидко жиди заволоділи не тільки господарське, а й культурне життя: театр, кіно, видавництво, преса й наука були в їхніх руках. Жиди вміли спрямувати громадську думку в своїх інтересах. Швидко вони набралися такої сили, що могли задушити кожну не бажану для них думку. Довірливий німецький народ зовсім не помічав, куди його ведуть. Нечисленні антисеміти не могли мати впливу на громадську думку. Їх називали дурнями. Німецькому духовному життю та німецькій моралі загрожувало знищення.

Берлін був місцем жидівських чисел-фетрів. З наведених чисел видно, як зростала кількість жидів у німецькій столиці: у 1816-му році було в Берліні 3.000 жидів, 1825 р.—4.000, 1834 році — 5.000, 1843 р.—8.000, 1852 р.—12.000, 1861 р.—19.000, 1871 р.—36.000, 1880 р.—55.000, 1890 р.—82.000, 1900 р.—109.000, 1910 р.—144.000 та в 1925 р.—172.000 жидів. У 1932 році 42% всіх прусських жидів жили в Берліні. Жид дуже вміло маскувався. Він виступав з своєї релігійної громади і тоді статистика й німецький народ не рахували його жидом. Більше цього—він сміявся з колишніх своїх однов'ірців. Коли ж він одружився з арійкою, то та тодішні відносини він був добре замаскований. 20% жидівських жінок були одружені з арійцями.

Берлін переживав різні скандали, викликані жидами. Бармат, Кутіскер, Склярек, Роттер та інші — це найбільше скандальні імена берлінських жидів.

Через жиденят в школах не було місця для пильних німецьких дітей. У 1931-му році в берлінському університеті було жидів-професорів на медичному факультеті 43%, на правничому—34%, на філософському—31%. Приблизно так стояла справа також у бізнесі, торгівлі, шляхах сполучення та промисловості Райху було 85% жидів на керівних посадах. Фізично вони не працювали. Між лікарями та адвокатами жидів було 10%, 73% німецьких жидів жили у великих містах. У селах було 27% всіх жидів, які забрали в свої руки всю торгівлю худобою. У великих містах жиди жирували. Вони ширили культ традиції та мораль, ширили бруд еротичної розпусти. Великий французький філософ Вольтер ще у XVIII-му столітті сказав про жидівський характер: „огидна, бридка історія народу Божого, коли б Там сем Твого імени та з Твого ручення, то я сказав Твоя святість нікола же бажати, щоб я вро від мене, щоб я вірив всі ці розбої, злодійс кровозмішання дітей Твого імени та з Твого ручення, то я сказав Твоя святість нікола же бажати, щоб я вро Твою святість.. І ї дою відкинули такої народи".

В німецькому госп стві жиди займали рівні місця. Перед дом до влади націон цілому все гром життя Німеччини сильно зажиріджен видно з таких чисел:

В жидівському

було:

9,8%	оптової торгівлі
14,2%	оптової торгівлі
18,1%	банківництва.
20,0%	тканин та
21,7%	оптової торгівлі
31,5%	оптової торгівлі
38,9%	тканин та
42,9%	фабрик

торгівлі залізом і рудою,
торгівлі хмелем,
торгівлі металами,
торгівлі чоловіким одягом,
оптової торгівлі жіночим одягом,
фабрик жіночих пальт.

місця:

	у Берліні	припадало
антекарів	29	жидів
зубних лікарів	35	„
лікарів	48	„
адвокатів	48	„
лікарів страхкас	52	„
нотаріїв	56	„
шкільних лікарів	63	„
родних лікарів	68	„

Коли жиди поселилися в Німеччині, вони переселяли далі на Схід, бо „жид ходить якусь країну доти, доки легко може заробляти на хліб. Він може жити, ховаючи, ставши на царя, і навпаки!"

Не дивно, що ввесь ні ський нарід полегшено зітхнув, коли його політика, держава, культурне та господарське життя розцілим знищення жидівсько панування в Німеччині.

ЗЛОЧИННІСТЬ—ЇХ РЕМЕСЛО

Н. Іркутський.

жиди в атмосфері ...ють почувають себе як ...історія нью-йоркського ...ництва, ...ного центру ...ки на перші імена ...ників, які мали ...ством. З того часу ...ть їх зростала, що ...обули монополію на ...ства в Нью-Йорку.

...ново нью-йоркська по... опублікувала 7 пріз... ...ників, які ...ло дан... ...ників дін... Перше ...е достає ...ника „громад... ...ора" Ген... ...р Гольд... ...ений в ге... ...ільної час... ...ю-Йорку; ...ів-му році ...за вчинене ...ло було за... ...до Сінг... ...по семи ...вип...ено ...ало; він був ...ченим жидівсь... ...ванням „Детч ...ер" у Флі... ...мері.

У другому ...у списку ста... ...я „призвище ...ерей". ...же, по про... ...майстер те... ...ких ракет.

Третій у списку, „його ...ник Луіс „Лепке" Бек... ...рт.

Четверте місце належить ...ном членові „вибраного ...ороду" Абрагамові Цу... ...мановві (назвисько „Лон... ...ьдному злочинців ...ьному спільникові за... ...ного Марі Гердона.

...ятий—це Моріц Цайг ...ізько „Зіггі"), який ра...

...ше працював у кабареті „Ракета", а тепер має свою ...корчму в Лонг Айленді.

Шостий—„Бегсей" Мар... Гольдштейн, наступник ...очника Амберга, замор... ...даного в жидівський діль... ...ниці міста Брукліна.

На сьомому—стоїть ім'я Гаррі Шграуса, злочинницька діяльність якого охоплювала Брукліи.

Всі сім злочинців — жиди. Отак жиди приймають участь у „Розбудові" жит...

Хаїм та Ісаак проміж себе:
„Я маю гарний гешефт, одержавши гроші за консерви, а навантажив цегау".
„Але ж це ж'ястетки".
„О, ні, друже! 95% зі те, що цей корабель буде потоплений німецькими підводними човнами".

...на 46 мільонів марок і ...застрахувся, коли його збив ...рялись знаменитий ...небезпечливий жидівський ...гангстер — це Ліпке Бух... ...гальтер, який вважався ко... ...в Америці „Громад... ...ським ворогом ч. 1" та що ...його американський суд зас... ...судив на 14 років до від... ...нищ. Цей жид був ватаж... ...контрабандистів олію... ...мом та організатором ба... ...гатьох інших гангстерських ...вичинків. Тільки на одній ...контрабанді олією він за... ...робив 5 мільонів долярів.

В час облави 14-го липня 1938 року нью-йоркська поліція піймала 39 злочинців з Давидового коліна. Їх обвинувачували в тому, що вони ошукали 10 великих страхових товариств на 3 мільони долярів. Організаторами тієї махінації були лікарі: д-р Давид Гершойд, д-р Лео Фокс і д-р Натаніель Аппельбаум. Інші співучасники, які на цьому ділі також добре заробили, були: Ернінг Елемтс, Самуель Вайнер і Макс Гелер. На чело ще тут Абрагама Гохберга, Давида Шонберга, Самуеля Етельбогена. Імена навіяння взяті з цього незліченного жидівського кодла. Обман набув такого широкого розголосу, що навіть нью-йоркські жидівські часописи не відважилися промовчати ці зрешти, які викликали загальне здивування.

Де тільки з'являлися жиди, там скрізь вони виявляли свої злочинні таланти, „щоб вибитися в люди". Їх сумління не зупиняється ні перед жодним злочином. Це їх ремесло, яким вони здобувають гроші, майно та панування. Ошуканий жидами народ попадає у жидівські й руйнується. Найяскравіший сумний приклад цього—це народи СССР.

Обурення світової громадськости

(П. С.) З усього світу до Ватікану надходять телеграми і листи, де висловлюється співчуття Папі та обурення світової громадськости з приводу бомбардування і руйнування християнських пам'яток. Відомі фахівці християнської археології оглядали руїни базиліки Сан-Лоренцо. Покищо не з'ясовано, чи можлива реконструкція зруйнованого храму.

Жертви варварського нальоту

(П. С.) Число жертв повітряного нальоту на Рим, який викликав осуд у всіх громадськости, спричинило живий спір між високими англійськими та північно-американськими колами. Спочатку американці приписали собі сумну славу, але небажана реакція серед католицького населення США незабаром спричинилася до того, що тепер намагаються перекласти відповідальність на Англію.

(П. С.) Радіостанція Ватікану всіма мовами передала ноту, яку Ватікан вислав Італії, протестуючи проти нальоту на Рим.

Винен Рузвелт

(П. С.). Питання про провину за повітряний напад на Рим, який викликав осуд у всіх громадськости, спричинило живий спір між високими англійськими та північно-американськими колами. Спочатку американці приписали собі сумну славу, але небажана реакція серед католицького населення США незабаром спричинилася до того, що тепер намагаються перекласти відповідальність на Англію.

В лондонських же політичних колах категорично заявляють, що Рузвелт осудив би такий напад на Рим.

Лондон відмовився

(П. С.) Єгипетська палата мореплавства поставила перед британською владою вимогу про повернення конфіскованих єгипетських кораблів. Звичайно, Лондон цю вимогу відхилив.

ПЕРЕМОГИ НА НАЙВІДПОВІДАЛЬНІШОМУ ФРОНТІ

Від появи „коланки", що ...шала на землі по закін... ...ченні минулої світової вій... ...ни, за два роки загинуло ...ільше більше людей, ніж у ...всіх боях на протязі 1914 ...1918 років. Якась оглядна ...ніколи до того немідома ...билася перевершила всі тва... ...гоміль, стрептоміт та інші, ...що стали початком нової до... ...би спеціфічної хемотерапії ...мікробних захворювань; го... ...норею, наприклад, тепер ви... ...ліковують у Німеччині за 2-3 ...дні. Берлінський професор ...ректор Заєрбрух та гам... ...бурський професор Брауер ...створили хірургічну методи... ...ку лікування туберкульозни... ...легенів і вратовують хво... ...рих у цілком, здавалося б, ...безнадійних випадках. Про... ...фесор Моррель уже за цієї ...війни винайшов порошок, ...що нищить одяжних вошей ...—з це вже початок кінця ...висипного тифу. Вчені гам... ...бурзького Інституту дослі... ...дження тропічних країн ...Мінінг та Зумф „досягли ...прекрасних результатів у ...боротьбі з малярією. Іншими ...заходами був відновлений ...херсонський Малярійний ...Інститут, зруйнований боль... ...шевиками.

Та, розуміється, війна йде не лише з зараз... робами. Порядком дістається і не зараз... Недавно професор хірургії віденського університету Доктор Леопольд Шельбауер прочитав цікаву доповідь про нові досягнення німецької медицини в лікуванні хвороб морок. Завдяки нашим славним лікарям вдалося йому вченого Теодора Більрота, смертність при операціях рака грудей знизилася тепер у Німеччині до одного ме... сотка. Успіхи німців у тубер... зі лікування недуги в пря... мо надзвичайні. Навіть таке питання, як передачу си... вину волосся німці не лиша... ли без уваги: доктор Теодор Віланд недавно відкрив, що бензолова кислота — це „протисивинний вітамін", іншими словами—він винайшов щось внутрішнє для проти сивини.

—Добре, скаже читач,—все це чудове. Але чому таких успіхів досягли тільки німці? Адже ж і в інших країнах люди хворіють на такі самі хвороби й лікуються такими ж ліками.

Відповісти на таке запитання, на мою думку, не тяжко. Увесь секрет у тому, що німці — це перший народ на землі, який, завдяки своїй організованості та дисциплінованості, зумів практично застосувати всі свої сили не на тому, щоб лікувати, а на тому, щоб не хворіти. „Кожний німець повинен бути здоровим!" це гасло німецького народу.

Закордонні журналісти у Вінниці

ВІННИЦЯ. Після того, як стало відоме відкриття жахливого совєтського злочинства на Україні, багато закордонних журналістів та радіокоментаторів відвідало на власне їх бажання Вінницю.

Між закордонними представниками преси та радіо знайшлися представники союзної Італії на чолі з головним редактором „Попало д' Італія" Фавді, Румунії та Словаччини і журналісти зі Швеції, Болгарії, Франції, Сербії і Данії.

Керівник відділу здоров'я та народної опіки у Міністерстві Сходу д-р Вагнер, який є головою комісії для вивчення відкритих масових убивств у Вінниці, супроводив гостей від час їхнього могил, повівень членів комісії та розмов з родичами замордованих закордонні журналісти мали нагоду докладно пізнати совєтські злочини у Вінниці. Як кожний, хто оглядає ті місця могили, так і вони були глибоко зворушені жахливою по-

НЕ ЗАБУВАТИ

Як уже неодноразово писалося в нашому часописі, своєстерігаються випадки, коли населення, не знаючи на встановлені правила, дає повідки особам, що не мають на це відповідних документів або дозволу старости.

Населення повинно не забувати про те, що зараз військовий час, дотримування встановлених правил є обов'язком для всіх без винятку. Кожне порушення встановленого порядку тягне за собою покарання зі всією суворістю військового часу.

Ми ні на хвилину не повинні забувати про те, що ворог насилає своїх агентів до тилу з тим, щоб зорганізувати наше життя. Той, хто порушує правила реєстрації прибувающих, хто бере на ночівлю осіб, що не мають документів і часто видають себе за звільнених військовополонених і т. д., той допомагає ворогові в його підривній роботі. Не будемо забувати, що ворог хоче відбудувати на Україні будовництво Німецький Армії виконанням встановлених командувальним порядків та порядку, в оборотьбі з ненависним нам більшовизмом.

ПО УКРАЇНІ

Конференція українських письменників

(П. С.). Цими днями в Києві відбулася конференція українських письменників з участю представників цивільної та військової влади, а також численних представників українських літературних сил. На конференцію було запрошено українських лірників, прозаїків, драматургів, істориків, етнографів, художників та представників різних науковців—про сучасну українську поезію, сучасну українську літературну мову та значення Шевченка в розвитку української літератури і мови.—особливий інтерес учасників та гостей викликала зроблена німецькою мовою доповідь про сучасну німецьку поезію. Друга частина конференції була присвячена читанню творів українських поетів і прозаїків.

Відбудова млина

(П. С.). Втікаючи з Миргорода 1941 р., большевики западили млин „Сельмука", яким користувалось населення міста.

Проте, скоро після приходу німецького війська на Миргородщину, млин почав працювати спочатку частково, а згодом на повну потужність довійськового часу.

Зараз працює розмольно-жоровний цех на двох жорнах. Маслобойня, яка була цілком розбита, тепер відбудована. Придбано преси й різні частини, привалежні до цих машин. Нинво встановлено просорушний цех. Зараз ідуть підготовчання до встановлення крупорушки.

Інститут служби рослинництва

В місті Сумах на терені колишньої біофабрики організовується обласний інститут служби рослинництва, який охоплюватиме науковими дослідами всі галузі сільського господарства.

Інститут має 12 секторів, які займаються дослідною роботою.

Тепер уже працює в Інституті понад 20 висококваліфікованих фахівців-агрономів, а також працюють і земледарі.

При інституті існує контрольно-насіннєва лябораторія. Незабаром буде організовано агрохемічну лабораторію та цінну бібліотеку.

За короткий час інституту том опрацьовані сівозміни, типові для нашої області. Закінчується розробка тематичних планів переведення наукових дослідів у галузі рільництва, городництва, садівництва та лугівництва. Виготовлено мапу геоморфологічних зон області.

Добрий врожай

У південних степових лиших України вже збір вжемено. Попередньою можна буде пшеницю. Стан Україні взагалі добрі, вже в деяких північних округах літні потерпіли від посухи, в інших частинах краї багато кращі як попе-

У ЧЕРНІГОВІ

(П. С.). Внаслідок 4 повторний будинок електростанції ТЕЦ'у, спалена місцева дизельна електростанція, водогін і хлібопекарня—такі наслідки більшовицької евакуації у вересневі дні 1941 року. Але люди, що лишилися у місті, безупинно лагодять, ремонтують, і вже наприкінці року стає до ладу механічна хлібопекарня, у квітні минулого року цілком відновлюється ТЕЦ. Місто освітлене. Електрикою користуються всі.

Нормально працює водогін і лазня. Відремонтовано 16 великих будинків і 136 малих, ремонтується 12.000 кв. метрів бруку, збудовано новий міст замість зруйнованого повідно. Насаджено молоді дерева вулицях міста. І, що у місті працює 15 ресторанів та інших закладів громадського харчування, головним чином, для робоки місцевої сировини, також 235 ремісничих приємств. У місті є 3 день. лікарня на 250 і 2 поліклініки.

Налагоджується в турне життя міста, на 270 місць. В літ кінотеатр грає ще щоденні танки. Сьогодні модільного мистецтва гавізовано театр. Відується новий театр на місць. З декількох тек, що частково лишилися, створено книгосховище. Нов ром в ньому буде кожна бібліотеку з читальне.

Широку збіговисько пит на земляо від ділянки, (тепер дворів міста досягла 68 рів, значно перевидовенну площу пов На черзі розподіл синоксів серед тих ж ців міста, що мають худобу.

Поступово, крок з ком, дуже пошкодж то відбудуветься пристойного вигляду.

ЗНИК КІНЬ якого 7-р сіреньного, масті чалої, біля бік. Про його з буквення просимо повід адресу: вул. Михайлівська сько, госпдвор № 9 темному.

ВІДОЗВА

Місцева Охтирська філія 103-ої госпкоманди приймає старі сокири, пилки, підпилки.

Предмети ці належить здавати в канцелярії—Георгіївський провулок № 5, де нагадиться і розплата.

Керівник філії—
капітан фон

Відповідальний редактор І. Я

Зам. 776. Охтирська друкарня.

Сальонова дама большевизму

Відомо, що большевизм має 77 різнобарвних шкір, які він залежно від потреби натягає або скидає. Сьогодні він інтернаціональний, завтра російсько-„патріотичний", позавтра навіть „християнський", а потім „всеслов'янський", „демократичний", буржуазний", „пролетарський" і т. п. А що в основі своїй він жидівський,—це він усіма засобами намагається приховати... Большевизм старанно і вміло завжди маскується.

До різноманітних большевицьких масок належить і приємно всміхнена, елегантно-сальонова маска мадам Колонтай. Сталінські посланці в Стокгольмі. Обтягнуті, з старанно відполірованими щіткими й обов'язковою усмішкою працює Колонтай в обладнаному міністерними меблями з царських палаців посольському будинку в Стокгольмі і репрезентує тут „західньо-буржуазну" лінію червоного Кремля. Проте Колонтай, не зважаючи на дорогі прикраси й гарні манери, все таки большевичка. Особливо вславилися її погляди на кохання, плюю і мораль. „Лише коли зникнуть ланцюги шлюбу й родини",—каже вона в своїй книжці „Робота жінки в еволюції господарства",—виданій ще 1928 року,—„буде можливість використати робочу енергію жінки до кращої тоді можна буде мобілізувати жінок цілком для комуністичного господарства". Відомо, що большевики весь час усе робили, щоб виконати цю милу пораду мадам Колонтай, вони безжалісним визиском жінки і загальним ожебрачением совєтського населення в такій мірі зруйнували шлюб і родину, як того ніде й ніколи на світі не було. Коли большевики самі злякалися наслідків власної руйнувальної роботи,—було вже запізно: совєтська родина, як того бажала мадам Колонтай, докорінно знищена.

Але елегантна большевицька сальонова дама маскує ще інші ідеї, які жадають якраз сягнуть на мораль ідеї „пропагандистки" большевизму. Про жінок взагалі, а про совєтську жінку зокрема вона каже: „Є три категорії жінок: зареєстрована, незареєстрована й повія. Чистота дівчини і народження дітей готова розглядати як „колективну справу", свідчить те, що вона сама, як про це недавно згадувала норвезька газета „Афтенпостен", — хваліться, ніби не знає батьків своїх дітей...

І далі, „Не любов і не шлюб важливі, бо ми не повинні надавати взаємним чоловіка й жінки ніякого іншого ідеального або вищого значення, а лише такого, як наприклад, ми вживаємо склянку води, коли почуваємо спрагу".

Такий погляд навіть самого Леніна зворушив і він писав про це Кларі Цеткін: „Колонтайська теорія склянки води зробила нашу молодь божевільною і для багатьох стала фатальною".

Цілком зрозуміло, що жінка, яка офіційно пропагує такі ідеї і підносить проституцію на ступінь нового закону совєтської моралі, своїм власним життям дає наочний приклад до „вільних звичаїв".

Колонтай знаходиться в почесних рядах пануючих у Москві Литвінова-Фінкельштейна, Майського та інших совєтських „дипломатів". І саме з-за Колонтайської маски особливо огидно виглядає аморальна пика большевизму.

ГОЛОС ОХТИРЩИНИ

ЦІНА 1 КРБ.

Goloss Achtyrschtschiny
Stimme von Achtyrka

Рік II | НЕДІЛЯ, 8 серпня 1943 року | 69 (171)

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Квартири Фюрера, 6 серпня 1943 р.

На Міусі спроби большевиків прорватися до зайнятих ними плацдармів ліквідовано, при чому ворог знову поніс важкі втрати.

На північному Донці—успішні для нас оборонні бої.

На Єлгородом—важкі оборонні бої з переміннями успіхом.

На Орлом—в північно-західньому напрямі від міста—відбито сильні протинаступи ворога, який кинув в бій численних танків, який вдалося було вдертися до наших позицій, знищено та розгромлено.

На південь від Ладозького озера наші війська відбили кілька нападів совєтів, при чому авіація міцно підтримувала наші сили та нанесла важкі втрати людьми, вибила бронемашині, артилерійські та автомобільні колони.

Вчора було збито на Східньому фронті 209 танків та 84 літаки.

З початку великих боїв на Сході—за один місяць—взято в полон 6 тис. 7.877 танків, 3.089 гармат, 1 620 бомбометів.

Лише цієї осінь збито за той же час 3.761 ворожий літак. Криваві втрати, що їх несуть большевики, дуже високі. Під час оборонних боїв під Орлом одним лише 656-м полком збито 502 совєтські танки та більше 20 зеніток.

В Сицилії—в середній частині фронту—противник продовжує свої спроби прорвати наші позиції. Наслідом цих операцій—важкі втрати для ворога, бо всі його атаки відбито.

Вісті Катанію, що його вже кілька днів зазнавали ми лише ворожими німецькими форпостами, залишено, без будьяких переходів з боку противника.

Німецькі та італійські бойові літаки напали знову на гавані Бейруту та Августу та нанесли пошкодження кораблям, що стояли там на якорях,—в тому числі пошкоджено 1 великий пасажирський пароплав.

Доволі число ворожих літаків прорвалося вчора вночі до Західньої Німеччини та скинуло, без будьякого плану, кілька бомб. Біля берегів Голландії збито 1 літак противника.

Німецький підводний човен після упертого бою потопив 6 000 тонн загальної водоємкості—та пошкодив мінами ще 1 пароплав.

Італійські норці в Тульоні

(П.С.). Стаття в „Трибуні" дає широку інформацію про наслідки важкої праці робіт у порті Тульону, знищеного англійською авіацією. Тепер роботи в Тульоні провадяться під керівництвом людини, ім'я якої належить до найвідоміших і найважливіших в італійській роботі і під проводом якої відновлення потоплених кораблів провадиться справді рекордними темпами. „Трибуна" повідомляє, що значна частина цих кораблів не лише піднята, але, після ремонту, знову може стати на службу. Інші, ремонт яких виявляється занадто складним або неможливим, будуть розібрані і дадуть цінний матеріал.

Бірма оголосила війну США й Англії

(П. С.) І серпня відбулося урочисте оголошення незалежности Бірми. Головою Державного уряду, д-р Ба Мав, одержав від головування японців Бірмою, генерала Кабакі спосо... про скасування ...ського військового уп... Після цього по... відення бірманський під... ний кабінет незалеж... оголосив незалеж... Бірми. Головою Дер... та міністром-преми... ром парламент одного... собрав д-ра Ба Мав.

Подосьна склад бірман... ти кабінету міністрів і ...ічачив 20 членів таємної ...ової ради.

Угоду про японсько-бірманський союз підписали Бірманський міністер-президент д-р Ба Мав та японський особливий посол у Бірмі Савада. „В цей знаменний день,—сказав Савада,—коли Бірма після 50 років поневолення знову дістала незалежність, мені належить честь і щастя укласти важливу угоду, яка є єдиною в історії Східньої Азії. Японія всіляко допомагатиме та підтримуватиме свого союзника для його здорового й міцного розвитку". Бірманський уряд оголосив війну Сполученим Штатам Америки та Британській імперії.

Грандіозна парада в Лісбоні

(П. С.) В неділю 1-го серпня в Лісбоні відбулася парада, в якій взяли участь 10.000 солдатів усіх видів зброї. Параду приймали головнокомандувач — голова держави генерал Кармона й організатор нової португальської армії—військовий міністер і міністер-президент Салазар. Перед початком парали командувач португальського війська генерал Перейра дос Сантос урочисто передав президентові почесну шпагу португальських збройних сил, демонструючи пошану до цього португальських воїнів. Генерал підкреслив у своїй промові, що битви виграють не тільки їх зброєю в руках. Битви, які виграв генерал Кармона як голова держави, такі, що викликають пошану й любов усієї армії. „Якщо колинебудь наша батьківщина опиниться в небезпеці,—сказав генерал,—підійміть цю шпагу як символ нашої відданости, і ми разом з усією нацією об'єднаємося навколо нашого голови держави, щоб з горлістю португальського серця оборонити нашу свободу і незалежність.

Українські добровільні винищувачі повертаються до Мерефи.

НА ФРОНТІ

(П. С.). 29 липня на ділянці Орла підбито 117 совєтських танків, з них 60 в районі дій лише одного армійського корпусу.

16 дивізія танкових гренадирів, яка б'ється у найважливіших місцях Східнього фронту, день-у-день чинить опір натиску трьох танкових полків і шести стрілецьких дивізій. Танкові гренадири, про видатну мужність яких згадувалося у зведенні Головної Квартири, тільки за 6 день знищили 336 совєтських танків.

Турботи альянтів на четвертому році війни

(П. С.). Сподівання на поліпшення стану з пальним в США не справдилися. Часопис „Ньюз Вік" скарживсь на економічні та технічні результати недостачі нафти, яка здебільшого є наслідкомдій німецьких підводних човнів. Вживання нафти в армії та флоті, — лише газета,—надзвичайно зросло. Забезпечення авіадантійських караванів, через зв'язані з ним неймовірно великі цифри витрати пального, спричинює для США найважчі труднощі. Лише мінноносці, потрібні для охорони караванів, потребують 3.000 тисяч літрів нафти на годину. Тільки в цьому році до кінця травня американські военні операції потребували нафти та бензину у 80 разів більше, ніж їх витратила всі війська США під час першої світової війни. Зважаючи на пов'язаність транспортової проблеми з питанням танкерного тоннажу, на витрати нафти, на спричинене нею утруднення. Визнання американського часопису і скарги на великому витрату пального в США в результаті застосування системи конвоїв в Атлантиці є ознакою того, наскільки також підводна війна вражає Сполучені Штати.

АМЕРИКАНСЬКИЙ „ЗРАЗОК"

(П. С.). „Кольєрс мегезін" відзначає, як дуже симптоматичний, той факт, що в кількох провозицій про скасування закону про охорону праці дітей. Газета вважає, що немає потреби в скасуванні, бо в США взагалі не вважають на закони про дитячу працю. Подекуди діти змушені працювати по 12 годин на день, інші працюють по 60 годин на тиждень, іводі навіть до 4 годин ночі. Деяким доводиться починати роботу о 3 годині ранку. Число нещасних випадків серед дітей в результаті перевтоми дуже велике.

Англійський міністер праці Бівін з приводу протесту проти обов'язкової праці 16-літніх в англійській гірничій промисловості заявив, що цей захід конче потрібний, бо англійська вугільна промисловість нині в небезпечному стані.

Брітанські втрати над морем

(П. С.) Німецьке твердження про те, що багато ворожих бомбардувальників через пошкодження в наслідок німецької оборони не мали можливости повернутися через море, знаходить тепер мимовільне потвердження з англійського боку. Англійська преса хвалиться врятуванням 101 англо-американського літуна в Північному морі, зображуючи це як славетну повітряно-морську операцію. Адеж якщо рятують в морі 101 літуна, то це означає, що, за обережним підрахунком, туди взало принаймні вчетверо більше. Якщо на один літак припадає 3 людей екіпажу, то виходить, що ворожа сторона протягом двох днів втратила 50 літаків. Ці втрати не були зараховані німцями, і їх треба додати до чисел, поданих в офіційних німецьких повідомленнях.

Гелл визнає міць Німеччини

Відомий радіокоментатор Гелл підкреслює, що Німеччина здобуде більше, ніж Великобританія. Це означає, що німецькими бомбардувальниками легше знищувати англійську промисловість, ніж англійцям школити німецький. Крім того, німецька воєнна промисловість розсіяна своїй відправстві буквально по всій Європі, чим Німеччина ще збільшує свою перевагу над Англією.

ПО УКРАЇНІ

(І. С.). У відбудовній роботі на Україні важливе місце займає поліпшення племінної худоби. Порядком здійснення заходів з Німеччини вже надіслано на Україну багато племінної худоби. До Київської, Миколаївської та Вінницької генеральних округ з Долішньої Баварії надіслано породистих бугаїв; на Волинь, Поділля та Житомирської області та дослідного маєтку в Немирові привезено чорно-рябих бугаїв з Ольденбургу, а також білоголових бугаїв і телиць із Судетської області.

(І. С.). В розсаднику одного державного маєтку біля Вінниці, що має під фруктовими деревами 160 га, висаджено щеплення 60.000 яблунь, груш і слив. Молоді фруктові дерева частково вже вивезені до Німеччини, частково розподіляються серед навколишнього українського населення.

(І. С.). У Відні відкрито велику виставку графічного мистецтва литовських, латиських та естонських художників; виставка згодом буде перевезена в інші області Німеччини.

(І. С.). В Житомирі організовано великий фармацевтичний інститут з найновішими лабораторіями та великою фабрикою медикаментів, що обслуговуватиме понад 800 українських лікарень і 200 аптек.

Никопіль. Никопільський комітет самодопомоги утримує будинок інвалідів, дитячий садок та допомагає будинкові сиріт. Щодня комітет видає 150 безплатних обідів. Щомісяця до 440 родин одержують допомогу продуктами, грішми та паливом. На допомогу хворим комітет видає бобове та молоко.

Київ. Нещодавно в київських крамницях міського торгу з'явилося багато різних товарів з марками фірм Німеччини, Франції, Голландії, Бельгії та Протекторату Чехії й Моравії. В продаж надійшли: суха парфюмерія, різні люстра, гудзики, копіювальний папір, перець, порошок для соусу й юшки, гральні карти та ін.

Кахівка. З відкриттям поштового відділу тут налагодився постійний зв'язок з тими, хто виїхав на працю до Німеччини. Щомісяця кахівська пошта одержує до 8.000 листів з Німеччини. Відсилається теж приблизно стільки. Останнім часом відіслано до Німеччини чимало пакунків вагою до 250 грамів.

Мелітополь. В Мелітополі працює безперебійно фельдшерська школа. Незабаром відбудеться новий набір студентів. При школі останнім часом відкрито курси перепідготовки фармацевтів.

Знам'янка. Ще наприкінці 1941 року тут організовано музично-драматичний український театр. За цей час він помітно зріс і користується великою популярністю серед мешканців міста. В репертуарі театру є такі українські п'єси: „Ой не ходи Грицю", „Майська ніч", „Циганка Аза", „Безталанна", „Запорожець за Дунаєм", та ін. Тільки за п'ять місяців цього року відбулося 76 вистав і концертів театру.

Рівне. Генеральним поштовим комісаром України засновано нові поштові відділи на Україні: на Вінниччині—в Хмельнику; на Полтавщині—в Опішні; на Дніпропетровщині—у Мокрівському.

Проскурів. Тут недавно організовано лялько-вий театр, який незабаром має дати першу виставу для дітей.

Запоріжжя. В 1942 році 13.500 родин Запоріжжя мали під городами 1.800 га землі, а цього року—22.926 родин засадили площу 2.544 га.

Житомир. Житомирська промисловість весь час відновлюється і зростає. Тут відбудовано порцелянову промисловість. Крім того, голляндські фахівці відбудовують тепер солом'яно-картонову та паперову фабрики. Працюють столярні майстерні, бондарні, фабрика меблі. В галузі ткацької промисловости є доморобні заклади, що забезпечують потреби місцевого населення.

Кіровоград. Міський комітет самодопомоги видає щомісяця 100.000 карбованців на потреби бідного населення міста. Крім того, він утримує будинок інвалідів, сиріт, дитячі майданчики та ясла.

МОЯ СУДОВА СПРАВА

(ЗАКІНЧЕННЯ)

— Але, товариш суддя,— заперечав заступник мого прокурора,—як же це так! Адже обвинувачений поламав у Вишнепольського „мостики"!..

— Мостики?—мутно глянув Безматерний у „справу". —Які мостики? Хіба бійка була у дворі?

— Ні, бійка була у трамваї, але...

— „Але", „але"... Нема чого викручувати вам вашого Вишнепольського! Я його наскрізь бачу. Справу закінчено!—і народний суддя пішов у внутрішні апартаменти.

Додому я летів, як на крилах. Після перспективи перебути п'ять років в зовсім іншому місці, домівка видавалася мені особливо затишною.

Не міг я зрозуміти лише одного—де подівся Вишнепольський?

Газетяр-жид зустрів мене знову розмовами.

— Ну, как ваш суд? Как справи.

— Добре справи!—весело відказав я.—Виправдали!

— Ну, ето еще как сказать! Могли виправдать, а могли і не виправдать. Какіе ви всі, українці, недотепні! Я такі вам открою секрет. Мой син такі тоже получіл на сьогодні повестку до суду. А он у мінє роботнік торгової сеті. Так я себе подумал: может, ето рострати, а может воровство. Так я взял тую повестку і тіхонько спрятал себе. Пусть оні такі вирішують справу без нього! Вот как надо комбінировать!

Мене враз наче осяяло сліпуче світло.

— А як прізвище вашого сина?—крикнув я.

— Прізвище мого сина? Ну, так само, як і у мене! —Вишнепольський.

Фейлетон

СОВЕТСЬКІ „БЛАГОРОДІЯ"

Колись ми були тієї думки, що большевики, зганьбивши все „старе", „буржуазне", „царське", вже ніколи до нього не повернуться. А тепер виходить зовсім інакше.

Взяти б, прикладом, командирів червоної армії. То, було, звалися вони просто „командири", а згодом большевики взяли та й запровадили для них відповідні „чини": ляйтнант, майор, капітан, полковник, генерал. Точнісінько так, як і за царя було. Під час війни з'явилися в советських командирів і відповідні їхнім чинам золоті погони. А цими днями, як повідомляють самі большевики, в червоній армії запроваджене офіцерське звання. Одне слово, теперішній червоний командир уже не просто командир, а офіцер.

Скажете: контрреволюція! Ніякої контрреволюції! Адже це не царський, а советський офіцер.

Згодом большевики до назви „офіцер", ясна річ, додадуть ще й „господін". Так і зватимуть своїх командирів: „господа офіцери".

Скажете: контрреволюція! Яка там контрреволюція! Це ж вам не царські, а советські „господа офіцери".

Ще, через якийсь час большевики запровадять у себе і титулювання офіцерів: „ваше благородіє", „ваше високоблагородіє", „ваше превосходительство", „ваше високопревосходительство"

Скажете: контрреволюція!

Облиште з своєю контрреволюцією! Адже це будуть не царські, а советські „благородія", „высокоблагородія", „превосходительства", „высокопревосходительства"!

Але на цьому большевики не спиняться. Взявши до вжитку „Табель о рангах" царських часів, вони застосують його і серед працівників усіх советських установ та організацій. Згадаємо для прикладу керівників партійних організацій. Згідно з „Табелем о рангах", вони матимуть приблизно таку градацію:

Секретар партійної організації сільського масштабу — колезький регістратор (чин 14 ої кляси), його советське благородіє.

Секретар партійної організації районного масштабу — колезький секретар (чин 10-ої кляси), його советське благородіє.

Секретар партійної організації обласного масштабу — колезький радник (чин 6-ої кляси, його високоблагородіє.

Секретар партійної організації республіканського масштабу—таємний радник (чин 3-ої кляси), його советське превосходительство.

Секретар ЦК ВКП(б)—дійсний таємний радник (чин 2-ої кляси), його советське високопревосходительство.

Отакі чини запровадять большевики в партійних та професійних організаціях, а також в советських установах.

Тоді вже відвідувач не звернеться до голови Райвику:

—Товаришу голова, дозвольте до вас увійти!

А:

—Ваше советське благородіє, дозвольте до вас увійти!

Запровадять большевики, згідно з „Табелем о рангах", чини для придворних осіб, тобто для соратників „великого" Сталіна. Не почуєте тоді ви такого: „Товариш Молотов", „Товариш Калінін". Буде ось як:

Обер-камергер Молотов (чин 2-ої кляси), його советське високопревосходительство.

Обер-гофмаршал Ворошилов (чин 2-ої кляси), його високопревосходительство.

Обер-церемонійстер Калінін (чин 2-ої кляси), його советське високопревосходительство.

І так далі.

З'являться згодом, треба гадати, і советські князі та графи.

Прикладом:

Його советська світлість князь Лазар Каганович-Бердичевський.

Його советське сіятельство граф Семен Будьонний-Новочеркаський.

Знову скажете: контрреволюція!

Та годі вам! Ну, це ж не царські, а советські князі та графи.

„Великого" Сталіна большевики, зрозуміла річ, поставлять поза „Табелем о рангах". Вони найменують його: „советський імператор". Може навіть: „советський імператор Сталін І-й". Звертатимуться до нього:

—Ваша советська імператорська величність!

Тепер ви вже не скажете, а крикнете: контрреволюція!

Облиште! Не „капіталістичний" же це, а советський цар.

Ось на що можуть зважитися большевики, обдурюючи свій народ.

Анатоль Гак

ІЗ ЗАЛІ СУДУ

Недостойна поведінка

28-річна Левченко М. М. прибула влітку 1942 року з Донбасу до своїх батьків у с. Зубівку. В той час дідусь її Бутенко Я., що має вже понад 80 років, був відсутній. Совети прогнали його з рідного села. Хата його поруч з хатою батька Левченкової М. М. стояла пусткою. Користуючись такою нагодою, Левченко після того, як порадилась із своїм батьком, оселюється в дідусевій хаті.

Та ось у січні приходить сюди й дідусь. Місцева влада повернула йому господарство. Самітній дідусь був дуже радий, що в його хаті оселилася рідна онучка, тим більше, що кімнат було досить.

Спочатку все було гаразд. Жили лагідно й мирно. Але потім онучці несподобалось, що вона не сама є хазяйкою в хаті. І вона розпочала різними заходами виганяти дідуся. Лаяла його, била і, одним словом, не давала жити.

Не витримав дідусь. Важко йому було терпіти таку зневагу від недоброї онучки. І звернувся він до суду.

Розібравши цю справу, суддя покарав Левченко М., наклавши на неї штраф в розмірі 1.000 карбованців, а також виселив її з дідусевої хати. За таку недостойну наших громадян поведінку кара мусіла бути значно суворішою. Але в зв'язку з тим, що Левченко має малих дітей, суд поставився до неї пробачливо.

ЗНИК КІНЬ, віком 12 років, гнідої масті, маленькі вуха, праве око каре, на лобі лисина, білоконитий. Про місце перебування прохання повідомити на адресу: Будянська С/Управа, хут. Бубликів, громадське господарство № 28.

ОХТИРСЬКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР | Для військових та цивільних

НЕДІЛЯ, 8 серпня | „ПОМСТА МУЖИЧКИ"

ПОЧАТОК О 6-Й ГОДИНІ ВЕЧОРА.

Відповідальний редактор І. Яценко.

Зам. 813. Охтирська друкарня.

Торпедовано авіоносець

(П. С.). В Атлантичному океані італійський підводний човен двома торпедами вдарив ворожий авіоносець. Зі складу ворожого каравану в Атлантичному океані потоплено 4 фрахтові кораблі на 28.000 брт. і важко пошкоджено ще 3 на 21.000 брт.

Волюють тінати

(П. С.). Вранці 28 липня німецькі охоронні сили, патрулюючи біля нідерландського узбережжя, помітили з'єднання британських швидкохідних човнів. Британське з'єднання могло втратувати себе, з великими втратами, лише тим, що відразу після початку обстрілу німецькими човнами, розсіялося і зникло в ранковому тумані. Артилерійський вогонь німецьких суден, скерований на британські човни, не зважаючи на швидку втечу британців, мав наслідком ще кілька вдалих влучень.

Зростання продукції зброї

(П. С.). Хоча вже червень приніс рекорди в німецькій зброєвій промисловості, однак, за наявними відомостями, продукція зброї і боєприпасів у Німеччині з підвищенням виробництва більшості кораблів. Так, збільшенням кількості підводних човнів-винищувачів і конвойних кораблів, а також застосуванням нових машин.

8 мільйонів безробітних

(П. С.). Північно-американська комісія в справах безробітних оголосила, що після війни в США має бути 8 мільйонів безробітних.

Совєти голодують

(П.С.) Зважаючи на несприятливий стан з харчуванням в СССР, совєтський уряд вимагає від колхозів перших постачань зерна ще перед закінченням жнив.

ВЛУЧАЮТЬ ДОБРЕ

(П. С.). День і ніч над Атлантійським океаном ведуться німецькі літаки, шукаючи англо-американських караванів. Далеко в океані оглядають вони кожен куток. Ні один ворожий караван не лишається непоміченим, ні одному не вдається без перешкоди приставити таке потрібне протинімкові постачання до Сіцілії.

Потоплення великого пароплава в 9.000 брт авіаційного бензина означає:

13 днів без бензину для 1 000 англійських літаків.

Обер-ляйтенант Р. перший виявив караван, що йшов в південним курсом. При ясній видимості можна було добре розпізнати кораблі. Між багатьма меншими фрахтовими суднами, на 4.000—5.000 брт., ішли різні більші кораблі. Їх супроводили 4 корвети та 1 крейсер. Вони ввесь час охороняли караван спереду, ззаду і з боків. За годинами вартування на пустельному дзеркалі водяного простору настали години найвищого напруження і зосередження. Радист посилав свої повідомлення і бездротовими шляхами діставав інші від товаришів, що йшли десь далеко.

Крейсер ішов повною ходою. Він не спускав з ока німецького літака далекої дії і при несамовитій стрілянині обходив охоронювані ним кораблі. Легка, середня та важка зенітна артилерія розіслала в повітрі цілий «килим». Чорні й білі хмарки позначали повітряну дорогу «Кондорів». Тим часом інші літаки знайшли караван. На одному з них був оберлейтенант Ф. Його напад на велике фрахтове судно, прийнятий на 8.000 брт., скінчився цілковитим успіхом. Всі бомби потрапили на важко навантажений корабель. Силою вибухів фрахтер кидало то в той, то в другий бік. Відразу став другий великого фрахтера, що наближатися сторожовий човен, щоб прийняти людей з рятувальних човнів. Корма вже була під поверхнею води. За п'ять хвилин корабель став сторч, а потім фрахтер затонув. Обер-лейтенант Ф. почав атаку другого великого фрахтера, водотоннажем близько 6.000 брт. Його бомби влучили в середину корабля. Коли бомбардувальник відлітав, корабель був вкритий темною хмарою диму: на ньому вибухли казани. Вночі повернулися німецькі літуни.

Зміна вже на місці. Перш, ніж з'явиться зоря нового ранку, вони вже в дорозі, шукаючи караван, що не знає спочинку. Німецькі бомбардувальники далекої дії переслідують його вперто, невідступно, твердо й жорстоко. Незабаром уже можна було повідомити про нові успіхи. Обер-лейтенант С. з низькою льоту скинув бомби на середину 6.000-тонного кораблі. Незабаром можна було бачити, як цей корабель відстав від каравану і спинився в океані. Напрові з'явилися три великі стовпи полум'я і хмари диму. Лейтенант Г. в той же час потопив судно на 6.000 брт. Потім лейтенант Ст. поцілив у корабель на 5.000 брт., важко вдучивши його корму. Далі були пошкоджені ще 2 великі фрахтери. Таким чином, із цього каравану, який від постачання для Сіцілії, німецькі літаки знищили понад 44.000 брт.

Короткі вістки

Повітряні бої над Бугенвілем

(П.С.) Як сповіщає Японська Головна Квартира, 25 і 26 липня над островом Бугенвілем (у групі Соломонових островів) стались важкі бої замериканськими повітряними силами, що нападали, при чому ворог втратив

(П.С.). Лондонський „Економіст" пише, що в поточному році Сполучені Штати Америки змушені постачати СССР харчових продуктів більше, ніж Англії.

(П.С.). В результаті голоду в китайській провінції Гонань з 34 мільйонів жителів, приречені на голодну смерть до нового врожаю 5 мільйонів.

(П. С.) Японські літаки потопили біля острова Нової Георгії (Нью Джорджія) великий транспортний корабель альянтів. Від початку боїв біля Соломонових островів у серпні минулого року японці потопили 150 військових кораблів та 50 транспортних, а також збили в цьому районі близько 3.000 літаків.

(П.С.). Коментатор британської інформаційної служби Івер застерігає від переоцінювання сучасного становища альянтів. Німецькі армії не зламані. Авторитет німецького уряду не відбивається на всьому житті нації. Завдання альянтів безмежно важкі.

Морське міністерство США оголосило про втрату американського торговельного корабля середнього розміру, який був торпедований підводним човном біля східного берега Південної Америки.

Зрадницькі методи

(П. С.). Під час боїв на Східньому фронті більшевики посилають у наступ цілі частини, переодягнені в німецьку уніформу.

(П.С.). Британське адміралтейство визнало втрату свого підводного човна „Сайф". 47 людей з екіпажу потрапили в полон. Повідомляється про втрату англійського підводного човна „П 615", що стався під час його лише після початку війни.

(П. С.). Сільсько-господарське управління Заксенбургу протягом останнього року постачило добровільно, крім визначених норм, ще 70.000 кг. масла.

(П. С.). Тим часом як на початку війни держава витратила Трьох не мала зовсім натурального каучуку, перші вони володіють світового видобутку. Вимають також 53% світового видобутку вугілля, 48% металу і понад 70% — бокситів.

(П. С.). Безперервно йдуться число робітників в Канаді. Тепер майже 30% тина подружжів у Канаді безділна. Діти — ються лише в сім'ях з цузького походження.

(П. С.). Італійський уряд видав наказ про подовження розміру допомоги сім'ям робітників та службовців, призваних до війська.

(П. С.). Застосовання препаратів вітамінів при ванні найнебезпечніших хворінь крови відзначає тепер цілком нові перспективи в медицині.

КАГАНОВИЧ ЧИСТИТЬ

Кінець другого року війни приніс більшевицькому економічному лиху таке потрясіння, а підсовєтським народам безліч нових кут.

Попереднє, Сталін довів до жахливого стану всі залізниці та водні шляхи СССР. Подруге, він запровадив у всій совєтській державі партійний контроль, що звів до нуля ефективність військових судів. Потретє, власні совєтські керівники повідомляють про нечувану чистку, проведену на Закавказзі, Уралі та в Західньому Сибіру за співдержавним та спільним керівництвом Сталіна—Лазарем Мойсейовичем Кагановичем, невгасима „дисципліна" якого вже далеко, що представники СССР в короткій розмові з представником Англії та США заявив: „Нам тепер танки менш потрібні, ніж хліб". Два роки безголів'я голоду, що поглинав усі людські сили. Цих втрат не можуть надолужити жадні пятирічні плани, ні „патріотичні" фрази центральної „брехні-пропаганди" — Лозовський-Дрейцер Ілюшке Еренбург. Два роки все шодалі то тяжчого гнобления.

Згадаймо, як 1-го травня минулого року Сталін обіцяв „побити німців ще в 1942 році". Згадаймо, як Сталін ще на початку останнього зимового наступу заявляв, що ось-ось уже скоплять німців за брами. Коли раптом у відозві на 1-ше травня Сталін уже говорить про „затяжну та тяжку війну". Раптом — виняткова ситуація на шляхах сполучення. Нарад — право партії вирішувати про життя та смерть кожного робітника. Безробіття, безбудяність, відсутність добробуту, відсутність найкращі „патріотичні" фрази про „форсування" індустріяльної праці. Як до цього всього дійшло?

Є лише єдине висвітлення: сила совєтської держави, що їх жиди уявляють собі невичерпними — все вичерпуються. Два роки безнастанного кровопролиття, два роки невпинного нелюдського пістьобування трудящого люду, для якого вже нема відпочинку, немає ще ні тільки найменшої соціяльної опіки, а навіть „передишки" — лише праця, праця та ще раз праця, 12 годин, 14 годин, 16 годин... Два роки невпинного загострювання внутрішнього терору, що оперує навіть „найвищою мірою кари". Два роки харчової кризи, яка все зростає й зайшла вже так далеко, що представники СССР в короткій розмові з представником Англії та США заявив: „Нам тепер танки менш потрібні, ніж хліб". Два роки безголів'я голоду, що поглинав усі людські сили. Цих втрат не можуть надолужити жадні пятирічні плани, ні „патріотичні" фрази центральної „брехні-пропаганди" — Лозовський-Дрейцер Ілюшке Еренбург. Два роки все шодалі то тяжчого гнобления.

Ось три найвимовніші факти, які говорять про становище совєтської держави більше, ніж груді томи висталін'ських московських пропагандистів-жидів.

Згадаймо, як два роки тому народам Совєтського Союзу хвастливо обіцяли „розбити ворога на його власній території".

Згадаймо, як 1-го травня минулого року Сталін обіцяв „побити німців ще в 1942 році". Згадаймо, як Сталін ще на початку останнього зимового наступу заявляв, що ось-ось уже сх